

M. S. in 2.º pergaminu. Regular, con 286 f.

Jurii Varii tractatus.

Orbiculari

Orbiculari. Jur. utriusque, t. 1.º

Walen.

60

variarum materialium
codex.

scriptus à Don Mathia de los Rios Valen-
zuela.

Sal. mantig.

Incit

Est. 2. 2. 2. Tab. 6.

Handwritten text, possibly a title or heading, written in cursive script.

Handwritten text, possibly a date or a short note, written in cursive script.

3
Dio al Colegio este año de 1522 el Dr. Jn.
Alonso de Herrera a Juan de Herrera natural
de Herrera Collep. de esta Sta. casa siendo Pres. de
la Univ. de esta Ciu. y electo en este año Leg. del
Supremo Consejo de Navarra y azepto y por auente
nido Nachaque al tpo de locutar su viaje se lo
curo dela Plaza.

Don xp. de Herrera

TRATATVS SE Stipulatione et contractu con- ditionali.

PRINCIPVM. I.

Quid sit conditio et quo- tuplex explicatur.

1. Non est opus perire inuestigare unde derivetur conditionis vox, quod late
in quaestant Bonell. lib. 8. cm. q. 30. et P. M. Davitus de matrim. lib. 8. q. 1. a.
n. 1. nec quod, & quam variis significacionibus in iure reperiat, quod docuerunt
et quosdam Dizon. Calvini. & alii vbi conditio et quod est Ruyt in rubr. de C. O.
q. 1. a. p. m. Cuius ut a desinit rei magnam, nro non inueniri in iure defini-
tionem conditionis, idcirco multae ab interpretibus excogitatae circumferuntur. Non
H. C. de condit. inest. ita definit: quidam alius suspensio, cuius de futuro desinit
vel confirmatio pendet. Cardinal. in q. ueray de condit. apposit. definit in hunc modum:
alio agnoscit, vel subintellecta in ditione suspendendi, vel reducenti ipsa. Bonell.
communiter receptus ex l. 1. c. 1. sic. futurus quidam eventus, in quo pendente dispo-
sitio. Quasi omnes in se parum differre consent. non male Anton. Gomez lib. 1. var.
q. 12. n. 39. Molin. L. ult. O. iure tract. 2. disp. 286. in par. Sed Bart. ut
magis communis sequuntur D. Joann. del Castillo lib. 1. de usufruct. in fin. avert. 148.
Cardinal. Mantua de emulax. ultim. volunt. lib. 10. c. 5. n. 2. Spin. in specul. ut
q. 14. n. 4. Ruyt. d. q. 1. n. 2. c. 8. ego tamen praefero ut brevis agnoscit
rei exponendi desinit. P. Bail. d. q. 1. q. 1. conuenerunt ea Bonell. d. q. 30. ut
sit conditio, oratio, qua omne, quod agitur in euentu futurum suspenditur.

Consectarium I. um.

De conditione in praesens vel in praeteritum collata.

2. Unde 1° infero conditiones, seu orationes illas, quae non suspendunt
actum, non esse proprie conditiones. Et conditio 100. b. r. ubi ponitur exemplum
in illis additionibus, quae in praesenti, vel in futuro praeterito tempore coniunguntur, velu-
ti promittis 100 si naves in portu stat, si bonus Consul factus fuit; utraque
orationes, si verae sint, itaque obligationem producant, si falsa sint, geruntur contrac-
tum, et enim verae, vel incertae geruntur ex verae natura, nec deficiunt effectus
propter incertantiam. Et ad primum 37. q. 2. de reb. credit. Et in 2. 16.
ult. multum, et ult. quod si de instit. iust. Et institutio 10. §. 1. de condit. inst. Et 3.
§. ut tamen 13. de bon. libert. Et conditio 6. inst. b. r. Et 12. §. 11. part. 5. Super
domei soluta, an vera vel falsa sit conditio, non poterimus agere ex iudicata
Regula, quia apud nos et regule nostrae iuramentum gerit utraque conditio
et appellatur quasi conditio; docet Cuiac. lib. 1. de sum. sup. in d. l. ad primum
37. sed si se vera acciderit gloriatur et ad imitio natus fuisse in obligationem. In sum-
ma ad eas obligationes non est conditio, ad falsum agendi habet per conditionem,
quia ad falsum agendi attenditur scientia nostra, non ipsa veritas secundum verum
naturam. Et ubi 28. §. ult. de iudic. quod sic optime exprimit Bonell. in d. l. 37. n. 2.
ita docent, et hanc partem explicant Mantua d. lib. 10. §. 5. n. 1. Costa lib. 1. rebus.
q. 1. et 2. et 11. a quibus et in q. si paxa l. §. 1. v. 1. capitulo n. 44. et seq. Super.
per h. inst. et 12. §. 4. part. 6. Molin. d. tract. de q. 206. circa sum. Bail. d.
lib. 3. q. 1. ex n. 5. Gomez d. q. 12. n. 64. Super. in d. rub. q. 1. ex n. 35. Bonell. §.
q. 39.

3. Secundo quae facile exponitur in inst. si ita singularis 120. b. r. ubi ita
proponitur singularis concepta: promittis hanc summam 100 aureorum? quia summa praesens
et in corpore contrahentis erat, sed §. super. praedictae obligationis non est conditio
et si exaudiat illa oratio si modo hac summa 100 aureorum sit, quae conditio
non importat. Bail. d. q. 1. n. 4. et 3. reddit C. 14. quia sermo quidam praesens
vel ad praesens refertur non facit conditio, ideo §. si summa 100 continet summa
valet singularis; si 100 non sit in summa nulla est. Verum huc facit dicendum

difficili

Per nature

d. g. 2. $\text{Rugst. ubi proxima} =$

De conditione euentus necessarij.

Exo. de B. e. V. 18.

Consect^{us} 3us.
De conditionib^{us} quae tunc insunt tractatio accurata.

لکھنؤ

inst. de emp. 8. §. 1. de s. h. emp. l. ex emp. 11. §. ult. et 12. de alt. emp.

9
Sed rursus opus est huiusmodi aditiones non impediant nominationes legatary; quia non addunt legata aditionalia debitis in, non enim debetur, de l. adit. 99. de C. et D. l. 1. §. 1. p. 6. §. 1. l. hanc dicit. Si quis 21. §. 1. de leg. ced. et nec nascitur, ut si a testatore expressum est l. adit. 107. de C. et D. quia que ex natura rei, vel debet et quodam ex iuris necessitate veniunt, si expressum non mutant substantiam, sed ut l. adit. dicitur manifeste. §. 1.
Cumque l. de l. hanc ind. l. 3. de leg. nui alio modo expressum aditio, ac inst. hanc tamen destina limitari si expressum inferat aditio aliam, et in alia forma, quod inst. siue diversa est, tunc enim non est facta, ut dicit et explicat Covar. in q. adma materia 1. §. 1. §. 1. n. 2. Aliud facilius est, si legatus relinquat sub aditio, si uoluerit officio aditionali l. in 65. §. 1. de leg. l. in 69. de C. et D. significat si declarauerit voluntatem, et aliquem legatum ex ignorantia adquirendum l. cum parte 77. §. 1. de leg. 2. Item extraneus institutus sit sub aditio si uoluerit non facit aditio, quia extraneus non potest esse heres, nisi expressum se uelle. Inst. inst. de her. qual. et dist. ceteris si illa aditio aditionis non heredi est propria est aditio l. conu. l. in 69. §. 1. de dubit. §. 1. de fac. inst. l. hanc dicit r. de C. §. 1. quia uolens et ignorans existit heredi parti et aditionis hanc l. in 11. de l. her. et post. Et in simili modo gerit illa aditio, ac inst. Ita docent Gomez 1. var. c. 9. n. 23. Sanchez de matrim. lib. 5. disp. 1. n. 6. et 7. Donell. d. g. 32. et 33. Quibus lib. 5. Et sic est intelligenda l. de inst. adition. 19. §. 1. de C. et D.

Explicatio 10
l. 68. de her.
inst.

Vnde facile exponitur de aliquo defuncto in l. 1. §. 1. de leg. 2. ubi testator de her. inst. ubi exheredatio facta sub hac expressio aditio si pater scriptus aditio pater et uxor, et tamen intencio inst. §. 1. respondente pater scriptus non uoluit exheredare, ut ne careat qua ex tunc pendet l. filius 20. de stab. Ratio est quia expressum diverso modo ac inst. inst. enim tunc utitur prius et per momentum tempore uxorem filius à tunc uxor paternam, quod uxor pater habet, et mox tunc inquit pater et uxor; cum uero expressum hanc sensu facit, ut pater extraneus aditio mox filius uxorem, quod est impossibile, quia tunc apud duos esse tempore non potest, nec uero duo potest in illis pater et uxor; §. extraneus non potest adire antequam sit filius ex paternam, et sic nulla est exheredatio, quia ipse potest adire. Quibus lib. 5. Valent. de lib. et post. c. 4. n. 6.

Sed etiam dicitur nonnulla de, que opponuntur. Et v. q. d. in
L. ult. de C. et L. ubi cum dicitur mea adit in dubio illis exemplis, lego
quod ex ancilla nascetur, vel scilicet ex illo fundo, additur idem dicens, si
ita legem: verum, que alii in legauero heres meus illi dato: eae ubi hae tria ex-
empla ponantur; sed potestis exemplis propriis relinquo quem adiunctis finis Imperii in-
ducit vix adiunctis. L. Stichus 5. de leg. 1. q. d. duo priora exempla vix adiunctis debent fau-
ere, alioquin inique vix propriis ducere exempla eiusdem regulae. Et sane in-
iuncturum fuit. in d. L. Stichus v. r. Sed mihi hic sensus nunquam placere potest, nec
dissimilia exempla eae tenere. Quare melius ducendus est ex C. lib. 1. de leg. 1. re-
latum, que adiunctis corpori meo et de finis non facere adit, veluti si legau-
erit uellem, que sua sit cum moribus, vel taxationis vel demonstrationis, ut tantum
centum legata, que permanserunt in d. n. q. d. L. scribit 34. d. ult. de iur. et leg. leg.
Quod enim dicitur in l. n. q. d. in fin. de leg. 3. efficere adiunctis, non eo permittit, ut fiat
legatus proprie adiunctis, sed ut non debeat amplius, quam quod non reliquit; cum
ergo exemplum sit, non de Stichus, sed de seruo, que alii in legauero (quod est in
enunciatio non facit adit, sed solum demonstrationis; veluti si legare, quem alii in lega-
uit: si legatus non est adiunctis, nec intransmutabile, et idem habet tractus, namque
conditio et suggestio, quod noliut, ut ille legatarius cum alio seruiret.

L. ult. de C. et L.

Secundo

L. ult. de C. et L. q. d. de leg. cad.

q. d. in l. cum illud 25. d. 1. q. d. alii legat. cad. ubi ita legauit: heres
meus Stichus dato, quod mihi seruo debet: Stichus uero erat puerulus, debet
fieri 100 sine auctoritate tutoris, ut dei suggestio, nec compleretur factus erat, i-
dem tamen debet natus, quia puerulus non capax contrahendi sine tutoris au-
thoritate, nec naturali debet, dicitur de. Et in l. ult. de iur. iur. L. si puerulus
127. b. r. d. 1. in fin. de nouat. L. Stichus 95. d. natu de soluton. alioquin si
compleretur factus esset, deberet exequi ex recepto D. p. l. 3. commodat.
L. si puerulus 9. de auct. tut. Et ita hanc legem facere alioquin legatarius
L. si sit legatus 75. d. quod si 2. de leg. 1. vel legatarius uteretur actionibus uti-
libus ex pecunia sua aduersus puerulus debitoris defuncti. ex d. p. l. 2. ex lega-
to 18. C. de legat. notat ubique. Olee de cent. iur. d. ab. lib. 4. in muellem. ex
n. d. 3. q. 14. ex n. d. 7. q. 1. n. 3. aduenit de C. et L. 1. de leg. 1. n. 4.

Tunc solus opus fuit in sup-
ponendi Legati habuimus in se adha-
re opus decemur ad hanc
dico reddit Legati intransmissibile

Item 23. mlt. de legat. in quo Iulian. ait, olim optatus Legatus habuit in se adhe-
re, tunc si Legatus optaret; Quidcirco, si ante optatum decerneret ad haeredes
nō transmittere cui optandi: q̄ tanta & inhaerens adhe- reddidit Legatus intransmissibile

Et per consequens ad hoc. Sed idem illi ad hoc si rataverit in legato proprio,
non in eis à natura, sed veniunt interueniens ad ipsa voluntate testis, qui legando
optat, prout dicitur p. d. l. l. quemadmodum, et prout rem aliquam legat, et sub
eodem legato admittit, veniunt expressa voluntate testis adhibere legato, siue dato.
in ipso, quia prouenit ademptio ex ipius iudicio l. legat. 10. de adm. leg. l.
alio. 101. de test. l. si prout 6. q. 2. d. leg. et p. d. d. d. in legato
optat ex ipsius voluntate proueniat, consequens est, ut uera conditio finiet, et
legat. interueniens redderet; nisi sub. aliter sua noua dicitur uisum fu-
isset. docent Cuias. in reit. ad l. 5. de annu. legat. Pinell. 2. reit. 16. n. 12. et
13. Cassat. 5. q. ult. Argol. in l. 1. g. l. reit. ex n. 10. Sic agendy erat de con-
ditione impossibili, et ad hoc, quia plenus tractus in legat. reit. quam huius
diebus videri debet.

14

Quarto infra propriis dicitur eam esse, que furax euentus res-
picit ex voluntate patris ut definit in l. nominatum 34. d. l. de C. et l. n. de tam
potestatis, quam morte, et casuali, uere conditionis d. et alij suspendunt. Et
dicitur in l. 1. q. h. 13. de adq. h. d. et exposit. quam dedit lib. 2. p. uic. ult.
l. 1. q. 2. Probatur ad hoc est, que pendet mixte ex potestate eius, cui actio, uel
ut si in legat. ascendit; uel peratue concepta, si n. ascendit. Casuali est,
que pendet ex euentu fortune, uel ex facto testi, ut dicitur in l. a d. 108. d.
h. uelut si nauis ex Asia uenit, uel si fides uisus ducit. Probatur, que
patitur ab utraque, h. enim alij casus, et aliquid potestatis, uelut si d. d.
consul. factus 10. dedit. Itaque diuino communis est, et uera ex l. d. d. d.
aut ubi Cuias. C. de adu. toll. Sed ad h. in l. h. d. est raro expositum, et
accidentis examinant. Sarmient. 2. reit. 14. 2. ex n. 10. Spino. p. 14. ex n. 12.
Somez. 1. uic. 12. n. 60. Paulator. d. 147. Pinell. et d. ual. l. 1. q. 34. Quoniam
ad h. de C. d. q. 5. Menest. 4. p. 183.

PRINCIPIVM 23

DE VERBIS PER OVA CEN

SETUR ADIECTA CONDITIO.

De hoc et ex p[re]f[ati]o[n]e tractat Dant. in l. de C. et D. qui tractatum h[ab]et
 Caltrenii de iur[is]p[ro]f[ess]ione ex s[er]mone D[omi]ni, qui fuit s[er]m[on]e de h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etate, cuius commen-
 taria admod[um] rara inueniunt[ur], et circumstantiis sine ulla cogniti[one], solo nomine
 P[er]i, p[er]tinet. Eund[em] tractat[um] p[ro]sequit[ur] de Merach. 4. p[er]sumpt. 175. Sicut
 et C. com. 583. et seq. Michael Crasus de successi[one]. 3. legat[us] q[ue]st. 48. Quam ut
 notat Gub[er]nator et sub e[is]d[em] rep[er]it eluidentur i[n] notand[um] est, in dubio p[ro]p[ri]us p[re]-
 sumi debet p[er]i, quam s[er]monat[us], quia illa interpretatio sumenda est, p[er]
 qu[am] alius magis valeat, quam p[er]eat. L. qu[od] de re. dub. L. qu[od] de h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etate.
 Deinde notand[um] est, null[um] esse i[ur]is, quod p[ri]us imp[er]at s[er]m[on]e, taliter ut
 non possit aliter c[on]ueni, si ead[em] sit voluntas t[er]m[in]i, quod p[er] ex l. Marcia
 44. de manum. m[an]u. in qua libertas data fuit seruis sub s[er]m[on]e, ut manum t[er]m[in]i
 aliter mensuris lucrum accenderent, et tamen ex voluntate t[er]m[in]i sub h[er]ed[ita]t[is] sumit
 Cui, si s[er]m[on]at[us] taliter, sed sub modo fuit manumissus. Ex qua l. deducunt, n[on] s[er]m[on]e,
 c[on]ueni app[er]it s[er]m[on]e, quamvis eius mentio fuit de p[ro]p[ri]etate, si men[te] di-
 positionis aliud dicit, fuit et d[icit] in l. 2. de donat. docent S[er]m[on]at[us] 2.
 ut 14. ex n[on] 6. Unde quamvis frequenter censetur ad h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etatem per adverbium
 de velum si in d[icit]ur, si n[on]is ea d[icit]ur uenit, si d[icit]ur Consul fiat, tamen
 aliq[ua]ndo f[aci]t et ex s[er]m[on]e.

Ergo in re s[er]m[on]at[us] sit, tunc est censenda app[er]it
 s[er]m[on]e, q[uod] apparet ex uerbis, mente q[uod] disponens ad h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etatem in
 s[er]m[on]e lucrum s[er]m[on]at[us], qui p[ri]us erat, uel n[on] erat, que fuit d[icit]ur originali d[icit]ur
 in d[icit]ur, que uerbis recipit. Sed quia d[icit]ur uerbis, que app[er]it ex h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etate
 p[ro]p[ri]etate d[icit]ur, et ex q[uod] f[aci]t uerbis, ut i[ur]is quia p[ri]us in s[er]m[on]e d[icit]ur, n[on] ad
 h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etatem ea uerbis. V[er]o d[icit]ur si, que frequenter in d[icit]ur conditio, ut n[on]
 notat, et tamen si ad p[ri]us p[ro]p[ri]etatem referat, n[on] censetur talis ut d[icit]ur d[icit]ur n[on] p[ri]us
 Cuius n[on]is, uerbis. si n[on]is l. quod cumq[ue] 45. Sub h[er]ed[ita]t[is] p[ro]p[ri]etate de quo et d[icit]ur d[icit]ur n[on] p[ri]us. V[er]o
 n[on]is conditio n[on]is n[on]is, si e[is]d[em] modo exp[re]ssione, quo inuenit, quamvis
 exp[re]ssione p[er] eand[em] d[icit]ur, si f[aci]t s[er]m[on]e, ut d[icit]ur ex n[on] 6. De qua d[icit]ur
 in d[icit]ur d[icit]ur. Dant. de d[icit]ur n[on]is d[icit]ur 36.

Succedit

Cum

adverbis p[ro]p[ri]etatem cum, quod adverbis ad eund[em] d[icit]ur imp[er]at s[er]m[on]e, n[on] uerbis an

ita promittitur, si illud factum fuerit, an sic, et illud factum fuerit. L. 9. promittitur 48.
 Et dicitur. inde. L. singularis 28. S. ut cum 15. L. quod cum 48. S. n. 2. 6. 11. 12. 13. 14. 15.
 inde. L. 48. Substituendum. defuncta notanda est inter has duas distinctiones, quae prima est
 si promittitur aliter per se, id est prima est promittitur cum sit modus frequentior indu-
 cenda conditionis. Secunda vero per se et promittitur promittitur tempore, et propter mor-
 tuum tempore per frequentiam induit distinctionem L. 1. S. 2. L. hanc 79. in prin. C. 1.
 de C. u. L. 2. Et ideo quando in eadem dixerit erga duas conditiones generalia cum magis sa-
 pit naturae dei, quam conditionis: exemplum est in l. si quis legatus sit eo. ubi si
 promittitur legatus hic legatus vulgaris modo, de quo in l. talis singula 20. de
 leg. 1. ita: omnia legata, quae duae apponuntur non est, hanc meam annua. bona. hi-
 ma de dato: id est prima, 2. 3. anno pro equalibus portionibus, non intelligitur
 promittitur legatus ita relictus, cum pube erit, quia quantumvis incertum sit, et in-
 men dies, et magis expressione intendit, quod conditionem sit in l. si pro in 9. de leg.
 leg. 1. ced.

18 **E**x quo inferat si si promittas cum ad lucium dare uilem ad mitem esse
obligationem; si uero promittas si ad lucium uilem esse. C. de iur. iur. d. 5. §. pen. et ubi h. 1.
C. sub hac d. de o. et a. 1. enim clausula per se tantum dedit tempus dyferendi
solutionis. 2. uero primo et principio recipit obiectum ipsius obligationis nulla
uero potest esse obligatio collata in meum, et absolutam potestatem obligari d. l. 8. §.
per 2. d. l. 2. §. 2. si sit expressum in uoluntate creditit, §. uelate et tantum ut post
d. l. 1. annu agnoscunt in d. l. 46.

19

Secunda infans dicitur si de futuro & in casu
singuli inducere solent, siue promissioni, siue solutioni, siue executioni ad-
dicant Leg. 40. de C. u. d. S. quod dno. ubi solitudo legat est, quod ad initio
pene sit relictus, & postea adulescit fuit soluto dationi ita: quas pecunias lega-
ui eas heres meus si mater mea mortuo dabo; quod si puerum in dote cum
quia & se, & uxore non inducit solent, At res temporari inuesti ex l. i.
cui. 49. S. i. ex d. d. h. sup. de leg. i. ubi si ita legat sit, cum annis 14. exit ha-
res meus annua, bima, terna die dato; legatum est conditionale donec ad pu-
bertatem perveniat, quia usque ad illam diem non legavit, & est dies incestus cum possit
legatarius non pervenire ad pubertatem, & ex initio ipsius obligationis adiecta sit illa

parula cum; quare fuit conditio ut ex int. sius ab. ad Orell. l. cum postquam
peruenit ad pabum n. e. legat. aditonal. Aditonal. in rei annos sine pensionem
quia aditonal. dationi; quasi dicitur tunc datus, n. ditionem. l. h. p. ex l. ex huius rei
s. C. q. d. leg. uel.

20

Tercio inde infero ad rationem dictionis inter istas, & ultimas
voluntates; quia si debitor promittit cum uoluerit, n. tenetur nisi ante mortem decla-
ret se uelle, morte finitur uoluntas l. a. l. erat. Quidam dicunt n. potest declarare, &
examinare obligare. l. ab. Ceterum si mori n. ualeat, ut dicatur cum uelit legat. p. l. et
intelligitur uelut legat. potest mortem habere, adeo ut dum uiuat, possit p. l. et
extendere uoluntatem; mortuus uero omnino inuigiat debere l. fideicommissaria u. s.
Sic fideicommissum s. ex leg. l. uxor 41. & l. uxor 13. de leg. 3. uoluntatem dicitur
in d. s. gen. n. 4. Cui. Sed nec ab eo, nec ab ullo alio rationem potest ducere. Et
(ni fallor) est: quia debitor de se promittit, sibi consulit, nec aliter uult obligari
nisi cum uelit; mori autem n. e. uelle, potius est uicario & finis uoluntatis d. l. a.
Dicunt uero p. l. et legat. n. ex propria uoluntate, & ex p. l. et p. l. et; quare l. c.
inter p. l. et p. l. et ista uoluntas cum uoluerit, ut ad dationem, n. ad obligationem
referentem, uidelicet ut per omnes uires possit dicere n. uelle, sed n. ut pendat
legatum ex ipsius declaratione, quia mori, qui legauit, uoluit ut omnino pre-
staretur.

21

Quarto infero si dictio cum uoluerit referatur ad credendum nec ad rationem
facere, nec temporis declarationem importare, quia qui ita stipulatur promittit eo cum
genere, uel cum uoluerit petere potius agit, ut p. l. et ei numerentur, ut in p. l. et
instum, aut singulare de p. l. et a su uoluntate cada q. quando l. h. a. 87.
de C. et l. c. si uelut 48. l. liba homo u. s. s. 10. b. a. 9. Dicit n. b. a. d. l. et
cum q. p. l. et p. l. et uelut carui, sine ablatui n. inducere ad rationem, uelut si anul.
l. a. ex l. b. a. libera esse iusta sit, sequendo libenter, quamuis nullus liberum habeat
nisi uidentem sit alia uoluntate p. l. et l. si ita fuerit 13. s. si nulla de manum. t. a.
Vide facile exponitur l. int. sius s. r. l. si quis u. l. l. et l. c. l. c. uxor 88. s. q. q. 2.
de leg. 2. illa enim p. l. et p. l. et dicitur p. l. et p. l. et, uel ut legat. & non infero, nec
immutat in singula uoluntates l. 24. l. si uelut 31. s. 1. de lib. l. l. n. b. a. d. l. et
l. u. n. 23. Cui multum dicitur. d. d. l. et 75. ex n. p. l. et.

24
961

adhibere verbo futuri temporis, & euentui, qui possit contingere vel n̄; veluti si
malum Legatus sit ubi ea nup̄tinet. Et si ita scriptum sit. S. ult. de leg. 2. significat
enim Cum, vel quando quae aditionis important: dicitur Bart. in d. l. n. 19. Eadē
rat. Et In & Ad quando tempus futuri significant, inducunt aditionem ut in illo,
qui Legatus ad tempus liberatus, idē, si quando liberatus habeat. Et nota si. S. de
leg. 1. Et notandum. Et si vix sit de C. et D. p̄sent. p̄sentem eueniat in illu, qui de
calibatu vel ordinatu ex l. Papia nihil capere poterant, vel n̄ soluti, fuit t̄m in l.
in tempus sit de hax. inst. P̄sentem notant Cuias. tract. ad Afic. in l. 22. de
mort. dā donat. Et Valent. de lib. et posth. 2. q. 2. n. 1.

25

mina, quæ relaxatæ sunt tempore inducunt aditionem, veluti dicitur quinquies
ut patet si tuus dixerit, quisquis mihi hæres erit idem immanuel filio meo hæres
erit; intelligitur substitutio facta sub edito si adierit ex principali tunc hæreditas
est qui debetur & maxime in: sub edito Et d. i. de vulgari. Eodem modo in l. qui de
vra rei. d. Agitur d. i. Quidquid debetur patri meo substituitur filio; adeo
ut si non substituitur de debito in iura ipsius patris evanescat stipulatio ex de
finita aditionis, quia in patris persona debuit impleri: in Donell. 15. am. 12. omnis
intellectus contra 2. subit. 23. Et multorum, quos refert Gotsch. in d. d. Agitur: ceterum

si ad praesens tempus referat n̄ fuit solutio, veluti si ita legat: Quid quid mihi
Ephesi debet Suo lego; sed est taxatio quantitati legatae l. in solutione 19. d. de
C. et D. l. si sit 75. d. de leg. 1. Item dicendum est de alio distributo Item Luce
23. ex l. 1. de C. et D. ubi illa institutio ut ex fructibus redditus meos uanitas
duxerit, tenet solutio in fine dei notat Bart. in d. l. n. 27.

26

De relatione

Quid

maior struenda apud Interpretes, imo apud I. C. qua de re. hoc agunt omnes
Clausi in l. inchoy 6. de leg. 1. Ad d. n. u. ueritat. respicimus ex Costa, & nunc eius
doctrina retinens, quae talis est. Si relatio illud referat ad corpus genericum, uel in
certis fuit taxatio, sed n̄ solutio; est demonstratio taxativa, sed n̄ generica,
ueluti quod mihi Annus debet, uel debuerit, uel quod soluerit; ueltem, quae mea
erit ex merita, n̄ ualeat legari nisi quatenus mihi debuit, uel quatenus uel
est mea l. si sit legari 75. d. de leg. 1. l. in fin. de C. et D. l. ex illud 25. d. qd
dicit leg. uel. Quod si adiectum uero corpori facit propriam solut. l. cum 10. de ac.
et ag. leg. Illa tamen uera si, si ad futurum tempus referat, uerum si in de p-
sentis n̄ fuit solut. l. si sit 34. d. in scribit. 2. cod. 20. Unde idem Costa lib. 1. uel.
q. 6. quem sequitur Ripa in rubr. de C. et D. 19. 2. ex n. 10. facile, uerissime
q. exponit d. l. 34. d. ult. in quo dicit C. facit ita. Aux, quod uocis ita pa-
rat, erit illi de lego; n̄ fuit solutio, quia adiectum est relatio, imo corpus inchoy
cum tamen demonstratio, & argumentum legari: argumentum & demonstratio, ut taxatio
& designatio legari, uidetur ex auro illo uocis lego, quod temp. mihi in bonis
meis inueniatur. Ad id argum. legari; quia quod aliquando inchoy erat, ueritas
per illam demonstrationem; quae uerba, & doctrina n̄ percellit Cuiac. in l. 5. d. ult. de
leg. 1. & 2. d. 39. Et ideo pro illa demonstratione, & argumentum, ueritas diminu-
tionem & argumentum; sed auctoritas & auctoritas omni libere, ut auctoritas cum inuenit
Ripa ubi proxime.

27

Sequitur 2. regula; si adiectum relationis adiectum super certo temp-
copiae de futuro n̄ fuit demonstrat, quia superflua erat si adiectum rei satis de-
monstrat l. demonstratio 17. de C. et D. q. tunc ex uoluntate testis facit solut. l. inchoy
6. de leg. 1. Ad hanc speciem referendum est d. in l. si debitor 39. d. de s. h. emp. ubi
personae venditor, qui promittit (ut ubi exponit Cuiac. 27. d. 35.) deum pando

28

L. Lucius 12. de alm.
et arb. Leg.

Quod etiam
procedit in annuis legatis, nisi quod hoc est singularis casus. Quod si legatus quibus
annuas amphoras vini, quoniam natus est ex illo praedio; si aliquo anno plus nas-
citur, aliquo minus supplet penuriam ex facultate, et ita exequantur penuriam legatary
17. §. 1. de ann. leg. l. ex eo 13. de tut. et oleo leg. cum alias in legato simpliciter (si
designatus annus, nec in eo nascatur) non debent amplius uti quod ex illi citatur: Cuius doctrinae
fructus expressit l. lucius 12. de alim. et uib. leg. ubi §. 1. totum indubitantes legatarius, siue ad-
soluere relinquit legatario sui alimenta annua certorum numerorum: potius ut fructus
ea exigerent, destinavit fidei: sed C. debet integre alimentum, quamvis fructus fidei
non sufficiant: Haec est diuersa species a superioribus, quia non si legatus fructus nas-
citur ex fundo, sed quanta quantitas annua: item, quia fundus non fuit positus ad tractum,
sed ad securitatem alimentum in hypotheca, ut patet de ac. doctum conu. 3. max. 1. 7. n. 5.
ubi §. 4. l. de expens. 1. 2. n. 30. 37. et 38. qui cum multis docent, quod res
promittitur, et multo melius si legatus penno annua perpetua, et assignatus fundus
ex quo soluantur fundus censeri legatario obligari: Ex his factis hanc doctrinam amen-
dasti ad praesentem deduxit de ac. quando legatus eandem tot, totam amphoram aut mo-
diis, et nouentis ex tali fundo relatus habet uim aditionis et taxationis; quod
vero fundus assignatus ad securitatem pensionis uel legati, nulla est taxatio, sed
habet tantum uim demonstrationis uel designationis. Liquidum 96. in prin. de leg. 1. in
uno casu uult sibi, uel vendi ne plus soluat, si minus nascatur; in altero
vero uult creditor, ut habeat unde securum exeat; quod sequuntur multi ita
accipiendi a ped. Rodriguez lib. 2. §. 7. n. 5. et 11. l. de capellan. 1. 19. 2
a pame. Imaia in l. 1. C. de annon. et reb. n. 18. 19. et 20.

Konrad

Nulla tamen solui per 3^a distinctionem. Quam nos probamus.
 1° de inst. nuper 8° de leg. 3. in fin. ubi agitur pro conditione sumunt, vellem,
que mea erit; ac in eum, qui meus erit: 2° ad alium meum corpori relatum facit 3.
 distinctionem, ut ad alium corpori vivo: Corpus enim est in eum, corpus meum vel vestri. Sed ut
 se examinet id est in eum 1° de leg. 3. 2° de leg. 4. 3° de leg. 6. a prin. quod idem dicitur pro solui esse
 in utroque casu, quia et in primo relatum facit vim taxationis, est enim illa demonstratio
vellem, que mea erit designatio et declaratio vellem legare; et idcirco si non sit tunc
 tempore mortis defuit omnino corpus legari, et nihil est, quod possit istam, non enim
 designavit vellem, nisi per illud relatum, quod sit mortis tempus: 2° quamvis sit specie
 demonstratio deservit taxatione et designat vellem legare et ordinem vice singula
 arg. ex l. si sit 75. in prin. et 5. de leg. 2. Quomodo sine violentia accipi possit ista
 in l. de her. inst. ubi si tota aliqui scribat heredes ex partibus, quas ad-
 exprobo valet institutio nulli adscripti partibus: 3° non induit solui, aliter ex de-
 ficiente deficiet institutio. Vnde Doct. doctissime in d. l. 28. distinguendos esse
 tres casus in relatis; nunquam enim refertur ad substantiam vel legare, veluti in
ichy, qui meus erit, vel ad personam legatarii, veluti lego illi, quod designaveris
in codicillis; nunquamque refertur ad aliquod accidentale, quod non est de substantia
 alius, veluti heredes facio illi cui illi ex partibus quas adscripsero; valet enim
 institutio et non adscripti partibus s. si plures inst. de her. inst. In primis casibus
 relatum facit ordinem circa substantiam alius, ad quod refertur, et ideo deficiente ea
 defuit dispositio, ut in l. aligati, et in l. qui plures 18° de usufr. leg. quia loquitur
 in casu, quo designatio personarum facienda in codicillis defuit, et per idcirco defuit
 legari: in ultimo vero casu refertur ad accidentale, quod nec mutatur, nec variatur dispo-
 sitio, sed ad designationem partium, quae in institutio non est necessaria, et ideo non facit solui.
 Idcirco dicendum est si tota dixerit instituo istis heredibus sub conditionibus, quas infra
 adscribo, nec adscribit; conditio enim est evidens, quod solui possit institutioni, non
 requirit ad valorem quod semper adscribat, ideo et omnia non novit l. pen. c. de inst. et
 sublt. ubi Imperator laudat responsum Papae quod extra inst. ex parte 77. Inst. de
 leg. 2. notat. Cuius 2. sup. Pap. in l. ex ea 16. de donat.

Ex quo 85. inst. de
 leg. 3.

Ex 2. de her. inst.

Ex quo eleganter arguen-
 tas dedunt Iaso in d. l. Ichy 6. a prin. quae nec reductioni applicando. f. infra,

31

Eraunt et Dant. ubi v. cum dicitur xelarus

E. Clemen & S. de
Hax. mbr.

32

Sed tunc

2012

江

Александров Александр

in rubr. q. 1. ex n. 46. Sed licet inveniat huius in l. huius s. n. video quare
possit adaptari 2. li. s. cedentibus.

PRINCIP^{VM} 3us

De statu et qualitate conditionalis stipulationis

trattatio accurata.

135 **P**rimo videndum est, qui alius possint celebrari sub conditione, et qui illi respondent;
et quia duplex omnis videtur exhibitus generalis regula cum aliquibus exam-
plis, quae nos in singulis possumus manu ducere. Regula talis est: alius, qui ad
hoc intencus sit; ut statim servandae effectus, id est, qui eventus habent ad executionem, et
consumationem, si potest conditio contingere, quia cum adiecto conditionis et substantia adiecta
certum alius potest celebrari sub conditione; ut Conatus de matrim. 2. q. 9. n. 2. Ba-
sil. lib. 3. q. 1. n. 15. Donell. lib. 5. cm. 19. 18. et d. Qualit. l. 1. Exempla sunt in pignus,
que referuntur in l. alius 77. de R. S. acceptato, hereditatis actio; opus, datus turris,
emanagatio, et alii alius legitimi; quos videlicet invenimus d. 1. 2. semel. 22. et duc-
tus 119. Sed paulo brevius haec explicanda sunt. In primis actio hereditatis non potest
fieri sub conditione l. cum 2. §. 2. l. ult. de acqui. her. quia est alius adquirendi domini,
l. 1. huius 23. de acqui. poss. domus vero non potest uno eodemque tempore, et adquisitum, et
non adquisitum. Nec si testator tradidit suum l. primo 23. quae in fraud. cred. n. 1. §. 1.
actio, sonat idem ac potest, ut docet Hostianus q. 11. §. 34. Neque si in l. si le-
gat. §. 30. l. omnis 77. ad Trebell. ubi rogatus restitueret hereditatem si actus cognatus filium
mutatis, actio; si potest fieri tempore ad deliberandum; quia §. actio pura est, et statim
est fieri, distans autem ultimum, ne crearet beneficium deliberandi a praetore indultus. Co-
dem modo actio bonorum, quae ex edicto d. Marci fit servandam hereditatem causa
de qua in l. 4. de paecon. libet. debet quae fieri, quia est intentio actionis; sed non impe-
dit, quod ipse cum bona adducuntur praeviam ante actionem, ut servus duxit ma-
numini ab ipso consequente libertatis, non duxit ex tunc, quia tunc illa edicta non
promittuntur d. l. 4. §. 1. ubi ad libertatem cum res. In quo et illa videtur haec
conditio significare hoc potest. Eadem ratione servitus dicitur, id est, imponi, aut
quasi traditi non potest sub conditione l. servitus 4. §. servit. §. post promitti sub
conditione d. l. 4. §. 98. de V. O. quia potest debet servitus sub conditione, ut qualibet alia res

sed cum imponitur p[er] se imponenda est, alia si erit imponita, quia impositio dicitur
perfectionis, & consumationis. Fab. in rei. ad. d. l. 4. ubi Cuius. lib. 7. q. 1. Papinianus; & alii
apud Quod. lib. 10. tit. 3. qui omnia docent si continuatur usque ad hunc, vel implem
adit, ipse excipit. Etenim verum debet & l. 4. ubi redditur ratio, quia vulga
rii, quia tempus non est motus attendenda obligatio. pro iure, & per exceptionem l. 1. obli
gatio 44. ubi plures de d. et d.

136

Sed ingens, ut mihi videtur, nascitur difficultas ex l. qui 38.

l. qui 38. §. 1. de acquir.
p[er]sonis

§. 1. de acquir. p[er]sonis ubi pro certo supponitur d. traditionem rei conditionalis fieri posse sub
adit, ut ea impleta transactio p[er]tinet & d[omi]ni, deficiente vero utrumq[ue] deficiat.
l. 2. §. si pecunia de donat. l. si omnia in d. rei. cred. l. d[omi]ni 7. §. si res 3. l. si ego §. §.
1. de iur. dot. quod pro ista supponunt omnes Clavius & Fab. in d. l. 4. de iur. A.
maria 2. tit. 4. ex n[um] 13. Sed si verum est valde impugnatam p[re]cedem doctrinam, q[uod]
translatio d[omi]ni est ex illo alio, qui p[re]sentis effectus obtinet, nec potest simul transfe
ri, & non transferri, nec per aditionem suspendi, vel si hic alius suspensio est, quia
non suspensibilis traditio servitutis? Deinde quia collatio beneficii, vel institutio, &
investitura non potest fieri sub adit, nisi fiat a Romano Pontifice, qui potest in legibus
ecclesiasticis dispensare ut synodus docet p[er] d. de Romano Pontifice in q. si quidam de
recept. in 6. Quod si in una specie traditionis procedit, non potest deferre in alia. Hinc
difficultas, ut videmus, obvenit alio, qui non recipiunt aditionem p[er] se illi admittunt, & ta
cite, & a p[re]vio alio dependente, & tamen si accepti fuerint ei q[uod] sub adit p[re]mit, &
tacite recipit aditionem singulari adit. d. 77. de d. d. solus p[er]sonis aut rei debitor
fieri non potest sub adit, quia p[er] se actualis, & p[re]sentis translationis d[omi]ni l. cum §. 38 §. 1. de
solu. & nihilominus si debitor sub aditione, potest fieri solutio sub eadem aditione, nam
q[uod] si eveniat solutio debiti. l. sub adit §. 16. eo. tit. l. 2. de solut. indeb. l. Fab. 2. semel. q.
12. Eodem ergo modo, quod causa p[ri]ma transferendi d[omi]ni aditionalis est, valere etia
debet fuisse, quia habet tacite aditionem si matrimonium sequatur. l. singulari 21. de i. d[omi]ni
potest traditio sub eadem aditione fieri, quia est tacita d. l. 7. §. 9. eo. tit. Si similiter po
test adit illa solutio, traditio tibi & si minus. d. l. 38. §. 1. de solut. Et enim intusse
ra & veluti de natura traditionis, quia nemo plus iuris ad alium transferre potest,
quam ipse habet, ut est iuris regula: itaq[ue] in d. §. 1. p[er]sonas sub aditione tradi posse
accipienda & 29. subit[us] maxime de aditionibus p[re]visis & natis ad valorem

sui iuris, quamvis relictus Cuiac. 44. ff. Jul. Qui rebus remittit iuris, Admittit
 Calcare. Na obstat de ind. l. 9. de reb. iud. l. 7. §. si pecunia de donat. l. de
 mort. in donat. §. Enim traditio ipsa non est aditio, sed donatio, id est traditio
 hominis, domo tibi si illud acciderit, si moriatur &c. et statim traditio; sed quia
 traditio ista non transfert dominium nisi iusta & perfecta causa praecedat, quam tradi-
 tio sequatur l. numquam 31. de acqui. rer. dno. necesse est, ut effectus traditionis pende-
 at ab antecedente causa, & perfecta donationis; agnovimus Cuiac. 10. ff. Jul. Idem
 mea si est, quod si facit utrumque veluti venditionis, aut donationis pure &
 simplicis, si potest traditio condicionalis, quia implicat conditionem quod res tradita
 sit de facto; & suspendat traditio; & quamvis male sentiat, recte praecedit Gira-
 rius in d. 38. §. de acqui. rer. dno. Sed quod si est aditio, licet traditio
 fiat pure, necesse tamen est aditio reali, à quo pendet eius effectus. Et hinc est uera
 ratio, faciat §. Bart. Cum in. Calcare. Et antiquum patens conditionis poni posse
 si tantum est? Per traditionem.

37

In hac re, nota alij error, circa constitutionis ius-
 fultus. Nullos enim ex admittit ius fultus sub dote constitui posse. In qua opi-
 one fuit Bart. in sua subtili lectura ad l. ius fultus 4. de ius fult. quem sequuntur
 omnes Clauis, & Cuiac. in l. 4. de seruit. Sed quod delinimus Adm. mouit ad
 sic sententiis non uideo. In primis aduersus eos fuit subtili ratio exegit à Bart.
 in d. 4. uoluit ut nemo fletu candenti potest imprimere characterem corpori, eiusque
 existenti adiacere conditionem melioris, uel reuocatur, ut nemo potest constitutioni
 seruituti 3. 9. qualitas adiacere, à quo paret divergat Bart. l. de resolutione.
 de de auctoritate. quae ratio aequi militat in traditio reali & in traditione
 cuiuscumque seruituti. Deinde traditio & suspendere traditionem de alio dicitur.
 §. uno statim peragi non potest. Denique eos mouere non debuerunt textus §. si nemo in l.
 4. de ius fult. l. vbi. §. pen. §. si dies leg. ad. Sed patet de §. ius fultus 2. famul.
 Cuiac. in d. §. pen. de legato aut pmissione ius fultus agitur, quae potest de in die
 aut sub dote. In d. 4. Cuiac. §. de dote. Et ad iudicationem in die uel ad die
 faciendam, §. si rebus habet, quod ab arbitrio ad diuidentia bona assumunt, uel
 à promissione, aut ut re possit dari ius fultus, §. iniquas à die, & finit aduenien-
 te die psumit; non tamen psumit in ipsa quasi traditio ius fultus potest poni dicitur.

ut tota tradatur in crebra, quia hoc esset absurdum: si igitur dicimus de usufructu, siue de eius constitutione, quod de ceteris reuocatur, et de rebus corporalibus ut ante non gaudet. Vultius in §. inst. de seruit. cum uero si debuit dupliciter. Demetrius Enulteron lib. ii. cap. 10. lib. 5. illud tamen speciale est in usufructu, quod usque ad unum annum abiturus ipso iure finit adueniente die, nec opus est excepte, ut ex d. d. H. recte colligitur. Dicitur quod alii sequuntur: raro est quod usufructus amittitur in peremptione fructuum, qui quotidie nascuntur, et ideo ipse quotidie constituitur. Lib. 3. interdicti de usufructu ad eum. quam de usufructu adueniente die in quo desinit, non potest amplius abiri, et ipso iure desinit, ut subtiliter docuit Demetrius lib. 10. cap. 16.

38

Sed persequamur exempla.

Adoptio subditi fieri non potest. Legimus de adopt. nec manumissio per uindictam, licet tantum adoptionis recipiat, veluti scholae manumissio serui legatus sub adoptione interit. nihil agit. §. serui u. de manumiss. et repudiante legatus operis libertatis. Si miles §. 31. de iur. milit. §. 2. de manum. §. 3. de manum. vindict. §. 3. et §. 4. in quo ualde reuertitur fauor libertatis ut dicitur lib. 8. opus. nec diuortij ut vulgo solentur §. 3. de diuort. nec auctoritate à tutore gestatio in negotiis pupillaribus §. nec sub adu. §. 8. de auct. tut. Nec datio tutrix siue legitima, siue iudiciali §. muto §. 6. §. sub adu. et uel. nec sententia fieri sub adoptione potest. §. qui tit. 37. de exheredat. tut. §. 1. §. uidetur quod appell. ut dixi in lib. a. Dico pro §. 3. in uindict. de re iud. et docuit d. Inst. 2. remissa. cap. 24. pag. 360. et seq. Denique matrimonij potest et alius transferens coniugij animum corporis de presenti, non sub adu. celebrari potest; quod si conuenit adhibendo adu. non erit matrimonij. cap. super eo. cap. per uas extra. de adu. appor. docuit Cuiac. in cap. 1. eo. tit. Basil. lib. 3. de matrim. cap. 13. à patre.

39

Per

Quia illi alius, qui ex suo genere non petunt assumptionem de presenti, sed aliquid aliud post se exequuntur declarationem, et adoptionem recipiunt; ita potest alios conuelli. ubi prima dicitur in §. omnis inst. lib. 2. talis est omnis alius; nam ex alio exinde obligatio §. 1. per totum et §. de c. u. et ex obligatione nascitur alio §. licet 42. §. ex obligatione de procurat. per alios aut exigimus, quod nobis debetur pami. inst. de alion. §. cum alius expulsi à sententia iudicii exequutionem consequi est, ut sub adu. possit celebrari, veluti singulari. §. omnis inst. lib. 2. §. ex duobus 7. de duobus. xii. venditio

O laudo S. emptio int. & emat. O vendit. l. natus s. de pecu. O mod. rei vend.
Societas, sed de hac etiam dubitari potest, quia videbatur consistere in ipsa re, aut
industria actuali communicatione l. pro socio. quae communicatio cum facta sit, ut
traditio non videbatur posse recipere suspensionem, aut dilationem; sed istud decidit
Iussum. in l. de societate c. pro socio. distinguimus subtiliter O curio s. h. y. ab
eius effectibus, qui in communicato consistit ita Tab. in d. l. pro socio. Curio. in rebus
ad p. l. ced. quantum aliter censuerit in paractis O lib. r. q. l. p. in l. ab iur. 77.
O N. l. O aliter Donell. in d. l. 6. Item translatio in l. singula g. c. de translat. Mue-
tuy Comm. v. de reb. us. Signus l. quare s. servat. sicut de legum. Eadem ratione
institutiones, legata testamentaria sub sicut dari possunt s. haec prae int. de hoc. int.
Lance. I. non autem Cetero caduc. tolli libertatis tunc s. ad eam int. g. t. per dar. potest.
quia dato tertium tunc non est munus, sed donatio pura, quae ex ratione debetur
uni ex filiis potest sub sicut assignari l. sub sicut. no de canon. lib. O alia huius-
modi conditiones recipiunt, quae in unum colligere, magis laboriosum est, quam libe-
rale.

40 **H**is suggestis, ut explicemus qualis status sit alius sub adit^e ultimat^e no-
tandū ē; habet nam eleganti regulā hūc dñs conceptū Quot pendit n̄ ē pro eo qua-
si sit iudicatus int. iis damny 169. S. i. de R. d. quā rō significat ac illud axioma
Philosophoy aditonalia nihil penunt mune, idē, quot pendet sub adit^e, nec
est; nec desinit ē; habet se ad utrumq; ad esse, & ad non esse, quod melius
manifestabitur exemplis. Homo emptus sub adit^e, n̄ potest redire; dum pendet
conditio, quia n̄ potest rescindi, quod adhuc n̄ exiit l. libem 43. S. si sub ad-
tione cy reg. de adul. edict. Si sexus proprio relicta sit libertas sub adit^e; legat^e
vero quæ, & dñs legat^e cedat pendente adit^e, evanescit legat^e, quia n̄ exiit li-
ber dum pendet conditio l. quæritur 91. S. i. de leg. l. Julianus 86. S. cum vero de
C. et d. l. nō cy 8. q^{do} dñs leg. ced. Liber em iunus sub adit^e, interim p̄cedit et
pleno iure l. huiusmodi 29 de statu lib. & potest noxæ dari ob delictū, Antue-
niente adit^e libertatē, quia se uirā pendebat status, quando deditus fuit l. statu-
liber 9. coh. 1°. Eadem ratio est, de uxoris alienationibus, potest enim cy sua uir
alienari, modo eius aditio n̄ reddatū deterior d. l. 9. S. i. cy alius. = Item si dñs
iure institutis aliter ex eis scriptus sit hoc amplius ex aliquot unius sub aditione,

adeo pendet institutio huius parti, ut si debeat ea rite impleri nihil transmittat,
sed tota parte adherendi accrescat, quia temp^l, quo datus perfectus in re natura non
est liber homo l. 59. de her. int. Si alicui seruo fiduciaria libertas
relictum sit sub edic^l, et antequam perveniat edicto et eodem haerede institutus haeres sub
edic^l facta eius^l libertatis, dum pendet edicto, est haeres natus, sed adveniente edicto
libertatis fit liber ex prima causa, et remanet institutus l. si servus 71. de insti.
de adq. res. dno. Si servus mortis causa donatus, et inter acquirit, in pendenti est
adquisitor, quando pendet edicto donationis l. si servus 20. de donat. int. Si aliqua
legata relictum sit sub edictione aliqua pure in puranda res^l l. si testator pura legata,
si p^l ante instituta ppter edictionalia, quae pendunt l. si propter 43. ad l. si testator. quae satis
sunt, dicitur vocari l. test. et alii in d. l. 169. §. 1. et 2. semel. 19. 20. et 21. Sanchez
lib. 2. de matrim. disp. 6. Barinus lib. 3. cap. 13. Donell. 8. cap. 30. et. Ovall. lib. 2.
et lib. 15. cap. 11. ubi lex Ovall. lib. 2. Gomez 2. var. 11. n. 8.

Ex quo facit et mu-

Debiten und Crediten
des

gestas, an qui debet sub arbitrio, ex gendente uere debitor sit; certum enim est debitorem non
esse, quoniam pbat l. sub arbitrio l. 16. de condit. indeb. ubi si q^d debitor sub arbitrio interum sit-
uam per errorem, potest repeti, quia n^o est debitor; ut probat l. qui promittit 48. cod. l. 16. §. 1.
de fideiussor. faciente l. 16. de arbitrio. l. quod in d^o et. de acceptat. l. cadere etiam 213 de
V. s. Doctores. Qualit. Gomez ubi l. et alii.

Sed aliqui, qui opponuntur. 2° oppo. lund.

Secretary & Co.

2. *Ubi aliquis, qui opponitur, dicitur creditore de v. s. ubi v. s. dicitur auctor, creditore esse, quia p. in diem, vel sub ordine debet. Alio modo dicitur de ex mente Compositum Pandectum, qui illi regulam generalem nobis reliquerunt; alio modo ex mente d. i. ex hac mente d. i. ex causa. lo. qui v. s. de causis negantem infamiam, et praeque de ea, quando quis mitti potest in potestatem calumniae causa ex falso credito; in qua impetitione creditum calumniae conuenit aut ex quacumque causa sibi debui fingat, et si sub ordine. Ex mente Compositum dicitur et ex communi, quam sequuntur Auctor. Morla et Osualdo. E. large et impio-
pate v. s. creditore accipi, pro eo, qui spem habet debui iuri, qui n. absolute, sed condi-
tionate credito appellatur in l. creditore. s. a. eod. d. i. iuncta l. d. f. 19. sic intelligenda de
obli. pecun. l. i. d. i. cui 42. de o. et a. ubi creditor conditionatus ex o. h. i.
appellatur proprie creditor ad d. i. eius, cui debet ex causa legat. vel facicommissi.*

suo condono, qui n' dedit cunctis, ut eg. int. infans 27. q. 2. c. 2. q. 2.

45

Diffohi hic longius
vulgo reputat. Sed mihi ex placit communi. Exposita, intellet quoniam modo
creditorum esse, cui sub conditione dedit, si quis eo superbi ut alio ante aduentum
condicionis nascatur, sed ut inter hac pender dedit non in potestate deditur manere
voluntatis, quia est utilisarius dedit, in quo nemini. Et de sententia sua veritate
arg. ex l. natus 8. de pecun. et mon. et vend. dicitur. d. l. 1. sub. 15. sub. 6.
C. de ad. 25. em. 1. Deinde, quia singularis ab uno iure sumit, quamvis sit con-
ditionalis, et quumque alius dedit, et ideo transmissio ad heredes sua sponte
for deudat dedit. pendente l. 1. qui 57. h. de legat. uno aut. fideicommissum dicitur
venit per reuocabilia d. l. 1. sub. 15. et l. 1. de ad. leg. Deinde post mortem testis
non transmissio si legatarius pendente conditione deudat l. 1. cum. I. in aut. C. de ad.
l. 1. sub. 15. Ergo propter hanc reuocari creditum ex d. l. 1. conditionali appellat creditor,
sed non creditum sub dedit ex d. l. 1. dicitur d. l. 1. et ex multis olea d. l. 1. cum.
h. 3. q. 10. n. 8. Nec dubium est in legat. de pecun. 16. de sub. dub. in quo mater
singularis debet in maritum sibi reddi, maritus filia in maritum, si simul ruina, aut
transfugio pereat et filia non transmittit singulari ad heredes, quia sed hoc pro-
uenire ex defectu conditionis, non singulari. Singularis enim fuit sibi reddi, id est sibi ip-
si superbi si maneret una post mortem filie, quoniam non accidit de hoc dedit
singulari. Donell. et Cuiac. in d. l. 1. Cotta in d. l. 1. in bello sub. 15. C. de legat. 1.
oleam d. l. 10. n. 10.

2. et de par 16 de
res. dub.

44

Quare Ergo ad rationem ad
 hanc, si transmittit.
 idem, hanc, si transmittit.
 hanc, si transmittit.

Sed iam desiderari rationem, quam quondam querimus; quare singulari aditionali transmittatur ad haeredes, & legatum fideicommissum ut conditionali non transmittatur? Communis est, quia in istis spectamus tempus, in quo testis, in istis tempus in quo legatum cadit. Ita aliquid apud oleam ubi prima n. 9. Sed hoc ipsum iterum querimus, siue rationem rationis, quam possint cum iudicio Pontell. in l. si filius 78. p. 6. & fundavit Pontell. l. 9. in eundem q. 6. l. 9. quia istis continetur satis utriusque partis, dispositio vero tota solum continet voluntatem testis, in qua nihil agit legatum. Et ideo istis statim valet; dispositio vero tota nequit considerari donec aliquis ex eis incipiat producere per unionem. Haec ratio est valet, ut singulari aditionali istam pari adqueat, quamvis impleatur aditio per emanationem filii; legatum.

Exp

vero n' aliter pari adquirendu, quod si filius in potestate perseveret cum condicio
eveniat l. qui legat 19. de R. qua de re l. in tract. de adjuv. Et tamen
altera conicio hanc rationem, videlicet quia s'hu et si conditionalis sit statim est
invea productus, et illuc delegat s' henc, ne ab illo recedant, quamvis conditionalis
sit, ut nuper dicebam; quare nihil miru si tempus contrahendi impendat; deponitur
illa n' delegat s' henc, nec valet nisi ex voluntate testis, quae in futuro collata. Ex
quo facile elucet ratio propter quod servus hereditarii iacentis, quae propriu expere
est, in quo usufructus consistit, n' possit singulari usufructu, nec subditi, et
tamen subditi ei possit legari l. si usufructus 26. de singul. serv. n' in possit delega-
ri, aut cedi legat conditionalis l. legata 4. de C. et Q. ut observavit Cuias 18. de her.
Omnia s' henc aut C. de caduc. test. et possit cedi obligatio conditionalis ex s' henc l.
nomina l. multu de her. vel alt. uerid. Oia d. f. 10. n' p. m.

Sed advenit nuper die

l. n. 92. l. 98. de V. O.

45

ta solut de in l. si 31. l. castro 92. de V. O. ubi singulari rei meae sub diti facta
valet si temp. existens conditio mea esse desierit, item de emptione docetur
in l. castro 61. de o. h. empt. q' n' impendit temp. s' henc, sed existens conditio-
nis. Videt hanc difficultatem Accurs. in d. l. 31. cui respondet, quod aut querimus de
s' henc ad causam acquisitionis, et tunc inquirimus tempus, in quo celebrari l. si
filius 18. h. t. aut de personis s' henc; et tunc id tempus inquirimus, quia perso-
na s' henc n' admittit suspensionem, cui enim persona cedit n' potest esse s' henc
l. si ita 26. s. Chrisostomus in s. h. t. quomodo accipit de in l. si usufructus 26. de
singul. serv. in quo singulari usufructus facta per servum hereditarii iacentis non
subditi, quamvis fiat subditi, quia deficit persona, quae possit ut fieri, Et ad que-
rimus impendit tempus celebrari s' henc: si aut de re queramus n' impendit tempus
singulatiouis; sed implere conditionem, quia ad contrahendum n' impendit praesens ius rei, res.
Est namq' ut de praesenti existat l. interdy 13. h. t. l. ex empto 11. s. ult. ey l.
sea. de alt. empt. Et ita licet rei mea sit, in qua singulari n' principio consistere n'
possit l. nemo 82. h. t. tamen si singulari ex 29 mag sub diti valet propter ca-
sus de futuro contingens, potest enim esse n' mea tempore expley conditionis, itaq'
respetu rei n' impendit tempus s' henc. Nec solut de in l. in singulatiouis s. iacq' de V. O.
ubi singulari rei sacrae, aut hominis liberi sub diti facta inuoluitur est, Et si tempus

l. usufructus 26. de sing.
serv.

Expletum conditiois homo debet effectus sit verum vel rei sacra effectu present, hoc
 Crimi alia ratione euenit, et quod speciale, namque quia tunc euenit non est
 expellendus ut §. de ait.

46

Denique in solutio in in omnibus et de iudiciis in
 posuit 6. ex ge. cau. in posuit. cau. L. exadimulatus et de separato h. h. in in posuit
 lect. of doctum credens conditiois sine ex cau. et h. sine tunc, sine pos-
 tulate variacione a debito, imo si latet, vel impellit ut de fuga posuit
 in posuit, quamvis si posuit impellat, ut bona vendendo, quomodo deo id posuit
 prouenire ex spe debiti, quam ex debito, neque enim posuit ius, ut spe illa fin-
 tura maxime ex malicia rei.

47

Iam gradus fecimus ad potestatem impellendi, quando
 censetur uoce in credito, cui debet sub dote. Manu autem potestatem ex impellendo
 nobis: creditor enim est simul ac implens dote: duxit in in L. hanc uendit 7. L. qui
 fundus 37. et 37. empta. L. natus 8. de pene. et omnia xii uend. neque aliud requiritur
 pro implendo dote, ut sentiant P. Sanchez de matrim. lib. 2. dupl. et implens
 vero curat 37. et creditor censetur ea die, quo initus fuit, non ea die, quo implens
 conditio, ut in tacita conditio matrimonij stat L. qui potestatem in pene. sub. et in quavis
 expressa conditioe L. qui balneus 9. in pene. et 37. L. potestatem. S. l. ed. t. 9. nisi dote dote
 sit mere potestaria potestatem in facultate debito, uelut in mutuo, a cuius potestatem
 pendet, ne se obliget, si non accipiat L. qui pene 30. de reb. cred. iuncta L. qui in pene.
 uel hypote. uel si promittit sub dote, si aliquid faciat uel si faciat, neque enim
 in effectu promittente censetur, donec ipse uelit obligari, et ideo non retractum con-
 ditio in sign. dote d. l. 9. S. l. ubi dote ipse curat. et in alio dote. Et latius prosequente ad primum
 = multa reuertentes P. Barb. in l. 7. 3. ff. de reb. mutuo. ex n. 32. Caneval. =

= tm. 2. de iudiciis dup. 23. ex n. 11. Domingo Salgado latente =

= et p. labor. ex. 21. a pene. cum quibus hinc labor =

= finis: cedat in laud. et pene. et =

= Unitati Virginis et Mariae =

= die 15. Octobr. ann. d. n. =

= 1659. =

Nec obstat h. i. si. 3. l. si exilimo. 98. b. ubi. ubi. rei?
meq. sub odit. facta valet, si temp. exilimo odit. mea se defert. et de
empt. docemur. in l. si. de h. empt. q. n. iniquum temp. dicit. p.
odit. et aut quare de dicit. q. ad eam adquiret. Et tunc iniqui-
tatis temp. dicit. in quo celebrat. l. si. plus. 12. b. ubi. aut de p. onis
d. h. entis, in quo casu semet. iniqui spectamus, nec temp. dicit. q.
12. a. d. h. entis dicit. e. certa; nec potest e. in sus. penio. l. 12. b. d. h. entis
12. b. d. h. entis. in fin. b. ubi. quomodo dicit. l. 26. de h. entis. d. h. entis. Si au-
t. de re. quare temp. iniqui. Temp. regulat. d. implet. odit. a.
de d. h. n. iniqui. p. onis rei rei, nec e. n. ad. ut de p. onis. exibat,
l. 13. b. ubi. Nec obstat l. 83. d. sac. b. ubi. q. d. h. i. u. sacra
nequeat regulari sub odit. p. onis aliunde.

Quarta de odit. implenda.

Quamvis d. convenient. dicit. vel quemcumq. alij d. h. sub odit.
facti ad h. entis et d. h. entis p. onis h. entis, aut h. entis transire, ut
stat ex d. sub odit. et d. ex odit. onis m. l. d. l. c. l. novato 24. de
novat. et q. d. h. entis, q. d. odit. sit casualis, vel mixta, tunc
ut eam adimplent ad h. entis eius, cui sub odit. aliquid est pro-
missi. transmitti, dicitur e. magna q. d. h. entis e. p. onis n. e. p.
sonalis est, aut q. d. h. entis, quasi sit de aliquo, q. n. ad. p. onis
debeat. et q. cui rei p. onis e. dicitur inquit est. ut tunc in m. d. h. entis. n. v. d.
q. d. h. entis eam odit. transeat ad h. entis eius, cui illi implere tenebat, et d. h. entis. n. v. d.
et satis q. h. entis eius implere. Dicit. et d. h. entis. q. d. h. entis. n. v. d.
in p. onis. q. d. h. entis. q. d. h. entis. n. v. d.
tunc, id neque ad h. entis eius, q. implere tenebat transire, neque
satis e. q. eos. implere h. entis illius, cui implenda erat, et d. h. entis. n. v. d.
q. d. h. entis, q. adimplere tenebat, h. entis l. entis, h. entis, vel qui l. entis. n. v. d.
alio intelligi de f. odit. ac p. onis evanescere dicit, aut a
h. entis quemcumq. d. h. entis sub ea facti, et h. entis n. d. h. entis. n. v. d.
et p. onis, q. debet adimplere, et d. h. entis. n. v. d.
et d. h. entis. d. h. entis. n. v. d.
h. 2. d. h. entis. n. v. d.

[illegible]

AD S. C. TREBEL-
LIANVM

CAPVT. 13

Prælibantur de fideicommissis natio aliqua, et
demonstratur q^{do} et quare sit factus Trebell.

Fideicommissa s^z nuntiare iuris prout deservit, tota s^z p^{er}pendere ex
pudore eorum, quare fides elapso, explorat^z est ad quod uideri repperit Qui-
bus i^o metamorphos.

Sponte sua sine lege idem, acutum colebant.

Et Cuius lib. 2. de finib. summo p^{er}ce exstent. Peducei fidem Octavi P^{ro}xi uxo-
ri hereditat^z p^{er}stare, de qua restituenda fuerat rogatus; quod coram elapso
vixit et omnino si Peduceus iuris unum ad hunc p^{er}ce. Probatur etiam S.
inst. de fideicom. P^{ro}x. ubi late Pub. et Fr^{at}r. P^{ro}x. Donat. lib. 7. om. c. 15.
ubi Otuald. lib. 2. Chifflet. lib. 1. de fideicom. c. 1. et 2. Cuius. sub lib. 2. q. 3.
Pag. in l. hereditat^z 33 de heredit. ubi in reut. solen. ad l. 1. de O. et A. Pub.
lib. 7. sub. c. 4. ne cum fideicommissa p^{er}uicacis uerbis, non imperantur
ut relinquente legata, relinquendo, nullo iuris contentu uinculo Equoniz
indignus C. de test. Vg. in p^{ro}xi. n. 24 tang^m emendationis c^oda rebus istis
uerbis rogo, peto, mando, curao, deidero, opto, et si quis et similia Sult.
inst. de iur. uel. g. l. 2. C. commun. de legat. Paul. lib. 4. rem. n. 1. de fideicom.
I fideicommissum l. fideicommissum I haec uerba de leg. 3. l. u^o p^{ro}ponendo 64.
de leg. 2. l. 21. de leg. 3. l. pater Severing l. 1. de C. et D. l. u^o uirg. 16. C. de fideic.
Pub. 14. sub. 2. Valent. 3. ill. tract. 5. c. 1. et ult. n. 7. Cuius. 15. q. 4. Pag. in d. l.
u^o p^{ro}ponendo. et 19 q. 4 in l. uirg. 67. Item maxime ult. de leg. 2. committenda
Et equidem fideicommissa eorum uoluntati, ac pudori, quare fides et ueritas
sincerior fuerit, ut sic eorum uoluntatibus et rogationibus obsecundaret: quare
rogationes si minus si rogatus si ad hunc p^{er}ce necessitate restituendi, cum rogatus
arbitrio executionem committerent arg. ad l. sub hac sub. 7. de O. et A. et in

2.

Hae fideicommissorum natura;
quousq[ue] labentibus postea temporibus P. Augustus primus semel iterumque
gratia perionam gerentibus, uel quia per ipsius salutem rogatu quis duxer-
etur, aut ob inopiam quorundam per fidem iussit Consulibus suam auctorita-
tem interponere; postea P. Claudio temporibus duo Praetores creati fuerunt,
qui de fideicommissis ius duxerunt l. 2. §. capta de excep. iur. Suet. in Claud. c. 23.
ex q[ui]bus omnibus unum detraxit in d. §. capta; & qui remanens quatuor fideicom-
missarius appellatus est l. 1. §. de C. et P. l. 4. ad fin. §. C. a q[ui]bus l. 2. C. qui potest.
l. 1. c. 1. §. ad lib. etiam in l. 1. §. in fragm. n. 25. ubi Curac. Ouald. 7. m.
c. 15. l. 1. §. curat Praetores iussu datus usq[ue] ad certam quantitatem erat taxata,
supra quae cognoscebant Consules. Quintil. lib. 3. m. l. orat. c. 6. §. n. de l. 1. O-
uald. 17. §. 22. n. debet apud Praetorem potest fideicommissum, maior enim
ficticia cognitio summa est. Pub. in princ. de fidei. h. n. 18.

3.

Vidimus
iam Augusti temporibus fideicommissum ex iuri rigore p[ro]lati defuisse,
quod ante Augustum ea solo heredis pudore gerantibus. Ex qua auctoritate
obseruo legem Furis, Furiam, aut Furiam, ut est inter nomina Delatorum
showeria, quae certis numeris seuorum manumittentibus p[ro]curat, ita ut si
ipsi transirent libertates non ualuerunt; de libertatibus fideicommissariis loquu-
tam non fuisse; neq[ue] haec lex multis ante tempora Augusti fuerit lata, ut
patet ex Anton. August. de h. et s. c. et Jacob. Reuad. lib. 2. si l. 1. §. 1.
quo tempora adhuc fideicommissum iuri vinculo non obstruebant; necesse non
erat praestari severitatem legis, ad libertates, quarum praestatio natura non
erat: praestitit Curac in recit. ad l. 1. C. de l. Fur. Can. sed non motus hac
temporis diffinitio; sed alia leuissima ratio, a qua pendet: distinguenda in-
ter libertates duobus et fideicommissarias in legi Caminae tractat. Statim
dixit in recit. ad l. 1. C. de fideicom. lib. in prin. Motus fuit ex hoc in l. si le-
gatus 22. §. a duobus de fidei. lib. ubi in libertate fidei committitur ex tri-
bus rebus duo tantum iussu & ab herede manumitti, ut p[ro]curat lege Camina,
numerus obseruaret testatix ut ex l. 1. §. cum 37. de C. et P. ubi libertas
impeditur

relicta libertas e sub edicto vel ad dum l. vlt. ff. de testib. siue
 ut Felix ait, qui tunc extra edictum proponit libe e subd; quia locutio
 familiaris est neq. iurib. ut videtur e ex l. pen. in prin. de C. et l. d.
 pluribus proponere nro in Statutib. n. e. q. cui libertas relicta e ad dig
 vel sub edicto huiusmodi precatu est, licet hoc deinde Statutib. locum
 obtinere; aliud namq. e ea Statutib. aliud pro Statutib. haberi. Si ergo
 cui libertas fideicommissaria relinquitur Statutib. uere n. est, sed pro Sta
 tutib. habetur, quo pacto loquente Consili. in l. n. tantu si. Si per fidei
 commissum de fidei. libert. & Statutib. l. vlt. obtinere in l. eius vlt. 37. ad
 l. Alud. Et in aliis uariis locis, qui uidei poss. apud Grae. lib. 2. q. 1. pag. m.
 l. Statutib. 33. de Statutib. cui hoc acceptu faciunt. ratio petenda est ex
 his que diximus; nq. Statutib. nomen est ex lege 12. tab. q. fuisse inoge
 nita fideicommissa, idcirco q. huius cui libertas relicta e sub edicto
 vel ad dum p. p. de Statutib., quia libertas dicitur lege 12. tab. confir
 matus; ut uero cui libertas fidei commissaria relicta e, Statutib. n. dicitur
 quia fideicommissaria ex lege n. cognoscuntur; usq. ad Augustu, post que
 C. de leg. 1. dicitur, quod ualidius pro Statutib. huius dicitur. Cuius l. vlt.
 p. me. citat.

6.

Ex ead. auctor. impugnare uidetur subd. Fabry in iurispr.
 to. 6. p. 1. illat. l. 1. Et enim e decimum ratione inter libertates dicitur
 q. fideicommissarias inquirat, cui ratio ut impediatur lege l. vlt. sentia dicitur
 te consilij fraudandi creditores, et euentus. Enderet, ut uero fideicom
 missarias impediatur, euentus tantu sufficiat. In fraud. 3. q. l. vlt. iur.
 l. in fraud. 10. l. semper 23. q. l. vlt. q. l. vlt. q. l. vlt. q. l. vlt. q. l. vlt. q. l. vlt.
 l. vlt. ult. C. q. manum. n. p. l. 4. l. vlt. in fraud. de fideicom. libert. l. vlt. cum
 huius 15. l. dicit 17. Si huius que in fraud. cred. cuius diff. ratione exstimat Fabry
 petendz e ex eo, quia libertas fideicommissaria ex l. 12. tab. confirmata
 sunt; sicut dicitur, idcirco q. dicitur tantu p. p. dicitur diff. ratione impediatur aue
 rit; statim uero fideicommissarias ut pote minus fauorabiles, ut ius magis
 uidetur n. debeat requiri consilij fraudandi creditores et euentus, ut dicitur
 non competant; sufficere aut. euentus ut fideicommissarias n. p. p. dicitur.

Aduerere

Adversus in Tab. debet. patet Augusti tempore quod uelut in fine de-
quasque fideicommissariae. Dicitur, ut si moueretur ex iure, quod ante Augustum
significat, ad reddendum istas sine ratione, de iure si post Augustum in uisum.

Omnino 17.

per Tab. mibi. singulis placuit ratio. Duximus de eorum leg. 12. n. 12. et 13.
que laudat. Quod 2. 13. la. N. On ignorauit Pub. in d. in fraud. 3. Inter du-
ximus. O. Ouald. de iuribus. Duximus ratio. et iuris. primum. subtrahit, quo
diximus. heredes in tenet. Legatarius ultra iuris. hereditaria. et si ad alienum
inter. hereditaria. suggerit. hanc. libertates. fideicommissaria. in tenet. Lib. ad.
falsum. Lib. Si u. 9. quadrupentis. et 5. denig. B. et. et alii. Donell. 7. m. 12. et 11. Cuius.
6. 9. 9. pag. m. 1. 8. ut in potest. Legat. que 5. ut ut fideicommissaria. ista. in d. denig.
sufficit. hereditaria. in e. soluendo, euentus. ut fraudis. sufficit; directus. aut. liber-
tates. et si ad herede. sed a. immediate. ista. et. ad. ad. ad. ad.
hereditaria. sine alio. fide. heredis. 1. m. 23. in. per. et 5. m. 2. de. manum. m. 1. 8.
et. d. 9. pag. m. Cuius. in. Cuius. 8. libertatibus. de. caduc. toll. et 15. 9. 9. pag. m.
L. 3. et. rep. cat. in. impedimento. si. tantum. re. ipsa. fraudentis. eundem, uerum. et. ipsa.
et. fraudandis. omnibus. desiderabatur. Ad. 1. Falsus. 13. per. henna. iura. super. edeo.
gloriarum: referat. tantum. 6. 9. 9. heredis. 5. 5. in. h. 9. et. 9. 9. uerum. sententiam.
ultra. uulgi. copis. capendo. illi. uerbis. quia. uerum. mori. potest. ex. 9. 9. in. euentus.
aut. fiam. re. ipsa. requiritur, imo. sufficit, quod. potest. et. fraudis, ut. lex. Falsa.
et. libertates. impediat, quod. im. primum. duum. e. a. iuris. ratione. Nui. im.
potest. hae. dubitatio. ex. tradidit. ab. Ant. Tab. in. pag. m. 6. iure. 2. 11. 4. a. Cuius.
6. 4. et. Tab. in. d. 5. si. tantum: referat. et. 6. 4. de. alien. iure. mut. ca. de. qua. Tab. in. iur.
Plura. alia. iura. inueniunt. apud. Vpallum. method. iur. ciuil. lib. 6. 9. 5. Cuius. 6. 9. 9.
in. pag. m. 6. iure. 2. et. 2. per. plures. illas. Conan. lib. 2. m. 5. et. si. iure. desiderat,
quo. temp. Cuius. fuit. lex. Falsa. si. consule. Ant. Aug. de. h. et. C. et. H. m. m. induc.
legis. Romanorum. Dionis. Cuius. et. Cuius. quos. referent. sequitur. Dionysius. Paninus.
lib. 2. faber. consular. anno. 7. 9. 9. fere.

Ex. et. ante. per. coram. de. iure, 8.

alio. stromana. est. legem. Falsum. sicut. a. Cuius. Publio. Falsum. Tribuno.
Publi. ante. ab. Augusto. ex. quatuor. fuerunt. fideicommissaria. Legatis. quod. ualidum.

ne si post exequationem rogata sit de validitate, siue validitatem plebi-
 citis quarta antiquitas valida deducenda ex fideicommissis, nec nam ex
 S.C. Papianum: at exploratum est Legatum sententiam legi validitatem
 fideicommissa traxisse: consequens ergo manifeste legem salutis ante exe-
 quationem ab Augusto postea factam, siue rogatam; notat eleganter Gouan.
 in praefat. ad l. ad l. validum. n. 5. Ex Imperatore Justin. in l. postea int.
 de fideicom. libet ubi habet, sententiam de fideicommissis Papiano S. C. siue
 introductum notat Cuias in C. ad l. C. de lib. & C. de l. validum. Ex qua obsequatur ex-
 plicandum est de eiusdem Cuias monitu in l. 1. §. hodie si ius plus quam per l. validum ubi pos-
 itum est in praedictis S. C. trahitur de sententia quae Legatum habet per l. validum de l.
 eo tam, quo dubitatur ius ponit an les validum habere sit, quae eum habet
 est, ut si amplius Legatum non Legatum capiet, quam per l. salutis lue-
 dit; quanti ea res erit tantum per l. validum det d. l. in p. n. n. cui plus
 postea in §. hodie affirmat, hodie subsumit aliquid per l. fideicommissis, quia
 dicitur §. hodie post exequationem fideicommissorum & Legatum factum ab Augusto,
 aliquid subsumit huius sententiae in fideicommissis facti; unde res ex huius.
 C. de l. validum.

9.

Fratius duas legem validitatem rogatam siue Augusti temporibus,
 ante ad V. C. 714. dicitur Quax. 2. dup. 10. P. Greg. 42. synag. 34. Cuias rela-
 ti ad l. validum. §. om. 22. l. 1. B. Cuias ad l. C. ad l. validum. Gouan. in praefat.
 ad l. validum. n. 4. Hugolensis l. dicitur §. ad l. validum. 15. C. de l. validum. a l. 1.
 in p. n. int. ad l. validum. Ant. Aug. et Peaterius de legibus, Alex. ab Alex. dicit
 penult. 6. §. 25. male ergo deducimus quartam ex fideicom. n. deduci l. validam,
 nam §. siue S. C. Papianum quia a tempore rogationis salutis idem fidei-
 commissa valida erant iuris necessitate, ex ea allegari auctoribus videtur
 salutis siue rogatam Augusti temporibus. Solus notat, si duas n. modum
 dicit l. validum siue rogatam Augusti temporibus; n. tunc illis temporibus, quia iam exe-
 quaverat Legatus fideicommissa; qua ratio animadvertenda non incongruit roga-
 ta siue Augusti temporibus, n. tunc de fideicommissis siue rogatam ut bene videtur scu-
 laribus Gouanus ubi d. Aliud profecto turbare valet, quomodo potuisset rogari a ple-
 be validitatem Plebis Augusti eius, cum Principi rogatus omnis suam potestatem
 conderet

conducitur sed quod Darius rest. eius nat. de quo Plinius Amaia lib. 1. c. 1. nec in habuit gressus legi condenda. Tunc. consule ubi. et promissi-
dator 119.

Hic supponit, et exposit velletur faciam apparere, (quam huc 10.
usq. ab antecursoribus. n. u.) orate manet exequatio Legatus, et fiduciariorum
ab Augustis introductum. Nunc ut clarius procedamus methodo sciendū ē fiduciariorum
modum duplex esse potius alius particulare, universale alius particulare
fiduciariorum ē, qd non tota hereditas, aut pars hereditas, sed res certa
restituenda, et si sit ualoris maximi, de quo fiduciariorum tractat Iustin.
in tit. de imp. reb. per fidem. lib. 1. c. 1. et uaria C. de pign. in tit. de leg. 1. 2. c. 3.
de quo fiduciariorum particulari plura Menius tit. de fiduciariorum. n. 19. Beren-
gar. Bernard. in l. in quartis. c. 28. n. 4. Legum. de fiduciariorum. art. 1. n. 3. uni-
versale fiduciariorum ē, qd tota hereditas, uel pars hereditas, uel eius
pars restituere, de quo loquitur Iust. in tit. de fiduciariorum. hered. c. notetur tit. C. de
B. ad Trebell. fiduciariorum universale definitionem tradit Bart. in l. centurio de
uolunt. n. 24. c. 15. Molin. lib. 1. de Aug. p. 100. c. 4. n. 3. et quod nomen sit
istud fiduciariorum uariis exemplis ornatur C. in l. namq. ca. 1. §. secunde. et §. fin. c. 1.
2. h. n. n. t. c.

Illud sane exemplum ingerit difficultas, si sit nomen pecunie 11.
sive rebus. C. in d. legi 16. probat pecunie uerby ad universale fiduciariorum
pertinere: Iust. aut in §. p. terea in tit. de fiduciariorum. hered. c. fundy, uel homines, pecunie
uolunt sententia particulare ē fiduciariorum. Sed facile uindicta dubitatio si
animaduertatur Iustinianus uerba facere de pecunia certa, ut ex ingruis articulis ap-
paret: Cuius de pecunia in genere, qua universis patrimonij significatio fieri
appellatur: l. pecunie 178. l. pecunie uerby de uolunt. ex lam, et ista accepit pecunie
intelligi. Iust. in l. Balista 32. in l. iurib. 33. h. n. t. c. 1. §. 3. si unusquis de uolunt.
l. artus 54. l. heredu mei 57. l. edicta 58. §. fin. h. n. t. c. 1. §. 3. de leg. 3. et
quidendū Am. 1. d. 1. §. 1. n. 16. gott. Cuius lib. 20. q. 1. §. 1. n. 1. et 12. d. 1. 2.

Premis 12.
si natus hic, ut facilius Bernardus uia n. q. tractat, et certe Diony ē inter alia, qua gott
Augustus uia fiduciariorum fuerit adiuvata pignus, sive pignus. S. C. Trebellianum,

de quo modo ^{no} Neronii temporibus fuit Trebellio Maximo, & Aneo Seneca CC. quo casus est, ut si harentes ea fidei commissa esset restituta, omnes aliones, quae harent, & in harentes congererent ei, & in eum darentur, cui ex fidei commisso Beneficentia restituta sit. Restituta int. de fidei hanc. S. C. verba referunt in l. 1. §. cum verba h. n. t. o. Sed necesse est, ut istam in summa antequam ad S. C. mentem explicandam properemus; Vt. ex in d. l. §. 1. a veritate prius videtur ducere, dum S. C. Trebellio fuit summe Aneo Seneca, quando quod casus est Aneo Seneca Consul in summa ita dicente Aulon. in grat. alt. debet Seneca, nec tunc Consul. Deinde C. illud placet non bene agitur Seneca nec in Casiodoro, nec in aliorum chronis fuisse Consul. uerum, ut si Consul placet nominandum est §. 6.

13.

Exagere te ab hac difficultate in dicens Senecam in summa ordinarij. Consul, sed sufficit, ut igitur ut Trebellio Maximus sufficit fuerant Publio Mario, & Lucio Accurio, quo tempore consulatum praefatus fuit, ut notat Guido Pancirol. lib. 2. Obviam uar. ep. 238. Sed ut intelligat fatis aduenit, Consulatus summe ordinarij, sufficit honorarij. Ordinarij consulatus ille dicebatur qui in potestate & administratione erat dignitatis; Honorarij uero, qui honestamenta nominis tantummodo habebat, si potestatem, aut administrationem sufficit erat; qui per aliquos menses sufficiebat potestate Permaui, si dignitate ut ex Vione causat lib. ad. 48. de CC. sufficit augendum est Loc. Trebellio Pollionis in 30. Grannus in Mario 7. Consul illi qui sex pro meridiano horis Consulatus sufficit tenuit, a Mario Tullio tunc augendum est res: Consulatus habuimus tam Seneca, tamque Senecae, ut in eius magistratu nemo grandior, nemo ceneretur. Et C. alter. S. C. Aulon. in grat. alt. Primumque consulatus ornamenta uerum honestam⁺ potestatem uidetur, qui magis in potestate habuerit. Sed consulatus ille huiusmodi ordinarij sufficit bimestri spatio integritas, in sexta anni p. consumitur. Quod honorarij illud notandum est Imperatoris munus Consulatus honorarij, ut sibi bene maiori subditis concedant l. 4. C. de primis. apertus in rebus ut ex hoc explicari potest uero, ac ceteris dona Imperatoris Imperator ex l. c. uel lib. 66. C. de elevation. illis uerbis: ut consulatus uel consulatus est est: appellat namque consulatus Iulianus, cum quibus

⁺
nominis

Hinc autem condati d. c. duplex sit ratio: altera quod iniquum
 esset fidem suam uniusque periculum de eo suspensum, si relictum heredum commo-
 da in fidei committum transferret, igitur vero omnibus heredibus maneat donatus;
 altera quod heredes timens ne damno afficerentur delatas hereditarias adire,
 recusabant, atque ita extinguebantur fidei commissa. Si nemo de d. c. Si nemo de d. c.
 huc. et quod si iudex meritis in prima hominum iudicia eorum habere. L. uel legere,
 et quemadmodum. et ratio naturalis suadeat eum, quem sequuntur domo
 sequi. et incommoda. Et magis de d. c. Si qui ex de leg. p. in d. si extraneo in p. in.
 in d. de leg. p. huc. meritis d. c. fidei sit ut his in malis occurrere.

Ex his

interpretandus est Paul. in l. d. Si filio exheredato cum eo, qui in alien. est p.
 post. p. l. c. Scitum namque est filiosfam. ex omnibus fere d. lib. d. lib. na-
 turaliter ac civiliter tanquam patrisfam. et d. id agi cum eo p. in solidum,
 tanquam ex patrisfam. et filiusfam. La segunda de V. d. L. uel. Si de V. d. et de
 inde ex non minus congeritur est illud esse proprium filiosfam. ut ex d. lib.,
 quod uino patre, in uino erat p. l. c. cum alii p. uenerunt postea emanati uel
 exheredati a patre et ab heredes. et omni patris, uel ex minima et heredes
 in heredes fortiter ex legitima, quae est debitor bonis subiectus, et si in solidum sint o-
 b. p. n. n. condempnari in solidum ex ead., et in tantum quod fauere p. l. c. d. d. de quo
 V. d. in l. d. p. l. c. et cum eo. et d. ratio in eo d. l. c. quod in humanis uideret,
 nouum recentem et ad hoc a fam. patris patrisfam. qui nihil aut p. l. c. ex bonis
 patris habuit in solidum condempnari. Quae in p. l. c. ad d. c. Casae. 30. Paulus
 ead. in d. d. c. in p. l. c. p. l. c. in d. c. ad d. l. c. Alii uero p. l. c. d. c. Paulus, quod
 si filio exheredato ex d. c. rebellato heredes patris sit relictum, non in p. l. c.
 fauere p. l. c. sed in solidum condempnari; quia effectus quodammodo heredes est, nec
 possit opponere conditionibus exheredationis ut in eum p. l. c. in quantum
 fauere p. l. c. et ex heredato illa uixet si d. l. c. uero extraneo ei hae-
 redas restituere, uerumne ait Paul. in solidum esse idempnari, quia effectus her-
 res est, translatum est in eum modis, et incommodu hereditatis ex relictum et
 hereditatis ut Casae. d. lib. 20 Paul. d. l. c. 7. 15. l. c. d.

Eiusdem rationis

tam aliis quam parricis transferendo ex dubio sententia cum in debitor
 transferens, ignorans hereditatis relictionem malparuit, merito ei cautio
 transacti negotii accommodata: huiusmodi etiam datur ignorantibus in nro iure,
 indulgenti. Cum qui de iur. iud. l. peneat. C. de tribul. lib. 10. quod dicitur si post
 relictionem hereditatis transactio facta sit, non ante iuste iudicis debitor relictionem
 esse potest. et herede transigere. Et ante relictionem. l. 1. de iur. iud. Cuius ad l. 1. de
 parric. et 2. q. 1. pag. in hac l. post ultimum et datur commisso. Tab. in rat.

CAPVT 23.

Disquire de transact. actionis in fideicommissariis
 circa idq. plura iura colliguntur.

1. **I**am nunc inquirere transactio de commodis, et incommodis heredi-
 tatis, que ex dubio in fideicommissariis transferendo ut in huiusmodi ex-
 do; nunc debitor perquirere debemus an in fideicommissariis transactio ius ad-
 creandi. Cuiusmodi. In huiusmodi. Et dicitur; ex his itaque iuribus
 est. Nemo hereditatem relictionem, quoniam an relictionem relictionem
 hereditatis per hunc ius adcreandi habet huiusmodi dubio in huiusmodi, an fidei-
 commissarius. Cuius. l. 2. de iur. iud. affirmat in omni iuris successione, seu suc-
 cessione cui adcreandi transactio, id est nec in fideicommissariis, ne scilicet plus habeat
 fideicommissarius. (verba de Cuius) quod tunc cum herede iudicet; ut enim adcre-
 cendi in facit, ut qui habeat plus de iure daret iudicet, id ne minus habeat,
 cum nihil aliud sit quod in hereditate, vel legari integre, neq. diminutionem
 per totum concursu. Bonell. 1. in. 13. ubi relictio ad transact. Tab. 6. de iur. iud. et de
 Error. pag. de iur. 19. et l. 1. Cuius. l. 2. q. 1. pag. in l. 1. de iur. iud. 2. q. 1. modum
 fuit. amittit. Et in l. 3. I. hoc autem ex l. 1. de iur. iud. l. 1. de iur. iud. ex qua non
 concludit Cuius. per hunc obiectum in q. proponit adcreandi obiectum audemus
 qui legatus fuit hereditatis relictionem, non vero fideicommissario, quoniam a iure
 relictio, nec per hunc quod fideicommissarius, quoniam semper ei relictio. Huius
 fuit Cuius. opinio sequitur de iur. iud. l. 1. de iur. iud. l. 1. de iur. iud. l. 1. de iur. iud.

Contra

5.

6.

7.

imagaci

inagari: sentit qd ei alqd dedit aduocare, si n inagari vel cogari rogare
 est rebus, & conuenienter ius aduocandi habere, re pte quas rebellant
 ab ipso rebus; nq et si eas quas ab ipso rebus, qd rogare e habere, in-
 pui rebus, in tam exegit ab ipso auferre, pmo qd applicat d. l. qd et p.
 ideo qd rem (quas re) hui n uidet, sequit enim pui ius aduocandi.

Hec

8.

sententia, qua dicitur. Omibi placuit, n difficultat quadat ius aduocandi pui-
 uis & nary; ea etenim amia pui pui accidit quas rebus pui pui
 pui hui rebus. Reliqua, ut iq expluimus, nq pui emidat hui
 mony, ut ius aduocandi saltem pui pui rebus fidei committit nq pui;
 nam fidei committit pui rebell. hui pui hui, rebus namq d. l. qd et p.
 l. 28. hui quem d. l. pui ius dui coheredes ius aduocandi dui, ita inter
 coheredes & fidei committit dui inobabile n e. Unde equitatis illa legatit,
 & coheredes (inter quos ius aduocandi n dui) amio casat; legatit etenim
 habet legatit pui pui, hui uniuersali; ideo qd inter ipos ius aduocandi
 est, quia de uniuerso ius succedunt l. dui pui de bon pui. at fidei-
 committit succidit, ut fidei, nq pui legatit amittit, cum legatit pui
 nulla ea ius succidit e pui, ut fidei committit uniuersali rebus. Ido de-
 sinat pui sic caullare, ut inter ius aduocandi fidei in hui pui: n alud
 inconueniens est in eo, quod hui in hui & pui fidei committit rebus hui
 rei sit, nq et n hui remaneat, n magi e, qd in nom, quod pui rebus
 hui hui in fidei committit transferuntur, cum qd et ius aduocandi tranire
 & fidei n e arg. l. hui hui. Donell. ius.

N

ondy pui pui, actus fidei
 ex hui d. l. qd et p. l. 43. ad rebell & dui fidei committit ignarus
 sit aduocandi pui pui rebellant pui rebus hui: ex qd colligit
 fidei pui pui pui aduocandi pui rebus, ius qd aduocandi in-
 hui hui, n fidei committit alia alia, noua rebus ad aduocandi pui
 qua d. l. nouo aduocandi illa mota pui eas est, quod hui coheredes hui
 pui aduocandi, quo casu nihil ex rebus iudicio pui hui l. namq l. d. qui
 compulsi hui casu iq pui pui l. d. fidei co. nq si aduocandi pui pui

9.

portant, qua adcreuerat, ut sic nobis nunc sit ex Cuiac. d. lib. 12. d. 12. et 13.
defendere hanc sententiam adeamque sui adcreuerat integritate habere et post restitu-
tionem; Et ab Oualdo ducere; qui inter duas et ex diametro pugnant
sunt circumspecti debet, et aduersione ut igitur placuit.

10.

Aliquando asserit Cuiac a
gemino sole, nunc a gemina nocte, crassius tenebris et nubibus consurgit hac-
tauer. Reg. et Reg. in d. 13. hanc iuris et, adeo ut aniam praeberent duc-
candi membra interpretibus de legi corpore. Cuiac. d. lib. 12. d. 12. et 13. exultat
maie mendacium et deinde fidei committitur ignarus sit, potius enim ait Reg. po-
tius debuit uariare fidei committitur adactionem patroni, ne si ignarus eius
rei esset, quomodo dubitari posset, an ei esset opus alia actione ad patronum
illius partis, qua adcreuerat; quia et Cuiac. motus pro illa uocula ignarus
negotium geminatum uel geminatum ut ueretur loquendo id est rei sciret. sed
ut bene uidet Oualdo. d. lib. 12. d. 26. h. B. agud. Cuiac. teste Pesto lib. 12. et Pesto.
Pesto in exordio. in sexto Maximali egyptiama uox geminatum nunc fuit u-
surgata pro restituit, sed pro nascitur.

11.

Forse, ait Oualdo, quasi si certe fger pfer
in hac interpretate accipi potest uox ignarus pro geminatum ut uocula in si pae-
beat, sed augeat, sicut alias Cuiac. inuenit exponit pro uidente lib. 12. d. 18.
Et ad h. si uerum de adq. potest. quo pacto conuenit huius alius d. si uerum
uig. 34. de iur. iur. et si uerum de adq. potest. et si uerum. Sed et a filio de diuers.
et temp. pferat. Sed a Cuiac. neuuor. defendit recipit uerbi significat. d. lib. 12.
et mot. ut pae. potest. solu. pae. d. 12. et 13. et Robert. 2. uig. uent. et 34.
Na pro Cuiac. fuit quod Oualdo obseruat in d. si uerum et in d. 12. de migrand.
eo modo loquendi. Legi Namibia; ne et huius Legi mendoniam uerba circumfere
notat Legi lib. 12. d. 12. et 13. h. C. et D.

12

Tandem Oualdo. primo loco uerba illa
ignarus sit accuine post restitutionem, interpretatur ita ut significant accuinem
conspicue ante restitutionem, at illa post restitutionem referunt ad uocula ignarus
non ad uerby accuine illud tunc ignorare fidei committitur tam restitutionis tempore,
quam aliquo tempore post eam; cumque casum. Consultis tractare, qui minorem

habet

habere dubitandi ratione iniquitatis fidei commissarii ignorantia, nam si subiectis
actionibus partem fidei commissarii ante relictum fortassis ei ponet iniquitatem eam ad
eius partem relictionem heredes non compulsi. Nec tunc expositio adhuc si caplet
animi eam conuincio ea sit supplex uerbis, ubi dubitationis erat, an quod sit noua
relictio potestatem potestatem adueniat: quia si potestatem adueniat in alia potestatem relictum
erat, et idcirco de noua relictione quarebat; ne si uerum amamus uerba illa no-
ua relictio uultus illis potestatem natus suggerunt (si uero sint donanda annu) al-
teris hereditatis portionem suam relictum, quo tempore adhuc potestatem alia non adue-
nerat.

Hic Valerius omniis ultra relictum mentis duxit pro uera Paginiana ga-
tionis actione potestatem relictum falsum alium si ignorans si suam actionem si
fidei commissarii potestatem, quo adueniat potestatem ipsum conuincio suam actionem du-
bitandi an et alia alia, et noua relictio in quod sit ad acquisitionem illius si
qua adueniat: ratio dubitandi in eo est potestatem, quia si fidei commissarii actionem
ignoraret, heredes aliquo tempore potestatem actionem aduenientem, ut inde iam ubi se
intenderet ad illam partem relictum ea fidei commissarii actionem, que pro conuenit
habere alio si qui facit de re. quia uero fidei commissarii ignoraret potestatem aduenientem
et heredes impuberes hereditatem adueniat, quo casu nullus commodum extitit con-
qui potestatem si habuerit non si heredes in heredes si suam. Litem et si qui supple-
ty heredes Paginiana aduenientem de fidei commissarii, ut ut potestatem alia alia
noua relictio indicat, ut habeat alia potestatem.

13.

Sed adhuc eget explanatione illud,
quod paginiana ait heredi scripto potestatem actionem, et potestatem duxit de-
buerit ut actionem fidei commissarii si uera sit non sit, ne cum in hac specie
hanc compulsi adueniat, quare relictum ex dubio si potestatem, ut uultum duxit
contemplati ea potestatem aduenientem aliaque partem heredes potestatem. Qua diffi-
cultate pressus ego auertere, quod ea ueris ratio ex dubio in conuen-
ty casu potestatem aduenientem, et potestatem relictum aduenientem heredi scripto, quia
cum heredes adhuc remanent, necesse est ut potestatem in herede repudiati ei aduen-
cat, tangit etiam, utrum si dubio actionem potestatem relictum in fidei com-
missarii omnia commoda ex hereditate prouenientia transeant, et potestatem

14.

55. S. quid ego h. t. de cuius test. agemus sus loco: n. magaroni a. quoniam
cuius regenda videat regulis iuxta apud bonos remanere: deinde an sit con-
trahendi diuimen inter regulas familiae, & hereditaria; rursus an ita iuxta hoc
apud bonos remaneant, ut fideicommissario n. communicent.

V

2.

ut. hoc omnia fa-
ctus enodemus suendi e regulis alia sunt: hereditaria, alia familiaria l. 5. et
6. de rebus. l. regulis et l. monum. 6. l. cod. Familiaria regulis dicuntur
illa, quae quis sibi familiae suae constituit: hereditaria autem, quae quis sibi, he-
reditas suae, vel quae paterfamilias sua hereditas acquisiuit d. l. 5. et 6. videndum igitur
est. Primum. 2. rebus. Quibus. 4. l. h. x. In hereditariis regulis omnibus pater-
familias ea quaecumque sibi constituit dicitur regula, et omnibus qui heredes loco
bonorum possunt. Ita, vel huius ex d. Marci constit. addita d. bona conservanda
liberum. ad l. 4. et h. u. de paterfamilias liberis aut cum cumque sint rebus,
vel paterfamilias, et filiusfamilias, vel emancipatus idem in omni e, siue cesserint heredes,
siue se abstinuerint d. l. vel 3. 6. et d. l. in ut. Cuius 8. et 9. pag. in l. quanta eode
regulis, ubi ubi animaduertendum e uerba. siue se abstinuerint in d. l. 6. referenda ad
tam ad filiumfamilias. 3. ad. Emancipatus: ad filiumfamilias. rigore et proprie, ne itan-
tum in usu iuris ad abstinere l. 57. de adq. hered. Ad emancipatum improprie
in l. ea uerbi significat, ne emancipatus n. ad abstinere, q. uis uultus n. h. l. sed
apud uerba; alio modo ad abstinere accipitur pro repudiare ut Modest. l. fideiussor 26. §. pater
de pignori et hypothec. ubi uultus. Modest. de filio emancipato Equum fuit cum
pater se transtrare abstinuerit l. 14. de pater. lib. l. 4. et d. l. h. u. et eo. constat autem
uxores n. pater in manu potestate, et nihil omnino his uerbis dicendum abstinere; ni-
si uellit ea intelligere de muliere a manu coempta, quae efficitur filiafamilias de
quo matrem et uerbis ad id pertinetibus H. l. de uerba. nupt. ut. Rebus,
ad l. 12. tab. c. 21. Cuius. 6. d. l. ult. Primum de ut. nupt. pag. mibi 160. Inagrell.
de l. conubial. l. 4. n. 1. Cuius. in not. ad l. h. u. in fragm. x. 9. Suarez ad l. Aquil.
lib. 1. c. 5. sub l. 3. n. 27. et lib. 2. c. 3. sub l. 3. per n. 1. l. 2. n. l. ut. 12. Mar-
b. l. sarian. 3. Boetius lib. 2. in not. Cuius. Cora. tacit. 4. annal

R

3.

Redeamus unde
Examinamus: n. tantum filius in manu, sed et ceteros huius in hereditariis

sepulchris sepeliri, dummodo quorum ius potestatem alios non inferant; quod hu-
manitas, et mixtionis gratia contrarium est, nisi speciatim ex iure vel iure
veniant sepeliri l. 6. de religio. ubi Fab. in Familiabus aut regulis l. 1. de
sepulchris, et extraneis carens et successoribus; cum qui in familia, licet
successores non sit, non tamen cognatus et affinitas si non sint heredes d. 1. 13 c. de
religio. Rayn. 2. ann. 14. Qualis. 4. l. 1. h. 2.

4

Audiamus igitur (Cui accipimus
instructio nro) aliam placuisse Paul. in d. l. quia perinde est rebus h. 1. Bonel.
7. 29. ille iura sepulchrorum apud heredes remanere affirmat, quia semel in
eius persona constituta, ita cohaerent, ut ad alios minime transeant. Constitunt
namque sepulchrorum iura in eo, ut quid facere liceat, quod personae non excedit
actus nrae principia. S. de sepulchris l. 38. S. hi qui de N. D. ubi Curac.
Bonell. Sed quia Bonell. iudicat iura sepulchrorum ad quoscumque successores tran-
sire d. l. 6. et successoribus, qualescumque sint licet sepeliri dummodo sint eius-
dem generis, non diversi generis heredes in iura sepulchrorum heredes haberi ne-
queunt apud in l. quod si sunt duo de R. l. 3. S. ex quo de adq. iuris
l. 5. S. si dicitur omnia. Potest sumari Bonell. ratio ex l. si quis fuerit 33. de reli-
gio. ubi si quis fuit heres institutus, et ei heredes adlati sit ut indigni, ma-
gis est verbum illud ut penes eum remaneant iura sepulchrorum; fuerit quod hoc
ita cohaerent instituti penes, ut et si fisco hereditas applicetur, in eum non transeant,
sed penes indignum remaneant, quia adhuc heres sit Lex talis S. Julius Longinus
de vulg. et cuius sit intellectus et conciliatur, et l. si tam de adq. heredit. inden-
di S. Gouan. in d. S. Julius. Curac. S. in reum. 1. 9. q. 4. Paul. et 16. q. 1. m. l. 1.
de his qui ut indigni. et 12. d. 1. 3. Ex qua Bonelli doctrina colligitur iura sepul-
chrorum apud institutum remanere hereditate rebus, ut fideicommissarius non
communicetur.

5.

Graviter alia via Curac. 20 Paul. ad edict. in d. l. quia perinde
avertit rebus Bonell. ex d. rebus. nihil iuris apud heredes remanere,
praeter quod ius sepulchri hereditatis, quod apud heredes remanere placuit
et extraneis docet, quamvis coactus hereditas adierit, et rebus sit d. si pa-
troni S. fideicommissarius ad d. rebus. ubi id Curac. in Pap. nec minus hoc videri de

Cuius aut, quodque iura regulorum extenderit, libere remanere de. G. de re-
gros. ut inde inferamus ad conservanda iura regulorum necesse non esse, ut heredes
efficiantur penes in heredes. Habemus Cuius, qui non amplius deservit in
huius rei diligenda ratio in omni antiquitate recentis. ex eius verbis facile de-
prehenditur distinkti fuisse inter regulares familiaria, et hereditaria, ut illa
non penes heredes in heredes, sed ibi remaneant.

Alex. consilium Chiflet. lib. 4. de. 6.

ut. fidem. q. 6. q. 2. sequens est. de. 7. 25. l. 2. C. qui contendit distinguendum
non esse inter regulares hereditaria et familiaria, una et altera apud heredem
remanere dicitur affirmat; ita ut si fideicommissarius non communicat. Mo-
xerit eo d. l. 6. de religio. ubi hereditibus, qualescumque sint, licet regere in re-
gularibus hereditariis siue familiaribus; nec natura regulorum hoc adversari
affirmat. Ex eo, quia in d. l. 6. inter extenderit et in heredes regulares commu-
nicantur: potiori ergo iure communicantur inter in heredes et fideicommissarius,
cum sic quodammodo sit heres l. 5. d. ult. q. 2. eo. et alii alleg. nec q.
heredes et fideicommissarius sint diversi generis successores quodque dicit
Chiflet. potius enim duos heredes diverso iure succedentes aliter, cum
potius alii, negabit ne aliquis utriusque regendi competere siue in regul-
chis familiaribus, siue hereditariis? Quod sunt diversi generis successores in-
conueniens non est ad regulorum iura.

Hec et, qua potiores interpretis et iuris 7.

regulorum ad Pauli et amiti; vulgari omni, potestatem est, id est nec est
eius auerrendi. Ad elucidationem id Pauli exilimo distinguendum non esse inter
regulares hereditaria et familiaria, ut videtur Cuius. nam si iura haec apud
in heredes remanent, quod ab eis non potest relictum heredes, heredes non tantum
in hereditariis, verum et in familiaribus potest regere d. l. 6. C. de religio.
quia ratio dicit potest ius tantum regularibus hereditariis apud heredes manere: de-
inde et Chiflet. et Buald. exilimo non ita apud heredes manere iura haec
ut fideicommissarius non communicat ex ratio supra adducta a Chiflet. Nec
eius admittit opinari adversario de. m. l. q. 2. perinde si relictum et m. l. si
patroni et qui fideicommissarius h. 2. q. 2. non est hereditate relictum iura regulorum

non dedit. Ex q^o explicanda s^t uerba illa, quia nihil suum habet in frag.
 10 20 § 10 non de proprietate bonor^{um}, sed de iure familie, quod ut uelinguat^{ur},
 Osuald. G. m. 9° l. 1. h. 2. Et hic ex mibi uideri meliori sententia^{rum} hanc
 capere ratione propterea extraneis institutis liceat in familiaribus regul-
 chis regendi, ne et si heredes extranei uiuente testatore in eius familia non
 fuerint t^{amen} ei in hereditate, et familia ueniat, in quam heres succedit, i-
 deo institutis extraneis in regulis familiaribus licet regendi.

Quibus p^{ri}mus
 iam quasi manu ducimur ad p^{ro}ponit^{ur} difficultatis explicat^{ur}, institutus heres
 rogatus hereditate^m retinere ideo ius regulorum familiarium retinet, quia ea
 adit^{ur} hereditatis iura familie consequitur, quae ad fideicommissarium n^{on} transfert,
 nam sicut postquam adit^{ur} heres eum non derinit L. 1. § quauquam ad Treb.
 ita semper uix est in iura familie testis succedere, utq^{ue} retinere cum Trebell.
 ad fideicommissarium ea transferri n^{on} cauiunt, quod ob rem merito institutus iura
 familiarium regulorum retinet, quia et iura familie, quorum ratio ius repeti-
 endi solent deferri, retinet; nec dui quod potest inane eum uere ius illud
 regulorum, quod agud institutus manet, ut et inane actiones duxit, quas
 ipse potest retinere intendit, uel exigit d. L. 1. § quauquam cum uulgaris b. 10.
 nam ex eo, quod ius famil. ex Trebell. n^{on} transferre in fideicommissarium ne-
 cessario consequitur, agud ipsum non inane manere, q^{uod} quod n^{on} est alia per-
 sona, in qua ius familie inueniatur, nam in hoc quod est in familia succi-
 dere in uim conuulsi n^{on} est p^{ro}uindibile ius duxit familie ab urbi.

10.

Ex his W.

infero curam singulariter forte fideicommissarium retinere. Baredine uere n^{on}
 eum heredes, sed quodammodo L. si filius s. § 1. quod cum eo. L. 1. § de illo L. si
 heres ab eo 68. L. p^{ro}hibetur 44 § 1. ad Trebell. non tantum ea ratio (quam
 solum sufficiens casibus) quia institutus postquam adit^{ur}, heres manet,
 nam et si § 1. fideicommissarium duxit heredes facere potuit § quauquam inst.
 et bon. p^{ro}u. n^{on} t^{amen} uoluit Christ. lib. de fideicom. c. 5. Sifen. ad l. 10 de ady.
 p^{ro}u. 7. 1. 1. 4. Quia pag. 10. 2. p^{ri}me 7. 1. 1. 1. Trebellianus s. 1. 1. 1. 1.
 72. et 13. 9. Osuald. 7. 25. § uni aut duo successores est non p^{ro}u. L. 9. § 1. 1. 1.

duo de R. I. idcirco fideicommissarius iure non e heres, sed censetur
ut intendant, et exapiat alihonef itantqz rat allata uery et alia petita
ex iurispudentia auctoris, qd vlt heres, n tantqz boni constructi l. 32. man-
dat. et. p. et ex familia iure, quod y. fideicommissarius n heres, merito
Consulti cum vicem heredis habere dicunt; n uero heredqz appellatione ap-
pellant.

12.

Exapiet aliquis rat proxima adducta probare communicari
n debere iura regulorum familiarum fideicommissario, quod nos negamus,
siquis fideicommissarius iura familiarum n habet, quare p. item ius repeli-
endi in familiaribus regulis competere in hunc concedimus. Sed faci-
le uindictamus nos ab hac obiectione, si dixerimus ius familiarum regul-
orum hunc heredibus in hunc ob rationem proxima adducta competere,
alioq. tunc temperata humanitati ead iuris rat, qd cumque personis
competere. l. 6. de rebus. cum qd fideicommissarius sit quodammodo suc-
sor l. 38. h. n. n sine rat ius regulorum ei communicari det.

13.

Deueniamus
q ad regulas hereditarias, que rationem hereditatis apud in hunc ma-
nere dicimus y. Paulo in l. quia perinde. p. restituta h. n. in qd minus est
apud Insuper dubitatio de iure; licet de iuris rat n ea eadem omnino com-
petere, et heredes perimae defunctorum representare, representatq. qd eum indi-
uidus l. 2. in sui rat de adq. hered. cum qd memoria defuncti in hereditatibus
conseruetur, animas qd defunctorum in regulis habitare existimant antiqui
Cicero. et amicit. August. l. de civit. Dei. Lactant. 4. 28. P. Quid ad. 11. lib.
Rerum. Virg. vnu 206. n. 4.

14.

Deinde et monim memorie ead p. cognita
l. 1. p. interdy de suis et legit. iurib. tradidit a Felaga in l. 8. p. filii ad.
l. Jul. Marit. cum ergo in hunc iura regulorum competere n dicimus, qui
defuncti apud eum qd memorie representat.

15.

Dices, potuimus itq. n regulas in
regulis hereditarias; potuit namq. tunc alia regula habere, siue
familiaris, siue hereditaria iure quanta, in qd honorificentis regere
adheret

voluerit, quo casu praedicta ratio cessat. Et quod cum de hinc sequitur
 rum memorie causa a testatoribus proponi soleat, haereditas semper competitus
 regendi, in quorum personis eorum memoria conservatur, haec namque
 haereditas non dicitur haec. C. de V. nec potest fideicommissarius iura hanc hanc
 ex rebus, quia ex individua representat defunctum, et in hunc tenet ha-
 reat ex potest restitueret; nec potest pueri dicitur ab usu, ut in alio solent, ne sup-
 puto quod ius regendi apud haereditatem manet, commodumque ex iure resul-
 tat transferri non potest, nam et personalis est, nec personam potest regere e-
 gredi potest. L. personalia de R. d.

Opponi potest tunc in namque la. I. pro h. d. 16.
 ut probari videtur fideicommissarius in familia succedere; nam est intelligendus
 taliter, ut si cui restituitur haereditas non in familia succedere, sicut ac si qui rega-
 ru est familia restitueret, nam si censetur regere de universali fideicommissum
 ex tunc mente, quod unum agebat C. in d. namque la. I. pro. u. regg.

S 2us

An transeant opera libertorum in fideicommissariis de-

Papinianus in l. ii. patroni ss. h. t. in haec aurea verba praerogavit: Si
 patroni filius extraneo restituerit ex Trebelliano haereditatis operarum alio-
 que transmissi non potuit, apud haereditatem manebit, neque ei necesse est exegro
 cum eadem quodene non possit, qui fideicommissum accepit. Et generaliter ita videtur
 non submoveri haereditas, nec libertum ex huiusmodi, quod non pertinet ad restitueret. Huc usque, C. u.
 Ex cuius tunc colligitur operarum alionem ex restituta ex Trebell. aut hanc haeredi-
 te in extraneum haereditatem non transmissi, nec posse filio Patroni haereditate in-
 tuto a libertis opera periri. Opponi exegro haereditatis restitueret; deinde neque ex-
 ceptionem eandem quodene fideicommissarius, quae exceptio de Trebellianica in l.
 28. I. d. de iudiciis. ex cuius. et 20. q. 1. Pap. in nra l. ubi haec hanc verba: nile
 potius tunc legatum adit, et restituerit datus in fideicommissariis alio, nec
 exegro Trebelliani obstat ex persona legatarii, quod non legatum personale beneficium est.

Iam ex his explicata manet exceptio illa, & qua Papinianus, quae ap-
pellatur Trebellianica exceptio, cuius appellatio per Ex. de re. 28. §. 1. de iudic.
quam ad id adducit Cuius. tumuluanus; Lex autem expolitur iudicis; nunc
superedemus in eius explicat. illud tantum monuisse contenti exceptionem hanc
opponi videri ab haeredibus institutis, si à creditibus hereditariis convenian-
tur; & adeheribus hereditariis si fuisse conveniant ab institutis. L. unde
tot hereditarius §. 1. de transact. l. 1. §. quampvis l. ita tamen 27. §. qui ex
h. t. §. cum Papinianus ait exceptio exceptionem opponi non posse filio insti-
tuto à liberto operas petenti, illud proculdubio significat si jure ei opponi
exceptionem hereditariam restituitur, quam operas à liberto petere non potest, quod
hereditarius restituitur; at ubi quando Papin. ait exceptio hanc prodesse si possit,
fidei committatio, illud demonstrat exceptionem nunquam posse cessare ut patet
hereditarius restituitur possit ipsa operas petere. Hic est Pap. gazaphranis de pe-
ras ab heribus agere institui mandantibus; cum et operas nunc exhibebimus,
paucorum enim dicunt premunt iam, & indulta, & solennis ferire.

2.

Sed ad-
versus posuit reddere Pap. 11^a disputat. eam considerans est: si qui ex iam fidei-
committi manumittit operas imponere non potest, nec impostas petere ad Cuius
Adriani rescripto l. ut iuris iurandi t. §. nec ex. cum d. de oper. lib. et §.
l. si qui hac d. l. l. campanus de oper. lib. et §. mater C. de re. §. qui
ex causa 19. ff. eod. Cuius lib. 11. §. 1. Pap. in l. nequaquam 24. de excusat.
tut. et in iur. solenni ad. l. ult. si qui à parent. fuer. manum. Exonerari
ut cum alio lib. l. §. si qui à lib. de lib. agnosc. nec cum ingrat.
accusare l. l. C. de lib. et ex lib. nec ex fideicommitto manumittit exit ma-
numittenti haeres necessarius l. rursus de her. inst. et lib. et §. potest ducere
à patrono multo l. proxima de ut. iugthar. l. ult. de diuor. Cuius. proxima alle-
gatus. Cum ergo noster Papin. de fideicommitto agit & de libertate fidei-
committat ab institutis data oportet proxima exceptio in l. si qui 28. §. haeres
si qui omittat, cui operas imponi non possunt, & consequenter quod saporis de
operas alio falsum videtur.

3.

Vt Papinianus & dignitate explicemus animadvertendum
est

exheredans nepotem filius referenda ei; non ad iura libertatis, sed ad
regularem iura ad quae exheredatus admittitur sicut quod C. religios.
Exheredans igitur non admittitur ad iura libertatis, sed ad regularem iura.
Exheredatus igitur non admittitur ad iura libertatis; adeo ut si emancipatus
filius exheredatus sit per iura sua in iure personae ad patrem suum
non perveniat, nihil magis ad iura libertatis admittitur sicut patet de
libertate de opus libertatis. C. filius patris 13. de bon. libertatis. eadem exigit
animadvertit ut filio non noceat exheredatio bona mente facta. C. si patris 12.
Inquis non male in C. bon. libertatis. et nisi caveat ut ius in libertate saltem
sit filio exheredato. C. si pater ad bon. libertatis. Capitul. hoc Cuius. 13. q. 3.

⁺ in d. l. i. sine. d. l. 42. c. 26. pag. 4. et u. sup. Paul. in d. l. Paulus 47. ex quo suggerebatur libertas concedi.
¶ Sub in d. 13. c. 4. et u. sup. mus, quae bene tractari deservunt; et igitur parva potestas non sit natus
ad consequenda libertatis iura, sicut emancipatus ad ipsa admittitur nisi
sit exheredatus d. 22. l. i. libertatis de opus libertatis. C. d. 13. C. bon. libertatis.
ratio petenda est ex Cuius. parva signari totum, et ex his eadem causa debet
intelligenda d. si operarius ex Cuius. 17. d. 1. et tract. 2. ad A. suum. in
l. 33. d. ult. de iurpuri.

9

Nemo id nobis obviavit divinali iure in d. i.
operarius debet, quae omni deo integritas dubios habuit, quomodo
et post alii operarius iudicium et libertas translatio bene extraneo
operario, quod quod in iure certis operarius pariterque alii bene extraneo
dari la dubio et de opus libertatis. C. si in A. ult. superius cuiusque ius
iure; neque et pariterque operarius alii dari bene extraneo sine metu ex-
ceptionis placet. Et si operarius pariterque officialis est, neque et cum exhibe-
rent in officio et reverentia patroni considerent, possunt tamen a patrono
et inde et pariterque in pecunia sibi sibi intelligunt; neque cum operarius
officialis ante iudicium patroni non debent. C. quod. de iur. et iurpuri. l. 1. c. 1.
13. q. 3. sup. in l. i. c. 26. ad d. i. q. 3. alii, quae ex die integritas operarius
non incipit debet. C. quod. 24. de opus libertatis. ubi Cuius. 12. q. 3. sub. q. 3.
ad d. i. c. 1. officialis debet capere, ideoque quod ius est in patrono ad
bene extraneo patroni transferri debent d. si operarius. Cuius.
ult.

petere videtur; et ut Vg. cum pro herede non petere ratio in promptu est,
quia tunc pro herede petere quis intelligitur, quando aliquid agit, quod
extra ius et nomen heredis agere non potest hac d. 10. §. paginarius ubi magis
de officiali operas et si filius quasi heres petat, si tunc ei competunt ut
heredi, aut filio patroni; ne et si de hereditate se abhincant filii patro-
ni liberi tunc iure operas capere non possunt, proinde ex operas petere
non inducitur pro herede petere: ut Cuiac. in l. petat de adq. her. lib. 1. q. 1. Paul.
Nec repugant, quod in d. §. si quis tunc filius quasi heres operas petat, et
pro herede petat ex animo videatur induci et si tunc hereditarij abin-
tendit d. l. petat et aliter; ne quemadmodum hoc augi oportet considerandus est
Cuiac. ubi in d. l. petat de cuius tractat. Hieronim. Anim in rubr. C. de
iur. et emp. n. 168. Cuiac. 13 q. 1. pag. in l. cum quis l. 4. de bon.
posse. et §. 1. Paul. in l. 25. 41. de pign. ab. Ronell. 7. dm. 8. et de
scotia in d. §. si quis tunc et l. si quis non quasi heres 13. eo. 1. et Taur.

12.

Huc

ubi à iuris recepta ratio non discrepat Vg. ceteris illa ratio, quam postea
subiecit, ut firmius ius illud reddat proius Dionare videtur à iuris ar-
monia in illis verbis cum petitis earum et creditoribus competat, et maxime
futurary, ne si verum Vg. tunc de officialibus erat, quomodo earum petitiones
creditoribus competere firmavit; preteritary namque petitis solis hereditibus
competit, quia si filius quasi heres petat petat pro herede inducitur;
futurary solis filio spectat ex alio, quia patris creditor petere ut non
inducitur non potest, quando quies opus futurum in patroni debitoris patris
nunquam operas petunt. Cuiac. non videtur, sed videtur notum; et Cuiac. in notat.
ad l. in l. de adq. per aduop. sic legendus est affirmat cum petitis earum et
non hereditibus spectat. At exstant Cuiac. loquens, et de operis fa-
brilibus verum fecit: huius respondet verby earum quod dicitur tractare C.
de operis officialibus, de q. antea fuerat loquens. Primum cum Sane,
et Cuiac. in d. §. si quis tunc Vg. et maxime petent filium operas speci-
ales pro herede petere non videtur, et si creditoribus paternis earum spectat pe-
titis, quod cetera bona non sufficiunt solutioni, ut in id solum filius gravetur;

Cuiac.

restituere pro bono l. si remum legatum l. si qui maritus elegit. cum ali-
u, quia adducit Menoch. q. 4. §. sumpt. 431. Sub. 15. sub. 16. unde cum ipse
hæres propositus, potest à iuncto oblationis, quo solutus relin-
quatur. Deinde §. cum sit ex l. 42. h. de. Et ex quibus hæres propositus om-
nibus hereditariis manentibus ut post legatum aliter Sub. sub. 14. Ad-
notari ut ualeat in solutio ut optinet l. si remum s. Ch. Et ex alieno de-
dubito. Illud et ab antiquioribus adducitur, quod omni legatum propositus ad ha-
reditatem pertinet, ut demonstrat legatum definitio tradita à Sub. in d. l. ubi dicitur.
ut post alios hereditatem eiusdem boni i. ubi adeo, ut ex hereditate restituta,
qui semel est hæres ad hoc bonum remaneat l. si remum s. Ch. §. pag. 4. minime.
Substitutum de fidei. hæres §. hæres post et debet solutio legatum si à credi-
toribus hereditatis succedat ante hereditatem restitutam.

8. Sententia hæc subiecta
ex iuris ratione, qua admittit pro sua opinione ista sententia non debet. Non
est, neque deo neque l. i. illud tantum statum proinde hanc uidebitur solutio istius fidei-
committarii pro g. unius §. post et debet, cum in specie non de h. solum
pro rata, ad ex solutio facta fuerit ad hanc ut ex infra dicendis ap-
parebit latius; neque cum hoc fauore inhiat ex debet. max hereditatem et fidei-
committarii circa diuidendo, quid quaero in ea potest esse ad hoc ut inhiat
id est fauore renuntiare si ualeat soluendo integra debita creditoribus, et de
patet.

9. **E**x pluribus difficultatibus non raro dubitatur ex l. quod fin. Ch. et qui ignorat
nec ab omnibus seu iniquis uerbis explicabilibus, quibus ipse si Accusatus
sequitur ad emendo. Macta in so de uisionibus Sub. in d. l. fin. Commenda-
tionem de h. in hunc modum, ut intelligamus Sub. Et non in propositum, et
ad eundem quare dubitatur in illa specie, in qua totæ hereditates restitui iussit
ut ut colligitur ex uerbis d. l. fin. Et omnem hereditatem et totam substitutionem: ex quibus uni-
uersam hereditatem illam sine quare dubitatur restituenda si cuius dicit in paratit.
ad totam substitutionem in d. §. de quare legatum. Totum in n. ad d. l. fin. Et de
in eo casu, in quo hæres propositus propositus et restituenda hereditate, fidei-
committum §. singulari restitui est, fidei committarius, et non hæres conueniri debet,

Hic de hereditate anagy leg in aduocatos cum paimy conuenerit;
nam in prima leg quando fundus venditur sine caut. quarta efficit bonorum quin-
tiam uel e, si diuidi actiones inter in heredes et fideicommissarios quando uerba ista quarta
efficit quarta pars bonorum accipi si pot. ita ut omnia hereditaria contineant. Reim-
de respondet, quod et si communiter sit accipit heredes legatus uel heredes heredi-
tatis uelenta uel re que quarta si efficit saltem teneat pro supplemento, utrumque
hoc interpretatur omnia, (et si nullo iure probari uideatur) in specie tunc dicit si hanc
accipit hanc interpretatur admittendum si est exheredatus speciali rat. quia fundus
et ex uoluntate testis percipitur in re consideratur quarta efficitur bonorum uidelicet
secundum sui uel uel actionem inuener si habita hypothesis quia tunc in hypothesis
ce deditur minori parte uideatur ex eo, quod cautionem fideicommissarius
si prestat, ut si fundus a creditore cuiusdam pretori conuulsi est cautionis
prestatio amig prestat contentione et inuener inter in heredes et fideicommissarios
uenditur sine caut. plura questionum diuidentur elegit leg. uenditionis ita tunc
ut si uenditur fundus quarta si efficit, reueretur, quod debeat ea reliqua bonis
hereditariis; in qua specie ex re uera ex testis uoluntate, fundus ad heredes
percipiendus quarta efficitur, et fortassis amplius quarta si uel a fideicommi-
sario lauto, uel eam emptori est uoluntas testis semper ea fuit, ut credi-
bile, ut inter in heredes et fideicommissarios diuidentur actiones, nam supplementum
quod quarta sit ex Legatiano potius ex occasione sit, quod si uoluntatem
testis ex occasione, inquit, fundi pignori dari, qui uenditur sine cautione mi-
noris estimari solet l. pignus leg. 67. ad. l. falid. l. 81. Si liberarius de leg. l.
6. Si de opus. reuer. de q. uideandi d. Balduin. ad. l. Aquil. pag. 255. amicus
d. Joannes Suarez de Mendoza ad eam l. lib. 1. cap. 4. sub l. 1. et 2. Romell.
26. tom. 15. Cuius. 19. pag. in l. 67. Si rem de leg. 2. quippe tunc fundus am-
plius quarta, uel saltem quartam aequivalentem in bonis inuener pignus, q. uel
prestat, ut pro quarta nunquam uoluerit inter eum et fideicommissarios diuidi
actiones, cum namq. uoluerit reponi fundi, qui percipere uoluit censui tanquam
legatarius, quod in eadem e, ut ex regulis supplementi tanquam Legatarius hacten-
us ex amari diffusio, quo docemur successorum sapere ne illius, in uisus bonis
successoribus, et mihi uideat uera legiani si in d. l. Si hanc d. leg. ut

argumenty ad hoc, ut non patuerit vindicare, quod tenet ad quartam,
 quando rogati erant hereditatem restituere certa re percipere & pinguem auri,
 qui munificus esse solebat in tota quarta donanda credendum non est supple-
 menti quartam vindicantem. Ex q. exultima legem est in d. si legatus in s
 gen. si pater hares institutus sit. ut in antiquis h. d.

22.

Sed si malis benignus

apere ex littera florentina, legere q. uellit ex hares institutus qui fiat
 mentio Principis in d. s. pateri re. ex curia in explu. nouell. i. ex recepto
 to Principis quando q. effectum fuit uoluntatem p. uari hominis uetanti fal-
 cidie deductione, ideo q. si p. uari institutus & rogatus sit hereditatem res-
 tituere certa re percipere licet ex iure ordinario possit restituere, q. debet ad
 quartam l. i. s. si hares p. uari h. d. in aliq. extraordinario Principis non p. uari an-
 plius restituere, quod C. p. uari in s. reg. Ex eo, q. institutus p. uari sine p.
 ceptione p. uari quartam integram a Principibus e. donata; quae Consultu uen-
 ba accipit Curiae. eo casu, quo t. p. uari p. uari p. uari p. uari, no tunc li-
 cet ex ordinario iure p. uari p. uari p. uari p. uari l. i. s. i. ad. l. p. uari cum
 additis & a Gorian. in interueniente Principis recepto tenet.

23.

Hae Curia.

sed non omnino p. uari, fuit enim s. uerby illud p. uari in d. s. i. s. ex
 quo colligitur p. uari casu assignato quartam fuisse donatam a Principibus facile
 q. p. uari eludere Legatariis, quandoquidem ita bene uolentes restituere Prin-
 cipi eorum uoluntati in non deducenda Legataria, ut p. uari eam adimerent
 institutus. Deinde uerby illud donata Principis liberalitatem significat, dona-
 tio namq. liberalitas e. l. donari de R. l. uerby donari abusive de iure res, quae
 p. uari adimerent institutus.

24.

Supra tradita uidetur infringere sed in l. i. s. i. huius qui
 quadringenta h. d. uel institutus rogatus hereditatem restituere, certam re percipere
 tenet pro ea legataria uel. Huius dubitationi facilissimo negotio restitui,
 si auctoritate fidei commissarii tenet legataria tunc dummodo id parando fidei-
 commissaria hereditatis uel, ne damnum sentiat ultra quod ad ex ex hereditate
 p. uari: prius q. excedendus est fidei commissarius; si tunc hereditaria bona

soluendo si sint heredes fiduciarius tenebunt et pro certa re percipit, ne
 et si eius reus habeat legatum. Item ut si per testamentum, uere tunc legatarius
 non est, aliter nunc creditur teneat. L. si uerget, L. C. de ha-
 red. alt. L. quodam § I. de edend. L. 32. L. 47. infra ad Epistolam. Duranton.
 De acquat. legat. cap. 1. n. 8. Menchaca de success. propriis. lib. 1. § 3. n. 13.
 idcirco si bona suppetant heredes pro re certa si teneat, nec pro com-
 petenti potest nec teneat pro quavis hereditaria; si uero non suppetant
 si uideat legatarius. Atque tunc heredes conueniunt, unde in d. I. si in qui qua-
 dringenta ex uno legato exaucta sunt omnia hereditaria restituta, si magis
 si illi uer heredes sumendi est; sic potest Baldus. Pothier. I. in qui uideat
 fiduciarius. Alex. Donell. 7. 11.

Disputatio est. I. ut patet. I. si a iusto seruo § 25.
 alt. de pecul. annal. sit uer proponit quid legatarius hereditas restituit §
 cepti seruo, et eius pecunia, qui quid hereditas restituit: quaestio est an
 potest de pecunia suam ut patet exceptis Sabelliani, et ex Marcellis
 I. si uer non potest, quod ea ratio affirmat, quia si ei hereditas restituit
 est ex nec pecunia heat; nec alio fecit, quominus haberet de pecunia
 suam si potest. ut ex sententia Sabellianorum. Ex qua si non tenet pre-
 munita tradita, quandoquid constat fiduciarius pro uera actionibus re-
 spondere teneat adeo ut fiduciarius omnia conuenit. I. si patet.

Ratiocinatio 26.
 fortassis ideo si fiduciarius actiones conuenit in d. l. si a iusto, quia co-
 gatus fuit hereditas restituit seruo. Cuius pecunia illud speciale est
 in pecunia ut si legatarius fuerit, uel aliquorum modo alienari actiones pecuni-
 ares transeat in legatarius, uel in alij quolibet particulari successore. L. si
 notali in. I. ult. § I. an actiones 21. § I. L. si ex dubio § 2. I. pen. L. 37. §
 serui de pecunia. L. si pecunia § de pecul. leg. Unde, licet accipit L. 2. § per-
 sona de dot. § leg. uel si seruus liberus restituit ut cum pecunia ait. C. si diuini-
 dy et heredes alt. de pecunia, sed seruus potest quem pecunia legatarius est. Ex
 infero quod et si uideat aliter ut quauis fiduciarius accipere actiones
 si teneat, quia habet legatum. Item, eadem accipere teneat quando

seuo et eius peculio pcepto rogatus e hereditas restitueret, quia cy
peculio non solummodo alioquin tam alium, qui pceptum, n potest n cas
excepere fiduciarius, aut et eas excepit quicquid legatarius pcepta
rit, cui peculio restituitur e ex pcepto.

27.

Ipsa ite expedire tenet a pcepto
dubitat hanc dicitur, inquit illis in l. si reus id de pecul. leg. ubi expresse
hanc reus manumisso legatario pcepto peculio, et in affirmat e. creditoribus
peculiaribus iney alioquin n dari, utq aduersus heredes competere, qui n
alias peculio pcepto pcepto nri ei caueat defensionem aduersus creditores
peculiaribus. Maximo subtrahunt Consulti in l. quod heredes d. si reus
et tribus. att. l. quod heredes 47. Sub. de pecul. pcepto peculio sit nomen est.
lebus comprehendens commodum et incommodum peculiaribus, in creditoribus pecu-
liaribus non legatariis, sed heredibus conuenire debent; et consequenter cum
heredes rogatus hereditatem restitueret pcepto peculio et eius reus restituit pecu-
lium et reus pcepto legatario litem scilicet ut litem d. pcepto; illa aut, cui
legatario sit peculio creditoribus peculiaribus non tenet d. reus sit est sic
videtur respondere l. in d. l. si pcepto qd att. de pecul. annal. dum ibi
negat aduersus fiduciarium att. qd, qui ius heredis pcepto, contra quod
creditoribus peculiaribus att. intendere debent ex d. l. si reus id de pecul. leg.
iuncta l. si pcepto qd, qui in alien. e. pcepto. cam d. dandi eia affirmat contra
reus rogatus hereditatem restitueret reus pcepto, et eius peculio.

28.

Vt men-
tionem hac liberarie amico fidei commendat, inquit e in peculio legatario
n legatario, sed potius heredes conuenire eia creditoribus peculiaribus,
quia hanc hanc peculio legatario pcepto ad hoc in genere eia videtur,
qui tradendo legatario se liberauit, ut qui simul pcepto legatario non
cauente et in d. l. si pcepto peculio restituit d. l. si reus id de pecul. leg.
l. si si reus et tribus. att. quod litem apud reus d. l. si reus id de pecul. leg.
et famulatus d. l. si reus, et l. si reus; Julianus namq et Paulinus le-
gatario creditoribus peculiaribus tenet exhibendum in l. si pcepto
de det. pcepto l. si reus d. l. si reus id de pecul. restituit in d. l. si reus pcepto

alij dantur et respondet ea re, quia peculij generi cum esse videtur, qui
 tradendus id legatario se ab ipso liberavit: atqui in specie aduulsi ex d. s.
 si peculio fideicommissarius nec verus, nec peculij tradidit heredi, nec
 ab ipso liberavit cum hanc iure retentionis tam suam, quam peculij per-
 cepit; unde dicitur in hoc fideicommissarius peculij habuisse, aut dolo fecisse
 quominus ipse possideret, quod dicitur merito in l. si in heredi alij dantur
 cum verbis, si in fideicommissarius; quae alio ut maxime notat Ciceronem in
 d. s. si peculio annali non erit, quod quid agat ipse hanc semper verum
 et mansit, nec dedit ei in eius potestate, postquam eum retinuit iure,
 ut si accipimus in a. d. l. in eam ad l. si in peculio non melius ubi
 dicitur eum iudicium. l. si in d. s. si peculio d. d. l. si in peculio non melius ubi
 Donell. in d. l. l. c. an. cum ex ipso factis. Quae in re ad d. l. Valent. ad l. si
 d. l. si in peculio non melius ubi.

31.

Ad uig, unde degressi sumus, redeamus;
 ubi enim notata labor erat in cognoscendis fundamentis exsternis quibus
 legatarius esse quare bonum, in hereditaria. Jam succedit, ut si in
 et sine scriptis. l. si in d. l. si in peculio non melius ubi. proinde ut non Imperat
 percipiat. notandum est, vulgarem interpretationem in d. l. si in peculio non melius ubi
 d. l. si in peculio non melius ubi. idcirco ita interpretandum est, ut post verbum bonum interpretatio inci-
 sum, siue vulgare loquendo bonum et post verbum bonum sit ut ut
 sentiat sit, heredes legatarios bonos retineat quare de alieno ultra
 deducto, ut ex alieno deducto non retento, sed deducto de quarta, quae retinet,
 quod quod de alieno, quod ultra quarta est transit in fideicommissarium, in quo
 transeunt etiam alii aliorum; in omni Cicerone et d. l. si in peculio non melius ubi
 d. l. si in peculio non melius ubi. ad d. l. si in peculio non melius ubi. si in vulgari interpretatione
 illud fuerit ut in d. l. si in peculio non melius ubi. a fideicommissarii hereditas retineat inq. ad
 d. l. si in peculio non melius ubi. quae in d. l. si in peculio non melius ubi. fere inexpressibilis inq. ex qua quarta
 non retineatur ex d. l. si in peculio non melius ubi. sed ex l. si in peculio non melius ubi. retineatur fere testatorem
 exigant a legatario ut maxime et principio suo d. l. si in peculio non melius ubi. hereditas retineatur
 erit; in hac specie quarta non ex d. l. si in peculio non melius ubi. sed ex l. si in peculio non melius ubi. retineatur inq.
 Expressum in testatorem iudicium valent ut quarta apud legatarios maneat, nec

esse alieno; Denique si donis copiam hereditatis relinquere debet quatenus retine-
 re, si non hoc consequatur quatenus ei quatenus tenet, si tantummodo con-
 sequitur deducit esse alieno, Denique si donis, ad quod hanc fiduciarium
 pro rata parte obligatur, quatenus ad ipsam personam ex soluto sit, non cum
 de aliis ipse solvere tenetur pro parte spectanti in effectu tantum quatenus
 deducit esse alieno ad ipsam pertinet, et ita procedit equiparatio S.C. Pe-
 goriani; et hinc Valentinus, in qua res est, et alienum non continetur, cum Val-
 cidia deducit ex legatis, et ante ex alieni solutione ad legatum pertinet
 hanc non tenetur ex l. in quatuor §. ad l. falsum et hanc significationem
 habet verba pertinet.

33.

Hi ad rationem iura phibent, iam apparet deinde
 ratio ad legem in l. si ex S.C. de C. h. n. ideo §. si de iure et Antoninus
 tantum permittunt heredi copiam hereditatis relinquere, a fideicommissario
 repetere, quod pro §. unicus phibetur, quia pro quatenus sua creditoribus re-
 netur, non ex quatenus ex d. iure et animaduersione retinetur hereditatis
 et si bonorum, hereditas §. continetur commoda, et incommoda hereditaria
 pro competenti parte tenetur fiduciarium, ita ut a fideicommissario solutus pro
 quatenus petere non possit. Quia vero aliter a fideicommissario inherere petere
 debeat, quod pro doctore hereditatis reliquum soluit videbimus, in soluti-
 ratione de hereditate. Explicant ita, et illustrent legem l. si. Omell. in ea. Cu-
 ias in reut. ad h. legem.

34.

Hinc ratione deinde traditur ad legem in nro l. qua-
 si succedanea est altera ratio ad legem in l. ad legem 2. C. de iur. vel Philippus Im-
 perator ait ad legem, cui ex rebelliano hereditas parte relinquenda, successio-
 nis onera, seu legatum phibetur pro competenti portione exequere indubitanter
 est, quia ex fideicommissarius hereditas heredi loco l. si. Sutt. §. de legem 2. C. de
 l. si de illo ad rebell. onera inter inherere fiduciarium et fideicommissarium
 dividenda, ita ut unusquisque tenetur pro portione competenti ita Hugo Ro-
 mell. 7. 23. Et in l. 2. h. n. 2. Faber de iur. et ex. 20. P. Saxon. 4. Synonym.
 3. n. 3. Cuias in reut. ad h. legem. et 27. §. 4. Pap. in l. si. eo. Quas. 7. 23.
 l. si. A. et B.

37.

38

39

9. **N**ec vult, quod
hæres ante relictus hæreditatis se liberat, & si fidei committitur, in rebus
que, aliorum negotiorum gestorum, qui sui negotii gerit, sunt alii quos secon-
dario præfuerit, negotiorum gestorum actus si quis adueniat illi, cui per conse-
quentiam veritas obuenit l. dedulta 58. & qui post tempus et dubit. l.
creditor 60. D. mandat. Reinde hoc alio non competit ei, & tale negotii
gerit

flexit, ut si possit sui expedire, nisi alius quid gerendo laetum
negot. gest. Casuat, 2. relut. 2. n. 2. videtur si alius negotium vellet
si possit expedire inuito, si quis sui negotium gerit se liberando, et si
communiario debuit liberari per consequentiam. Redit tamen e hoc
accidere subtilitate iuris, et prout tempore impedit, quo inuito sub
dante hereditatis. Item si liberat fideicommissarius, sed si igitur: at
impedit effectum fideicommissarius liberat, quia futurum erat, ut restituta
hereditate fideicommissarius teneretur quominus aut teneatur consequitur
hereditas statim, ita in effectum negotium gerit fideicommissarius, et idcirco
hac aliter tenetur si inuito.

Praeterea et illud dicit si male potest hereditas

40

si solutus creditoribus hereditatis ante restituta hereditas gerere ne
gotium fideicommissarius, si quia ex liberat, sed quia solvendo facit dare
melius hereditas, solutus tot oneribus hereditatis, qua propter heredi
tatis solutorem ab oneribus nempe immung fideicommissario restituit, so
lutionis si voluit ad fideicommissarius pertineat, eius negotium vellet de mel
litate ex facie ad id, et utilitatem aliter sit eius negotium gerere et ne
got. gest.

Reliqua adhuc solvenda dubitatio, ex alio namque capite videtur

41

alio negotium vellet competere si possit inuito, qui solutus pro heredita
tis dotante postea restituit, ne ad hoc ut alio negotium vellet sperat,
namque e, si is, cuius negotium gerendo abest sit l. 2. de negot. gest. et aliter.
In hoc tamen fideicommissarius abest si est, nec eius abestis prope possumus
sine manifesta dubitate, et dicuntur: ergo ne parum secundo auxilio
vacemus aliter negotium vellet accommodare si possumus inuito fideicommissarius,
qui tempore solutorem constituit si facit abestis. Solus dubi
tatur omnia solvenda. Item l. 2. uax. c. 5. qui exhereditavit aliter negotium
vellet tantummodo si abestis inuito possit, si dixerit abestis facit
causam impulsus huius aliter, si vero finalis, ideoque licet abestis facit
a principio induxerit aliter, postea tamen et si negotium vellet vellet sit in
tenet hanc aliter competere, ut dicuntur et expresse per ex eleganti ream in

int. qui scripsit 42. de neg. gest. Et, qui scripsit me ignorante uel abson-
te 66. expendo uerba illa me ignorante uel abson- que expresse sum-
unt alij. Hanc et in absonis, presentem uel competere. 107. qd. ex l. 43. de
solat. et librat. et ex l. alimena u. C. de neg. gest. Laruat. et relict. i.
in Pult. qd. n. inconuenit fideicommissum presentem fuisse tempore
restitutions facta ad inchoat, ad hoc ut illi aduersus
illum competat negotiorum gestorum actio.

Hec si, qua diuina putauit.

¶ nec in delucida.

= non =

2. Sed aduersus Inyectorum quomo loco sic dicitur: nō. Q. Sicut & Antonini
rescriptis natus fuit in nra l. quod ex eo naderi potest, quod aia caliditate
et fraude hereditatem repudiavit, ut ad alij negotium. Eundem q. d. heredes de
voluntate hereditatis, fuit et caliditas in eo fuit, ut percommuni eximie
ut ad q. hereditatem repudiata; atque in hac specie q. ius perinde
edicto Prois cauit, ut repudiante hereditatem eo animo, ut ad istam, sub-
stitutus ut sine omni perueniret animo ad fraudandi legatarios, aut fideicom-
missarios; perinde tenetur ac si hereditatem adiret l. p. et c. et omnibus d. l. 3. et
4. in prin. et in l. rebe. d. l. 17. sig. omnia. l. 1. ad ea ad l. fidei. l. qui pre-
ro. d. de don. mort. ca. Curat. d. Paul. ad edict. in l. dolo re. et l. 6. q. 2. in
l. 16. l. qui omnia. Schoderger. ad Titul. lib. 2. tit. 2. q. 5. Pinell. relati. q.
4. q. natus si fuit Antonini rescriptis in nra l. ad hoc ut fideicommissum
debeat quandoque vel a aui, vel a eius herede semper potuit intende-
re ad hanc fideicommissum, ut si fideicommissum hereditas pro dicitur, tunc caui, quod
adducunt Consult. in d. l. 4. de par. et in l. rebe. et qui omnia, tunc ut notat Pinell.
ubi.

3. **F**acit deinde quod hereditatem repudiata amplius adire non potest l.
rebe. maior. l. c. de repud. vel abstin. Barad. de qua Pinell. 7. 7. ubi dicitur.
C. in fratre heres sit in herede q. exione, nō eo casu si intra tempus ex-
tioni definit repudiavit, potest postea cum hereditatem adire l. in fratre
et d. exione ubi in exione long. de peritena affirmat Pub. in l. 1. q. extraneus
de her. qual. et ad l. de aliquo hered. ep. 4. n. 2. et 3. Glos. in l. extraneus c. de
iur. d. l. 1. Amos in l. 1. et 4. c. de om. iur. lib. 10. Glos. in notis ad l. 1. d. 1. et
d. ex. ubi et Curat. Comend. Menchus 2. d. 1. 11. Exo cy aia in nra l. suppona-
tur hereditatem repudiata, nec ex est q. ius in herede constet, si uideretur gene-
hereditatem in repudiata adire.

4. **N**ec minus negotij facie uidetur illud, quod pro-
posito in nro l. aui. sed de iure, antequam pro herede gereret ut fuit l. 1. q.
Antonini rescriptis, nō potest in herede constet et hereditatem adire, tunc ducunt
ante aditionem, vel ante gerentem pro herede fideicommissum tunc si intercedit fidei-
commissario ex rescripto Q. Pro, qui multa specialia circa hanc et introduxit, ut

patet ex l. aged Juliano u. Suty in fin. et l. reg. et in l. reg. 16. §. fin. h. n. et in
in l. 3. c. de quibuslibet 47. lib. 10. et in l. 1. c. 4. c. de bon. vacant. n. 28. Merito
fuit iudicium 2. 56. m. Ex qua doctrina intelligi videtur in l. 2. unde uide de iur.
et legat. h. n.

Videtur et illud, quod uidetur Imperatoris respondere, dum affirmat, 9.
nec in quaestione Pegasiana sollicitus esse debere Quirium, quia si solum fideicommi-
ssum petere possit à rege. Atque ita, illa ratio quod mater si debuit, ne auiam, quae contra
est hereditatis adire, possit quare reuocare l. 4. l. 14. §. qui compulsi h. n. et si inuen-
iatur m. de fidei. hered. n. indubitanter est haec ratio, ut si hereditas, uel hereditas
adiret quare possit reuocare ista t. ad subell. et regis in nra quia uolens dñi
nuit hereditas, §. pegasianus. ca. uide. Nec conuenit ratio tradere ab Impe-
ratoribus illis uerbis: nec enim quare reuocare, quia illa, quae respiciunt her-
editatis adire contra ut supradicta reuocare si possit, timere debet. n. haec ratio a-
liena est, à qua in iuris de morte querendum an possit Pegasianus deducere. Im-
peratoris uidentur ratio de auiam, quia nihil ad quodlibet petere, n. si auiam contra
fuerit hereditatis adire; neque tñ. uolens si sit, et consequenter paret Pegasianus de-
ducere neque uidetur. P. m. in nra tñ. n. 23.

Et pro ratio dubitandi o- 6.
mitti si possit C. i. in l. 1. de a quo 13. §. in fin. ad subell. de qua eleganter Au-
ala. l. 1. ubi habetur de adire rege hereditatis reuocare an possit uolens
sit hereditatis adire fideicommissum si debet in eo §. fraudare fideicommissum.
De qua tñ. eleganter Aualla. 7. 16. l. 1. et quod conuenit tñ. de iur. m. l. 1. tñ. 13.
§. quodlibet ad subell. tñ. uide ciuic. 41. §. sub. §. et in nra tñ. decessit auiam,
antequam hereditatis adiret, quae ratio fuerat Quiriana reuocare ex iuris ratio
fideicommissum interdicere debet.

Hic pro ratio dubitandi proponitur ut ad nra tñ. 7.
§. adiret quare de reuocato. Sicut, et de eius ratio dubitandi est. Summo
recepti extra m. l. Sicut Imperator 74. de legat. 1. h. n. Ex reuocato Imperato-
ris Sicut et Antonini affirmat tñ. uolens reuocare uidetur, quae ab inhere-
re fuerat uolens: quod tñ. ita obseruandum est auiam, nisi eadem auiam
tñ. uolens sit, quae ex multis colligi potest: exemplum quo si in eandem rem

Et Imperatoris uicem sub Antonianum nomine à uera Antonina diuina, et
 ultra omnes interpretes, imo et ultra Consulatus in ea opinione ut defunctus
 postea obsequi adueniat sine onere, si sit ante receptum Severi, sed et post
 receptum totis gaudibus iure sine de tra. sine legitimis heredibus quibus
 sit. Capientis quo se Anton. in l. unie. § pro 2. et in § in aut. aliquid sub
 obli. C. de cadue. tollend. ubi Imperator nung. inf. incipendo gloriatur hoc tra.
 hunc, ut sua potio defuncti tamq. caduca sine tamq. in eaq. cadui post
 mortem sita sit, sine tunc iuente, uel remaneret per se, à quo relicta sit,
 uel obsequi adueniat ex onera ratione illa agitur, quod fecerit si sit, qui
 lucy ampliat, omnes aut. lucis amey recusat: ex hac Imperatoris et argu-
 mentum: quia aliud fuit ius uetus, inquit fuit coram, aliud coram nec
 deducit, nec potest.

Argumentum hoc conuenit. Vult. si quam. Ede. gotica
 censetur. Sed quia uidet ubi. Quasi l. si tra. § Julianus. Et Imperator in
 nro tra. sentent. libere ut auilet, libere dicit quod sentit, asserit. et dicit
 de Antonianis uerba illa. Sed post receptum. Severi usq. ad. ad. tra. ante. parum.
 Sed quis n. uidet. Tra. legi. condendo. potestatem n. habere ut ei fides
 adhibeatur de opinione sua, quia cum omnino praeiudici uideret semper nullus
 aduenit, nisi qui obsequi parauerit. Consultum deducit. Sed abue. inuadit.
 ad. Tra. ut § 3. C. obsequi. hanc n. potestatem pro quasi subdito, quia multum
 in diuinitate usq. aduenit à line subditorum n. nisi uolenti. (Et in eo quod
 ex proxima. diff. nascitur) quod usq. aduenit. transmittit ad. hanc. Tra.
 subditorum non item. l. qui. ex libere. Tra. de uulgar. l. si. de adq. hanc.
 l. § de uis. et legit. Curat. et. Tra. in d. Tra. Donell. 7. 12. et 13. in d. Quod.
 l. §. Curat. et. Tra. u. Valens. multa. 3. tra. de adq. hanc. § 6. et n. 3. Sed
 haec omnia largiamur. Tra. prope differunt. Omnes. origine uis. aduen-
 centi. Et subditorum. aduenit. per se; quid tra. communis habet transmissio
 uis. aduenit, in qua à subdito. differt. cum uis. legatary, quippe
 C. in d. si tra. § Julianus n. auilet. obsequi. de uis. subdito, id quasi
 tra. subdito. uis. quod uis. legatary. Et si communis. inquit.
 sed prouident. interpret. hanc ad. Severi. uis. tra.

Dubell. sed facile eam eludet augurio: aut coheredes in illa specie sunt vel
 pariter subditorum, si totum ea continetur, quod illa subditorum velgo inter cohe-
 redes in suis sitis. Si ergo de iure est legit. Coheredi in partem. Si qui dicitur
 si patrem et si coheredem et partem de vulgar. Et pupillam uero et si in adven-
 tibus uerbis notetur. Si enim alia adveniens ratio propter quam nepos cui ante
 portio adveniens teneatur quantum fideicommissum prestat, quam quod D. An-
 tonino in olim placuerit fideicommissum quasi reperta tacite a subditorum de-
 beri contemplatur iudicium illius, quae ratio potius in eam est si cum et nepos
 non fuerint inuicem subditi. in Taber. lib. 18. sub. 14.

12.

Quare itaque hanc questionem
 de coheredibus repudiantibus ita posito loco absolute statui, multum intere-
 se existimamus nominationem ab aliquo ex heredibus relictam sit fideicommissum,
 vel legatum; ne repudiante eo licet ad alium coheredem porro ex iure adven-
 iendi pertineat, pertineat tamen sine onere ratione illa, quae uideatur Celsus in l.
 patrum maris 29. Si quod alicuius deleg. 2. quia quod alicuius heredi fidei no-
 minationem commissum est potest uideri id demum ita dare uoluisse, si ille, a quo
 relictum est heres ei caruerit: unde si filio heredi, pars eius; a quo nominatum
 legatum relictum est, adveniat, ipse legatum non prestat, quod iure antiquo caput. Papox.
 Lopez in l. s. tr. 9. part. 6. §. 10. s. Cuius. 9. §. 1. Pap. in l. cum filio 11. deleg. 1.
 Si uero a Sempronio et Caio heredibus institutus relictum sint 100 siliis, licet
 ex quibus propriis nominibus uno ex his nam portionem repudiante, alter
 cui adveniat 100 siliis prestare debeat, tamquam continens in onere, si minus
 quod in ipsa hereditate. ex qua doctore intelligendi in l. in l. ciuitatis 222.
 Si lucius huius deleg. 1. l. cap. 16. Sed quid ad Dubell. Si quid refertur 14.
 Si quod si duo et si uoluit. l. si duobus 16. Si heres deleg. 1. cuius diximus
 obtemperat. Ex adu. ut Tab. Pap. in l. cum pater 11. Si cum pater deleg. 2.
 pater patris fideicommissum filie debeat ex te: maris, quod ex se in hereditate
 heredis, ut fideicommissum hereditate conueniat: legauit eadem §. 1. filio
 cohereditis; filia hereditatem patris repudiavit; quidnam erat an fideicom-
 missum cohereditis filio prestandum debeat ab hereditate; quod porro filia ad-
 adueniat

adveniat; respo. Papinianus fideicommissum p[ro]bandu[m] esse; quodvis de
 substantia d[omi]ni videtur si filia aliqua substantia fuerit in hereditate
 n[on] et eo casu tenetur substantia ad p[ro]p[ri]os fideicommissum: Sub. in Pap. mel.
 ligit ut in hac specie fideicommissum n[on] fuerit relictu[m] nominatim appellatur,
 et quod a sola filia legat[us] p[ro]p[ri]os relinqui n[on] p[ro]stiteret, cum quidam sint he-
 reditaria, ac prout n[on] de sola filia portione p[ro]p[ri]i p[ro]stiteret, sed de com-
 muni ut eleganter notatur. Pap. in d. l. m. in prin. iuncto d. Curat. lib. d. l. i. p. et
 m. l. de d[omi]n. s. d. l. accipi ad dubit. Et q[uod] si a sola filia p[ro]p[ri]a nominatim
 sint relict[us], i[n]d[ist]incta hereditate repudiant[ur] obsequens filio exheredat[us] p[ro]p[ri]o
 ay fideicommissum. p[ro]p[ri]a n[on] tenetur: eodem m[od]o explicat Sub. loco p[ro]p[ri]o
 p[ro]p[ri]o Comul[us] Cel[us] in l. ay p[ro]p[ri]o. 2. de leg. 2. p[ro]p[ri]o. ex debita parte
 inherens tunc ex iure ead[em] fideicommissum p[ro]p[ri]a n[on] debet, ay cum tantu[m] fidei-
 commissu[m] p[ro]stiteret, quam honoramus. Lab. eo q[uod] de fideicommissum. l. cum
 quis decedens. 39. de leg. 2. Et p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o ex legis disposit[us], quam
 ex test[is] voluntate p[ro]p[ri]o committat. l. lib[er]o de bon. lib[er]is. ubi Curat. in d. p[ro]p[ri]o.
 m[od]o fideicommissum n[on] p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o p[ro]p[ri]o inherens tantu[m] ex p[ro]p[ri]o debita.
 Patet ergo ex debita p[ro]p[ri]o inherens, rep[ro]p[ri]o fideicommissum p[ro]p[ri]o, hoc
 inherens omittit, debet n[on] p[ro]p[ri]o repudiant[ur]; m[od]o exa fuit s[er]vata an illi
 qui eam partem vindicaverunt p[ro]p[ri]o fideicommissum p[ro]p[ri]a debent. Cel[us] et
 eam p[ro]p[ri]o vindicantes p[ro]p[ri]a fideicommissum debent, quoniam quod p[ro]p[ri]o per-
 sone p[ro]p[ri]a, nequaquam ad aliu[m] p[ro]p[ri]o debet: quod decet. Sub. ita capit, ut
 fideicommissum in d. l. ay p[ro]p[ri]o relictu[m] fuerit a p[ro]p[ri]o, et ab aliis obsequen-
 tibus, sine expressis p[ro]p[ri]is sine appellatur nominibus; n[on] a p[ro]p[ri]o
 nominat[us] n[on] si ead[em] relinqueretur, nam qui partem repudiant[ur] adquisierunt,
 fideicommissum p[ro]p[ri]a non cogentur.

Dende ait Sub. p[ro]p[ri]o legat[us] adu[er]sa cla- 13.
 usula illa generali et indisp[er]sa; quicquid mihi heres erit; cuius clausula i[n]f[er]a
 ac p[ro]p[ri]a illa erat, ut quicquid hereditatem habuerit sine d. l. aut 2. gra-
 dus illa ex legat[us] et fideicommissum soluta tenetur, que vel a primo he-
 rede, vel a primo gradu relict[us] erant. d. l. quid[us] referunt. d. g. d. duo vel
 un[us]. i. d. l. 3. in prin. ead[em] l. l. l. l. d. l. q[uod] ex substantia ad l. fidei. l. si i[n]ro

Et mox in G. in prin. Eleg. 2. ubi Vg. hanc personam speciem: quidam
qui 400 in bonis habebat huius & mox huiusmodi instituit à se 200 le-
gavit et quicquid heres esset centum Manius hereditatem repudiabilem accepit
C. huius debitorum 300. ex qua auctor sequitur, quantum apud Vg. in-
terit, an relinquendo legatum nominatum ab uno ex heredibus, an ab
omnibus adiecta illa clausula generalis quicquid heres erit, bonorum ut possit
nec si in proposito specie nominatum à Manio fuerint 50 relicta si addere
rebus & debitorum, utrum dicitur si mihi 250 deberet; ut non nisi 100, si aliter
à solo Manio daretur personam, alioquin si erat cum Vg. in legatione,
ut quicquid heres esset id quomodoque possideret à se legata 200 in
ponere deberet legata à Manio 100 aut saltem 50 si perinde foret
erat ut omni casu à se 300 standum esset. Unde auctor Tabii refellit
Aenium in ea questione, quod scilicet si Sicio respondere debuerit, non Sicio
sed Manio hereditatem adveniente, cui res statim 100 dicendi fore: quam
Aenius opinio tam à iuris ratione Tabii indicat, ut magis esse non possit,
ipse sic contendit, nec eo casu Manius debet 100 dimittere, an ex ma-
an ex obsequio persona per illa verba quicquid heres erit; si uero 200
relicta à se nominatum, quia ex iustitia non credimus ullum alium
praeter Siciam ea 200 stare. Haec est opinio Tabii longius, quam
tempus patere explicat, sed id licet pro rei obscuritate.

14

Ex qua
Tabii sententia, valde, si fallor, argumentum est, quo probare intendit
Sicii recepti interpretis prudentem ad obsequium extensum non fuisse, et
ig. iuris providentia esse quod repetitionem legatorum auctorem quid obsequium
si debuerit, nec in ea specie, in qua nominatim ab aliquo legatum relictum
est, recepti Sicii silet, quia hoc fundatum in coniecturali mente de-
functi D. l. luer. 74. Eleg. 2. casu uero adducto sed de defuncti mentem repe-
tito legari in persona obsequii & pater meus 25. Si si filio Eleg. 2. aut non
nominatim, sed ab uno obsequio nominatim propriis expressis vel appel-
lativis; & tunc eodem modo, quo censendum in lucro communis, in onere
quod si iuncta censendum, & idcirco uno ex his repudiante, aliter interpreti legatum
statum

relictis in ut ab aucta nominat relictis, et tunc ex recepto Seneci Legata
intelliguntur reperta ut ex d. l. 4. contr. p. et casu, quo ab aliquo nominat
Legat relictis i. ex d. l. i. subtr. constit. ipse repudians, hereditas, legatum
intelliguntur repertum. Sed facile Caspensi remus in sua l. i. si sine nominat
fideicommissum ab aucta relictis, ut ut ex voluntate alius sit aucta
Legat. Seneci non compellitur, sed ab aucta relictis sine calumniamus nome
proprio, et nomine heredis, quo casu, quia dubia est testantis voluntas
receptis admittimus, ut Legata repudians. Quia ex potest. iuribus (quod po
tanti ante me nemo vidit) Legat relictis sine ab aucta nominat in ipo
rosa significat, et tamen ipsa repudiante ad heredem transire fideicommissum
si onus, utrumque constituit ex eo, si si nominat ab aucta fideicommissum
relictis non est, quid in causa de potest, ut evictendi fideicommissi causa ip
sa repudiaret hereditatis portione, quando ex recepto Seneci, sine pen
santi interpretate ad ipsum ignorare non potest Legata in coheredibus reperti
solere, quia ipse ipsa scilicet casu proposita Legata non reperti, ideo repu
diavit, ut sine onere pertineret hereditas ad coheredes negotium, ceterum
quia fraude et calliditate repudiavit, ideo ad hunc casum ratio specialis ex
machinate dolosa perita receptum Imperatores adaptaverunt, contra com
munes iuris regulas.

Supponit hic iam apparet ratio decidendi ad hanc rem, 19.
qua minus obscure percipimus si rationes dubitandi solvamur. Non obstat
nec et si edicto situm cautum sit, ut coheredes repudians in fideicommissi necem
tenentur, atque si hereditas adiuncta est. Et si omnia causa. De. Præll. l. relict. 4. scien
dum tunc est heredes repertis hereditatis restituere si eam singulis dicit, cum possit
iterum capi à Praetore adire et restituere non incidit in edictum si quis omnia causa
est, quod beneficium cum tribus sit his, quibus singula res per fideicommissum
vel Legat et relictis. l. 52. de verbis ubi Cuius. l. 53. ad verb. ubi Cuius. et ubi.
13 de tur. et curat. ideo coheredes in fraudem Legat vel fideicommissi repudians
non ex edicto si quis omnia causa cum ergo aucta instituta est in suo tunc heredes
de repertis hereditatis quinque restituere, et si calliditate et fraude portione
repudiaverit, tamen in edicto si quis omnia causa est non incidit, quod auctore potest repudiare

specialis

potest cogi à p[ro]p[ri]o adve[rs]e ut contingit in n[ost]ra. Et ab ip[s]o p[ro]p[ri]o d[icitu]r m[od]o.
si quis 17. si quis om[n]i. c[aus]a. Et ratio huius iuris ex illo p[ri]ncipio p[er]tinet
est, n[on] edict[um] p[ro]videt. Legatariis fideicommissariis re p[er]tinentibus, ma[n]u-
do falso legato vel fideicommissario ex fraudulenta hereditate repudiat, atq[ue]
fideicommissum uniuersale n[on] euacuetur ex repudiatione m[in]or[is] legatari hereditatis re-
stituere, et adhuc potest à p[ro]p[ri]o compelli adire, idcirco hoc casu curat e-
dict[um].

20. Sed ad hunc obliuiscimur uide[n]t[ur] Maxima[m] m[od]o. si quis 28. Si m[in]or
h[ab]et si quis om[n]i. c[aus]a. ubi p[ro]ponit legitimum m[in]or[em] h[ab]ere, rogatus h[ab]ere
dict[um] restituere, qui repudians ex t[em]p[or]e possidebat hereditatem, legitimus aut[em] e[ss]e
compellendus esse hereditatem restituere, et cetera legata, et fideicommissa p[er]-
tinentia ex edicto si quis om[n]i. c[aus]a. et hereditas. P[er] hanc p[ar]tem d[istin]guunt d[ic]-
tus in d. 67. inter fideicommissa uniuersalia, et p[ar]ticularia; huius dubi-
tationi, quam forte p[ri]mus p[ro]ponit in n[ost]ra. d[ic]t[um] e[st] speciem hanc d[istin]guere
e[ss]e ab illa, quam p[ro]ponit d[ic]tus u[er]b[is] ubi p[ro]ponit m[in]or[em] extraneum, qui
in n[ost]ra fideicommissi hereditatem repudians, hic m[in]or[em] legitimum, qui in
fideicommissi n[ost]ra ab intestato hereditatem p[ro]p[ri]o, quo casu extraneo com-
pellendus hereditatem restituere, n[on] cum hereditatem habens p[ro]p[ri]o adire ex edicto n[on]
rebat ad restitutionem; quam d[ic]t[um] n[ost]ro e[ss]e si d[ic]t[um] cum compellendus adire,
et e[ss]e compellendus restituere, quasi hereditatem adire; d[ic]t[um] namq[ue] compulsionem
p[ro]p[ri]o e[ss]e in hac parte, et compulsio ad adiung[en]d[um] hereditatem, et post adiutam
compulsio ad restituend[um]; utraq[ue] ex duobus p[ar]tibus, ut d[ic]t[um] e[st] d[ic]t[um] m[in]or[em].
p[er] in hac specie q[uod] legitimus ab intestato habet hereditatem edict[um] obliuiscimur
d[ic]t[um]; quando uero extraneus in fraud[em] fideicommissi edict[um] curat.

21.

D[ic]t[um] e[ss]e

eo casu, quo legitimus e[ss]e h[ab]et m[in]or[em], hereditatem q[ue] restituere rogatus p[ro]p[ri]o
legitimus compelli hereditatem adire. et p[er] h[ec] ratio excludat edict[um] quando
extraneus m[in]or[em] rogatus hereditatem restituere ipsam repudians; similiter
et edict[um] excludere debuit, q[uod] legitimus m[in]or[em] e[ss]e. P[er] hanc p[ar]tem ratio
inter utraq[ue] casu. Ex eo d[ic]t[um] potest, quod ubi t[er]m[in]us potest imputare, qui
legitimus m[in]or[em] h[ab]et, cumq[ue] rogatus hereditatem restituere, scilicet p[ro]p[ri]o h[ab]ere
ab.

ab intestato hereditas sua ipsa amittitur ex tunc, quo casu cum dicitur
personae uice fungendo, ut legimus in p[ro]p[ri]etate cogi adme, ut intestatus p[ro]p[ri]etate
cogit, quia in p[ro]p[ri]etate adme hereditas, & consequenter omnia, quasi ex tunc
uolens d[icitur] q[uo]d ex tunc hereditas repudiat n[on] sit bona legatima, dy
intestatus potest cogelli adme ut legem ducimus ad interpretationem l. 2. unde
uult d[icitur] q[uo]d leg. h[ab]et ad me bonu[m] e[st] edito in d. l. 2. §. intestatus

Quod si bee 22.

uobis d[icitur] uideant[ur] facilius n[on] potest, n[on] ex edito cogelli legimus
hereditas uolens in d. l. 2. §. intestatus. A ex rebelliano; nec tunc repugnat
animadu[er]sa consideratio, duplex enim impetu e[st] in d. §. intestatus altera uia
legata, & fideicommissa particularia, quorum impetu comit[ur] adme hereditas, &
d[icitur] ea n[on] potest cogi intestatus hereditas adme. T[ame]n q[uo]d §. si omnis h[ab]et t[er]m[in]u[m] id e[st]
§. legatarii uult ipsum p[ro]p[ri]etate conuenire, ut tradidimus in iumentis l. 1. ex 2. c.
h. t[er]m[in]u[m]. Altera uia fideicommissi universalis, d[icitur] quod uult potest intestatus con-
gelli adme, & uolens ex d. l. c. q[uo]d ut uolens legat tenet p[ro]uidere ab
intestato p[ro]p[ri]etate hereditas, impetu e[st] q[uo]d p[ro]p[ri]etate, non t[ame]n impetu d[icitur]
p[ro]p[ri]etate uolens, n[on] fideicommissario universalis tenet ex d. l. c. legatarii
ex edito; quorum uolens edito p[ro]uidere amplius, ne p[ro]p[ri]etate d[icitur] uolens,
cum p[ro]p[ri]etate contingat, ut ante ipam debeat fideicommissarius, quo casu ipi le-
gata amittunt, nisi edito suffulsi e[st]nt. Et haec in p[ro]p[ri]etate e[st] uia n[on]

Vnde 23.

Adme uolens ad h[ab]et in d. l. 2. §. intestatus hereditas rogatus hereditas uolens
e[st] ipam amittit & ducimus rebelliano exemplo legi p[ro]p[ri]etate, quam d[icitur]
d[icitur] u[olens] in p[ro]p[ri]etate ex edito legatarii alia d[icitur] l. si d[icitur] §. admonendi l. 2. c. l.
2. si quis amittit. Cuius 17. q[ue]stio leg. in d. l. 2. de leg. 1. & in d. l. 2. ar[bitr]u[m] uolens
n[on] d[icitur] 2. d[icitur] in d. §. intestatus cum n[on] cogellat[ur] uolens, ante q[uo]d adeat, &
adeat ex p[ro]p[ri]etate uolens quare amittit l. 1. §. qui conuenit uolens ad
hereditas. & ipam quare p[ro]p[ri]etate n[on] d[icitur] l. 1. §. qui conuenit uolens ad
hereditas.

Nu[m] d[icitur] d[icitur] 24.

Dubitant, no[n] e[st] n[on] hereditas repudiat remanet adme amplius n[on] potest uolens
e[st] in uolens rebelliana hereditas repudiat ipam adme p[ro]p[ri]etate l. namq[ue] 14.

Aduere n̄ potest, ex eo quod singulis hereditas daretur, nec eius negotiū
quartū Aduere possit, qui eius uicem gerit in portu aduente in Portu ad
nūm. Hy. n. 3. quartū.

29. Denique ne stat dudum raro summa ex Litigio
13. Id. ex Lit. in v. d. quas. hinc. in. Cui. Redire. rogato. annuam
adeat hereditas ita luy. obbare. operato, ut in quocumque. transeat omni
fidelium. muni. subordi. q. p. ama. in. nro. fido. fuit. ante. aditum. decemet,
got. roatione. P. nris. obinet. fidelium. muni. n. exinguit. Amain. conduct
in. f. curro. loco.

30 **E** lucidum vi tunc de re apparet. Si sciamus, si tantum
habemus bonum in substantiis, utrumque in substantiis, ut si debemus propina-
re. Et probatur amplius in soluto ad hunc in sum. Deinde eadem sol-
utio datur opera supra explicata. Nunc venit interrogandum. Cuiusmodi in l.
Substantiis 26. si quis omnia sua, quae substantiis patrem filiamque in eum potestate
habentem ei substituat, tam in patre, quam in filia reliquerit legata. Patet in his
filii ad rem substantiis quae de substantiis legatur, et de C. patris filiarum
legata per ab ipso datur in rem et edictum. Quod omnia sunt, quoniam filia patris in
eum mater substituit, et ut actum eligendi relinquat patrem, nisi relin-
quenda ponat filia ad rem l. 1. si proposita si q. omnia. l. 6. si ad
substantiis. Si uaria legata eum relinquit et datur, eum patris habens rationem
datur Cuius in filia et relinquit, quae eum, quae a patre relinquit, quia non
causae sola patris, qui omnia proposita rationem propter componendi aliam malitiam
in substantiis. Constat in hoc exponendo. Si legata relinquit ab institutione conuen-
iunt in substantiis agere, ea patris in substantiis ea in edicti, et ex auctoritate
seu: argui Patet tenent ea substantiis ea edicti in q. quia recepti. Sciamus
in fecit, ut legata ab institutione, relinquit conueniunt et in substantiis. Deinde di-
stinctio est. Constat in eo, quod aut patris et exponenda legata a filia relinquit,
quae legata relinquit in patre, si fortassis tota et datur. Legatur in ex
adversum in iuris ratio, quia sciamus et legata relinquit ab institutione patris eum,
relinquit ea Patet auctoritate in l. Nuncimus 22. si q. de re ad l. Patet.
ubi in operum datur institutione, et sciamus sub substantiis in q. amicit Cuius patris
et

Legatorum et si de communibus prout statum tenentur quibus legata, quamvis
communia: si prout vel posteriori statu legatorum si consilium meo, quod ex a-
quitate vel rigore debeat. Dubitatio haec ita dicitur potest magis duci
tamen utramque in utramque opinionem si subalterna res perpendatur, ut dicitur in d. q.
autem de fideicommissis. Multo iure debeat, debent tamen ab intestato, le-
gata autem licet ex equitate debeat, ex tunc debent, si quis soluerit
ex edicto; edictum autem prout hereditas adit ei, et consequenter quante
tunc legata prout tunc in omni tunc. Si non hac legata debeat ex
tunc; illa uero ab intestato, illa uero debent prout, licet illa debeat ex
tunc ex equitate. Omnia haec dicitur in d. Julianus, ut ex equitate.
Re tamen ut non exequatur, omni uero iure eadem subalternis; si consilium po-
teriora ei debent illa, quae ex multo iure debent ex tunc, quam illa, quae tan-
ty debent ex equitate.

34.

Atque potest si licet fieri consideratio aduen-
turalitatis ut, ex eo, quod epigrapha d. Julianus Papiniani sit,
qui licet utrumque in aduersis. Sed ut potest aliquid de alio in re-
ferre, si prout. Ergo ut legatum Romanum. ut prout de iure Pa-
pinianus Julianus ut, quia supponit utrumque de iure speciosa sane tra-
ctatio illa ut ad unum edictum de quo in illis. Ceterum, quod dicitur ad
illud d. Julianus prout ex Cuiac. ubi d. et Pinell. l. vel. 4.

35.

Ex subalter-
temperum utitur intelligendum est in d. cui utrumque. ut prout dicitur in d.
dicitur prout in d. utrumque, utrumque non subalternis, tamen omnem ex subalternis
iug adit iuria, ut Cuiac. Legata prout tunc dicitur valua fallacia ut
ex eo omnem ex subalternis ne are uelut prout. Omnia legata ab intestato
debent ex edicto: si non ex aequitate. Re consilium utrumque ante seculum
ut prout Cuiac. l. 6. q. 1. prout in d. Julianus.

36.

Sed bene considerari ex tem-
porum dicitur de iure utrumque. Sed utrumque a d. utrumque de d. mal.
Ceterum, caput. Species haec in d. utrumque prout ex una haec utrumque ex
qua potest utrumque utrumque, utrumque ex tunc utrumque in legato ei per prout utrumque

Itaque ne hereditariis implicaretur maleficio, prout legatus, hereditariusque
 pudrauit; quoniam si an datus pater pater legatus; Et ait Pl. Ca. Juli-
 ani. si datus si a subdito pater accipiat, vel qd pater loco heredi ne
 hereditarius adiet, pater qd subditum loco pater legatus exoptat doli
 mali. et summouendy, quia dolo fauere intelligitur dum pater legatus her-
 editariis pater lucianus. Nunc in morem quibus aduenit Severi receptum
 legatus in d. si quis ex unia fuit relicto ab intestato pater per pater, et
 in d. de uer. intromissio pater legatus a subdito potest pater, qd quid ait Con-
 sulus pater exoptat doli mali. submouendy et, quia dolo fauere uidetur,
 et ambien. legatum, et utinam hereditarius pater: legatus si pater heredita-
 ri non heredi, nec igne dolo fauere intelligitur, nec si legatus exoptat doli mali
 competere, et consequenter ex effectu a subdito pater legatus: pater relicto ab
 intestato, et subdito. cunctis regente et tempore Juliano, unde vel Julianus
 adeptus receptus, et d. qd d. amicum; vel Severi receptus superfluo.

Omissio

37.

A. Curac. ad Pap. int. filio quem pater et d. legatus. idem intestatum
 a legatus uellet. exoptat doli mali, qd hereditarius heredi uidetur, qui pater her-
 editariis heredi: unde ex legatus a subdito pater si potest, si fortassis igne ad-
 iet hereditarius, ex eo quod legatus subdito si est, tunc legatus consequitur
 hereditarius accipit pater; ait in d. Curac. hoc intelligendy et si intestatus pater
 pater legatus a subdito, si a coheredibus. Curac. ut pater pater aduenit
 legatus pater pater capi iure hereditario, pater a coheredibus iure
 legatus. l. m. ad v. 11. et pater de leg. 2. l. 17. et pater de leg. 1. l. huius flous
 48. de l. pater. unde Curac. supplendy; pater adducta a Pater 17. sub 3.
 Et ad Duab. d. m. 7. l. 1. C. At uero si heredi hereditarius requirit ne onibus
 hereditariis implicaretur, dum legatum pater potest a coheredibus. l. 87. q. 3. iust.
 d. leg. 1. ubi Curac. id. qd Pap. Legatus pater 18. d. leg. 1. At suggestio si in-
 tatus ex unia a subdito pater pater legatus exoptat doli mali, quia
 quodammodo uidetur heredi hereditarius pater accipit; et u. si a coheredibus pater
 pater quam pater heredi iure legatus, tunc ait Curac. exoptat doli mali
 dy si et; ne si ab aliquo pater pater repelli maxime quia uidetur heredi hereditarius

accepto puro; sed hoc potest petere pater à cohærentibus et ab ipso adven-
 tura: sed repellendus non est à cohærentibus doli mali exceptus. In
 loco allegato componit Cuias. Sed in d. si quis ex unius et d. filio qui
 pater: ubi et videndus est de interdictis et in d. ult. de doli mali.
 Et mat. exceptus et d. si in doli d. si. si quis omni. cad. et d. per. in p. de
 except. ut vid. et d. got legat. s. de, huiusque ut videtur.

38.

Hæc in Cuias.

nam licet explicare intendat L. apud ceteros 4. si quis ex unius; non
 fideiutor; nec expensioque nra in tractat et recipi accipiat; imo eam augu-
 quippe supponit legat. pater à substituto peti, dum ait petens repelli pater
 tempore sine expensa testantur voluntate legat. ab intestato relicta non ven-
 nisi à substituto reperta. Quare ducem legat. repertum non amittit sub-
 am tempore, sed à cohærentibus, à quibus repellitur exceptus doli mali. Nec
 rationatur Cuias movetur in d. si quis; nam et si pater accepto intestatus inultu-
 gatus sit hæredibus, et adven ab ipso hæredibus à cohærentibus non
 repellitur, tamen cum non vere hæreditatem habeat, sed pater accepto ut-
 datus habeat, indignus me hæredem voluntate tui est, qui omnino intes-
 tatus hanc et pater adven tui mentis voluit amplius pater pater
 pendit apparet denique legat. qui ob rem à cohærentibus repellitur,
 quod ipse hæredibus pater accipit, et si non repellitur si hæredibus tui et
 hoc modo accipiendus est d. in l. si quis tui et d. de leg. i. de quo Cuias.
 7. sup. pag. in l. de fund. inultu.

39.

Denique lucam pater d. si quis pater 4. et

si non solum id d. cum substituto si quis omni. cad. et d. mat. et in p. de
 eod. et d. si in p. de l. si quis omni. cad. Sed loci pater inultu et sub-
 titutus; et ab intestato legat. relicta; qui omnino eam tui; et non amittit tui
 et qui tui adepti sunt, quod ipse Severus in d. l. edictum si quis omni. cad
 locum hanc ut substituto ad legat. pater teneat; et pater dicit
 et dicit edictum in legat. cum ut pater repellitur ex Severi recepto. Hinc
 dubitationi tendit; ideo d. legat. à substituto reperta non veniunt, quia no-
 minatum fuerant relicta ab intestato, quo eam cessante repertum ex recepto

fit

fit boni edicti.

Elegantissimus sane est in hac tractatus Vlt. in Decretum
 G. S. Ius ad dubium species huius: qui extraneus heredes inherens ei
 subtraheret vulgaribus. Item. Ceterum ut in contentis cum hoc subtraheret
 vulgaris collata in personam dñi adit et subtraheret quicquid rebellianum,
 per quam hancdem scriptum in i. gradu regant ut hereditas ex s. c. in-
 herens eidem dñi, qui sibi vulgaribus subtraheret fecerat. Hanc in gra-
 du inherens superius dñi hereditas, ne videbitur eandem agnoscere: quia
 uti utriusque vulgaris et pariter precarius subtraheret posset contra
 rebellianum opera heredes in s. gradu inherens ut hereditas adit ubi
 restitueret. Plane si huius dñi vulgaris subtraheret personam consideres
 duplicem huius remissam capientem hereditas, aliam dñi ex s. c. solenni
 iure subtraheret vulgaris, qui directus adit ex s. c. solenni s. c. de vulg.
 aliam indirectam et fideicommissum ex subtraheret et recte precaria; et in
 res Vlt. hanc vulgaris subtraheret omittere posset. Sed in ex subtraheret
 vulgaris directa, ut heredes inherens cogat ex rebelliano adire, et restitua-
 re sibi hereditas ex s. c. illa iniqua adiecta ratio, potest enim, inquit
 Vlt., interire dñi ex inherens magis quia ex vulgaris subtraheret hereditas
 heredes, vel legatum vel liberatibus onerata subtraheret vulgaris. Nichil plane dñi
 veri recipit; primo iuxta illa sed utique est copendi eum, quia interire dñi po-
 test ex inherens magis quia ex subtraheret adire hereditas, fortassis onerata sub-
 traheret liberatibus, vel fideicommissum; quia a dñi s. c. conveniunt dñum,
 posset ex subtraheret potius, quam ex inherens hereditas amplexi; si inherens
 forte legatum onerata esset, quod equidem in illa specie non negaret. Vlt. ut pa-
 tea videbitur: p. legata relicta ab inherens non censenda operari in subtraheret.
 Bart. et Accurs. huius et crasse exponunt; alius ego eam iturba decerni.

Ad 41

cuius capiteas suppono s. dñi vulgaris precarium et subtraheret personam
 heredes amplexendi hereditas, ex qua paria sibi hereditas videtur obtingat,
 ita ut ut electa una via alterius electa consumat, cum utrumque remedium ad
 eundem finem capientem hereditas dirigant l. 26. §. huius absonibus de leg. 2. Cuius.

42

Deinde ut facilius pateat ad id d. I. Ius quid
conueniat vulgari substitutioni exponere dicemus. Cum uero omni sub-
stitutio vulgari duplicem casum comprehendit impetentis scilicet, et volunta-
ris. Bonell. c. 22. et c. 23. Casus autem impetentis in vulgari substitutione, in
quo heres instituitur in gradu, heres est si possit quantumvis maxima
uult, propter mortem, infirmitatem, deperitatem contrarium, uel uisum terrae, uel
moris quos, ut in ante apertum tabularum. Et c. d. I. Ius si tantum debet
posse. Et c. d. I. Ius de leg. 2. Alii casus impetentis, ut ego quod censeo cum
paucis, prout est substitutioni vulgari, quia inuenitur est potissime
adueniens leges Juliae et Papiae caducarias, quae ante uisum substituo-
nis fauebant aduecti hereditatis aut quasi caducis in casum impetentis si reus
moris uisum terrae, uel moris quos ante apertum tabularum. Summ. d.
l. 3. 4. et 9. C. de caduc. ill. Et in l. 5. et in l. 1. de vulgari. Quae. 12. d. 1.
u. Sub. et substit. 15.

43.

Casus uero voluntarius in vulgari substitutione notari, ut patet
quem praefert vulgari substitutionis formula heres esto, si quis heres
non erit sub heres esto. appellatur autem casus voluntarius, seu voluntarius sub-
stitutio, non solum quia concernit casum delata hereditatis, cuius adquisitio et
datio libera ei debet, illi d. h. tantum scilicet si institutus uult. Et c. d. 1.
her. inst. uerum et ex eo potissime, quod ipsius formulae uerba praefertur
arbitrio et electio ex iudicio defuncti patet, qui institutus fuit potesta-
te aduocandi et repudiandi si uult comprehendant vulgaria uerba. Et d. l. inst.
de vulgari. in q. uerbo arbitrio atque potestas dante heredi ex manifesto iu-
dicio patet, uel repudiandi, uel aduocandi, ita ut si repudiet non solum conue-
nit repudiare ex sua uoluntate propter iuris rationem, quae non patitur mul-
ty aliquem oneribus hereditariis obligari, uerum et censeo repudiare ex
manifesto iudicio defuncti, quoniam uerba formulae si quis heres non erit
tantum ualent, atque si institutus fuit sub expressa condicione sua uolun-
tatis.

44.

Quo uero iam mihi germani ueris et d. act. d. l. inst. in l. si filius

16. de lib. & post. ubi exheredat filij heredis sui & natus fieri voluntaria-
y hanc adiecte subtrahi vulgarij, quia haec formula si filius hanc ne-
rit, tamen ualeret atq; si singuli foret, si filius hanc de natus: porro coniar
filij inhuc sub illa claus. ex parte filij hanc esto si uellit, fieri voluntarij &
4. cy. rub. ugg. l. 86 de her. inst. l. 12. l. ult. de c. l. l. 5. de c. 1. cum in illa
raro e, quia ex uoluntate patris huc arbitrij repudiandi si uellit. Item
illj. hanc fere sententia multu. Tab. de ad. 32. ex l. 5. 6. 7. & 8.

E

45.

omnibus illis uerbis arguit vulgarij subtrahi quatenus conuenit casum
uoluntarij includere arbitrij & electorij ex iudicio defuncti patris; uigades
ut si singuli in 1° gradu repudiet, si soli repudiet ex sua uoluntate, si ex
hanc mente uideat repudiare, quod ex nulla uis. Sed sit manifestum, quod
ex illa specie, de qua tractamus, in qua unus & uos hanc in 1° gradu inhuc.
id, ubi met in 2° gradu uoluntarij subtrahi proponit. Itaque in l. 2. si
proponit & de sig. omis. ca. In qua specie uoluntarij subtrahit illud est
Explorari continet casum uoluntarij, n. impetentij, qui uoluntarij casus est
ut hanc inhuc & ubi met subtrahi ex iudicio defuncti repudiare conuenit
1° gradu inhuc legari & fiduciam muij immodice grauati, ut hanc
ampliatu ex 2° inhuc gradu n. alicui grauato quod fecerit non grau-
cat idem. Porro si q. mu. ca. n. centu. fiant dolum uel admittent
aduersus legatarios & fiduciam muij, cuius in illa ca. e. quod hanc quod
reddunt. Dant. & c. in l. subtrahi ex l. 2. quoniam y. hanc uoluntarij subtrahit
nec casus, per quod unus & uos hanc ubi met uoluntarij subtrahit n. contract,
nec continet potest. casus impetentij, & soli uoluntarij & arbitrij, illud uerbo
suggerit y. hanc ut hanc ita inhuc & subtrahi potest iniqua repudi-
re inhuc legari grauati, ut hanc & subtrahi muij grauatum
ampliatu.

D

46.

iximus hanc uoluntarij subtrahi n. potest continere casum im-
petentij, qd e. manifestum, quia casus impetentij est propterea motus, captiua-
tem, deponit hanc in 1° gradu inhuc continet uis. uel ante agere
q. tabulari l. galli & c. quod si tunc de lib. & post. quippe si tunc cogitauerit

de casu impotentis omnino inerte sibi met eandem substitueret, quoniam si
 propter mortem contingens unus est in potestate de hanc in 1° gradu, huc
 a fortiori sua potestate de hanc in 2° gradu, qui unus eundem substituit et
 substituit de casu impotentis cogitare non potest, sed solum cogitat de casu
 voluntatis et arbitrii propter quod ratione substituitur sed 1° hanc in 1°
 tunc et sibi vulgare substituitur impune committere eam substitutionem immo-
 dia gravat, quia casus voluntatis, de quo solo cogitavit, arbitrii
 dat et electi, bendi, ut eam uig, quod voluntas altera sine metu edi-
 ti, quia sine sui potestate fraudi; si enim potest fraudem considerare
 in eo, qui ex iudicio defuncti iure suo legat 1° legumibus et
 de se aut.

47.

Simili speciem proponit Pag. in l. Julianus 29 si q. omni. ad test.
 cum de iuribus huius sensus est defunctus, qui filius extraneus substituitur
 redit, ut si eius pars vulgare substituitur non cogitatur de casu impotentis,
 qui foret omnino et contra ius patris, sed solum cogitatur de casu
 voluntatis, propter arbitrium eligendi partem reliquam videtur ut bendi
 capiat si velit ex parte filii; immo ex parte vulgari, in quo
 casu ut tantummodo committitur casus voluntatis ex iudicio defuncti equi-
 dat in hunc sine metu edicti et sine vulgare fraudi; plane non cogitatur
 de casu impotentis, quia ut dicimus omnino foret, et 1° iustum
 naturam partem substituitur, hereditas et substitutionis propter mortem
 filia sua, q. 1° iustum partem est et non est de iudicio 1° iustum. Sub.
 unde liberi l. 1. de bon. damn.

48.

Ex q. 1° facile dynastia interpretari ad
 l. 1. in d. l. secunda. 1° hunc ad Subell. non in casu admittit substitutionem, vel
 ex parte, vel ex parte, ex qua vultu remota, quia cum sibi met fuerit
 substituitur, substitutione illa tantummodo comprehendit casum voluntatis, non
 casum impotentis; idcirco ex iudicio testatoris eligere potest in hunc, seu substitui,
 adeo ut si ex parte adiecit legatam primo substitutionis gradu relicta partem
 non tenentem, hanc enim casum esse voluntatis tunc la d. l. 1. si proponatur
 si quis omni casu tunc.

Huius imaginariis reſponſis. L. qui aut b. si quis
omni. cau. ex quo ſtat euidenter hanc inſeruiſſe. Item et ubi met
ſubſtant. ex clauſula pœcatoria arbitrii ſine electiſſe et hanc ampliſſimè
hereditatis ex quo capere elegerit. Ad quod b. ſunt plures imaginarij, nullus
ſed dubitans cogitauerit. Nos arbitramur dupliciter reſponſum. ſi iſta
pœcatoria iuriſſe; ideo enim b. ſtatet si hanc arbitrii aduendi hereditatis ab
intestato, quia clauſula illa si tam ſua propoſita ut ex iudicio reſpondit
arbitrii illud hanc, quod ut eum doctus imaginis conuictum nona ſiducum
minori pœcator, si hereditatis omniuit ex tunc ideo. Vbi autem eum incidere
in edictis: ut et raro et nona. Quia: ſiducum minora inſeruiſſe ſubſta.
hereditatis per clauſula pœcatoria: si continet pœcator impotentis ex b. hereditatis,
nec auctoriſſe voluntatis ex b. eundem; et ſubſtant. pœcator si continet eam
impotentis ex b. tunc, qui eamſi nec dat arbitrii hereditatis, nec dare poſſet.
Et ita aduocati in pœcator ſiducum minora ſubſtant, quod tunc ſua hereditatis
non continet eamſi impotentis ex b. pœcator hereditatis, quod eſt maniſeſtum
ut b. pœcatorſi alioquin et clauſula pœcatoria eſt aduocata et inſeruiſſe, nec
tunc continet et morte hereditatis inſeruiſſe aduocata inuenerit, ſubſta eumſi
hereditatis uocaret ab intestato, quia hereditatis ſubſtant, qui morte ſua capuerit pœcator
dumſi annuunt ipſius tuncſi morte, multo minus poſſet hereditatis capere
ab intestato poſt morte tuncſi: si ſubſtant pœcator si continet eamſi impotentis,
ex b. hereditatis. Quia tunc ſubſtant pœcatoria omniſſe eamſi voluntatis et arbitrii
ipſius hereditatis, quia pœcatoria pœcatoria inſeruiſſe clauſula codicillariſſe
nec pœcator arbitrii hereditatis, eumſi uellet tunc hereditatis capere ab intestato tunc
et ſiducum minora, si tolleret illa capere tuncſi iure; et tunc pœcatoria pœcatoria
morte inſeruiſſe clauſula codicillariſſe et pœcator impotentis tuncſi, pœcator
pœcator et ſubſtant morte et pœcatorſi eamſi ut inquit Pompon. in l. 3. de
mult. tuncſi. inſeruiſſe tuncſi, qui tuncſi ſua in ſcriptis ſine iure poſſet aliquam
ex illo tuncſi ſolentius deſerere pœcator, eumſi deſeruit tuncſi: quid enim
si arbitrii morte inuenerit tuncſi imaginariſſe capiat ut ait Sub. in l. 29. de edictis.
per ſeſto illa imaginariſſe, quod ex ſua animi deſignabat, nec ualebit iure
tuncſi aduocata ſit clauſula codicillariſſe L. 1. de u. ſtratori deſi codicillariſſe

solemnitate, id enim operatio conditio ut impleri possit. Debet, quamvis
 pinto condicionali effectus sortatur. L. 19 de E. et P. unde et in d. ult. cla-
 usula piam n. adhibere condicionali, sed in una ead. q. nat. sine plate
 et indicio voluntatis, sine dubio. hoc aperte testis amandus e. ut in arbitrio et
 claret, scilicet haereditas agere vel n. si velit, vel iura fideicommissi si hoc
 magis placeat. Quibus AD^{bus} subscibo q. n. h. quod melius dicit.

E 52.

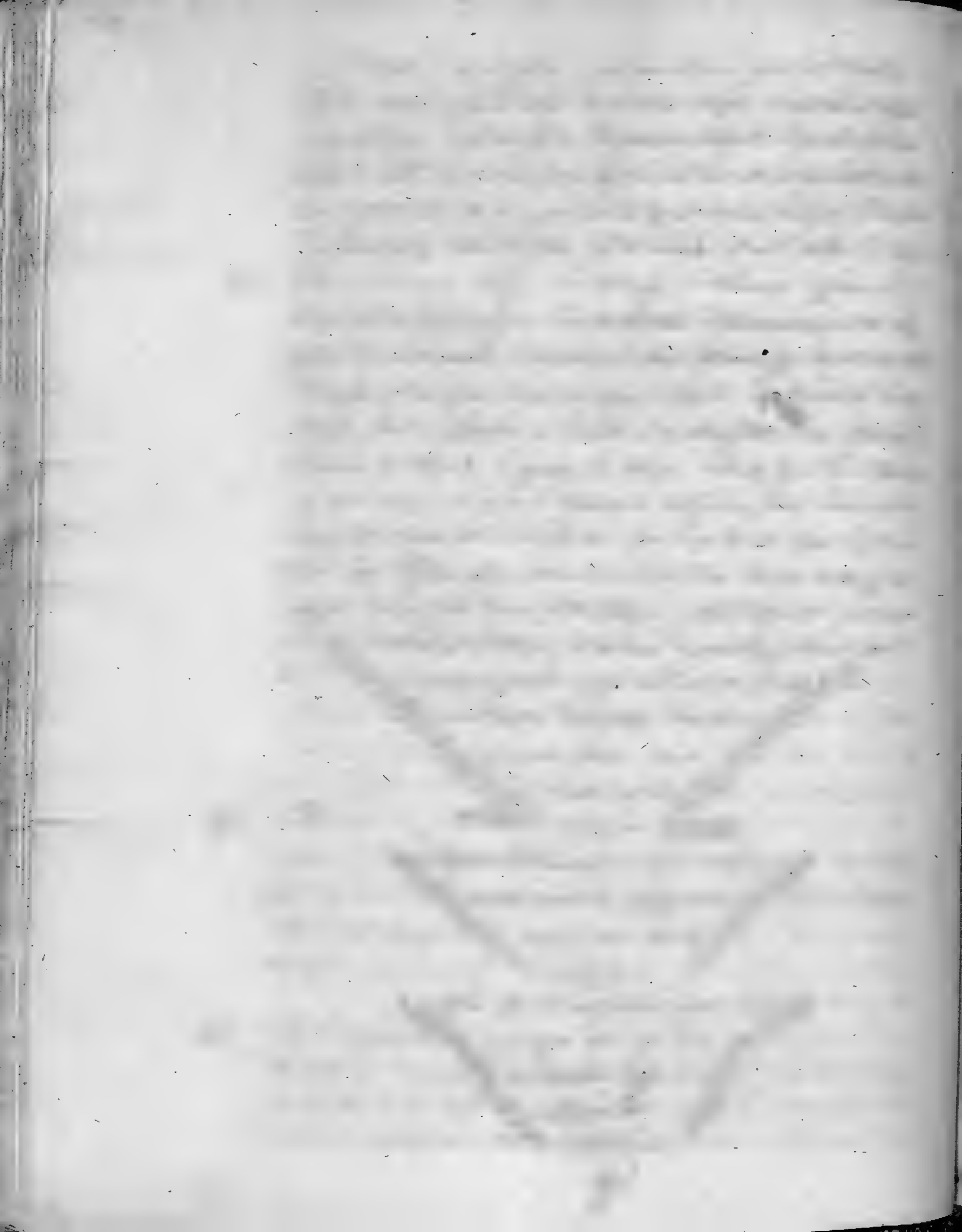
hac struere in hac tractat e. in d. querebat. 19. d. fin. de mil. et. m.
 leg. ad tempus super haereditate, et ea temp. sempiternis, ab utroque reliquit
 legata. Quis ex his haereditas legata per hanc tenentur fuit dubium. Et ad
 d. hunc potestatem legata n. d. n. nisi alia militis voluntas posterit.
 Ex qua d. n. legata n. repertum manifestum est. Ad cuius rei rationem
 spectandus e. militum privilegium militis. Immo in p. hanc ex p. et
 ad tempus vivit. L. 41. in p. in. L. in fraud. d. 4. de mil. et. m. Schiffo.
 tract. 19. q. 11. Pub. de ex. dec. 71. ex. 2. Curat. 19. q. 1. in d. 36. cod.
 hoc supposito respondendus e. potestatem hanc id ad legata. istud non
 tenent in d. d. fin. quia nec est voluntas, nec testatus, nec haereditas. nam fuit
 trans. lata de d. ad ey, quo cum n. obonet. receptum est, quia hanc tota
 militis in maiori, vel equali d. testatus, ead. subscibo, vel testatus: at
 in specie p. p. omnia obonet fuit militis sempiternis. In d. fin. quia sem-
 p. omnia de militis iudicio hanc p. p. hanc. In d. u. ad tempus.

N 53.

definitio h. in d. d. 2. et d. n. n. C. de caduc. tota. quoniam magis n. ex
 excollebat Pub. Nam duandus e. C. hanc. abrogare utrum legi hanc
 Papae canis, nec comprehendere est, qui in d. n. recepto exant abro-
 pati, ut nihil legi Papae intulit. reliquum. Ita unice omnia Curat. et
 Ramo del Manzano ad legi Papae lib. 2. q. 3. n. 7.

P 54.

tractat h. in d. p. p. 39. d. leg. 3. L. 19 de adm. leg. L. si p. d. d.
 d. si libere. s. L. ab omnibus 10. 4. de leg. 1. L. cum 40 de fideicom. lib. 1.
 L. 19 de inust. sup. L. 4. d. fin. de manum. m. L. va 80 de C. et P. L. 3.

ALL DECED.

THE FOLLOWING

MANUSCRIPTS

ARE IN THE POSSESSION OF

THE LIBRARY OF THE

AMERICAN ANTI-QUARIAN SOCIETY

AT NEW-YORK

AND ARE AVAILABLE FOR

RESEARCH AND STUDY

BY THE MEMBERS OF THE SOCIETY

AND BY THE PUBLIC

ON THE FOLLOWING

TERMS

AND CONDITIONS

OF USE

AND ACCESS

TO THE MANUSCRIPTS

AND PAPERS

OF THE SOCIETY

AND ITS MEMBERS

AND OF THE PUBLIC

ON THE FOLLOWING

TERMS

AND CONDITIONS

OF USE

AND ACCESS

TO THE MANUSCRIPTS

AND PAPERS

OF THE SOCIETY

AND ITS MEMBERS

AND OF THE PUBLIC

2
Primum itaque à conditionibus, in quibus hoc verbum est admissum in-
de eborandis erit. Et quid? Vt. hic ex Aulone et ceterorum si in condi-
tionibus potestatis, quae in non faciundo si iuxta Mucianae cautionis u-
tilitatem admittitur; quod affirmant et iuxta citata, et rati supe-
rius exempla suaderent, quippe ex hoc conditione non ante impleri possint, quae
ultimae uoluntatis sunt. Etenim Legatarius in illius cautiones remedio consulat. Mu-
nus. Hoc aliter suaderet ex l. haec conditio 29 h. t. ubi haec conditio si capi-
tulum ascendens, sic accipiendus est ad; si cum primum potuerit Capitulum ascende-
rit. Unde et inferri uidetur idem dicendum in oditis haec si Capitulum non
ascendens, et in similibus non faciundo, quod inde haec conditiones non in
in uita tempore extremae delationis capere, ne Mucianae cautionis utilitate
perire; ne uero omnium fluxibus aliter tradiderit ab Eman. Cost. lib. 2. select. t.
in d. l. haec conditio 29, addit non relata fuisse ad Legatarium, quo casu non
dubitationem, reuertit licet Costa, in tempore mortis delationis capere aeg. l. fin. d.
l. si quis 23 § 1. de haec int. cum nulla traditio inter haeredes et le-
gata ducimur; ut idonea ratio; sed potius referendus ad haeredes, quasi uerum
sit Legato ita relicto haec meus si in Capitulum ascendens dicitur lo dato: ita
addit accipiendus; si cum primum potuerit in Capitulum ascendens, ne aliter li-
cet haeredi in tempore mortis deferre Legatum, quo casu potest conditionis uiae affi-
mativae, uiae negativae conceptae, ita accipiendus est agnoscit per Costa probat
§ l. fidei commissa u. § 5. de leg. 3. et primum uoluntatis exigit si primum ut.
§ fin. d. Maribus l. 1. § si ita. § ad. l. Falcid. l. 24 de leg. 2. Sed illud nunc
ambiguum an et in conditionibus affirmativis, quae ante mortem Legatarii impleri
non possunt, cautionis Mucianae remedii admittitur, non faciendi dumtaxat me-
minit, alio et in ceteris affirmativis, quae morte tantum Legatarii impleri pos-
sint, admittendus est; tum quia ut ait Costa lib. 2. select. § 6. n. 1. huiusmodi
conditiones affirmativae impleri haec solent negativae, ueluti haec conditio a-
firmativa si ibi remanuerit impleri habet, si illud non receverit; tunc etiam quod
pariter rationis id monet; et expresse dicitur in l. huius fundus 75 h. t. ubi
in omnibus conditionibus, quae morte Legatarii finiuntur receptum sit, ut Mucianae
cautio interponatur. par. 101. § 3. § ed. l. 65 § 1. ad Trebell.

Unde

Vnde ut cautione Mutuaria locus sit non impeditur an edictum 3.
 non faciendo continetur, an vero affirmatiue conceptum sit; sed illud duntaxat
 an iuxta legatum explei possit, an ue ante legatarii mortem implei ne-
 queat, ac proinde si conditio non faciendi sit. Mutuaria cautionis utilitatem
 non admittit, siue in legatario explei ualeat. l. ex tale 72. § 2. b. r. l. au-
 a 77 § 2. uel. q. quam sic in id communiter explanat (Sic nos alio fortassis
 infra referemus) Vnde in l. pater 101. § 3. b. r. si seruus natus fidei commu-
 ni reliquerit, si cum filio suo in matrem peruenierit, Mutuaria cautioni
 locus non est, quia morte uiri conditio potest ante natus mortem existeret, quod
 admodum est in l. ha. penus 106. § 1. eo. Bon peris legat. si huius non supererit,
 Mutuaria cautio non admittit, quia morte huius potest aditus adimpleri. Ex quo
 in l. cum ita 9. de opt. legat. ex ita legat. huius huius de, legat. si pater huius
 non expleat Mutuaria cautioni non est locus, tum quia morte pater huius potest
 ante legatarii mortem implei aditus; tum et quia aliter eligendo legatarius
 uidetur implei aditus, uelut remuneratione alterius, quasi alterutrum huius
 huius, aut pater huius ita ipse uellet, ita legat. non ita necesse habere
 implei conditio. in mortis defuncti legatarii. Item in l. penitus 31.
 de uis. leg. cum ita ita dicat. Patet, qui liberum et suum uisum huius fundi
uelit legat. uisum pater huius pater huius, si cum pater huius non
stenderit. uisum pater huius non potest liberum petere fundi pater huius, quia ex
hac aditus potest implei pater huius pater huius Mutuaria cautioni ut huius i. admi-
ttit, in eo enim ea uidetur fuisse huius uoluntas, ut uisum pater huius non pater, post
mortem aut pater, ut huius notat. Cuius. Vnde tamen nec in legat. annuis sub
edict. non faciendi, uel alia huius, uel huius, cautio Mutuaria admittit. l. huius
liberum 84. b. r. l. annua 20. de annuis legat. plural. enim intelliguntur esse
edictiones, huius, singulis legat. singule mere edictiones, Quomodo admodum
anno huius defuncti legat. si aditus eius legat. non ultra huius annus extenditur
uelut si liberum annuis aliquod uel huius sit sub edict., si domi mortis singulis
annis, huius defuncti legat. non sub edict. si singulis mortis, sed sub edict.
si eo anno mortis, ac propterea ex huius edictis implei non huius
mortis, sed in eo annis huius defuncti Mutuaria cautio i. admittit, quia uisum

Legatarius potest adimpleri. & tunc quodammodo interpretatur cur sedit
ita si reus non manumiserit, cautionem remedium admittere dicitur a no
fide, et in in l. y sub hac 67. b. h. y. in d. ante Legatarii mortis potest de
cedente reus, impleri. Donell. lib. 8. om. p. 33. dicit. Ex eo oriri quod qu
admodum aditiones in sciendi, quae iure Legatario impleri non possunt in d. h. y.
Si in potestate Legatarii, adeo ut nihil ex aliorum voluntate pendat, ita quod
sedit si reus non manumiserit in potestate omnino Legatarii, et ex reus
et in d. h. y. potest uterque dno manumitti, ut alibi dixerimus ad Lucium in l.
Libri 10 de s. h. empt. ac proinde per naturam aditionis, pacem admittit ut
sit aditionis, sicut ac in ceteris aditionibus, quae iure Legatario ex
pleri possunt, quales si in matrimonio perseveraverit, si vero non nupuit
si causae ad hanc non pervenit, et dicit, quia ex istis aditionibus etiam
pendant aliquatenus ex voluntate suorum, cum qua in matrimonio per
severaverit, aut huius, cui non nubendi, aut huius, a quo causae pende
da, quippe ex voluntate Legatario in matum perseveraverit, potest aliter suum
divertere, aut uterque nubere Legatario, potest nolle huius, aut perire
causae, potest deferre huius, ideo quasi aliquatenus ex causae pendent,
inductus ut causae expellatur, nec causae Murana admittit. Nec Donellus,
cui subscribere videtur Acat. Rep. in d. h. y. Sed plane, quia perit, re
qui non possunt, quod ex huiusmodi omnes aditiones, siue iure Lega
tario impleri possunt, siue non possunt, potest huius in non sciendo
sugere, omnes in d. h. y. pendent ex voluntate Legatarii, et illi tantum
expellatur tunc quippe si 20 Legatarius sub sedit si non divertit, et tan
tum voluit tunc, ut ipse in d. h. y. huius, nec ei aliter sua divertat, illi voluit
admodum Legatarii, proinde tunc ea sedit non eorum, si qua ex parte
ea causae pendent dicit potest, expellatur, sed voluntate solam Legatarii,
quemadmodum in ceteris, quae more duntaxat Legatarii possunt impleri. Nec
possunt huius aditiones in Acat. mat. dicit, illa namque mat. appelland,
qua licet in potestate sint Legatarii, tunc ea causae pendent, et possunt ex ca
sa deferre, veluti si dno ad potestatem reus dedit, ut reus ca
planat Cuius. l. 4. b. p. 2. conditiones aut repariunt non sciendi, etiam quod
quo

aut liberi, aut servus occideret mortem damnavi. Quod sublebat, quod
non fortune sed, sed consilio facti. pendentes homines exercebant, ut
simul iudicia servi morte redderent liberi humaniores. Secunda ratio
est, quia ex servus si manumitteretur scilicet in libertatem gloriatur, odiosa est;
Et ideo interpretatio ius non cum fine tantum mentis, ut servus mortem exalta-
ret, ne aliam interpretatio illi perpetuo servitus inducere videtur, sed potius
ut expelleret mortem legatarii, velut potius mortem eius manumittendi liberi
facilem relinqueret; Porro; creditur tamen videtur ad tantum, ut legatarius
indigens ultimum ius suum adhiberet manumissionem, non vero id videtur, aut
expellere, ut servus in servitute decederet, qualis videtur aliam pro-
misi in eo, qui servus simplex aut vendidit, aut legavit ea lege, ne
manumitteretur, quasi tunc servus, ac in nullo casu non legatarius, sed igitur
servus adici, ac propterea velut iuris reali manumissionis implemen-
te igitur servus adici videtur l. servus filii 44. §. 7. de leg. 2. §. 4. Sin-
gulis et l. servus §. 9. de manumiss. §. 9. §. fin. §. 9. et §. 10. §. 3. Inqui 15 ad
Syllan. §. 5. Cui manum. ita fieri. alien. ut manum. fauore ergo libertatis
certum tamen legato adhibentis scilicet non manumittendi servi, non mortem
servi expellere, sed legatarii, ac proinde velut in ceteris actionibus,
quas implentur in mortem defuncti legatarii zelo iuxta administratorem
ante cautionem valens.

9

Admissa itaque est cautio muciana in praedicta scilicet
si servus non manumiserit, non iuris subtilitate, aut iure iure, ut aiunt,
sed ex aequitate suaderetur rationibus et expensis; quemadmodum exina-
liis actionibus, quae tunc legatario impeditur potius, quandoque ex aequitate
etiam admitti apparet ex l. i. §. 12. de i. §. 1. cuius hypothecum nuper pro-
tulimus; Et ex d. l. §. 12. in fine. ubi proponit Papin. si Prae le-
gatus vellet ut sub scilicet si a liberis suis induceretur cautio mucia-
na leg. habere, et exemplo admittendi magis ad legatum, quamvis mor-
tuis liberis legati scilicet potuit existere, quia scilicet illa erat contra con-
tra ius parentis, qui quos optant ut a filiis gerantur, et repellant; nihil
§. ubi plus minus censetur, quod liberis superest, et heredes non aliter
L. nge

Ex 15 de inst. h. 1. l. 1. scripto 7. si re. h. 1. n. h. l. 1. gen. l. 2. de bon.
liber. l. 1. x. h. 1. 7. de bon. damn. Cuius. 14 d. 23. Unde Caro mater agnoscit
Cuius. de senat. in fin. de prematura filii morte querens, eius à me, inquit,
corpus cumatum est, quod sibi debuit, ab illo meum. Et matris inceptis roma-
na apud Sicyoniam, cuius meminit Manut. loco & utato ad Cuius.

Verius hunc tumulum matri tu gnata dicases;

Quam mater muerat nunc tibi gnata facit.

Quo aliter Simul. lib. 1. epist. 6. patris gratias agens, quod praedium
sibi donasset: curavit, inquit, quaestus veluti in meo domo, Quos melius
voto fortunam eius mutavi. Ego sicuti illud parentis ominosa sed iusti-
tis quod interpretatio; qua propter merito Pap. in d. l. 77. in prae. matri, ait,
subueniendi, remedio. Muciana cautio. l. cum pater 101. § 3. h. 1. aut
capere sibi legat, nec mori liberorum tuorum mortuorum ordine gestare
cogitavit = Sed ipse Pap. aduocati sibi videtur in l. pater 101. § 3. h. 1. ut
ubi si sorori nuxu fideicommissum sub ea dedit & relinquit si cum filio suo
in matrem perseverauerit, ait causam Mucianae legem non habere, quo-
nam morte uiri dedito parit existeret; cum tunc eadem ratio equitatis,
quam nuxer legem admittit videtur cautionis utilitas, ne uari-
tam ominosa legem opponatur. Ceterum sententia est, ut huius cautionis
Mucianae utilitas non admittitur, quoniam ut ait Cuius. lib. 8. sup. Pap. in
ipso tunc satis euidenter ab ipsa testatrice in illi casum mortis filii fidei-
commisum est collatum; aperte enim ex illis adducit si in matrem cum
filio suo perseverauerit & morte alterius utrius cogitavit, & coniugiu
raret matrimonium; vel saltem cogitavit de diuortio, ac proxime interpretatur
Muc. cautionis non admittit, quippe si culpa filii diuortii facta sit, veluti
dedit impleta legat, gerat arg. h. in l. 5. Item si qua quod dicit leg. alias
si defuncti testatorem pene expressa voluntas, petenti uariis opponi non
possunt omnia & luctuosa legem mortis mariti; cum coniugiu mortu-
mariti gestum non debeat. V. agud. Valer. lib. 4. § 6. Pliny. lib. 7. hist. nat. cap.
36. Alia. ab Alia dicit lib. 1. § 18. exemplo sup. ut nec mori licet bene
concordans dimittere matrimonium, quo sensu dedit causam perpetuam esse,

si neque petens, neque excepens, si solum ex l. Muc. interpretatur, sed
 et ex voluntate ipsa quis in huiusmodi rebus, quoniam videtur non
 impetere si non petat, sed potius ut non petat, quippe velut intelligitur, id re-
 licti cedat in bonis debiti, quapropter sicut ille, cui aliquid sub modo
 relinquitur, potest ut capiat legatum, vel modum implere, vel cavere de illo
 inferendo l. cas. 80 b. t. et l. 19 de leg. 3. ita similiter si, cui relictum est sub
 modo si non petat, hoc est si non petat liberum debitorum debet ut relictum ca-
 piat, vel liberare debitorum, vel cavere de illo liberando et d. l. 80. secundum
 quod merito in d. l. 7. §. 1. manifestum est de institutis sub modo si debitorum
 non petens, neque excepens, velut institutus sub modo, ut debitor non petat, hoc
 est, ut si interpretabimur, ut liberet coheredem, non ante potest adire, quia
 denuciat coheredi se paratum vel illy liberare accepto ferendo, vel cavere
 de illo post aditum liberando; ut si coheredem vel acceptatorem non incipiat,
 vel non accipiat cautus, quia solum adeat hereditatem, quam per eum non debet
 quominus voluntas implenda sit arg. l. 11. C. de his qui sub modo. Unde
 et interpretor hanc aliam difficultatem in l. 26 de libe. leg. ubi proponitur tutorem pu-
 gillo cuius heredes petierat et postea bonorum suorum sub modo si hereditatem suam
 tutela cum strenuam non fecerit, sed eo nomine omnes liberaret; queritur
 an cum pugillus non impleta sub modo accepisset legatum, et postea relictum in dolo
 malum fecerit hereditatem, ab illis que debitor petierat, possit removeri. Cui quae-
 roni respondeo ad hereditatem dandam doli mali exceptam, nisi pugillus malum
 quod ex sua legatum accepisset reddere; si autem illud velit reddere, id ei etiam
 beneficio permittendum esse asserimus in quo dicitur ideo hereditatem operi doli mali
 excepta, quia ea dicitur et ea, quae d. d. huiusmodi ex voluntate testatoris in modum
 relictum, qui non intelligitur pugillo legare si liberaret, sed ideo potius le-
 gare ut liberaret, et legatum succederet in iure debiti; propterea si pugil-
 lus legatum accepit nondum impleta sub modo, bonum idum impleti modo postea tenetur
 ad illud implendum, adeo ut officio iudicis videatur compelli l. Muciana ex l.
 manum. 11. Cuius obligationis ut recte ait Scaevola dari hereditatem doli
 mali exceptionem, tantum si beneficium testatoris succurrit pugillo, ut si malum,
 possit legatum reddere, quod secus fuerit, si illa sub modo in modum non relictum

l. 26 de libe. leg.

quippe si heredes honorantes legatū tradiderunt nōdum implere solent
non dōt. exaptē, sed indebita solū dōnauerunt; legatū enim ante im-
pletū solū omnino indebitū ē et regere potest. L. sub solū 28 de solut. ind.
si autē suūtes tradiderunt, ut creditū erat, non legatū videtur,
quod nondū debet, prestare; sed donandi animo tradidisse creditū, ac
promittē nec exceptū uiuendi exant arg. dō in l. 477. §. Nucia 6 de leg. 2.
quo mō explicanda d. 26. ut cauēba quia ei atatis beneficio indulgen-
dum ē, necesse nō habemus a statu extrahere q. v. l. 12. d. 12. d. 12.
l. 19.

6.

Non ab similib. dubitandi raro ex superioribus oritur q. in solut.
si Caputū nō ascendit, uel si in Alexandria nō ierit, in uia enim
admittendū. Nue. caput nō ex dō stat. et ex l. hō fundy 73. d. 1. cum
hō ex uiuo legatario implexi ualeat. ca. l. ult. de c. l. quomāmodum
namq. d. dū conditū si in Alexandria ierit uel si in Caputū non
ascendit uiuo herede uel legatario, cui aduēta sit, deficere, quoniam
extremo uite mōd. capiti nō possit, reus ac conditio si deam dedit.
Q. i. quāba. i. d. ē, quā quoniam ex extremo uite mōd. capiti nō
possit per alig, quā ea cui aduēta ē, nō dūta uiuo eo deficere, ita si-
mil. dūndy. Emonstrat. solut. eam si in Caputū non ascendit
uel si Alexandria nō ierit uiuo legatario implexi, quoniam extremo uite
mōd. legatarius ascendere, aut ne nequit; ac reus in hac solut. si
deam nō dedit, quā quā quoniam extremo uite dāre possunt, aliud na-
dō dūndy. et, ut quoniam uiuo legatario implexi nō potest. Unde si
hac secūdy. superius dūta regulemus, dūndy uidebatur in proposita
solut. si in Caputū nō ascendit, si Alexandria nō ierit, ut potest quā uiuo
legatario implexi potest, cautioni Mucianae locum nō futurū. Verum enim
uero parum id uiget; respondendū enim nō ē ad Mucianae cautionis uolūnt
admittendū id sufficere, quā solū ius ad extremū uite mōd. implexi ne-
queat; quippe effectū ex isto casu, si cautioni locus nō ē legatarius super-
tes legatario ari uolūnt non pāderet; eademq. inueniendū rāo, quā in
ceteris nō faciendi conditio nō interpretat. suauit uolūntas t. 12, et

cautionis

cautionis uelut induxit cum et poenitentia in tempore maris implementi adhi-
onis deferat, adeo ut si rei legata eius aditionis fuit, ut non possit le-
gatus relinquere et moriatur, et non expresse cautionis uelut excluda-
rit, nec sub ea scilicet si in Caputulum ascenderit potest relinquere. Cult. de
manum. tit.

Expo ita demum Mucianae cautioni locus est, si implementi
aditionis in extremum uitae mom^{tu} deflexit, nec ante illud implexi potuit; si tunc
duo casus, q^{uod} si scilicet scire sit si facienda, nec ante extremum uitae mom^{tu} implexi
potuit, cautionis Mucianae uelut non admittitur, si est, cum scire uix remittit
qualis est hoc si non nupsit, uel si uxorem non duxerit quae scire cum uix re-
mittit. L. quoties 77. L. ad si hic 67. Sult. Cum uia 69. L. 72. S. arbitratu. L.
auias 76. S. 2. L. heres 79. S. fin. B. tit. L. in dubio 14. de leg. 3. L. 2. et 3. C. de in-
dit. uiduit. tit. quomodo publica inest libere reg. l. ciuitas uel scire
matrum; id cautionis. Muc. uelut non est eo dumtaxat casu scire eam
to, quo uix coniungi uiduitatis munus scire, aliquid relinquerebat, tunc
enim quamuis intra annu^m a morte coniugis a lege illi scire remittit, et
potuit mulier scire adu^{er}sa matrimonij iure secundu^m adhibito iurando
se procurandorum libere q^{uod} id opere, et scire capere d. 2. et 3. C. de in. uid.
tit. tunc post annu^m si aliter legat capere potest, quam scire caut^u Muci-
ana remittit uiduitati scire seruatur, scilicet legat relictis in d. 1. et 3.
C. de in. uiduit. pro refo Pag. respon. in l. auias 77. S. huc B. tit. uel si h-
tio 10. relictis sint sub scire, si mulieri (uxor, ut puto, tit.) non nupsit
eam pecunias scire rogatus sit mulieri restituere, dicit et mulieri si nupsit
sit mulieri intra annu^m, et fiduciarius ualere et legat, remissa enim caut^u
propter illa caput scire legat x^a dicitur et in l. mulieri 74. B. tit. si aut
mulieri non sit relictis fiduciarius aut Pag. huc Muc. eximply si habere
hoc est querebat, an quemadmodu^m p^{ro}xi casu, quo uxori fuerat relictum
fiduciarius si nubente uxore intra annu^m caput legat scire refo fidei-
commis scire caut^u ex l. Julia Mucianae ad eximply caut. Mucian. capi-
ret et eximply legat: sed merito resp. Pag. legatarij non habere
eximply caut. Muc. si, ut p^{ro}xi p^{ro}xi Titae ipso in d. uel scire

7

+ p^{ro}xi

potest implesse iure legatario, si moriente sit uxor, sed quia haec dicitur
Sed adueta si non nupsit mulier non est in eo potestas, et si iudicium
causae Muciana idem legem habet in adueta potestatem, si facienda non
potuit hoc exemplum cautionis locum habere, secus ac si a legatario de u-
xori fideicommissum relinquitur, ut in prioribus casibus, tunc enim et in muliere haec
dicitur sit potestas ratum fideicommissum illi relinquitur admittit exemplum ca-
utionis et in legatario; cum tamen potest potestatem a Sero fideicommissum, nisi prius
ille legatarius capiat: admittit ergo potestatem et adueta uiduitatis supradictae
exemplum cautionis Muciana ex l. Julia Mucell. cuius legem statuto in Julia
mano prius abrogata in d. l. 3. C. de ind. uiduit. toll. potestatem perire in inter-
prete reuerentiae nouell. 22. de nupt. c. 4. Sed illud difficile qua ratione potest
anonyma duntaxat haec uiduitatis dicitur a marito uxorini iniuncta uxor ducit,
et causae Mucianae admittit in d. l. 2. et ante annum utitur futura fuerit eius
remedio, quippe ut stat prohibetur uxoribus intra annum a morte mariti,
hoc est intra annum ducit ad 2^{am} nuptias accedere l. 7. et simil. C. de 2^a nupt.
qua propter immaturum matrimonium hoc appellatur in l. 1. C. de 2^a nupt. A-
pulei. lib. 8. metamor. ubi Charites a Trachula post mortem mariti de nuptiis
ducenta ita loquitur: boni et optimi uirum si Julia legitime minime tua fe-
minae natus conceperis tempus, quod residuis mensibus spaciis reliquum
est anni; quae res cum meo quodam, tum et tuum salutari commodum
regit, ne forte immaturitate nuptiarum indignitate iusta indignitate iusta
manes accitos mariti ad exercitum salutis tuae ueniremus. Sinit dubium
Cuius nouell. 22. circa finem eorum se expedit aient tempore legis Juliae Mu-
cellae idem ducit annum finem si finem; inquit primo praesentem fuit ab
Imperatore Prolet. Valent. et Theodos. in l. 1. C. de 2^a nupt. Lex autem Julia
Mucella, siue ita appellata sit a Jul. Muc. ut uulgo legitur apud Iulianum
d. nouell. 22. c. 43. Cuius a Robert. l. amonac. c. 7. siue ut uoluit Cuius.
qua sit Lex Julia et Papia, quae uidetur non nudandi remissit, cuius hoc
caput miscellae appellatur sit, eo quod pertineat tam ad maritos, quam ad fe-
minas, quae uidetur iniuncta inquit et Ant. Mercat. in notis ad Robert.
lib. 1. c. 2. ducit iniuncta sit in l. sed si hoc sit. Hoc est et uicium fuit

Proposuit & scilicet interdictum cognatum post mortem sui Beneficentis relictum
Scio si fideicommissum cautio non fuerit perita, hoc est si scilicet non perierit
causam ut legatorum; Et queritur an cautioni Mue. locus sit, in qua que-
renti post Dni Marci dicitur in l. 2. Cur in postea. leg. qua permissa testa-
toribus causam d. t. si velint, remittere, id contra locum cautioni Mue.
ne esse non possit, quoniam per eam scilicet si cautio non fuerit perita ca-
utio intelligitur remissa. l. aucta 77. § fin. l. 1. l. dicit 12. § ut legat. sui
fideicom. ac proxime non tam scilicet adduci ei, quia cautio remitti censetur;
at vero queritur Pap. in d. § hinc; quid dicendum fuerit ante D. Marci con-
stitutum, an scilicet hanc causam Mue. bene locum de hinc diceretur: Ad quod nec
tunc ei locus fuit, quoniam iure eo cui relictus erat, impleri scilicet po-
tebat. Ambigua quidem haec ratio, et Pap. indigna videtur, nam cum hoc
fideicommissum relictus esset post mortem Beneficentis, ea potius ratio impedit causam
Mue. quia per aditum mortis Beneficentis, qua scilicet inducitur l. si cum de-
re 4. qd dicitur legat. alio legat. defuncto in eo ea ratio quoniam iure fideicom-
missario possit scilicet impleri, p. moriente scilicet, ut omnes explicant hanc
de p. morte. § per non ducit, nec enim tunc fideicommissum reliquerat sub
ea scilicet si aut Beneficentis si fuerit cautio perita; sed indefinite si cautio
si fuerit perita, propterea non potest intelligi impleri scilicet, etiam
p. moriente v. Beneficente. Ceterum relictus putatur, illorum verborum, quoniam
iure eo, cui relictus est impleri scilicet potest; non eum sennon impleri ei
idcirco Mue. causam superioris casu si admitti; quia scilicet illa si cautio
si fuerit perita iure fideicommissario possit impleri p. moriente scilicet
primo Beneficente, quasi ei dumtaxat p. d. b. b. ut causam perire; sed
eam potius Pap. minus fuisse Mue. cautio. idcirco illo casu locum si est, quia
illa scilicet si cautio non fuerit perita per aditum alterius scilicet, hoc est,
mortis Beneficentis expressa iura sunt restringi, ac dilationem cogere non in
mortis legatarii, sed Beneficentis, qua propter desit Mue. cautionis admittenda
urbitur, quoniam potest iure legatario impleri, p. moriente scilicet primo
Beneficente. Sic ergo res una ratione laconica; Et aliam querendo dicens,
quod idcirco cautio Mue. locus si est, quoniam iure eo cui relictus erat impleri
poterat

poterat scire illa si cautio si fuerit perita simul significata videtur, & ideo
 illis scire vel indefinitum potestatis viuo fideicommissario potest impleri, quoniam
 per adultum mortis hereditas viuo fuit potestatem restringere, & in morte duntaxat
 hereditas deferri: quo modo et in l. si quis 2. si ita legaverit. ^{post} Anno 20 annos datus
 si vari ab herede si caeperit, cautionem siue bonis non est, quoniam per ad-
 ultum 20 annorum scire restringitur, melius est tamen ut ad illos 20 annos
 duntaxat cautio perire prohibeatur; idem est tam in l. 103. post 20 annos, quam
 in d. si quis 2. post mortem hereditas impune potest legatarius cautionem per-
 re, si id faciat sibi expedire censeat, dum mora iudicii legari substat
 oblatio; nam quemadmodum hoc patet ex legatariis quae cautio periri potest l.
 hoc stipulatio 14 et l. seq. ut legatarius ita et post implementum conditionis, aut
 diei adveniens non impediatur.

Habemus de conditionibus, quae admittunt urbi- 9.
 tem; videndum tamen in quibus locis sit. Et primo in legatis & fideicommissis locum
 habere videtur omnia, quae habemus dicta & assumat ex parte notanda.
 Deinde et in hereditariis est remedium. Locum habet expresse ut quid aue-
 nerat in presentibus vlt. aian: non solum in legatis, sed et in hereditariis
 caut. Mac. vltimae admitti. Sed tunc est inter legata, & hereditates divi-
 men, quod in legatis hoc cautio urbis solum est, si est u. nautica; quo sensu vel
 legatum in hoc tunc Mucianae cautionis urbis & vulgatis codices; si necessitas,
 ut alii malunt; in hereditariis autem si urbis tantum est, sed necessaria; raro
 discriminis ea est: quia legata et si scire mortis tempore implenda non nondum
 aperta ad heredes transferri, ut pote eorum die mortis tempore cadente l. fin.
 de l. l. 39. h. t. l. 4. §. 1. q. de die leg. cad. hereditates autem conditionis imple-
 mento elato in tempore mortis inutiles cadunt, cum non possint adiri instanti
 mortis, non possint transmitti si agitur de l. fin. de l. l. Qua propter ut cau-
 tionis Mucianae institutio substat, in hereditariis autem nautica. Et sane si he-
 res quis sit ex p. institutus sub idem non faciendi aut alia quae ante ex-
 tremum viue momenti impleri nequeat facile admittitur cautio Muciana, carit-
 & heredes de implenda scire, & hereditas adiut & n. l. 7. §. 1. l. iij
 ita et §. 1. de l. l. Si autem sit ex auct. institutus plus ambiguitatis re potest

aliis ex q^q Costa lib. 2. tit. 1. §. 6. n° 6. admittendū quod caut^{us} p^{ro}standam
q^{uod} hereditas legitime ab intestato uenientibus p^{ro}bat ex l. uci 18 de C. et l.
l. 65 §. 1. ad Trebell. Atq^{ue} ex quibus Bartramus Amara lib. 2. tit. 1. §. 11 a n^o
32. d^{icitur} caut^{us} p^{ro}standū, quoniam nemo sit cui caut^{us} arg. l. l. uci 18
de Ann. leg. ac p^{ro}inde eam solū uel implem^{us} reuocandū maluit ex n^oa
l. 7. §. 1. et ex d^{icitur} inquis ita §. 1. et l. mulier 20 de C. l. 1. Atq^{ue} aut^{em} iam d^{icitur}
placuit p^{ro}ter sententia caus^{us} Mutuans admittendū, cauendū q^{uod} uenientibus
ab intestato; tum quia p^{ro}cedit in d. l. uci 18 h^{oc} p^{ro} et in l. 65 §. 1. ad Tre-
bell. cauendū illis, quoniam intestat^{us}, ad quos uel deficiente solū hereditas p^{er}-
uenitura est, auerata; tum it^{em} quoniam d^{icitur} alius cum pendente solū her-
editat^{is} p^{ro}senio d^{icitur} intestato, cauere solū de restituenda hereditate
cum defuat conditio uel subditio, uel alii c^{on}tr^ollet, cum hereditas tum
Ege p^{ro}bat l. inter 12. q^{uod} s^{an}ctid. cor. l. 8 de p^{ro}ter. h^{oc} p^{ro}ter. Est non cum quis ex
aut^{em} intestat^{us} sine ulla solū, quod aduoc^{us} suspendat nulli d^{ebet} cauere
de implendo modo, uel de implendo illis, quod ad auctoritatem expellant
dimittat t^{er}tiū d^{icitur} p^{ro}ter. de Ann. leg. defuit quippe d^{icitur} heres, cuius intestat^{us}
uoluntas impleri; ideo que si nulla caut^{us} sit exemplo h^{oc} p^{ro}ter, et p^{ro}ter
solū iudic^{is} q^{uod} p^{ro}ter aduoc^{us} implere uoluntat^{is} d^{icitur} h^{oc} p^{ro}ter d^{icitur} l. uci 18 §. 1. id^{em}
tunc tant^{us} p^{ro}cedit, cum uere heres sit, adeo ut non possit desinere est heres,
ut in p^{ro}posito casu, quomodo dimittat erat aduoc^{us}, quoniam tunc nihil
intestat^{us} heredit^{is} ab intestato uenientib^{us}, cum etiam non impler^{et} modo illis
hereditat^{is} non defuisset, sed ad p^{ro}ter solū iudic^{is} expellat cura p^{ro}pendi h^{oc}
redem script^{is} d^{icitur} l. uci 18. et l. mulier 20 de C. l. 1. at uero cum quis
intestat^{us} est ex aut^{em} sub solū non faciendi, uel alia simili cum deficiente solū
tione, deficiente sit hereditat^{is}, tam ex illis uoluntate, quam ex ratione iu-
ris, hereditat^{is} ab intestato nulla ratio est cur illis non caut^{us} arg. d^{icitur} l. 8 de
p^{ro}ter. h^{oc} p^{ro}ter. l. inter omnes 12. qui s^{an}ctid. cor. qua ratio. Et id ex p^{ro}ter tantum
inuenit^{ur} apud d^{icitur} h^{oc} p^{ro}ter. nouell. 22. §. 1. et §. 2. non ex noua ipsius auctoritate,
sed ut p^{ro}ter x^a uerem iuris obseruationem.

Neque obstant, quod s^{er}u^{us} n^o
adducunt. Non it^{em} ex n^oa l. mulier 20 in p^{ro}ter. et ex l. mulier 20 in p^{ro}ter. et

si cum proximo potuerit si ascenderit, quod officio ut cautionis Mut. ut-
 lute opiat, quippe hoc ut & expositum tunc duntaxat nata est, cum
 condita in ultimus uir momentis ingreditur staret, quod inductione tunc favore
 libertatis, qui inuoluer in tempus mortis relinquere sult. & manum. 110.
 tum ex ipsa re libertatis, quae semel data reuocari non potest,
 propterea quae cauere nequit reuocari, cui libertas relinquere sub dolo
 faciendi, & redigendo se in seruitutem si faciat; imo nec si reus q' erat huma-
 nitas tunc soluit satisfaciet; quippe licet alias id ceteris rebus legari permittitur
 sed sub hac 67. B. 110. & uel p'inde, uel quanto ea res erit, relinquitur, tunc libe-
 ratis relicta admitti non poterat, quoniam regnat uoluntas testis, quae
 ea fuisse intelligitur, ut dolo non impleta liberi si sit, propterea nec sa-
 tisfacient estimar' soluta. Ex his ergo rationibus libertatis relicta sub
 dolo si faciendi, ita soluta ex prudenti interpretatur accepta, si cum qui-
 my potuerit si fecisset, propterea in id in est, ut tunc cautionis uoluntas in
 libertatis locum non habeat = Ne offit' l. 40 § 1. de manum. 110. ubi
libertas relicta sub dolo si in cap. 110. si ascenderit non consistit; p' si ad-
 mittitur interpretatio: nam res ideo & esse, quia libertas relicta in tempus mor-
 tis si soluit, & ideo cum in hoc eam ex uoluntate testis sitet uoluntate in tem-
 pus mortis relinquere, ut cap. 110. sub dolo si. apparet in ultimus uir tempus
confari tunc uoluntate & non licet sa. expremam uel tacite tunc uoluntate
 fac. Hinc uenit ut uisus sub legatus in tempus mortis non consistat; at id
 sub dolo si faciendi p'bra caut' tunc ualer ita docet l. hanc meum. & quam-
 uis 3. de l. et d.

12

Explicamus quatenus cauto tunc admittitur in ultimis
 uoluntatibus. Intra succedit querendum an eam locum habeat in oratoribus.
 Et quamuis controuersum fuerit ex potiori tunc interpretari sententia iam statim
 contrahitur tunc uoluntate si admitti. In id communiter exponitur § 4. ult.
 de V. D. l. si ita stipulatus 115. ff. de. eaque diuisionis ratio est (ut ait Cuias.
 lib. 14. tit. 12. § 22.) inter doli & ultimas uoluntates, quod in ultimis uolun-
 tatibus cum ita p'lenius capiant interpretatur l. in 110. de h. l. & tunc
 nec capite in tempus mortis relicta soluit; facile admittitur Quam tunc in

interpretatio, quai n̄ tam odus, quam modus tunc adiciere videtur, quomodo dicitur.
 Lata causa p̄stare legatū vel sub modo reliquū. In istis autem cum ex utroque
 p̄stare voluntate videantur l. 83. §. 1. de V. O. Et si quid ambiguit reliquū sit p̄ceden-
 tis interpretatio fiat, qui agere dicitur p̄stare l. 97. in prin. de V. O. ubi si in
capitulum n̄ acciderit et si n̄ pro modo accipimus sed pro odus, creditur
 voluisse debitor in tempore mortis solvendi differe ubi solvens, ut modum
 habet inter utrumque; quia propter Mucianam cautionem remedia p̄stare p̄cedens
 mentis creditori n̄ potest subverti. Quod ius dicendum, ut paucis observet Au-
 rel. ubi dicitur, in donatū inter vivos, quomodo istud accipiunt, sicut ac in donat-
 ionibus eadē mortis, quas velut p̄stare legatis Muc. cautionis admittere videtur
 iure ait Inst. novell. 22. c. 44. Nec quae pro scia si militat, tanti haberi-
 da n̄, ut remorari nos debeant; cumulat et restituit Riga et Cost. in dno
 dno a. n̄ 53.

Habemus de rebus, in q̄ causo Muciana solum habet du. 13.
 tum est; nunc dicendum cuius effectus sit cautio, et quomodo p̄stare: datus p̄-
 devisoribus p̄stare l. 67. h. t. Legatarius de non liberando satisdedit. Effectus
 autem cautionis est; quod si illa p̄stare voluntas fecerit, tenetur restituere,
 quod accepit; et ideo si quis sub odus, quae in non faciendo consistit p̄-
 erit p̄stare interitus, et dederit cautionem; solvitur q̄ legatum; si p̄stare vo-
 luntatis fecerit, restituit p̄stare p̄cedens virtute cautionis, et legatum
 = recuperando: quare fuit prudenter p̄stare si cautionem perierit =
 = à legatariis, si p̄stare cunctis exp. l. p̄stare =
 = 48 de leg. 2. in Cōm lib. 2. relictar. =
 = c. 6. x. 5. de more suo =
 = subdit =

68.

[illegible]

AD TITVLVM DE
DONAT. INTER VIRV &c.

Donatio inter vivos & uxoris prohibita est; inter maritales vero uxor
 l. 5. & donat. quia notitur lex idem recedendum praestare illam cupiditate cupit,
 ac iustus nuptiis copulari. Nec obstat concubinary legibus prohibitis nec l. 30.
 concubin. quia non omnia quae permittuntur, iusta sunt; nec concubinary permittitur
 sed iterum dicitur.

Vicinus donatio perhibetur, et si solo consensu matrimonii celebratur l. 66. in prin. b. n. n. Verba sunt uerba d. l. 66. Sult. & prin. quia referuntur ad casum, in quo sponsalia praecesserunt. = Donatio inter vivos cum ^{non} de praesenti sit de futuro sit l. 22. b. n. n. l. 1. c. de donat. ant. nupt. d. l. 19. Sult. 2. et 3. putat ideo non valere, quia neq. per simulationem, neq. per traditionem falsa fuit donatio l. 2. c. de dote capt. nam & legitime falsa fuit uno ex superioribus modis = Vide ulterius l. 4. de donat. ant. nupt. et l. cum sit status 32. d. gen. b. n. n. Cui dicitur l. 7. c. b. n. n. et l. 32. d. fin. p. co. quia dicitur in d. l. 32. Sult. uelut sponsalia persequere; et in l. 7. et cum Cuac. in l. 2. de hu. quae, ut indigne sunt uxoriae siue circa hanc penam praestari aliam uilem; uel aliter ex uoluntate patris nuptias esse fuisse. Cui restituitur d. l. l. tunc de ut. nupt. = De et d. l. 25. h. n. n. l. 3. p. donat. l. 5. h. n. n. nam. et si pro de uelito dicitur in b. n. iuribus pauperum non fuisse donatio Cuac. in d. l. 3.

Amphispiza L. 3.

31. I quod in ^{donatus. 7} Legatus. l. 5. § 11 maxime 23. Et 14. h. 10. q. 96. § 13. I § 14. l. 4. Et 5. h. 10. Sed dicitur pauciores in fidei donatorum repudiat. Legati l. 85. I cum Et verum de leg. 1. at in his casibus ad rem marito velut adquirentem per filios brevis manus ad mulierem perducitur, sive ut ostendit ex illo verbo indere q. 1. supponit dñy in dante Et in d. l. 3. illud verby donatus accipiendo ē, ac tradidit in l. 4. Et 56. = Neque sic dicitur l. 5. I fundus de reb. cor. q. sub. tut. nō id procedit favore pupilli = Anglii nō dicitur superioribus l. 21 I si pater h. 10. sed dicitur usus marito pro omnibus matrimoniū deri

Cum remittendo eas non credatur remittere onera de iure fieri sub-
tente donatione = Nec hinc s. iuxta dicit. l. 15. §. 1. et l. 16. et 17. b. p. q.
hæc iura intelligenda s. non casu, quo iuxta separatim donata fuerunt,
quia fundus donatus fuit; Cum ex opera mulieris iure proveniant,
neg. fiat pauperior donans fuit. Ad illas difficultates, quæ in iud. stinend. ul.
Donell. lib. 4. c. 25.

4.

Vterius iud. doctus in l. 1. §. 1. l. 42. l. 5. §. 1. re-
cund. 10. l. 7. §. 1. l. 6. §. 8. b. p. l. 22. c. 26. c. h. p. q. non dicit. l. in pupillo
47. de test. nam id præcedit in persona pupilli. Amplius donationes iux-
ta propter donationes l. 1. §. 1. b. p. l. 78. et l. 36. §. 1. b. p. Negue dicit.
l. 7. §. 1. si maritus b. p. sed duas illas affirmationes, quæ dotis iud. sit ven-
ditio e. non pug. Ad dotis iud. ul. dicit in b. p. = Amplius ul. l. 1.
§. 1. exceptis ad l. 1. ul. repet. Et muneris iud. n. donationis esse l. 31. §. 1. iuxta h. p.

9.

Exceptiones

aliquæ in hac donat. prætare ea l. cum g. §. 1. §. 1. et l. si quis et l. 14. et
15. et 16. et l. 28. §. 1. si quis h. p. l. 22. b. p. et l. gen. c. h. p. q. in
fragm. 11. 7. in p. r. Sed d. l. ex iud. 15. dicit l. quidq. 22. de jact. dicit.
Sed duas ex Cuiac. lib. 2. §. 1. ul. in d. l. 22. colore alim. donationis mer-
cedis falsi fuisse, et alii et marito mulier ^{si quis} ~~et~~ alia Cuiac. lib. 8.
c. 1. §. 1. = Vide ex d. l. 1. §. 1. si uix de adq. possit. l. 1. §. 1. §. 1. donat. multa
l. 46. et 16. b. p. Sed duas mulieris donat. et tantum naturaliter apprehen-
dere, non civiliter. Sed dicitur acriter l. 1. §. 1. deniq. ~~et~~ ui et ui am. ubi
si naturaliter tantum possideret mulier denegaretur ut colonus. Sed duas cum
Schiffoideg. lib. 2. tract. 3. mulieris inuoluntate perinde, an adq. ita intendit
concedi = Amplius et si donatio prohibita sit inter coniuges uiuos, morte
iud. confirmata ex d. l. Anton. in l. 1. §. 1. b. p. l. 32. et in §. 1. si maritus,
et in §. 1. si quis et in §. 1. si ambo uiuos. l. 1. §. 1. de reb. dub. = Amplius uidet
l. 1. §. 1. uxoris 24. c. b. p. cui dicit. l. 32. §. 1. si donator c. §. 1. b. p. Sed
duas in d. §. 1. voluntarij falsi fuisse pro uenditione et cuiusdam p. r. uatij
Imperator in præiudicij d. n. statuit, secus in d. l. 24. cum reuoc. p. r. uatij
fuerit falsus ad p. r. bona illius peruenierunt.

Therius

[illegible]

Legis Papie, nam ab his p[ro]hibetur, ut ut non possent capere decima pars
eary res, quae eis relinquerentur capere et in manib[us] ead[em] donationib[us],
et hoc res aliquae fument creditu[m] donat[is] fals[is] tangit in extraneas personas
atq[ue] ut procedat unu[m]q[ui]s rei alienae. = Amplius d[icitur] in l. si mulier 29
b. n. o. d[icitur]. l. si uxor 18. de eo quod mar. t[er]m. Glos. in d. 29. l. si uxor. =
Amplius d[icitur] in l. si donat[is] res. Et p[ro]p[ter] illa uerba u[bi] p[ro]prio h[ab]ito
d[icitur]. l. rebusse de rei uindicta. Sed d[icitur] reuera doct[ri]na in d. qui res.
finire special[iter] transaction[em] fuisse, ut abq[ue] u[bi] p[ro]prio celumato f[ab]ra
sit, quia d[icitur] eam p[ro]p[ri]etate donato p[ro]bit[ur] = Amplius d[icitur] in l. si mu-
lier 37. b. n. o. d[icitur]. l. 27. Si maritus 3. ad l. acquit. Sed d[icitur] alione in
fals[is] uel simpli[ter] remper tenet mulier, siue nupta sit, siue non, at
uero alione in duplum tant[um] in eo casu in quo diuor[io] subsequi sit =
Amplius d[icitur] l. Marcellus 45. h. n. o. d[icitur]. l. 41. Si de leg. 1. Sed d[icitur] negotia.
homo i[st]e esse in hoc casu.

Amplius manumissionis casu donatio inter 9
coniuges ualeat l. 22. c. h[ab]ito d[icitur] p[ro]prio u[bi] p[ro]prio, quia nec pau-
perum donat[is], nec locupletior accipiens fals[us] e[st]. Sed d[icitur] reuera uide-
rationes: nam donatarius quirit in patronatus, quirit et op[er]as l. 24. d[icitur]
suis d[icitur] mat[er]m. Amplius quod i[st]e u[bi] p[ro]prio ut manumittat ante
manumiss[ion]em donatarii fuit et p[ro]inde ex sua liberalitate liberat[us] p[ro]bit[ur],
n[on] ex necessitate; n[on] si ex fideicommissi casu non possit op[er]as deducere l. 7.
d[icitur] p[ro]prio et op[er]as lib[er]t[atis] locupletior sit mulier. Sed d[icitur] l. cuius
44. iur[is] l. 1. d[icitur] ex casu in p[ro]p[ri]o. l. ca. d[icitur] fin. de alt. emp[er]at. q[ui] in iur[is]
bus p[ro]prio u[bi] p[ro]prio patronatus u[bi] e[st] alimant[is], alioquin non comp[er]er[et],
alio emp[er]at[is] p[ro]prio def[ect]u lib[er]t[atis], ac per consequens pauperem eff[icit] qui li-
ber[is] omittit, locupletior q[ui] accipit. Sed u[bi] p[ro]prio u[bi] p[ro]prio tenet ad p[ro]prio
alimant[is], seu resolutionis emptori non ad interueni[en]dum patronatus, quod
max[ime] e[st], et non e[st] natura p[ro]prio Azet[us] u[bi] p[ro]prio est, atq[ue] ita exp[re]ss[is] ponit,
d[icitur] in patronatus in casu q[ui] u[bi] p[ro]prio lib[er]t[atis] h[ab]it[us] eff[icit] q[ui]a in p[ro]prio
eligit, et rebus p[ro]prio; in casu patronatus nunq[ui]d = d[icitur] d[icitur] q[ui]d
in lib[er]t[atis] exp[re]ss[is] potest q[ui]d quomodo continet. Sed d[icitur] q[ui]d quomodo

Legari potest ius liberum, tunc non continet personam, nec certum modum, sed
summa, quod sufficit ad constituendum Legatum l. 3. Si de leg. 3. = Ne
obstat illud quod de operis dicimus, nam et si ei adquisitio dona-
tas operas, tunc non adquisit ex bonis mariti, quia de iure uxoris ex bonis
eius per libertatem et prohibitionem inter coniuges adquisit uero ex re pro-
missionis uxori si conjugum ex bonis mulieris falsa l. 9. Si. h. n. = Im-
plius donatio mortis causa falsa ex l. ut nung. uxoribus non ualeat inter
coniuges, quia inter uiuos est, ut diximus. Amplius u. d. d. d. d. d.
in l. 4. C. de ant. nupt.

10.

Amplius obstat l. lucius in q. mod. p. n. uel hy-
pothec. tacit. o. h. l. d. et si 18. qui in fraud. cred. Ideo ualere, quia
non sit pauperior qui remittit, at si in fraudem creditorum remissio sit cum
debetor fiat eius solutio uel aliter reuocata ita Valent. in d. 3. tract. 5. q. 8.
l. n. 25. et Cuiac. 26. q. 9. pag. ad d. l. 18. = Amplius obstat l. 31. de pact.
dotalib. ubi pactum de fructibus à muliere percipiendis tenet. Ne dupli-
citer, uel pactum tenet, quia conuenit fuit ante nuptias, quo in casu ua-
let iuxta ut in l. quæritur 18. de pact. dot. uel pactum collatum inter pariter-
nium collationis quo tempore iuxta est donatio l. Iulianus 20. de d. d. d. d.
ubi pactum illud promittenti d. d. n. e. quia certum, sed muliere ne ea causa
exhibenda ualeat, atq. r. d. huius pacti diminutionem patitur maxime, qui
alias d. d. h. e. r. et omne emolumentum. = Sed d. d. uel pactum ante
nuptias conuenit fuisse quo modo fieri potest l. 18. de pact. dotal. uel
ideo ualere, quia maxime pauperior non fiebat cum mortua muliere,
et d. d. et fructus ab ea stante maxime percipiendi ei restituantur ita Cuiac.
ubi d. = Amplius obstat l. in stipulatu 97. § fin. de p. d. ubi stipulatio
falsa ante nuptias non tenet. Sed d. d. ideo non ualere, quia in tempus
prohibiti nempe o. h. matrimonii collatum stipulatur e. e., atq. ita ea cog-
nita et neganda erit alio ut Cuiac. et Porret. putant aliquos posse
iuxta eam eius stipulationem e. e., ueluti si ex tunc emptionis, uel p. mu-
tationis fuerit imposita.

11.

Amplius obstat l. 121. § mulier de p. d. ubi

D. Franciscus de
Rupa

Infulationis filij inter superstante maximo pecunia exigi potest: qd
dicitur cum donatio inter coniuges ea iud prohibita sit, huius qd Infulatio-
nis si mulier eandem xat ut pote bonis moribus celebrat, ualebit In-
fulatio = Nec dicit. l. 134. Et l. 19. eo. ff. quia dicitur qd libere sit pec-
nie coactari n potest; sicut ut concubinas n reperat ut in l. 1. ff. de his
iuribus dicitur l. apud 57. de donat. inter. quia t tenet Infulatio de uxore
habenda pecunia a marito accepta donationis iud, n autem pene iud alia
est paxibunda = Amplius donatio mortis iud inter coniuges tenet l. 1. h. ff.
Sed dicit. d. l. 1. Si uxor h. ff. ubi et si mortis iud a muliere ut sit tradita,
ut marito mortis iud pstatet tenebit Infulatio qd distulit ab iniuriis paxer-
bus: qd id dicit a muliere mandaty e ut marito mortis iud eadem xat tra-
dit, et quod nihil ante mortis Infulatio pstatet, morte qd mandaty ex-
hily fuisse l. fin. de collat. non ergo potuit ea post facto iniuriis haxedi-
bus Infulatio marito pstatet, atq. ita concidit; sicut uo si a marito Infulatio in-
terpositus eam, ut huius uoi marito teneat ante mortis ut tradita, tenet
q. d. d. l. 1. hoc ut dicitur in l. 5. h. ff. = Amplius dicit. l. haxedi 21. ff.
l. 1. fin. 3. de palt. ubi paly uolunt stant stante maximo celebratum
et tenet qd. Sed dicit nia adhuc paly ante nuptias celebraty e, quia
prohibito fuit, qd deterior conditio dotis sit; nec post nuptias, quia do-
natio inter coniuges n ualeat; sed post diuortiy celebraty: ut dicit. in xat. ad
d. l. 1. = Amplius aduersa iura in l. 5. d. si maritus l. 2. ff. plane h. ff.
et l. si uqui 29 de liberat. l. 1. ff. Sed recentior doctrina d. l. 29. dicit in uo
plane interrogari legendy e n generaliter primo ut deudas hanc 119
dicit; quod si iud Infulatio omnes sit et muliere, ut separari n potuit, tunc
n impeditur donatio; sicut uo si separari potuit.

Amplius mortis iud do-

12.

nationes inter socry et genery prohibite s mortis iud, quia impedimty
matrimonii semper durat l. 3. h. ff. Nec dicit. l. si cy 26. ff. ex qd l. 6.
ff. et dicitur huius l. 37. et 16. ff. de donat. inter. qd ualeat donatio,
ex eo, quod fuit mortis filii iud, tunc impedimenty dicitur Cuius resp.
Pag. in d. l. 1. 58 = Nec dicit. l. 1. d. si socer de dot. p. legat. Sed dicit

huius esse de dote legata inter sorores et generum mortis que ead; arde
donat dote, quia neq; donata, neq; legata intelligit, ita ut subter
lucet, quia hoc sciri non potest an pro oneribus matrimonii quæ
ad maritum perueniant; sed ideo relicta intelligit ut maritus eam retineat
Curac. in reit. ad h. tr. de dot. p. leg. mod. 18. Et 9. suus extra dorem,
quia neq; donare mortis ead; potest, neq; legare = Amplius l. 1. §. 1. uir.
cum de donat. sed dicit in uir. cum 1. ab imro uirum accipere donationem
sub dote; uel relicta fuisse ut repen possit si nuptie in eam sequuntur =
Amplius dicitur l. p. legum 10. Et 9. in dote de d. dot. l. mortis 53. §. 1. h. tr.
l. in mortis §. 1. solut. matrim. Ex q; iuribus licet marito constante mari-
m^o res relictas ad dotem mulieris p. stare: q; quia ualer. sed dicit illis
causis mulieris conjugiorum in sciri, cum nihil ei donare nec ex faculta-
tibus auctoris uirum uideatur ut C. in fin. d. l. 5. in §. 1. de don. inter. Curac.
lib. 4. resp. Pap. in d. l. 53. §. 1. = Amplius dicitur l. si donat 26. §. expo-
nit h. tr. de d. dot. donatio à nulla stante matrim^o facta fuit; tum et dicit,
quod donationem eam ualuisse dicit, quod stante matrim^o non tam noua
donatio facta, quæ ante matrimonium incepta confirmare uidetur, cum iam
in matrimonio donationem confirmari p. ferendum inde deducitur, uim d. do-
natio stante matrim^o si fuerit p. facta, sed tantum re donata subrogata
uel p. uentura ut Curac. lib. 36. Paul. ad edict. in d. §. 1. = Amplius l. pen. et
ult. C. de donat. ant. nupt. Et constante matrim^o donationes ualent; sed
ex Iulianiani obiter donationes propter nuptias ualuisse; quia in d. sim-
plices donationes; sed dicitur; uel negotii p. uant d. Curac. inter. Curac.
ad d. tr. = Amplius l. dorem s. de dot. p. leg. ubi quia legauit uxor dotem
quam ab ea accepserat, atq; epist. ex tr. non poterit hanc dorem
latere deferre d. res donatas uxori à marito: q; res illæ p. uerunt; alios
non daretur hanc dorem p. donationes l. 7. §. 1. de donationes s. l. 15. §. 1.
solut. matrim. sed dicit in rei uxoris iudicio ut p. bonæ fidei fuisse
alios longi retentioni ex quacumq; ead; quas receperit v. in flagm. tr.
6. §. 9. p. d. h. liberos, p. d. h. mores, p. d. h. donationes, p. d. h. res
amotas, p. d. h. ingenuas; at in alione ex singulari iuris d. tam

Impensas nuptias retentio dabitur. Et in hac d. l. s. hoc supposito dicendum
 est in alione in bona fidei iudicio. et uxoris dari habendi retentionem,
 atque ita intelligendo iura in l. 7. § 1. Et in l. 15. § 7. solut. matrim. l. 66 § 1. h.
 4.º si uero dos perierit ante ex stipulatu, vel ex 1.º cum stultia sit, et
 in calce huius legis de dote agit mulier potest habere retinere de im-
 pensas nuptias; non autem de donationibus. Duximode autem procedit in
 repetenda vel retinenda à muliere re donata marito; non cum maritus dñi
 falsus sit; si uero eatur agit mulier rei uxoris ante l. 5. § fin. h. 1.º
 si autem supra dicitur d. § fin. agere uult alione quando ea pecunia donata,
 aliquando comparatur est l. si mulier 29. ex. reg. l. uxor mariti ss. h. 1.º si
 uero maritus dolo fecerit, quominus non ueniat, uel ipse sumptus agit
 ad exhibendū, uel damni iniuriā l. si mulier 37. h. 1.º Cui si dedit l. 29
 ad l. Aquili. quod iura 29. explicabimus; aliquid et maritus retinet si
 mulier uindicare uelit rem donatam, quando aliquid impenderit iure ut
 in l. 31. § 2. h. 1.º l. 10. de dot. except. uelut siue uisione rei mulieris
 potest maritus distrahere l. 27. § fin. uel. quod de rei uinduat. nec dedit
 l. cetera 41. § 1. de sep. quod autem explicauimus et pro qua Cuiac. lib. 5.
 dñi. c. 26. = Anglium dñi. l. 72. § 2. de i. dot. l. quamuis 20. solut. mat.
 ubi illa dñi. pñtatio instat donationis est l. cum. C. si dos dñt. matrim. § 1.
 Sed dñs iustas adesse causas in his iuribus, de quibus mulieri potest pñ-
 re dñs maritus, uetus si causa non aduenit = Anglium dñt. l. qui autem 27. de
 iur. dot. ubi dñ. stipulat; donationem non ualere inter coniuges, etiam si
 dñi aditio posita sit. Sed dñs. Huius dñi intelligentis ea ratione C.
 in l. 22. eo. 1.º ex 2. reg. loquens enim de donatione, uel stipulat. ante
 matrimonium facta; boni casu creditur dñs adulter pñt. et in Cuiac. lib.
 13. dñi. c. 21. cum fin. = Anglium l. 7. Si uir et uxor § 1.º ubi si uir
 et uxor sibi mutuo donauerunt, maritus non sexualit, falsus est con-
 pñtor, et mulier conceperit, si dñt ei alio, ad rem donatam repetenda,
 sed opencato sit: § 1.º. Et intelligendū C. 3. de eo casu, quo diuorij post
 donationem ad mutuo falsum subsequuntur sit, ex nulla in hoc casu donatio
 exstat, equitate suppetente constitutum fuit ab Adriano ut opencatio

THE SUPPLEMENT

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

[Illegible text]

DE ACTIONE REum

amatorum, tractatus.

Cum uxor uir, aut è 2^a uir uxori diuortii ad se amouit, uel sine diuortio co-
piat eandem res amans, post diuortij celebrat ut ait *ff. de iur. iur. si concubina 17. de h.*
4. conuenit ut res ablatas restituat l. 1. de off. p. & C. de alt. xxy am. 229.
Amor. *l. si uxor 3 § fin. in fin. de i. dot. l. fin. § 2. uel p. inde de diuort. l. si uxor*
52. de re iudic. l. si quis 52. § 1. de iur. de fact. l. si paratus 16. l. in dubio 28. § quid
iurauit 7. de iur. iur. l. si filio 25. solut. matrim. l. neg. 6. C. de conueniat. l. fin. §
fin. de fact. l. uine. § taceat 5. C. de rei uxor. alt. que alio fuit inhuma iure
singulaxi & extraordinario (quo modo intelligenda & uerba illa l. h. h. h. inhuma
iure & l. si p. uxor 20 in q. uir oblat l. cap. 40 de uicq.) quippe placuit pau-
deribus fuit alt. in uxor n. dari l. fin. h. h. h. § 1. § 2. l. si quis uxori
52. § 1. de iur. iur. l. quamuis 17. C. de l. 33 de neg. pot. l. fin. de cum. expul. hered.
l. 1. cod. quoniam uir uxor quodammodo anq. eam fecerat, ac p. uxor neg. fuit
facere uidetur ut refert in l. h. h. h. n. q. matrimonij diuini anq. humani uis
communicatio est l. 1. de ut. nupt. & uxor & humane & diuine uicia de iur.
aduersus 4. C. de cum. expul. her. Mar. lb. 4. uir. 60 §.

De patris mure iurat cum coniuge sensus

Gaudentem consilio patris uir.

P. uir leui admodum hae ratio uidetur, quoniam aduersus uirum n. finale d. alioq. u-
ri, n. p. leuius creditur p. uir anq. p. uir uir suo re uti, quam fuit consilij
iur. l. marit 51. p. uir l. aduersus 3. C. fin. exire qui uir debet intelligi ex
Cuius 2. § 1. 22. tamen si agere appareat p. uir illius & dolo malo y amouit
fuit alio n. denegat l. rei communis 45 § 1. l. uir 45. de fact. Quare cum
superior ratio uirum n. sufficit, alia q. nemo in bonis matrimonij l. 2.
h. n. h. n. q. uir uxor fuit fuit ut putant Sabini & Prouis in l. h. n. h. n.
in in bonis matrimonij n. p. alt. aduersus alij dari indeq. uir fuit d. 2. m-
ni q. uir p. uirum alt. famora & honestate illi, q. uir uir, & uir uirum
nomen, quod d. uirum p. uirum l. 49 § 1. p. uir 4. de l. 3. uirum.

2. Sed illud nunc difficile, quod haec rationes super Expense marito facti
 alij constante matrimonio in uxore dari possint; tamen post solutum matrimonium,
 quo tempore a marito uxori alio dato, nihil impediret facti alioque dari, cum ne
 matrimonium bonorum impediat uxore post divortium et mariti contractantibus id in l.
 Et deo d. in. jam. h. n. d. Ex quo patet ratio. accedens erat ista ratio non
 impedire dari alioque post solutum matrimonium de re subreptas durante matrimonio. Ita
 ut insuper hoc difficultas ex l. cum quis d. d. S. l. in. fin. de solution. ubi affirmare
 videtur African. alioque facti dari marito uxore post divortium de re ab ea sub-
 repta constante matrimonio. Hanc tamen difficultatem non debemus, si dicamus ratio ista
 non dari alij facti in eum dari, nisi postea nova contractatio fuerit subsequuta;
 adeo ut si filius, vel servus patris vel domini quid subrepiat nullo tempore in illum.
 Et sic emanant, vel manumissus facti alio competat, quae ab initio compe-
 re nequit l. servus 17. §. 1. de furt. l. 1. S. l. si quis in liber. emancip. facti qua-
 propter eum in uxore, quo tempore facti divortii causa fuerit, non possit, nec post
 divortium in illa dare; nec aliud suadet African. in d. d. in. fin. in omnia ratio
 emendat. 3. vel. 29. qui verba illa post divortium delet, tendit eum ad obsequium.
 Et Cuius tract. 7. ad African. Et uxore post divortium faciendi animo, ut succi-
 det pecunia illa a debitore mariti eam accipere; quare eum post divortium facti
 fecerit, nihil minus ut facti alio in eam maritus intendere possit ex doctrina d. l.
 3. h. n. d. Ex hac ratio Cuius accipit d. l. in. l. hac ratio d. S. l. de donat. int.
 in cuius specie duandus est. Atque obstat eum d. S. l. l. 38. de solution. et hoc enim
 enim solvitur uxori post divortium mutata voluntate mariti ut in d. S. l. sed stan-
 te matrimonio, et durante voluntate, ideo quod debitor liberatur, ac si solvitur ma-
 rito, pecunia quod dicitur adquisita mariti videtur; ita Cuius ubi d.

l. 38. S. l. in. fin.
 de solut.

3.

Cumque, igitur
 facti alij introdunda e uxore a marito alio, siue res divortii causa sit amota, siue
 ut d. dari ante mota postmodum divortii tempore celata fuerit d. l. in. fin. d. l. in. fin.
 h. n. d. eque enim unum fuit in bonis matrimonii, amotionis verbo facti infamiae
 subrepta V. l. in. alio casibus ad furtum significandi eo verbo uti vult d. l. in. fin.
 et Imperatores in l. obsecro et d. index et libellus. in d. l. in. fin. c. de ordinari-
 cognit. quamvis alias ablationes seu strictiones factas ex causa, quae facti
 facti

fui: uia nequibant; intelligunt l. per. et ult. sequitur. l. ubi e. l. si. xxy. 72
S. amouit. 6. & S. amouit. 8. de ady. hanc. & honoris uocabulo conuenit
famosa criminis notz l. 2. Vix uidetur eandem rationem impedire xxy amba-
ry aliony, ac alionem fieri; nam si hac intentione matrimonii, ut pte. huius,
& famosa in coniugem dari nequit; neq. illi dari permittendy erat, cum ge-
nalu. & famosa sit alio, ut pte. uidetur ex l. 2. C. h. ubi de aliony xxy
ambary constante matrem. si dari, quippe constante matrem, nec genalu, nec
famosa dato alio. p. alio xxy ambary i. genalu. & famosa. Insuper hanc
alt. xxy ambary famosam e. p. ex eo, qd. hac alio ex delicto nascitur, ut et
ad ui. persequutione pertinet l. simulat. 22. S. pen. h. n. x. l. si. xxy 52. de re iudic.
(ubi illa uerba ex malo d. huius, si ita e. intelligenda, ut ueniat sit, hanc alt. ex. l. si. xxy 52. de re iudic.
d. huius. oriri, & ex delicto & stultat. in iure falso) l. n. amb. eo. l. quod. 2. de
compensat. de omnibus delictis e. infamia l. n. potest. 63. de sent. l. in fam. 6. de quib.
C. iudic. p. xxy ambary alio cy ex delicto nascitur, infamia exit. Illi rationi-
bus. pte. xxy. Cuius in paratib. ad l. 2. C. de condit. fut. auerit & ad aliony fua-
tus. & xxy ambary alt. e. famosa, & huius. ut arguitur quasi lenius
ait lib. 12. q. 3. p. in l. iura. 5. h. n. x. quasi ponalz & quasi famosy tunc e.,
& hoc semper ponalz & famosy iurati in d. l. 2. C. h. n. x. Vix non contra; neq. uiz
ampliaty uisus induamur. ne condit. fut. xxy ambary aliony, n.
Idem famosy, uix ne quasi famosy e.; quod uiz. fundam. non inouit. hanc
p. b. d. i. Vix, neq. alio xxy ambary conditio e. elegam. in m. 26. h. n. x.
at in ad aliony iurati omniy ignominia ut exprem. ait. Vix. in l. iura. 28.
de d. & l. 1. ex alio xxy ambary & conditio fut. nec famosa nec quasi, e.,
C. p. conditio fut. cui equiparant famosa uel quasi famosa n. e. l. quia con-
ditio fut. cui equiparant alio xxy ambary dato alio. hanc matrem. at
in specie l. 3. S. id. ex. h. n. x. ego quia ne famosa, nec quasi famosa e. De
inde quod si p. d. aliony pte. famosa uel quasi famosa quoniam ex
delicto oriuntur, quamuis lenioribus uerbis p. p. n. x. sequens ut cy alio in
falsy, qua stante matrem. nec subacty persequi hanc. S. d. l. 2. C. d. h. n. x. quo-
dammodo famosa dicitur, cy ex delicto oriuntur, & tunc delicty inquirat. at
hac, nec quasi famosa ut uari. ubi. p. neq. illa aliony. Itaq. non stant

sequentes

Superioris rationes non prima, deducta ex d. l. c. h. t. q. huius veritas
 est de re amata diuoriti ead a coniuge dari edicto perperuo aliam rem amata,
 post diuoriti n. stante matrim. quoniam constante matrim., quo temp. res amata
 fuerunt, n. poterat competere alio famoria, ne paralis ut e alio fuit, vel si
 bonorum raptorum et similes, regis fuit per consequens ut ne alio rem amata
 daret stante matrim. ex reg. l. i. de iur. 17. d. de iur. l. i. si quis t. libere.
 prout aiant Imperatores sibi dari constante matrim. alio in falsis, ut pote
 defensionibus p. datus alioribus. Non videtur altera querendi ratio & altam, n. licet
 omni delictorum conus infamia sit, id solum iure est, ex ipia delicta, n. cum re
 persequimur, tenet omnes pronominia in conditionibus, ut nup. diximus, et simi.
 licet in alt. rem amata, que videtur et d. l. 26. b. t. v. aduersus hoc videtur
 in l. si patronus 16. de iur. iur. ubi proponit d. l. patronus p. iur. iurandi de
 fense libertate sua, p. sua uxor fuerat, in alt. rem amata, in t. ut ipse de ea
 summa iurare n. debeat: e. o. uero libertas in ipso iudicio rem amata n. p. iur. pa-
 trony sui compellere, iurare: tum sic: qui conuenit alt. rem amata compelli po-
 test ut iuret, n. diuoriti ead amata l. Marcellus 11. d. l. b. t. l. c. l. c. l. c.
 et m. d. l. c. l. c. patronus iurare compellere nequit liberta: q. quia n. potest suauiter
 rem amata, que ut ex manifestis acta n. potest in patronus coactum, ne infamia
 trahatur, n. enim famoria n. fuerit: hec alio, et contra patronus, eundem q. quondam
 maritus compelleret: Et in illo t. d. n. p. d. patronus quondam maritus n. p. iur. suauiter
 alt. rem amata, n. n. e. cogendi iurare in eo iudicio, quia magis durum
 videtur ab eo ipso probat. delicta exquirere, tum quod ipso iuramento delato id
 iurare n. possit, sed necesse fuerit iurare, n. alia manifesta suspitudo
 est n. iurare l. 38. de iur. tum, quia licet liberta n. possit eum ad iurandum
 compellere, n. ideo effectus aliorum impedire, ut aliunde amotione possit contra-
 re, vel testibus, vel manifesta alia probat. l. 14. b. t. v. licet patronus
 compelli n. potest, si uelit, iurare potest l. nulla. de legib. sub. in x. ad d. l. 16.

Explicatio l. si patronus 16.
 de iur. iurando.

4

Hic

In difficultatibus superioris alia grauior insurget difficultas, nempe si hoc alio rem
 amata n. infamis, n. quasi infamis e, quare n. d. d. constante matrim. l. 2.
 l. b. t. l. i. 25. et p. h. t. q. facta sunt n. in hoc tractatu inueniuntur,

si q.

non consequitur maxime rem amicti si pectat pect. l. 1. contellari, vel pect mori
 lo modo, quo et apud ipso maxime re pectura erat ut stat. ex l. 1. is. Sult.
 de rei und. at alt. reu amictu pecturam maxime in doli re pecturam amictu
 p. alienas, ut pect re pecturam doli. l. 1. S. p. h. n. t. Insuper alt. reu amictu
 re pecturam maxime re sub amictu siue contellari maxime pecturam sunt, siue in
 reu natura se deiciunt elegam h. in l. contellari 17. S. n. doli 2. h. n. t. l. 8. S. p. h. n. t.
 ex si pecturam pecturam apud maxime arg. l. fin. de doli. pecturam. Inter omnes t. ut quid
 de furt. pecturam maxime rei undicari, quod alio reu amictu pecturam uidetur ex l. 1. in
 qua l. doli 28. Si iuravit de rei iur. ubi dicit Paul. Exceptis iuris iurandi n. pecturam
 bene uxori, que in iudicio reu amictu iuraverat se doli t. rem amictu
 si pecturam conueniatur rei undicari, at e. pecturam si in iudicio rei undicationis
 iuraverat re sug. e. si pecturam conueniatur alt. reu amictu : pecturam minus est in
 reu amictu alt. quod in rei undicari, cum exceptio iuris iurandi pecturam in
 illo iudicio n. pecturam rei undicari, et e. pecturam re. Receptis iuris iurandi
 in primo casu n. repellere rei undicari, n. ex eo, quod melior sit rei undicari, quod
 alio reu amictu, et ex eo, quod exceptio pecturam pecturam in alio iudicio, in q. ead
 quib. deducit d. 28. S. exceptio 4. qua reu ex n. ead. quib. deducit in alt. reu
 amictu, in qua quib. est de furt. siue alio, ac in iudicio rei undicationis,
 in quo quib. est de pecturam, n. minus ut exceptio iuris iurandi doli in iudicio
 reu amictu n. pecturam pecturam in secundo iudicio rei undicationis ut in specie l. 52. S.
 27. de furti (quod intelligenda e. de rei undicari, n. de conditi furtiva ne doli reu
 l. 13. S. 2. de rei iur. doli pecturam in d. S. 2.) at in 2. casu, quando conueniatur furti
 rei undicari, et iuravit re sug. e., et ead. pecturam alt. reu amictu conueniatur non
 pecturam, quippe iuravit re sug. e., et nemo rem sug. amictu aut furti intelligit
 nisi in casu l. 22. de pecturam alt. ex n. uxor iuravit in primo iudicio re sug. e., mel-
 ligenda est iuravit se rem n. amictu, ne amictu pecturam : ita Paul. in rat. ad l. 28.
 S. 2. Si ex n. doli erat causam maxime doli ex iniuria t. quippe hac alt.
 non consequitur maxime pecturam doli in ipso reu amictu, ne doli iuravit
 re, de id. quod re illa pecturam subreptis, at in alt. reu amictu venit reu a-
 mictu, ne n. damny doli in ipso, et doli iuravit de re amictu l. 1. mulier
 21. S. commodi 4. h. n. t. quod et doli in doli furtiva (cui assimilatur alio
 reu

l. 28. S. qui iuravit
 de furt.

l. 52 S. 27. de furt.

Am. res. amatory. Bonelhai uocabulo corrupta. Sed dicitur uix in edict. furua, & in
alt. res. amatory uenit. dany dany, & dany inuicem, & in condit. ex multa
eod. bon. n. uenit? Existimo rerum ex eo pendere nō in edict. furua delicti, tunc,
sicut sit mentio, & in alt. res. amatory suggeritur ex furu. amatory uerba l. 1. &
gen. b. 1. ut in bon. alionibz, quia nō pōt. mora d. delicti psumit. l. ult. & edict.
fuit. in p. h. rei connumerat. dany illary, & dany edict. In condit. uero
ex multa eod. b. n. uenit, q. n. inuicem delicti, sed pōt. ut sine uero & uult. ut
pōt. ut. Exy ad hoc obicitur. aut n. dato conditio furua ad res amatory psequenda,
sed nō fuit res amatory alio, p. h. ex conditio furua ut. & dany n. 3. n. m.
et famoria, nec quasi famoria? R. quod licet edictio furua n. est, ut ē furu. alio,
penaly, nō nulla conditio est famoria d. l. i. uat. 36. ff. de V. & Q. quia abscitatem
uicibz n. fuit. Im quippe quidam p. h. & uerecundig p. h. at, quia fuit mentis
h. d. l. 5. & dany p. h. & p. h. n. dato uero in eam, quā uerret in memoriā.
& ex uerret p. h. matrimonii, quare cum nō alio fuit, nec conditio furua mariti d.
uero compere p. h. p. h. matrimonii d. l. 1. b. 1. introduit fuit alio res. amo-
tory, in qua n. fuit subrogare, licet ut uera fuit sit, sed Bonelhai uocabulo p. h.
tam criminis p. h. conp. amouit. d. & quāuit alio res. amatory conditio est
l. 26. b. 1. & nemo condicere ex sug. nō fuit pōt. l. ult. in fin. & uat. l. quāuit.
eau. d. uat. int. & alt. quia intendit. dare sub. p. h. & quod sug. ē dari.
ei n. pōt. nō dare ē dny transferre, quod in ody fuit ērupty, uat. ut res.
furua condici pōt. ut p. h. feneant alionibz. d. l. uat. ut. & alion. ut d.
indicta & maxime rem ab uat. subrogat. pōt. diuorty uat. uat. aut condicere
pōt. odio fuit, n. aut. edict. furua. d. edict. res. amatory ut. l. uat. in gylt.
Paul. in l. 18. b. 1. = Nec aduersus p. h. d. l. ut. cum quā 38. l. cum d.
b. 1. & d. l. uat. ubi marito d. uat. conp. d. l. furua, durante matrimonio, fuit fuit
p. h. marito compere p. h. conditio furua, n. fuit nō res. amatory alio, nō
pōt. hanc condit. p. h. & marito compere, n. suo nom. d. nōmine d. l. uat.,
tunc quia & fuit fuit fuit ē muliere pōt. diuorty ut. d. uat. & n. 2. quā cau-
n. d. l. conditio furua, uat. & fuit alio marito compere pōt., ut p. h. eo p. h.
tū & l. 3. b. 1. ut pōt. durante matrimonio in uat. Bonelhai fuit & penaly alio
denegatū l. 2. b. 1. = Nō ex d. l. d. l. 3. l. 2. & 6. b. 1. ubi marito d. l. 3. l. 2. & 6. b. 1.

l. 38. §. 1. & d. l.

l. 3. §. 2. & 6. b. 1.

furtiva & uxoris conperit si furti potest videri, vel si antea quod nuberet furti et u-
xor fuerit, non ideo hoc est speciale uxoris causa; illo quia maritus, si ut maritus,
sed ut pater eius, cui furti fuit filii, agit: hoc vero causa quia ante mortem
furti fuit filii, sed eo tempore ante alio fuit, et ideo furtiva. Vix fuit uxor
et causa filii uxoris uxore fuit alio conperit, sed propter reuerentiam personarum
speciale statum fuit, ut si furti alio ageretur, sed conditio furtiva. Denique non

L. Julianus 19 de adulterio
furtiva.

stat L. Julianus 19 de adulterio furtiva ubi ait Julianus conditio furtiva in pecu-
liis dari contra statum ex persona filie, quod res amovet et multo melius debe-
mus fateri, in quibus uxoris amovetur potest dari: non ideo additionem tam veline,
intelligendum de alio uxoris amovetur, quod ut diximus, additio est L. 26. B. n. t. vel
potest dari ex filio et intelligendum de adulterio ex multa causa, quod exequi potest et
uxoris obstante matrimonio L. 24. et 25. B. n. t. non uxor de adulterio furtiva. Vix huius
non substat neque ex de 19 iacet substat de adulterio furtiva de regule I. m-
perator 18 ex vulgari de in diu addit. quare non possumus conditio furtiva
potest dari in peculio patris, sed quod in filii potest exequi, quod potest cau-
ere dubium. caribus et relati ex L. 3. S. 2. B. n. t. hic enim caribus in patrem
quatenus est in peculio potest dari et in solidum; nam pater vel dominus non debet
de peculio propter debitor uxoris et filiorum L. 1. S. 1. filii et filii et filii. C. 1. p. d.
sed tantum in id, quod ad eum pervenit et de adulterio furtiva in id non datur additio fur-
tiva in peculio patris propter res amovetur a filia marito suo de 19 quomodo
et alio uxoris amovetur fuit ex delicto mariti L. 21. S. 1. B. n. t. ex in patrem
conperit, non in solidum, sed in id, quod ad eum pervenit, ne fiat singulorum cum
alterius iactura L. 3. S. 1. B. n. t. illi non datur, sed utrum datur primo, quia
alio uxoris amovetur venit ex delicto, itaque in patre tranire non potest nisi in quantum
ad eum pervenit, sed in id omne quod est in peculio et non nihil ad eum pervenit, ut
ait Cuius. de 11. q. 1. cap. in de 1. contra quod non debet L. 3. S. 1. ex furtiva 12. de

L. 5. h. n. t.

L. 3. S. ex furtiva 12.
de peculio.

peculio non intelligendum est de alio furti de peculio. Denique non satis consultum
erat doli rebus, nec marito, nec uxori, non illa nulli rebus habet si ma-
ritus et amovetur, et non propter amovetur res debet possideri, nec marito semper,
quippe si dos alio ex singulari petenda non erat totum rebus habet L. 1. unum. S. 1. tunc
et de rei uxoris alio quia alio iure; imo et si quando rei uxoris iure agitur
velut

veluti si ex ore, vel casu. *l. 1. d. de rebus*, ne tunc aliter ad rei persequendum des-
 tructus maneat iure civili; tum ex casu, quo ab initio dote non est, si enim imper-
 undo matrimonia sine dote *l. 1. in prin. et §. 2. C. de regul. iur.* Cuiusmodi *l. 1. C. de rebus* si
 ut dote sine matrimonio non subsistat. Ergo, cum in omni casu nec uxor, nec ma-
 rito satis consulatur dote retento, recte intradula fuit alio rei amoto. Sed aduersus
 quod nunc diximus, idem retentionis dote non dari si rei amoto perinde dote aliter ex singula-
 ri, quod statim iuris est; nunc tamen sit aliter rei uxoris aliter, debet diffusi totum in *l. 1. et*
neg. 6. C. de compensat. ubi datur compensatio ob rei amoto et si opposita alio ex
 singulari: sicut admittitur compensatio, retentionis quod debet admitti. Si aliter ex singula-
 ri. At quod licet marito statim iuris rigore non permitteretur retentionis dote ob rei amoto
 si aliter erat alio ex singulari, sed tamen ex cogitatione rei uxoris aliter, quia hoc erat
 bonae fidei, illa uero statim iuris *l. 1. §. 1. C. de rei uxoris aliter*. Unde postquam prouenit
 contritio Quia Mariti, de qua *l. 1. in §. bonae fidei §. 3. in l. de alim. si non iure*,
 retentionis, iure tamen compensationis propter opposita doli mali exceptis succurrendum
 fuit illi, si quod aliter erat aliter ex singulari, uel alia tamen aliter statim iuris, quare per-
 mitteretur et ex marito conuenit aliter ex singulari. Opponere compensationem ob rei amoto, ut
l. 1. §. 1. intelligenda post contritum Quia Mariti. Nunc ad rem fuit *l. 1. §. 1. C. de rei uxoris aliter*,
 ubi per eam contritionem non datur locus retentioni, aut compensatio-
 ni ob rei amoto, si dote petatur: ne recte est eam esse non subtrahant contritum,
 qua iure iussit retentionis ob rei amoto, cum non euitaret ex omni parte, ut si diximus,
 damus, ad quod elidendum rei amoto aliter sufficere putauit; uidendum Cuius.
 in *l. 1. neg. 6. C. de compensat.* Nunc uero illud difficile reddidit uidelicet *l. 1. in §. 1. C. de rei uxoris aliter*,
 in *l. 1. §. 1. C. de rei uxoris aliter* substituere retentionis dote, permina tamen rei amoto aliter, ne
 hoc alio statim conceditur post diuortium; ut hodie diuortia non sunt, nec admittuntur
 nisi quoad huius separationem: si sequenter poterit euenire ut persequuta dote, ab
 uxore propter hanc separationem inueniantur maritus delinquit a parte rei amoto,
 ne caret retentione ex Substanti aliter, et aliter rei amoto, quia duxat ma-
 trimonium. Facilius videtur difficultas, si aduersus Substanti tamen substitu-
 re retentionis, qua maritus impetebatur, cum dote ab omnibus exigi solebat, rei
 uxoris alio, ne uideatur hanc aliter transgredere in naturam alio rei ex
 singulari de dote *l. 1. §. 1. C. de rei uxoris aliter* et si fuerat antea *§. 2. in l. de alim. qua alio*,

*l. 1. neg. 6. C. de
 compensat.*

*l. 1. in §. 1. C. de
 rei uxoris aliter*

conueniens maxime opponere poterat compensationem propositam doli mali exceptio-
 nem. Maxime constructa permissa, quod ex nullo absolute sub. imo confirmatur l. fin.
 c. de compensat. nihil uidetur ademinere maius, nisi ut ipse retentione antea faceret,
 potestque iure compensationis opponere doli mali exceptio faceret. Sed dic, melius est
 pignori incumbere, quam agere, melius uerere, quam agere. l. plus ex. de R. l. p.
 semper erat uirior retentio, quam agere opposita doli mali exceptio. Quod Porro
 est; sed illud fuit contrarium fauore doli, ne eam retentio mora faceret ad solut.
 Quia fauorabilior erat alio ea singulari ad petendas dotis, magis quam rei
 uariet alio, ideo sub. transfundit hanc alio in illa

6.

Ergo et ne alio fuit

inter coniuges propter bonorum matrimonii bene longi tempore amicitia, durante ma-
 trimonio, nec superuenientibus alioquin plenius fuit successu omnibus coniugibus
 ex rationibus n. ante petendi introducta fuit alio rei amicitia, que solum
 conceditur post diuortium, non uero durante matrimonio. Sed aduersum hoc obstat
 ex diametro l. ult. de sexu. corrupt. ubi in uxore constante matris datus alio
 reus corrupti, que et si penalis est d. qua in simpli non reus semper est ut ar-
 seatur in l. 56. pro socio. Quod alio reus corrupti in uxore datus durante
 matrimonio, quia nec penalis est eo casu, nec famosa; non penalis, quia datus
 in simpli fauore nuptiarum ut ait d. in familia, quia ex intentione in uxore stan-
 de matrimonio temperat in falsi, deest omni auctoritate et infamia uerborum,
 falsa solum mentione damni pecuniarii, ut docet Curac. u. q. 3. pag. in Summa s. B. n. d.
 Oppod et d. in l. si mulier 31. de donat. int. ubi edocet l. alioquin damni, iniuria,
 l. Aquilia dari in uxore, que dolo malo facit, ne sciat res sibi a marito donata,
 maxime si post diuortium id commiserit: ex quo iure uidetur penalis legi Aquilia
 alioque et ante diuortium in uxore dari. Per se facile eliditur hic scrupulus si docetur l.
 Iulianus si agere de alio penali. Infamosa legi Aquilia, sed de alio in falsi
 l. Aquilia detrahenda d. l. l. mentione, et uerborum infamia, alio in falsi nec penalis, nec
 famosa est, ideo et durante matrimonio dari potest l. 2. c. d. h. l. c. de l. ult. statuat.
 ubi. et 17 ff. sub. in d. l. 37. Vel aliter possumus interpretari uerba illud maxime
 solut. ut in l. uicarius 9. de uicariis. l. 2. sub. d. 2. de her. int. l. 1. de alio et vend. l. 1. q.
 4 d. 1. si q. omni. ead. m. quasi sensus sit dari alioque damni iniuria ex l. Aquilia in

l. ult. de sexu. corrupt.

l. 37. de don. int.

usque si dote fuerit, ne hinc sibi res donatas, maxima, id est si post divortium id
admittit. = Quid iniqua depulsa sit in l. si virum 27. Sicut maritus 20. ad l. Aquil.
ubi ponit Virg. maritus uxori suae dedisse margaritas n. perforatas, et publicatas,
de quo verba iud. suae. 18. 66. 37. Et postea uxor aut inuita, vel inuito viro in
linis coniecit: ueniatque fuit, qua alibi tenetur uxor, et ait Virg. cum lege Aquilia
tenetur, n. sibi si diuertit, uxor si adhuc nupta sit: q. uxor conuicta conuicta
maritum alibi penali. Cui difficultas respondetur, si bene sit littera p. g. e. d. f. g.
Et n. apud de exco. ab h. o. n. i. s. sed de obligat. ut apparet ex illo uerbo te-
nere, sed nihil inuenit, quod penali alibi obligat, et fin. non nisi post divortium
ea expellat, ut quae nec famosa, nec turpi sit: d. tunc penali. Vel aliter si ma-
luciu p. s. i. u. d. u. u. x. u. r. u. s. t. e. n. e. r. i. l. e. q. u. i. l. i. a, et alibi d. d. i. m. a. r. i. t. u. m. m. a. n. e. n. t. e
n. o. n. p. e. n. a. l. i. s. s. i. n. s. i. m. p. l. y. c. a. u. p. d. l. r. c. b. i. t. o. q. u. a. s. i. q. u. i. p. u. i. f. u. e. r. e. C. o. n. s. u. l. t. i. n. a. l. i. s.
alibi d. d. i. m. a. r. i. t. u. m. e. x. i. s. t. e. n. d. i. s. u. t. i. n. s. p. e. c. i. e. d. l. f. i. n. d. e. s. e. x. u. c. o. r. u. p. t. e. t. d. l. 32. d. d. o. m. i. n. t. e.
Qua interpretatio n. leui adminiculo iuuatur ex l. si mulier 56. ad l. Aquil. ubi
similis casum de damno dato ab uxore in u. mariti trahant. Paulus ait conuicti de
damno pro tenore l. Aquiliae, n. enim dixit ipsa l. Aquilia de tenore ipsius legis,
boni in falsis de damno propter matrimonii dignitatem: sed nunc illud uiget in
d. l. 37. s. 30. ad l. Aquil. quod d. d. i. m. a. r. i. t. u. m. a. l. i. o. l. e. q. u. i. l. i. a. s. a. l. i. m. i. n. f. a. l. s. i. n. u. x. o. r. e,
qua margaritas publicatas perforauit, et in linis immisit, ea quo in domum
et commodi deducit, cum agrosq. ea reducit ad usum, ad quos saepe in linis
conferuntur. Sicut. I. fin. de aux. C. a. u. s. l. i. b. a. d. l. Aquil. l. si qui uxor 52. s.
Tinea 22. de fact. s. u. n. u. l. l. i. g. d. a. m. n. y. d. e. d. i. m. a. r. i. t. u. m. d. e. b. e. t. u. r. l. Aquiliae alio. R. e. n. d. i.
fin. est, et semper in linis antiquitus margaritae fuisse coniectas, saepe saepe in
p. s. i. p. i. s. t. i. s. u. t. u. b. a. n. d. i. s. i. o. m. a. n. i. s. e. t. i. n. l. a. m. i. n. a. u. a. r. i. i. a. l. a. r. i. i. s. d. i. s. t. i. n. c. t. i. s. i. m. p. o. n. e. b. a. n. t.
ad quo uix si ea designat maritus, dubio n. e. q. u. i. n. f. u. e. r. i. n. t. d. e. t. e. n. o. r. a. t. e. Q. u. a. n. t. u. m.
margaritarum generibus ut Baldus in Sueton. in Jul. Cas. ep. 47. v. d. o. s. a. p. e. m. a. r.
g. a. r. i. t. a. r. u. m. N. e. c. a. l. i. y. c. a. u. s. q. u. a. s. u. p. e. r. i. o. r. e. s. l. e. g. i. s. h. e. r. e. p. o. t. e. l. i. s. i. m. u. l. i. e. r. f. i. n. I. d. y. a. u. t. q. u. i. l. i. a. s. i. n. C. d. e. p. e. l. l. i. s. u. a. n. t. u. t. p. r. o. p. o. n. d. o. m. a. r. i. t. u. s. c. u. i. s. e. p. a. r. i. a. t. a. d. d. o. t. e. b. o. n. a. i. m. u. l. i. e. r. e. u. l. t. o.
S. u. n. d. a. l. e. n. a. d. i. m. a. d. a. d. d. o. t. e. e. d. i. l. i. g. e. n. t. i. a. t. e. n. e. r. i. t. u. s. e. y. b. e. c. a. l. i. o. f. a. m. o. s. a. s. i. t. l. i. s. s. i. b. i. t. o.
Et ab. m. a. l. e. u. x. a. p. o. t. e. e. y. e. a. c. i. u. r. e. c. o. n. t. r. a. m. a. r. i. t. u. s. i. s. t. a. n. t. e. m. a. r. i. t. u. s. p. l. a. s. t. a. l. i. o. f. a.
m. o. r. i. i. n. t. e. n. t. a. i. s. i. n. m. a. r. i. t. u. s. M. a. x. i. m. a. d. i. f. f. i. c. i. l. i. t. a. t. i. o. n. e. s. i. f. a. c. i. l. i. t. e. e. a. s. u. p. e. r. i. o. r. i. o. r. u. m.

l. 37. In y maritus 20
ad l. Aquil. Uirga.

l. si mulier 56. ad l.
Aquil.

l. fin. I fin. C. de p. l. i. s.
conuenit.

non studuerunt. Et per quod ex rep. d. l. r. C. de res. amot. Et l. c. de l. d. d. r.
quia alio in falsy in ita concupit si parer tem ea re dolo malo fuit; Atque
parer eam rem in ea bona fide falsy est. Siquid in Alex. Seuer. si minus, inquit,
bene falsy est aliquot, et quod conuenienter inque falsy sine amercitione pectus. Et
cy alio in falsy dolo in ita, si in personis, hoc est si notata persona nihil minus ut uari
si minus est et conuenit alio in falsy de dolo, quomodo et libere contra parantes,
et libere contra parantes pectus, sicut dicitur in d. l. r. C. de dolo. ne ex
dolo suo lucrentur ut ait Paul. in l. r. C. de dolo. Ne aduersus d. l. r. d. l. r. C. de
dolo. parer. jst. ut si pectus personas in dolo alio in falsy, qua oute ex edic.
to de calumniatoribus, qui infamar uel Accus. de quo edicto in l. r. de calumi.
atorib. non uero de generali alio in falsy de qua in d. l. r. C. de hac alio in
in falsy intelligendus est in l. r. si quis uxori r. San aut. C. de furt. ubi etiam
falsy contra parer alio pectus. Cuius in d. l. r. C. de dolo. r. d. l. r. C. de hac alio in
falsy nomen et si est alio in nomen, et agendi caus. = Demum uerum quod in
in l. r. C. de dolo. in fin. in fin. de res. amot. ubi pectus uxori habere alio in depo
siti uel mandati contra maritum, qui in uel omnia bona pectus pectus, quod in
totum uxori marito commiserat: tum uel alio depositi, uel mandati pectus r.
l. r. ut qui pro uero de dolo in fin. infamar. Et cy ha dolo durante, maritum et e
ducente alio in famam dolo pectus. Et ha alio in famam et si agendi de pectus
rei, uel mandati, uel depositi, et si agendi cy uxore uel marito, in eum ex
primenda fidei uoluntas, sed uerbis eum temperanda, ut et ad pectus h. dolo
mus. Vel aliter in uoluntas pectus r. dolo alio in et uxori contra maritum
here, quia maritus post diuortium, et separationem bonorum (ut pectus ex illis uer
bis nunc quando q. separatio fiat res negando) dolo committit retinendo, et
negando aliquas res bonorum pectus pectus, qua casu nunc minus ut pectus alio in
in maritum pectus, et et quia alio in conuenit pectus aduersus ex tempore, hoc
est post diuortium, sicut ait l. r. C. de dolo. In eum intelligenda et uerba illa r.
minus agendi, res amotum, in constante maritum, sed post diuortium, quo tempore de
lo malo iel amotum, et retinebat.

l. r. C. de furt.

l. r. C. de dolo.

Ex superioribus n. dolo, constat durante mari
monio in uxore alio in falsy conuenit pectus, si uero alio in res amotum, et quod

infamis eae s. resistentis matrimonii. R. non bene deduci conuenienter ex
 d. l. nam & non sit infamis iuuens, quia ut damnatus famoso iudicio fiat in-
 famis duo requiruntur, ut ipse met. suo nome damnatus, quod in ey. l. i. contestata
 fuerit suo nome, quod ey. deficiat in d. l. i. nil mirum est ut resistentis huius con-
 temnere, infamis non fiat, ey. in suo nome nec sit contestata, nec si la-
 tai, ita tunc s. Paul. ad edict. = Oppid. ey. l. 3. C. de furt. ex qua p. p. iungitur
 contra vitium iusti alibi bene ponit. R. vitium & n. ex rebus matris adhibere
 re; sed ex rebus parentis p. iungitur, quo casu, ut iusti alibi dicitur, nihil uetat,
 p. iungitur ey. ei bonorum non debet. = Oblat p. iura l. de bon. n. C. de furt. ex ey. l. ii. C. eod.
 qua p. huius nome p. iungitur p. nouum intentare, alionem furti p. eod.
 moto & maxime contra uxorem, uel alibi furti, uel rebus amantem intentare, p. iungitur.
 R. & alibi furti idem operari & mouere, quippe subripit res, postquam iam
 filius post mortem patris sui factus sit, & apprehensione, quo casu nihil
 mirum ut de furti alio marito contra uxorem, quae post mortem rei iustus mari-
 ti subripuit l. 3. h. n. n. = Nec aduersus hoc obstat l. quamuis 17. C. de furtis. l. 17. C. eod.
 ubi filio denegatur alio furti contra matrem ob rei, quae de patris bonis p. iungitur.
 & in d. l. ii. negari debet. R. quod in d. l. ii. nouera subripuit res p. iungitur
 iam filius apprehenderat possessionem rebus, & iam unus promiscuus non erat inter
 patrem & noueram: at in d. l. 17. nonny apprehenderat possessionem rebus hereditari-
 ary, quare contra matrem nec alionem furti, nec expilatae hereditatis p. iungitur
 promiscuus rebus usum, quem habet, sed tantum alibi in rem. Deum ut huius
 illa plenius capiamus, iure debemus, p. iungitur in vitium, uel in noueram,
 competere alibi furti, uel in bonorum rebus, l. ii. C. de furt. & l. 3. eo. & l. fin. C. de
 vi bon. rap. Et alibi expilatae hereditatis l. 2. & 3. C. de cum. expil. her. sed
 hoc ey. vitium, uel nouera expilauit hereditatem extranei p. iungitur clarum
 d. l. 2. & 3. quae sic sunt intelligi ey. Tunc moment. ad ipse: & non datur alio
 expilatae hereditatis p. iungitur in noueram, quae expilauit hereditatem matris sui,
 idem patris p. iungitur sui; nec in vitium, qui expilauit hereditatem matris sui,
 nec expilatae uidetur coniux, quod unus coniuge societas ux. & matrimonium
 gerat in diuina potestate, nq. ut ait l. 4. C. de cum. expil. heredit. uxor socias
 rei humana, & diuina, & domus est, quare nec post apprehensionem possessionis hereditatis

nihil magis ut possit liberum suum, et ad ea tantum quae in fauorem patro-
ni intelligantur de iure matrimonij, non ad ea, quae in eius contra.

Et 10. An.

10.

Si filio fam. 25. stat.
matrim.

Si filio 25. stat. matrim. et promissio uxoris conuenit ante de dote, de peculio
à nuptiis post idem matrimonij non potest retinere, quoniam ei ex persona filii
ipsa debet, vel propter ingenium à filio fam. factum, vel propter sui amicitiam ab
uxore ex peculio illius, sed totum mulieris à uxore praestandum, quod est in pe-
culio: tunc rei. ex utroque patre conuenit nomine filii, non datur retentio ob sui amicitiam,
sed multo minus datur alio reum amicitiam, quoniam sit post diuortium. Rursum
omnia secus solent, qui illa uerba totum est praestandum sic legunt, totum est
compensandum, patrem ibi ex eo uerum non facit retentionis iura, quia alio,
quae compendat ob sui amicitiam, augetur peculium, in quo sunt non tantum corpo-
ra, sed et nomina debitorum. Et si in peculio de pecul. et quia ipsa quantitas
debita ratione amicitiae, connumerata in peculio, quasi accepta, totum hoc pecu-
lium non sufficiebat ad dote soluturam, nihil magis, ut uox illius peculij uellet ca-
ui. Aliter dote alij alia retentione, in et illius illud, praestaret in in peculio uxoris
stat. quantitas illa debita uti amicitiae, ut Cuiac. lib. 36. Paul. ad edict. in iura.
Et praeterea aliorum reum amicitiae dari constante matrim. non male potest dedu-
ci ex hoc in l. super 22 § fin. b. n. a. ubi promissio mulieris marito mortis causa
est, de iure uita deiecerant quando reuocauit, postea mori iniquum fuit,
in praesentem manum, contra uiam aliorum reum amicitiae intendere: an aliter alio-
rum. Et sic solent mulieris conueniri non tunc nisi ante ad exhibendum vel pensionem
hereditariam, vel conditam ex iniuncta causa, ut placuit. Instum. in l. 6. §. uideri si.
b. n. a. §. si maritus non fuerit mortuus, si conualuerit daretur contra mulieris ma-
rito reum amicitiae alio uel uel ex l. 2. §. b. n. a. Respondendum tunc est (sicut Cuiac.
lib. 19 §. sub in iura. b. n. a.) qui edict. conualuerit marito dari alij reum amo-
ritiae uel) non recte deducitur, tunc consequenter: nec ad id facit de l. re. 23 §. de dote
uoluit alia reum amicitiae in uxore, qui de iure uita deiecerant aliquid subripuerat,
quia et diuortij fuerat, et maritus conualuit, quae casu ex non uideretur potest da-
ri aliorum diuortij, quia mortis causa subripuerat, datur uel, quia et simul diuor-
tij fecit, ac maritus conualuit ut sentit Cuiac. lib. 1. §. 3. Pap. in l. 5. b. n. a.

Si super 22 § fin. b.
n. a.

Et. b. n. a.

Manet igitur alibi uix amantem post diuortium duci coniugii ad reu-
 perandam id, quod dixerunt cogitare erat amicum. Nunc illud uenit exagrandum, an
 si concubina, aut ea, quae tutori suo nupit (cuius matrimonium interdictum est l. 63
 in fin. de ut. nupt. l. ult. de leg. 1. l. 2. §. 2. de his qui ut indige. & toto tit. C. de interdict. matrim.
 interdict. & pugil.) uel alia persona quae contra l. 23. & 24. uel l. 1. in many uici
 conuenit, quid amouerit, tenet alione rerum amantem? Et uerum est non tenet ha-
 abe, sed alibi fuit l. si concubina 17. h. tit. & ratio est, quia conuenit haec alio diuor-
 ti causa, & nequit esse aliorum, ubi non datur matrimonium. Nec ad rem facit, quod
 concubina uice coniugis dicantur, & alibi dignitate ab uariis differat l. 29. l. 33
 49. §. parui 4. de leg. 3. ne uera concubinae potius toleratione coniugii esse, quae
 legitimum matrimonium, quare ut honore nuptiarum, & occasione dignitatis eam, alio
 rerum amantem sit introdunda, nihil minus ut ad concubinas, quod non eade debet
 reuerentia, non extendatur. Diximus contra l. 1. uel l. 1. in fin. conuenit non datur
 alione rerum amantem. Sed id debet uideri l. 1. in fin. de ut. nupt.
 ubi ut liberta senatoris deapuit, ei ut ingenua nupta esset, ad exemplum edicti Prae-
 torii dandus alibi profert, quia ex dote nullus suus habet, quae nulla est. Disputa-
 tione si est, uel quae species fingenda, ex qua uidetur probari, alione alione in-
 ea, quae aliquid in matrem deliquit, si post diuisionem conueniatur, ut si omne,
 quod in matrem abiecit, non fuit alibi, sed rerum amantem debeat exigi. Sed ratio
 id primo uini uult fari, sed non uera, & penultima eius uerba non conuenit,
 quippe asponat l. 1. in fin. libertas, quae senatoris, ut ingenua deapuit, ei ut nupta fuit,
 si postea ueritas conueniatur, tenet senatoris ab ea diuideri, sed de his, quae
 in alenda ea uxoris dignitate sumptus, quibus est: Et ex illa dote in coniugium uxoris
 set, haud dubie uidetur ea alione de dote, conueniri debere. Sed id nimis du-
 rum esset, quia & si non uera, & iusta, uxor, in uxoris tamen potestate fuerat con-
 trahere, non alione igitur diuicta de dote, sed in fultu coniugii conueniendus esse asponat
 l. arbitrio 18. de dote. id est uidentur illa uerba, ad exemplum edicti Praetoris: ex quo
 ita apparet minime, eum si se constante matrem amouerit, debeat alibi
 rerum amantem conueniri. Immo aduersus id & alibi debet sequenti consideratione
 alio rerum amantem uideri ex delicto l. 1. §. 1. h. tit. §. non ex matrem, & per
 consequens licet non detur rerum matrimonium, dummodo deinde amoris delictum, debet

l. 2. diu. Pro 58. de ut. nupt.

concedi hoc alio. Et hanc aliam omni immediate ex delicto, sed matrimonij
pulsare causam, ut causetur: sic simul in deposito alione datus est, ea quo alio com-
petit, quod nisi committeretur, ut res negata fuerit, non quicquid ex alione, et in
non dicimus alio de dolo, sed de deposito ista originali.

Ipsa uero amatoria alio me.

dicte causae ex matrimonij, uero eo durante non exigitur. Sed nunc illa non se
offert examinanda quibus: an alio uero amatoria, quae fuit amatoria post duorum
dissolutum redintegrato postea matrimonij? Et ut uero per huiusmodi iudicij interueniente, ut ex l.
fin. h. n. t. h. quae ad uero peruenit, a quo inique non potest. Per quod dicitur
in l. redintegrato 23. h. n. t. ubi proponit redintegrato matrimonij. Et uero in huiusmodi duorum
alio uero amatoria res marito pulsanda. Sed si amatoria in primo matrimonij, et alio, quae
compehensat de uero amatoria in primo matrimonij non dissolutum redintegrato postea matrimonij
contra quod dicitur in d. l. fin. h. n. t. Et iudicij uero amatoria dissolutum redintegrato ma-
trimonij, licet interuenient, donec dissolutum secundum matrimonij, quo casu reuincit
alio, quae apponitur erat redintegrato matrimonij, ut dicitur in d. l. redintegrato 23. si enim
uere dissolutum alio redintegrato matrimonij, non potest reuincit uero fuit duorum, ut
alio, quae semel exorta est, nunc reuincit. Leo 5. per de uero uero. l. qui res
96. l. uero de re solut. Unde illa uerba l. fin. h. n. t. dissolutum iudicij, id significant, inter-
uenient iudicij, uel qui iudex erat, deinde uero iudex redintegrato matrimonij. Et huius
intelligendus est de in l. si mulier 19. solut. matrimonij. ubi dicitur alio de dolo, quae exira-
uerat redintegrato matrimonij, reuincit uero dissolutum matrimonij. Sed nunc est potest dubi-
tari illud, an expicit iudicij de adulterio, si postea licet pendente agat matrimonij alio-
ne uero amatoria? Et uero iudicij l. Julia de adulterio non expicit, imo nec defertur
secundo iudicio uero amatoria sed in l. uero 27. h. n. t. Cui non obstat l. adulterio 33
C. ad. l. sub. de adulterio. ubi aiunt iudicij de dolo defertur propter crimen adulterii, quo
post duorum matrimonij postulauerat uero: et eodem modo postulat a marito iudicio
de adulterio, quousque fuit iudicio imponente, defertur debet iudicij uero am-
toria; non uero iudicij de adulterio defertur a iudicio de dolo, et non a iudicio uero am-
toria; quia alio de dolo cuius praesidium criminali iudicio; non si iudicio dolo
iudicio secundo mulier, nunc ut de ei reuincit, quousque sine culpa defertur fuit
una, postea iudicio eam non esse adulterio, quia adultera esse mulierem. Et

l. redintegrato 23. h. n. t.

l. uero 27. h. n. t. uero
l. 33. C. ad. l. sub. de
adulterio.

Quod præiudicat iudicio criminali, quod non est sciendum: quia præiudicat iudicio
civilis; at iudicij criminalis & adulterij, non præiudicat iudicio civili reij amissionis, quod
per diversa perent dubia iudicia sic Cuius lib. 4. reij. pag. in d. l. 27. b. d.

13.

Lib. 3

gradus facere, ad explicandū utrum nra alio à iure civili & iuridico, an à pignoris. Et
quod autem à iure civili supponatur, et quia interpretatur præiudicat fuit introducta arg.
l. 3. & 4. b. n. t. sic q. indubi à Præiudicium alioque videntur l. 2. d. d. m. e. s. d. m. g.
iur. et quia hoc alio conditio est l. 26. b. n. t. & ad hoc omnes à iure civili præiudicat.
cuncta. Alii vero existimant hanc alioque Præiudicium esse ex l. Mancellus ii. d. f. m. l. l. ab
13. b. n. t. & ex l. 2. c. b. n. t. & reij amissionis edicto perpetuo promittitur. hoc est edicto
Pignoris promittitur, ut legitur Cuius lib. 4. d. b. 6. quod hoc emendare nra non sit, quod
est est promittitur & promittitur l. ult. c. de al. empt. l. ult. c. de alienat. iud. mut. iud.
Sed quoniam dicitur sententia auctoribus hic fundamur respondant, Præiudicium solus fuisse alioque
emendare ius civile, & alioque iurare confirmando id quod ipso iure civili erat stabilitum
quodammodo in alio mandati, deponit, quia nemo debet esse civilis, & Præiudicium eas iure
suo permittit, quodammodo in l. 2. fundamur. Sic q. alioque reij amissionis civilis est, sed
non à Præiudicium confirmat. Sed licet hoc reij nra nra diiudico. Nec ad
fuit q. illud fundamur, et pariter videmus in iure plures alioque Præiudicium reij
l. c. d. indubitatus. Nec minus facit q. deponit ex l. 26. b. n. t. nra licet reij sit conditio
nra omnes civilis est, tamen negari non potest, omnes personales alioque ab iure condi
tionis appellari d. appellamus inst. de al. licet non proprie, quod omnes illas demonstrationes
habent solennes in d. d. m. e. s. d. m. g. 24. c. 15. inst. de alioque. itaq. reij amissionis alio
personale sit, nra ex delicto l. 21. d. s. b. n. t. nihil minus, ut conditio nra
in d. l. 27.

14

Rursum difficultas est quæstio an hoc alio sit bona fidei, an v. scilicet iuri. Præiudicium
ut nra habet auctoribus. Nam qui dicunt hanc alioque esse civile scilicet iuri esse affirmant;
qui v. pignoris esse dicunt id negant, & affirmant esse arbitrarium, quod utrum iudicio arg.
delicto ex l. iij. d. d. s. d. m. g. b. n. t. ubi nisi reij restructio alioque: hac pignoris, iudicij
arbitrio iuratur alioque in l. 2. quoniam q. affirmat, quod delicto ei tradita non est; ex iure
affirmationis dare compellit, quod pignoris est, & naturale arbitrarium alioque d. m. g.
nra fidei d. o. inst. de alioque l. q. restructio b. d. de rei vind. Nec in l. ult., quod contrarium

et alia sunt dicendo, quod sunt verum sit, sic procedit in arbitrio arbitrorum, in
non omnes actiones arbitrarie dici possunt, in quibus sic procedit, ut advenit. Post in fine.
Et de sententia quod per eo. ut in dictis alibi habet iniquum, quod arbitria non est, et tamen
si in parte, negat dari iuratum in eis, et non probat, aiunt ipsi, arbitrio fieri, quod
alio non amotum sit arbitria.

15

Ceterum in hoc non ducentur. Aut videlicet hoc iudi-
cium non amotum sit persequutorum esse, non penale, quantum ex delicto oritur. Et
hanc alios. Et. quare boni mali in suo publico, sicut ab uxore nihil aliud ab
reus amotum, quod ipse et consequitur. Sed advenit hoc delicto. Ex. 29. b. n. t. ubi
ex de postulatione arbitratu rei amote, quod petit, perferat quibus affirmat. In primis
arbitratu rei ad tempus fuit et reseranda, dum postea cavetur, tunc enim plures
ut in conditio fuerit. Arbitratu: et persequitur hoc alio, ex ultra id quod
absolvere. cominus petit damnum. Sicut difficultas ex eo, non alio. Et. Aquila de
penalis est, quod arbitratu rei, quanti eo anno proximi fuerit, perferat: et inde
modo dicere debemus. Hanc alibi non amotum parat esse, ex arbitratu rei, quanti
proximi est. Et quantum arbitratu ex hac actione, non nisi id quod amote fuit per-
sequi, cuius contestatio, non minus fuit tempore, quo plus valuit, quod tempore
amotionis; quare ex hac actione, quando plus petit non nisi iura rei debet arbitra-
rio exigat, quod utro tempore, quo plus valuit, et debet, nihil minus, quod non
paratu, sed rei persequutoria iudicet. Nec ad id facit exemplum. Et. Aquila, non rei ar-
bitratu in ea actione fuit, ex eius tempore, in quo delictum non fuit admittit, ex annis
actionis a damni dati die incipit, ut arbitratu fiat; at in actione non amotum,
in qua id observat, ac in conditio fuerit, id incipit, quanti proximi fuerit
a tempore fuit, usque ad tempus rei iudicet. Et. 29. b. n. t. Et. 8. d. 1. Et. 13. de
condit. fuit. Et. 2. d. quibus 3. de penat. iud. Vnde advenit hoc delicto. Sicut in se-
cunda arbitratu rei debet ex iudicio iuris incipit persequi tempus liti,
contestat. Et. 22. de reb. iud. Et. ult. de edict. tit. Et. 3. d. in hac alibi 2. commot. Et. ho-
mines 37. ut dicitur ff. mandat. Et. 28. de novat. nisi dies adiecit simulationi, non
quantum alio ex stipulatione iuris sit, arbitratu rei debet referre ad dies adieci-
ty. Et. 1. de condit. tit. Et. qui 22. de d. et. A. at alio non amotum et conditio fuerit
ua iuris dicitur in eorum iudicio arbitratu rei, quod petit in iura erat, volum.

Ex. 29. b. n. t.

[illegible]

ui, interdictis fraudariis, interdictis qd ui aut qd: in qd iudiciis quamvis sub iurisdictione
sint, omnes fraudes abluunt, quia Praetor unde Titium verbi: unde Cuius in
d. l. 2. de iur. lib. 6. ff. pag.

16.

Demum pro ratione huius tractationis, animadverten-
dy est, reus amittit iudicium, ut pote reus persequutorius, non amale, sed persequens reus,
l. 21. §. si alio s. b. n. t. sicut et conditio furtiva; omnes enim actiones, re persequ-
utoriae, vel bonariae, persequuntur l. in bonorariis de p. et a. Sed nunc ista quae
intestamentaria subicitur, ut videtur ex hac alio reus amittit ut re persequutoria, et
perpetua datur in haeredes in solidum, ut datur haeredibus in l. 6. §. 3. Et in d. l. 21. §.
5. an pro parte tantum, quae ad eos pervenit? Cuius. 7. ff. 37. Et 13. Marcus. Sylla-
ma lib. 1. membran. 18. Statuunt hanc aliter sicut et conditionem furtivam in haere-
des dari, ut in solidum; sed solum in quantum ad eos pervenit; quod probant nunc ex
d. l. 21. §. 5. b. n. t. ubi non datur in haeredes dari, sed solum haeredibus competere; et
ex l. ult. de off. alt. reus amittit ubi alio reus amittit non datur in solidum, sed pro
parte; tum ex l. si hominum 7. §. data. 1. ff. de pign. ubi alio deponit, quae ex dolo
defuncti contra datur in haeredes in solidum, quia re persequutoria attinet; et simul ex
alio venit: si aliter unum ex his non sufficeret, ut in haeredibus, in solidum daretur. At
ut interpretetur sub. ut 4. mult. 1. Facit. l. si quis 5. dixerunt vendit furtivum, et per
consequens aliter reus amittit non in solidum contra haeredes dari, si ea aut sit haeres.
in solidum; at si plures sint haeredes in solidum, pro ea parte, quae succedunt; et nihil
ad omnes ea re furtiva pertineat. Quae sententiae rationum iudicio, non pro ea valde
res. militans rationes. Primo pro hac non facit id in l. 6. §. si quis haeres 4. b. n. t. ubi alio reus
amittit datur in haeredes multum; quae amittit, ut ex solo dari in haeredes unde
re furtiva: at solum furtiva datur in haeredes in solidum l. 6. §. si quis haeres 4. b. n. t.
alio reus amittit statum l. 5. Et 7. §. 2. l. in condit. 9. Et conditio furtiva qd eodem modo,
quod solum furtiva datur in haeredes debet dari alio reus amittit. Secundo ex d. huius augu-
stinus 9 mult. ad l. Aguil. in fin. ubi ideo non datur in haeredes alio l. Aguil. quia paratus est
non alius; aut sub. in rem sita fuerit, si ultra damnum nuncius in haeredibus qd alio
reus amittit ut tantum persequutoria sit, et non paratus, tamen debet in solidum haere-
des. 3. ex d. fin. mult. de solut. quae ex delicto nasci ubi conditio datur in haeredes, et
non possidet. qd et alio reus amittit debet dari. Nec advenit hanc ut debet l. 3.

C. b. n. n. no agit de causa, et casu, quo si plures heredes inherant; quo casu non tenen-
tur in solidum, sed unusquisque pro parte, quae potest et ad alios d. l. g. de condit. fidei.
Et ratio dubitandi in d. l. 3. ea eo geritur, quia obligatio restituendi videbatur indi-
vidua: si unusquisque in solidum teneri debebat. Et nihilominus ratio est, unusquisque de-
bet teneri pro sua de d. l. g. c. Nec ex obli. l. unie. C. de delib. defunct. in quant. hoc
etiam convenit ubi aiunt Imp. heredes eius, qui iam fuit, in solidum teneri si l. ex defuncto
contestata fuit, secus si non fuerit contestata: si nulla alio quae ex delicto oritur tran-
sit in heredes, nisi res ad eum pervenit: ne res Imperiales tantummodo loqui de alio
generalibus, non de rei persequutione: quare illa verba vel aliquid de aliquo, sic si augi-
enda, id est, si aliquid simile commiserit, ut qui concussit, iura ne infert, ita ut pena-
li aliter debeat conveniri. Primum in obli. l. iij. et d. fin. et 3. seq. de alien. iudic. mut. cas.
lib. 4. tit. 7. ubi proponit alioquin illud edictum, in heredes non dari, nec post annum, quia ex do-
lo defuncti nascitur: si tunc modo et conditio furtiva et alio res amittitur post annum ex-
ci non debent; neque res differentis venari, inter alios mixta personalis et mixta, et
hoc est, tam pena, quae rei persequutionem continet, et inter alios civiles mixta gene-
quutionis rei: in generalibus, siue mixta alioquin generaliter verum est, in heredes non da-
ri, nisi pro parte, quae ad eum pervenit: si penalis, quia penalis; si mixta, quia vel
ex parte alius rei persequutionem continet, et ex parte rei penalis est: in alioquin vero
civilibus mixta rei persequutionis aliud observandum, omnimodo enim transeunt in her-
edes, quia quamvis ex delicto, nullo tamen modo penalis est, neque ex parte al-
terius, neque ex parte rei, ut conditio furtiva, alio res amittitur et: quo supposito d. l.
4. d. fin. et 3. h. seq. loquendo de alio iudicii mutandi causa, quae et alio in falsis voca-
tur in d. l. cod. tit. quae alio civilis non est, quod est conditio furtiva, alio l. Aquilius et
et alioquin, quae derivant ex propriis iudiciis, veluti peculatus, repetundarum, et de re-
suscit; sed per alio est perona ut contra ex d. l. eius. tit. de alienat. iud. mut. et
non est mixta rei persequutionis ex utraque parte, quod est conditio furtiva, et res amittit-
ur alio, sed ex parte alius persequutionis, quanti sua interest, ex parte autem rei pena-
lis est certum est, exemplo ceterarum omnium persequutionum, quae ex delicto nascuntur, quia accepta
est per non ad puniendum falsis et dolus eius, qui alienavit iudicii mutandi causa,
l. g. d. l. ff. de falsis. tit. aut. cuius doctrina firmata mixta fuit ista haec disputatio; itaque
nihil mirum ut in heredes hoc alio non daret, et quod anno firmata, ne ut dicitur in d. l. 7.

quamvis rei persequutione per se continet ex parte videlicet aliorum, unde tamen ex
delicto danti, hoc est, Praetoris pena nomine eam concedere ad puniendum delictum
alienationis: adde Fab. in rat. ad. E. de condit. inst. dub. 11. Praeterea non debet E.
= s. fin. ex l. iij. de tutel. ex q. iuxta p. datur morte huius finis aliorum =
= facti, damni, iniuriae: q. nec alio r. ambigunt in heredes =
= potest transferri, ne finetur morte amovendi. Ad =
= verba illa d. l. 10. quamvis morte tutorem in
= terant, si esse referenda ad condit. =
= finis, sed ab iactura aliorum =
= facti s. et damni in =
= iniuriae, ex heredes =
= p. i. l. i. de tutel. =
= tunc qua al. =
= condit. =

66.

AD FEMINAE

88

INST. DE ADOPT.

Fracmentis hoc Iuliani, tanquam alius Gregorius, et speciosius uerbi
disputandi, et emendandi p[ro]p[ri]i, in eo q[uo]d Imperator postquam in aliis re-
gioribus de natura adoptionis, et adoptionis episcopi, inter aliquas per-
sonas, quas adoptandi inuicem proponit, penitus feminas adoptare,
si potest decessit, quia nec naturales liberos in sua potestate habent; sed
hoc aliquod ex Principis indulgentia ad solam liberam amissionem indultum
est factum. Hic est n[on] Iuliani hypothesis, ex qua similis deducitur,
examinanda est = Feminae nisi ex Principis iussu adoptare non possunt,
nec naturales liberos in sua habent potestate. Illustrata et filius ueritatis
hac ex decessit ad in l. si iussu 29 § quoniam § de institut. 20. l. illud §
§ ad legem de 3ta tab. l. pen. de lib. agnosc. l. 29 de manum. 10. l. nulla 13 de iur.
et legit. l. si plus 37 ex leg. de fustis. l. unum in eo ad Syllaniam l. ex legime
19 l. de natur. 24 de inst. bon. l. fustis § de curat. fustis. l. promun-
ciatio 19 § fin. l. familia 19 § l. femina de v. s. l. mulier § l. in adoptione
§ C. de adoptione. l. si is § C. de p[ro]p[ri]is § long. temp. § in facm. 10. §
in § femina § et § ceteris inst. de her. qual. et diff. § ceteris inst. de
legit. agnat. success. § l. inst. ad legem § ult. inst. de par. potest. § l. de
legit. agnat. inst. Exornant Donell. 2. om. ep[istola] 22. ubi Oswald. lib. 1. § 10
Donell. 2. om. 20 ubi Oswald. lib. 1. § et Cuiac. ad legem C. de adopt. l. ad legem C. de
parib. § filios suos de her. et in reuerentia. l. item. in de. si iussu 29 § quo-
niam § de institut. 20. Ant. Pad. in rat. ad legem § 10 et in leg. 10 § 10 p[ri]mo 2. illa
18 illat § 3. et 10 § p[ri]mo 2. illat § 2. et p[ri]mo § p[ri]mo 10 et de error. p[ro]p[ri]i.
l. cad. 4. l. ex 4 n[on] 6. Connan. lib. 9 om. ep[istola] 9 n[on] 2. Valent. ad legem de adop. be-
ned. tract. 3. ep[istola] 1. n[on] 12. Aucta in ep[istola] si p[ro]p[ri]i § ad legem § 10 n[on] 4.

Sed si fili 2

ita et adnotata ut 2^a mea. discepta. in reddita sup[er] considerationibus: Et primo
aduersus me de § in qua penitus amissionem feminas adoptare non possunt
sic inuergo. Adnoto naturam image et similitudo est l. filio 13 de lib. et post.

L. fideicommissum 76 de L. et D. Caus. lib. 2. mlt. n. de adopt. et s. m. n. 2. mlt. h. n. 49. Sed si naturam attendimus pater per se sine matre filium procreare non potest: ergo sic similitudo pater per se sine matre filium adoptare non potest; et per consequens omnino ei debet hoc adoptandi ius, tam masculis, quam feminis, qui est in natura procreare; alias non est adoptio naturae imitatio. = Augend. 1. hae dubitandi ratio ex eo, nam si adoptio naturae imitatio masculis potius, quam paribus debet permitti, cum filii quoad statum, et qualitates naturae aequantur, matrem non patrem ad id requirant. L. uxorem s. inveni. l. legitime, et l. de natur. et stat. hom. l. fin. C. de liberal. cau. s. uel adoptio naturae non imitatio, uel mulieribus debet dari, quare ad rem naturae inspicimus in filii procreant. = Augend. 2. difficultas foret nam mater uxorem iure et naturali, et civili certat. l. quia semper s. de in ius uoc. et patet ex quot nuptiae demonstrant utroque iure inter se. ut uidetur per hanc ex decur. l. in l. 83. de L. et D. ubi C. auerit non esse impotestatem filii ex causa nuptiarum procreant patrem demonstrare, s. adoptio ut pote naturae imitatio masculis potius, ut ipsa natura certat. debet dari, non uero paribus, ut ipsa natura incertum. = Augend. 3. hae dubitandi ratio ex decur. l. in l. si quis negotium et de adopt. ubi auus uel potest aliquem in locum nepotis adoptare, non solum tanquam ex filio procreant; sed tanquam ex matris familia naturae s. adoptio non solum paribus, sed et masculis fam. tribuitur.

3.

Secundo et aduersus neg. 2. in qua auerimus, totas matres adoptare non posse, quia nec nato liberos in sua habent potestate suarum. Nulla alia ratio prudentis rationis assignari ualeat, cum mulieribus adoptio denegetur, nisi qualis iure civili inuenta fuit, ut in familia melius conseruaretur, perperarentque. Ita Paul. in pag. 10. 10. quere. l. illar. 13. Et cum hoc fiat per ius patris potestatis, ergo mulieribus denegatur, quia caput et finis est familiae eius. L. pronuntiato 195 s. fin. de N. S. debet per consequens cum adoptio masculis, quae tunc non cognationis, et potestatis tribuitur. l. 9. in adopt. 23 de adopt.

Sed hoc

Sed hoc ratio n' e' sufficiens: q' minus recte: minus q'bo res videretur,
 ut si quoniam per mulieres familia ditionis nec ampliare, nec perpetua-
 re ipsi adoptionis ius derogaunt; ea ratio n' debet, nec adoptionis
 nec adrogandi, cum pariter in uno ac in alio casu tenet ratio; Et adop-
 tionis finis, & famul. servatio, ex utroq' demonstravimus. mulieres em-
 que & finis sit familiae ius, & recte e', quod pater ac masculus ad-
 rogari & adoptari possit. l. 20 d. l. & l. res de adopt. l. 39 de bon. li-
 ber. l. 55 de ult. nupt. l. eam qua c. de fideicomis. q' per frequens for-
 ming & adrogare & adoptare possit; cum una ead' q' ratio adducatur,
 in uno ac in altero casu. = *Trubus* q' hoc dubitandi ratio ex eo, q'
 femina n' magis, sed potius capax exhibent iuris agnationis ag-
 nat. fin. l. 1. l. interdu. d. leg. l. tut. l. cum pater 77. l. cum inter liberos d.
 leg. 2. l. uterq' int. d. leg. agnat. suus, in quo agnationis & familiae
 dignitatis ius habet l. 2 d. agnari de iur. d. leg. l. pronuntiato res uro
 comuni d. v. s. q' sic sumit cum agnationis ius patris, debet ei
 & adoptionis, quae tantum ius agnationis tribuit d. 23 de adopt. = *Ch.*
 3. *Trubus* redditur n' t' de iur. res videretur, ne mater n' capax om-
 nino est iuris patris potestatis, cum potestas in filios ex iure
 nuptii habeat. licet inaequalis patri ut p' ex l. filios & de iur. p.
 filios. alias enim si mater potestas in filios n' habet, nec pater ipsi
 debere ut patri, ex pater & potestatis debet parentibus, & eman-
 cipat & distribuere ut videtur pater ex de iur. t' in l. pater ult. si quis
 a parent. sua manum. q' n' ea de iure potestatis adoptio ei interdicitur.

Sed 41

hoc & alii dubitandi rationibus minime obstantibus summe tenenda
 e' n' t' decisio; ad cuius clariorem intelligentiam, notandum primo
 est mater pariter ac pater eamdem habere capam liberos potestatis, quae
 emanat ex iure iuris naturalis, subsistens in nutu, & educatione,
 cura, custodia, & providentia capam liberos. l. ut quis d. d. ult. de iur.
 p. l. met. iur. l. n' 21. d. ult. ad l. d. ult. d. adult. l. pater s. ad l. pater
 pater & pater. l. ult. in princ. c. de curat. filios. d. ult. int. de nupt.

Dei. 22. l. parricidii 27. l. in filii 35. l. exemplo 36. l. in 6.
C. de decur. lib. 10. l. parricidii C. de parricidii 30. plura cumulat Aiac
l. sup. pag. in l. 27. l. parricidii ad municipali. Alia ab Alia lib. 5. de decur. penial
l. 4. nunc sunt filii vulgo quatuor, qui à patre demonstrant à pater, vel
pater, qui habere nunciat l. vulgo 24. de her. bon. matris sicut, sequitur
de, si vult, quod hanc nunciat, et quod cupit et familiam l. si quu-
zint et unum cognat. et mater semper certa sit, et pater tantum, quem
nuptiae demonstrant. Equia s. de in ius voc. l. cum et Amaia in l. 29
de decurion. lib. 10. et n. 22. quidquid alii sentiant, quos ipse infellit
intelligend. de her. in l. 29. de decurion. l. de her. natus 24. et
her. bon. in l. in pagm. 40. 5. de her. et in pater. in l. in nudo. 8. l.
securus, et decurion. sed de quod hanc et quatuor natus libenter
sed et secutus regulari est, ut pater veritatem sequatur l. pater 7.
C. de re iudicat. l. fin. C. de lib. et ad. in l. in pagm. 40. 5. 5. nul-
la adhibita dubitatio, an ex iure nuptiarum sit procurator, an non, et
quod libenter attinet à impetito matris, natus vulgo supra l. 5. Singu-
lari et her. bon. quod favore libentis indultus sit, cuius gratia
multa à iure introducta specialia legimus l. libentis 122. de R. l.
l. 24. de manumiss. l. si ita 16. et pag. de manumiss. et alios innumeris,
qui capiunt de Franc. de Amaia, et alii quos ipse refert lib. 3. de
l. 7. quia mater pluribus temporibus potius magis potest, quod
pater et sexum s. Singularem l. Severinus 22. de her. bon. Paul.
l. sent. 40. 25. ut si verba et s. de qui in l. de impetis.

In parte 6

Et unum duntaxat tempus impetitus generationis dicit, quo tempus
est primigeni cum, à qua tempus à principio honoris, cupit, et no-
bitur filius ex iure nuptiarum quatuor consequitur Amaia in
l. 29. C. de decurion. lib. 10. n. 9. et 18. in matre ut multa tem-
pora ammadventurum, sed generationis, natusque, et mediis tempe-
re, sufficit quodcumque et si libens matris paterque, ut favore
libentis, liba et impetitus pater natus ut ex iure et velat

Scripto 7 f. unde lib. 2. § filius 6 de inst. reg. Nec tunc debet l.
uxor 5 l. c. de solut. inst. Et qua videtur suaderi filios suos ha-
redes de matre, et per consequens matrem habere ius potestatis, quod
communiter iurisperiti et suos patres et intelligendos esse de facto, non
de iure, quandoquidem de facto quilibet exaratus dei potest iura ha-
re, sicut etiam patres, licet ius illud sustineant si habeant. Unde mater
filios suos pupillares substituere non potest, quia talis substitutio
est patris potestatis effectus. Et hoc habetur ex. l. c. filii de vulg. l. c.
Sed amoveri videtur mater per substitutionem pupillarem dispen-
sari. tunc tamen in l. mater 33 de vulg. et cuius solus est videndus. Cuius
causa tract. 2. ad huc in d. mater ex filio in iura pupillares tan-
tummodo admittit substitutionem ab una matre. Quod. C. p. 25. l. c.
L. = Similiter mater intestato filio tutorem relinquere non potest, et
licet aliquid possit in talia, ut igitur iure teneat datus ultra statum
et in l. pater 4 de iur. iur. l. c. de stat. tut. l. pater 69. S. mater
in de leg. 2. ex tutore datus sit patri potestatis effectus. l. c. de iur. iur.
Nec tunc debet l. c. de pat. potest. Et cuius iura videtur pater mater
per filium intestato tutorem dare, et hoc habet in potestate; nam ut
satis faciamus dicendum est, tutorem datum in illa specie non teneat igitur iure
sed iure confirmatorio cum inquiratur; eo enim modo vellet datus
a matre si filium patres in hunc, ut dicitur quod ea sua vel. et de
iur. iur. Et deducitur ex verbis in d. l. c. (consanguineus est legitimus)
et per eos qui tunc matris tutores nominati fuerunt; non auctoritatem
sua ducunt datus, ut bene et notat Accurs. quia mater ex filio in hunc
solummodo potest nominare tutorem, ut ad iur. cum inquiratur. et sta-
mentum, non igitur iure datus ut pater accipit. Et in l. c. de confirm. tut. l. c. d.
4 de testam. iur. l. c. Et quod aliquid est, si ideo pater in illa specie non facile
audiendus est, si prejudiciali iudicio filium potest. hoc est, si mater
potestatem, quando res, quas filius a matre habuit per tutorem ab
eius nominato accepit, quoniam ipse pater diu pater fuit, ut res
filii, ac si fuerint paternam accepit, et per hanc parentis et dicitur.

disimulatus presumitur ex emanatione, et patrum fam. effuere ap-
p. in l. si post mortem 25 de adoptione quia si nui parafam. re. pro-
pria. Et tunc. Bene potest arg. in l. si post mortem. in l. si ad-
rogas 14 de tutel. ita Cuiac. in parafam. ad arg. C. de parafam. ind. l.

8.

Nu

ex d. l. 3. §. si potestatem de uxoris; quoniam ex eius d. l. 3.
si ante matris potestate uxoris puella in illa specie tunc d. l. 3.
solum, q. si dei propterque. Benedic. in l. h. d. m. uir, ut Benedic. in
filia sua impu. dei reuocaret, ex utroque autem unguemur, hoc animo,
ne res, quas ipsa filia reliquerit, per tutorem a parte datus ageretur.
Et, sed potest per propterque, et cognatus in l. h. d. m. uir, et si ut d. l. 3.
ante C. subico tunc fideicommissi remedium mater preberet,
ita Cuiac. 20 q. 4. pag. in d. l. una sing. ubi latius matris C. ad-
l. h. d. m. uir inuenitur = Nunc d. l. 3. de uir. l. in l. per 69
I. mater de l. 2. quod uidi multos in d. l. h. d. m. uir, ad
sine d. l. in illis uerbis; nec inter tutorem esse datus uirum patris mo-
xiat. q. loquitur C. q. d. tutor a parte datus, si a matre, in l. h. d. m. uir
uit ante mortem ipsius patris, quod sapientius interpretatur.
uelendus Cuiac. 19 q. 4. pag. ind. l. 3. de uir. l. h. d. m. uir = Cuiac.
l. h. d. m. uir quod mater si possit filium tunc suum ex uirum
quidem uindicare, q. d. quod iudicatio est effectus patris potestatis.
Et si per hanc 2. de rei uir. l. h. d. m. uir in l. h. d. m. uir, sed et si 55 d. l. 3.
fideicom. l. h. d. m. uir ubi mater alio in 25, ad uindican. filii datus,
ut patet ex illis uerbis ut addimus. Pro in 25 mater d. l. h. d. m. uir
Et in l. h. d. m. uir C. de alt. l. d. l. h. d. m. uir uindicationis, quae d. l. h. d. m. uir,
potestatis supponit, ad de alia uir. ac reat, quae mater in illa
specie uindicat, ad hoc ut per filios, quos exixa filii; inueniant
appellari ante adus Benedic. in l. h. d. m. uir propterque
Benedic. in l. h. d. m. uir in 25 actiones, quae 16 si d. l. h. d. m. uir ut rem per
quantum d. l. h. d. m. uir in l. h. d. m. uir et 9 in l. h. d. m. uir. n. 14. et
n. 4. q. uideat.

1. in l. 38 de iur. nec
tunc d. l. h. d. m. uir
in l. h. d. m. uir sed et si 55 d. l. 3.

Ex hui

Ex his omnibus sic expositis apparet quod clarior non potest de
 civilia ratio. Merito ergo auctor Imperator feminas adoptari non posse,
 quia nec naturali Liberos in sua potestate habent, cum prius utrius-
 que ^{adoptionis} sit, ut & dicebamus, quod utilitati sua legi sit median-
 te adoptione familiarum dignitas & splendor facili & obsequari, &
 regimini possit; cuius obsequationis aut bonitas generis, ac (ut
 satis p. d. h. stat) curia fuit; cum femine sint caput & finis fami-
 lie ad in d. l. pronuntiatio §. fin. de V. S. unde superfluum est in fe-
 minis adoptionem dicens, cum sine effectu fiant, quoniam adoptio
 est tantum pater, qui & iuris civilis, & ab omnibus singulis, mu-
 lieres exequi omnino regantur ut & dicebamus; sed aliquando in expe-
 ciali Principis recepto, & indulgentia adoptare permittitur ad uterum
 Liberos amicos, talia ut si plus iuris habeant in adoptato, quam
 habent in naturalibus, simul & Legimus Liberos & si mulieres & in a-
 dptionibus & de adopt. Rodia u. p. iure nouissimo ut testatur Cuias
 nouit. Cum indistincte feminis adoptare docetur ex sine Principis
 recepto; quod deinde ratio probant omnia iura & illud ad
 adducta, & continent omnes summas & laudari.

Necq. obstat

10

duobus rationes & adductis; prima, quia adoptio non aliter potest ad
 in potestate imitari naturam, ideo flectit in alia parte per se sine,
 mater filij deus non potest in potestate non recipit, ut perueniat potest,
 & nuptias & hoc, licet cum effectu in statu, adducit potest adopta-
 re, quoniam adoptio supponit alij tanquam supplementum filij, & sic ex
 si quis uxor non habet, si non potest deus adoptionem potest, & nuptias
 loco alij adoptare, & si filij non habeat, ut & animaduersione ex
 deus ad in l. & q. uxor de. l. adoptare 37. de adopt. non debet
 23. apud duobus rationes, quoniam & si fauore Libertatis parum ut-
 tiam sequatur quod stat. naly, quod stat. de & quibus iuris pa-
 tris, non matris id est requirit, si sit lex iuris nuptias quod sit, & sic
 adoptio sit iuris civilis omnia, & nuptiarum imago incognita sit iure

11

12.

N° 2^a dubitandum
 raro aliquid dubitatur, quoniam et si nulli ex antiquioribus veluti Gratius
 in reger. d. 21 de adopt. ex necessitate veluti hoc in rar ad eundem
 f. 3 (sicut sub met. Anno carit. in pag. 1° 10 princ. l. illat. 13.)
 falso exstimaerint feminas, sicut adoptare, ita regulantur nec ad-
 tati

adoptari nec adoptari potest nisi speciali Principis recepti auctoritate
 non fortassis videretur & tradita; Et hoc A. Gellii lib. 15. noct. 19.
 & non pugillat aut. nec mulier; quae in parentis potestate est, adop-
 tari potest, quoniam cum feminis nulla amicitiae communio est. Nam
 in diuina, quod et si primis urbi Roma temporibus matrem suam
 adoptari non posset, quoniam adoptatio fiebat per populum, quodque
 primis alio erat, et feminae propter pudicitiam nullae ex viris amiti-
 aem amicitiae habebant, ut idem A. Gellius testatur Et Alex. ab Alex. lib.
 4. de iur. ep. 3. Cuius in notis ad Ulp. tit. 8. de adopt. in fin. & P. Fab.
 lib. 3. remissa. ep. 14. Auald. C. om. ep. 6. lib. 3. Ex post facto tunc pot-
 est adoptatio Principis recepto fieri iussit, adoptari poterant, et ita
 debet intelligi in l. 19. et feminae de adoptione. Et hoc locus
 Gellii & citati, qui ex emendate legendus est, prout erat in recentia-
 ribus exemplaribus & quae in patris potestate legendae, quae in patris
 potestate non est; ut sit senius, quod mulier, quae in parentis potestate non
 erat, id est sui iuris adoptari non poterat a populo, quia ex feminis
 nulla amicitiae amicitia erat; hodie uero ex comitia in Curia
 habent, tunc non poterant Principis recepti, aut imperio Magistra-
 tu adoptari? Et ita et intelligendus est Ulp. locus in fragm. tit. 18.
 de adopt. § 4. Ex quo videtur quod feminae semper adoptari potuer-
 unt Et hodie adoptari ex illi verbis & per populum uero Romanum
femina quod non adoptant; § imperio Magistratus adoptant, &
 Principis recepto adoptant, ex tantis excludendis ab adoptione per
 populum facta; qui locus in eodem est ut testatur Cuius in notis ad
 Ulp. ita legendus est simili modo: feminae quod non adoptant, quod
 ut dubitamus per populum non adoptantur, ex nulla amicitiae amicitia-
 nem habent; licet ut testatur ipse Ulp. per Praetorem, uel praedonem
 adoptantur; Et hoc est uetus senius, & parua interpretatio Cuius
 loci; alia enim uerba in fragm. fragmentis non colliguntur ex iugentibus
 his, Et ita ab omnibus communi calculo recepta est. = Nec tamen debet
 & dubia consideratio per secunda dubitandi ratione; nam cum adoptio natura

inest, & natura in tantis pluribus. & ex pluribus. faciat. Enon-
 cium & de hoc & de sui, cum in parente adrogantur feminae genitrix
 ac masculi ita patet in pag. 110. & 111. & 112. & 113. & in capite suo
 femina sit capax utriusque effectus adoptionis pariter, licet non
 aequa, prout enim ac masculus in parente potest, apud
 & iurata est, ut ex quibus plurimis iuribus & iurati sit; licet haec
 non in operando in ea, cum effectus ac in masculo ag. si. m. &
 de hoc. libet. quia effectus in in hoc respectu masculus, quam
 femina propter sexus praeparat; non nilominus, ne in omnibus
 odiosa sit mulieribus adoptio & adoptari, & adrogari permittit,
 quam bene sperat ut femina ne adoptare, nec adrogare possit,
 ex nullo effectus alicui, nec adoptionis finem participant, ut & iuris
 manifestum est, cum nec naturaliter liberis in sua potestate habent,
 nec nomen familiae accipiunt; & nilominus possunt & adoptari & adroga-
 ri, quia participant effectus omni adoptionis pariter, sed est potestas
 in potestate in familia, & in agnatione, licet eam non extendant suc-
 cessionis ordine; & sic in ista 2^a difficultate, nec 2^a ag.

13.

N^o

3^a Ultima dubitandi ratio. Adulta ex l. si quis de uxor. su-
 xor. aliquid dubitat, quoniam scilicet mater in filios aliquid
 habere potestatem, sed ea quae prouenit ex l. gentis iuribus in pie-
 tate, obsequio, & reuerentia est; negamus autem eam potestatem,
 quae fuit propria cuius Romanorum, habere; & ideo in d. l. & ideo
 dicta inaequalis potestas; quia fortior est potestas patris duplici iure
 roborata, nam sed & civili; quam matris potestas uno tantum
 videtur & naturali iure. & sic ag. deducit ex l. Quis ult. si
 quis a parente sua manum. aliquid dubitat, quoniam omnia dubitat,
 & sic l. Ant. patet. pag. 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. & 657. & 658. & 659. & 660. & 661. & 662. & 663. & 664. & 665. & 666. & 667. & 668. & 669. & 670. & 671. & 672. & 673. & 674. & 675. & 676. & 677. & 678. & 679. & 680. & 681. & 682. & 683. & 684. & 685. & 686. & 687. & 688. & 689. & 690. & 691. & 692. & 693. & 694. & 695. & 696. & 697. & 698. & 699. & 700. & 701. & 702. & 703. & 704. & 705. & 706. & 707. & 708. & 709. & 710. & 711. & 712. & 713. & 714. & 715. & 716. & 717. & 718. & 719. & 720. & 721. & 722. & 723. & 724. & 725. & 726. & 727. & 728. & 729. & 730. & 731. & 732. & 733. & 734. & 735. & 736. & 737. & 738. & 739. & 740. & 741. & 742. & 743. & 744. & 745. & 746. & 747. & 748. & 749. & 750. & 751. & 752. & 753. & 754. & 755. & 756. & 757. & 758. & 759. & 760. & 761. & 762. & 763. & 764. & 765. & 766. & 767. & 768. & 769. & 770. & 771. & 772. & 773. & 774. & 775. & 776. & 777. & 778. & 779. & 780. & 781. & 782. & 783. & 784. & 785. & 786. & 787. & 788. & 789. & 790. & 791. & 792. & 793. & 794. & 795. & 796. & 797. & 798. & 799. & 800. & 801. & 802. & 803. & 804. & 805. & 806. & 807. & 808. & 809. & 810. & 811. & 812. & 813. & 814. & 815. & 816. & 817. & 818. & 819. & 820. & 821. & 822. & 823. & 824. & 825. & 826. & 827. & 828. & 829. & 830. & 831. & 832. & 833. & 834. & 835. & 836. & 837. & 838. & 839. & 840. & 841. & 842. & 843. & 844. & 845. & 846. & 847. & 848. & 849. & 850. & 851. & 852. & 853. & 854. & 855. & 856. & 857. & 858. & 859. & 860. & 861. & 862. & 863. & 864. & 865. & 866. & 867. & 868. & 869. & 870. & 871. & 872. & 873. & 874. & 875. & 876. & 877. & 878. & 879. & 880. & 881. & 882. & 883. & 884. & 885. & 886. & 887. & 888. & 889. & 890. & 891. & 892. & 893. & 894. & 895. & 896. & 897. & 898. & 899. & 900. & 901. & 902. & 903. & 904. & 905. & 906. & 907. & 908. & 909. & 910. & 911. & 912. & 913. & 914. & 915. & 916. & 917. & 918. & 919. & 920. & 921. & 922. & 923. & 924. & 925. & 926. & 927. & 928. & 929. & 930. & 931. & 932. & 933. & 934. & 935. & 936. & 937. & 938. & 939. & 940. & 941. & 942. & 943. & 944. & 945. & 946. & 947. & 948. & 949. & 950. & 951. & 952. & 953. & 954. & 955. & 956. & 957. & 958. & 959. & 960. & 961. & 962. & 963. & 964. & 965. & 966. & 967. & 968. & 969. & 970. & 971. & 972. & 973. & 974. & 975. & 976. & 977. & 978. & 979. & 980. & 981. & 982. & 983. & 984. & 985. & 986. & 987. & 988. & 989. & 990. & 991. & 992. & 993. & 994. & 995. & 996. & 997. & 998. & 999. & 1000.

potestati vocabulum non parum in potestate consistit. I. dicitur scilicet.
Congen. de parum unde dicitur solent solvi potestates; sed non ex hoc conueniunt
tunc potestates debere potestates et obsequium per emanantem aequaliter pa-
rentibus; cum hoc sint iuris naturalis, quod semper primum et immu-
tabile permanet.

14

Ex his venit enotandum eleganti, non non diffusus
si ab hoc loco in L. epistola 75. I. mulier i. ad Trebell. & ab hunc
instituto ~~ut~~ nuxu sua fideicommissum reliquit, rogavit q. nuxu,
ut quidquid ex bonis eius ad eam perveniret, filio suo restitueret,
faceret q. ut ad eum perveniret; quoniam e. an hoc fideicommissum
nuxu filio suo debeat, utrumne post mortem suam, an hanc? Et
C. ad tempus quo nuxu mortem fideicommissum agnoscit, et cum
pura rebus est. Idem e. species; nunc via innuunt: clariorum
principio e. ex decur. h. in l. ubi pura ad Trebell. quod qu-
huc pure p. nuxu e. de restituendo fideicommissum filio suo in
potestate scripto, videtur fideicommissum in id tempus dari, quo
filius capere potest, id e. ex sui iuris pat. et si pure restitum
sit, alias enim cum filius in potestate patris sit, et quid quid
adquirat patri acquirit, tanquam in tempore inchoate rebus p. i. inchoate
commisum filius lucrum non possit; sed in e. quoniam in p. i. i. inchoate
ta specie fideicommissum filio pure restitum fuit, et nilomi-
nus nuxu, mater rest. mater ex p. i. i. ad hoc ut de restituendo q.
n. potest hoc provenire ex alia rati. nisi quia filius in potes-
tate matris erat, et per sequens incapax rati. adquirendi fidei-
commissum donec post mortem matris sui iuris fieret. Cui diffi-
cultati imp. con. quod p. i. i. est interpretibus, omnia Bart. &
aliorum n. d. e. e. q. Ant. Vnde. L. epistola deud. 65 can. 8. et
cy. Valer. lib. 3. illustr. tract. 2. ep. 12. filius nuxu in p. i. i.
specie contrahit fuisse in potestate n. matris, sed patris sui, etiam
voluntas n. i. f. f. ut fideicommissum lucrum ad filium perveni-
ret ut patet ex verbis C. & faciat pervenire ad filium suum; fideicommissum

in manu matris dlati fuit, quia efuere debebat, ut ad filium
 perveniret, n̄ ante ei relinquendo, quam potestas patris libera-
 ret, quod quid mater dum vivit efuere potuit, & p̄demonstrare
 difere; moriens autē ex iis amplius diferendi n̄ habens potes-
 tas, et sequens ut vel eo tempore mortis matris filio p̄demon-
 strare debeat, vel ut nunquam debeat potuit, ex qua mater
 p̄demonstrare p̄demonstrare n̄ potuit igitur. Et hanc d̄m̄i ad
 p̄demonstrare hanc d̄m̄i d̄m̄i; ex libere subdico.

15.

Ex h̄c etiam

venit dubium interpretandum de in l. cum pater & ex inna libe-
 ra de leg. 2. ubi p̄demonstrare t̄p̄ libere sui p̄demonstrare reliquere, p̄demon-
 strare fuit de hom̄ familiae ex n̄ exierit; & ex ad p̄demonstrare le-
 gatus libera quoniam p̄demonstrare admira; ea pot̄ fuit fuit t̄p̄ p̄demonstrare
 libera, & filium suum p̄demonstrare in h̄c; inquit pagin. an si
 filius in h̄c p̄demonstrare p̄demonstrare, quod mater accepit relinquere potuit, &
 n̄ potuit relinquere. Hae p̄demonstrare; p̄demonstrare p̄demonstrare; p̄demonstrare
 alienat. ea voluntate t̄p̄ cuius cumq; xii causa familiae, con-
 sed ex p̄demonstrare in h̄c p̄demonstrare extranei in illa re p̄demonstrare
 69. Sult. de leg. 2. l. 8. & ceteris de 2^a nupt. argui in p̄demonstrare
 specie libera filii in h̄c, & in omni filius admittit ad
 p̄demonstrare p̄demonstrare, quod mater p̄demonstrare; p̄demonstrare in extranei p̄demonstrare est
 matris, & per consequens in eius familia est, & potest. Cui
 difficultati nullus invenimus aptam solutio, quod tradit a
 Cuiac. & r̄p̄. pag. in d̄m̄i. p̄demonstrare ex d̄m̄i mente
 testatoris, cum nunquam credat utitur excludere à legatō p̄demonstrare
 h̄c liberos liberos, quantum p̄demonstrare extranei fuerint
 vel vel per emancipat, vel ex d̄m̄i potestati; ut in matre
 largius interpretando voluntas testis, iuxta legatum familiae velibz,
 in quo & emancipat liberi solent p̄demonstrare. Et per 69. Sult. de
 leg. 2.

Extra

16

Ex h̄c etiam venit enodandum de in l. pater n̄. Cui d̄m̄i ad l.

Cornel. de fals. in quo. si tempore in interit parumpo ex inistatimus.
 Quod in principio, de patre qui legat propria manu scriptis
 in libro militum filii, qui filio relicto; inquit. Consulamus, an
 patre inadat in pater legat Cornel. de fals. in quo. quia patre
 in adquiret hoc legat, quamvis filius sit in eius potestate, cum
 permat ad eandem filii pater, extra pater ei. Proprius
 et ex potestate exquirat, quod si filius, matre adquiret legat
 relicto in aliquo libro, an matre capere possit, et filius sit im-
 punus, et immuni pena l. Cornel. de fals. in quo. qua omni bu-
 rum scriptura tangit sigilla impeditur; et arceat filium
 immuni esse, et matrem capere posse, si iura tunc scribat; alias
 non: sed filium matre extraneus non est; sed in eius potestate et fami-
 lia, alias enim, quo patre potest in legem incidere, si sine
 iura tunc scribat, et ex in pater datur nec impeditur scriptura
 extranei; sed tunc illius, qui est de familia, et potestate patris
 vel legatarii l. de eo. si. Si ad. l. Cornel. de fals. Sed sub-
 ter est relicto, quod in semper agitur a vero. verum verum est, si
 sequatur iura abstrudum; itaque in nostra specie, et si sine iura tunc
 filius relicto matre legat immuni est, quia extraneus est; sed
 multo magis immuni esse debet, si ut annexa l. iura tunc scri-
 bat; nisi dicamus sigilla esse tunc filii quantumvis extranei
 sit cum spectet iura matris. = Exponere potestatem et deinde
 = hoc in l. in l. de Senator. sed quia fuit parum ad =
 = nos omittimus, qui voluerit adit l. in =
 = rat. ad leg; alia omittimus, in quia =
 = ignominia; sed quia =
 = pater motus =
 =

Contra Substanti Decisionem hanc expono urgentissimas dubitandi rationes

Cetera vulgi capiti supra. 1^a; quia difficultas, quae advenit ut femina non
 possint adoptare, erat iniquitas patris potestatis: hanc uero potestatem
 impetrari recipi; q^o et potestatem impetrari recipi non debent adoptare. Re-
 spondi; et quod genuine; dicitur esse difficile, ut femina non possint a-
 doptare; et iniquitas patris potestatis; et eventus adoptionis eam
 requirere; per substitutionem Veneris episcopi ut adoptio sine potestate
 sit; et per aliquam quod avertit impedimentum iniquitatis patris
 potestatis; quia ideo hanc requirere; quia adoptio eam eventus
 exoritur. = 2^a Per Substantiam substitui in l. in adoptionem 10 C. de
 adopt. non transmissa patris potestas per adoptionem; q^o id nam, est
 recipi. Respondi: quia et si patris potestas non transmittitur; nihil
 minus hoc ius videtur, ut qui adoptant sint capaces; et ideo nam
 est recipi = 3^a Et quae singularissima, et mihi idem familiaris
 est; quia suppono ad hunc finem, et ad beatitudinem faciendam re-
 quiri; et quod deinde bona; et quod ad haec transmittitur familia
 videtur. Responsum lib. 1. opuscul. m. l. cap. 22. n° 10; q^o si femina
 testam^o facere ualeat ut certum est; debet transmittere familiam; et per
 consequens habere pariam potestatem.

Expendo singularitatem istam in l. muli-
 erem 5. C. de adopt. (potestatem concedi in extremis uerbis; ad istum
 expendo principium) ubi mulier petit ab Imperatore ius adoptandi;
 et ei dicitur: Si filios in adoptionem non potest non subtrahi pariter
 et ex recepto Principis potestas; et nunquam permittitur adoptare nisi eo, qui non hunc filios
 in potestate; et Imperator loquitur in m. l. de adoptione specifice,
 prout diuersa ab arrogat^o; est ergo maximus absurdus quod femi-
 na recepto Principis possit arrogare. Et sed nilominus subit q^o
 res.

D. Mathias Gregorius
 D. Pius Valerius

nanti. sustinuit pedes, quoniam si prudenti cunctis, ducere fas est, neq. Julianus
neq. Sub. y. alienius labe exuamur. Latens hinc arg. meliorem huius
sancit. Expositus Alexander in l. 3. c. 6. a. cuius uelut in hoc sententia
Jul. c. Sub. p. ante duxerunt.

3.

Enim u. s. i. t. r. sexus tanq. ingenuus instituit, eiq.
que si haec n. est substituit, si tant. habet. & quod fals. uoluntate, & opinio.
n. t. r. u. qui ingenuitatem, & hereditatem p. p. n. i. u. l. u. a. g. n. i. t. u. r.
admittit, res est explorata: excludendus enim uerum est ex suo d. n. o. ad hunc
substitutus admittendus, n. tanq. coheres ad remum uel quadrante, & tanq.
substitutus ad solidum arg. C. d. u. s. i. n. d. g. fals. uolunt. & opin. p. d. u. r. t. i. t.
iuris arg. de r. s. p. e. d. n. o. habens, res est explorata, quandoquid admittendus
verum ex suo d. n. o. ad solidum arg. & repellendus institutus n. s. l. y. a. s. e. m. i. n. e. u. e. r. u. m.
q. d. a. quadrante. Haec est uelut Alexander in l. 1. c. 1. s. i. m. u. s. r. a. t. f. u. n. d. a. m. t. y. n. q.
fals. qui ing. i. u. s. i. u. s. t. r. a. u. a. l. l. a. t. a. : neq. tam operosi negotii fuit p. r. i. n. t. a. r. e. u. l. y. &
p. d. i. t. y. fals. & u. a. i. u. q. d. d. e. d. e. r. e. u. t. p. r. o. p. t. e. r. n. e. a. p. p. l. i. c. i. t. u. r. i. u. s. i. t. & fals. a. m. b. i. g. u. i. t. a. t. y.
opponitur ad uoluntatem barbaram in Jul. c. Sub. de uoluntate meorum substitutorum.
3. i. h. a. r. e. d. i. t. a. t. y. q. i. n. t. i. n. s. t. i. t. u. t. y. & s. u. b. s. t. i. t. u. t. y. d. e. u. a. i. u. s. r. a. t. y. d. i. u. d. e. n. t. u. r. ; & q. u. o. d. a. b. s. o. l. u. t. y.
est, post adit. a. u. e. r. u. s. h. a. r. e. d. i. t. a. t. y. s. u. b. s. t. i. t. u. t. y. d. e. r. a. l. t. o. s. u. b. s. t. i. t. u. t. i. o. n. i. u. i. n. t. e. l. l. e. c. t. y. p. a. n.
q. u. i. c. o. h. e. r. e. d. i. t. y. s. u. b. s. t. i. t. u. t. y. i. n. t. e. l. l. e. c. t. y. a. d. m. i. t. t. e. n. t. e. s.

4.

Alexandri distinctio, decimo d. p. d.
S. i. t. r. u. s. e. x. u. s. t. a. n. q. i. n. g. e. n. u. s. i. n. s. t. i. t. u. t. , e. i. q. d. s. i. h. a. e. r. e. s. n. e. x. i. t. i. n. g. e. n. u. s. t. a. n. q. d. i. n. s. t. i. t. u. t. ,
i. n. q. d. fals. uolunt. & opin. p. r. o. c. e. s. s. u. r. e. p. e. l. l. e. n. d. u. s. e. s. e. x. u. s. e. x. s. u. o. d. n. o. ; &
s. o. l. u. s. s. u. b. s. t. i. t. u. t. y. a. d. s. o. l. i. d. u. m. a. n. q. a. d. m. i. t. t. e. n. d. u. s. e. , q. u. i. a. s. i. h. a. e. r. e. s. i. n. i. g. r. a. d. u. i. n. s. t. i. t. u. t. u. s. u. e. i. t.
s. e. x. u. s. e. i. a. p. p. a. r. e. t. n. e. c. e. s. s. a. r. i. o. e. x. i. s. t. s. u. b. s. t. i. t. u. t. i. o. n. i. u. s. o. d. i. o. : r. a. r. o. e. e. u. i. d. e. n. t. : q. u. o. n. i. a. i. n. q. d. fals.
& uoluntatis t. r. u. s. q. u. i. s. e. x. u. s. t. a. n. q. i. n. g. e. n. u. s. i. n. s. t. i. t. u. t. , i. n. g. e. n. u. i. t. a. t. y. & s. u. b. s. t. i. t. u. t. y. t. a. n. q. p. r. a. g. e.
i. m. p. u. l. s. u. s. u. o. l. u. n. t. a. t. y. e. a. g. e. l. e. g. i. t. , a. l. i. a. s. n. i. n. s. t. i. t. u. t. a. r. i. u. s. , s. i. s. e. x. u. s. e. i. c. o. g. n. o. s. c. i. t. u. r. q. u. o. d.
A. l. e. x. a. n. d. r. p. r. a. t. , n. e. q. S. u. b. i. t. y. p. r. e. i. n. s. p. i. c. i. a. t. i. n. n. r. a. l. 40. & S. u. b. i. i. n. d. 5. u. l. t. d. e. u. e. l. g. a. t. u. r.
q. u. i. e. n. i. m. a. g. g. r. a. t. u. r. u. o. l. u. n. t. a. t. y. , & o. p. i. n. i. o. n. y. , s. i. h. a. e. r. e. s. n. e. x. i. t. s. e. x. u. s. h. u. i. c. e. i. n. n. r. a. i. n. g. e. n. u. i. t. a. t. e. ,
u. e. l. a. l. i. y. m. u. t. a. t. i. o. n. e. d. e. l. i. t. , & s. i. h. a. e. r. e. s. h. a. e. r. e. d. i. t. y. n. f. a. c. i. a. t. , n. o. n. s. u. b. s. t. i. t. u. t. u. s. S. i. n. s. t. i. t. u. t. y. a. d. m. i. t. t. u. r. P. a. n. i.
s. i. t. r. u. s. i. n. s. u. a. u. o. l. u. n. t. a. t. e. , i. n. s. u. a. u. o. l. u. n. t. a. t. e. , & o. p. i. n. i. o. n. e. x. a. A. l. e. x. a. n. d. r. y. , S. u. b. i. t. y. , & S. u. b. i. t. y.

Summa

[illegible]

5.

25.

ut dicitur habere, qui caput, capacitas, que influit, reliqua autem in se
quiritur, videlicet a morte testis, et tempore mortis, et reliqua adquisita in
persona ipsius sequi. independentem ab statu servitutis, et ingenuitatis et tempore
et. 82. D. ab uno servus de leg. 2. l. 2. de leg. l. 31. de her. inst. l. 82. de adq.
her. Cuius. G. q. 9. par. in l. 5. de servit. leg. 2. v. 8. sup. Paul. in l. 82. D. de
leg. 2. l. 17. D. de. 5. Am. 2. D. de. 14. in vero. si in articulo meo; videtur servus
et iure dispositus, atque verborum significatio servus alienus sub quacumque demon-
strat, iura servitutis in se habere. Ex iure dno. et h. caput servitutis, conse-
quenter, ut in nro casu servus ad dno. adquiratur exclusio substituti.

6. Quia, ita sunt
tam in principio iuris et q. iuris, quam in q. facti. Liquido apparet, quam
que falsitas iul. nri de iure. Quia propter, substitutus, namque parat du-
bitandi ista sufficiant.

7. Nunc autem ad plenius nri de cognis in nulla oportet
probare. Atque in primis circa formulam iustitiae substituti servus alienus in
2. gradu in herede factus, quodam tunc a Bart. et reliquis, ubi servus alienus
primo gradu in herede, cui datus est substitutus iustitiae sub hac formula et
si servus de nobis, vel si possit datus habere et. quodam, inquit, ubi servus ita
in herede possit invito et renuente dno. de lat. nri in 2. gradu hereditatis, ita
efficaciter, repudiare, ut dno. inducet, atque substitutus loci faciat. Et quid, q.
servus possit probare manifeste. Imo. Alex. in l. 3. C. de n. r. ibi: probat.
Enim quamvis renuente dno. hereditatis nolle adire, et ita demum substitutus
vocatus. Unde et in l. 21. C. de l. de lib. Efficaciter et factus et inducit ele-
gant de an antiquioribus, nam aduersus in l. filius 16. de aux. et arg. leg. Quo
loci si filia in primo gradu in herede, et si pater substitutus, dicitur scilicet
filii adire recusante, loci faciat paternam substituti: et si filius in herede
et renuente pater repudians facit loci substitutus, ita videtur et servus quando-
quid circa adit et repudians servus et filius pari pari ambulant. Et in
primis et ult. l. 13. D. ult. l. 8. de adq. her. Ita defendunt Salicet. Cuius. et
Ias. in nra l. 3. Vilius in d. 1. de her. inst. n. 4. Quia ad eum q. 9. 4.

8.

Vergilia

immunitas est, quae restantur. Bart. Alex. Ceterum in hac re L. asserentes illi
repudians nullus est modus, adeo ut potius ex dñi imperio possit y adire.
Et plane hac opinio dñi est, quia ex l. 1. §. 3. si quis omnia sua
quod loci si servus heres institutus ab agnato dñi sui, cum Imperio
imo et consensu dñi parat, si tamen adhuc servus personae re repudiet, dñi
(Ceterum si agnatus heres ab intestato legitimus) intestatus eius hereditas
si impugnetur non agnoscit, incidit enim in edictum sequi omni causa si potius
judicat servus humanus, sive ab intestato, quasi legitimus immutetur, unde
sive dicitur l. 1. inchoo xii, ut recte repudians servus humanus intestatus
successioni ius non aperire, et consequenter neque 2º gradu substituti iuraret.
Mouendo et ex l. 1. §. 1. si servus 13. §. ult. iuncta l. 1. §. 1. de adq. her. in quo
docemur illi tantum posse legitime repudiare, qui potest legitime adire: at
sic est, quod servus non potest legitime adire sine iussu dñi l. 6. in primis et
in §. ult. de adq. her. et vulgar. §. servus non potest sine iussu dñi legitime
repudiare. Si enim filius ab eo iussu patris repudiaret, saltem iussu patris
patris non iudicat l. 13. §. ult. de adq. her. minus iudicavit servus, ut
argum^{tu} l. 1. de adq. her. 33. l. 1. §. 7.

2.

Ego autem pro concordia harum opinionum di-
cunt distinguendum est. Summa distinctio haec est, aut servus institutus vulgariter
habet substitutum ut in dñi potest, quod ex Juliano, Pomponio, Orto et Alex.
trahimus; aut servus institutus vulgariter substitutum non habet. Et quid si servus
in 1º gradu institutus vulgariter substitutum habeat, vera est opinio auctoritatis servum repu-
dians invito et renuente dño saltem dño, dño iudicare, primi gradus eam sum-
mere, et 2º gradu provisionare; si vero servus institutus vulgariter substitutum
non habeat, vera est communis antiquorum opinio docentibus huius servum repudiatis invito dño
saltem solentibus non esse, dño non iudicare, neque tunc eam sumere, neque intestare suis
suis ius aperire, quoniam posse potius iussu dñi hereditatem adire, et per con-
sequens intestatus successum independentem esse. Distinctio ratio illa est, ut nos arbitramur,
non in legans. Primum propter vim famulae substitutionis vulgaris, quae tacita,
vel expressa facit esse. Servus facit esse; et si servus facit esse non dicitur, vel non
possit, dñus facit esse. Ratio solutio ista si facit esse non dicitur: in facto duntaxat existit.

et heredi arisum; alteru^m, qui dicitur Iesus. tribuatur. Sed, si sexus et
 dicitur capere in hac specie potestatem, quodam ingenio ambigunt, quod 3° sexus
 et eius dicitur in hac specie scilicet, hic est. remanet substantia, ita ut hic est un-
 cia dicitur sexus capiat; hic una sexus capiat inique substantia. Ambigui-
 tatis autem et obscuritatis causa, quod Iulianus ad hanc dicitur eorum eadem est, tam
 apud Aleazar, quod apud Cuias: nimirum sexus. hic alicuius substantia est sub-
 opit. ingenuitatis, et libertatis, quod 4° opinio et ingenuitas et libertas
 n^o p^o nuda demonstrat, sed p^o finalis causa, et substantia impubera arum.
 Sit: sexus. hic substantia. dicitur. Iesus morientis tunc voluntate, in utroque
 deficiente voluntate iuxtafecti odito substantia, si autem voluerit, aut n^o p^o dicitur hanc
 acie, quod eam enim impotentia parentis adquirere illa potest n^o potest, in
 quo substantia deficiente impubera et finalis causa substantia. L. 1. C. de hie. int.
 L. 1. C. de m. L. 1. de Caus. edict. L. 1. S. faly de C. et D. itaq. in q. faly ista mo-
 zuntis voluntas repellit sexus, ead^{em} q. voluntas prouocat substantia, tangit in cau-
 sente substantia. vulgaris dicitur per eam impotentia. = Et 5° vero hic sexus po-
 testat ita substantia, ut libertas n^o assumenda a m^o, tangit ead^{em} finalis et impul-
 sua substantia. A tangit. Demonstratio; quid enim si amor, dilectio, et
 personale sexus meritis, et obsequio exa defuncti, supremi eius iudicii meru-
 erunt? Resoluit in hac specie, ita morientis voluntas militat sexus, quantumvis
 militat sexus, ead^{em} q. voluntas inter substantia repellit, quomodo vera vel falsa
 demonstratio substantia n^o indiget L. 1. L. 33. et 34. L. 1. S. 6. de C. et D. = In
 hoc ratione est, in hac ratione et falsi stonemina quod faceret substantia, quod
 semit, quod exonerat prudenter substantia? Si sexus omnino remouet ad m^o
 substantia periclitat^{ur} amor substantia, atq. substantia meritis, quod duo veritates
 tunc substantia demeruerant. Si vero substantia sexus substantia exclusio substantia,
 periclitat^{ur} morientis substantia, qui ingenuus, Romanus q. caput, n^o seruile,
 caput, et peregrinus optabat hanc. Ceterum erat inexplicabili, ut erat
 sine exitu: quomodo substantia meritis tenens itex, utrumq. extremis iuxta et falsi,
 medius uis eligenda est nos docuit, itaq. utrumq. opulatus, sexus sicut substantia, et sem-
 p^o substantia, cui libet dimidia p^o eius rationes super qua erat stonemina,
 assignans, ut ita saltem non inter diceretur a m^o iudicio, a quo ut p^o incognito

nec expresso facili erat recessio.

12.

Nec est sine exemplo, rara & exempla
Et, exhibent tamen, in quibus propter negotij ambiguitatem medijs ius subtemitur. Et
nimis si maritus intestatus moriatur, qui suppositi filij relinquat, subinde
uxor pignat; apud veteres iuris auctores dubitabat, ex qua & superest
huius heres existeret, an ex semine, an ex quadrante, an ex dodecante: dubio
crebatur ex uentre, quoniam si centi fuerit unus in utero genitus, superest filius
ex semine heres existeret; ceteri quia allegabant mulieres egyptias sep-
tencos in unum parturientes, deinde allegabant mulieres quondam Peloponnesiam
quingulis quaterenos enim, Alexandriam & quondam mulieres Aduaro singulis quin-
quenos peperisse, indignabili epistola filij superestis portio. In hac autem dubio
media uia elata, ut quasi tres gerantur in utero, quarta pars filio superest
assignetur. l. 3. superest. heres. petit. l. 30. ex d. 1. et seq. Et adq. heres. v. alij
comprobant, seu exemplis in Cuiac. 17. d. 2.

13.

Rursum et in alijs negotijs obser-
uatur, quoniam si testis deponat aliquam promissam, nec dicit, sed dubius est, utrum
hac promissio fuerit per pactum, pollicitationem, stipulationem; creditur pactum fuisse, &
medijs est inter stipulationem & pollicitationem. Bald. in j. de pact. q. 2. n. 7. Et non
dicimus in dubio. ad l. de p. d. n. 12. Atque atque si tabellio id quod appo-
neret tunc enim, quia tabellio instruitur consuetudine in presentia testium, qui statim
apud auctoritatem actus stipulationis presumuntur esse per stipulationem promissum, ut
omnia solemniter egisse. Cuius 30. de p. d. Comell. 14. 36. et alij. Et
v. et alij exemplis in l. 13. de pact. et alij. Rursum hanc exemplo-
rum clausulam, & media uia in iudicando et consulendo eligenda designat
Julianus notat in nouo suo edicto de coniungendo et emancipato liberis eius.
Enim uero si pater retento nepote ex filio, filij emanciparet; subinde & pater
moriatur, tota iuris consuetudo auctoritas, tota legis de iurisdictionis potestas nepoti
retento militat, est enim suus et in potestate retentus, qui in gradu agnatus
nullus aliter creditur; pater enim, à quo paterbat, per emancipationem amittit
l. 1. de lib. et post. Ceteri tota pateris aequitas, naturae ius, edictum de
tabula ex utroque atque edictum unde liberi ab intestato, hanc omnia filio emancipato
militant.

gradus intra solemnem diem non creverit nominatim exheredatus, et non 2° gra-
 dus promittitur: in casu autem imperfecto si primus gradus intra diem creverit, solen-
 niter non creverit nominatim non exheredatus, et tamen 2° gradu vocatus subditi-
 creverit omnino. De hac igitur imperfecta creverit quare dicitur Vlt. Qui igitur
 gradus intra diem creverit solemniter quod non creverit, verum tamen intra legiti-
 mos dies per herede gerit, debeat repelli ut exheredatus, adhuc ut admittatur
 quod ille gradus sub illa expressa conditione vocatus si primus gradus intra legiti-
 mos dies non creverit? Res Vlt. 2° gradus non repelli, verum tamen hunc primus gradus, quia
 intra dies legitimos non creverit, et tamen per herede gerit, ad universam heredi-
 tatem non admitti, quinimo. Maior subditus in 2° gradu vocatus ad remanens heredi-
 tatem et aequalis pars admitti, ita ut deposito exuto 2° gradu intellectus cum 2°
 gradu tamen in herede ad remanens hereditatem admittatur. Adhuc non. Ali-
 clausura existimare. Vlt. ex huiusmodi respondere. Dubium tamen operam,
 ut quod re ipsa substantiatur est, hoc Vlt. responsum per Iuliano non operam, quo-
 niy re vera utriusque responsum ratio, etiam decidendi eadem prorsus est, sicut etiam
 est in utroque casu dubitandi.

25.

Et in primis ut unguis atque communiter observa-
 ty creverit naturae solemnitates et omnino dege, neque ex improbo, neque ex
 temere dicere fas est. Illud dumtaxat observo, quod perquam est ab interpre-
 tibus observatum, et insuper natum ad Vlt. cogniti. Deumoni igitur cardo in
 hac igitur subditio operare videlicet, in casu imperfecto absolutum, sub qua 2°
 2° gradus in herede, quod in defectu creverit 2° gradus, id primus gradus nomi-
 natim exheredatus, alioquin si nominatim non exheredatus, et si primus gradus solen-
 niter intra legitimos dies non creverit, secundo gradus totus ipso iure non agitur, et
 gradus efficaciter non promittitur. Huius negotii cardo: huius positioni ratio reddere,
 Curat. affertur simulat etiam non est, ideo occurrente atque supine supit ad
 huiusmodi extraneos heredes superflue exheredati, scripta 2° herede recte
 exheredati arg. in l. 44. de heredi. l. 27. ad. l. Palat. l. 35. s. e. de leg.
 3. atque idcirco apud Vlt. y nuy herede in 2° gradu sub creverit imperfecto in her-
 ty recte exheredatus est, inquit. Curat. Insufficienti perfectio, imo supina her-
 ratio est. Equidem quod extraneas personas superflue exheredamus, eadem heredes
 in herede

inhibitor n. solum superfluo, utiq. et meo, atq. riduū existendū, utiq.
I. s. loquar in eadē specie in l. 19 dubitai Et. de her. int. quoniam nulla
est ratio hanc exheredatōis quā n. sit meo. Vt. Item hanc est, de her.
hanc n. est, Item ex her. est; dicitur Simpsonius hanc est. Quid meo?
Si enim Item in 2. gradu repudiandi hanc est, ut exheredat, meo est.
Item exheredat, ut I. C. de inst. exheredat, quā reuocatur in l. 19 dubi-
tai 82. Item si uideri hanc est, si autē nō hanc exheredat, tunc Item hanc
est. meo est exheredat, de rat. dist. 8. n. alud reponamus nō est et
Vt. meo est, qui in meo et sub hanc per se dicitur oportere nō est. 2. gradu
inhibitor exheredat, ut 2. gradu totus sit.

16. Quam obz de iur. censendz
est hanc in 2. gradu inhibitor sub per se dicitur et de nō exheredat nō mi-
nati si intra legitimos dies n. creuerit, ad hoc ut 2. gradu admittat: ratio
est quoniam si 1. gradu sub est inhibitor nominati n. exheredat sub
na specifica dicitur si intra legitimos dies n. creuerit; si, inquit, nominati n. ex-
heredat, poterit quid sit 1. gradu et si hanc intra legitimos dies
non creuerit, eandē hanc intra dies alio modo adquiret sicut per adit, uel
perit, uel agnit, ming dicitur, quā facto admittit, inclusit deniq. hanc re-
perit, et n. exheredat, et consequenter et si dicitur intra dies legitimos
non creuerit, dum adit, generit, agnoscit et sub hanc lōy n. facit, quoniam
tan in creuerit, quā in uulgaris inhibitor n. est lōy sub hanc, si 1. gradu quacumq.
est hanc adquiret l. 1. et nō h. de uulgar. l. 33. et b. de adq. her. ita
assumpto speciatz et ex nō Vt. in l. ult. l. expenit, quā lōy nō
dicit, quā si 1. gradu sub est inhibitor, si tamen nominati n. exherede-
ta sub dicitur specifica dicitur sub hanc formula nō ita creuerit exheredat: si
inquit, nominati n. exheredat dicit nō Vt. pōt hanc in 2. gradu inhibitor
hereditat adquiret per gerit, et si intra dies legitimos n. creuerit, dum
intra eorū dies pro hanc gerit, quā facto ex hanc lōy sufficiens adit
sua, inclusit, et nō hanc hanc implicat, ut sub hanc reuocatur
eadē lōy hanc: si 1. gradu sub est inhibitor, n. tamen sub
dicitur specifica dicitur exheredat pōt hanc per gerit capere et si

Stemmate si cernat, sufficienter ad hoc ut substatu remoueat, et obsequi intra
eodem die hereditatem capere non solum per gentem, uerum et per agnos, cognos, ad-
hoc et ad hoc longe potentius est, quod gentis ut nullus interuentus infirmus;
cui rei sequens est oportere ad remouendos alios hereditatis adquirendi modos,
scilicet ad hoc, agnos, immut, gent, oportere, inquit, si solum et gradus subueniendi
huius, uerum et oportere eundem gradum sub ista speciebus scilicet exheredat: sub hac
nimirum ita si cernere exheredat est. Quippe haec ad hoc per se solum ad hoc infirmum
hunc, id est hereditatis adquirendi, ad speciales, circumscriptas, et determinatas modi
actionis civilis: et stemmate excludit et determinat modos. = Itaque probatur a potiori
est, quia tantum desumitur ex auctoritate Ulp. Probatur inuicem a priori ex natu-
ra et aetymologia uerbi cernere, quod radicebus excludit, et exueunt Cuius. 4.
uar. 10. Quaren. 2. dig. 41. Cuius. 7. de. 18. Ex Varro, Festo Pompeio aliisq;
cernere enim uerby est commune quodcumq; acquisitionis genus comprehendens; ni-
hil enim aliud est cernere rem, quod sub certa animi designatione in eam ipsam decernere, sub-
inde et ipsa in decernere capere. Plautus enim in cystellaria ita proterum et amica loquitur
et introducit

Cum ante hac te amauit et mihi amicum esse cerni
dandi decerni.

Quem locum ex Marco Varro sapienter restituit sapientibus et interpretandis laudatur
Cuius. id est, ex certa animi designatione te amicum mihi esse ostendi tantum decerni;
tantum ualeat ac si diceret, te amica ostendi tantum sum. = Si ergo uerby cernere
est commune, quamcumq; hereditatis adquirendi comprehendens, ad hoc, gent, agnos,
et ceteros, et immut, necesse est, ut qui per se solum stemmate, civilis et ceteros determi-
nat debere per aliquos speciales notis, per aliquid speciale unigne hanc per se solum,
et stemmate ceteros designare, quae ipsam decernat ab imperfectis ceteris, ab ad hoc ge-
nt, et agnos; porro haec speciales notae et exheredatio sub hac formula concepta,
haec est, cernere nisi ita cernere exheredat est. Haec enim ad hoc nisi ita
cernere exheredat est. commune uerby cernere ad speciales, stemmate, per se solum,
et ab aliis ceteros determinat, ut omnes reliquos imperfectos modos acquisitionis,
ad hoc, gent, agnos, et excludit sub ista formula exheredat = Nimirum haec est probatur
per se solum et imperfectae actionis, ut Ulp. dixit, ut per se solum illa sit quae in Cuius

exheredationis omnia verba cerne accurrebat ad primum et dolen-
te curat, imperfecta aut illa sit, quae per exheredat^{em} omnino verba ex-
nat in sua omnia et generalitate relinquat: q^{uo}d quoniam alias hanc in
t^{er}minis recte exheredemus sub od^o s^ua hanc esto, Si hanc n^{on}
est, hanc esto. satis enim hanc ipse se exheredavit omnia adquiret^{ur}
modis repudiando; tamen hanc, quae videtur, ut sub perfectis est hanc
reducit n^{on} adquiret recte n^{on} exheredamus; imo n^{on} exheredamus, alio-
quin potest intra dies legitimos, tamen si n^{on} accipiat alio modo hanc ad-
quiret, per se, et ad^{us}, quae adquiret^{ur} semel posita locum n^{on} s^uo substituit;
n^{on} enim substituit locum, si prima gradus, vel accipit solemniter, vel mi-
nus solemniter nisi sub s^ua specifica ad^{us} exheredat^{ur} quando 39. l.
69. de adq. hanc. unde d^{icitur} n^{on} in d. s. fin.

17.

Quibus ita p^{ro}positis nona huius
habet ad illud d^{icitur} p^{ro}positum, quare tunc d^{icitur}. si primus gradus
intra dies legitimos imperfecta, id^{est} omnia exheredat^{ur} sub hac
forma. Si hanc esto accipit q^{uo}d in diebus 100 primus q^{uo}d accipit p^{ro}positum
q^{uo}d si ita n^{on} accipit. M^{agis} hanc esto. quare, inq^{uit}, d^{icitur}. in hac specie
si 1us gradus intra dies legitimos n^{on} accipit solemniter, sed q^{uo}d hanc ge-
nerat, uty repudiando sufficienter hanc ad remouendy substituit. In qua q^{uo}d
ad d^{icitur}. 1us gradus quoniam p^{ro}posita generat n^{on} satis sufficienter repudiari hanc
q^{uo}d, ad remouendy 2us gradus; uty tamen ipse 2us gradus n^{on} generat sufficien-
ter p^{ro}posita adexcludendy 2us gradus: quo circa concludit hanc hanc in 2us
et 2us gradus diuidendy est, in ut 2us gradus deualto substituit^{ur} intellectu
primo gradu aquale dicitur.

18.

In hac specie pro secundo gradu hanc verba
incomposita raro faciebant. In primis enim in primo gradu integrale
quodam d^{icitur} solemniter n^{on} accipit, n^{on} enim solemniter est^{ur} verba d^{icitur}, testes
n^{on} adhibuit, uty n^{on} laudavit, omnes q^{uo}d ceremonias omisit. d^{icitur} d^{icitur}. ubi d^{icitur}. n^{on}.
32. et 33. et rep^{er}itur ad l. exheredat^{ur} c. l. de l. d^{icitur}. q^{uo}d exheredat^{ur} d^{icitur} substa-
tionis, et ubi debuit adhiberi substituit^{ur}. = Deinde 2us gradus in hanc est sub hac
specifica ad^{us} si accipit, quae in faciendo videtur: ut ad^{us} in legat^{ur} et exheredat^{ur}

in specifica forma mixti debent, alioquin ad substantiam hereditatis trans-
iunt. C. 13. de C. et D. y. iulgar. Donell. 8. p. 33. Gomez l. 1. r. 177.

19.

E.

vero crebar institutus, se esse institutus sub creta impetu, non enim in
defectu cretonis coheredatio adueta, quapropter verby creare debebat ac-
cipi qd sup omnes significat; Et ex quolibet aditionis modo sprehen-
dere, intra legitimos dies se verbi natura praeiungere, si quid se immutavit;
praeiungere qd est voluntati, qui si voluntas ex eo omnino desideraret, ex
heredat adueniret, quare non potest excludi a substantia, sed substantia excludenda.

20.

E.

ne si in his tantis rationibus strenua videretur, vinceret profecto. Quan-
do, totum hereditatem caperet. Vix tamen mascula iuris ratio regulabat inu-
per substantiam, cuius regulam iuri coeget. Vix, ut hereditatem divideret;
reprehendit, inquit, substantiam. Et, quod institutus sit sub imperfectione cre-
ta, quod verby creare quilibet aditionis modo sprehendat, et quod intra
legitimos dies pro herede gerat; vix tamen per gerat a i. gradu celebra-
ty heres factus non est, quoniam inter gentones distinguendi esse notanter o-
stendebat substantiam. Alia est enim geratio, quae intra nomen, effray, cum
heredi exercere non potest, veluti quod a legatario conditionali accipitur, cui
legatus est sub illa condicione si heredi dederit: plane heres institutus non a legatario ac-
ceptione ipso iure pro herede gerit, quia intra nomen, effray, cum heredi ac-
cipere non potest ut, qd heredi tantum heredi dandi est. L. 10. §. 4. de adq. her. l. 96.
et. Donell. 7. §. 8. C. ubi dicitur her. Alia autem est geratio, quae institutus intra no-
men effray, cum heredi exercet, vel praestit, vel cultibus cad, vel tantum
negotiorum gestis, veluti utrum defuncti genus duxit, impensas qd funerales sunt,
et alia ista, inq. ex ipso genere nisi ad annum aduendi, et adquirendi
aliunde qd, heres non est effectus institutus, qui gerit L. 10. y. iur. §. 5. de adq. her.
L. 1. §. 1. de religio. nimirum geratio institutus praestitum ab adit, exercet
distinguit, quod aditio est clara, manifesta, et pura praestitio, quae declarat
m. iur. se velle heredi esse, et ex alio legitimus C. alius legitimus §. 1. de adq. her.
§. ult. de adq. her. l. 23. quae in fraud. credit. Cetero autem, qd tenet quod est pura

[illegible]

Handwritten: *Handwritten signature*

deest necesse est sincere fateri adeo ingens difficultas negotio inveniunt, ut
res ex se non fuerit: oppido si primum gradum facere geritoni sublimare quasi ha-
beret uelimus, primum est, ne in sublimato id quod est extinguamus: quidem

si primus gradus neutralis gent^{is} exierit sine animo voluntate ha-
reditatis ad eundem. Rursum in 2° gradu admittimus quasi eandem ad sub-
stitutum, periculum est ne primo gradui hereditatis quicquid inuicem auferamus,
possit enim illa gestione ex voluntate et animo hereditatis ad eundem gen-
te: res est sine exitu, quoniam totius negotii casus ad interitum animi deheredi-
tatis reducitur; cuius probatio difficilissima: Quid si faceret Vlt^{us} ut nulli to-
taliter inuicem inferret hereditatem diuisit, medius si cui elegit, terminus non re-
tus apparet. Et hanc caedimus de huius ardui negotii res, quousque alius
melius regnat.

22.

Ex qua interpretatur illud in primis obsequio Vlt^{us} deus
necesse restringendū ad illa gestione speciem, quam primus gradus ab-
nom^{is}, officio, et iure hereditatis possit exequere; sed si aliter intelligendum
nulli dubio occurreret.

23.

Rursum obsequio cauendū omnino est de Placentino
et Dussano; qui ad Julianum, Gabon. et Alex. adnotant Juliani deus
in l. si pater 20. de her. inst. l. si paterque huius in casu dubio, arguuntur
quoniam in casu incerto non ita dixerunt Julianus 3^a de quibus, et postea iudicando
et Alex. in l. 3. = Ex qua obsequatur sponte cadit ratio dubitandi de no-
bis considerata.

24.

Tandem pro plena huius articuli illustrat^{is} et arumendat^{is} quibus
et homine libero tanquam seruo instituto quod tractat Jason in l. 3. C. de her.
inst. n° 23. et 24. Et interpretandus est in l. 2. §. si filius. per de Arb. inst.
et eundem rationem. Ratio decidendi ad d. si filius, et quod C. exat cum cum
ex eo quod pater filium instituit tanquam extraneum, et non tanquam filium, quod uidentur
est Cuiac. lib. 13. q. 7. pag. in l. ii. de Arb. inst.

25.

Et antequam ad hanc quod inuicem
descendat interpretandus est in l. 4. de her. inst. ut per eum de ratione
ex phrasibus Cuiac. ad n° 7. huius.

26.

Ex regis potest tractare huius phrasibus ex
Authore D. Josepho Zamora. = Despectus est in l. si pater 20. de her. inst. in quo
habetur propter eandem ambiguitatem tractandū; utrum seruum substitutum admittatur

vel ut subditus, vel ut coheres: & quia saltem ut subditus admitti
poterat, quoniam per aditum fratris explicaverat vulgari subit. l. potest
C. de iur. delib. Dubitatur an saltem coheres? Ex eo quod frater liber
non habebat & videbatur existeret adito iuramento servorum & famulis inheren-
tium, quia vocatur si frater filius non habeat, & ista haec videtur non voluntas
ut ex fratre & filio fratris succedant, in defuncti autem eorum servos vocat: sunt
coheredes, quia ut inherere non possunt propter aditum inherere. Sed hoc scabellum, quod
fratre inherere advenit servos utrosque iura remouendo & iura subtrahit. Cuius
coheredum propter congruentiam ratio. Primo frater inherere ex auctoritate: p. coheredum
dare videtur. V. quoniam tunc, qui advenit suo potest in aditum sine inherere
sine subditus; magis frater inherere eius subditus presumitur. Interro-
gabo, quae est vis illius clausulae, aut filii filii videtur. Respondetur non
distinctione, & distinctione sumenda est ex Aduer. & Conho. ut ut potestatem
sit: si frater non adiat & filius non habeat subditus iuramentum; si vero frater vel
sine liberis adiat, vel ex liberis non adiat subditus remouendo: ut Aduer. in
not. ad b. cy. in q. longe clarior est, quae in reatit ad scabellum. V. Inuener
Sobean. ad l. r. de vulgari. Igitur hic non negat inexplorabilem ex parte habet,
secus atque in nota de iur. Iuliani, atque successio inherere quilibet gradu in

= sua linea & cum cancellis obnotat = Explicandum praeterea est =

= tunc in l. i. verbis 7. de vulgari. & praemenda illa =

= verba ut aditum est qd non est: ex =

= qd inferat Sobean. & quando =

= ex ut in nostra =

= per se =

The first part of the document is a letter from the Secretary of the
 Board of Education to the Board of Directors of the
 Board of Education. The letter is dated 1890 and is
 addressed to the Board of Directors of the Board of
 Education. The letter is signed by the Secretary of the
 Board of Education.

REPETITIO

ad hunc in l. 1. §. qui suspectam de separant

Sententia S. C. constat ea specie. Hæres paterfamilias pater institutus, atque
 rogatus hereditatem sub condicione restitueret, necebat adire, dicebatque suspectam
 hereditatem: fideicommissarius autem, cui restituenta erat hereditas ex S. C. Tre-
 belliano; ne interim inter mortis euenientis conditionis mortem fideicommissarius, cuius
 morte sciret erat, ut ceuaret Trebelli restitutio propter eam interitum: hic, inquit,
 fideicommissarius, interim dum pendet condicio hereditatis, recipit ut heredi-
 tatem adiret, quamuis enim restitutoris scienda condicio nondum uenerat, tamen
 S. C. auctoritas efficit, ut ante conditionem conatus heres scriptus, nullo ueniente,
 et interim mortuo periclitaretur fideicommissum. Cuiusmodi Iulianus in S. ubi
 ille a quo 13. in primis. Et S. 3. ad Trebell. Post eamque heredes scripti, atque
 ad eam facti ex imperio Prætoris decurrit hæres fideicommissarius, cui sub
 die facienda erat restitutio; decurrit, inquit, ante restitutorem, ante conditionem, quia
 se ante euentum conditionis, neque ante hereditatem restitutam, neque præterea adione
 ex Legatario transferuntur. L. si ante 10. l. facta 13. S. si sub die ad
 Trebell. Subinde creditoris hereditatis primi mortui defuncti oueniant heredes
 etque instituti, qui ex imperio, uultque prætoris hereditatem aduerat, ut
 potest uery debitorum, atque universalium defuncti successionem; quamuis enim
 S. C. Legatarii auctoritas transferat ad hunc tam ad hunc, quam passiuam,
 in heredes fideicommissarium, cui restitutio hereditatis, indemne præterea
 manente herede scripto, præter si contra adit, tamen in hac specie, quæ
 ante restitutorum, et ante conditionem est mortuus fideicommissarius nulla alia
 est persona, ad quam se conuertant creditores hereditatis propter personam he-
 redis scripti, qui heres inuenitur, eademque censetur persona ex defuncto, quippe
 ut alios casus omittam, quos disputant, uel recensent. Q. D. hic, saltem
 unus casus est. (ut infra et nos disputabimus) in quo potest uultus Trebelli
 nique, et adit hereditatis, persona non est cui restitueretur hereditas, qui casus
 expresse decidit in illis uerbis nec S. Sed si quis suspectam hereditatem

diuina compulsa fuerit ad hoc, et restituta hereditas; deinde non sit cui restitu-
atur, ex illis rationibus solum non cauetur. In hac, inquit, specie, creditores
hereditarii, usque adeo urgebant heredes institutos, ut mitterentur in possessionem bonorum
eius; ceterum heredes institutos, atque ignominiosos reuerentur, ne forte an sub nomine
suis bona propria publice venderentur, desiderabat separationem bonorum; id est
desiderabat, ut creditores hereditarii solum mitterentur in possessionem bonorum de-
functi, atque ut illa bona hereditaria distraherentur sub nomine defuncti debi-
torum, non vero sub proprio suo heredis nomine, cui intentionem illam subieciat,
cum plurimum probabile, videlicet se se non heredes voluntarios, neque ex pro-
prio adire hereditatem, ut immo liceret oneribus hereditariis se quidem
heredes namque per eum ex ingenio, et coacta gloria; tamen iniquum proinde se
se sibi iactare Praetoris imperium, neque sibi imputari debere quod ante conditum
et restitutum decessit fiduciarius, cuius exemplum hereditatem adiecit. Qui-
dam hereditas propter bonorum suorum publicam venditionem coarctabat heredes institutos,
adeo vehementer iura ut Praetor, atque Imperator D. Pro, ut utrumque bonorum
separationem concesserint. Praetor quidem in hoc modo, qui est sub rubrica designa-
tus. Quamvis autem D. Pro, neque et in nostro hoc mentio est recepta: sed cla-
rissime id receptum. Munus ab Ulpiano in Legum Juliarum D. ult. vii. Antia ad
C. Rebell. Quamvis hanc causam specie persequitur D. C. et ponit heredes qui-
dam institutos, cuius bona propria ex edicto Praetoris in libertate patris, sponte
sufficere publicis bonorum suorum distractionibus sine separatione patebat, inquam
sub nomine suo publice vendit, si solum hereditarium, sed et suorum bo-
norum ad instantiam creditorum defuncti sui. Ceterum hanc vendit, atque bonorum
confusionem, nequaquam tolerabant proprii heredes. excepti creditores, qui cum
eo ante institutos, et aditus steterunt; animaduvertebant enim proprii ve-
ditum defuncti sui in possessionem eius hereditatem, neque idoneam, neque soluentem
creditorum, et immo in possessionem esse; unde si creditores defuncti sui seueri-
rent ex creditoribus heredes, sine separatione, et diuisio bonorum periculoso
contingeret, ut condicio creditorum defuncti melior foret, quam si heres erat solutus;
solus autem creditorum heredes foret deterior, quam si defunctus erat inopis; quam bonorum
et remittente heredes proprii creditores desiderabant separationem a creditoribus hereditariis
defuncti.

defuncti, ne illorum aditus melior, suavit. deterior fieret propter confusum bonorum.
in qua specie sit vlt. separatis et pluribus guttibus, licet eam licet si deinde
laueat, ut quasi separatis quibusque p[er]tinet. id est ex iure, atq[ue] reuerentia
sede, cum bona providentia, separatis bonorum et faciendis, ut bona quidem
hereditaria vendantur sub nom[ine] defuncti tunc, quorum emolumentum solum
pertinet ad creditores hereditarios defuncti tunc, bona vero propria defuncti
sub eius nom[ine] vendantur, quorum emolumentum solum pertinet ad suos creditores.
impendio incubui p[er]plexus ut manifeste facere obcurramus vlt. m[er]ito
tum.

2. **E**x qua se duplici in p[ri]ncipali conclusionem elicio. 1^a est, Separationem bonorum
permittendam esse heredi instituto, qui contra adit hereditatem, ut ille restitueret, dum-
modo ante restituit et adit mortuam personam fiduciariam cui restituta erat
hereditas. 2^a conclusio est: Nanciam separatis permittendam esse ad institutum
creditorum ipsius hereditatis, quamvis alioquin heres vellet pari, suffere que suo
nom[ine] bonorum suorum venditis propter hereditarios defuncti creditores. Cum vero
huiusmodi due conclusiones ad id ad id in iura singularem, ut in uniuerso istum
Pandectarum et c. unus duntaxat et idem, qui iure operatur, sic in l. agere de iur. iur.
l. ult. ubi. Antea ad Trebell. l. si tibi, §. si p[er]sona Trebellianus, ut ostendit
Trebell. propter exemplum ubi dicitur vlt. aliquos reuocet casus, in q[ui]bus heredi instituto
contra permittenda separatio bonorum, si post mortem in uxorem personam, cui resti-
tuta hereditas; q[ui] vlt. in l. si a quo 13. ad Trebell. subiungit casum a nobis p[er]o-
ty et heredi iure instituto, atq[ue] quanto hereditatis restitueret sub idem, ante
eius implendi mortem et fiduciariam, de qua specie et illy exaudient
Cuiac. 19. et 20. q[ui] Pap. in l. si heres 12. et l. si e[st] agendum 13. ad Trebell.
Donell. 7. m. 22. Et quidem n[on] t[ame]n si n[on] sit et singularis in iure, necq[ue]
ex adeo obscura, atq[ue] defuncta, ut omnes antiquos iuris interpretes ex quo sub-
terfugerint quodquod n[on] merito huius acceptionis est: antiquos sequi si no-
uiss[im]i iuris interpretes, quorum nullus n[on] de ista temere dementiter adsumpsit,
et quod magis est hunc et locum omittit Trebell. qui alioquin tractat separa-
tionem bonorum diligenter examinat in Pas. 11. 6. p[er]one. §. illar. 3. et 4. et d[icitur]
sibi exat. de iud. 2. ex. 2. et 3. Cuius locus est Donell. lib. 23. m. 19. 16. qui

qualem qualis legi nobis impositum. Atque per hanc rem Tab. 18. sub. cap. 8.
ubi per transiungendum legem per hanc rem ad explicandum in d. l. ult.
ad Trebell. Ceterum hanc d. l. solutio nos non detrahet, quinimo libenter
hanc summam subimus consensu magis gratulandi nobis esse si illam nobis
sine duce explicaverimus.

3. Itaque ut huiusmodi disputationis campus fiat ager
opporer questionis ad id est ut hanc rem eundem. Et primo ut ego quidem censeo.
1. ad id est manifestum, atque agitur submissa ut imperatoris patris de illa
disputare possimus: unde si hanc rem institutus qui coactus ad id est hanc rem, non
invenit tempus ad id est fideicommissarius ad id est hanc rem, pro quo si hanc rem diligas
manet; atque oneribus hanc rem impeditur, quia S. C. Quasiani auctori-
tas, ceterum transiungit alios hanc rem ad id est hanc rem fideicommissarius,
quatenus ad id est persona fideicommissaria; in qua transiungit alio ad id est hanc rem
hanc rem hanc rem l. l. quia potest 4. ad Trebell. S. ult. 4. et S. leg. inst. de
fidei. hanc rem ceterum si eo tempore, quo facienda est hanc rem non apparet per-
sona, in qua transiungit aliorum, vel quia mortua est ante eundem fidei-
commissarius conditionalis ut possumus in specie in d. l. ult. vel propter alias causas
de d. l. ult. hanc rem in l. n. e. ceterum 53. ad Trebell. vel propter illam hanc rem,
de qua loquitur hanc rem d. l. ult. in l. agitur sub. 4. S. ult. et d. l. ult. in qua, eo tempore
quo facienda est hanc rem non apparet fideicommissarius persona, raro, rursus que-
ramus id est ex potestate, ut hanc rem institutus, qui coactus ad id est hanc rem nomi-
suo creditoribus hanc rem, quia hanc rem aliorum in fidei, ut potest hanc rem transi-
re l. hanc rem 62. de d. l. l. hanc rem 11. de d. l. ult. et temp. hanc rem l. 31. S. ult.
de hanc rem inst. l. 34. de adq. res. d. l. ult. non quid aliud quicquam hoc minus ad id est hanc rem
possumus, si institutus hanc rem recessit, nec subinde ad id est persona fideicom-
missarius, qui erat creditoribus hanc rem: ceterum ex hoc et rursus minus insti-
tus hanc rem, et sequentes et hanc rem minus hanc rem hanc rem ad id est hanc rem
creditoribus hanc rem: nec tamen hanc rem casum hanc rem in S. C. Quasi-
ano et Trebelliano emendatur hanc rem d. l. ult.; quod minus rursus tempore
est, quia agitur n. e. hanc rem fideicommissarius coactus capere et hanc rem d. l. ult.;
dixit et hanc rem hanc rem, tamquam in d. l. ult. repudians, ut potest hanc rem
nec.

nam creditoribus idoneis i qua res cum heredi fiduciario p[er]tinet om-
ne emolumentum capendum per occasionem hereditatis, ita et ex hereditate ab om-
ni incommuni hereditario l. ita in 27. §. qui superfl. l. in quod. 14. §. ult.
l. qui p[er] 39. §. ult. l. fidei 63. §. §. ad Trebell. Enim vero contra, imp[er]ium
que Praetor ex facit heredi natus, uel quasi natus; uerum tamen si omnis her-
edi natus adeo sub[re]ptis obliuione obligationibus hereditariis, ut sua nomina uen-
dantur aut bona propria, aut hereditaria ad instantiam creditorum defuncti; his
enim rebus dimittatur manet seruos, quos idcirco facimus esse heredes natos,
ut illa fama, atq[ue] salua abstinat d[omi]ni bona hereditaria uendantur sub nom-
ine heredis nati, si u[el] sub nom[ine] imp[er]ii defuncti, qui si sit uolendo l.
42. l. 57. l. 88. de her. int. Imo si Praetor sequatur uoluntatem, et in eia-
sa reue, in qua seruos natos facimus nobis heredes natos et indulget
beneficij separationis l. §. ult. de separar. Cuius separationis si illa effectus
est, ut bona hereditaria uendantur sub nom[ine] defuncti; si enim Prae-
toris proprium est in hoc edicto, uel leuissim[us] et iniurijs facere defuncti; sed
propter separationem seruis natis hereditibus sua rebus effectus habet, ut bona he-
reditaria uendantur quidem sub nomina heredis; bona aut[em] propria heredis,
si quae aliunde conueniant nequaquam attingantur d. l. §. ult. de separar.
l. p[er] 27. §. aduersus 4. de minor. Ant. Fab. in Pap. 106. §. p[er] 1. §. illud §. §.
O deud. 2. l. 4. §. 4. Demell. 23. om. 16. Cuius l. 6. §. §. ult. Ex q[ui]bus apparet, quod
uehement[er], et fere n[on]a agitata arte motus D. Pius induxit hoc separatio-
nis bonorum beneficij heredi fiduciario, qui post uoluntatem, et ad instantiam heredita-
ris si requirit personam fideicommissarii, cui restituit hereditatem; cuius separatio-
nis si illa tantum effectus est, ut bona heredis propria, neq[ue] attingantur; neq[ue] p[er]ici-
deantur, neq[ue] distrahantur, hoc enim impetrare potest tota heres per edictum be-
neficij inuentarii l. ult. c. de iur. deliber. Nauarra. l. ult. de hered. et ualid.
uery et illi uolens effectus habet illa separatio ex reuocato, quod bona heredi-
taria uendantur sub nom[ine] defuncti ipsius defuncti, p[er]inde atq[ue] si hereditas
adita si foret: unde restituit Cuius lib. 19. §. 9. Pap. in l. 1. §. 52. §. 1. ad Trebell.
dicitur beneficij filius reuocari maius habere auctoritatem, quod restituit in
integrum: u[er]o in integrum restituit si debet, neq[ue] abradit civile nomen heredis l.

Cap. 7. §. ult. in vulgat. de minorib. Ita autem receptus adeo consilii pro-
videntia heredi fiduciario per Praetor. verbo, ut proinde ad omnes iurise-
fectus censetur, atque si nunquam verbum adiunget, quia de iure Praetor. quod
cogit heredi institui, sunt obsequia censenda, in quibus nullius manu reputa-
tur ad inducendum obligat, et effectus iuris heredi institui. L. de admin.
tutor. l. 1. §. 1. l. magis §. 1. pen. et. ubi. ex. Itaque separationis effectus est, ut bona
hereditaria vendantur sub nomine defuncti debitoris, non sub nomine heredis, quod
per publicam cautionem et venditionis nota illi innotet ignominia ei, cuius no-
mine celebratur, ut apud bonos viros censatur imprudens, infragilis, prodigus,
decebat, qui res suas proprias pessime eduxit, neque bonas artes, aut bonos
morem fovit: quam ob rem Itaque ut hanc separat, de qua loquitur Iulianus
D. l. 1. §. 1. diiungat, atque discernat a separata Praetoria, de qua Iulius tractat
in n. t. de separat. non dicit absolute heredi fiduciario indulgendum separationem,
sed potius ita temperanter loquitur, ut quasi separatio quaedam sit. nimirum
separatio, de qua loquitur Iulius edicti Praetoris omnino salua fama de-
functorum, ut bene censuit Fab. dicitur ex l. 1. Quare ipsa iuris in se pro-
batur, atque idcirco ex edicto fiat separatio bonorum propter concursu creditorum,
omnia tamen bona ex edicto venduntur sub nomine heredis, qui et missionem
et distractionem patitur L. 2. §. 1. de separat. secus atque in specie non recepti.

4.

Enimvero ante quod alius Boetianus, de separationis peragis subiectis recepti nota-
ti satis reddituri, ut sequens disputatio fuerit manifeste ex notione prom-
issa. Et quod quamvis ipsa verborum simpliciter, atque rationis simplicitas
sed non commendare videantur, cum tamen ex graviter et fortiter impugnet
Fab. 2. inst. ep. 8. quod loci contendit nequaquam fieri posse per receptum D. l. 1.
de separandis bonis heredis a bonis defuncti. tunc locum habeat in specie an-
te positum, in qua ponimus heredi quod fiduciarius institui fuisse puerum
nam tamen hereditatem restituit subdit, et per hanc subiectam dicit, sed
tamen verbi adiuvere, ne inter periculatam fiduciariam, in qua specie di-
cimus locum hanc receptum D. l. 1. §. 1. si tempore existens solitum, et restituta fuen-
tinde mortuus in fuerit fideicommissarius, cui erat hereditas restituta, quod

spem ita gerenda censui ex Vly. qui dicitur ex ita pater, dum pater ex-
 ceptis D. P. in l. ita a quo 13. in prin. ad Trebell. ex tamen ita impugnatur.
 quamvis heredes fideicommissaria relictenda aliquem sit sub edict. ut tamen in-
 terum dum pendet conditio heres institutus, qui ex iuribus dicitur, iurisdictio
 adha, ne perinde fideicommissum, nulla dilatio in relictis, neque solutio per-
 tad, non oportet ante edict. heredes relictos fideicommissario sed et diu
 in l. apud Jul. u. d. ult. m. Antistia ad Trebell. ubi heredes relictos, quibus
 sub edict. si nullo etiam plevit, illis relictis ante plenos nuptiarum
 annos, dummo heres institutus iuribus ex dicens coactus fuerit ad-
 re propter gravem fideicommissum; cuius tamen auctoritas manifesta licet iura
 sit in iure, tanta tamen est, ut omniter obtruncat relictos fideicommissum
 ditionali. Itaque qui dicit, dummo heres institutus coactus adit, et propter
 quod raro iuris ita persuadet, idque ex dicitur Cuias 19. q. 9. pag. in l. vias
 53. d. 1. ad Trebell. Paul. Cast. in d. lapid Jul. u. d. Antistia. ex omnibus d.
 Chiflet. de fideicom. iur. lib. 4. cap. 2. Qualit. 7. om. cap. 22. d. d. m. sui ipsi. fidei-
 singularem relictis non coactis. Præterea, non relictos fieri oportere, quoniam
 perveniat relictionis edicto arg. l. 1. d. 1. et quibus 9. l. in d. 27. d. a pater
 ad Trebell. de quo puncto iuris si disputamus, faciemus ex ex d. Cuias. et
 vulgo d. d. relictos oportet fieri oportere, si heres institutus coactus adit,
 quamvis alioquin gravatus sit hereditas relictis. Quo posito ita argumen-
 tad. In. si in fidei relictis hereditas fideicommissaria ex ante edictis
 impossibile est, quod temp. existentis conditio, si substitut persona fidei-
 commissarii. cui relictis hereditas, vel cui ex d. d. fidei relictis, et conse-
 quenter impossibile est si de personis, in quibus ex d. d. Legiano transferenda est,
 vel ex d. d. transferre relictis, quoniam mori fideicommissarii contingens
 ante eventum edicti non implet relictis, neque aliter transferre; si quis supponimus
 Itaque post coactis fieri relictis si plevit condit. d. lapid Jul. u. d. Antistia
 ad Trebell. Quod iuris est receptum d. P. de regendis bonis defuncti a bonis
 hereditas long. heres nequaquam potest in plevit plevit: immo recepto locus est,
 propter beneficium hereditas, qui coactus adit, ne ex Imperio plevit. replet
 ingluviarius oneribus hereditatis, inflexus, alioquin ex temp. existentis edictis

quo igitur non exstet persona fideicommissaria, in qua transierat alioquin heredi-
tarias: sed sic est, quod si quis post mortem non sponte sed per heredi-
tatem, et transmittit alioquin: si non est locus receptio, quia non est receptio fau-
re fideicommissario, in quo ea s. d. translati in alioquin, non fauere heredi-
di fideicommissario, in quo pariter transierunt. L. postulante 44. L. postulante
66. ad Trebell. Sed idem est receptio proprii fauere heredi in herede, qui ex-
tuit adit, cuius persona igitur amplius non periclitatur, nec propter dilatoriam,
nec propter adit, quandoquidem ante adit transierunt alioquin, et con-
sequenter heredi in herede, et ante conditio liberata est a molestia et imperio
dictorum defuncti. Item quorum alii sicut dedit eam generali edicto. Exarbitrio de
separationibus; ita similiter dedit eam receptio D. P. in singulari hoc case
premio in s. c. Trebelliano = 1. Quibus, quod si iam transierunt alioquin,
patet de presentia restituta probat sub. sic evidenter non idem propter
autem utrumque et relatum, utrumque ex eo, quod si vera est communis et D. P. uno
excepto Donel. que dicit heredi propter in herede, et sub adit gratiam adit
cogni dicit non sponte sed per heredi, ne inter herede et ante periclitatur fideicommissum
L. illa quo 13. s. 1. 2. et 3. L. ita tamen 2. s. quotiens 7. L. ex hereditas ag. ad
Trebell. Item in quo, si hac communis vera est, oportet si quis restituta non
spontem sed per fideicommissum. Item, quia ex deficiente adit restituenda est heredi-
tas fideicommissario, vel eius heredi, quia penes heredi in herede, qui ex herede
adit manere non debet. L. postulante 44. L. postulante 67. ad Trebell. si ex-
istente adit, vel non existente restituenda est hereditas; oportet ex si quis restituta
sine dilator, quia si quis restituta eius adit luentis, cuius nullus seruius
est effectus. L. qui fundus 87. s. si tu ex. ad. L. tutel. L. alibi 13. s. ult. ad
Trebellian. L. si quis ita 33. de her. inst. deinde si propter aliquem adit restituta
adit adit ad restituenda hereditatem maxime ut inter herede fructus ex
iudicio in herede in herede, et grauatus sub adit arg. in L. muliere.
s. si heredi post multum. ad Trebell. ex unum. Sed non est, quod heredi in herede,
ex herede adit indignus efficitur, ut si quis aliquem ex herede capiet pro-
prietatem hereditatis. L. si quis in herede 2. L. 35. si quis ad Trebell. s. i. uel heredi et heredi
restituenda restituta non spontem sed per heredi si heredi pure in herede et sub adit grauatus ex herede est
adit

ad Trebell. quippe aliud est restituere corpora, eorumque possessionem, quod ante aditum
sit, aliud est transmittere aliones ex Trebelliano, quod ante aditum non sit; cuius rei
illa elegantissima redditio ratio in d. l. falcidia si sub aditu quia aliquando si
ante euentum aditionis transmitteremus aliones hereditarias aliones, et par-
tiales in fideicommissariis aditionis exheredemus proculdubio liberatio ipsi
tunc, qui ex non aliter restituit fideicommissarium ei heredes, nisi post impleti ad-
itionis, non tamen hereditatem damus non appellata aditu, quo iuxta I. C. Gaius
cepit restituit in l. sed et i. co. ad Trebell. Sed et ii, inquit, ante aditum, uel
ante aditum restituta est hereditas, non tamen fecerunt aliones, quia non in restitu-
ta hereditas ut tunc regantur. conueniant in l. non ex. Titulo 38. ad Trebell.
Cuius in l. si mulier 19. I. de ac. de iur. dot. Ex quibus iuribus quoniam antequam
quis aditum restitueret corpora hereditaria, non tamen transmittit aliones ex Trebell.
quia non est restituta hereditas, ut tunc uidetur, et quia aliquando liberaliter foret datum,
quod non. Ex quibus apparet principia quidem Trebell. esse omnino uera, consequenter uero
et omnino falsas, et consequenter nos restituit ponere ut patet in l. si inchoandi,
quia est pure institutus, et sub aditu quatuor, quia quoniam ante euentum aditio-
nis restituit fideicommissario corpora hereditaria, adhuc tunc non liberanda a motu-
ha, et imparet exeditionis defuncti tunc, quia omnes aliones alius, et pariter
manent penes heredes institutos, ut postea non debent translati: unde si ante euentum
aditionis moriatur fideicommissarius, id est, antequam aliones ex Trebelliano trans-
ferantur proculdubio haeres institutus manebit oneribus impletis, atque in partem
adhibetur, quia nulla est alia pignora, ad quod se succurrant exeditiones defuncti debi-
toris l. hereditas 63. de reg. iur. l. haeres in de diuers. et temp. prout, eorum
id ipsum. Scilicet quidem est, et quod tamen non est, quippe heredi coactio non debet esse
capitulum imperii Praetoris, neque damnum aditionis ei imputari debet, ut alibi
quae in Papiniano. Unde deinde est in nostra specie receptum d. si restituitur
de separandis bonis haeredi instituti a bonis defuncti debitoris; cuius separacionis
non ille effectus tanquam, ne bona haeredi abingantur, provideantur, detrahantur, hoc enim
est prout imperari per beneficii inuentum l. ult. C. de iur. delibet. Praeterea id ipsum
est imperari ex edicto Praetoris natus l. si ult. de separat. quoniam effectus prout se-
paracionis huius ille est, ut bona hereditaria uendenda sub nomine defuncti tunc, non uero
sub

sub non haurit, quia illa ratio iusta perinde est ac si non esset, de qua
 praeiudicium dicitur, censetur, nullum quod non esset, de admittit. L. de. Imaginatio. S. pen.
 de reb. cor. q. sub nat.

[illegible]

voluntaria, aut nuda adire hereditatis, quod cum ipsi creditores defuncti debi-
turi per imperatorem ex edicto separatis adversus creditores hereditatis, ne forte per
se concursus fiat in solvendo hereditatis, quia alioquin solvendo est defuncti cre-
ditoribus, et ut creditores peculiariter hereditatis non possint imperatorem separatis adversus cre-
ditores defuncti debitorum, quia hereditas inherens ab impio defuncto per se facit debitorum
aditum suorum creditorum; impient enim sibi tales creditores, quod cum tali persona debitorum
vel quod per se sibi consueverunt in postulato pignorum, quod universa res de-
sumpta est ex l. 1. §. 1. 2. et 3. de separatis. quod in hanc rem ita interpretatur Curia.
lib. 22. ff. de pign. in l. de bonis 3. de separatis. Et lib. 13. sup. Paul. in l. de creditores de
separatis. Donell. 23. om. 16. An. Fab. de eadem. de ad. 2. et 3. Lumbus. Et illud accidit
quod creditores, de quibus in hoc edicto tractatur, et tunc creditores chirographarii, non vero
hypothecarii. l. privilegia 32. l. si unum 24. §. D. Marcus de reb. auct. iud. p. Quaren.
ad l. de pign. §. 4. ad expositionem in l. §. ult. de pign. et l. si unum 24. §. in
bonis minoritatis. ex q. ius. in potest. iud. Franc. 3. sect. 8. Quaren. cent. 4. §.
79. Donell. 23. om. 15. et 16. Quald. lib. 1. Vide si creditores peculiariter hereditatis
et adversus chirographarios nequaquam munit, aut privilegio hypothecae, aut privi-
legio causa; nulla est ratio cui iure pignori potest mitti in bonis potest hereditatis
separatis a bonis defuncti; mirum enim in potest, atque in separatis bonis induit
pignus in quibus summatim, et potest l. 1. de pign. pign. Et est mirum 26. de pign.
alt. l. in unum 22. quod in pign. cred. Plane creditores hereditatis antequam in tempore
quod creditores defuncti, cum q. hereditas non sit, vel quasi contractus, nisi per
actus hereditatis; et ut privilegium temporis nullius momenti est inter creditores vel
chirographarios et adversus in privilegia 32. de reb. auct. iud. quod propter
in hereditate ad eundem hereditatem, et sperdendo bona defuncti et suis bonis aqua-
le faciat omni creditores, ut potest vel chirographarios, si est ratio, cui creditores
peculiariter hereditatis impient separatis adversus creditores defuncti. Quod no-
tante omni hereditatis creditores, et chirographarios, inter quos nullus est temporis pri-
vilegium; quia si forent hypothecarii, nec indigerent beneficio Quaren. in edicto de
separationibus, nec hereditas indigerent beneficio. Quod in recepto, cuius est mentio
in hoc edicto, §. quod circa separatis atque munit in potest. salus foret creditores
in reali pignori et hypothecae §. quod cum potest, quia pignori iunctum
est

nihil habet commune cy rat^e alieni dñi l. i. §. cy pcedij. l. pignori 17. &
pignori. l. i. §. pignori. C. cod. l. i. §. ex. 44. §. si mutui. de iurap.

RUNW

7. nihil pugnantius repugnat potest cy proposito atq; intent^e Prætorii in hoc edito
de separacionibus, quæ separat^e bonorum indulgere peculiaribus hæredit^e credito-
ribus adversus creditores defuncti, quia hæc separatio ignominia, & infamia obinet
defunctorum, quæ exstimatori sunt saluta iur^e civile, ut & Prætor, præcipue in
hoc edito de separacionibus, in quo separat^e quidam indulget creditoribus defun-
cti, n^o vero creditoribus hæredit^e l. i. §. i. l. i. §. i. quippe creditores defuncti implor-
antes separat^e bonorum adversus creditores hæredit^e, hoc agunt expresse, videlicet
asserunt sese contenti e^{ss}e hæreditate defuncti, & sibi idonea e^{ss}e, nec oportere
in hæreditate idonea sug^e aliq; fidei deterioris per scriptis extraneorum creditorum;
unde ex bonis hæredit^e nihil pot^{est} attingere per impetrat^e separat^e l. debitor.
l. ult. l. creditor. §. de separat. quæ omnia saluant epistolis, atq; exstimatori
defuncti, quandoquid^e se ipsa avertunt adeo bonis, & prudent^e parsim^o de-
cesunt, ut creditoribus eius sufficiat hæreditas, verum ex hæreditate contenti
e^{ss}e; atq; hæc rat^e Prætor præcepit edito de separacionibus, quia nihil obinet
ignominia, & infamia defuncti, ut iustissime observabit Vrb. in Reg. l. i. §. i. §. i.
ill. 3. Atq; si hoc beneficii separacionis ingredit^e a peculiaribus hæredit^e
creditoribus, exit sine dubio plenus invidia, infamia, atq; odio defuncti: quan-
doquid^e se ipsa creditores hæredit^e id agant implorando auxilium, sicut demon-
strare defuncti inop^e fuisse imprudent^e, infugale, decolore; cuius hæreditas
solvendo n^o e^{ss}e; atq; idcirco sese postulare separat^e bonorum, ne creditores ino-
pis defuncti occurrentes, cy creditoribus divitiis hæredit^e defraudent bona inop-
erant^e creditoribus hæredit^e: porro id ipso, qui n^o carnat plenus invidia defunctorum
e^{ss}e, quod proxime alieni est a religione & iusticia. Omni vero hoc deferant be-
neficii Prætor de separacionibus, atq; beneficii Iulianiani de inventario bo-
norum efficiendo, quod beneficii inventarii plenus e^{ss}e ignominia defunctorum quan-
doquid^e ea sola rat^e s^unt, ne urgentibus creditoribus defuncti defraudent bo-
na hæredit^e l. ult. C. de iur. delib. Novell. i. de hæred. & iusticiis. quod nihil aliud
est, quæ sugillatio quædam defunctorum, cy hæres defunctorum frugalitati deficiat:

At vero beneficium separationis p[er]son[ae] est hominis p[er]sona defunctorum; quia cum
ex edicto P[ro]curator concedat creditoribus defuncti id agentibus, ut eandem h[er]e-
ditatem defuncti, tanquam idonam sibi, idcirco P[ro]curator illud promittit, si p[er]mutu[m] si
aliquis mortuorum iniuriis aruerit l. i. §. 3. de separatis. Quia p[ro]pter id separatio
bonorum impetrata à creditoribus h[er]editatis, hanc claudat ignominiam; imo & maius
nobis claudat quod beneficium inventarium, quod restituitur ex Bart. notatur Do-
net. lib. 7. m. cap. 3. & C. de ualid. l. i. Quid uero dicendum est in specie n[on] sit nequa-
quam impetranda e[st] separationis bonorum impetrantibus creditoribus h[er]editatis, ne alio-
quin ubi tractandum de separatis ex edicto impetrando quaedam separatio p[er]sonarum edicti.

8.

In hac ead[em] specie p[er]mittimus edicti de separationibus in S. C. de bell. cuius m[od]o
speciei, postremo facit dubitandi r[ati]o, quae est, unde S. C. an p[er]sona edicti exa-
quo coronet; nimirum si p[ro]pter aliquos r[ati]os creditores h[er]editatis impetrant beneficium
separationis maxime ex iure & p[er]sona ipsius h[er]editatis, in quo, qui coactus est
adire illam h[er]editatem aduocatus est beneficium separationis ex iure d. P[ro]curator; de quo iam
S. C. latus maximum, tanquam hoc ius separationis, quod creditores ex sua p[er]sona
impetrare n[on] possunt, impetrant solum ex p[er]sona h[er]editatis, cuius iure fruuntur cap. l. i. §. 4.
S. de auctoritat. 27. de d[omi]n. mal. except. tunc tamen, quia coactus aduocatus, neque
p[er]sonam inuenit cui h[er]editatem restitueret, meruit hoc beneficium, quod transmittit
ad suos creditores tanquam beneficium reale arg. l. i. in l. et h[er]editas in d. ult. unde l.
i. §. 4. Quid dicitur §. 33. de p[ro]curat. sed sic est, quod h[er]es p[er] se institutus, ex iure
rogatus, quamuis adhuc cogatur h[er]editatem adire, quod sup[er]ius dixit, potest tamen
conditio p[ro]curatoris pendet p[er]uagare o[mn]i, quod meruit ex S. C. potest recipere
& p[er]mutare, adeo ut quantum meruit, & fiat uoluntarius h[er]es, qui alioquin erat
natus ex impetio P[ro]curator l. 55. §. quid §. ad de bell. §. l. i. in n[on]da specie p[er]sonae
h[er]es, qui requirit, & qui alioquin coactus factus est in uoluntarius, quia ipse non
desiderat, neq[ue] impetrat beneficium edicti, uel rescripti de separationibus, dicendum est
eius creditores n[on] posse impetrare separatim ex p[er]sona h[er]editatis, qui factus est in coactus, id
potius uoluntarius; plane si h[er]es ab initio sponte adiret sine coactis, igitur si meruit
ut beneficium rescripti, quia diuus P[ro]curator fuit coactus, n[on] uoluntarius h[er]editas l. i. §. 4.
S. de auctoritat. & l. i. in quo 13. ad de bell. Quia in n[on]da specie h[er]es est in uoluntarius
beneficium.

debito radiat in habet in ista persona si velit se defendere debita summa.
cum ex uno ex creditoribus hereditas in adquirentibus habeant ius reale separatio-
nis ex recepto propter personam sui debitoris, quod ius ut potest in adquirentem
immutari non potest in personis ipsorum: atque ex alio ex hac separatio ipsi ha-
redi debitori non noceat, sed imo eius creditoribus pro, equanimiter ferre debet
hanc bonorum separationem, ut proprii creditores, qui ex eo dixerunt, et eius pro
sequuntur sine pignorum, aut alia soliditate privilegiorum concessione de la-
neis creditoribus; hoc enim ipso quod in ista eius pro sequuntur sine soliditate
et sine pignorum dignitas et hoc beneficio, ne sua res deterior fiat propter alie-
nos creditores: in summa quod tibi non nocet, et mihi prodest equanimiter ferre debet.
L. in summa 2. §. 1. ff. de aqua plu. arc. Et haec ratio decidendi ad 2. §. 1. ff. de iur. m.

10.

motio vero ratio dubitandi vel emendissime debet, nec est ratio propter hanc rationem
eius decidendi; cum tunc omnes unius et eadem res confuso, annexando separationem de
qua in nostro testamento tractatur non est separatio Praetoris ex edicto, sed potius est sepa-
ratio civilis ex recepto d. d. i. quae separatio acribior est; atque iure facti haec
du prae iustitiae sub edicto gravatur, et ad aduersum iusti inculpatum. Et excusatio pro
propter iustitiam et imperium Praetoris; quo circa maxime non est, quod aliquis iudex, et in-
gularis defensori stineat exemplo separationis, quae descendit ex beneficio in-
uentarii, quae quia propendit in fauorem hereditatis, magis quam in fauorem defuncti,
sicut defuncti quadantenus supplet, ut rectissime censuit Tab. §. 6. pro.
§. 1. ff. 3. Donell. 7. cm. cap. 3. Quod autem haec separatio, de qua in nostro testamento tractatur
propter iustitiam potius ex recepto, quam ex edicto, triplici ratione evidenter patet.
1. quia in nostro testamento expressa est mentio recepti; deinde quia haec separatio
conceditur creditoribus hereditatis, 2. quia in edicto L. 1. §. 12. et 7. Dando, quia illi
eam non appellat separationem singularem; sed potius eam appellat quasi separationem quandam
ita §. 1. ff. de iur. m., et licet haec sit vera separatio, sed ita appellata d. d. ad illud Praetoris.

Ex

in facile patet interpretatio ad hanc in L. n. §. Anthon ad Trebell. in quo et explicanda
et species Anthon, et deinde explicanda est species, quae in prin. §. utrum de falso pignore. Do-
nemo explicanda est L. potul. 44. ad Trebell. ut d. aliud sit §. 2. ff. de iur. m. §. 1. ff. de iur. m.

FINIS.

DE PRODIGIS

116

Diligenter Romani ab urbe oru invenere ut curatores bonorum, hoc pro-
digi, qui neque modum, neque finem expensarum habent, sed omnia bona
sua dilacerando, & dissipando perdunt sub cura suorum agnatorum ex l. 12
tabularum. Plin. lib. 10. cap. 1. §. 1. §. 3. mlt. de curat. l. 1. in prin. de cur. fac.
Curat. lib. 1. mlt. §. 1. §. 2. Adieci v. Praetores. & Praetores si talem hominem invenerint
curatores dabant, cum neque singulis legibus habiles ad eam rem apparerent. l. 1. de
13. de curat. facis. l. 2. de curat. facis. in fin. §. 3. mlt. de curat. l. 1. in prin. §. 1. §. 2.
ult. de cur. & cur. dat. formula huius interdictionis est in l. 1. tabularum quae sita est.
Quando tu bona patris auctoris nequitia tua dependis, liberos tuos ad ejusdem
perduis ob eamque tibi esse commissa que interdico. Accuratioque hoc bonorum
interdictio introducta fuit, quippe expedit reipublicae, ne re sua qui male utatur
sunt. mlt. de cur. §. 1. §. 2. tandem §. 1. erant prodigi in curatore, quando ad certos
menses non redierant. l. 1. in fin. de cur. facis.

Sed adcuratio, quod dicitur, curat, prodigi
est. est in cura agnatorum ex l. 12 tabularum. diffinitio videtur in l. 1. in prin. §. 1. in prin. §. 1. §. 2.
§. 2. ubi expresse auctoritas non datur curatores ex lege libertatis, seu ingenui prodigi.
§. 1. §. 2. §. 3. non datur curatores hic ex lege ad libertatis prodigum, quippe pro-
venit ex servituti cognatione, & ita agnatos non habet. Etiam neque datur ex lege ad
illius ingenui prodigum, quia praeiuncta emancipatio est, ut non minus ut ex l. 1. cu-
ratorum non habet, cum non videatur agnatos habere, quia sit extra familiam.

Dum
dum quidam est adquirere sibi potest prodigum sine curatoris auctoritate dum mel-
ioris sui status faciat; non vero decurat. Donell. ad l. 6. de V. O. n. 15. neque in eius
commodum contrarius, in eius detrimentum convertitur l. nulla de legib. §. 1. in prin. de
sacris in pupillis §. 1. mlt. de auctoritate l. 1. §. 1. de aliquo. res. da. cum ergo prodigi similes
tuz pupillis l. 1. in prin. de auctoritate §. 1. sed si numeraverit de res. ued. l. 1. de res. ued. §. 1. §. 2.
quidam prodigi. Plin. in l. 1. in prin. §. 1. §. 2. de V. O. §. 1. §. 2. de res. ued. l. 3. de novat.

N. 4

Pompon. in l. furor 40 de R. J. ubi nulla voluntas est in persona prodigi: quia
acquirere nil poterit. Et nulla voluntas est in prodigio sed quantum ad alienationem,
l. 26. de R. empt. l. 12. de iur. iur. l. Julianus 10 de iur. furor. l. inter 29 de
iur. iur. inde non vero ad acquiritur; tunc enim non prodigius est, sed sani hominis,
et boni pariter officio fungitur.

5.

Etiam quod modo dicebamus, reddere dubium ex
eo, quod furorosa, et cui bonis interdum est in iure equiparantur l. 6. de P. O. l. 40 de
R. J. et furorosa singulari non potest l. 1. § furor 12. de D. et A. § furorosa § de iur. iur.
Singul. non potest hereditatem adire l. furorosa 63. de acquit. heredit. saltem si non
est heres, capere poterit legatum l. filius 16. § de fac. iur. iur. ergo prodigius singulari
non poterit, ac per consequens nec melius sui conditio facere. Et quod si furorosa
prodigio par sit, intelligere debemus, quantum ad nexum obligationis, non vero
quantum ad adquirendi facultatem, Bonell. ad l. 6. de P. O. n. 13.

6.

Etiam advenit
prodigius sed non alienare l. Julianus 10 de iur. furor. l. 35. § prodigius
de iur. iur. Oppo l. murex 5. § 1. de acquit. heredit. ubi ad prodigius melius potest
adire hereditatem: quia potest alienare. Et si advenit prodigius adire sub
curatoris auctoritate, arg. l. 26. C. de admin. tut. Aliter prodigius adire
facere duendo, quod potest prodigius hereditatem adire per se sine curatore, quia
per advenit hereditatem non potest dependere ex curatoris auctoritate, cum cura-
tor cura rei non perimit, ita videtur adire potest, sed veritas in prodigio
est, ut si prodigius, quippe dicendum est remanere obligationem et ita de
hereditate hereditatem.

7.

Simile oppo l. si quis ex iure § pro emptor ubi si quis emit
reversus ab eo, qui subest illis pecunias consumpturum, quod hoc erat utrum
bonae fidei possessor fuerit, nec ne? Et dicitur esse bonae fidei emptor: quia va-
let emptio; inde si alienare poterit prodigius. Et ideo valere quia nondum fe-
cerat falsa ei bonorum interdictione, seu aliter nisi emptorem consistere quia
fuit falsa curatoris auctoritate.

8.

Etiam opponi poterit l. si quis 26. de R. J.
emptor ubi si quis alienat emit ab eo, cui erat interdictione bonorum falsa
quod hoc

questio erat, utrum esset dñi nunc: & dicitur dñi nunc: hoc procedit quia emit sci-
entia: si ignorans emittit scietur dñi. si prodigium potest alienare: & ene
dñi si ignorans emit a prodigio scitum cum fuerit transactum tempus unu-
cuique, ad quod unibundus pñat eam. Empro cum ignorantia prodigiorum celebra-
tas.

Quod quod. Si ab eo 12. & unuq. ubi si qui emit sciens ab eo, quem
Præter uerit alienare, hoc est prodigio unuq. in potest: si ignorans unu-
pere potest, & potest per consequens prodigium alienare. De unuq. iong pñat
dñi cum ignorantia Emprois si intercedo longi temporis transactum inueniatur
quia erat bonæ fidei potest, & iuris tñ inueniatur.

Opponi potest. Si in
12. & additum mandat. ubi additum luxuriosus, hoc est prodigium. Cum luxuria
apud latinos de lapidatione accipitur. Ex damno 40. & damna infest. & mule.
Exi 1. C. de curat. furum. Cuius lib. 1. Offici. 5. plurimus dñi populus romanus
privatæ luxuriæ, publicam magnificentiam diligit. Lucanus. Conducentis honore
lib. 4. Pharsalia.

Quod quod. Si in
luxuriosus, nunquam parvo contentus parum
mandavit. Omniaque, ut pro mercede fideiueret, sciens fidem mandati
accipit: quæstio est habere nunc mandati aliorum, & dicitur nunc: si a scio sen-
su si non ignorans accipiet mandati aliorum habet. Rursum in l. ab eo 12.

Dis
citur additum in l. Marcellus 12. de pñatione. quippe accipit pñat dñi
hæretis, turbiditate, pñatione, & prodigium & fideiueris. Anxia laborant
Ad. in hoc nunc. distulendo: omnia. Sub in l. si furiosus 12. de inat. legul. & dñi
12. in l. furiosus 46. & O. ex A. l. 1. C. dñi potest. Curat. & Bonell. ad. dñi
C. de 12. O. prodigium & potest dñi; quia dñi fuit in iudicio commu-
ni dñi dñi. Et tunc prodigium dñi. arg. l. furiosus 46. & O. ex A. = Vel
et pñatione dñi prodigium dñi natura: nec dñi. l. i. in l. de 12. O. nunc. mul-
titudine dñi dñi. impetita, si in dñi natura l. i. de pñat. ad dñi in dñi
hæretis dñi. me. R. Caution. Sanon de 12. P. ad dñi. Lucanus. Rursum in l. quidam

59. de o. et a. ubi et intelligitur illud totum illud. Illud confirmamus.

12.

Eodem modo

possumus opponere. 1. 20. Si a furioso & insensato. Si pro furioso de fiduciaria. pro-
posito principio prodigum animam furiosum. Et. S. ult. de tut. et curat. propositum
fiduciarius furiosum obligari: proinde prodigum. Re. et l. furiosus 46. de o. et a.

13.

Dim.

de adversus quod dicitur i. prodigum sed obligari furiosum communi. Dividendo de
46. de o. et a. disputatur. Et in l. ex castrensi 18. Si quis negamus 2. de castrensi
aut. species i. huius: filius fam. qui sub armata militum impendit mercedem, etc.
etiam dicitur: quod si exat unus pater agere potest etiam si filius cui militum in-
ca iudicium communi dividendo: & dicitur agere non potest ex parte dotalis proinde: pro-
pit. Cuius et amicitia id est si solius agat cum parente, quia dividendo est nihil
agere potest, ac si ageret ex eo, cui est interdictio bonorum fidei: quia pro-
prie iudicio communi dividendo non tenetur. Re. verby illud veluti si ex eo age-
ret, cui bonis interdictum i. non habet longi iudicium communi dividendo, sed
circa istos & obligationes, alias si ageret illo met iudicio tenetur.

14.

Oppo. et l.

contra Si curator l. de pabr. ubi dicitur valde et pabr. fidei a curatore pro-
digi: et credituribus; ne a prodigo petatur. pro si pabr. non fuerit fidei pabr.
potestatis, & per consequens solvere tenetur prodigum. Re. pabr. consistere,
quia prodigum melius suadet; facit; non u. et, quia deterioratur.

15.

Oppo.

etiam l. si dicitur dari x. de dolo in fin. ubi dicitur prodigum alio in fidei pabr. po-
testate eam exerceat, & consequenter administrat hunc. etiam magis. Re. et magis.
pro 2. dicitur. 63. amando prodigum hunc alio in fidei, sed non eadem requiritur ut
proinde ex exerceat nisi curatore auctoritate.

16.

Verby bonorum curatorem iudicium

vel saltem naturae & legum quodammodo. Re. et nullatenus obligari in pabr. iudicium
agere ut casus ad l. 6. de v. d. quod dicitur non obligari. Et ex l. 6. de pabr.
re vero non potest. vel promittendo obligari: quod nec naturaliter obligari potest quod
ex casu l. 6. ubi amando fiduciarius pro prodigo non intervenit et si naturaliter obligari

Stipendiis recipi. tenentur fidemur, quia ex tali stipendii accipiendi potest
 et fidemur. L. fidemur 16. D. D. ex. 40.

Dente quod et prodigum ex iuramento non 17.

Stipendiis, quippe reguntur hinc ultra, ultra, et inducit ex. et si. Stipendiis de iur. iur.
 ut tenet Siquin. 2. d. 100. 64. Gomez 2. uox. 14. n. 32.

Ex delictis commissis pro 18.

Stipendiis puniri astringendi est, et tunc si sint iniuncti, quia si delinquant, magis puni-
 untur et interit rei publicae ne delicta maneant impunita. L. in ultimarum ad L. A.
 quid. Som. 3. uox. n. 75. Fathineus 2. d. 100. ex. 68. et ad n. 100. ex. 63. uox
 1. ex. 68.

Prodigum non potest fieri. L. 1. d. 100. 64. 19.
 tratio, tunc autem utitur. L. 18. qui tunc facit. Quod si uoluerit, stabit
 post interdictum, gaudent in pangs, sed recipiuntur eorum, ut sic cogantur ad san-
 mones recte ut refert Pub. in L. 1. prodigum inst. q. si i. permut. h. tunc. nam pro-
 dyi furoris faciunt recte L. 12. D. ult. de tut. O curat. = Velut perperit V. in
 fragm. 1. 20. D. 13. sed quia tunc (quod curat) per imaginem fiat iudicium, et
 per imaginem committitur, fuit autem omne commercium prodigum interdictum, quoniam nec
 famulus mancipare poterat: quod non consulat tunc prodigum inst. in L. 1. prodigum
 q. si i. permut. L. 18. qui tunc facit. L. 1. D. 1. d. 100. 64. 24. tab. V. 1. 20. 6
 m. 12.

Sed et ut quia interit rei publicae, ut voluntas defensorum testatur. 20
 uentis L. vel repa. 5. quem admodum tunc ager. eleganti de m. l. C. de sacra. eccles. Vigil.

Est legum seruanda fides, suprema voluntas

Quae mandat fieri, quod daret parere necesse est.

Quinnit. declam. 100. Nepot. aliud solarij fieri, quod voluntas ultra facit.
 si fiat tunc prodigum, debet subducere. Et tunc voluntas recte hinc, cum du-
 poute facit ab eo, cui licet.

Adversus quod dicitur tunc utitur prodigum 21.
 comitibus, et si dicitur post interdictum. L. 1. d. 100. 64. 24. 25. facit. in hunc
 modum insinuat. in pangs condidit tunc, et postea ulla capitis dicitur sit pas-
 sus utitur tunc iudicium in L. 1. d. 100. 64. 24. 25. inst. in L. 1. d. 100. 64. 24. 25.

Oppono deinde in d. l. 3. quod accumulatio prodigii minori 25. annis. 26
 p. illa potest facere tunc: qd et ille: R. accumulatio quod alienationem non
 uero quod in falsum.

Opponi quod potest q. uenturi. 8. de dot. et dot. m. 27.
 Si Episcopus dilapidabat, Episcopo iure n. e. ei interdum bonorum ecclesie admini-
 stratio: qd potest ad libitum disponere: R. q. factum. 2. strou. 68. b. non loqui
 = de prodigo Episcopo, qui bona ecclesie ex prodigalitate =
 = dilapidabat: sed de eo, qui dilapidata bona =
 = ecclesie, ex alia tamen causa =
 = & ratione =

Handwritten text in a cursive script, likely from a 17th or 18th-century manuscript. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the paper shows signs of age and wear. The handwriting is fluid and characteristic of the period.

in singulos in casu utique facta proposita est. In casu autem ubi reu-
cant alienata a liberto in fraudem portionis legibus debet. Patrons ne alias
huc impati libentis legibus acceptis. Inextinguibile monum. patris ubi patris debet
in fraudem. Hic hoc adhibet ad Vangem. Hic filii, qui ubi patris manu
cipavit. hic emancipatio. patris uocati manumissio. quidam patris patro-
ny esse. Et per sequeus habere fauam t. Caluian. Sed hoc ita n. ut
ny manumissio. sexus libentis; filius uero ingenuus fit. Et ita debet bene huius
ny suarum administrat. Et si alienata in fraudem patris. Et si quis aliena-
te fuerit. iniquus eni exat ingenuus in hunc suarum sexus libentis dispositionem. Et quia
aliquid exadendo erat amori. Et putati filii erga patres. Patris autem
tas ubi exat quadran. ex l. Scia. Et bodie et tunc si sint quatuor liberi
Et si plus semis ex Nouel. Sub. Sed aduersus hoc. Et si per hoc. Hic
ubi dicit filii emancipati impuberes adrogati habere fauam uel Caluian
am ad reuocanda ea que pater adrogator alienauit in fraudem quare
Antoniam que ei debet exheredato uel uine uita causa manumissio
D. Pi. Hic. Et si de adopt. l. 8. Et de infensio. l. 2. Et si fam. exire. l. 2.
Et adoption. l. 3. in l. de adoption. igitur multo magis filio naturali. Rep.
fuit hic specialiter conuocant filio impuberi adrogato in fauam tantum
puellari etate. Impubes ubi adrogari non poterat ut ex l. l. lib. 9. in l. 1.
alibi. Et si contra, quia multo captrionibus erat oppositum. Et occurrendum.
Pius permittit adrogari, sed hic causa cognita. Et si grauius restrictionem
quare patris bonorum si tempore mortis ex. exheredaret uel uine uita causa
emanciparet. Est ne faus fieret huic suarum contributioni alienando spe-
cialia impuberi permittit Fauam uel Caluianam. Vel aliter
poterat alienata in fraudem Antoniam. uel uide Fauiana tantum. Et
alibi l. 8. Et de infensio. l. 10. ita eni debet; quarta uel Scia n. nisi. Et
iudicio de fure. debet; hoc i. nisi sit relicta; que si defuerit relicta
operit querela: deinde querela ubi non relicta. Et si Scia nisi. Et si parata sit
morte l. 6. Et si de infensio. Antoniana uero et si n. sit l. 2. Et de illis
bonorum. Scia quarta Antoniana petita in praesentia ut a alibi; n. uel heredi-
tas, Et ne qui hanc quartam petat non ueniet bene nec bonorum potest, sed
quoniam

sed quasi creditor l. 2 de fac. ex. c. Imperator in quibuslibet tribu-
tibus et hanc potest sublevari auctoritate in l. 2 de inoff. test. quod
est receptum in Antimaria id est per magna struvasa l. 2 de adop. l. 2
de vulgar. Denique ghyng amittit qui remittit de inoff. test. Quarta autem
antiquitas de qua quæritur de alienis. Postremo de potestate filii nati
fauianus quia solus mater patris naturalis non potest filius honeste uxoris
l. 2 de domat. Comes causetur impia erga ei debita reuerentia; ac adrogatus est
una pater adoptivus sicut emanipatus in cogita honore. Item de potestate
potestatem soli debet prestare bonas et tunc magis non potestatis, quædam
causa. Ita Cuias. in rebus. C. ad mag. l. 2. Quæ huiusmodi se habiant et
non debet Fauiana vel Calvisiana liberis nec parentibus excepto cum
d. l. fin. sort. et in eis data reuerentia immensam donationis potestatem legi-
time inuicemque eam fatisque potestatem inofficiis donationis, non obli-
gi ut operarius obare nituntur. Ant. Fab. 3. com. mag. epist. et alii relati
ab Oswald. in Donat. comm. l. 2 epist. l. 2. R. ad inofficiis legationis l. 2 de in-
f. et. C. de inofficiis. Donat. quod ea Domat. lib. 10 ep. 3. per Cuias lib.
5 observat. et. De aduocatus huius oblat l. 37. Imperator 3. de leg. 2. ubi
quod donat. est de dimidia reuocata. Et de uerbis illis de dimidia reuocata
legenda id est de dimidia quæque partem ut in specie l. 7. C. de inofficiis. donat. ut
Cuias. ubi.

Vt Fauiana vel Calvisiana alio Patrono data quatuor
et nazia. quænam quod se et solus fraudata Patronis per alienam alibito
falsum huiusmodi potest si interuenit sit alienata. sicut si mortis causa falsa sit nec
est sufficit. euentus sine consilio l. 2 de hor. test. l. 2 de p. tron. Unde si alie-
natio sine uinculo a liberto falsa licet fraudare patronum possit potestatem sua.
si tunc sine solus fiat non reuocata quia non uis adeo liberis non intendit
exp. uis administratio ut et sine fraude ea potest alienare. At donatio
sine alienatione mortis causa falsa est impotens finis. Et deo. R. et sine con-
silio falsificata. si tunc a ipso inueniatur fraudator reuocata Fauiana et Calvis.
licet deum uisum fuerit falsa donatio l. 9 de hor. et de hoc quod non ligat
et uel fidei commissa ea. Constat. R. de uisum fraudare falsum non potest ita nec

N2.

debetur Patrono portionem minueret. l. 44 de bon. libert. Quare Patris noster
a liberis ea debita portio debet institui legatariis relictis. l. 1. de leg. 2. l. 45 de bon. libert. l. 60 ad C. Trebell. Nec aduersus obstat l. 1
§ 2 co. ad C. Trebell. ubi patronus institutus ea debita portione grauatur
re fideicommissi. Ad respondendum ibi fideicommissum fuisse relictis forte conueni-
tis personis ueluti liberis; quo casu debita portio grauari potest fideicommissum
l. 12 ff ad l. Saluti l. 64 § fin. ad C. Trebell; neque liberis licet Patronum
lexine institui liberis l. 4 § fin. l. 6. l. 1. l. 20 § penult. Et ult. ff de bon. libert.
l. 21 § pen. de iur. patronat. Si inst. de succ. libert. non congruit ut licet filius
patris uelut legatarius a Patrono grauatur. Quare si quid liberis filio suo mortuo
donauit aut dotis non dedit uel alio modo ei sua dimissa portio patro-
nalis reuocari non ualeat l. 1 § 2 de do. horte. aduersus quod obstat l. 20 § 1 in mu-
lier 14 ff qui in fraud. credit. l. 9 § de solut. ubi dos data filio in fraudem
creditorum reuocatur; neque in d. l. 1 § de horte. apud de l. iure patroni at ind. § 14
de damno tutando creditra certat. Igitur ut reuocatur unde abii d. l. 21 § 13
ad Trebell. est intelligenda in casu quo legata fuerit relictis liberis. Ita Bartol.
in hoc loco. Sed euidenter conueniunt ea finalibus ipsis huius uerbis quibus post
mutata uoluntate et § huius hereditatis retinere: quia fideicommissum filio liberis
non fuit relictis ex eo si in fuisse relictis non posset patronus ea grauare reti-
nere. Quod itaque est ex Cuiac. lib. 14 de iur. horti in pro. huius Patronus ibi ea
debita portione institui grauare fuisse de restituenda sua post l. ex hanc opem
uero liberis quo casu non debet fideicommissum nisi hoc speciali casu quod sus-
pensus dicit hereditatis et ex adu. nequit; ne tunc adu. cogit a portione fidei-
commissi seruandi causa et restituere fideicommissum non potest relictis
bonorum portio d. 1. ab. accipere potest l. 1 § fin. Et de bon. libert. quia agnouit in
d. 1. liberti, et quia preuit et quia damnauit eius portio. Vnde si pater
noster postquam suscepit dixerit hereditatem preuentia d. 1. huius antequam adie-
copata sua sponte adeat hereditatem ad relictis fideicommissi non tenet, sed
tunc integram portio retinere ualebit et d. in d. § 13. Qui antequam agnouit
quia postea dicit heres et si ex preuentia portio amittit. l. 1 § fin. obstat
obstat uidetur l. 1 § fin. l. 1 § fin. si quis omnia et ea quod iuxta legatum relictis
patrono.

V

29 I. fin. l. 2. C. de noscitur. et sic nunc illud difficile videtur in l. 3. h. n. o.
 quomodo legatus patris ea debita et in hunc ad eandem in p. m. ut ait fau-
 na ad revocandas donationes mortis causa et libere in eum fraudis facta
 cy certis it bonis potest petere in p. m. et h. n. o. C. de hereditatibus fauiana po-
 terit ut ut in d. l. 3. c. quod si habeat bonorum portionem in p. m. mortis
 causa donat. comparantur legatis l. 2. de h. n. o. et alius pluribus. sed legatus
 vel fideicommissarius extraneis rebus in diminuta portionis patris debita
 ipso iure non valet, si quidem Patris in tenet ad p. m. l. 2. de leg. r. l. 20
 et donat. et ob donationes mortis causa factas in l. 3. bonis potest patris
 petere non poterat nequid sibi debet imputari, et si parit dui et gravatur
 illis mortis de donationibus, quae non valent arg. legatus vel fideicommissarius.
 Per quod licet quoad effectum sit differentia inter legatus, fideicommissarius, et
 mortis causa donat. quoniam in effectu non noceat patris dolo vel in dolo
 facta donatio ~~revo-~~ mortis causa sicut nec legatus d. l. 2. in fin. h. n. o. in d. n. o.
 noandi est differentia quia quilibet et donatio licet mortis causa sit iura
 alienatio et revocata per fauianam et hoc est quod maxima de in l. 1. d. n. o.
 h. n. o. donatarius dolo facta reuocatur at legatus vel fideicommissarius in fraudem
 portionis rebus ipso iure non valet ut manet p. m. l. 2. de leg. r. l. 20
 et legatus. Et hoc differentia inter oritur quia in donat. licet mortis causa
 sit facta donatio interuenit et ei obligatur donans sicut legatus vel
 fideicommissarius si interuenit facta legatus vel fideicommissarius nec ei rebus
 tot obligatur et in tantum validum donatio fauiana reuocatur legatus vel
 ipso iure ad dolo p. m. in l. 3. Bonis n. o. et 3.

N^o
4

Texta est reuocata
 actione reuocari alienari in fraudem patris nequeat, quod in aliis p. m.
 potest actione fauiana vel Calpurniana non potest reuocari arg. h. n. o. l. 2. h. n. o.
 in fin. uerbis. Unde si libertus patris fraudare cupiens filio p. m.
 S. C. Macedoniam pecuniam credidit patris non inhiabit fauiana eius
 pecuniam recuperanda gratia quae libertus donauit magis in fraudem pa-
 tris uidetur quod S. C. Macedoniam creditum l. 2. h. n. o. Vnde obstat
 l. 2. h. n. o. ubi dicitur omnino de. hoc est in tali iura cessare fauianam.

Al

re in solut. a liberto dante et apertione post mortem liberti per fauianum re-
uocata, quia est noua alio fauiana que post liberatam nata fuit obstat
l. 39 et l. 66 de de euct. n. ex q. iur. ex venditione tenet saltem extraordi-
nario iudicio re emptori re eucta. f. eucta re per fauianum cui obstat et
re liberto dante a quo cepit illi re ad act. reuocand. post liberat. R. d. n. de
vina uex. ma. itaq. l. 98 de de intelligend. de casu quo libertus donauit
alicui fundum quo casu re eucta si tenet de euct. quia fuit donatio l. 62 de
euct. adit. Vnde huc solutio nequit subtrahi et si uenerat de h. ing. ad de
l. 19 unde possumus d. d. de de intelligend. de casu quo libertus ius
creditori cui debebat deus dedit in solut. re uolent. 20 infra de patroni quo
casu quod ultra ualeat pot. patronus reuocare alio fauiana et tunc
creditor non potest agere ad hunc. l. 1. de aduoc. huc obstat l. 46 de solu-
tion. ubi f. eucta agere ad hunc re de speciale illud est quando ex m. n.
re per alio fauianum q. tunc creditori potest imputari culpa in eo quod re-
pit a liberto re maioris preii q. minoris. Unde propter cui. culpa hoc
contingit re mendo sua rationes debuit optare l. 19 de re. l. 19 de re. l. 19
est quando creditori non potest imputari culpa ut in l. 46. V. V. d. n. de 98
de solut. n. 12. Igitur tunc habet locum fauiana alio ut dicimus ex liberto.
De euct. l. 1. ante. Et tunc huc existat hanc Patronus in re solut. re
l. 19, re alio intestato liberto habet patronus fauianus uel fauianus
re alio re reuocanda ea, que in eius fraudem facta l. 3 de de l. 3 de de.
Sed obstat q. qui adit hereditatis uoluntatis defuncti suo aditu optat
et sic a falsis testatorum minime uenire potest l. 1. de de liberat. ca. l. 1. C.
et de liberat. f. q. de Patronus liberto hanc eucta fauianus si habet re
alio falsis defuncti eueniat. R. l. 1. de de si posse uenire a falsis testantibus
nisi in eo quod sibi debetur a testatore tam q. alio ut patet Patroni
in l. 19. in l. 1. C. de de n. 10. Vnde huc solutio aperte destruit ea l.
14 C. de rei uinduat. ubi de filij d. n. fundi alienati a matre et si non
dicitur si matris heres euit. quare distingue aut est heres que tunc me-
na liberalitate instituit aut non; in primo casu non potest uenire; in
2° uero casu de q. iure debebat relinquere illi patronus sine uel sine nobis
potest

THE PRINCE

The Prince of Wales, who is now
in the full enjoyment of his
health and spirits, is expected
to visit the Continent in the
autumn. He will probably
travel through France, Germany,
and Italy, and will be
received with the greatest
honours. His visit will be
very interesting to all who
are interested in the
history of the British
monarchy. He will be
accompanied by his wife, the
Princess of Wales, and their
children. The Prince of
Wales is a very popular
man, and his visit will
be a great success.

Precarij est, quod precibus petenti utendū conceditur, tandem quan-
 diu is qui concessit, patitur. Vbi in l. de precario, in quo eam mutua-
 quid Gratianus in c. si de iur. d. n. Est igitur precarij istius quidam
 medijs inter locationem, et donationem, ab eis q̄ differt; nō in donando
 aliquid dāto ita p̄ ut qui donat, nequeat postea repetere; qui in precario
 concedit quando cumq̄ ualeret libere reuocare; in locatōe autē in
 eo differt, quod precarium gratis fit, locatio uero mercede contrahitur.
 Est et precarij istius amodatus, ab eo q̄ differt, quod licet utrumq̄ in
 iuri consistat, tamen amodatus semper ad certū usq̄, seu tempus contrahi-
 solet. Quod in rebus et s. s. locatis sicut q̄ amodatus q̄ nō finitū reuo-
 cari nō potest. Precarij uero nō solet ad certū usq̄, seu tempus con-
 trahi, hanc q̄ esse differt inter precarij et amodatus docuit Bart. in
 l. quod in rebus s. s. amodatus. Vbi hanc Bart. nō merito relin-
 quit Panor. in c. si de precari. Causa. 3. uar. c. 19. in 7. s. d.
 Decad. 77 l. 2. nō ulius ē precarij ad certū usq̄, seu tempus fi-
 xi p̄ ut amodatus nō p̄ ut. Causa. iura in l. s. in l. in rebus
 A. d. ult. c. d. d. s. s. l. de precario in l. s. s. d. C. idem tenendū ē de
 scientis in eo uideri, quod amodatus reuocari nō potest, quoniam certū
 usq̄, seu tempus finitū propter promiscuas obligationes, quae inter
 amodatus et amodatum interueniunt. Et Aristoteles q̄ amodatus quod
 in precario dicitur est, licet ad tempus, seu certū usq̄, qui libere ante
 tempus reuocari ualeat, quia semper a licita reuerſione adhibere po-
 test. Et de precario.

Nec obstat dūre fuisse precarij ad certū
 tempus concessū, ubi, et q̄ si amodatus idē dūre sit; nō
 respondendū est ad hoc aliquid operari de iure adiunctionē, nō autē
 in precario certū tempus additur, id fuisse oblat in p̄tate iacius
 cedente, ad hunc s. s. q̄ sit finitū tempus, p̄ ut ista finitū, si

Expressa antea revocatus non fuerit, quod non accidit in precario simple
constituto, in quo quidem ut finitima numeraria est expressa concedens
revocatio; docet Paul. d. de ad. 77 et 2. Videndus Cuiac. lib. 4. tit. 7.
et lib. 23. tit. 21. Osuald. 14. tit. 31. et Paul. d. de. 77. Menich.
de arbitrar. lib. 1. tit. 69. Covarr. 3. max. 25.

L. qui pignori 36. de ad.
procurat pignat cy l. qui a reus 16. de d. et d. Aquilius Regulus
27. pignat cy l. Lucius Titius 32. de donat. = **L.** Aquilius Regulus
27. pignat cy l. Lucius Titius 32. de donat. quae cura de precario
desuper volent. Sed dicendum est, non de precario sed de donato intel-
ligenda est, in eodem differunt, quod in l. Lucius Titius de singulis im-
plui donato; at uero in l. Aquilius de donato remuneratoria; et ideo
non revocari non potest, donatio ab hereditibus; nec uero in d. l. Lucius
Sed non obstat, quare in d. l. Lucius donatio, de qua ibi revocari po-
tuit ab hereditibus; in quibus donatio perfectum revocari non potest.

L. qui pignori 36. de ad.
interdicto pignat cy l. qui pignat et d. fin. de precario. Nam in l.
12. d. fin. de precario ad heredes rogantis non transiit, at uero
in l. 8. d. fin. dicitur heredes tenent interdico de precario, quomodo
modum, ipse de finibus tenebatur. Sed dicendum est precario dicitur, qua-
si ex nova ratione, et ideo heredes interdico tenentur. Sed
solutum distinguendum est inter heredes rogantis, et inter heredes ro-
gantis, nam heredes qui rogantem rem precario conceperunt, non po-
tunt habere quam ex novo precario. Sed obstat l. cum pre-
cario et d. de. ubi dicitur quod, qui precario habitationem rogant, non
tantum sit, sed et sui rogantis videtur; non dicendum est, quod non
sunt suorum non intelligi heredes, et domosuos, id est eos, qui
in sua familia sunt. Sed obstat Paulus lib. 5. sentent. tit. 6. cum
heredes, non dicendum est, quod si heres rogantis succedat, et pre-
cario conceperit, cy l. dicitur si rogans rogantem deceperit, tunc de
in d. de. pignorat, nec precario heres, itaque ad hoc ut ex novo

precario

l. qui pignori 36. de ad.
interdicto, et l. 12. d.
fin. de. de.

l. 21. de. de.

habere percipiendi fructus ex ea, at u^o in d. l. sexui Emptor dicitur
 Emptor, vel ex rebus, que rogantur adquirere, post venditum fructus.
 Sed ubi q^d in d. l. potius Emptor rogatur, ut sibi percipere fructus
 sui liceat, et ideo cum potius inquiratur ut, iure fructus percipere
 possit, qua reprobatur ad ostendendum pacti n^o solum tenetur.
 At u^o in d. l. sexui Emptor^{ne} Equum & paccario, id de rebus adue-
 to empto adueto, cuius potestas a locatore tenetur. Et quamvis
 Equum & paccario intelligendus est, quod vel per rebus adquirere
 iure dicitur, vel iure possessionis, si potius paccario adquisierit rebus.
 Cuius ad ex de alio Empt. in d. l. potius.

Licet cum paccario & in
 prima de paccario ponatur et ubi ita donatur et de mort. causa do-
 nat. ubi donatio causa mortis facta sub odit, que nature donatoris
 causa mortis reponitur ualeat tanquam inter uiuos donatio, quoniam au-
 dit in paccario, in quo appositum odit & quoniam substantia ualeat,
 nec transt in immortali, in quod et odit appositum transtine debet
 ut. Et quoniam temporis adiecta in paccario appositum n^o est in fauorem
 rogantis, sed potius in fauorem recipientis ad illi fructus, ut si ante
 tempus rogante paccario n^o reuocatur intelligatur reuocari aduenien-
 te tempore, atq^{ue} ideo in d. l. ex paccario rebus ad nulli est q^{ui}m huius
 aduocari, seu suenoniu.

et alius inuito dno
 possidere liceat, nec
 id est fructus appositus
 emptor, sed ad illi
 que & diximus.

Notandum est de difficultate in d. l. d^o ubi fundus

de l^o in alio q^{ui} rogatur.

Nota h^{oc} in l^o in quibus rogatur et de Emptor
 et sumpt. funus.

Nota h^{oc} in l^o cum 14. I^{tem} de paccario de fructu.
 ubi dicitur, q^d si qui paccario rogatur n^o habet fructus alios, et si est est
 civilis alio, et tunc uerum sit est alio paccario uerum, sed dicitur est
 ideo alio fructus n^o dari, q^{ui} in paccario dicitur tanq^{ue} p^{ro}p^{ri}etate, et ideo
 si sine dolo eius rei fuit subrepta, et nil eius interit subrepta
 tam fructus nec ne n^o habet fructus alio, et si est dolo eius fuit sub-
 repta.

missa minus habebit alij, ne ea sua improbitate et iniquitate
atque in d. s. de furtis.

L. si qui in u. de exp.
q. d. in aut. clg.

Nota in l. si in aut. u. de exp. q. d. si
ui aut. clg. pro cuius intelligentia supponendum e, q. d. quoniam potuerit
hunc factum sub p. alio aditum in alijs emptor nullam potestatem habet,
et si ut au. p. multa p. ius, atq. interdictum, quod ut aut. clg. si non
comperit, ut in tradito falsa sit, vel iure emptoris, vel p. maxie
et potest, ciuiti et naturali, vel tantum ut in potest. ut vel. et adu.
honoris, quoquo in modo emptor possideat, operi ei interdictum, q. d.
ui aut. clg. auac. 2. d. b. 25.

Nota in l. si e. aut. et in l. s. de positi.

Nota in l. si et in l. s. de positi. 35. l. si. q. d. de pignorat. act. ubi ad
dici pignoris in se propria et id quod in l. 3. si rem si. q. meam
de pignorat. = Sed d. d. pignoris in se propria subtere, non ex p. l. h.
proprietatis, et possessionis; si. q. debitor et pignori d. pignoris co.
pauit et em. pignoris, ex p. l. h. possessionis, q. d. antea n. habebat, equi.
et si erat p. l. h. creditor ut in l. q. pignori 36. de adq. pignoris.

Lum

pignoris et d. s. iuncta l. q. d. et l. q. d. de pignorat. et l. s. de positi.
Pro quoniam concordia distinguendum est inter pignoris simpliciter et pignoris
pignoris simpliciter usq. ad durat. voluntatis; ne in 1. casu pignoris
morte x. p. l. h. n. finit, ea nimirum x. p. l. h. quia moriens in ead. volun.
tate videtur pignoris et At in 2. casu et tantum sit pignoris simp.
et usq. ad durat. voluntatis, et hoc morte videtur, sed in d. l. q. d. dicit
pignoris simpliciter morte eius qui concessit, ne hoc concessit fuit pignoris
sub illa forma, quoad si qui d. d. uellet, quod id e. ac si diceret
usq. ad durat. voluntatis. At u. quando pignoris simpliciter et
est, ratio requiritur. Expressa reuocatio ad hoc ut finit, nec suffi.
cit tantum mori concedenti, et sic pignoris d. l. q. d. pignoris s. l. et l. q. d.
et l. q. d. de pignoris. A. l. s. d. d. d. d. 77.

Nota in l. 2. c. d.

quod 30. ann. ab i. q. eduxit de precario possidere; et tunc non
tam precibus, quod mixtum adhibere ad solut. perveniat. sed
dandi est hoc nomen precarium si penitus sumatur, comprehendere
et omnes alios, qui precibus adhibere sunt, ut donatio, locatio, d.
modum et, ut u. precario sumptus tunc augendo, uero precario,
huiusmodi enim alius nomen habet in iure, et ideo iuxta nomen
precarium, non quodvis aliqua specie nomine caret, iuxta nomen sui
generis. Cuius. 4 d. 7.

Qui et precario habet, aut qui rogatus est in
fundo morari, si possidet, nullus enim nec civilis, nec naturalis possidet
qui alieno nomine possidet, velut colonus, usufructuarius et alii. Cuius
6. Dugui b. 1. 1. d. 1. qui precario rogatus; possidet rogatus, hoc
est ut sit possidere licet, nancipii possidet non est dubium. Et dicitur 15 d.
cum qui de precario. l. quacumque 12 d. de publicianis. l. si servus 22
d. de naturalibus. l. qui precario 17. d. ult. in fin. p. 1. de precario. Et
in hac p. contraveniens fuit inter Sabinianos, et Proculianos; Sabi-
niani enim exstimaabant, genus quod precario rogatus possidet, et
corporale possidet id est naturale; genus possidentis autem esse civile possidet,
quod animo retinere debet in d. et habet d. cum qui b. 1. 1. At vero
Proculiani exstimaabant aliter; hoc est possidet omnes, genus cum
qui precario rogatus est, quia possessio genus duos esse non potest, non
solum ut genus unus sit iustus, et genus alius iniustus; sed nec iustus
iniustus genus duos esse possint; quod Proculianos non obstat d. 1. 3
d. ex aris de equis possidet. = Non obstat d. l. et dicitur d. cum qui
ut Pomponius sententia Sabini adhibere videtur, non sentit omnia
Cuius, et alios exstimaantibus Sabiniangis id relatum Pomponio,
quod tunc non obstat, sentit est, ideo d. dicitur videtur precario
sexus animo retinere possidet, non quia civiliter possidet, sed quia
et si qui precario concessit possidet, possit eam quodcumque reversione
ideo hoc tantum videtur, dicitur possidet animo retinere. Et in d. d.
et qui. Valent. fin. 2. inst. 2. c. 3. n. 19. (vel 29.).

Nota

Nota in l. Emptor § 8 de damno in fact. Ea que p[ro]p[ri]a vi-
detur, cum p[re]cario rep[re]sentat, tenet[ur] culpa p[ro]bare, id quod d[icitu]r in l.
Alia quid[em] de d[omi]n[io] = sed d[icitu]r quod & ideo tenet[ur] p[ro]bare culpa, quia
l[ex] d[icitu]r Emptor, ad e[um] quare p[ro]p[ri]a venditor ei p[re]cario dedit, &
custodire ab ipso adfuturum curat, & ideo Emptor tenet[ur] d[il]igenter p[ro]-
bare, ac p[er] se sequens omni causa utilis ei p[ro]bat[ur] de damno in fa-
cto.

Nota in l. Julianus c[ir]ca 6. § Julianus de p[re]cario. qui d[icitu]r n[on]
de bon[is] fidei possessione, cuius rei fuit occupata; sed de vero d[omi]n[io] intel-
ligendus & Accursius. Et alios 2. Amara lib. 2. d[omi]n[io] l. 8. n[um] 12.

L. quan-
tus lo de p[re]cario p[ro]p[ri]at[ur] l. 1. § qui depositis deposit. Si ut cer-
to §. Si ut adeo commodat. Eiusq[ue] l. 1. § non id[em] de p[re]cario = In q[uo] u-
triusq[ue] d[icitu]r; q[uod] ea que depositis, vel commodatis rebus accidunt, deposita,
vel commodata n[on] intelligunt[ur]; unde si ancilla deposita vel commodata sit,
p[ar]tes ancill[ar]um depositis; vel commodatis, n[on] intelligunt[ur] = Accursius
in d[icitu]r. quamvis expresse dicit[ur], quod si ancilla p[re]cario sit d[omi]n[io]-
sa, & ancill[ar]um p[ar]tes p[re]cario concensus intelligunt[ur]; que d[icitu]r n[on] intel-
lexit bonus Accursius in ead[em]. Et si d[icitu]r. P[er]mutum §. dicit[ur], si qui-
d[em] in p[ro]p[ri]a casus affirmat p[ar]tes ancill[ar]um p[re]cario n[on] o[mn]i[n]i §. lib[er]is
d[icitu]r = suare ducend[um] id[em] in d[icitu]r. quamvis p[ar]tes queq[ue] p[re]cario d[omi]-
n[io]sa videt[ur]; quia ut inquit d[icitu]r id inter d[omi]n[io]sa al[ia] videt[ur], quod
n[on] ita e[st] in deposito & commodato; de d[icitu]r r[ati]o vidend[um] Barba-
nus Amara 3 d[omi]n[io] l. 1. § 2. n[um] 33.

Nota in l. ult. d[icitu]r. de p[re]cario.
p[re]cario. Ut p[ro]p[ri]us sine tutoris auctoritate obligat[ur]; siquid[em] in-
terdictio de p[re]cario ducend[um] = sed ducend[um] e[st], quod interdictio de p[re]cario
p[re]cario, non datur rep[re]sentat obligatorie tantum, sed d[icitu]r id, quod quis
p[re]cario rem habeat, & igitur p[re]cario concessa exgentur formu-
la, quod p[re]cario habet; & igitur p[ro]p[ri]us non indiget tutoris aucto-
ritate, ad hoc ut p[re]cario habeat, quia id naturaliter fit, ut

AD L. 10 C. DE IV

RE FISCII.

132
Lig.

Huc usque memoris liberatus, quibus huc placet legimus
in exultatione patris; tunc postea uirum, qui postea consulens me
vult inuadentem in omni gratia laudationibus huc de hunc in l.
l. 10 C. de l. fin. eius uerba ita se habent. Etiam patrimonium mor-
tui, qui uita sua tempore diuini conscientia sua diuina possit, ex-
minibus, sicut rationibus nequaquam competere, uel ab eo alienari con-
uenimus, nisi post publicam accusatorem conuictus sit. Hic
Imper. uerba, in quibus elucidandum totum nobis uersatur labor.

Diuisi modo capite

causae Interpretis nunc huius liquere potest ex Accusatio, qui post Pileum,
et Iohannem illi, interpretem in reo, qui cum crimine committeret, mortis
sibi consciuit; quod interpretis scilicet uidentem uerba illa; qui uita sua
tempore diuini conscientia sua diuina possit, ex-
minibus. quasi sum-
ma huius est, ut bona eius, qui mortis sibi consciuit, ad fiscum non deficiant.
Hic in interpretatione obstat uidentem iuris explorat, quicquid, quo
docemus bona eius, qui sibi mortis consciuit fisco applicanda esse in finem
de l. fin. l. 10 C. de bon. damn. l. 2 C. de transact. per.

Per Accusatio illa in hac

trahatur pueris est obseruanda distinctio; nam aut qui uolunt de
comite. de. et in reatu mortis sibi consciuit tadio uir, quodam uel
alieni, uel uoluntate impediti tadio uir faciente, quod de in l. 3 de
bon. ex. g. ante uir mort. sibi appellat uirum tadio abunde a uirum
interuenit criminis conscientia, scilicet ut pro scientia timens perire
bono ultimo casu si delictum tale parat uir, ut eius pena sit mors, aut ca-
pitis diminutio, et per frequentis bonis publicatio, bona eius fisco applicanda
cuius rei ratio consistit, quod causa fisco quo conuictus bonis, qui reliquis con-
scientia timens in re ipsa facit ut de se dicant, se interuenit l. 6 de iur.
ut inde de inuol. uol. l. 1 C. de bon. ex. g. ante uir mort. l. fin. de accusat.

4

Hanc dignam nos exigenda non nisi nobis elementis, quo cauetur, non habet
 ac qui interuenit conscientia criminis de ipso probatur eius bona suo
 approbata esse, sed probatur de ipso crimine fuerit probatur, et pronuntiatur
 adeo ut haec sit integra defensio defuncti innocentis vindican-
 de, ut probat in l. qui rei 3 § de illis ult. de bon. cor. q. ant. 43. quo
 legitur de P. in exceptione Modestus Iurino non est in proposita opinio-
 e bona approbata suo, nisi de crimine fuerit probatur, pronuntiatur
 si haec sit parati sunt iurigare defensio, quod idem videtur auerere
 l. q. in l. cum q. 29 de l. fin. illis verbis non oportet aliam rem, et de
crimine pronuntiare. Et id est in l. re co. ff. de m. l. in l. de diuers. et re-
 gulari quod si quis oportet de crimine pronuntiare, haec sit pro in-
 nocentia defuncti extendere, non bene auerere videtur illi, qui conscientia
 criminis se interuenit, quasi conuictus bene, et quasi confessus, aliam
 confessio illa tantum operatur bonos publicos, ne natus est aliam probare,
 aut si pronuntiatio, non confitetur in l. bene pro iudicatis l. confessus l.
 Iulianus 3. l. si in eo quo 4 l. subrog. de confessio. cum. 56 Paul. ad e-
 d. in l. 1. et in l. 5 ad African. in l. cy fiduciarius 2 eo. Donell 28 m.
 q. 1. Amicus noster D. Joannes Suarez ad l. Aquilae lib. 3 q. 5.

Deirdre

urgentius considero, ne sicam res quod infensi in te habeant pro iudica-
tis illorum bona, qui criminis conscientia sibi magis conueniant suo de-
secando ut pronuntiatio super illo crimine inuicem habenda est, inuidimus
in abusu

Qualib. lra. I. Cr. reg. Id. Qualib. & m. ca. 48. Sedus de ab. Inqul. 9. 5.
v. 8 n. 6. Cr. 7. y dudo reg. in confed. aut, quod qui facit interrogat
dueximode. Hec omnia procedunt, ne ex altera agul. Dm. deducit, ex
aut val. i. Pore interrogat, val. ab adversario responderit, n. si aliqua
lex sit, imo interrogatone. sunt ante lra. contestat, ideo ut in-
terrogat, variat altera ad agendy lra. 8 interrogat. de interrogatomb.
in i. sic. ubi pot. arguere. eleaver. Sub. in nat.

8

Item si alteri ius iuxta delatum sit et alter iuraverit sibi dari oportere
 nova nascitur alio in falsis. L. alibi § C. de reb. credit. et iure iurando
 quoniam alio novatur ut manifeste liquet ex L. qui iuravit 26. Inst. iur. iur.
 L. si iuravit 22. de i. iur. non autem, quae novatur inducit hoc est, quod
 relationi iurandi inest consumptio de discedendo a conventionem quasi sub
 hoc idem, falsa iuratur sit, promissa existeret idem nova nascitur alio,
 ex illo quasi iure, et proinde illa, ea quae iuravit aliter exstinguitur.
 si iuravit 28. L. qui iuravit 26. Inst. l. ult. de t. iur. L. de p. m. s. § si quis
 de p. m. s. in off. autem quod qui fuit interrogatus apud Praetorem aliter
 se iuravit, non tenet deducitur ad alium, ad primam et si confes-
 sus fuerit huius interrogationi non inest idem de discedendo a lite si iuravit
 in falsum, sit enim interrogatus ante iuramentum, ad eum singula quae dicimus, ut
 melius instruat aliter, et suaver loco allegato.

9

Nec tradite diste
inter causas civiles et criminales. Et sic. Juliano. 3. et m. qui h
ebat. 9. et confessor ubi in causis civilibus, quales de legem Aquila
serunt. C. natio sequi de re edemnat. 9. et m. Non alia intendit
calamitas exphens. Incidenter hanc iuris 9. inter agas dicitur ualer ex
tradite a. Suarez. putat loco et ex. Donell. 28. com. 9. et m.

10

Ilud inde inde
nam e ut beat pro conuicto ille, qui mortis vite consciunt, ut se inte-
rimat criminis conscientiam in ipso reatu, hoc e, postquam de crimine
prosecutus sit ut patet l. qui rei 3. de bon. ex. q. ant. n. 3. ubi Marten

ex Papin. n^a agnoscit illos, qui criminis nⁱ postulat^r manus sibi intulerint pro consilio nⁱ boni, adeo ut bona corp^{is} suo nⁱ iudicent^r, nⁱ eni fauor, ut legit Cuiac., celestas est bonitas, sed conscientia magis in eo uelut confesso ingiendi est, ut eius bona post mortem sibi illarum succedant: placuit q^{uo} ut postulat^r est deant criminis, aut in rebus ipsis deprehensi, quoniam ita uidetur p^{ro}ferre in d. l. 3 d. 1. & Bonarius qui in reatu mortis sibi consuevit: capendo uerbo in reatu, quod dicitur illis, qui consuevit mortis criminis est postulat^r ita Cuiac. 16. resp. Papin. in d. l. 3. & in reatu. idem. ad hanc int^{er} in fraud^e 3 eius d. l. 3. post Bald. in l. 1. C. de bon. cor. gant^r.

Cuius rei illa potest emendari ratio, quod si
et si quodammodo videatur, pro confesso in non bene, quia si id fiat in
ipso reatu, et confessus in tantis bonis, qui confessus est in ipso iudicio l. c.
de confes. l. quidam 30 de donat. l. post 29 56 de re iudicat. Croyda magis ut
fieri est facta in iudicio, vel in iure, hoc est in bonis, in quo ius redditur l. per
de iust. et de l. a 5 ult. de interrogat. in l. sua. ita Donatus illud deventi in
Protonota in ius canonicum interpretatur ad illud per quodam locum Sella ignot.
atque ep. 13. non confemi in rebus que iudicantur in iudicio diei iudicis sunt.
sic legendi monet Cuias. 56 Paul. ad edict. m. l. de confes. Ne satis qua-
ratur loci canonicus Notomang lib. 3 antiqu. rom. pag. 484. ubi per rebus que
legendi putat rebus iudicantur; et merito hoc est statim addolenda; ne ex hoc
esse eliciatur id tempus dari confemi ad ostendendum, ac iudicantem, et unam
eandem coniungit l. cum 6. 5 ult. de confes. aliter et docemur, quod si confessus
soluere sit paratus, dixit in ad ostendendum perat, vel dixit ei de dandis bonis
de bonis re de iudic. l. ult. m. l. 31 de re iudic. ius deinde accipit pro ipso bono, in
quo ius redditur ut docent Duaren. et Vberius. ad l. de in ius iuri. et ad l. sig
in ius vocat. si iuris. Donell. l. 2. m. 3. Qualis. q. 109: Cuius colligitur in se re con-
fiteri, id est ac in tribunali cum ipso confiteri, et qui ita confitetur bonis pro
iudicato non confemi extra iudiciale id non operatur l. de confes. Unde, qui antequam
accusaretur cum iuris manus non intulit per consilio, non bonis, quod in iudicio non
fecit ut doli perpendit Cuias in l. in fraudem de eius de iure feci.

E a q. uenit ex plicandus. Dio lib. 57. ubi ait ueniente Sybexio in
 Senatus, gloriatur ante n. et iudicij se inter fuisse, ut bona eorum ad liberos
 pervenirent; necessarios nunguentis, q. a. mox illa anteque Senatoris criminis
 cent. accusari n. fecit eos conuictos; quamvis ex illa, qui ultra criminis
 conuictis, uel ante criminis postulatum de se statuit, qui ubi manus infer,
 notz n. effugit; quia uidentia mox illa sunt magni e. alibi uexificatio maxime
 et suspendio uim finierit ut est in Cuiusdam Elena; ubi ait rexus e. hon-
 gular. sublimis, et suspendia, ex ueris. ipi. E. Roma quod id perus mon-
 tis addit. fuit tupe, et indigne. Roma. Bonito ab eo tempore, que Augustus
 Pausanias ut scribit Plinius lib. 36. ep. 15. nuncos eos, qui ubi mox conuic-
 runt, tunc supientes operis publici, quod Augustus. Plerumq. indicat, caui su-
 fixit; O. et q. auct. carnisficii bon. loco. Boni. ex, qui se uulnerat, ut mo-
 xerit ut e. apud Plinius lib. 29. uulnerat, de uulneris edri. nomen transire,
 constat in carnisficii a uulnere uendi, indeq. carnisficii nomen infama e., si uul-
 per. pro eo, q. ex quo supplicij uulnere. L. 6. §. 1. de bonis damn. cito conuictis
 magnus. Namque in Penetratione n. duera significatio; carnisficii e., qui uulnere
 uulnerat ut e. apud Martialis. Carnisficii pedes et quod Caralis. Carnisficii ageris
 hoc in omnia n. sufficiunt ut suspensory bona suo applicanda si surgendy it
 paraty ultra criminis conuictis.

Vnde Aemidorus procul, q. uenit ex
 emittit nomina, n. dei imparentia omnibus in q. in carnisficii propter quorum no-
 mina dubitanda; cuius loci meminit. Auct. 6. paragon q. 2. Anu. hoc Aue-
 midori n. penetratio accipienda sit, ita ut nomina eorum, qui se interemerunt in
 parentia omnibus n. dubitanda; siue id fecerint conuictis criminis, uel in uulnere
 deprehensio, siue ob tedium uitae, n. una aemine dubitanda potest. Cuius md. l.
 infans de i. fin. reuere accipit Aemidori, de hoc q. se interemerunt in ipso
 reatu, eod. q. mo accipit Varro apud Terentium q. ait surgendos ubi n. se
 xi, ut q. fit amplius ea d. in. Tiberius l. n. dicit de hoc q. tot. in fam. d. ne
 q. manifest. ubi uulnerat n. radio uig; uel mala conuictis; ex q. ueris
 manifeste elicit x. uel luby tantummodo. denegari eis, q. criminis conuic-
 entia, non u. radio uig; siue d. d. imparentia se interemerunt; in d. q.
 fm

Omudtur eius pueri defolent, qui de se propositi pueri coeunt iuxta
longius; adeo ut ne amore magis qui potest se ipse intemere, ne cum ac
tuehore agat. *Deuotus d. y. quid 24. q. 3.*

15

Et quamvis *Diuus Hieronymus* in
ep. 1. Iona cuius uerba leguntur in ep. n. 23. q. 5. sequentia pronuntiat: in sexa-
guentibus n. licet propria pueri manu absque eo uti uelut puerilibus
et R. Ambrosius lib. 3 de Virginit. cap. 7. commendat Pelagium, qui a ipso re-
castris puerilibus, occidit; et narrat Cuius lib. 8. hist. eul. q. 12.
duas ex matre uirgines in flumina, et duas alias in mari se proiecit, ne
castris amitterent; in semper diuini a nemine. Hic se intemere et ob-
seruando castris, quod ostendit D. Augustinus lib. 1. de ciuit. Dei. cap. 26. ubi
propterea de sanctis sceminiis tractauit, quia ut inuitationes sua pudicitiae e-
uitarent in flumina se proiecerunt, propterea auisit hoc eas scemine diuini oculis
uideri, sicut de Samone dixerat ep. 11. quo sensu accipienda si loca parum
allegata, et Virgines hoc fecerunt diuina inspirante, ne et si eius expresse
non meminisset, ille in inuocat R. Ambrosius de Pelagio Deo gloriam
commemorat; R. Hieronymus et illi supposito loquutus fuisse uidendy e, ut docet
D. Thomas 2. 2. q. 64. art. 5. ubi Caetan. et D. Augustinus d. cap. 21.

16

Sepulchrum qd
ecclesiasticis illis fuisse denegatum, qui ex ultra eximius conscientia se intemere-
merunt. Equet ea pueri, et idcirco hoc mortis genus appellauit canones
informe, adducit a multis, n. animaduersione nalkio in ep. saluatoris de peni-
tent. dist. 3. qui de de puerelli Iuda loquitur, qui ven. laqueo suspenditur,
cuius et R. Iulius Iuuenius recensens ita ait

Informem rapuit fides de vestice mortem.

Cod. q. modo appellauit Ioseph. qd Gery lib. 3. informis, ait, Carbi la-
quey homines inueniunt. Et ante ipso Virginit. lib. 12. Marit.

Et nondy informis Carbi trabe nequit ab alia.
Quo in loco Virginit. auisit idcirco informe a Poitay Principe appellari, qd
qui laqueo uirginit. inuoluitur abluere, qd id mortis genus est pro-
minori, inuoluitur que.

Deinde

17

Probatur deinde, hoc moris genus fadivimus, et nupivimus
ei ex Iulio libro 2. de ad. n. de morte Iulii Fulvii, Binque, moris
fada perit, ne postea subit, sicut mare ubi moris laqueo depen-
dens invenire; adeo hoc moris genus perimus suggestum, et per aqua
antiquos, ut nec falsi est libere. Dii igitur iustion, et quia hominis mori la-
queus pendet in lib. 2. cap. 25. Plinius senior sane et eleganter hanc
moris propositum iurat, quia credebant antiqui, quod ex nulla via est igi-
turi obstruere putare, per fadivimus ita semper conubare; ubi per ex
loquitur, qua nefandis peccatis, per propositum. Venit intelligitur apud bonos
Auctores: Epe aut Moria adeo maledictus fuit homo, qui hunc gende-
ret, ut legitur cap. 21. Deuteronom. m. et summa q. 47. art. 2.

Non 18

ignoro apud aliquas gentes si fuerit habitus, pinge, nec deforme hoc moris
genus; ne Germanici morientis propinquorum guly frangebant laqueo.
Cicero. Caesar. de proparat. Evangel. lib. 6. cap. 8. et illos, quos ingenui homo-
re prosequuti fuerant, patibulo suspendebant, ut refert D. Hieron. lib. 2.
in Sabien. qui similitudine et apud Persas usque in maddis searum Emi-
rius. Plinius lib. 13. de variis. refert quendam propositis sibi esse, et
laqueo, optavit laqueo vitis finire.

19

Dixerimus, sed non sine occasu; nam
Cuius in d. in fraud. et ius de i. sic. Castrum dicitur et adhibendum et in
suspendiosos, si idem quod conficitur bonum, quod ipse libenter, et ex iure
admitto, sed et quod tunc et parentationes, ut ut illi qui suspendio vitis
finierunt, suspensio in parentibus, si non citius conscientia, sed ualitudine in-
gambli, aut pudore exis alieni id patravimus, quo sensu exaudire tunc ind.
E. liberos si non sicut de hoc quod infam. et long. Auctorem. Allegat; neu-
ry fuit ut in Cuius. meq. probabili reddere opinionem, hoc cumulare Cuius
in suspendiosis dicitur et adhibenda non est, quia apud Romanos abie-
ctissima habitus fuit mori illa proposita, fada, rursus, et singularis et ipis
sexus ignominiosa; quod et ne lupis tunc exstimo suspendiosos, ne
eorum nomina dei in parentationibus. Nos u. qui gladio, et iusticio ut ius

non sine iuramento super hoc, casibus, Caput Romanorum sine parentibus,
 quia apud ipsos mori per laqueum, vel suspendium fuit sed et Turon, si v^o
 precipit, aut per seipsum; quamobrem in his admittenda est illa distinctio an
 criminis concurrentia id patet, tunc enim non suspensio, si v^o dolore impati-
 bilis, ligando, parentibus et a familia sua, et suspendio si amicus et Ma-
 gister meus in privatis, cuius exultatio super inuidia, cuius religio super
 capite D. Andreas Dno Ramus est vivente liber. in suo privilegio nro
 tract. l. 9. 32. n° 78 v. g. ubi, ut videtur, multa addit ex genere proprio
 Electionis; multa igitur addita nomine et felicitate capiat; Audiam ad eum,
 invenies recordationem literarum et servatos.

20
 Opp. l. 8 § 1. d. 1.
 de manumiss.

In ad iuramentum. Vt bona
 alienum ex eo quod mortui sibi consuevit suo applicando, requiritur
 ut sit criminis accusatus, vel in crimine deprehensus, et quod post accu-
 sationem, vel deprehensionem se intexamat; alias enim et si delictum commiserit,
 ex quo publicatio bonorum sequitur, si ex ipso damnatus est, et postea
 sibi mortui consuevit, sicut bonum non fuit. Et si bona eius de bonis eius ante
 quoniam de villa non tenet, si se intexamat ante accusationem, si de expulsum. sed
 an vero hoc reddita dubia ex l. qui pene d. d. d. de manumiss. Vbi post-
 que Maritimus asseruit non criminis capitalis verum manumittere non
 posse, ex Senatus decreto, asseruit D. P. Calpurnius recipere libertatem
 datum ab eo, qui in l. Cornelia damnatus est, vel cum furum competeret
 puerum, ne damnaretur, non competeret. Expando verba ista vel cum furum
puerum; quae conrincunt, sufficere ad libertatem impediendum, quod manumit-
 tens furum puerum damnatus; si sibi sufficit, ut bona suo applicando,
 quod ille, qui mortui sibi consuevit furum puerum damnatus ex delicto, et
 ante commissum, quamvis nec eius est accusatus, nec in illo fuerit de-
 prehensus; Et quamvis N. in l. si aliquis de mortui eius donat. asserat do-
 nationes, quae inter vivos factae sunt valere, inter donatorem capitalis poena postea
 inflicta fuerit, dummodo tunc poena suspitione facta sint, N. in d. de iur. interdict.
 Tab. 7 vult. 20. id est, si donat. factae sint ante delictum capitalis criminis, et
 in d. l. 3 § 1. supponit criminis esse commissum, et ex delicto accusatus fuisse excludit.

Considero deinde, leg. m. l. quæritur 15 § 2. v. a. g. quæritur
 an is, qui Maiestatis crimen commiserit, possit manumittere; mouet Paul.
 lib. 2. ad l. Jul. de vi publicâ, ex eo, quod ante damnat. dicitur i. iurum; et
 id. C. de Anronini restituito minus Calpurnio Critoni, ex eo tempore, quo
 quis propter facinor. suar. copitatus, igitur de pena, sua. uisus. et potest, mul-
 to prius conscientia delictor. quæ damnat. ius danda, liberari. cum
 amission. sufficit: § quod quis. cens. cogit. de pena sua, quod in bene
 composita. reipublica. semper contigit, ut intelligat. dicitur. reus. suar. amission.
 et ante. reus, et damnat. multo. igitur. melius. si post. delict. committit. reb.
 mors. conueniat, et antequam. accusaretur, dicendum. bona. eius. sine. applicari. debet,
 si quis. nullus. homo. adeo. ignarus, adeo. memoria. apertam. inuenit, et
 post. committit. delict. atrox, de pena. non. cogit. Idem. igitur. C. m. l. 3
 Si de bon. eor. qui. requirit. accusat. vel. de. iurisdictione. in. delicto.

U
 l. quæritur 15 § 2
 v. a. g.

Deinde vide

leg. m. l. post. 2. l. 15 de donat. ubi. 23. florentin. l. 1. ita. legit. Post.
 l. 1. capitale. crimen. donat. facte. n. ualent. ex. d. d. Severi, et Anto-
 nini, nisi. condemnatio. sequatur, sit: § si. condemnatio. sequatur. fuerit, que
 pena. donantis. puniat, donationes. antea. facte. ualent: tantum. igitur. abest,
 ut. requiratur, uel. quod. delinquens. crimini. acquiescit, uel. quod. in. ipsis. sit. de.
 prebentur.

l. post. 2. l. 15 de
 donat.

His dubitationibus n. obstantibus ex uera iurispudentia auer- 23

dy est, bona illius, qui sit mortis conuenit ante. reus, si aliter in crimine
 defensus n. fuerit. sine. n. applicari. Ne. obstat. id. in. d. l. quæritur. § 2. v. a. g.
 qui. capere. loquitur. in. reo. Maiestatis, quod. delict. cogit. postea, et
 audit. ultra. cineres. l. ult. ad. l. Jul. Maest. l. 1. § 1. C. de. ubi. exaudit. d.
 Anron. Pelopia. concedat. l. 2. § interdy. et. de. iur. et. legit. adeo. ut. perductionis
 reus. statim. statim. intelligat. amittere. dicitur. l. 1. bonar. suar. et. ante. postulat.
 et. donat. quod. n. ita. auerit. admittit. et. in. crim. seculari. l. ex. indicio.
 ro. ff. de. accusat. l. 1. § postea. C. de. bon. precept. adducunt. de. crim. 23
 crimen, quod. et. postea. tenet, et. si. sit. et. defuncto. n. sit. constituta
 ex. placito. Imperator. D. Maxi. et. Antonini. in. l. de. iurisdictione. et. C. de. re.

de re militum. lib. 12. ex eo quod ante ipsos sunt verba de illis criminibus
et de re militum, more extingueretur. L. C. si quis vel accusator de-
scit in crimine Maiestatis laudare, ille, qui deliquit, si hoc ac crimen, conser-
uit si potest bona sua aliorum, quod ipse et bona intelliguntur adempta, eo
die criminis et si, nec potest servos manumittere, ita data libertas
a reo Maiestatis ipso iure non valent, tanquam data ab eo, quod non est
L. C. de bonis a non domino manum. In aliis autem criminibus capitalibus
non statim intelligitur amittere dominum bonorum suorum. Et ex iudicio 20 de
accusat. inde et capitalibus criminibus ex Senatus decreto manumittere
sunt servos non potest, quod exequi valet, et si Senatus non esset, nec
auctoritas. Et qui pena est de manumission. Libertas et data ab eo,
qui in lege Cornelia damnatus est, vel cum futurum pergeret, ut
damnaretur, vel in postulatione de crimine non valent. D. L. S. de manumission. ubi si ille, qui dedit
libertatem ante reatum, si alius non fuerit in crimine deprehensus, aut non
fuerit ita manifestus delinquens, ut nulla possit respirare, velari,
data libertates valent ex postulo iuribus.

24.
L. quentis is qui
a ger.

Sed aduersus hanc obstat ex-
pedit adhuc potest in m. d. L. quentis is qui a ger. ubi ut libertates
non valent a reo perductionis namque sunt recepti. D. P. quod
minus legimus Calpurnia: ex quo criminibus certis de pena propter facino-
rum suorum cogitatur, multo ante ius dandi libertatis amittere, conscientia
delictorum, quae damnat, quod receptum est fecit, ut damnatus lege Cor-
nelia, vel ille, qui futurum pergeret, ut damnaretur, ius dandi liberta-
tem amittat, ut patet in d. L. S. de manumission. et nullum discrimen
constitui debet inter crimen, perductionis, et cetera crimina capitalia,
siquidem tam in his, quae in illo namque sunt recepti, ut impediuntur li-
bertates. Ex quo videtur et patet in d. L. iudicium 20 de accusatione.
ubi de re Maiestatis ipso iure amittere dominum bonorum suorum, quae inter
ceteras et incognita, et diffusa inter perductionis crimina, et alia cri-
mina capitalia, ut agnoscit d. L. 7 de iust. 20.

[illegible]

Ex q^{uo} et lue donat. C. ind. l. 8 § 2 de donat. ubi
 a seueri recepti sunt, ut damnati l. Caelia, manumittere n^{on} possit, vel
 suum prosequens, ut damnatus donaret, q^{ui} et accusaret, vel q^{ui} in ex m^o de
 fensus dubium manifeste delinquens, ut damnatus eius delicti nequest,
 n^{on} ante reat^{um}, qui in lege Caelia de falsis committit, ulla potest ma-
 numittere, nulla eni^m ratio est, que impediat manumissio^{ne}, nec seuerus gra-
 re uoluit ante reat^{um}. Et tunc impedimentum.

27.

Sed adhuc excipitur reus
 Seueri cuius ei ex d. l. 8 § 2. de donat. uel a manumissio^{ne}. in eo qui in lege
 Caelia damnatus est, q^{ui} quod l. Caelia bona damnati suo publicant^{ur},
 unde d^{icitur} q^{ui} ex die damnationis domini^{um} amittit. P^{ro}inde consideratio
 ex d. l. 15 § quoniam ante damnat^{um} d^{icitur} est, que demonstrant de Ario an-
 su post damnat^{um} d^{icitur} remanere; que u^{ero} multis n^{on} erat ab omni^{bus} ab
 auct^{oritate} d^{icitur} in d. l. 8 § 2. n^{on} Martiani delicti de quo, ind. l. 15 n^{on} d^{icitur}
 ab alio quodvis publico delicto, ut p^{ro}bat in d. l. ult. ad l. ult. Marti-
 ni.

28

Responderi potest q^{ui} post damnat^{um} natus fuit. Seueri recepti, ut
 impedirent libertates, ratio in eo uult, q^{ui} n^{on} stat, ac quis damnatus
 est in iudicio publico bonos suos liberos d^{icitur} amittit, nisi ulla alia
 causa et legitima interueniat ut iⁿ d. l. 15. in l. filius famulus. § d^{icitur} n^{on} d^{icitur}
 de leg. l. tene Alia. § n^{on} 19. et Alia. § n^{on} 19. ut est manumissionis
 causa, n^{on} ex liberos eius natus sit, ut simul data reuocari n^{on} possit, ut
 uulsa iura clamant, merito data libertas ab eo, qui in lege Caelia
 damnatus fuit, impeditur est seueri recepto, potest namq^{ue} damnatus
 appellare a se, itaq^{ue} § omnes seueros manumittere, quos manumis-
 sio fortassis exhaurebat itaq^{ue} sui patrimonio, q^{ui} p^{ro}sumit in seueri e-
 re l. 8 § 4 de institut. l. 5 § 10 § et a q^{ui}. Et conuenienter fuit p^{ro}ba-
 tum, cuius ratio seuerus occurrat uel boni libertatis data ab eo, qui
 in damnatus est l. Caelia, uel qui suum prosequeret, ut damnata nullus
 esse momenti.

29.

Hae glauabant, si a se appellaret, n^{on} si in iⁿ iudicio

iudicium post damnationem transiit. Inq. benedictus super contrahentibus damna-
tus; quo casu exaudire oportet dubium in Ario. sensu ex d. l. quodammodo 14
q. 2. in q. 2. appellare oportet, ut iudicium quodammodo exannuanti
omnia, que reuocantur ad hoc contrahentibus. L. 5. fin. ad Dign. L. 2. c.
15. d. si fundus q. caridax. uel. ab Arianis, 2. d. l. c. 15. ex n. 12.
Donell. in l. uniu. C. de ex delict. defunct. q. alii adducti ab Arianis
in nra l. ex n. 30 q. addendus. Pub. in manduct. ad p. ex nra re-
signat. Beneficium; 2. d. alias species adducti. L. rep. et d. d. aut.
Bonitatis hanc doctrinam emendat.

Tandem in d. l. h. in l. l. post d. l. 15. 30
d. donat. n. omnia. Conis in l. uniu. C. ad. L. Jul. Mai. Suppon. Genit.
Lib. 1. de iudicant. pag. 115. Si finis ad d. l. post d. l. n. 2. d. d. n. 2.
rea. quod. q. 3. Sed p. f. n. 2. d. l. 1. d. l. 20. qui impeditur q. lo-
rentina l. l. 24 q. 2. expendimus. Inq. in d. l. post d. l. uel. l. 3. c.
Haloandina. probat. hanc iudicant; n. si florentina l. l. h. reuocata, sequi-
tur in Ario sensu. donatione. ualere falsas ab illo, q. is capitale d. re-
cet. si condemnatio sequuta sit, quod maxime absurdum est, nam con-
dicio q. d. n. sequuta potius ut n. ualeant, quod ut ualeant donationes
efficiere debet.

Retor e, ut uinculorum uenit l. l. uel. l. dona- 31
tione. falsas ualent, si condemnatio sequuta sit. ut sensus sit donationes,
post d. l. capitale cimen falsas n. ualere, si condemnatio sequuta sit n. sit,
sequitur v. intelligimus, n. ut Arianis. interpretand. eam, que donat. p. reuocant,
sed ea, que ut uenit ueniant, sequuta sit n. d. l. post d. l. capitale
cimen, uel. l. post falsas donat. Sed hoc explicatur d. Arianis. que
A. Fabri e, ex ipius Fabri doctrina opinio, qui ut interpretand. l. l. in l.
7. d. mort. can. donat. ariet. indubitanter donat. falsas ante d. l. capi-
tale cimen, ualere. d. l. 7. sub. q. 20.

Sed probat. omnibus est lectio 32.
Haloandina, que sic n. habet post d. l. capitale cimen. donat.
falsas n. ualent. ex d. l. l. Arianis, et Antonini si condemnatio sequuta

33.

Ratio huius iuris in eo consistit, quod

1^a L. 19 q. 2. agg. illic
 n' estus de hanc, sunt
 me huc de n. = deinde
 q. 2. agg. n' estus
 dandz liberantz
 sed s'us dandz L. 19 q.
 2. agg. s'us dandz liberantz

de furtis peragere innocentis ex d. l. 3 § ult. de bon. cor. si in reatu
deceat, libentius si ualeat a p^{ro} ex recepto scire.

Dilectus 34

et in donationibus ad rem uideri, et ex natura suum receptum, uide-
retur si ualeat. Nec receptum in d. l. 3 § ult. natura suum ad inua-
lidandam donat^{io} si ostendatur receptum, q^{uod} in reatu ante n^{on}, aut tunc
qui est d^{omi}nus bonorum suorum, idcirco si n^{on} extaret receptum, recte pote-
ret accusari criminis capitalis donare; q^{uod} t^{amen} donationes infamari, nulla
iuris ratio prohibet, condemnatus subrepti uoluit receptum: ex q^{uo} illud in-
conueniens remanet eius, qui sub morte conuincitur in reatu d. l. 3 § ult.
de bon. cor. q^{uod} ante n^{on}. Denique et illi d^{omi}nus p^{ro}fero, qui criminis con-
sentia, n^{on} u^{el} doctore imparabili, aut alia r^{ati}o eam morte non conuincit.

Qua de hinc 35

quasi manducando ad fluxum r^{ati}onis interpretatur; Et ad interpretand^{um}
h^{oc} in l. si in lib^{er}is 28 § ult. de bon. lib^{er}is ubi p^{ro}fero. Tamen
m^{ult}is accusetur erigendo, si est p^{ro}curator ius illud, quod in bonis lib^{er}is
haberi debet si forte in lib^{er}is n^{on} ammaduicetur; p^{ro}p^{ter} hoc p^{ro}fero
eand^{em} seruari in bonis eius lib^{er}is, qui mere accusationis morte non
conuincitur, ut semper ius p^{ro}curator in eius bonis seruaret; quae n^{on} p^{ro}bat
dilectus n^{on}, q^{uod} quod equi parat damnatus est, qui mere accusationis,
sub morte conuincitur, d^{emon}strat. C^{on}tra p^{ro}fero de equi parat est damnatus n^{on} ta-
xi, et eo, qui sub morte conuincitur, ultra criminis conuincitur; cum eand^{em}
bona eius p^{ro}fero si uideat.

L. si in lib^{er}is 28 in
fin. de bon. lib^{er}is.

Sed magis dubitans ingrat (ab interprete 36

bus alio silentio omittit) illud, quod accuset d^{emon}strat. morte sua con-
scientia mere accusat^{us}, in damno equi parat; capere n^{on} uidetur la-
befalla n^{on} h^{oc} in d. l. 3 § ult. de bon. cor. et eo eo namq^{ue} d^{emon}strat
equi parat damnato, et qui mere accusat^{us} se int^{er}emit, q^{uod} illi q^{uod}
merito sit ne damnatus p^{ro}fero p^{ro}fero damnato, et sequenter ante accusat^{us}
h^{oc} equi parat p^{ro}fero. P^{ro}fero t^{amen} d^{emon}strat idcirco d^{emon}strat q^{uod} illi q^{uod}
P^{ro}fero si duas uerba illa mere accusationis, exaudienda est non.

pro futuris accusationibus metu, sed pro metu accusationis in factis,
 exempli causa liberum accusatum fuerat crimine capitali, et metu
 accusationis sibi mortem concitauerat; auerit Florentinus eius bona
 suo vindicanda excepta debita parte Patrono, rebe enim qui de
 sibi mortem concitauit, accusationem metu post accusatorem falsam.

37.

Secundo di-

ceat posterius accusatorem falsum non fuisse, quod manifestum fuerat
 delinquentem liberum metu futuram accusationis interceptum bona
 suo sua vindicari; sufficit autem uel ut in reatu sit, uel in
 subreptu deprehensus, uel manifestus delinquens, ut bona suo aspi-
 centur; quando quidem et in perditionem reprobam manifestus delin-
 quens transire poterit, ne delicti sui poenitentiam subeat, et hoc quod dixi-
 mus de manifesto delinquente, rebe pro ex bonis sic intellecto. Re-
 inde ut Florentinus melius persequatur, animaduertit postquam Patrono de-
 bitum, suo non vindicari; imo conseruari pro Patrono; ne alias sit in po-
 testate liberum Patronum debita parte priuari; quae ratio ut liberum
 adrogare in se non admittatur l. si nepos ab aucto si a parente qui su-
 ex. manumiss. l. pater fam. l. ult. de adopt. l. ult. de test. Romm. l. liber-
 to de in ius vocand. l. secundum 32 de rit. nupt. l. ut in reatu. vltima.
 ad legem in d. si nepos. Quall. ad Donell. 2. comment. q. 23. Unde in
 specie legis si in liberum rebe ad liberum et sibi mortem con-
 citauit metu accusatorem futurum, non est fructus quod Patrono pars debita
 in eius bonis denegetur, quando quidem heredes et damnato, et in dam-
 nati liberi bonis ius suum illarum Patrono conseruat, ut in princip.
 l. Florentinus auerent.

38

Ex eadem distinctio lucy accipit Vig. in l.

l. si filio 6 §
 eius de in iust.
 nupt.

si filio 6. de iur. de in iust. nupt. ubi Enulius asserit non posse a
 Praeide, de decurione, aut eius filio, nepote ve alioqui sami suppli-
 cium Praeide inuoluit l. si quid ex eo q. lo appellandus sit, decurionem
 q. a Praeide damnatorum capere, non debet tamen nota fieri, sed potius
 Principis ut Praeide compendauerit. Igitur ex ista l. decurionem tamen

valent

Peramus ex Vp. ind. Scilicet in
 uis. quae dicitur, refert in illo Consuetudine, quod scilicet cum, qui de crimi-
 nis conscientia, uel alio iure sibi mortis consciuit Imperatoris Adhuc
 aduocatus in militibus in epistola ad Imperatoris Venerabilem, ut siquidem
 de conscientia delicti militum mortis maluit, eius tunc fiat iudicium, si uero
 iudicio iure tunc veritas si destruat, cuius recepti et sit mentio in l.
 cum militibus 34 de militibus. Et in l. omnia 6. de qui se de re militum.
 Cuius 14. 99. Papin. in d. l. eius militum Et in reuertit ad h. l. 6. Scilicet
 post antiquiores, si uero tunc si fecerit miles, Et si aliter eximius
 conscientia, se interueniet, bona defuncti illius, qui ab intestato lege
 vocantur, ita bene capere in hoc uis, quae dicitur, Vltimus aduocatus
 rursus personam aduocatus designat, auctorem militum intestato decedentis
 cognatis succedere, quod defunctus Legioni bona militum esse vindican-
 da l. uniuersis 7. C. de hereditaria decurion. Et nuncius Legioni et sit
 mentio, quod apparetur bonorum in l. 4. de exco. siue iacent de fideicom.
 libert. quae tunc siue iacent emendat Cuius. Et pro caducis Legioni reponi
 ut caducis Legibus in notis ad inst. de eo cui libert. iure bon. addit.

Et lib. 9. sup. Pag. in l. 50 de manum. et ad Vlt. in supm. n. 28
d. 7. et in l. 3 C. de bon. uacant. lib. 10. 3^a q^a p^astabiliu^a explicat
Brouer ad d. l. de eo cui liber. iud. bon. adu. n. 3.

Sed aduersus hoc, 42.

[l. 2. de uet. et milit. succent]

que diximus, difficile est. Pagin. in l. 2. de ueteran. et milit. succent. ubi
bona castrensis militis intestati de fidei iure n. iudicantur existeret le
gitimo herede intra quatuor gradus, aut proximo cognato: ex qua Pagin.
auertit illa duo inferuntur aduersus Vltimam. Primum, quod cognati ab
iure exheredantur gradus admittuntur in l. 6. Si quis, nec sane aliqua
ratio est potest, cum ut pagano, militi n. succedat. Secundum, quod
2. si quis admittitur defunctus cognati in l. cum un^o q^uq^{ue} de h^{er}edib^{us} legon^{is}
n. fidei bona iudicantur. Sed quod interpreti mittunt illud diffidimus
est mihi, tum f^{or}m^a, qui est sciens criminis militaris sibi mortis
consciuntur iuxta fuerit, et manifeste uis sit militi, qui cap^{it} p^{er}u^{er}
xi meruit t^{er}re facere concedend^{um} est, cum q^{uod} bona intestati si p^{er}u^{er}
sit ex i^{ur}e Paul. et Menandri in l. 1. de ueteran. et milit. succent.
Sed et si ille, q^{uod} sibi mortis consciuit, ideo intelligat amittere t^{er}re
trunc, q^{uod} illo facto p^{er} se pro confesso, ut. Satius est diximus, Quid n^{on}
p^{er}uenerit n^{on} f^{or}m^a ob ueris p^{ri}ncipij fallere debet in milite, cum q^{uod}
p^{er}uenerit possit testari, et si n^{on} testetur, mortuus q^{uod} sit, cognatis bona
relinquenda, dum^o ex tali militari delicto sit p^{er}uenerit.

Primum dub. 43.

t^{er}re tollit (videtur que p^{er}uenit ex l. 2. de ueteran. et milit. succent)
si consulat Cuius. ad d. l. 6. Si quis. Et in ueritat. ad p^{er} de ueteran. et milit.
succent. et lib. 16. sup. Pag. in d. l. 2. Anton. Pat^{er}. de iud. n. ex l. 89
et 10. Admon. lib. 8. d. 1. q^{uod} 8. d. uel. 9. m. q^{uod} 1. l. 1. T

Secundum 44

ut dubitatur distans, si prius intelligas, alia est delicta militaria, alia omnia;
alia omnia sunt stupra, adulterij, furij et^{er}a, militaria de armis
ablatio, neglectio discipline militaris, emanatio ex^{tra} militib^{us} q^{uod}
damnat. ex delicto militari ex. Aduani recepto iudex ingia n^{on}

Casey
45.

Ex eis dubiis explicandis e. p. in Ley Ric. 45.

32. I si maritus 7 de donat. inter. vel si maritus uxori donauerit, et mox [cy bu 32 vt de
h. ubi de ualida conscientia conuenerit, uel et post mortem memoria eius donat. inter.

damnata sit donatio. reuocata, quamuis quae alius donauit, ualent, si
n. nonis ead donauit. Qua de iure diffinitio redditur ex reg. Sicut est do-
nat. inter uirum & uxorem si ualere tot. n. de donat. inter. B. P. 1. 2. 3. 4. 5.

pl. 2. Ficklin. 3. Kous. pl. 72. ex pl. 80. ex gr. P. Barber. in L. quod dicitur

34 ex n° 66. ff. de iur. matrim. Grauell. in l. i. c. i. uerb. libere ex n^o

109 C. de reue. donat. ne maritus amorem se comp. possint L. 1. or dedo.

nat. m. g. d. m. Antonin. Caracal. Septimii Severi plus bone

xipoy Tagauit, constituitur ut donationes inter viros & uxores firma

rentă, si donator în cașă uşurată decemnet Li. y. n. C. de donat.
inter. Cum Bic. l. p. 72. m. m. S. m. B. h. m. m. m. m. m. m.

inlex. 6. cy Die Statut. 32. in princ. l. nq c Imperator. 4. cy reg. f. eod.

Ex 99 out 46

debetur ad $\frac{1}{2}$ p. in $\frac{1}{2}$ l. u. die stat. 32. Si maxime ubi si maxime uas.

et donaverit, et de rebus concienis suis se concineat, donat n.

valere. unde. H^{p} . in p^oterius. H^{p} . amare debueret ex iuris ratio.

quid de eius iura voluntate n. apparuit, imo in ead. maxime donatoris

periculum est. Alii tunc non obstantibus consueverunt ut Virg. scribit; nam

Et si donat^{or} inter vivos et uxori confirmet et donator in eade voluntate
 et confirmet uxori et uxori confirmet et donator in eade voluntate

te perveniret, necum hō ē temp^{us} mortis temp^{us} mortis, quo confu-
tatio procedit, ut in cū dicitur. At ut romanus eximius cū

maior procedit, ut in qui donavit, et uir romanus existimetur, et ut
beat orna, qui donavit d. l. u. sic autem si donator G. et donat inter

cy ipse ille, q. vlt. mort. concepit. ob castrensis conscientia. 120 confiteor pa

beard, & p. indicato, nisi bases eius sint parati offendere innocentia

si minus si donatio illa, quae ex iure Antonini morte confirmari solet

removenda, et ea tempe alia bona fieri debeant applicari; quod id contin.

fit si eius memoria sit damnata, de quo si per tempus liquerit infans;

latius procedit. Itaque et accepit, quamvis ea, quae aliis donauerunt,

ualeant si inter vivos dñy transfereat, & tunc n̄ infirmantur, licet pos-

ea donatori relictus contingat, civitas ne adimatur, aut publicatio bonis

auidat, si tunc alii pro uxore mortui tunc donauerit, quae donationes
 infirmabunt, ne ex morte tempore ualere incipiant, ex effectu mortis
 tunc donationes istae tunc de donat. cum tunc mortis, quod damnatus est dona-
 tor, uel damnatus intelligitur, ex eo quod mortis sibi conuicit, tunc abest,
 ut ex morte incipiat ualere, ut potius ex morte impediatur ut ualeat
 (in d. si maritus) omnes antiquiores censeant, quia tunc morte tunc
 donatoris mortuo, uel uero pene effectu donatio facta uariis non confirma-
 bunt, ante Constantinum in l. rei eorum de donat. int. accedit, quod et do-
 natio tunc mortis equiparatur legatis ex oratione Antonini l. donationibus
 eod. ad l. falcid. causa tunc ab Aduat. lib. 6 pariter et d. qui in ex-
 plicat et tunc in d. l. hic statuit si maritus exstima-
 batur et, qui tunc
 mortis conuicit, equiparari ei, cuius memoria post mortem damnata
 est. tunc in specie d. si maritus equiparatur, in aliis pluribus dis-
 tinguatur, ut bene docet Cuius. in rebus ad l. in fraudem et d. eius
 et l. fuit.

42

l. in omni b. d. q. 12.
 de re militaria.

Ex superuacui dubitante, potest et interpretari l. in omnibus
 b. d. q. 12. de re militaria. ubi militi, qui se uulnerauit, uel alias mortis
 sibi conuicit Imperator Aduat. reuocans mortis punitur, et adhibita
 dubitante, ut si miles, qui suum mi parauit tunc uire, aut morte, aut
 furore, aut pudore mori maluit, in ipsum non animaduertatur; si uero
 miles non tunc exiecit capite punitur, nisi per uirum, aut latronem
 se uulnerauit, uel mortis sibi conuicere uoluerit, ne eo casu capitalis
 poena ei remittatur, militi quoque mutato tantum regardatur: quae omnia et
 confirmari uidentur ex tunc in l. si, aliquid 38 d. miles ult. de penis.
 ubi ait Paulus militi, qui sibi manus intulit, nec felle punitur
 capite puniendus est, quae uerba etiam quodammodo uidentur d. in
 omnibus b. d. q. 12. ne ex ipso infesto animaduerti in eo, qui dolore impa-
 tientia, aut tunc uirum mortis sibi conuicere uoluit, quod quid per homini-
 ora mittit ab exercitu, quae poena non leui est inter milites l. 2. in pene.
 q. not. infam. l. 13. d. in omni de re militaria d. Paul. 1. reuocata. v. b. ual. 18
 q. 8. l. tunc d. reuocata. Facillime uno uerbo et, tunc in d. 38 d. miles

intelligitur

intelligendy adhiberi debet, d. l. in omne b. 5. q. 1. In pagani de
versa pena constituta, ne si ille, q. miles n. sit, pex uxor, aut cas-
trici se interimere uoluerit, in quinquennij relegatio, compenditur
q. fuit falsy Ignati Pausini Proconsulis Bithyniae, n. q. a duo Adri-
ano q. de hoc scelere sui pronuntiabit l. 4. cum quidq. ad l. conch. de
iur. iur.

48.

Ex casu decidendi ratio interpretum l. parricidii § ad l.
Compei. de parricid. ubi si parricidii postulatorum inter decem, ex eo
quod sit mortuus convenerit, successores suos habebit; sin minus eum, qui
voluit, si modo ita fecerit; si uero decem intercesserit, eos habet heredes,
q. lege utantur. Ca quo ad huius creationis elucidationem elicio
q. postulatorum de eum, si de eius conscientia se non intromittit, sed de aliis
cas, heredes. Bene si ponit, q. bona eius sine applicari. Illud q. de
tenendi e, si ita ac quis de eum sit postulatorum auferri in hereditate
q, sed eo tantum casu, quo ipsi nolunt, probationibus formis aut i. de
facti ostendere innocentiam suam l. 3. Subl. de bon. eor. ipsi q. probare inno-
centiam tenentur, q. ex illo facto illata mortis resultat, quasi in i. confes-
sio, qui de re iurisy fuit Principis receptus, q. hae specie admitti-
teret probationes in iurisy, si quas habent heredes jura Iam in l. r. c.
q. ita fac. q. on.

Pertinet et ad hanc R. iuxta in l. respiciendy 11. Idem de panis. l. 2. C. q. trans. pot. l. 1. et 2. C. de bon. ex. l. 3. si damny 9. si igne. xxvii. et de eunt. l. qui ut 17. Si aut l. 14. auq. 23. Saup. 3. de delict. et. de senten. s. C. si reus vel accusat. dixerit. que à nobis p. ter temp. oii angustias explicari n. pot. syllas; in facite intelligunt. R. ex traditi. l.

Omnem interpretationem illius, quam plures fuerunt omni-
ni ad hunc in hunc l. exy lo vel addimus huic tractationi, huius
in genere ab A.A. quae in interpretatione omnino interpretari uidentur
Ex sequenti uidetur: ne Imp. huius exposculant, ut post publicum
accusat: ut contineantur crimines, quod tunc non requirunt si rei postulati

criminis sibi mortis consciverint; ne eo casu pro damnato senten-
tiam pro bono interpretentur si diu moriturus bona; nequaquam sibi ra-
tionibus vindicant, nisi ipsi sibi mortis consciverint, quo casu si he-
redes sint parati legem extendere innovent; ad hoc ex iuris ratio
admitti debent; quia propter necessitatem est, ut rei conuincantur, siue ipsi ui-
uentes, siue post eorum mortem heredes, ut bona sui patrimonii con-
seruent; ita explicatur bonorum interpretum ratio probabilis sententia.

51

Sed si uerum
amamus, eandem interpretatur ad rem tam uiciorum arbitrium; quia ex
iuris explicato principio derivatur; pena enim constituitur in emen-
dationem hominum. Si pena 20 de poenis: ne pena solum irrogari, non
quod peccatum est; sed ne peccatum in potestatem. P. Augustinus. Et alii referunt ad
quod in l. 9 de iudic. n. 219. Vbi in l. 1 de iust. et iur. quod bonorum penam
in re defuncti non constituitur, ne morte eius curat. Ipsi illa de qua de
delinquentibus imponi solet, inde est morte delicta extinguitur. Et de
penis. Delict. l. 33 de O. et A. l. 32 ad l. falsum. et adductum ab Amaia
ad rem tam ex n. 1. unde, si reus decuerit, antequam conuictus sit, pe-
na eius bona non applicari Imperatores in re sua asserunt.

52

Quae omnia
debent in delictis publicis, ne in privatis delictis est aliter ex delicto
penam decedentes in heredes transire si ex delincente res sit
ut sustinetur l. 20 de accusat. l. ex delicto l. omnes 26 l. 158 de O. et A.
l. 9 iniuriarum 28 l. iniuriarum 13 de iniur. ne per litteras testatur, quod
hanc notam sollicitam, de hoc rebus, quae iudicio educuntur l. 3 de
iuribus de penis l. alij 29 de donat. ideoque alio iniuriarum, licet alij
in bonis non operetur l. 32 ad l. falsum l. 10 de iniuriarum si quis caurionibus
l. 15 de iniuriarum de iniuriis. post hunc rebus heredes et in heredes
operetur. Quod 19. P. in l. si quis in l. de per. et inq. alij. Vbi
et in iudicio publicis post litteras testatur novam induci, et tunc si ante
reus decuerit morte extinguitur. et in privatis id de iudice.

53

Ratio

md

Imo dicimus ex eo petenda ē, qd in criminibus publicis vixit
criminales & extraordinarios ē; nunc vero si quis apud qm Ma-
gistratus l. i. O. 110. 11. de public. iudic. quare in eis illud quod in
iudiciis deducit nil aliud est, qm pena corporalis, vel conuictio de-
linquentis; et si pena sit pecuniaria l. aliud 131 de V. S. et si sit
liberata de emendat. omniy l. 20 de penit. l. bona fides 31 de positi.
l. i. C. ad l. sub. regit. nq in ipsa re publica permixto sit eius auctoritas
et vindicta, quae in disciplina publica & facinoray certior ē maxi-
ma videtur in l. ita vulnerat. ad. l. Aquil. l. bono s. qd illius de
pensis publican. l. i. in fin. de penit. l. 4 s. dñi de noxali. l. i. a reo
ro. l. ult. de fideiussor. inde qd euenit ut si reus post litem contestatam des-
erit iudiciū extinguat, neq ad haeredes transeat; nam si per-
stet, novatio inducitur, eandē rationis est, ut eius effectus ea idem
natur dependeat, quia ppter mortuo reo ante s. in xxy nā deducta erat
promissio qd novatio necessarius n ē locus, cum tempore solutionis. Non est
indemnificatio, ut deducta in iudicio fuit. Sumamus duplex quae exagitur;
qd plerūq fuit exemplo novationis voluntariae; nq si homo redditus
pura & iuxta sub solū novandi animo sit promissus, et tempore
cautionis solutionis in xxy nā decemuit, nulla ē novatio l. si liby
8 l. 14 de novat.

Non obstat, si solutus, vlti pars pecuniaris
ad haeredes transmitti oportere, cum bona post mortem remaneant.
nq dicendū ē pars pecuniaris indultū fuisse et ad castitatem homi-
ny l. i. C. ad l. sub. regit. l. aliud de V. S. cum qd delictū sit perso-
nalis ultra delinquentis pars extendi n debet l. i. cum de penit.
l. vancimus 12 C. eo. Deinde & illud fuit, qd pars capitalis vixit
subsequens bonay publicatio, tamq accessoria, cum ipd pars pmi-
pali extinguit, & accessoria extingui necesse est.

In delictis u pui-
uris, n criminatis, sed ciuilem gloriā qd apud iudices datur, non
vincta publica, aut coëxutio corporalis in iudicio deducitur; sed

94

99

potius damny patris, et in pecunia dico et interire, quod in pe-
 cunia, et in familiaris dicitur l. interdy 4 de public. iud. si reus
 ante iudicium ad heredem transmittitur, cum est familiaris,
 que in bonis heredi inuenitur. q. ex defuncti delicto tenetur, si res
 si decessit et in res sua, qua sunt in iudicio deducta, et in bonis
 heredi inueniatur, ita q. ex libris testat. quasi alius indueret,
 et quasi heredes ex defuncti delicto tenentur; alias si lib. testamen-
 ta non esset ad heredes non transmittitur iudicium, et delictum sit persona-
 lissimum: ea uerbis antea congestis docentur relati a Pub. in si non omnes
 inst. de pup. et omnes. alibi: quia propter si in delicto punitur non ci-
 uiliter apud, sed criminaliter dicitur eandem rationem esse eorum, ac publi-
 corum criminum; unde et lib. testamen iudicium extinguitur ex hoc; et quod
 dicitur accipiendum si iuxta in l. interdy 50 § qui fuerit l. ult. de furiis.
 In verum 10 Pub. de pœnis. l. ult. de pœnis. delict. licet ab hac opi-
 nione diuertat Taber. 7. ult. 20. sed id in l. 20 de accusat. nil
 pro eo facit, ne intelligendus est, qd in punitis delictis apud ciuitem
 non ut si extraordinarie et criminaliter apud punitur ad iudicium
 publicum.

56

Causam leg. Martiani et post mortem delinquentis iudicari
 probat propter adulter superius iactum iuxta in l. Pannonius § 8.
 § rei perductionis de adq. hered. l. donationes 31. § fin. de donation.
 l. 16. § fin. de leg. 2. Probatur. l. recept. l. ult. § 22. Quatenus. 2. disp.
 § 24. Sacerdotio l. ult. § 5. Gomez 3. uar. § 12. Notum. de uerbis
 uis uerbo perductionis.

57

Alia et si delicta, quæ morte non extinguuntur
 repetuntur, periculum de residuis l. fin. ad l. Jul. pecul. l. 2. ad l.
 Jul. repet. l. senatus C. § in accusat. ad dupl. l. 1. de publicat. i.
 Præter allegatos uidentur de Graculis in l. in unum in pœnis. n. 142.
 Gomez 3. uar. § 1. n. 80. Supra. Lopez in l. 6. et sequenti.
 Inst. l. 1. pariter. l. Quatenus ad titulum ad legem Juliam peculatus
 cap. 4.

Sed videtur publica delicta morte non extinguuntur ex l. filioz
I. scilicet de adm. l. pat. ubi post mortem publicis agitur iudicium. Sed
omnis Auctor. Et alius dicitur e, quod et si morte crimina publi-
ca extinguantur, tamen heredes non innocentis defuncti ostendere et in-
dicare, non cum memoria defuncti sit suscitata agere bonos et gra-
ves viros, unde non heredes hoc faciunt: ut Albericus in d. I. scilicet.

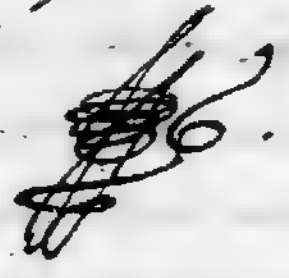
= Bald. in l. cum. C. ex delict. defuncti. Gomez. 3. na =

= nam q. 2. ex n. 38. Cetera quae dicuntur =

= suppleri possunt ea Amaxia in nra =

= l. quia temporis arguit =

= tui premimus. =

HISTORICAL

101. The first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

the first of the three main parts of the work is a history of the

totum erit in exequendo an ea ad rem remanet. qui per heredes
 Et ut promissum fide faciamus, ut ad id quod aedamus animadu-
 tendum est propter cum facili esset si nulli boni religionis contempti, alii
 per se timidi metu diuini Numinis usque ad superbos; ne uel boni, uel
 illi, aut peccarent, aut inquererent, quod relictum est. Proinde consulitur
 prouideri iuxta. in idem agnoscenti remissionem: ne cum lege illa deum vi-
 rali amplissima testatorum esset scilicet testandi facultas. Et ad hoc.
 I. uerbo 120 de V. s. ubi Cuius potest relictum in quod uultum, quod reli-
 gionis scilicet adstringere uideatur, sub idem faciendi relinquere, ita enim
 boni aut facientes admitterent ad relictum, aut si facientes desisterent
 scilicet. Sed hactenus remittitur scilicet iuxta, si ut legatarius boni si faci-
 at, quod in idem. falsum iuxta debet, ut ne hoc ipsum se falsum iu-
 rare cogat. I. hanc scriptura 26 de C. et D. ubi Julianus ait in hac
 scriptura si res dederit, aut iurauerit se aliquid falsum, expiunt
 rem scilicet duas. Experimentum. Propter an sit una, an duplex
 scilicet, in quo Julianus citius a Cuius uagulari uigilantibus lib. 28
 ff. in d. hanc scriptura. et sibi. et sub lib. 17. sub. 19. s. scilicet
 ambo sanguinolentas manus in Julianum iniicerent nulli alteri pre-
 ferre: uidetur. Patet in d. Prosequitur Julianus, quod si quis iur-
 tus sub idem sit si iurauerit se res daturum, aut momentum falsum
 quamuis uerbo edicti ad hereditatem uel legatum admittat ad idem
 iuxta. iurando remittit, hinc. Imo appellat facere id, quod se falsum iu-
 rare uirum erat. potest. I. et quoties de C. s. ubi quoties hanc iura-
 re iubetur se aliquid daturum, uel falsum, quod si in pactum sit, atque
 hereditatis si alias habiturum, quam si dederit id quod iurare iu-
 rus erat. Sub. d. lib. 17. 19. s. nisi in pactum sit, ne tunc tunc scilicet
 remittit. I. scilicet de C. s. I. falsum 63. Si sub idem ad subell.
 I. 2. unde male ad. Leg. 11. Sub. 16. sub. 19. s. Cuius. 16. 19. s. Pap.
 in C. 15. et lib. 45. Paul. ad idem. in l. scilicet de C. s. uel nisi scilicet
 uiuente non dederit, quod qui Rex institutus est ea scilicet si iura-
 uerit, se scilicet manumissurum; ne tunc per alias appellandus esset scilicet

I. hanc scriptura 26 de
 C. et D.

[illegible]

uerba fuerit p[ro]fatus, q[uo]d et uerum in propriis uerbis captandis ut-
 bant: tunc dicitur Nomen sui mihi sit illud benedictum, uel legatum
 capere, aut ex animi mei uoluntate benedictum, hoc uel legatum habere,
 quod uerbo si quis ueritate emittit, animo benedictum uel legatum fuerit p[ro]fatus
 non dubitat Cuius. quin benedictum eo facto approbatur, uideatur; quod si
 uero calamo percussit Cuius. fulius postea Plinio lib. 2. epist. 7. alii,
 inquit, in exoptandis rebus stemine ius iura emittunt; alii in capito-
 lis saltant, ac fulminant percussant Iovem. Suetonius lib. 22. cap. 2. Per-
 ter lib. 1. cap. 5. quod stemina uerba in Capitolio emitti solent uelati
 sedis notis inueniunt Cuius. lib. 1. de obs. cap. 2. auerunt aqua in hoc iure iura
 praestit. uerba uel capere saltant, ut in illo iure iura. religiosus
 est uerbo ad ueritatem temere uerba potest, ne percussus fiat: ut
 ex Plinio hoc uerba solent p[ro]fata stemina uerba emitti solent
 atq[ue] timore, quod Iovis fallerent: p[ro]fatur ita in uerbo iuramentum
 quod alias p[ro]fatur, ut alias remitteret solent. ut quo Cuius. o Gen-
 tili; qui licet gentili, gentili hunc bonorum uirum est, uerba al-
 lunt; nec Cuius. ut si in omni iure iura. et ueritatem p[ro]fatur in
 p[ro]fatur rebus exoptandis ex more p[ro]fatur ius iura. emittunt, uideatur hanc
 solent non potest facere solentibus inueniunt. Primum de Cuius.
 Q notat faciat. solent. s. q. ult. argui ut ex tota re p[ro]fatur solent
 inueniunt. fuit solentibus; ad quod enim illa dubitatione an ea implent
 solentibus dependeat p[ro]fatur p[ro]fatur? Prinde si uerum amamus solent-
 no facit q[uo]d ueritatem, nec q[uo]d grauius p[ro]fatur p[ro]fatur imp[er]are, ut
 solent illud iurandi simpliciter inueniunt, nisi Cuius. uelit n[on] ut
 faciat tanta legi, q[uo]d credibile non est, ex in tam arduis op[er]andi uia de-
 tractet consilios: q[uo]d dicendum est n[on] ut de simplici iure iura. exaudi-
 ri non potest: qua propter Accus. p[ro]fatur 2^a in n[on] ut exaudiat solent
 ius iura. remittit in P[ro]fatur, uerum si uerba uelit ea adimplere, adimplere
 potest, remittit namq[ue] eius implendi necessitas; non uerba implendi
 potest. sed o Gentili sic uidetur; ut h[ab]eat o p[ro]fatur iurandi sit timido-
 rum uerba suggestio; o imp[er]ator p[ro]fatur p[ro]fatur, ad hunc

nam diuina expresse Accusatus ait Consulibus in amicum idcirco Rem
remitti non debere, sed ait perperam Consulibus motus, quo eam ad-
plendo possit bene suum instruat. Sed summa Accus. ex eo, qd
in 1^a n^o d^o Annali⁹ Fabio agitur heredes iurare, et in eadem
apparet quod voluntas manifestare habenda Beneficiis, quam
per Benef. prius intelligat; et quamvis ad regenda n^o d^o n^o uer-
ba adaptari possit Accus. ad eum d^o, quo bene ut bene iura-
uit, nullo modo potest ad 1³ = His opinionibus ualere iuris in-
sidet, quia ea edicto prius remittit illud penitus obsequandus est, et
sibi idcirco iuris iura. a priora impetui, per quod agitur ut iuret qui in futurum,
se daturus, promissurus, sic quod de remittenda iuris iura edicto Consulibus
apert. exempla proponunt in edictis de futuris exemplis. Sed si
iurauerit se daturus 10; se monum⁹ futurum d^o l. h^o scriptura 10 d^o 8
1^a quod, nam quae futura et difficultas p^ostant, nec semper ueniunt, ut
cum promissurus nos futurus, omnia iurant ad facultates, aut uo-
luntates ut faciamus, quo fit ut his de rebus iuraturis anceps ius
iura ac propterea periculorum suscipiat. Item qd ius iura remittit si
qui mutauerint futura recipiendo ree prius obsequere: ut qd abit
in manus in rebus p^ostito assermandis intelligendy exit sig⁹ debet ius
iura in 1^a adu⁹ fuerit, ius iura. non remitti, uelut si cui ita legatum
sit, Aro fundy lego, si iurauerit nil dolo malo, in re aliqua, n^o qd
malo animo fieri, in qd agnatio omni periculo uacat, si sit le-
gatus, si necit t^o d^o animo est, ut si uelit Beneficiis uel legat⁹
debet qd in n^o d^o h^ous fuit instruat qui si iurauerit de re p^o-
stita, quo casu cum ex praebitis rebus prius cent n^o, uel.
P^o in n^o d^o d^o idcirco non remittit; sic Bonell. d^o lib. 8. ep. 32. Quarend.
ep. 5. Et de adquir. Benef. ep. 3. Sic proposita decidendi ree fuit ex-
presso ad 1³ dubitandi ree; ne ideo idcirco non remittit qd fuit de re
p^ostita supra. Ad 2³ dicendy est, ea edict⁹ implem⁹ quod non fuit Benef.
nisi ex uelit Bene adimplere ut Bene; quare in 1^a n^o d^o Consul-
tu ait tantummodo manifestare voluntas adimplendo: in 2^a aut⁹ p^ostat
prius

perire si iuraverit; si adimpleverit idcirco perire = Num ad 3° du-
bitandi est; in qua lau. Fabrumq. iuris placuerit diuinitus fuisse in-
no tu intra Labrum, Proculy, & Sabellum, diuinitas ex Sabini
& Proculi amicitia, quas hereditatio iure persequitur & utrumq. substantia,
atq. ego in no tu amicus fidei iunctus ee arbitror; tum q. Labro
missis casu, quo iurauerit ut periret, & sequentes in casu missio
de quo ipse n. dixerit. reprehendenda in Sabellum; idcirco Accurs. iur.
affirmo uerba illa ego puto eod. iure uerba; ee agentis dicens, non
corruptis; et hoc no remanent & tradita difficultate explicata. Sed
ne sine reliquo Muris eboris comitatus inuadat notia Sabellum burt la-
conimo seruandus est, q. d. in proposito iuris iurandi edicto fuerit pro-
pon, nec adu. in m. q. d. formula debeat iurare periret; si-
endy est nulla extra formula plac. iurand. debeat scilicet in hunc mo-
dy: Supplex mihi iuratus sit; ut sic ita mihi uelim. Nos propitios. Et
locus iurandi auctor est Fabus lib. 10. iuratus per Iouem. Lapidis hae
sternna uerba dixit: si uerum falso, tunc me supplex uelut uide asced;
bonu. etiam ut ego hanc lapid. de quo iure iur. Plinius sic in para-
graphis scribit: quin et uerum p. b. iur. iurand. et ille iurauit, et
expauit, exp. lanauit & uerba, q. caput suu, domu suu si uenire fe-
lliciter. Deniq. iure iurauerit. qui aut. sic iurabant, eos dici Iouem la-
pids iurare testat. Cuius lib. 7. epist. quomodo aut. placet Iouem
Lapids iurare, cum uisq. Iouem nemini iuratum ee possit. Audi Gel-
lius noct. attre. lib. 1. ep. 21. Cuius de ludu. Plautus in eudeme. Inde
l. 3 d. iurare de iure iur. iur. illud per Deum, intelligendy est per
Iouem; nisi dicamus uerbum illud Iouem translaty fuisse a Triboniano
in Deum; utiq. obseruaty est a Cuius. et Ricard. in l. 26 de iure iur. si-
cet nomen Cuius in f. q. ab ipso translaty fuit in l. capituly 28 in
prine. & in l. famulos de panu. Cuius. sacilegi 6 ad l. pul. p. uel. &
in l. moris & l. h. f. in l. signu. 38 d. l. eo. l. 3 d. i. q. de u. militum.
Obseruat Cuius lib. 9. sent. Paul. ad 17. P. d. l. 2. remota. ep. 7. Lysius lib.
9. de iure pp. 7. Luit. n. y. nonq. uilgaty litteris in p. d. l. h. ex iure suo

modo defendere. Laniat. lib. 8. ep. 9. n. 19.

Ex hac ite decidendi exph-
co tum in l. municipibus de C. et D. ubi si municipibus, si iuramentum lega-
tum sit, solutio non est impedita: quemadmodum patet ad hunc quae-
rit Paulus, et ait per eos iurari posse, per quos municipii res geruntur.
Rubi. huius non offert, non iuris iura. solutio non per se non remittitur. Curac. dicit.
8. ep. 1. de omphili iuramentum hunc huius exaudit, sicut et nunc l. Antiquus
sed quod in Curac. consideramus in nunc huius elubet iuris non; ideoque
nunc supercedemus itay inculcatur. Sicut Municipibus ideo solutio
non remitti auctor, quia rationes legis, quae sub soluto locum non habent in re-
mota municipii multitudine: sed si Solus superari potest, quod ius iurandi
in hac specie expediri debet per eos, per quos Municipii res geruntur
ut ait Paul. in ep. 1. non sit illa multitudinis ratio, non bene deducitur de
curio ad huius. Papius cent. 6. q. 46. affirmat non habere huius quod ius iurandi
ratio perstandi sit; sed tamen huius quod solutio non sit impedita; non si est ratio,
quod non scripta solutio, proinde si exempla quae iurare iuri eo clarior.
nec iurare cogentur, nec eo clare, non impeditur solutio ab ullo iuris vo-
luntatibus ratio. L. de C. l. solutio de C. et D. sed solutio, quod huius
ait iuratus Municipi, quod tantum ad implendum solutio reflexi po-
test: quare intelligendus est huius huius. De soluto iuris iura ad persequi solutio,
et tunc expedienda est per Municipi. l. de C. si decuriones quod iuris univers.
et optimata exph. de iuramento ex l. l. 5. de libert. uniu. sic Paul. in d.
97. C. huius in d. l. 8. Bonell. lib. 8. ep. 32. Quare de C. l. ep. 5.

Ex eod
interprete. Huius in l. non libertas. 12. de manum. m. ubi sub iuramentum
ratio soluto edicto persequi solutio est; et ratio in eo videtur, quod si solutio libe-
tatis remitteretur, impediret iura libertatis, de operere non potest cum si sol-
utio fuerit pariter solutio libertatis quod, cuius ratio remissio admitti de-
beat. Deinde non potest aliter operere libertatis, quod si solutio sit pariter
quod nunquam locum esse potest remissioni solutio. Ratio disjunctio in eo
videtur, quia remissa solutio iuris iura quae adiuncta libertati impediret

quam libertas, quae alia opera si potest, quam si solo imple-
 ad; hereditas, legata, fideicommissa et si ex legem solus, nisi iura s-
 sequi possimus, in Ptole imperatoris urbi alio. L. falsa si danda
 ad Tribell. eorum u^o genere libertas sequi si possimus, quae uerbi du-
 rante in relictis est sub solo iuris iura. si iuraverit se alio factum
 nec rone pendet ea libertas ex arbitrio alicuius, et libertati donandi
 fuit, et in quem alio dari possit, sed pendet ex solo sola, quae inveni-
 ta est libertas, si ne perdat libertas si ea solo remittenda, et fa-
 cit in hanc q. iura Cuius. Cuius. lib. 31 §. sub in de huius lib. proin-
 de si quis libertas, et legatus accepit, et solo iuris iura apponit
 libertati, si alia habet legatus, si solo parum sit, ne in legatus rone
 pro relinqui si potest sine libertate L. de legat. et libertas sub
 iuris iura solo relictis si alia potest genus, quod solo parum, et
 et legatus percipi si potest, si legatus accipiet sub iuris iura solo
 libertas aut parum solo remittit, quod si tunc liber factus legatum ca-
 pere potest: id dicendum est si libertas et legatus iuncta sit solo, et
 solo iuris iura manumittit, ne et huc solo legati remittit.

Huius.

cedit, quod si sit deterior libertas solo, quod ceteris legatis; imo
 longe melior, ne in reliquis legatis, aut institutionibus si sufficit le-
 gatus iurare se datur, aut factum, quod si tunc iuris est L. de quibus
 L. si dubius de leg. 3. et L. huius sumptus 20. in libertate aut sufficit L.
 si §. ita 19. §. quia de statu lib. ubi si §. ita liber se iuris sit si iura-
 verit se fugitum aut iuris §. si tunc ut iuraverit liber erit, quamvis Ca-
 put si si accenderit: statim iuris §. L. si §. 36. de manum. ubi si
 quis manumissus sit si iuraverit se Cornelio filio se operari datur
 ait Paulus iurando rone solo implere: sed si tenet operari nomine,
 quod nisi potest manumissionis iuris, si obligatus L. ut iuris iurandi de
 opera lib. L. si §. 58. de fideiussor. Excipit quis quomodo bonum iura-
 mentum, cuius obligatio nulla sit. 13 dubitatur tunc non solo, quod factum
 non impleri sufficit, licet inde nullus alius effectus emergat, ut si quis

alieni uxoris manumittere, prout in meam dare, vel in mare pro-
cere in hanc l. r. de C. A. l. Marcius de C. et R. Seneca lib. 7. de be-
nefic. cap. 19. Et proinde quomodo sequitur in lib. de iur. pueri
si co. heredi promiserit, promittendo liberari, licet ea promissio nul-
la rem habenda est, nullus alij paxitura l. per. de Statulib. l. 42 de
oper. liber. sic accedens ius uxandi religio eundem prout effectum
habet l. ult. C. de i. iur. puer. Deinde quamvis ex iurando uxoris nul-
la; quae igitur obstringat obligatio civilis nascatur, natum in pudor ejus
obligat quodammodo ut si ita uxandi fidei uideretur apud bonos, et
graves uicos male audiat l. 14 de D. et A. Seneca lib. 8. de benefic. cap.
21. multa licem non habent, nec alij, ad quae uerendo uita Romana
legi omni ualentia dat adiutorem. Sic Domus lib. 3. res. quest. cap. 22. Cu-
iac. lib. 43. §. Sub. in l. 13 §. qui 3. de Statulib. Et si haec prout
uobis non accedant, dicit potest ut subtiliter Acosta lib. 1. de iur. cap. 22. remittit
sed uxandi non tam fauore liberatis, quam pater eius non non remittit;
non si dixerimus statim uxoris liberatis operari, remissa non uia. sed
futura erat ut et si postea non faceret, nec daret igitur factum, uel datur
ut uia, uia erat, liberatis non omnia sed testantur uoluntatem
retineret; quippe liberatis semel postea reuocare non potest obus ex
l. Imperatoris de manumiss. regentibus in puer. ult. cap. ex aut. man.
non licet. Saxon in l. 1. de iur. non 3. De his quae per. non: conueniens
igitur erat, ut in liberatis subrogata ratio dandi, quo magis uia
uis maneret, qui non dedit; sed quoniam hoc interpretatio libe-
ratis mereret, nec uia uoluntatis tuae operaret; melius uia est datur uia
uia, quae alias edicto Pater remittit, in liberatis retinere ut uolun-
tatis non. Sed in libro l. Sub. et de Statulib. ubi si liberatis subro-
gata sit si heredi meo se promiserit, uel operari datur iurauerit, po-
test capere ratio si promiserit, et ait Marcellus, odus adimplere
ere, non capere odus, dicit potest aliqua significat; et si non ut datur
gans Expendo sic: Marcellus ait rationem capere si promiserit, et
nullus fuit meritis de datur explenda per ius iur. §. uideri supponere

Si int. liberis 20 de bon. libet. Specius haec est: liberis instituit
 patronus sub ea cond. iux. iud. quod Pater remittere soler: quæstio fuit
 it. an patronus à bonis possit remoueri debeat, et ut C. n. e. dubi-
 tandu, quin à bon. possit remoueri, verum est enim ex hanc f. h. h.
 Remitto iux. iud. illa Pater remittere soler quæ exaudienda de illa,
 soler iux. iud., quæ in futurum refertur, quæ ex. i. redditis à Pate refertur
 remittit: deinde exendo i. s. Marcelli auctoris patronus hanc fac-
 tom. e. soler remissa: tunc sic: remissio soleris à Pate facta, quoad
 legem posita, q. operatio soleris voluntarij et implendi: sed soleris adim-
 pleta ex n. statim facere hanc, sed ultra requiritur ad hoc hanc aut
 pro hanc gesto: q. aut Iulianus in p.enti, aut Sabellus notet in-
 tu principis aduocato. Deinde si patronus iux. institutus est, pariet
 casus obstringere, in quo bon. possit propinare poter, ite si cas. de-
 bita institutus n. est, et in in p.enti excludit remissa soler à bon.
 possit maxima: si iniuria iux. Patrono in soleris remissio, iux.
 et in statim hanc sit, et à bonis possit excludit. Ne rem po-
 teri se dicat ex p. debita Patronus fuisse institutus, nam maxima ad hoc
 iniuria Patronus afficit, q. a. p. tantum remittit soler iux. iud., obli-
 gatio in adimplendi illud, q. iux. iud. p.cepta incumbit hanc
 instituto d. l. 8. a. quod: q. si patronus ex p. debita sit institutus, sub
 ea soler si iux. iud. aliquid saluatur, cum remissio soleris cum n.
 libet à f. h. h. d. iud. est. maxime patronus p. iud. Ad qua-
 rum dubitationem explicat sciend. è libet. de in mo. h. h. relinquere
 part. debita, quæ est dimidia ex edicto P. iud. l. libet. 26 de bon. li-
 bet. de qua Cuiac. trac. 2. ad Afric. Schiford. lib. 1. trac. 9 q. 2. in lib.
 lib. 8. trac. 83. Part. ad l. simili in deleg. 1. l. si u. de bon. li-
 bet. Cuiac. trac. 4. ad African. in l. 1. de stabul. et ex Iulianu
 ni soler de libet. ei relinquere 33 p. 1. de succ. libet. Hanc sup-
 posit. habita si p. iud. dimidia patrono relinquatur bonis possit
 ei data à hanc iux. iud. q. adit hanc libet, uel agnuit bon. possit
 27 tab. Et hanc bon. possit à tabulas n. solum data patrono ex parte

№ 10

Succedit in *Ulpianus* in l. si pa-
rendi de subst cū dat. species hæc est. Qui fuit institutus subea
subst si 100 dederit, vel legatus fuit ei relictus sub ead^{em} conditio-
ne: fuit si max^{ime} repudicauerit hereditas, vel legatus; an possit adue-
re, & ut *Ulp.* adue^{re} possit: nunc onerat fuit in p^{re}st^{is}, nam quod im-
plenda sarconis cū dat. luer h^{ic} implenda capiat^{ur} & ut *L. Marcus* de
C. et D. nec tam ex voluntate test^{is}, quæ ex cui^{us} q^{ui} dat. l. si quis & si q^{ui} omis.
cū t^{er} mox^{is} t^{er} cū dat. l. si id aut^{em} r^{es}. ad l. fallid. l. qui p^{re}st^{is} &
l. inter 38 in fin de mort. cū donat. tam^{en} iustus è h^{ic} capiendi mo-
dus atq^{ue} si quid p^{er} legat^{um}, aut fideicommissum relict^{um} èt l. mox^{is} 31
cō. P^{ro}ter ip^{so} institutus sub ea subst si 10 dederit r^{es}; si patendi cū
cū q^{ui} implenda gratia 10 illa dederit, ut implenda subst possit adue^{re} her-
editas, si p^{ro}ne rep^{re}tere, tamen^que repudiet hereditas postea ex iusticia,
& dandi & accipiendi fuerit: nec potest negari, quon^{iam} cū sequatur it-
er p^{ro}ter quæ data est pecunia, siquis n^{on} aliq^{ui} ob caus^{am} data est, quæ

ut scilicet heres possit implere demum scilicet ante cuius implemen-
ty, et si voluerit heres in fieri non potuerit l. fulta 63. Si sub
scilicet ad Trebell. l. si heredi s. ex parum de C. d. qual si quis iure de-
fendere eam danda pecunia, fuisse ad rem hereditatis, quae iam re-
quiritur non est, cum ponamus repudiare ei hereditatem, ad rem capiamus
potest scire propter quod, quod dedit, quominus hereditatem adeat, et
si demum repudiare possit hereditatem, quam ad rem ponet, si uellet
l. nolle 45. l. si potest 18. de adq. hered. Video quomodo peruenit
heredi ei eam sequuta ex regula l. in iure 16. de R. l. i. cuius re
de C. et d. aliqui erit in potestate dantis, ut reparet si uellet, quod
a bonis uideret, cum dationi pecunia nullus scilicet adiecit repudiandi
ut in l. si repudiandi 20. h. t. Sed non dubitandi ratio non ex hoc
decidendi ad magis substatum; nam ad hereditatem uelut non aliter ad-
quiri potuit, quod post impletum scilicet, id operis scriptum heres propter
quod hereditatem adquisiuit scilicet, id est, quod si adiecit hereditatem l. i. g.
13. de C. d. nil enim aliud facit impletum scilicet, nisi ut institutus quod
faciat, quae erat aditionalis, ad rem impediret amoueat, propter quod
fieri, etiam ne interit ad rem hereditatem possit d. fulta 63. Si sub
scilicet ad Trebell. atque institutus heres non ideo statim heres efficitur
nemo enim sit heres ex solo instituto, quamuis possit per solus ad rem de-
lare hereditatem l. de sac. 115. de V. l. nec uideri potest per eam. Item, qui
postea hereditatem repudiavit, ex reuera non prout emergere, quod
moueri prudentes heres possit, ut hereditatem repudiet, quod ad rem
prius testatur, siue de emergenti ex post facto res alieni, quod ante
latabat, siue de hoc solo, ne se implicet negotiis, uel oneribus ha-
reditatis, adeo ut nec alius consilium sui non reddere deat ut qui her-
editatem repudiat, quod quod ad rem eam noluerit. l. g. de potestate 4. ad
Trebell. Item modo sine fraude id faciat l. 6. Si patrem in fin. l. in
in m. in fin. Sult. si q. omni. caa m. quapropter recte ait C. solus
operare.

Ex ead. de interpret. d. in l. si plus 13. de scilicet. caa dat. N. 14

ubi p[ro]p[ri]a filius emancipatus p[ro]teritis contrahentibus in p[ro]p[ri]a
 testate retento, quasi agnitus boni possessoris ad quam
 aliqui admitti n[on] potuerunt ex edicto p[ro]p[ri]i l. p[ro]p[ri]a 3 § emancipatus
 de collat. l. ea demum d. C. eo. quicquid C. an si postea n[on] agnoscit
 C. an Marcius ex Marullo eum repetere posse. Cui filius qua-
 si agnitus bonorum possessoris stulit, C. an postea ait C. posse n[on] ag-
 noscere boni possessoris, et ea causa repetere valere p[ro]p[ri]a d. eo quod
 filius emancipatus p[ro]p[ri]um causam ab initio delinqueret ag-
 noscere boni possessoris, facit ut boni possessoris statim agnoscere illi vide-
 atur, cum in illis y adendum est p[ro]p[ri]a d. l. si adquirere de
 boni possessoris ut postea iudea quilibet p[ro]p[ri]i l. ult. C. q. admut. ad
 boni possessoris quod quandoque falsum n[on] e[st], et omnia in p[ro]p[ri]a, ideo et
 p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a l. r. d. h. n[on] in ista astutia agnoscere
 bonorum possessoris, facit bonorum possessoris. alud p[ro]p[ri]a si agnita i[st]a
 bonorum possessoris vellet emancipatus ex p[ro]p[ri]a condicione, p[ro]p[ri]a
 enim ei non liceret, idem q[ue] suggerit beneficii restitutionis,
 si forte cautus et minor p[ro]p[ri]a l. q. si minor de l. i. i. v. b. m.
 rat. ad h. i. y.

N° 12

Ex ead[em] r[ati]o[n]e in f[er]o interpretat[ur] ad l. i. q. dubitai 86 de
 Decret. int. =

Ex ead[em] r[ati]o[n]e interpretat[ur] i[st]a in l. si q. p[ro]p[ri]a 35 de acquir.
 p[ro]p[ri]a =

Ex ead[em] r[ati]o[n]e interpretat[ur] l. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a de iustici. p[ro]p[ri]a. et
 l. i. § qui sub d[omi]n[io] i[st]a omni. d. i. i. =

N° 13.

Ex ead[em] r[ati]o[n]e de adendi censura fuit
 Alphenus in l. p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a. 44 de Decret. int. Specie sic fingenda e[st]. Quis
 p[ro]p[ri]a instituat d[omi]n[us], eor[um] certis diebus monumentis facere ius-
 serat; unde p[ro]p[ri]a d[omi]n[us] d[omi]n[us] i[st]a fuit, q[ue] eor[um] ita n[on] fecerit,
 omnes ex p[ro]p[ri]a sunt. Alter p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a, al-
 ter ex p[ro]p[ri]a monumentis; consultato t[ame]n, an m[ag]is ad p[ro]p[ri]a d[omi]n[us]
 q[ue] quod co[n]tra i[st]a p[ro]p[ri]a n[on] ad i[st]a. Alphenus r[ati]o r[ati]o p[ro]p[ri]a

ex alterius facto, nec heres, nec exheres eo, sed utique
 idem pariter heres et, quamvis nemo preterea adiret. Nam
 Alfenus; quod si rationis expendo. Amicit Alfenus uti quique
 idem pariter et heres, quamvis nemo adiret. Præterea de exhe-
 rede, qui monum, si extulit exaudienda et, si quis de illo, qui
 idem pariter in monum extulit, qui postquam id extulit, tunc
 sunt, ut si heres hereditatis adiret, tunc tenetur, sic Aman. qd illa verba;
 quamvis nemo adiret. præterea de exherede, qui monum si extulit,
 intelligitur; si tunc omnino dilucet difficultas; ne et de exherede, qui
 fecit monum ait Alfenus; ut quique idem impleret, et ex heres;
 sit qd ex adimplendo idem heres. Obicem amovet meo monitu asse-
 rensi ex illis verbis si induit, si et namque adit, ut quis sit heres,
 sed qd præsumitur. ex duos heredes instituat, qd in unum erat monu-
 m. Inveniendi idem, et postea supererat, qui eorum si ita fecerit de ex-
 herede sunt. videbatur utique exheredare in eorum; si extulit ab
 uno ex eis monum; utique hereditatis prætermiserat; hoc est
 intra dies centos si impleverat idem; ubi obiter nota, causæ Alfeni
 si dixisse repudiaverat; ne repudiatio quousque sit hereditas dela-
 ta post implemum idem unum obtinere nequit l. de lata de V. S. L.
 119 13 de adq. heres. dubitatur merito an alter, qui extulit mo-
 num ex prætermisso alterius minus heres sit; sed Alfenus ele-
 ganter ait ex alterius facto, ex eo nempe, quod alter si imple-
 ret, nemini nec oneribus hereditatis implicari, nec exherede-
 dari posse, ita illa verba de exherede sunt. licet, uti veritatē
 ostendant; ita explanant, ille si si fecerit exheres esto; hic ut si si fe-
 cerit exheres esto. sua interpretat' usus fuit C. in l. heres anculo
 29 de her. inst. l. 2. de her. qui test. del. et utroque eorum recte
 sequitur Alfenus ait, utique idem impleret, ex heres et institutus
 (ut ego interpreto) si tunc oneribus hereditatis implicari si si adiret;
 et decidendi ratio in eo consistit, qd ex illis verbis si ex eo quod alter
 hereditatis prætermiserat, alter et exheredatus videbatur, idem ait

Aliqua ex heredibus esse instituta, ita ut ex herede sit eo clausula
à ^{re}posita; nō uero inde consequitur aditionem nāq; nō ē. Si m̄ quādam
quomodo sic ualere possit exheredatio, siquid institui exant ex tra
nei, alias de adit. nulli est uerby in hac lege; uero in suis adit. ne
cessaria nō sit l. nati. s. de adq. hered. Et exheredatio et res in
exhaneis inq;ta l. quidz uero filij de u. o. ubi Bonell. et Quaxen. post
Iasonz, qui plures ex antiquioribus cumulat rerū potest exbo
tored. in p. Bonell. nūq; la. l. pater, qui nō transmittit.

N° 14

Succedit interpretatio fā in l. i. gupillur 26 de C. I. O.
in l. conditio nūq; 3 de C. et D. u. Fab. in pag. 11. 12 de aut. fā.
p. xne. uallat. 10. Aucta 2 uellet. q. 3.

N° 15

Succedit et explicandus
fā in l. i. dubitari 86 de hered. inst. Et fā in l. i. 23 de iur.
iudi. h. 11.

N° 16.

= Potest et explari fā in l. i. qui sub odit =
= si quis omis. i. a. m. de cuius explicat =
= Aucta lib. 2 uellet. q. 2 g. 10. =

CONSTITUTION

The Constitution of the United States is the supreme law of the land. It is the foundation of the government and the rights of the people. It is the document that defines the structure of the government and the powers of each branch. It is the document that guarantees the rights of the people and protects them from the government. It is the document that has shaped the history of the United States and will continue to shape its future.

The Constitution is a living document that has evolved over time. It has been amended many times to reflect the changing needs of the nation. It is a document that is constantly being interpreted and reinterpreted by the courts. It is a document that is the source of the law and the basis of the government.

The Constitution is a document that is the pride of every American. It is a document that is the symbol of the American way of life. It is a document that is the source of the strength and the unity of the nation. It is a document that is the foundation of the American dream.

[The text in this section is extremely faint and illegible, appearing as a series of horizontal lines.]

CODICILLORVM

maxima tractatur.

158

Codicilli, aut sunt ab intestato, hi quos iura tibi exhibent, & per a substituit l. 2. l. 8. in prin. l. illud 13 d. ult. l. ab intestato 16 ff. de codicillis l. 6. si quis omni causa: quibus fiduciaria potest relinqui à legitimis heredibus, quia ex voluntate testis iudicata succedere dum eis non ademit l. 2. d. secundum de leg. 3. l. si ita fuerit 9 cod.

Aut ad testis sunt, tamquam supplementum iuris tibi primum. inst. h. t. r. d. d. i. accensio n. l. 2. d. ad leg. l. gen. quod admittit. l. pen. c. h. t. r. l. 30 si quis codicillos ad testem. l. 1. in prin. l. d. interdictum de tabul. exhibend. l. ult. de fiduciaria. l. ibi l. post legatus. d. si quis principatus & h. i. q. ut indignis.

Inde hi tantum potest codicillos facere, & et testis, honesti, qui et sui facti habent l. d. i. 6 d. codicillos 3. l. quod 7. l. 8 d. codicilli h. t. r. l. filius fam. 119 in prin. d. leg. 1. l. 2. co. = Oppel l. 8 d. si post facti & max. codicilli. ubi codicilli ab eo, qui se adrogandi dedit in adrogat. facti, valent n. ; qui tamen sui facti non habent, quia filius familias. Sed et quod valent d. iure prioris, sicut ultimus quod valent, si i. q. ante adrogat. illud fuerit emanatus decedat, quod hoc iure tamen potestis videri, aut ex re si forte voluntas eius decedendi ex t. d. clararet. post emancipationem l. gen. d. ult. d. r. tabul. vel si e. scriptus haeredit, qui ab intestato erat successurus l. post 12 in fin. prin. ff. de in. iust. r. apt. d. pen. d. ult. in fin. b. uenit et capiat Bonell. lib. 6. m. 16. circa fin. Conualescent op. in d. d. si post facti codicilli ex t. iure prioris, quod ex in eo fuerint operati eo tempore et intelliguntur, quod et t. ut ait Bonell. d. m. col. 19 circa prin. = Aliud dicendum est de codicillis, quos quis in captivitate fecit, ex ante captivitas eos in t. confirmaret; si enim conualescent iure civili, at si ex summo iure, sed ex benignitate l. in bello 12 d. codicilli s. de captu. sic intelligendum

l. 8 d. si post facti & l. codicilli.

l. 12. d. 5. d. captu.

quamvis scripto iure, ut potest ab eo factum, qui tunc factum non habet
l. 7. b. 4. non valent l. 4. de 7. in p. n. h. t. v. conuentione ex d. d. codi-
cilli.

4 **M**anus et si tunc facere non possit, tunc codicillos potest l. manus
29 de leg. 3. sed hoc ex ea ratione, quae traditur in d. l. si quis testis
b. t. v. id est, quia et si tunc facere non possit, alio tunc factum habet.

9

Inde

et si ex tunc hereditas adita non sit, aut tunc sumptus similiter et in
codicillis relicta non subsistent l. 3. d. ult. b. t. v. singula enim codicilli
inter se sequuntur tunc l. ab intestato l. b. in fin. b. t. v. ideoque singula in codi-
cillis, prout habentur, ac si singula fuerint in tunc. Unde explicandum
est in l. in p. n. 3 d. si ei s. b. t. v. et l. 3. d. de man. t. v. l. 1.
sed etiam 31. de leg. 1. Quia igitur dispositio in l. 2. d. codicillorum b. t. v.
tunc non solum alieno tempore tunc, et proprio tempore codicillorum in-
terita libertas dicitur data; et est 3^a et mutabiliter ei, qui proprius
erat tempore tunc, et tempore mortis l. 35 de manum. t. v. sed ut in
codicillis singula ualida sint, utrumque tempus impedit, et tunc, quia
ad illud codicilli subsistent; et codicillorum, quia eo tempore relin-
quuntur, sicque est explicandum d. d. codicillorum omnium b. t. v. et
Quia. emendationibus, quae interpretatur et format igitur l. 2. d. q.
si ei s. et l. d. v. b. t. v. ubi si ei, qui potest tunc factum
antequam codicilli scriberentur mortuus est, aliquid codicillis non
relinquit, relicta quo non singula habent, non cadunt iudicando, quod
si legatus ab initio non soluit, namque equum faciet, ut subsistent utro-
que tempore utrumque fuisse legatarius et tunc, et codicillorum = Nec
Bene interpretatur tunc l. si reus ab. ut sicut dato de
adim. leg. cuius enim remus est, si reus ex libertate dato le-
gato, et alienato, adimando libertas codicillis, quamvis alieno
mutato adimi uideatur, tunc adimendo subsistent, quia potest redi-
mi, ideoque legatus ut potest ex libertate et adimendo, ad emptionem
non pertinere, sicut nec pertinet (et hoc est remus d. ut. sicut dato)

l. 2. d. codicillorum
b. t. v.

l. si reus ab
et adim. leg.

cy vixit propius, cui in t^o legaty fuerat relicty sine libertate in
alienat^o; et si pota alienato conditio relinquit^o libertas. =
Cum u^o conditioz tanty spectat tempus in l. 4. h. t. quia ut libe-
tas dari n^o potit necesse est, ut et re fraudente creditore, simulq^{ue}
fraudandi animus; quod utrumq^{ue} defuit, et conditioz temp^{us} idem
de est, licet n^o fuerit tempus t^o, sicut et conditioz tanty tempus
incipiunt in l. 11. incipit. §. 2. et a q^{uo} quia animus fraudandi
ip^{si} mat^{er} naty^{re} u^ognat, alio temp^{us} iudicari, quam quo lib^{er}as
relinquit^o, in e^o conditioz tanty tempus incipit in l. 1. C. de t^o re
manum^{is}, quia sicut quod ip^{si} na^{te} exponat iudiciu^m manumittent^{is}
alio temp^{us}, qu^o quo manumittit, iudicari. = Praxia in i^{stis},
qu^o n^o iuris, sed falsu^m tempus tanty conditioz spectand^u est l. 7. §. p^{ro}re-
a b. h. t. uelut si dixim^{us}: uelut, qu^o mea^{re}, uel si r^uus uult q^{uo}d
re u^ote in bon^{is}, qu^o falsu^m in d^o falsu^m l^ory n^o habet l. 19. ex q^{uo}
cau^{sa} mai^{or}. (q^{uo}z optime exponat^{ur} ex R^ore lib. 1. opus. q^{uo}d 11.) In
bello 12. §. falsu^m et captiu^{us}. illustrat Sanctiana l. C. de lib^{er}is iudic
in l. 14. et 16. de captiu^{is}. sic tanty et milib^{us} p^{ri}uilegiy ne am-
ittat^{ur} incipit tempus conditioz tanty, n^o t^o in l. 8. §. miles et b. h. t.
et l. fin. ad. l. falsu^m. l. si ceteris 17. Sult. de t^o milib^{us} l. 17. ad leg.
Sultu^m.

Sunt uero hi conditioz ab ea qui t^o m^ostra falsu^m, aut
antecedens t^o, aut potestates l. ante s. b. h. t. antecedens d^om n^oi t^o,
aut conditioz potest^{as} falsu^m, aut quorumq^{ue} iudicio t^oz s^ustinent^{ur} inu-
alid^{as} exant l. ante s. l. Ploliana 18. h. t. Potest^{as} uero ex Sueti et An-
tonini s^ust^{as} n^o indigent speciali aliqua s^ust^{as}mat^{ur}, sed ad e^oz ual-
ditat^{em} sufficit, si non apparet t^oz mutare uoluntat^{em} S^u tanty b. h. t.
Potestates uero et si s^ust^{as}mat^{ur} n^o fuerint, ualidi erant l. 26. Sult. h.
t. at tanty potest^{as} in bon^{is} s^ust^{as}mat^{ur} relinquit^{ur}, n^o legaty, nec di-
recta lib^{er}as ut testat^{ur} C. in l. lib^{er}as de manum. t^o antecedentib^{us}.
Quod isto d^und^u post Antonini s^ust^{as} in conditioz t^o antecedentib^{us},
si enim fuerint s^ust^{as}mat^{ur} potest^{as} in bon^{is} relinquit^{ur} legaty, alia idem

67

de Communi, ut patet uideā ea Paulo (qui j'dit Inqueant
semper floruit) in l. impub. 22. I codicillos ad l. Cornel. de fals.
u. de nup. notae Valent. m. 3. tract. 5. c. 3. an. 3.

Ex h. explu.

7.
l. consuetudo 8
I fin. h. 110

du est disputu de m. l. s. uent. 8. I fin. h. 110 pro cuius explu-
cat. sciendū ē, quod sicut clausula derogatoria iure habeat ut
supra, nisi speciatu clausula derogatoria abrogata, infirmet,
l. si quis 22. de leg. 3. tunc ea clausula a tunc, in tunc apponitur, ut
non alius valere uelit codicillos, quam sua manu signatos, et sub-
scriptos n. ingreditur, quominus codicillos postea falsi, et si n. signa-
ti, nec subscripti, ualidi si l. dui 8. l. uet. 2. h. 110. I ult. de leg. quia
ut ait Osuad. lib. 8. c. 4. lib. C. n. presumit ut l. uet. 2. h. 110.
plene inanem, et infructuam celebrare, sed intelligitur lau-
dula derogatoria abrogata. Quo supposito disputu redditur et
inde 8. I ult. ut si quis tunc tantu s. p. m. re dixerit, codicillos,
quos noui fecerit, si postea plures faceret, nouissimi tantum ual-
lent. Sed dicendū est quoniam si n. ē de ualiditate codicillo-
rum, sed de ualiditate derogatoris in codicillis relictis, nam cum de-
rogata tantu ualuerit relinquendo in codicillis tunc s. p. m. ut ma-
net dictum; ideo d. uet. respondens a se tantu debere legari in no-
uissimis codicillis relictis, q. illi tantu s. p. m. n. Ita uidetur sentire
Valent. uet. 8. placet q. p. d. uet. q. d. uet. de error. deced. 37. c. 10.

An propter codi-

8.

illos postea repositos possit trans alio super fideicommissis falsa reuo-
cari u. l. 3. I. 1. de transalt. Cui d. d. uet. credit l. 19 C. de transalt.
l. Lucius 78 I fin. ad rebell. expluat d. uet. 2. relict. c. 9.

Prima Conclusio.

Hereditas codicillis dari nequit

9.

Ex l. quod per manus 10 h. 110. l. 2. c. 4 C. de codicill.
Supra dicta 10
l. non

En non codicillis et C. de test. l. iij. hanc r. C. de test. per. An ne confundan-
t. iura test. et codicillorum s. per. inst. de codicill. An ne ex accessione iuris
eiusdem videtur generale d. r. d. d. quia due res non inuicem causant
en si per. l. ar. de ady. her. r. d. r. C. de test. q. l. l. ar. in d. r. d. r. q. l. l.

Am 10

Ad hoc videtur l. qui ex lib. r. ult. de 29 tab. cuius sic videtur quod si
dam fecit test. postquam se dedit in adrogat. et de iur. sui iuris effectus
ista decernit, hanc s. singulis perbat hereditat. tantum amittit C. hanc s.
substituendi causat d. r. m. l. Perit et ait in uel plane quod si
postquam sui iuris fuit in codicillis hanc clausula supponit eodem m.
se mori uelle; tunc hanc singulis admittendi et ad hereditat. tum sic
in propria specie, qua test. si ualebat, siquidem si admittendo hanc
singulis, ualeat propter clausula codicillorum: s. test. ex codicillis iuris
capit. Cui difficultati respondetur cum ead. l. in d. u. plane dicendo et
non ap. de ualiditate test., sed de remouenda exceptio, ut per. codicillis
uerbi: non enim de iure test. maxime queritur, sed de uerbis exceptis.
Et ad hoc fuit, quod dixi l. n. 3 de test. per. l. iij. re.

l. qui ex lib. r. ult. de 29 tab.

Et dicitur 11

Si inst. cum quibus 19 d. lib. et post. ubi institutio ex re uocatur
de iure in d. r. m. l. si facta fuit in codicillis, alias hanc iure sub.
hanc r. si facta fuit in test.

l. cum quibus 19 d. lib. et post.

Oppo. et l. generali C. de iur. iudic. 12

Oppo. et l. ar. 13

Summa 30 l. qui filij 3 de adm. l. ar. et post. codicillis longe
dicitur fecit bonos. R. dicitur eam si per. institut. sed per. flagra-
ta alij; quo fuit l. si pater 33. fam. ex. iur. quo modo etiam ex-
plicandus est si in test. hanc r. de his qui ut in d. r. m. l. Vel aliter
dicendum dicitur bonos a parte inter liberos filij ualens et, nec
ut test., nec ut codicillis, sed ut quando supponit voluntat. pe-
ciali iure, siuon per. primum l. constante, 21. C. famil. ex. iur.
Quomodo explicandus est d. uel. si filio 20 d. iur. iudic. l. iij. re.

l. alij 30 d. qui filij 3 de adm. l. ar.

l. hanc r. de his qui ut in d. r. m. l.

l. si filio 20 d. iur. iudic. l. iij. re.

L. 32. § 3. D.

fam. ex. h.

L. mandata 76. ad
trebell.

L. si pater 32. L. cap. 39 D. fam. ex. h. ut notat Cuius. in re-
sponsis ad 114 in d. si pater 3. = Oppidum textus in l. iudicia
76 ad trebell. De ualida fuisse iura fidei commissum subditur ex
presumpta voluntate testis. Donell. 6. m. q. 25. = Oppidum l. mi-
les 36. de m. milt. L. querebatur 19 eo.

14.

Non intelligitur, heredem

dati in codicillis, cum quis testis heredem instituit, quem
semp. erat in codicillis L. si quis 36. L. auctore 77. de her. inst. L. 1.
de C. I. Ad in m. data intelligitur ap. L. si ita 38. de C. et D. L. si p-
ter s. de re iudic. L. in sententiis 39 D. de ed. in quibus iuris q-
q. est in relato et in referente, ceteri regentur affirmati.

15.

Deinde

sciendum est, quod si quis heredem instituit sub condicione, si cum codicil-
lis scriptum, ualeat institutio, nec scripta intelligitur condicio, quia in
p. testis refertur L. 10 D. de C. I. Sic et si quis scriptis heredem
ex semine, ex quo cum in codicillis scriptis, uel scriptis
uoluit institui, et si cum non scriptis, nec scriptis; est enim
falsa demonstratio, que non uincit ita C. in l. fin. de 24 tab. § ex-
tra lib. 7. q. 3. Paul. si autem cum non adiecta parte heredem scriptis, id
est, ex quo cum in codicillis scriptis, uel scriptis; tunc est distin-
guendum; si de p. testis loquutus sum, uidebitur ex partibus, quas scrip-
si nulla est institutio, si nullae sint scriptae, de fin. de 24 tab. quia tunc
certum est partem omnino pendet ex ea demonstratio, ideo si falsa
sit, omnino coarctat institutio; si uero de futuro loquutus sit ex par-
tibus, quas scripsero, et si nulla adiecta sint ualida erit institutio
L. si quis 36. de her. inst. in quo hoc notandum ideo ualere, quia
uoluit, eas partes fuisse uoluisse, quas lex iuuat; quod distinetur
dat C. in l. 2. in prin. de D. de her. inst. in quo hoc notandum
Marcelli si appositum in finalibus principii emendatum in D. reg. =
Obstat l. clementi 81. de her. inst. in l. fin. Quia scriptura relata
fuit ad falsum alterius, ideo est nulla condicio = Diuersum est si quis
subditur

L. 2. de her.
inst.

L. 81. § fin. de
her. inst.

habitat reliquerit liberis, quos in codicillis designavit, nec, tunc
enim si in codicillis potest nullus designavit nullus e' legatus; Equi
plures 18 de unq. leg. quia videtur voluntas testis (ut d' ait C.)
si fuit perfecta; neque non videtur omnibus habitant legare, sed ali-
quibus, eos q' non exprimit.

Conclusio 2^a

Hereditas in codicillis per fideicommissum et ultimo relinquit
pote p' ex l. coheredi 41 § quod si 3. de vulgar. legatibz 75 ad
Tribell. l. e' sine s' C. de codicill. l. 2. § fin. l. 13. § habitari
et l. codicill. l. cum qui 37 § siq' 2. de leg. 3.

16

3^a Conclusio

Si hereditas relinquitur veris proprio sine libertate in test.
relinquitur tunc libertas in codicillis nulla e' institutio. Equidz a sed
q' veteres l. de neuu. sexu. l. et § ff; non vero e' substantio.

17.

Exit 18

l. qui filio 38 § 1. de her. int. ubi notandz sexus & coheredz habitus.
e, alioqui enim nec ex codicillis liber e' ; cum vero coheredz habe-
at liber erit ex codicillis, at n' heres ex testam. rat. Op'ia l. et
ex p'la 22. de her. int. § quopumq' loco. Re ca uerba e' intelli-
penda, ac si dixerit, quocumq' gradu: ut idz dubitatur ac in l. 2. de
manum. test. l. 2. § fin. de habit. her.

Equi filio 38 § 1. de her. int.

4^a Conclusio.

Hereditas codicillis admi non potest § per. int. de codicill. Verq'
si hanc u'z doctam uideat in l. sed si 6. § ult. de her. int. § exp'unt
in e' casu, quo natus fuit, ademit e' non ualere: q' in casibz ualidet
R. in eo h'c obnuare tractat § antequam; sed de uero communi
q' libertate herede instituto, q'z dixerat C. natus e' heres t' non erit,
nisi q' redemerit p'p'z suis. Quare § C. in d. § ult. an si reuocet

19.

communis fuerit ex libertate inhærenti ab altero ut dicitur et si
 libertas datus cohereditis admitti possit? Sed si in eorum casu, quo natus
 liber fuit, non in casu, quo a matre redemptus, et natus he-
 rederetur erat, libertati ademptæ validæ non est; non tantum quia co-
 dicitur libertas admitti non potest, siquidem sine ea inhærentia nulla
 erat, sed et ne a matre ei adimatur libertas ex l. i. ita 13. D. de
 liber. et postea ubi Cuius 29. ff. de iur. in altero aut casu hoc
 est, si natus liber (quia forte non erat redemptus) tunc non
 erat servus libertati ademptio valida erit si forte liber habuit,
 non ad id, ut liber non sit, sed ad id ut pars domini ipsius servus, qui
 habuerat tunc non adquisita ex hereditate alteri domino x. ad in D.
 ult. inst. de donat. Paul. lib. 4. sent. ff. de iur. D. h. sed maneat apud
 coheredem x. ca. quæ tamquam datus in ipso l. 6. D. si servus 3. Vel aliter
 resp. soluta iuxta sic intelligenda, ac si dicta in eorum casu, quo liber
 fuerit sit, ideo ut dicit in eorum casu, quo natus est quia semper servus
 proprius est natus.

20
 l. hereditas C. de his
 quæ ut indig.

Exponitur et l. hereditas 4. C. de his quæ ut indig.
 Respondeo heredi ut indig. non auferri hereditatem non quia codicillis et her-
 editas ablatæ sit D. de iur. lib. 2. ff. de iur. 19. l. 1. = Oppo. deinde l. cum
 quis 37. D. de iur. 2. de leg. 3. = Respondeo non ademptis codicillis hereditatem
 sed per fideicommissum in alium translatam; quo modo et intelligendum est
 in l. Paulo 27. D. de iur. de leg. 3. ubi ex voluntate testis in co-
 dicitur declarata, non directe ademptam esse filie hereditatem intelli-
 gendum est; sed fideicommissum in fidei iussorem induci iudicandum. = Ergo
 obstat l. cum heredi 10. C. de iur. ff. de iur. ubi ex hereditate facta vi-
 detur in codicillis, et nilominus valida est, alioquin si falsa esset tunc
 non esset valida; quandoquidem bona ad suum pervenirent, cui nisi omni
 herede deficiente si sit l. ius l. 4. C. de bon. vacant. lib. 10. l. 1. de
 succ. test. Respondeo ex hereditate facta in tunc, id est postmodum confirmata.
 Sed quomodo potest bona ad suum pervenire? In cuius casu in-
 dagat, hereditatem interpretetur. Verum iudicio post additionem à pre-
 sentibus

restituere, qui cum potest: et heres remaneat L. 7. §. utque
 & minoribus. L. si minor 61. & adq. heres. L. 30. §. 1. & §. 1. libat.
 manet iuribus tuis; bonis, si heres potestatem non habeat,
 fuit sibi adveniet: consule Santolax. iure. delect. iudic. interpretat
 vltim.

De herede instituto sine parte

Heres institutus sine parte, si pars aliqua vacat in partem 21
 vacantem, si nulla pars vacet, in alium autem vocatur §. 6. mlt. de
 her. inst. L. 4. C. ord. si ultra autem, et aliquid sit distributum, in illud,
 quod dispondo dicitur admittere L. sabinus 18. L. ex mlti 82. de
 her. inst. si disponendus sit explicitus in alterum autem, hoc est
 truentem, vocatur L. item quod ut. §. ult. de her. inst. ubi adno-
 tandum est verba illa, non in alium autem, et in unum autem, sed
in truentem venit sic intelligenda, ac si dicitur non in semivem, ut en-
 verba in alio autem, et in unum autem in anterioribus §. §. significant
 in semivem, rat. reuocata ad vltimam distribut. anis et in
 in illo §. ult. Cuius. notatur in vocat. §. 4.

Atque vltim. videtur de 22
 mlt. item quod ut §. ult. et §. 3. de her. inst. ubi qui ante exple-
 to institutus ex aliqua parte inutiliter instituit. Re- cum institutus
 cum nihil reliquum sit, videtur iudicari, Dinanz, non enim potest
 valida esse institutio ex parte, quae non est; nec est idem cum quis
 ante expleto alium heredem sine partis mentione instituit, tunc enim
 in alium autem cum institui videtur, quod non potest intelligi cum
 eum aliqua ex parte instituit, namque non recte alium autem, reliqu-
 am partem vocaret = Nec §. 1. quod si §. 1. mlti 2. §. 1. ant. de her.
 red. mlt. et L. gati. 2. C. de in quibus institutus ex reliqua parte
 autem agit; §. enim manifestissime stat de voluntate testis capi-
 entis tunc succedere, in omne illud, quod alter capere non posset
 ut in L. si in 150 et L. cetera 160. de V. S. tuncque recte potest

521
a significat & recedi. x^a l. natura 69 de leg. 3. ut notat Bonell.
in d. l. 2. c. de hereditatibus.

23

Demum quod l. quod loco 20 § 1. de hereditatibus.
ubi haeres scriptus sine parte, & si pars uacet, in non in portio-
nem uacantem, sed in aliam anem admittitur. Et tunc uisum est in
portione uacante admittendum, cum tunc eam partem uacantem non
ignorat; sicut si ignorat ut in d. § 1. tunc equum opinionem, et
uoluntate non haereditas gerit. Oppositum l. ex parte § 1. de hereditatibus.
Et si semper non sine parte, sed ex parte, quam si quis ha-
betat, instituit; utoque si si quis nullus heres, ubi cui nullam
est instituit, nec in uacante parte admittendum.

5^a Conclusio

24.

Haereditas, quem tunc qui quae instituit, codicillis uacantem uidetur
non potest, quia haereditas sicut nec dari, ita nec admi potest
codicillis; at quoties uidetur apponitur de ademptis haereditatibus
in defectu institutionis cogitare intelligitur l. quod § 2. Sub. de C. § 1.
l. 6 de codicillis.

6^a Conclusio

25.

Ambiguum est an codicillis directe haereditas data ad fidei-
commisum trahatur, si quis, ut directe non ualeat. Ad fidei-
commisum trahi potest et arg. Titularis ex d. in l. 2. § codicillis institui.
Et l. codicillis ubi ait C. quod licet Titularis directe deficiat, ad
fideicommissum, eundem est. = Secundo ex d. l. 2. § haereditas ult. § 1. =
Tercio ex l. secundum ad Trebell. Quarto ex eo, quod si tunc d-
recte facta institutio ad fideicommissum trahitur, ex eo quod tunc uelle,
ut codicillis haereditas, l. § 1. § 1. l. 1. C. de codicillis. consequenter
id uidetur dicendum, cum non codicillis tunc, sed codicillis institutio
facta est. = Quinto ex l. illud 13 § 1. de Trebell. et l. codicillis ubi haereditas
instituitur in codicillis facta uolo tunc heres et trahitur ad fideicommissum.

In negativam 26

Item § conclusum §. Primo ex d. l. scilicet 76 ad Trebell. ubi
non ex ipso iure, sed ex benigna interpretat⁹ habet ad fideicom-
missum, propter metum, videlicet ne filius intra postulat⁹ dederet
sine fraude, ut ait Cuiac. l. 20 d. 26.

Secundo ex eo, quod si §. 27.

§. si solemniter scriptura in iudicio facta dicitur in iudicio non tradi-
re ad fideicommissum. Ex cuiuslibet 7. et alius & vulgari. minus debet
admitti hoc in codicillis, ut patet in minus solemniter scriptura. Ne-
que §. si auctore dicitur. Non §. ex d. §. codicilli. sensus enim
illorum verborum est de iure iudicis, ut cum non parer⁹ dubio, per fidei-
commisum id reliquit, ut effectus contrahatur.

Non etiam, ex d. §. haereditas 28

§. in eo enim tunc forte quis haereditas in iudicio tunc data, cum
confirmaret in codicillis, duendum vellet eam in iudicio valere esse,
dubitandum an ea ea confirmat⁹ intelligeret confirmata hereditas ut
directa, an ut fideicommissaria. ut §. C. ut fideicommissaria; sicut
et cum quis posteriori tunc adiunget, vellet prius tunc esse valere, ha-
ereditas in eo data ex fideicommissum dicitur. §. si quis 29 cum iudicibus
ad Trebell.

Non obstat 3. ex d. l. scilicet 76 ad Trebell. cuius §. 29

§. si quis §. si quis, ut §. si quis est. = Non obstat §. 3, nam quan-
do quis adiicit vellet tunc vim codicillorum dimittere, huius clause gene-
ralitate dicere videtur vellet, et in iudicio eodem modo vellet factum
intelligi, quod si facta fuerint in codicillis et valere, sic §. clausu-
la codicillari plenè exagere inest fideicommissum, verba enim
ea, vellet hoc tunc vim codicillorum dimittere ad heredem ad intestato
dirigendum, eorumque duplex est sensus. Primus: rogare heredem
legatum, ut omnia adimpleat, quae se vellet in tunc dilatauerat;
Secundus; vellet scripturae eam voluntatis suae iuxta gestationem

31
gratue, si non ut tunc, saltem ut codicillos; non enim rebero-
gatus fuerit daret, nisi voluntas suam legitime scriptura
declarat relinqueret, quae interpretatio mihi suadet ex his
verbis si posthumus 12. § ult. de instit. legit.

30

Nam item § 4. ead.
13 § tractare; verbi enim uolō precarius est § fin. inst. de imp.
ub. § fidei. ita ut ex ambigua scriptura, non minus eo modo
falsè intelligi intendant, quo ualida sit, hoc est per fideicommissum;
quomodo intelligitur in l. 57 § sing. de leg. 3. = Nec debet ratio
verbi enim ne transducere, si est intelligendus, ac si diceret nec
transducere. Etenim in eo tunc scripta ad fideicommissum, quasi illud
tunc cum codicillis daretur, et per sequenti id observandum, quod
apposita fuerit clausula codicillaria; hoc enim tantum obser-
uandum, quando expresse apposta est. = Vel melius: imperfecto
tunc facto non transducere licet tunc ultimus voluntas ad fidei-
commisum interpretatur apparere sit certum, sed si ea voluntas tan-
tius uerbo in eo tunc fuerit declarata, quae si in codicillis fuis-
set scripta, fideicommissum interpretatur admitteret, ueluti si
uerbo ambiguit (quorum plura conueniunt § 1. in l. 2. de codicil.
l. 4. § 1.) fuerit daretur uelita.

7^a CONCLUSIO

31

Si quis prius uero uero ene ignorans codicillis ad filium
scriptis postea non posthumus, legatum a filio relicto pro dimidia
parte intercedunt, quae filius tantum pro dimidia soluit; et por-
tandum pro altera dimidia, ut potest de quo pater non cogi-
tauit, solui non spectat § pen. de l. codicillorum; uideamus
a posthumus partem l. 12. eo. § 1. non suis nummis, sed ma-
numentendos arg. l. 1. § filius 16. de leg. 3. l. 1. § 1. de liberal.
causa.

32.

Sed opus l. pen. de l. codicill. in ultimis uerbis, ubi
eorum, quae pro parte postumae non possunt in dicto casu, nihil
standum

probandum esse dicunt. Et illud est summo iure; cum ea sequatur,
ita fuit. 19 q. 1. pag. ind. 12. = Opp. l. aliis 31. § 1. de fideicom.
liber. ubi et a filio, et a posthumo probanda libertates dicuntur.
Et, quod si filius redimit a posthumo pater (nummi sexcentorum)
ab ipso in solido probanda libertates; si vero ipse veniit a posthumo
se redimere, utique munus incumbit manumittendi. Cuius ubi gaine =
Opp. l. ex parte 11 § 1. eximaret 29 de leg. 2. = Et cum hoc intelligitur
de dote gaine a Curio tradit. = Opp. l. si quis 3. § 1. de l.
ab intestato 16 de l. codicill. ubi in pignori casu et a posthumo
fideicommissa debentur. Et non nominatim a filio, vel ab herede
qui successit ab intestato contraheret relicta, sed per verba qui-
cui mihi heres erit, ideoque et posthumus manet mixtus. Cuius
ubi.

De clausula codicillari.

Si testator in testamento ait velle relicta a legitimis heredibus probandi, 33.
aut illud per vim codicillorum confirmare declaraverit, fideicommissum induci
intelligitur in fauorem eorum, quibus eo testamento aliquid relinquitur, adeo validum
ut et testamento rupto, vel irritato, vel deserto ab herede debentur l. ex ea 29
§ 1. qui test. fac. pos. l. si quis 88 § ult. de leg. 2. l. ex herede § quid si de
uoluntate. l. generaliter 24 § ex testamento de fideicom. liber. l. 1. l. illud 13 §.
trahatur de l. codicill. l. 3. de milit. test. l. si quis test. 81. de leg. 2. l. 1.
l. de fideicom. liber. l. ult. in princ. Et l. 1. C. de codicill. l. ex testamento 29 C. de
fideicommissis. l. si iure et l. de tutaria manum. l. si itaq. de leg. 3. = Opp.
l. tra 13 de inst. test. et l. nec fideicommissum 36 de leg. 3. = Rtm,
testamentum infirmum illud speciale esse, quia quasi a non completa mente
factum reputatur = Opp. l. 2. § unde ult. de iur. et legit. ubi et sine
clausula codicillari a legitimis heredibus fideicommissum probandum
dicuntur = Et ideo probandum, quia intelligitur repudiare heredes
scriptos, in partem legitimorum. Nec si dicitur l. tutores 39 § heres 3
l. admin. tut. quia et scriptus non repudiavit, sed non adiecit, ideoque

[illegible]

1

[The following text is extremely faint and illegible due to the quality of the scan. It appears to be a single column of handwritten or printed text.]

Legitima est, quae ex lege fit accusatio mortis. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic.*
l. 1. §. 3. ff. de iur. iudic. mort. *l. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
ciatio ex indulgentia. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
tine plenissime resubit impunitas, separata ab abditu, in *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
legitima, publica, vel privata ab accusat. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
honi 3 *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
15 de *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
ius. fiscal.

2

Verg. ad accusat. hec dicitur *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
aut Maxima deservit ab accusat. in *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
ng m. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
tong, ng exi pro qualitate admini extra ordinem *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
ho, qui ab accusat. publici iudicii deservit *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
dixit *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
ro privata, n. publica ut recte dicitur in *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
sat, susp. tut. n. incidere in *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
reperit *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
Capitula hereditatis fisci vel iniuriarum ex *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
solus *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
Ex *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
h. tutoris accusat. 3 civilis, 3 criminalis. Civilis e, q. agit ad remouendy
tutoris ab administrat. quae e publici iudicii, n. quia descendit ex le
ge publiciorum iudiciorum, sed quia cuilibet de populo spectat d. *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
remouenda *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
Criminalis e, quae instituitur ad puniendy tutoris ab *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
de susp. tut. de qua accusat. intelligendy notat *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*
recte Paul. de Castro in *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.* *l. 1. §. 1. ff. de iur. iudic. mort.*

4 de fe. eius curmano. l. l. 4 de suspent. nat. unty. ex osuals. lib. 3. cap. 16
litt. D.

Obstat etiam quod dicitur in l. accusatoris 10. C. de mulieris & d. 12. ex quibus
stat mulieres sine ablatio debentur ab accusatore inimice sue, siue ab
ne sue d. 12. negat. Sicut in l. nulli dicitur, quod si de re, res illa Cuius.
in rep. pag. in d. 12. C. 20. d. 12. C. 6. in reg. ad C. in iudicio, quod et
de minore 20. annis 13. d. in d. accusatoris 10. uerbis merito mag. de quo
uolendus Cuius. in omni ad reg. de minor. in l. accusatoris 37. eo. 12. Reg. hoc
est speciale in minoribus propter etiam, ut in mulieribus, quod nec si iniusta sit
accusatio, ut si in propria iniuria, cum mulieres solum uerum de meritis
res, ut l. 1. de rebus; siue iusta; ut si uis iniuria prosequatur mulier nunc
subiungit in iudicio, nec de calumnia tenetur, pariter et uerum in iudicio
tari l. de crimine 12. C. de rebus & accusatoris. Et mater 2. C. de calumnia
l. 3. C. de accusatoris. Sicut in reg. uerum et in iudicio in reg. de quibus
calumnia nec recipiuntur, quod dicitur in l. in senatu 18. §. 1. C. 2. d. 12.
Sicut siue si maior et maior reg. uerum siue, si adempta uerum
in iudicio; nec calumnia notis incipit, l. si desit l. 6. C. ad l. l. de ad.
l. 32. d. 12. de minor. Cuius est, quod maior excusat iustus dolo, quod dicitur
prohibet ad accusatoris adde Cuius. in l. 3. C. ad l. l. de adult. = Reg. l. 1.
Obstat difficultas in l. ablatio 10. C. ad l. l. de adult. ubi dicitur ex parte ma-
riti existimantur debentur potest sine ablatio ab accusatore adultum, non de
subiungit in reg. = Reg. et tunc loquitur de eo marito, qui adulterio
uicinis accusatur animo calumniandi, si bona fide, quo casu calumnia
periculis incipit. Quia mo intelligenda est l. in iudicio 14. §. 1. in ad l. l. de ad.
l. 30. eo. Paulus lib. viii. de adulterio l. 1. Potest et sine calumnia perma-
nere; relatus a Per. Cuius lib. 4. leg. moralium. pag. 3. ubi in notis
dicitur i. Caponit. Quia 5. reg. pag. 100. l. 4. C. 20. d. 12. C. 6.

+ 500 4.

4. Sed aduersus
 & dubia circa mulieris solus deficiunt huiusmodi int. per. si femina C. h. t. Respond.
 abq. dubio ee. feminae posse sue, suorum ue iniuria accusat. in iudicio,
 extra mag. incidendi et si debeat in iudicio extra eam publica maiestas.

5

6.

Insuper aduersus
ma. principia stat. l. quarebat. n. d. h. ubi n. inuit in l. c. qui a l.
accusat

accusat^r de iure temporis p^rcept^r excludit; quod difficile addu^r l. 1. d.
accusat^r 10 h. 10. ubi dicit in S^upp^l. incidere q^ui ab accusat^r adul-
terii quinquenni p^rcept^r remoueri p^oteat, si ab ea delinquit sine ab^ol^ute.
S^upp^l. d. l. u. loqui de accusatore, q^ui res opposita p^rcept^r temporis ex-
cludit p^rsumptante iudice q^ui except^r d^octore. At d. l. 10 de accusatore, q^ui
concludi quid^o p^oteat p^rcept^r temporis; sed uel q^ui res n^o opposuit uel op-
ponere n^oq^ui n^o habuit iudex, quo casu accusator p^rcept^r n^o excludit, si p^ris-
ting^u accusat^r de iure, et sine ab^olutione ab ea recedit iudex in S^upp^l.
in Cuias 20 d. 10. ep. 30. Et ex bu. luce donato d. d. accusat^r 10 uerbo argu^r
d. l. uij 29 d. duos b. d. ad l. l. de ad. in q^ui si quis duos simul xos adul-
terii delinquit max^u, et fleming d^o inuadit l. Julia de iudicatioⁿe ne-
uno sine ab^ol^ute delinquit quic^uq^{ue}, licet n^o uari simul duos accusauerat,
et x^o est, quia licet x^o q^ui repellere p^oteant quod per l. l. de publi-
citate n^o licet^r ambo simul accusare l. 5 d. fin. l. n^o h^o 32. S^upp^l. ad l.
Jul. de adulter. l. xos d. C. co. t^o fin. si n^o fuerat regulus p^rdicta except^r,
et nemine p^rdictante n^oq^ui egerit, habet t^um iⁿsta illa de e^o u^o u^o,
falsa denuntiatio, sic q^ui si ab ea delinquit accusator nulla ab^ol^ute impetrat,
in utroq^{ue} p^rsona incidit in S^upp^l. p^rcedit ac si utrumq^{ue} d^o accusat^r
intrauit.

Obstat et aduersus n^ura p^rinipia, que ex^omp^rat l. 7
si inuenerit 12 h. 10. l. p^rinipia 34 d. reg. 1. de iⁿst. iⁿst. l. l^uing^u d^oq^u
10 h. 10. Iⁿta incidit in S^upp^l. qui post generale ab^olutionis d^oq^u delinquit
ab accusat^r, id^o, qui post ab^ol^ute n^o reperit accusat^r. S^upp^l. d. l. 17. loqui
de eo tant^u q^ui p^rdictauerat, n^o q^ui t^um uolens fuerat imp^rari. S^upp^l.
n^o t^um accusatoris, et c^um p^rdicta t^um d^oq^u et si p^rdicta inuenerit
n^oq^u ab^ol^ute, n^oq^u reperit accusat^r, quia tant^u ad ea crimina que
p^rdicta d^o publica ab^ol^ute p^rcedit; n^o ad ea, qu^oq^{ue} accusat^r, n^oq^u p^rdicta
ta^u est, nec ignitio iⁿst^uta ut aiunt Imp^r. in l. 2. C. de generalⁱ ab^ol^ute.
Cuias in pag. 16. 2. de adul. in l. 10 h. 10. in p^rin. Qu^o aliter d^oq^u p^rdicta
decidit d. l. 10. specialⁱ est in accusat^r falsi, ad quod criminis p^rinipia
ab^ol^ute n^o se extendit. Sed d^oq^uat d^oq^uat d^oq^uat in l. si d^oq^uat d^oq^uat C. ad

7

tenet

L. Cornel. de fals. ab accusatore falsi sunt generali abstrus. Rep.
Primum secundum quod dicitur. L. cum de. Nec enim dicitur L. de fals. in
lag. et malicia et b. et in quibus permittitur mulieribus ab accusatore
falsi ex L. Cornelia de falsis; non tenetur hoc esse speciale in mulieribus
propter sexus imbecillitatem, ut auctoritatem, aliam in crimine falsi
existere nulla uia licet. Item et dicitur L. quoniam et b. et ubi queritur
an si incidat in supell. p. et, qui libello Principi datus falsus
se alicui ex L. Cornelia datus minatur est; et ad Paul. ex b. et
C. si tenetur, b. et ex L. C. si incidere; non tenetur loquuta L. C. de accusatore
qui post delatum, et postulat non post innoxium, post satisfactionem idem
non accusat; decessit L. C. h. et ita quod cum non sit accusator quod omne illud
non fecit; sed tantum Principi libello datus; et minatur est; et aliquis
accusatur ut in d. l. 9. ubi a Paul. de si bene incidere in L. C. quod non
dum uere accusat L. miles et socer 3. L. quoniam et ad L. Paul. de adult.
L. de eo. quomodo est intelligenda L. cum sita et de accusat. ut L. Castus si
cut nec in ius uocare patrem, aut parentem, et libello tantum dat Principi
ut uideat L. 15. de iniur. uoc. Sed adhuc aduersus haec dicit L. 1. et 2.
C. de libello Principi datus libello statur faciat: et quod patet de supell.
Sed ad d. l. 1. et 2. non est generale, sed speciale tantum in causis, ubi
questionem ^{inter exemplum} representandam quod magis cum sit libellus accusationis, uel quod
perpetrat ab homine annalis, et praeterita, non civilis; ut ipse ait L. 2. ubi
Cuius lib. 1. quod Paul. in d. libellus et prope finem. Obstat iura L. C. de
praeb. imp. offer. Et audiatur hic, qui in libello constituit. Et, et ius
inuestigare, et reuerentem uindictam a legum censura exipere iussit.
Et quod uerbo alio libello statur faciat libelli datus. Nec, item, quod
libellus datus libelli generaliter libello statur non faciat, ut auctoritatem; sed
speciale constitutum est, siue receptum; ut si ad eum Principi accusat
libello statur alio modo ut in d. l. 1. et b. et c. de praeb. imp. offer.
Et si quis dicit in apolo. apul. annot. 24. = Nec aduersus
dicitur L. si quis ex C. de narrat. ea quae quod cum facere et narrat
ratum per Deum, uel per Principem, qui libello dat Principi decessit
ibi

sub premiti à nancalt reudere; et ad id statim in pangs de
qua convenit, et ap amittit, ac infamia notata. De hoc et è speciale
rde, et vi nizam suentionis, alioqui tunc pluresd pona, et quia
est suony, n et ap amittit, nec ladeat sumā, q singulare hū
ius nizam ut ut nuda pallo i iurando sumata alij pariat, ne minon
autbaurit, ut aiunt mag. in novell. legati 72. in paly paret adducto
pone, q successant signy, diuinitati. Nomen statua in illo singula

Dignus et mag 8

reddet mag dignus hū in l. Pagenianus § 1. meminisse la de infuente
ab de et deistere pona sine ablit, qui calumnia de infuente
epit, ut ut si deistat ante 12 n amittat, quod si in illo tū fuerit legi
ty, uel alio quolibet mo relitit de et n api de naurat iudicii pati
ci. cuius deistat punit nō d. c. et de accusat infuente tū; que
accusatio è iudicii pariat, cy n omnibus pariat, sed plus excludant,
et parantur ut stat ex eor. Vel aliter de mag Part. in l. 17. b. t. accu
sator de infuente magby pona deistere et sine ablit, quod hoc
ut n pedit commodi ex illo tū; sed quod duxit n hanc v. l.
et de infuente tū. ubi ead n reperto apparet.

Parata è dignus 9

De in l. alia ead § de hū qz ut indy n ablit et n amittat mody
relitit in tū, quod de falsi ex l. Cornel. accusat q accusat in tū
n pedit, id è, qui ab accusat recit. De accusat falsi deistere
pone, quod id ut mody ex illo tū, q falsum dicit, n amittat, secus
a quod id ut duxit tū, n ad id ablit indy. Nā tū
tū dicit d. l. 17. de qua dicitur in falsi accusat l. 17. n bene abli
tionis remedi, n distinguendy è inter generale, et speciale ablit, et
à qua accusat falsi deistat ab accusat falsi pedit, n interueni
at ablitio specialis ex certa scientia occidit, ut rite Part. in l. 17. non
u pedit deistat generali interueniente ablit.

Sed aduersus d. l. 8. d. l. 10

l. post legat § 1. ille de hū quod ut indy. ubi nulla dicit falsi

Paul. dicens falsum non amittere commodum illius rei. Rursus dicitur h. s.
intelligendum est de h. s. s. meminisse id de infuor. t. u. Gynindl
s. l. de h. s. q. ut ind. Sed quare est in d. l. s. l. s. au ferat ei, q. dicit
falsum tunc, si non obtineat, tanquam indigno legatary: et ratio est, quia q. falsum
dicit tunc iudicium impugnatur, et sic non ex eo tunc capere potest, nisi
q. ad id perseveraverit; qui ut videtur tunc dixerit, iudicium tunc non impug-
navit, sed tamen de id depuravit l. si tunc 24 de his que ut indigni ut le-
gati. in d. l. s. l. s. Deinde nec adversus d. l. s. in game obstat l. lucius s. s.
l. romani de leg. 2. ne ibi Sempromiana non impugnatur tunc, sed
dicit tamen accusavit heredem, unde licet uelut parit uelut legatary ex illo
tunc petere potest, ut petat, qui iniuriis dixerit ut tunc d. l. s. tenet
Cuius ubi d. = Obstat et adversus dicitur d. l. s. l. s. l. 24 de his
que ut indigni dicitur tamen in l. 30 de exopt. reuocare uel q. iniuriis
tunc dixerit, si non obtineat amittit dimidius p. legatary: de solut. s. iudic.
Cuius lib. 28 q. 3 Pap. in l. filio s. s. de leg. 1. = Obstat et adversus tunc
23 l. 24 ad l. Cornul. de fals. ex qua obstat tunc Aitbale de h. s. a b
accusat et falsi impuniti, ne alias ut diximus n. ante, nec fideicom-
missum nec libertas ex eo operari. Et ut s. p. obstat l. l. s. l. s. C. de his
q. ut indigni uel dui potest Aitbale s. non accusare tunc de falso, nec
litig. contestare, sed tantummodo iudicium profectum fuisse, dicitur a p. h. s.
tunc falsum esse, quod cum n. fuisse desistere potuit, nec a lega-
to remoueri v. Cuius in d. l. s. l. s. l. s. l. s. q. ut indigni = Obstat et ad-
versus d. l. s. Aitbale 24 d. l. post legatary s. l. s. l. s. de his q. ut indigni.
ubi auferre libertas, et legatary remouere q. suo tunc infingere uoluit tunc
l. in d. l. s. s. tunc de p. omine adversus tunc; at in d. l. 24 n. ita, sed tamen
tunc promissum fuisse probat fuisse adversus tunc, et non fuisse falsum. Cuius
ubi d. = Ne obstat d. l. s. l. s. l. s. ne in eo ap. de eo, qui ad fuit ac-
cusat, ut ex sua p. faceret, quod poterat; cui uelut auferre le-
gatary si uel ad id perseveraverit; quod non ita euant in d. l. 24. Sicut
intelligendum est in l. 1 s. in d. l. 13 l. s. u. l. s. Part. in d. l. 24. Ne huius
obstat l. qui cum maior est si p. aca gen. s. l. s. l. s. libert. ne ibi d. s.

pupillus, si potest. De rursus & calumnia damna; quamvis pupil-
li nomen est de facto tunc, quia, pater nomen pupilli, et malafide
calumniosus accusat in hoc i quod iure tractat crimen falsi, de
quo in beneficis suis solus transperat cui haec pupillus fuit et tunc
sicut retractare crimen falsi, de quo erat transperat in iure. ubi d.
tunc de crimine falsi transperat licet, ut quod refert Grotius. in l.
et tit. N. Et quod in l. i. de de bonis et l. tunc. 22. de hoc quod in l.
et in l. C. de pupillari in iure: ex quod verbi pater, quod de l. et l. et d. et
et in l. et d. suspendendi. Sed notandum est in hac l. 22. quod illa verba
pupilli suo nomine emendanda sunt pupilli suo nomine; ne alias ista ora-
tionis sententia sub meto obstat. Cuius ubi d. Et ex dictis l. i. accipit
de in l. fin. off. i. i. causis iud. ostendi.

12.

Oppidum est aduersus nos d. genera-
li 24 d. reg. i. de ar. nupt. Ita postquam Pap. dicit in p. i. d. si pater uxor
que in mari adulterii rex accusatur, ita dicitur nisi ab in iure accu-
sat anteaquam perierit rex debeat absolui; et ex si ista est uxor
uxor in mari fuerit postulata: si si ista statuta in d. ut patet ex
aduersariis factis euidentibus pater, pater que debet ab accusatore adul-
terii sine absolui, que d. uxore in mari in iure. De uerbo ista
post absolui ex p. i. d. d. in fine est repetenda, ita ut sensus sit: id
iuris est in alio quoque casu, ut accusator postulat adulterii in mari-
ti, uel de extranei possit accedere absolui pater ut Cuias. lib. 4. resp. p.
in l. 24 d. 1. Sed nunc illud dispute est circa in i. casu post absolui
ex certis ut maxime in mari accusatur pater debet mem nullo pa-
puli l. 1. d. 2. ex sine ulla calumnie metu accusat l. 1. d. 2. pater l. 6.
C. ad l. sub. de ad. l. 37 d. 1. de minor. De maxime in hoc impactum ab-
solui in ex iure necessitate, sed ex uoluntate l. 30. C. ad l. sub. de ad. 2.
Vel aliter dui post punctum ap. de marito expreso calumniae, ga-
bolus impetrare debet l. 6. C. ad l. sub. de ad. ut late d. diximus.

13

Obstat et ad-
uersus nos l. in i. et d. ab alio de accusat. in illis uerbis aut debent
accusat

[illegible]

hi loci, in q^o ag^o de casu, quo casu cognita abbat^o p^ocedit^o sit con-
cisa u^o Accus. & Bast. in d. I. fin.

19

Obstat diffinitio huius in l. fin. C. de penam
abst^o ubi dicitur, ab accusat^o ex indulgentia p^omitti, quae id op^o
xat^o ac abbat^o l. de h^ou d. l. h^o infamia notata. Reg. n° 10° e^o abbat^o
et ac indulgent^o l. fallauca C. de calumniator. Hic t^o nomina al^o
p^omittentia. Indulgentia ergo hinc tantu^o e^o p^ocessu^o criminis abbat^o,
cum pena influit, aut infligenda p^omitti^o fuit l. s. C. de h^ou q^o n^o adu^o.
in t^o C^o q^o impunitas delicti tribuit l. 3 in fin. de quib^o audient. C^o q^o
accusatori silentij indicat p^ocessu^o, ut n^o n^o q^o u^o p^ocessu^o possit. C^o i^o
d^ou^oer^o l. ab. l. canel. de fals. l. s. C. ad l. canel. de iuratis. l. 3. & 7. C. de
i^o p^oauis. Praterea notare libet indulgent^o pena p^omitti^o fuisse C^o n^o fa-
m^o tollit^o q^o e^o sit^o abbat^o, hoc e^o cum e^o generalis ult^oio, quae
indulgentia generalis ult^oionis infam^o, et p^omitti^o tollit l. s. de quib^o
in fin. de p^ohul. l. quid q^o 13 s. p^omitti^o in fin. de h^ou q^o n^o infam^o l. 4.
C. ad l. C. cap^o. (quae l^oes sic n^o intelligende ne d^obeat d. l. fin.) sicut
u^o e^o q^o indulgentia n^o e^o in integ^o fuit, n^o tunc pena p^omitti^o fuit, n^o
u^o infam^o criminis abbat^o, ita Plinius t^o si p^omitti^o e^o flagiti^o remittitur
manifesti nota Censorij inuocata. Alidius de Ponto t^o.

Pena potest dari; culpa peccaminis erit.

De qua indulgentia intelligenda e^o l. fin. C. de general. abbat^o & l. 7. de
i^o p^oauis. l. 2. C. eod. l. 4. C. eo. l. ad tempus l. C. ea q^o casu infam^o.
et Co q^o in l. C. de gen^o abbat^o et Accus. in l. 10. de p^ohul.

Obstat u^o 20.

l. xii quae 12. l. sicut fin. de i^o fin ubi p^omitti^o delatori d^ontare n^o abo-
l^o si mandator^o edidit, q^o notum^o n^o s. C. off^oendit repul^o, quib^o
d^ontare delator^o n^o abbat^o d^ontare n^o p^omitti^o l. 15 de i^o fin. C^o p^omitti^o u^o
si mandator^o h^oat l. 2 s. diuini P^ou s. l. de eo 23. et l. 10. de i^o fin. l. 1. s.
quib^o 13 & u^o et u^o casu. et d. l. s. notari 15 d. l. l. n^o ideo s. C. de accusat.
n^ora l. 1. l. inuocata 10. h^oat = Reg^o in d. I. fin. delator^o d^ontare u^ont^o et
audrend^o, q^o sponte n^o coactus mandator^o edidit, quo casu q^o u^oidat^o null^o

Luci

P. 25/14.

ELK

24

25.

1712

sine absol^o debeat. L. i. §. rem fin. h. p. Sed dicitur. L. i. §. accusari quod
 ad si appellat^r de bon. libet. ubi dicitur ex n. accusare, qui post appellat^r de
 subrog. me inquit in iud. R^e. illud & benigne nititur intente pcedere in,
 d. d. §. ut eius. R^e. ostendit. = Peria dicit. L. i. §. p. ad Syllan.
 ubi dicitur, qui n^oq^u t^u iudicium iudicet, si post iniunctu^m pcedit u^o dⁱstⁱ
 tar & n^o appellaverit, n^o aucta i^o hereditas ut ab indigno: p. nature non
 punit, nec debeat post appellat^r debeat puniti. R^e. R^e. dⁱstⁱ co.
 p^o eximen illar^u hereditas n^oq^u ad u^o dⁱstⁱntus pcedere, n^oq^u ut re-
 niat, n^oq^u ut u^o appellat. Nec aduersus. R^e. fuit. L. minoribus 6. C. de
 his q^u in dⁱgn. quia dicitur & u^oit, & u^oit. etiam condemnauit, quod
 casu in condemnatus appellat dⁱstⁱ facere uideretur, si appellat^r n^o pcedat.
 at in d. §. p^odu fin. dicitur si u^oit, n^oq^u habuit fauorabile: n^oq^u necesse
 n^o habuit appellando q^uq^u u^oit u^o Cuius 6. r^eg. p^o ad d. r^e. dⁱstⁱ.
 ad Syllan. = Peria aduersus q^u dⁱstⁱ in d. l. dⁱstⁱ. R^e. dⁱstⁱ u^o appellat^r
 lat^r C^omp^o dⁱstⁱ. L. i. dⁱstⁱ 32. C. de u^oit. ubi si appellat^r super-
 dit. R^e. u^oit u^o appellat^r u^oq^u ad tempus, quo p^oit p^oit extinguere
 si appellat^r p^oit p^oit in appellat^r, quo m^o & intelligendus f^u in l.
 6. §. i. de p^o q^u n^o infam. L. i. C. de u^oit. L. fin. dⁱstⁱ. C. de u^oit ap-
 p^oit. = Peria dⁱstⁱ. quod accusator in amplius n^o tenet, q^uq^u u^oit.
 u^oit, u^oit u^oit. R^e. u^oit, quod absol^o u^oit u^oit. p^oit li-
 b^o u^oit. L. i. de re iudic. quod cum appellat^r extinguitur idem dⁱstⁱ
 u^oit accusat^r p^oit tenet accusat^r dⁱstⁱ. R^e. dⁱstⁱ aduersus dⁱstⁱ.
 cum apud dⁱstⁱ iudic. solui ubi p^oit dⁱstⁱ iudicato in i^o n^o appellat^r
 laro int^ouenit n^o tenet in i^o r^e r^e n^o u^oit u^oit. R^e. p^oit.
 u^oit dⁱstⁱ t^oit ex h^o p^oit iudic. solui, quantum e^oit u^oit
 ext^oit, et ita si u^oit ad iudic. dⁱstⁱ in q^u u^oit. L. i. iudic. dⁱstⁱ.
 at in d. §. r^eg. cum imp^oit condemnatio, u^oit absol^o, & dⁱstⁱ n^o u^oit.
 dⁱstⁱ ad u^o appellat^r inde i^o, ut u^oit ad e^o n^o tenent. V^o de dⁱstⁱ l^oit
 dⁱstⁱ in d. §. rem fin.

Sed dⁱstⁱ aduersus dⁱstⁱ iudic. p^oit 7. §. si p^oit
 14. de p^oit. Cuius o^oit dⁱstⁱ p^oit i^o, an t^oit, u^oit p^oit.

27

ОЗНАЧЕНИЯ

sanctionem aduersus se habet. Denique ea d.l. transire dicta datur
inter eas, quae sanguinem pangs habent, et quae non habent, in illis tran-
sire permittit; in his negat; nulla autem est distinctio si in suspin-
cideret transire, tam in uno, quam in alio casu; pariter enim licet
in uno ac in altero casu transire; et dicere et possumus omnibus
accusatoribus licere desistere ab accusat., q. nullus dicit. Propter
quod in d.l. transire (intra falsi accusat.) hoc est una id est qua
si cancellamus ueritat. Equam tergiversatorem dux. pena plebana,
ut intelliguntur & dicitur. Et alii) q. primum hoc dicitur, qui in ex-
men capitis transigunt, circa hanc pangs transire licet. ut dicitur.
Sed. Et alii.

29. Si hanc defendimus in d.l. argum. & d. licet dicitur
sine ablu. S.C. dux. punitur; si punitur tunc, q. lege permitte
et concedente iure ab eis dicitur redimendi sanguinis dicitur. Unde
nec dicitur d.l. licet in desatone uideatur, q. cum aduersario de opore
sunt loquatur, in hoc pangs desistentis incutitur, si iusta causa
desistentis.

30. Non debet ex 2. fundam. ex l. 6 d. pangs debu-
a not. in sum. in qua transact., aut pangs p. eo facta ante litem statu-
tam initio notari facientes dationem; pangs dicitur gratuita si ita; Et ad
d. pangs ut, quod qui pro redimenda accusat. transigit, vel pecunia
data pecunia singulis nimis sit, et si sit credibile alia pecuniam
daturus, nisi pro reatu ex impelleret ut alia l. 8. Et ex q. caus.
in sum. et pangs pecuniam in sum. si munit, si ex ad. pangs d. pangs
et opponi pangs potest, cum facta sunt in d. pangs accus-
tor, et ex innocentis pangs liberam uideatur, et nulla alia ratio po-
tuit mouere accusatorem, nisi inuoluntaria innocentia accusandi non mi-
nus p. quod illa pangs prohibuit, haec permittit. Ita dicitur in d. ad l. 6
d. 2. Ne dicitur. Equum s. ratio d. ex q. d. d. intelligend. ut
de pangs pecunia soluto ut in d. 6. omnis ex transactio uel pangs
dici potest, licet in d. 5. Ne d. q. d. pangs d. d. manu. q. d. pangs
d. d. d.

de adulter. et l. r. dult. ad l. Jul. de vi. ubi vir n. pot. accusare adul-
terii omnibus de transactis, licet p. aut p. aut. Quid e, quia lenocini-
i cum inuisti uidere maritus, qui accusandi animo pecunia cupidum
et omittit potius, quam conuenit delicto uidere quod falsum putare,
l. 2. § 2. l. miles u. s. m. l. u. cuius et de adultera. l. si quod accepit,
conditui p. aut ab eo n. p. aut, cum danti, et accipientis turpitudine uer-
sio l. 4. de adul. de trans. cap. Ar. q. do p. aut. omittit, uel propius ipse
honor et ex detractione potest, ut p. aut. inceduntur aduocatus p. aut
parentis, et l. mariti et de adultera. l. sine metu. C. de. n. ut eleganter
dicit Paulus. l. 1. de marione et uultu, ut opus in flammato
et motum medum. m. l. l. h. am. exhibet, sic et ex quolibet curatio
hominis, qui prauitate calamitatis cedit. Non tunc. Por. s. nos uerbi
potest argui: ab initio enim n. desistens puniri n. potest, cum n. d. g.
desistit, nec calumniator e. potest, quinimo ueritate desistit
cultura a l. animi motu et causa putandus; at desistens simul reg-
ta accusat et repulsa in eximibus n. capitalibus, inquit q. licet ius
desistens damnat, proprium delictum ostendit; n. u. l. si p. aut. dunt,
in causis capitalibus, in q. redimendi sanguinis xas, mirum potest
lat. in p. aut.

Nec denique ultima est dubitandi xas, in qua p. aut. Aug. 31.
dignum transactis suadebamus: scilicet ex d. d. g. miserationis redimendi
sanguinis, qua xas excusatio a p. aut. accusatoris et uultu excusari,
cum et ex p. aut. subiectis accusationis p. aut. saloni et subiectis l. si uis
et de accusat. l. ule. l. ced. et facit de suis p. aut. bonis minus accusat
timezere potest, inde impetrandi n. est et, qui sanguinis ius qualiter
qualiter redemptum uult, ut subiecta Pacon.

Si u. d. Aug. 31. p. aut. 32
nisi transactis et in eximibus capitalibus defendit, ut defendit do-
tomani q. illud. q. 23. l. l. xas. in l. trans. et l. de trans. l. g. g.
d. g. et l. omni. 3. uar. q. 3. alii d. plures. = Hac p. aut. opinione
notandus e. nimis l. d. xas. si plana, aperta et uia transactis

48
aperiuntur ex ea delicta impunita saepe regna manerent; quod quid
odiosum publicae utilitati, unde licet ratio redimendi sanguinis transactiones
admittit, si potest tamen equum iudicari, si omni ex causa pateat pacis-
centi licet: ergo manet transactio, ut reus a poena eximatur; Crutator
a talionis et poena cui poena subiungitur se substituit libere; id est poe-
tari de. Sed a poena dicitur. Spectemus dicta et ostendant; neque
penitus ut transigent, sed ut deventum in eis incidit; sicut iudicium in
iudicia, quae intra tempus luctus nubit, cuius matrimonium valet, pui-
to tunc nimia, immoderata et eius festinantia pluribus poenis de l. c.
de v. nupt. et sicut. Omnia poena quae transactio et causa permitti ui-
dentur ad poenam sine ulla ut reus absoluitur, aliter talione inuice-
at de huius intelligere; si uero agitur quaestio, an transigentem
searo debeat, nec ne; ea enim ratio alii in loco definita de q. supra.
Nec solt. Si fundam, quia qui indulgentia poenae debeat, absolute
praecedente debeat; sicut enim iudex poenae absolute dare potest de iure
non poenae non minus, quod ex poenae poenae atque transigentem non
ipso absolute sit, separata est de hoc in iure; sufficit si transactio
ut eximatur a poena temerarii accusatoris ut dixi ut uero a sup. po-
na eximatur absolute exponat.

33.

Nec solt. etiam si, quod solt. potest
ex i. et adultera de. Debitur et ultimus ex i. de in l. transigentem
C. de transact. Sed ea poena si ita eximatur potest transactio in exi-
minibus poenae sanguinis impunitis licet de redimendi sanguinis de.
Excepto adulterio, in quo, cum transactio lenientia expressa et rursus
transigentem debeat ex accusatore, et ex muliere si non minorum, cumque
transactio uidetur calumniis, et potestati debite suspicionis uehementis
contineat; et q. nulli aliud criminis genus ita saluti publicae laetum esse
potest, cum ad poenam, et deducit ciuitatis recte tendat, cum ex eo
ante alia damna illud a fortiori nascitur, ut incerta et perbrosa
solent, ex probro adeo coire natura honestorum ad bellum et iurorum
concordia statiminet. Nec ab re uidetur exceptum huius criminis genus

unde,

cum de capitalibus criminibus agitur, cum de capitali poena non ple-
retur. si quis iudex de quaestione non sicut iuxta dei preceptum opera sub-
nari hoc adhibet, respiciens. Antonini struth, qua capitalis poena
imposita fuit adulterio l. quamvis. 2. C. de adulter. iuncta eius in-
scripte, ut per alios doctos pleno ore. Cuius. 6. struth. q. ii. Donell. 186.
de transact. dicit non potest, quod licet de iure adulterii poena non utriusque
sed de capitale de capitalibus et ante tempora. C. de. struth. ut suade-
re videtur in Antonio adversus gentes lib. 4. adulterii tam legem indi-
cant, et capitalibus eos poeni afficiunt, quos in alienis operibus de-
rent fœdera genitalis et libelli expugnat iure. Apuleius de armo
aurea lib. 9. quos refert Rebaz. in i. iur. lib. 4. cap. 6. S. sumus ind.
l. 18.

Perit, eringit. nolite impia et dicit in carceris iudicii publica 34.
cis transactio licet non est ex eo, quod publica utilitas eas impedit.
Excepit i. falsi crimen, C. in eo transactio licet, assuevit ut docere
videtur in l. pen. de transact. Et C. de fals. l. C. de fals. l. C. de fals.
q. ut indign. q. l. Cornelia, qua falsi crimen poena poenitina transac-
to videtur; unde imputandi non est transactio, qui nihil lege prohibitum,
faciunt: ita C. de. d. lib. 6. q. ii. C. de transact. l. iur. 20. In summa per ait
Imp. in d. l. 18 in criminibus capitalibus transigere licet, excepto adul-
terio in carceris publicis iudiciis non licet transigere excepto falsi crimi-
ne.

Sed dicitur disputo, nec ueloxis tam in l. 8. sed et struthio 3 de calum- 35.
niator. ubi Vg. loquens de calumniatoribus, si non claudit, dicens non
interdictis transactionibus, sed sordidis concunionibus: quod in publicis iudici-
is licet de transactio, et per sequens quod eam deest, nec in curia
incidunt. Sed omni modo. Vnde in xet. C. de calumniat. q. struth
pen. uerit. Antoniano imputant; duobus est et refertur Antonini struth,
qua cautus fuit, ut quicumque litigator siue in ead. publica, siue privata,
siue fiscali iudicij pecunia corrumperet, uel aduersarij, causam eo ipso amit-
tere, quod iudicij corrumperet tentauit, ut ex ead. Antonini struth docetur.

Arvis materiae XVS

159

+ l. 6. § iudicii 3 de decation.

+ l. 3 § fin. de procurator.

+ l. 1 de iure fisci.

+ l. 7 de public. iudic.

l. compari 13 de offi. p. iud.

l. si ita vulneratus ad l. Aquil.

l. aut parat 10 h. t. o.

l. 3. § 1. de accusator.

+ l. 16. C. ad l. Jul. de adult.

+ l. 15 de i. fisci.

l. 1 § quærit 5 h. t. o.

+ l. 3. C. de abolition.

+ l. quoniam 30 ad l. Jul. de adult.

+ l. abstinere 2 in fin. C. de abolition.

+ l. 2 C. de h. de abolit.

+ l. 9 C. de calumniator.

+ l. 3. C. de episcop. audient.

l. 8. h. t. o.

l. 9. ad.

+ l. si interveniente 12. eo.

+ l. 10 § fin. eo.

+ l. 15 § si propter eod.

+ l. 3. C. si reus vel accusat.

+ l. 5 ad l. C. ad l. Corn. de sicar.

+ l. 9 C. ad l. Corn. de fals.

l. 1. § fin. ad Augell.

l. 1. C. 2. C. ad.

+ l. abstinere 5. § in accusatorij
de pœn.

+ l. procurator 3. C. ubi ead. fiscal.

l. 3 ad Augell.

+ l. 5. C. de calumniat.

+ l. decum 12 C. de h. q. accus. n. g. d.

+ l. 2. C. de calumniat.

l. in senatus 15 § eo 2. h. t. o.

+ l. 1. § 6. C. ad l. Jul. de adult.

+ l. 4 eo 14 C. de h. q. accusar.

+ l. 1 eo 2. § accusat.

+ l. 5. C. ad l. Plac. de plagiar.

+ l. 19 C. ad l. Corn. de fals.

+ l. 6. de popul. arb.

l. 15 § 6 ad l. Jul. de adult.

l. 9 accusari § de accusat.

l. 1 § 10 h. t. o.

+ l. 5 § fin. l. 32. § fin. de adult.

+ l. generali 34 § 12 § de iur. nupt.

+ l. 2 C. de pœn. abolit.

+ l. 3 § iudici de lib. hom. ex h. t.

+ l. 1. § susp. p. h. t. o.

l. rep. h. t. o.

+ l. 1 § si quis de susp. tut.

+ l. consequens 3. in h. eo.

+ l. cognito 4 de offi. eius cui marid. l. uxor.

+ l. 1. § 4 de susp. tut.

+ l. 1. § accusatorij 10. h. t. o.

+ l. 4 eo.

+ l. abstinere 16 C. ad l. Jul. de adult.

+ l. 15 cuius 14 § fin. eo.

- + l. 30. cod.
 + l. ii. femina. C. b. n.
 + l. auxilij 22. § 1. de minor.
 + l. g. cum maior 14. § 2. de bon. libet.
 + l. querebat 11. b. n.
 + l. uij 39 § duri C. ad l. Jul. de adult.
 + l. lucius 11. b. n.
 + l. si docuerit 9. C. ad l. Corn. de fals.
 + l. querebat 5. b. n.
 + l. 1. C. 2. C. § libell. Pamey.
 + l. 1. C. de p. uib. Imp. § per.
 + l. si quis 41. C. de transact.
 + l. Papinianus § I meminit 14. de
 indicior. 11.
 + l. alia cā 8. C. de his q. ut indign.
 + l. post legat 5. § 1. cod.
 + l. lucius § 8 § I remp. omnia 4. de
 leg. 2.
 + l. exceptio 30. de except. rei iudic.
 + l. 24. ad l. Corn. de fals.
 + l. post legat 5. § I libertat 18. de his
 q. ut indign.
 + l. 1. § I incidit 13. b. n.
 + l. g. cum 14. § I si pater de bon. libet.
 + l. Pius Adm. 14. b. n.
 + l. si cautione 2. C. de his q. accusat.
 + l. 2. C. de his q. ut indign.
 + l. penult. 34. § I reg. de rit. rupt.
 + l. hi m. § ab alio de accusat.
 + l. 2. § fin. ad l. Jul. de adulter.
 + l. 4. § 1. b. n.
 + l. libellus 3. § I quod si de accusat.
 + l. hoc accusat 12. § 1. eo.
 + l. 4. § fin. de noxal. alt.
 + l. 15. § 1. de adulter.
 + l. 2. § I soter 1. de cult. uxor.
 + l. Domitianus 16. b. n.
 + l. g. crimen 3. C. de his q. accusat.
 + l. ob hoc 20. de his q. not. infam.
 + l. 15. § qui pot. 5. b. n.
 + l. fin. § fin. eo.
 + l. 11. § I soter 3. ad l. Jul. de adult.
 + l. 40. eo.
 + l. 27. C. eo.
 + l. 15. de minor. uocand.
 + l. cum qui 21. de indicior. 11.
 + l. si 11. § 24. de his q. ut indign.
 + l. tutor 22. eo.
 + l. nemo 123. de R. l.
 + l. pen. § I ad eum de public. iudic.
 + l. 8. C. de calumniat.
 + l. transire 18. C. de transact.
 + l. fin. § I qui aut. iudic. ult.
 + l. 15. § 2. ad Turpill.
 + l. 30. C. de adulter.
 + l. 3. § fin. ad Turpill.
 + l. si ea 3. C. de his q. accusat.
 + l. 12. et 18. C. ex q. caus. infam.
 + l. 1. § 3. b. n.
 + l. 4. § 1. et l. de hunc § 1. b. n.
 + l. 1. C. de his q. sit adu. int.
 + l. 3. et 7. de u. § p. an.

+ L. 1. de aqua 10 de potulato.
+ L. quid p^o 13 de p^ona 7. de bu-
g^o not infam.
+ L. 4 C. ad. S. C. offician.
L. 2. C. 4 C. de 13 p^ona.
+ L. ad tempus 6. C. ex q^o caus. infam.
L. 1. de quor^o 13 de ui et ui am.
+ L. 2. de p^ona p^ona de l. fici.
+ L. de eo 23 de res. eo.
L. C. ubi et quid q^o cognat.
in integ.
L. 1. C. 3 C. de p^ona. uide.
L. 9 de officio p^ona.
L. 3 de officio p^ona. C. 10.
L. 8 C. de 13 p^ona.
L. n. ualeat + C. ad l. p^ona de
p^ona.
L. 2. C. de p^ona.
L. 11. de p^ona. C. ult. ad l. p^ona. de adult.
L. 4 C. de p^ona.
L. 11 de 1. uir^o et diuul^o de inu^ois.
L. 15 de 1. maritus de adult.
L. 11 de p^ona 7 de p^ona. 14 de p^ona.
= L. 11 caa 32. C. de tran^oalt. L. 6. de 1. de h^o q^o not. infam. =
= L. 11. C. de reb. cred. L. fin. de l. 11 C. de t^ona. =
= apellat^o. H. L. 11 apud D. uir^o =
= caty 10 l. 1. =

+ L. transire 18. C. de p^ona. ^{transalt.}
L. 1. de bon. cor. q^o lib. mor^o.
L. 28 de p^ona.
L. ult. C. de iudeis.
L. ult. de p^ona. uide.
+ L. fin. C. de genex. abdit^o.
L. 11 que 22 de p^ona. de l. fici.
+ L. 2. C. de delat^oib. lib. 10.
+ L. p^ona. 3. C. ubi caus. p^ona.
+ L. C. 11 de 2. de marito 1. de adult.
+ L. 15 de 1. L. 29 de 2. uir^o et uir^o end.
+ L. p^ona 3 de 11 uir^o 10 de t^ona.
C. 11. uide.
+ L. 14 de accusare 8 L. 16 de p^ona.
3 de bon. libert.
+ L. 8 de m^ona 14 de inu^ois. m^o.
+ L. 8 C. de h^o q^o ut inu^ois.
+ L. amplius 15 de 2. at. h^o.
+ L. 11 p^ona 10 uir^o nomen de l. p^ona.
+ L. fin. C. de h^o q^o accusare.
+ L. 14 de accusare 8 uir^o sed si de bon. libert.
L. p^ona 21 de fin. ad l. 11.
L. minorib. C. C. de h^o q^o ut inu^ois.
= L. 6. de 1. de h^o q^o not. infam. =
= L. 11. C. de reb. cred. L. fin. de l. 11 C. de t^ona. =
= apellat^o. H. L. 11 apud D. uir^o =
= caty 10 l. 1. =

6.

[The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a handwritten document, possibly a letter or a journal entry, written in a cursive script. The ink is very light, and the paper shows signs of aging and wear. The text is organized into several paragraphs, with some lines appearing to be underlined or indented. The overall quality of the image is poor, making it impossible to transcribe the actual content.]

AND PRINCE

LEGISLATIVE ACTS

[The following text is extremely faint and illegible, appearing to be a list or index of legislative acts.]

AD PRIMVM

LEGIS AELIAE SETIAE CAPV

Licet sanguinebus erat creditoribus alibi Pauliana si quid a deuto-
 re in eos fraudulenter fuerit alienatum vel Patrono alibi Iuliana vel Calpurniana
 si quid libertus alienaret in fraudem suae potestatis tunc neutri suffragantur
 haec remedia si deutor aut libertus uxoris manumissus sit neque huiusmanu-
 missus est quando alienatus l. 9 § 1 de auth. tut. l. fin. C. de reb. alien. in alium.
 Quae uero data suffragantur illa remedia, tunc si suffragantur quippe libertas
 simul data reuocari non ualet l. 9 § fin. de minor. l. 52 de manumiss.
 l. 1 § 1 de manum. uindict. l. 8 § fin. l. 26 de infamis. l. 4 § 2 de fiduciom.
 libert. l. 3 C. de iux. dot. I. uenit l. 6 inlt. qui et ex q. caus. Unde et in hoc
 casu nec creditori Pauliana, nec Patrono Calpurniana suffragaretur ut plena
 in hunc casum eis conuulsa Augusti temporibus anno ab Urbis condita
 756 Aelio Catulo et C. Sentio Taburnio C. C. lex Aelia Sentia, quae ab ipsis
 nomen sumpsit, lata est, quae inter alia quae de manumissionibus subtiliter
 facta fuerant principali capite de quo nostra est disputatio cautius fuit ut
 libertates in fraudem Creditorum factae aut a libertis in fraudem Patroni promissa nullae
 essent absque ulla reuocatae Iulian. lib. singulari regularum 402 § 10 et laius
 401 inlt. lib. 1 § 1 l. 6 l. 5. 7. 8. 10. et u. l. 18 l. 23 l. 24 et 25. et 17 l. 10 et 11
 400 quae et agitur de manumiss. lib. 1 § 1 l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.
 § 1 de lib. milit. l. 44 § 7 de leg. 1. l. 54 § 1 et l. 55 de manumiss. l. 1 l. 1 l. 2 l. 3 l. 4 l. 5 l. 6 l. 7 l. 8 l. 9 l. 10 l. 11 l. 12 l. 13 l. 14 l. 15 l. 16 l. 17 l. 18 l. 19 l. 20 l. 21 l. 22 l. 23 l. 24 l. 25 l. 26 l. 27 l. 28 l. 29 l. 30 l. 31 l. 32 l. 33 l. 34 l. 35 l. 36 l. 37 l. 38 l. 39 l. 40 l. 41 l. 42 l. 43 l. 44 l. 45 l. 46 l. 47 l. 48 l. 49 l. 50 l. 51 l. 52 l. 53 l. 54 l. 55 l. 56 l. 57 l. 58 l. 59 l. 60 l. 61 l. 62 l. 63 l. 64 l. 65 l. 66 l. 67 l. 68 l. 69 l. 70 l. 71 l. 72 l. 73 l. 74 l. 75 l. 76 l. 77 l. 78 l. 79 l. 80 l. 81 l. 82 l. 83 l. 84 l. 85 l. 86 l. 87 l. 88 l. 89 l. 90 l. 91 l. 92 l. 93 l. 94 l. 95 l. 96 l. 97 l. 98 l. 99 l. 100.
 32 § 1 quae in fraudem credit. l. 4 § 1 de fiduciom. libert. l. 1 l. 2 § 1 C. qui manum.
 in 100. Verum licet manumissio in fraudem creditorum facta hoc non faciat, quia
 ei ab initio lex Aelia Sentia obstat, tunc eadem lege permixta fuit et qui soluen-
 do non est in fraudem creditorum unum de uxoris suae et libertatis huiusmodi in-
 titulata ut liber per Beronem et solus et natus l. 42 et 45 et 60 et 83 et 88
 de hered. inlt. l. 7 § 1 de minoribus de cuius conuulsaione et l. 2 de manum.

44° ubi Cuias. lib. 2. Resp. Papiniani. l. 38 de vulgax. l. 63 § fin. ad Trebel. l. 1
§ fin. de natus sexus hys. quod ita fuit. constitutum ac beneficium quip-
ping de fundi, quodam § iuratur. ut ad Calpurnius scribit Plinius lib. 2 § 4
ut ait Caius lib. 2 inst. § 3 § fin. De natus sexus hys inst. ut quo magis
heres, quod dominus in infamiam incurrat cy res eius ac hereditas domini
veniens pro debitorum creditumque data. Quod ait Imp. Constant. ml. 3 C. hys.
de inoffic. test. Sexus natus est qui non magis patrimonium quam infamiam con-
sequi videtur. V. Arconius intro. candida in fin. § 3. V. Marcellus lib. 1 natur.
nat. § 4. qui tradit Augustus Censor equitum quendam Romanum conquire
quod suas minuit facultates. Et id obstat C. Calpurnius fratri Regii Sal-
v. Imperatoris quominus consulatus obtineret. ut tradit ipse Arconius magna
citatur. Statuit § lex Aelia Sentia ut unus sexus cy libertate possit haberi
instauri ab eo qui solvendo non est (non solvendo est dicto qui non sit in bonis
unde res alienus exsoluat l. 1 de V. S.) qua constitutione praevisum est
tantum dominus ut debitor est, sed et verus et creditorum. Sexus; quia et
si innoxius illis recipiat animam et libertatem caput, quod inestimabile res est. Credito-
ribus, quia habent heredes verus et natus quod conveniant, et si non satisfac-
erit cuius non bona vendant. Nec conquiri possit creditores quod eius mo-
di libertate fraudantur, cy satis eadem lex Aelia Sentia eis consulit;
si quod eadem. Pene eas libertates in eos fraudes falsas annullat. Et con-
currendis fama cuius Romani defuncti, et commodo pecuniaris, quod in eo
sexus bene possent creditores, potius fauendi erat famae et existimationi,
quod nullo commodo pecuniaris potest comparari. Verum aduersus id quod
deditur lege Aelia Sentia fuisse obstat ut egeres huius possint sexus sui her-
edes natus facere cy solvendo non essent, obstatque ante eundem legem promulgatam per-
muni et obstat erat l. 22 tabul. ut qui suspectas haberent suas facult-
tates possent sexus sui 1° aut 2° aut ultionis gradu heredes scribere
ut si creditoribus satisfaci non possit, potius ipsius heredes, quam testatarius
bona aut vendenda, vel possidenda de inst. de hered. qual. videtur.
§ non fuit natus ad hoc legis Aelia Sentiae constitutio. Pene legibus
Sentiae obstat fuisse natus non ad hoc ut possit quis sexus sui heredes huius
fac

nemo alius ex eo ~~h~~ Bery. exierit ut loquitur Iulian. in d. Bery. Verba
namq. legi. Edm. senty cum effectu de augendo ait Paulus in l. 2. §. p.
de Statulibex. Ita Tab. ubi §. p. 1. illat. 3. Quod diximus a substituto de
inveniendi in d. d. 1. §. de hered. inst. ubi est in p. 1. l. 1. §. de hered.
inst. ubi siq. qui solvendo n. i. primo loco Iulianum 2.º et cui libertas
ex fideicommissum debebat hered. scripsit ait Paulus ex 2.º et 2.º
loco hered. scripty fore ex ea r. quia n. videtur iste fraudandus creditorum
causa manumissum, et eam libertatem accipere, quod a t. 1.º et 2.º in d. p. 1.º
extorquere l. 94 de hered. inst. Ex qua r. emanat hunc hered. voluntari-
um de n. naty ex humanitatis aequitatis quod d. l. 84 ubi ratocinatur Paulus.
N. repugnat Paulus in d. l. 1. §. ubi secundo loco hered. scripty fore n. sunt intel-
ligenda si voluerit Bery de; n. alias et n. hered. naty sed voluntari-
us, quare si iste hered. de noluerit, sexus primo loco scriptus Bery
et libex erit ex permissione legi. Edm. senty. **V**erum nunc illud se offert
quid erit duendy si B. qui solvendo non est duos sexus et libertate
heredes instituerit admittente ambo ad hereditatem et libertatem? minime sed
tanty primo loco heres institutus l. 60 de hered. inst. l. 3 de adempt.
legat. (de curat. concubatione et l. 8 §. 3 de legat. 2.º l. 20 de acob. dubis.
V. Curat. in l. 6. quod Pauli in l. 30 de t. tut. ubi si datus sit tutor
datus et duo sint isti neuter e. tutor) et Iulianus in l. 42 de hered.
inst. ubi pponit deutorz qui solvendo n. erat duos sexus etiam
non d. Appolionios et libertate hered. scripsisse forte h. uerbis.
Appolionii mei liberi et heredes sunt. Magna erat dubitatio cum
non apparet quis primo, quis ve 2.º loco esset scriptus Bery, an
valeret institutio necne, et ait Iulianus neutrum institui valere
ppter legi. Edm. senty, quod amplius quod uny sexuy naty hered.
scribi vetat, et unusq. sibi obstat l. 43 de hered. inst. l. 34 de cum-
fuit. Sed hoc pcedit si uterq. vivit, quia alter impedit alterum
quominus suo dno naty et libertate Bery exstat; quod si ante
apertay t. tabulay unus ex hac migraverit, unus superstitis et
libex et naty heres erit, et a altero mortuo nemo ei obstat.
Va

Verum Potius repugnat Regula Catoniana, qua cautum, ut quod ab initio
 iustus est tractu temporis convalescat l. 1 de Regul. Carm. sed illa insti-
 tuto ab initio fuerit iusta non debet convalescere. Ad respondendum Catonis
 regulam pertinere ad ius antiquum tantum, quo legata & hereditates deferabantur,
 & iures accipiebant a morte testatoris, quod tempus mortis ipsa regu-
 la spectat ut patet ex verbis d. l. non videtur ad legem novam l. ult. de regul. caton.
 veluti ad l. Julia & Papia, quibus hereditates & legata deferuntur non
 ex tempore mortis testatoris, sed ex tempore quo tabulae istae apertae sunt.
 Itaque dicendum est d. l. 42 de intelligendis de Julia & Papia quae Iuliani tem-
 poribus obtinebat, & obtinuit usque ad Iustinum. hunc. Ceterum ad tollendum ista
 Caiac. lib. 64 § Iulian. in ipsa l. 42. Tabulae illae.

§ 2.

Dempto igitur
 casu qui verum ex libertate sit heres scriptus, nullam libertatem ademi-
 tione in fraudem creditorum vel in fraudem Patroni vel in fraudem fisci data,
 ab initio a quo nulla revocari potest ut debent alienata & manumissi
 in fraudem creditorum facta, quod illa facta in fraudem creditorum per Paulianam alii
 vel in fraudem Patroni per Paulianam vel Calpurnianam revocantur ex post-
 facto, non interim valida sunt alienata, manumissa & facta in fraudem cre-
 ditorum vel Patroni igitur iure nulla est ex nostra lege ista sententia, utraque
 revocatur quia tardius concedendum est, quod datum admihi non valet ut ait Pau-
 lus lib. 13 anales Iulian. post medius. Sed aduersus hoc obstat l. 5 § 2 l. 16 § 3
 § qui & quibus. man. l. 23 § qui in fraud. credit. ex quibus verbis ex li-
 bertate in fraudem creditorum data revocari, aut revocari. Si valida exant;
 non quod non est non revocanda l. 5 § 1 post de fidei iur. de iust. iur. Quibus
 revocandi in diti iuribus ad factum, non ad ius de referendum ut sit sensus res-
 cindi manumissum id est alii ipsi manumittendi, igitur Iulianus monum-
 tionis quatenus de facto perierit; non ut aliquid in libertate, quippe liber-
 tas nulla fuit ab initio novum non est in iure non ut verbum revocandi ad factum
 non ad ius referatur ut in l. 5 C. de revocand. vendit l. 9 C. de quibus minoribus
 Ita Tab. ubi § 6 § 1 § 2 § 3 § 4 § 5 § 6 § 7 § 8 § 9 § 10 § 11 § 12 § 13 § 14 § 15 § 16 § 17 § 18 § 19 § 20 § 21 § 22 § 23 § 24 § 25 § 26 § 27 § 28 § 29 § 30 § 31 § 32 § 33 § 34 § 35 § 36 § 37 § 38 § 39 § 40 § 41 § 42 § 43 § 44 § 45 § 46 § 47 § 48 § 49 § 50 § 51 § 52 § 53 § 54 § 55 § 56 § 57 § 58 § 59 § 60 § 61 § 62 § 63 § 64 § 65 § 66 § 67 § 68 § 69 § 70 § 71 § 72 § 73 § 74 § 75 § 76 § 77 § 78 § 79 § 80 § 81 § 82 § 83 § 84 § 85 § 86 § 87 § 88 § 89 § 90 § 91 § 92 § 93 § 94 § 95 § 96 § 97 § 98 § 99 § 100 § 101 § 102 § 103 § 104 § 105 § 106 § 107 § 108 § 109 § 110 § 111 § 112 § 113 § 114 § 115 § 116 § 117 § 118 § 119 § 120 § 121 § 122 § 123 § 124 § 125 § 126 § 127 § 128 § 129 § 130 § 131 § 132 § 133 § 134 § 135 § 136 § 137 § 138 § 139 § 140 § 141 § 142 § 143 § 144 § 145 § 146 § 147 § 148 § 149 § 150 § 151 § 152 § 153 § 154 § 155 § 156 § 157 § 158 § 159 § 160 § 161 § 162 § 163 § 164 § 165 § 166 § 167 § 168 § 169 § 170 § 171 § 172 § 173 § 174 § 175 § 176 § 177 § 178 § 179 § 180 § 181 § 182 § 183 § 184 § 185 § 186 § 187 § 188 § 189 § 190 § 191 § 192 § 193 § 194 § 195 § 196 § 197 § 198 § 199 § 200 § 201 § 202 § 203 § 204 § 205 § 206 § 207 § 208 § 209 § 210 § 211 § 212 § 213 § 214 § 215 § 216 § 217 § 218 § 219 § 220 § 221 § 222 § 223 § 224 § 225 § 226 § 227 § 228 § 229 § 230 § 231 § 232 § 233 § 234 § 235 § 236 § 237 § 238 § 239 § 240 § 241 § 242 § 243 § 244 § 245 § 246 § 247 § 248 § 249 § 250 § 251 § 252 § 253 § 254 § 255 § 256 § 257 § 258 § 259 § 260 § 261 § 262 § 263 § 264 § 265 § 266 § 267 § 268 § 269 § 270 § 271 § 272 § 273 § 274 § 275 § 276 § 277 § 278 § 279 § 280 § 281 § 282 § 283 § 284 § 285 § 286 § 287 § 288 § 289 § 290 § 291 § 292 § 293 § 294 § 295 § 296 § 297 § 298 § 299 § 300 § 301 § 302 § 303 § 304 § 305 § 306 § 307 § 308 § 309 § 310 § 311 § 312 § 313 § 314 § 315 § 316 § 317 § 318 § 319 § 320 § 321 § 322 § 323 § 324 § 325 § 326 § 327 § 328 § 329 § 330 § 331 § 332 § 333 § 334 § 335 § 336 § 337 § 338 § 339 § 340 § 341 § 342 § 343 § 344 § 345 § 346 § 347 § 348 § 349 § 350 § 351 § 352 § 353 § 354 § 355 § 356 § 357 § 358 § 359 § 360 § 361 § 362 § 363 § 364 § 365 § 366 § 367 § 368 § 369 § 370 § 371 § 372 § 373 § 374 § 375 § 376 § 377 § 378 § 379 § 380 § 381 § 382 § 383 § 384 § 385 § 386 § 387 § 388 § 389 § 390 § 391 § 392 § 393 § 394 § 395 § 396 § 397 § 398 § 399 § 400 § 401 § 402 § 403 § 404 § 405 § 406 § 407 § 408 § 409 § 410 § 411 § 412 § 413 § 414 § 415 § 416 § 417 § 418 § 419 § 420 § 421 § 422 § 423 § 424 § 425 § 426 § 427 § 428 § 429 § 430 § 431 § 432 § 433 § 434 § 435 § 436 § 437 § 438 § 439 § 440 § 441 § 442 § 443 § 444 § 445 § 446 § 447 § 448 § 449 § 450 § 451 § 452 § 453 § 454 § 455 § 456 § 457 § 458 § 459 § 460 § 461 § 462 § 463 § 464 § 465 § 466 § 467 § 468 § 469 § 470 § 471 § 472 § 473 § 474 § 475 § 476 § 477 § 478 § 479 § 480 § 481 § 482 § 483 § 484 § 485 § 486 § 487 § 488 § 489 § 490 § 491 § 492 § 493 § 494 § 495 § 496 § 497 § 498 § 499 § 500 § 501 § 502 § 503 § 504 § 505 § 506 § 507 § 508 § 509 § 510 § 511 § 512 § 513 § 514 § 515 § 516 § 517 § 518 § 519 § 520 § 521 § 522 § 523 § 524 § 525 § 526 § 527 § 528 § 529 § 530 § 531 § 532 § 533 § 534 § 535 § 536 § 537 § 538 § 539 § 540 § 541 § 542 § 543 § 544 § 545 § 546 § 547 § 548 § 549 § 550 § 551 § 552 § 553 § 554 § 555 § 556 § 557 § 558 § 559 § 560 § 561 § 562 § 563 § 564 § 565 § 566 § 567 § 568 § 569 § 570 § 571 § 572 § 573 § 574 § 575 § 576 § 577 § 578 § 579 § 580 § 581 § 582 § 583 § 584 § 585 § 586 § 587 § 588 § 589 § 590 § 591 § 592 § 593 § 594 § 595 § 596 § 597 § 598 § 599 § 600 § 601 § 602 § 603 § 604 § 605 § 606 § 607 § 608 § 609 § 610 § 611 § 612 § 613 § 614 § 615 § 616 § 617 § 618 § 619 § 620 § 621 § 622 § 623 § 624 § 625 § 626 § 627 § 628 § 629 § 630 § 631 § 632 § 633 § 634 § 635 § 636 § 637 § 638 § 639 § 640 § 641 § 642 § 643 § 644 § 645 § 646 § 647 § 648 § 649 § 650 § 651 § 652 § 653 § 654 § 655 § 656 § 657 § 658 § 659 § 660 § 661 § 662 § 663 § 664 § 665 § 666 § 667 § 668 § 669 § 670 § 671 § 672 § 673 § 674 § 675 § 676 § 677 § 678 § 679 § 680 § 681 § 682 § 683 § 684 § 685 § 686 § 687 § 688 § 689 § 690 § 691 § 692 § 693 § 694 § 695 § 696 § 697 § 698 § 699 § 700 § 701 § 702 § 703 § 704 § 705 § 706 § 707 § 708 § 709 § 710 § 711 § 712 § 713 § 714 § 715 § 716 § 717 § 718 § 719 § 720 § 721 § 722 § 723 § 724 § 725 § 726 § 727 § 728 § 729 § 730 § 731 § 732 § 733 § 734 § 735 § 736 § 737 § 738 § 739 § 740 § 741 § 742 § 743 § 744 § 745 § 746 § 747 § 748 § 749 § 750 § 751 § 752 § 753 § 754 § 755 § 756 § 757 § 758 § 759 § 760 § 761 § 762 § 763 § 764 § 765 § 766 § 767 § 768 § 769 § 770 § 771 § 772 § 773 § 774 § 775 § 776 § 777 § 778 § 779 § 780 § 781 § 782 § 783 § 784 § 785 § 786 § 787 § 788 § 789 § 790 § 791 § 792 § 793 § 794 § 795 § 796 § 797 § 798 § 799 § 800 § 801 § 802 § 803 § 804 § 805 § 806 § 807 § 808 § 809 § 810 § 811 § 812 § 813 § 814 § 815 § 816 § 817 § 818 § 819 § 820 § 821 § 822 § 823 § 824 § 825 § 826 § 827 § 828 § 829 § 830 § 831 § 832 § 833 § 834 § 835 § 836 § 837 § 838 § 839 § 840 § 841 § 842 § 843 § 844 § 845 § 846 § 847 § 848 § 849 § 850 § 851 § 852 § 853 § 854 § 855 § 856 § 857 § 858 § 859 § 860 § 861 § 862 § 863 § 864 § 865 § 866 § 867 § 868 § 869 § 870 § 871 § 872 § 873 § 874 § 875 § 876 § 877 § 878 § 879 § 880 § 881 § 882 § 883 § 884 § 885 § 886 § 887 § 888 § 889 § 890 § 891 § 892 § 893 § 894 § 895 § 896 § 897 § 898 § 899 § 900 § 901 § 902 § 903 § 904 § 905 § 906 § 907 § 908 § 909 § 910 § 911 § 912 § 913 § 914 § 915 § 916 § 917 § 918 § 919 § 920 § 921 § 922 § 923 § 924 § 925 § 926 § 927 § 928 § 929 § 930 § 931 § 932 § 933 § 934 § 935 § 936 § 937 § 938 § 939 § 940 § 941 § 942 § 943 § 944 § 945 § 946 § 947 § 948 § 949 § 950 § 951 § 952 § 953 § 954 § 955 § 956 § 957 § 958 § 959 § 960 § 961 § 962 § 963 § 964 § 965 § 966 § 967 § 968 § 969 § 970 § 971 § 972 § 973 § 974 § 975 § 976 § 977 § 978 § 979 § 980 § 981 § 982 § 983 § 984 § 985 § 986 § 987 § 988 § 989 § 990 § 991 § 992 § 993 § 994 § 995 § 996 § 997 § 998 § 999 § 1000

pro iure reuocari, quod reuocari remedio aliorum ut in l. 64 § 2 de
C. & D. ibi interpretandi pro iure secundi quod fraudandi legi
est accepti. In l. 16 § fin. de I. Patron. ex his expendi tunc intelligitur
de reuocato. aliaq. similia iura in quibus secundi libertas, ut in l. 16 § 2
quod est nulla libertas pro iure ut notat Cuias. lib. 49 ff. de I. iud. l. 15 § 2
qui in fraud. credit. Et ad huc C. qui manum. n. pro. Et ad huc C. si in fraud.
Patron. a libert. = Preterea obstat l. 2 § fin. de inoffic. Et l. 29 de man.
tit. ex quibus iurib. fr. reuocatio tit. per querel. inoffic. titi intra quinquen-
nium libertates, qui petierunt, quia dicitur uel petierit si quia fideicomma-
rii reuocari uel infirmari possunt libertates qui semel petierit uel petita
fuit secundi Et reuocari potest, si ipse pro iure, ut dicebamus, sed etiam
a iura act. reuocaria. Pro solutione notandus est, querel. inoffic. titi intra
quinquennium finiri ab adita hereditate l. 34 in fin. Et l. 34 in fin. C. de inoff.
cios. interdy in data post quinquennium ex magna et iusta causa ut ex l. 2
§ fin. de inoffic. Et ex l. 4 C. de. Nunc ita distinguimus aut intra quinquen-
nium agitur de querela intra quinquennium, aut post ex iusta causa: illo casu
omnia reuocantur quia dementis est tit. intelligitur ut et libertates duci-
te et fideicommissarii, sed illi pecunie admitti nequeunt, ita ut post petita
2o aurem (erat enim hac uoluntas reuocatio l. 81 § si libertas delegat
Et l. 4 C. de reuoc. finit.) Et hoc est ex l. Adrian. conser. l. 9 de inoff.
cios. tit. Et l. 4 C. de. factum conseruatur fideicommissarii libertates qui
dicitur (huc alius tenet Ant. Fab. in doli ad l. 2 § fin. de inoffic. titi) Hoc
est quia fideicommissarii in petitione, hoc est si tam ex tit. qui ex falso
heredes descendunt. Unde si minus ut in hunc cantu preterit et in nullo dam-
no maneat heres uel 2o petitione. Dicitur autem in iudicate hoc est
ex tit. ualent. iurib. qui reuocant ab ipso uel falso heredes, unde reuocatio
tit. suo tempore hoc est intra quinquennium per inoffic. querel. nullius
libertati fauor efficere potest ut ex eo tit. competant tales libertates. Et
hoc de dicitur Et ex obstat l. Adrian. ut libertates fideicommissarii
ab herede per error ex falso codicillis petant si reuocant petant 2o
aurem l. 47 de manum. tit. l. 1. gen. Si de et patron. l. 2 de fideicom.
libert.

libet. Insuper et libertas implenda editionis causa p[ro]bita ab h[uius]modi quie-
 rat institutus ut reus sui manumitteret reus t[er]t[er]o per quemlibet n[on] rescriptum
 libertas p[ro]bita 20 annis l. 26 de m[an]u[m]issis. t[er]t[er]o d. l. 47 § fin de manum. t[er]t[er]o d[icitu]r
 aduersus omne hoc obstat l. 31 de minorib[us]. ubi libertas p[ro]bita ab h[uius]modi
 minori 25 annis qui postea fuit restitutus in integritate abstinendi d[icitu]r n[on] res-
 cinduntur d[icitu]r dato p[re]s[er]to. N[on] reus in hac p[ar]te i[st]a optima libertas adepti
 fuisse ex t[er]t[er]o uero d[icitu]r, et n[on] de iure, quandoquidem h[uius]modi adiuit, nec ab-
 stensione d[icitu]r. R[ati]o h[uius]modi e[st]; ut si iniquus fuisset p[ro] libertate re[st]e data p[re]-
 ty d[icitu]r: eod[em] modo intelligendus est t[er]t[er]o m[an]u[m]issis. 22 eo. t[er]t[er]o de min. V. Curac. lib.
 6 q[ui]d p[ro]bita in d. l. 47 de manumissis. t[er]t[er]o. N[on] itaq[ue] admonitio n[on] obstat
 suspensio iudicatio falsa d[icitu]r et d. l. 8 § fin de manumissis. t[er]t[er]o d[icitu]r de manumissis.
 t[er]t[er]o. Nam in his iuribus uerba reuocari et infirmari ad falsu[m] n[on] ad ius
 manumissionis s[ed] referenda ut s[ed] notamus d[icitu]r d[icitu]r l. 2 C[ui] man. n[on] poss[et].
 = Deinde etiam aduersus q[uo]d d[icitu]r obstat l. 9 d[icitu]r q[uo]d metus causa.
 ubi edictu[m] illud reuocari d[icitu]r q[uo]d ualere supponere l. 1 l. 21 § 1. eod[em] t[er]t[er]o
 quod met. cau. Quia. Et ab eo relati lib. 12 ep[istola] 7 litt. E. in libertatib[us]
 h[uius]modi h[uius]modi p[ro]bita s[ed] ut in hoc casu libertas q[ui] ab initio fuit
 ualida pot[est] rescindi per illud edictu[m], eod[em] modo libertas infraud[ata]
 creditu[m] data ualebit ab initio, utraque p[ro]bita data, sed pot[est] h[uius]modi
 sent. rescindit. Responde d[icitu]r illu[m] de intelligend[um] n[on] de metu p[ro]bita
 ipso reus uel appulsu ut manumitteret. N[on] h[uius]modi casib[us] nulla liber-
 tas est ipso iure l. 9 et l. 17 d[icitu]r h[uius]modi n[on] t[er]t[er]o qui d[icitu]r l. 3 C[ui] man.
 n[on] poss[et]. quod fuit constitutus a P. Maximo ut ex d. l. 17 et d. l. 3. quod ex-
 n[on] placuit P. Adriano. Nam rogatus a populo ut reus quend[am] manu-
 mitteret per tabula[m] Respublica accepit id n[on] d[icitu]r, ut a h[uius]modi reus libera-
 ret, eus d[icitu]r ex[ist]it ut d[icitu]r iugeret in manumittere ut d[icitu]r in Adrian.
 Unde d[icitu]r ut refert Sueton. in eius uita ep[istola] 47 publicis spectaculis
 maxime interfuit postq[uam] quend[am] reus coactus est manumittere, ne
 reus q[uo]d exproceret. R[ati]o, inq[ui]t, illu[m] t[er]t[er]o n[on] de metu p[ro]bita ab ipso re-
 us uel populo ut manumitteret de accipiendo, n[on] t[er]t[er]o n[on] tunc edic-
 ty illud est reuocari est superfluum ex libertas ab initio n[on] ualida

ut ducamus, reddere qui ab extraneo coactus est ut sexum manumitteret
quo casu valet libertas. Et iudicio meo pars restitutio non ad eum accom-
modanda sed fixi de iure nequit ut si dicimus non reddere consequendum est
magis argente ut recte annotavit Fab. in xxi. l. add. l. 9 § 2. = Igitur liber-
tas in fraudem creditorum data ipso iure nulla est hac nostra lege. *Alia sententia.*
Sed aduersus hoc obstat. si creditoribus § C. de sexu. pign. dat. manum. ubi
dicitur libertas in fraudem creditorum data subtrahere de iure creditoribus ira-
et de iure non audiatur si factum suum reuocare voluerit illam libertatem: quia
quia ab initio si debitor libertatem fecerit validam, non alias sexum remane-
rent ex voluntate creditorum. Respondeo manumissos in fraudem creditorum semper
esse liberos quod si semper manumissos uel eius heredes quia nemo po-
test si factum suum reuocare l. 25 de adopt. (de cuius intelligentia et scilicet
trone u. l. 2. C. iudic. et uideat. Cui l. 5 C. de stat. defunct. § l. 1
in d. l. 2.) turpitudinem suam eius uel qui successit elegans l. 30 C. de transact.
At quo ad personam creditorum in cuius fraudem manumissos fuerunt factum ma-
numissi Statuliberi § l. 2 § 1 inf. de Statulib. ubi quod creditor dicat
manumissos nullum fuisse, tunc enim presumitur ex l. Alia sententia manumis-
sos, sexus uempe fuisse ut Cuias. ad l. C. in fraud. Patron.

¶ 3

Duo autem

maxime si ut libertas inuita data pronuntietur. Primum ut iure suo uti
Creditor uelit hoc est reuocare uelit libertatem in eius fraudem a debitore
datam, non aliter si illa reuocare nequeat subtrahente libertatem l. 25. inf. de
Statulib. l. 5 C. de sexu. pign. dat. man. quoniam ipse manumissos uel
eius heres in fraudem datam libertatem allegans audiri non debet, ut potius
turpitudinem allegans § l. 5 l. uoxe dum pendet an libertatem reuocari
sint creditores manumissos cui ipse Statuliber exit § l. 2 § 1 inf. de Statulib.
liber. Nec obstat hoc aduersus id quod non ante dicebamus nempe ma-
numissos in fraudem creditorum semper lege Alia sententia sexum manere in
Statuliber sexum manet ubi quo deueniat casus in quo pendebat libe-
tas, interij § remanet sexus heredis l. 12 § fin. fam. exue. l. 1 de legat.
l. 8 inf. de queston. l. 9 § 5 un. certe de peculio l. 9 et l. 25 de Statulib.

¶ 3

Aliqua in facm. n° 351. Nec interest quod Statuliberi uideantur duci
 Statuliberis habet, ne quamvis se dixerit duci aliquem esse Statulibrem,
 & secum, fm. si consideres duci esse uxorem; sed uxorem cui Statum uidetur de-
 nata in tempus à libertate uel in editione ut notat Cuiac. tract. 3 ad Apu-
 anl. si uxorem 61 Statulibrem ff de furtis. Nec interest quod Statuliber
 si n° ut uxori sed ut liberi puniuntur l. 14 ff de quest. l. 9 Sult. de pœny. p-
 sexz cum nemo debeat subire pœny quæ edita eius admittit eo tempore
 quo si furti decesset, sed eamque substatueret si eo tempore esset in pœny
 ley deliquisset l. 1 ff de pœny (de cuius concitatione ut l. penult. si ex noxal.
 eam agat. Ant. fab. in notat ad St. genul. & Cuiac. lo. d. b. r. u. c. 22 in
 fin.) Statuliberi liberi si & per consequens manumissus in fraudem
 ditoris liber exit opus est Statuliber exit. Hoc inquit nihil interest negliget
 Statuliberi interz dum conditio implatur uxori & ut diximus, fm in pœny
 n° delictis puniuntur ut liberi l. 4 c. d. l. 9 Sfn. singulari uere pœny-
 legio libertatis, ne operata libertas cadat benignius en est in pœny interz
 habere pœny hominē libertati destinatus, ex pœny molendi & exstringen-
 de quocumq; colore & occasione quolibet accepta. Dixi Statuliberos puniri
 in pœny delictis ut liberi, quia in pœny sicut uxori puniuntur, quia
 grauiora sunt l. 29 de Statulib. l. 6 ff de furtis. Ita Fab. in iur. pœ. l. 1.
 n° 3 pœ. 1 illat. 2. Probat. lib. 1 admodum uers. c. 6. Contrarij tenet Cuiac. d. tract.
 2 ad Apuany. in d. l. 61 Sfn. & Ant. Mexcat. 2° notat. 6. Deniq; nihil interest
 quod Statuliber pœny se adit ad pœny habere potest l. 12 S. ff ad Trebell.
 quid si Statuliber promittit in eadē causa dē fore & in iudicio, in eadē
 eam uidetur sicut quamvis liber uideat l. fin. ff si ex noxali caus. agat. Nam
 illud pœdit ex benignitate pœny pœny libertatis horituz qd Statulibero
 in pœny & casus libertatis ut ait Consult. in d. l. fin. Nec quidq; fit pœny
 pœny Agulatoris si libertas obtingeret dummodo ex ea causa igitur erat ille
 pœny munitis tempore Statuliber; debuit en Agulator prospicere pœny Breue
 nize Fab. in notat. ad d. l. fin. ff si ex noxali caus. agat.

Requiritur

39° 4.

ut non solum, uery & consilio fraudentis creditores ob manum uxoris.

a deutorum qui solvendo non erat factus quod in sine oblatione fuit in signifi-
cat subm. in fraudem et in ist. qui et erga caus. man. dicitur quod si
quibus fuerit factus in l. 57 ff de manum. etc. in l. 10 ff hoc non est qui
erga ut ut factus in fraudem creditorum manumittere videtur etiam
qui non habeat consilium fraudandi nec aliud quidquam esse inspicendum, nisi
an data libertatibus deutorum sit deutor solvendo esse an non. atque ita omnino
de per leg. filius sentis impeditur libertas; hoc forte fuit si factum ut docet
finitur namque de Laurentius Santos de S. Pedro ad Augustum in l. 16 de arto
l. 3 ff hoc non est qui erga. cui ut debet amentis licet factus potest per
l. d. l. 10 in fin. verbi tamen et manumittendo sine fraudis consilio inder-
gent verum suis libertatibus ex quibus verbi factus existimare non aliter
impeditur libertas in fraudem creditorum dato quod si fraudandi consilio acce-
dat. Pignatellus et de existimantibus non aliter libertatibus impeditur quam
si qui dedit vel inter vivos vel in testamento directe animum fraudandi
habuerit, nisi bona eius creditoribus non sufficiant l. 54 de l. et fin. de
manum. etc. l. 4 § 1 de fideicom. libert. l. 13 et 16. et 23 qui in fraud. cred.
Cubi illa verba ea conditio ita de intelligenda ut si dictum fuerit eo par-
to ut in d. l. 54 de manum. etc. non sub conditione libertatis adiri non po-
test l. 51 § fin. de adquir. hered. de Valent. tm. 3. tract. 2 n. 57 in fin. l. 1
C. qui manum. non poss. et d. in fraudem et in ist. qui et ex quib. caus. dicitur
ad n. l. 57 redamur, obstat quia ex ista existimabatur non esse solvendo
videtur noluisse servus dare libertatem ita Fab. in pagin. tit. 6. par. 2. lib. 2.
Ex dictis venit quod si creditoris in quorum fraudem libertas data fuerat di-
misi sunt libertatibus non deficiere propter novos creditores susceptos quibus
consilio fraudandi non est l. 10 de iur. iur. ceteris et d. l. 19 qui in fraud. credit. excepto
casu quo priores creditores pecunias posterorum fuerunt dimissi d. l. 10 de iur.
ceteris et l. 16 qui in fraud. credit. ad quod casus referendus est de in l. 25 de
hac et qui et arguitur ut notat Curac. lib. 5. sup. pagin. in quo lib. 2. notat
ad ista qui in fraudem creditorum non est. Fab. in pagin. lib. 2. tit. 6. par. 2. lib. 2. in
lo post medius. Unde et si libertas relinquatur sub conditione si al-
ter solutus fuerit utiliter relicta censetur quasi deficiente fraudandi
animo

animo ut ex Sabino. C. Cassio avertit in l. 57 de manum. et
 quantum si quis placuerit Iuliano ut refertur in d. l. 57 in postea noluit
 in ea si a Sabino persequere, quod fuit agendum magis uixi itaq; mutavit
 ut C. Cassio Sabino C. Cassio l. 5 ff. hoc nro no. qui et ag. necstro-
 uy in iure ut l. c. in si a pary cognita diu persequere nequeant ut de
 Pap. legimus in l. 7 de sexu. exort. ubi quod scribit lib. 10 in Papin. postea
 mutavit postea mutavit in lib. 27 q. 1 in l. 6. § fin. eo. de sexu. exort. t.
 nobis aliquando id est lib. 10 q. 3 placebat ut notat Cuiac. de alij lib. 10
 q. 3 Papin. in d. l. 7. Sed doctrinam uir D. Josephus Fernandez de Presaf
 summo iudicio p. d. lib. 2. opus. sect. 1. ep. 10 n. 17 excogitavit si de eand.
 si Iuliani que a Gais reprehenditur in d. l. 57 et que ex ipso refertur in d.
 l. 5. n. Iulianus in d. l. 5 sentit libertatem datam sub hac conditione si satisfactum
 sit creditoribus meis ualere, quoniam in eis casu datur quo nulla fuit credi-
 toribus fuit intelligitur siquidem si statim spectare tunc uoluit sed si satisfactum
 fuerit creditoribus, quod editionis euentus in quo decipi creditores non pote-
 rant. Itaque Gaius in d. l. 57 de hac re non disputaret, non potest uideri quod
 improbare uoluit in disputabit de illa specie sed ex tunc uoluntatem suam
 si enuntiabat sub editione adiecto aduersus si (quod ut nunc notant
 Interpretes editionis notum inducit) sed in tempore adiecto aduersus cum
 (quod tempus denotat) ex a alieni solutus fuerit in hac forte specie tantum
 Iulianus negabat libertatem ualere, quod dispositio in tempore delata paret tunc
 ante dei aduentum nihil potest l. 5 § si uis si uis § si quis de leg. cad. l. 2 et 3
 de P. S. unde ab adita hereditate de sua libertate forte existimabat,
 que tunc competere minime poterat, quoniam ad huc satisfactum creditoribus
 non erat, sed in hoc a Gais reprehenditur in d. l. 57 quia ex de iure
 creditoribus uoluerit persequere uixi et nunc animus habuisse fraudandi
 eos. Ipse sue libertatem relinquere hoc modo si satisfactum sit creditoribus meis
 ut in d. l. 5 siue ita cum a alieni solutus erit ut in d. l. 57 ualebit, sed tunc
 spectat ex creditoribus a heredibus sit satisfactum ut Sabotenus ex Iulianis
 Optici qui si responder. in l. 39 § 2 de statulib. quoniam in eo modo
 data libertas in tempore delata uidetur nec ante poterit spectare quod

Tempus casus hille adueniat ut docet P. Fab. in l. 78 de R. d. Posthumus ille
Plutus ubi est n. fin. = Sed nunc illud se offert in dubio iuribus id est in d. l. 57
C. de leg. in fine C. de l. 18 de bono et qui C. de leg. C. de manum.
quomodo C. in his iuribus dicunt libertates in fraudem creditorum datae.
Ipsa alia sententia nulla est. Et si locuples adierit hereditatem, cum cer-
ty sit autem hereditas post mortem suam fieri libertatibus l. 18 bono et
qui C. de leg. C. de certis et sit soluendo hereditas esse uideri, quod inuenit
heredes qui respondeat creditoribus l. 36 de bon. libert. l. 33 solut. matrim.
l. 3 ad Falciid. Hic tamen si obstanter negari in dubio iuribus libertatis uale-
re exstante herede locuplete tunc generi non quia mortis tempore tantum incipi-
cit in d. l. Alia sententia sed ut docet Cujac lib. 64 ff. Juliani in d. l. 5 Bonno
et qui C. de leg. repraesentans à Petrus lib. 2 opusc. sect. 1 q. 10 n. 13. et addita
C. de l. 18 bono et C. de leg. post mortem testamentis autem patrimonii et fieri
libertatibus, sed ea ratione, quia libertates non a defuncto non ab herede de-
beant praestari, et ideo non facultates heredibus sed defuncti incipiente. Ver-
um ut diximus in libertatibus datis inter vivos uel in libertatibus
relictis a domino qui soluendo non requiritur fraus et euerit ut iuris
non subsistant, tamen dicitur admitti in fideicommissariis libertatibus, quoniam
aliter relictis credenda ex eo solo quod ne bona euentu fraudulentum cre-
ditorum l. 4 § 19 ff. de fideicom. libert. l. ult. C. qui manum. non possit. Quare
ut diximus ad eas quae in fraudem creditorum non sunt infirmas. quia sicut legata
fideicommissa, mortis causa donationes non aliter utilia sunt quam si heredes
soluendos sint, quod non aliter praestando quod deducto esse alieno l. 66 § fin. adhuc
Falciid. l. 2 § 20 cuius plus ff. de leg. Falciid. l. 12 ad Rubell. l. 4 et pen. de lega-
tation. l. 1 § 2 siquid in fraudem patroni. Icy autem 3 inst ad l. Falci. ita et liber-
tates per fideicommissum relictis cy sititex nisi deducto esse alieno non debent,
et aliter ut libere relictis exant, quod si hereditas soluendo fuerit credi-
toribus, itaque plurimum distat a libertatibus directis, quod cy statz atque
res existant ex tunc optant ipso iure citra ullum heredem praestant l. 8 § 2 de
legat. praestand. l. 32 de manum. tunc ideo non minus ex summo iure appa-
rent quod hereditas creditoribus soluendo non est, quare necessarium fuerit

lege Falsa sententia impediri, ne alias fraudarentur creditores, aut oneri in-
iusto hanc supponeretur, recte veteres fraudantes interpretati fuerunt leges
Falsig sent. illa minime impediens, nisi fraudandi creditores tunc solus hanc
buerit d. l. 4 § 1 de fideicom. lib. cy reliqui § utitur Rauthmaerum nam
illud ut lumen in id solus sui summo derogare ut doli fraudatoris elidat
alias dolo deficiente putaverunt si eo fuisse legis mentis. ut regulas tamen
et iuris veteris, cui derogando quod nova scriptura de simile semper contin-
temporari. Unde in l. 31 de leg. 2. (quod 24 Reband. lib. 1. comest. ep. 1. inel-
lyenda est de lege Falsa sententia quia de ea agit Modestinus qui est autho-
r. leg. 31 lib. 1. regular. in l. 16 de manumission. cy quod si quis qui manu-
mittere non poterat sed quia Lex Falsa §. impediebat libertatem, non solu-
do forte non erat, legaret ut manumitteretur, nec legatus, nec libertas valet. quod
ex eo quod si libertas in fraudem creditoris relicta in testamento, ut dicebamus, non
est, si solus aut eventus seuerat ut in hac ipse d. l. 31 concurrebat necitem
debet legatus quod solo fraudandi eventus circa fraudandi solus ut nuper
diximus recte mutle d. l. 1 § 1 ad Trebell. Et d. l. 1 § 1 si quid in fraudem
pation. cy § utitur. Verum aduersus hoc solus l. 37 de solut. demonstrat.
ubi in soli specie legatus valet sine onere manumissionis. Cui res rece-
ta Cuius. solut. in l. 44 § 1 de leg. 1. Et in l. 12 de leg. 2. Et Donell. lib. 4. ep.
16. Dixerunt legatus in d. l. 31 non valere quoad hoc solus ut legatarius ab herede
de cy § solus petitoris licet. sed valere quoad hoc ut si semel rem legatus
manumittere non possit. ab eo regeri d. l. 37. Quod solus ex eo ut pote crui-
natoria tendit est d. l. 37 agere de eo qui non poterat manumittere propter
legis fuisse Caninus ut solus ex eius inscriptione ubi recte ibi responsum
est a Paulo mutle de libertate. At legatus substat ut pote cui non solus
Lex Falsa Caninia, quod solus libertatem impediebat. Et in d. l. 31 cy agere de
eo qui non poterat manumittere ex t. Falsa sententia, forte quia soluendo non
erat solus nec legatus, nec libertas valet ex solus § dictis ita Reband.
ubi § Et quod ad Donell. ubi § l. 1. D. = Ex dictis inferat explicatio
ad hunc in l. 44 § 1 de leg. 2. ubi proponitur quod si idem solus legatus et
liber esse iure sit solus legatus pcedere interdu (non semper, non generatim

effectus est libertas legato et si postrema scriptura sexus legatus sit faus-
se libertatis a quoque ualere nouissima scriptura. Vnde minus uen-
it tunc semel data libertas adimi non poterat licet reliqua poterant. Hodie
potest l. 27 § fin. de manum. tit. l. 50 de fideicom. libent. l. 14 de leg. 2.
si eundem sit libertatis ademptio, non in obsequio ualeat libertas. Iurata
si in fraudem creditorum data sit libertas uel si sit sexus, qui sub hac obli-
gatione erat ne manumitteretur, (qui solutio sexus poterat pungi eadem im-
poni forte quia male mentis erat uel in uendibile uel in tunc uel affectu
Vnde l. 9 § de manum. uel si sexus pignori dato qui manumitti non
potest l. 30 de manum. l. 4 hoc non tunc qui et a q. hoc est intelligen-
dy si specialiter sit obligatus, secus si generaliter. l. 29 hoc non tunc qui et
a q. Hec est dicta leg. 44 § 7. genus quod defectus uidetur ex eo quod ibi uen-
iet legatus sexus uel libertas in fraudem creditorum relinqui nequit, cum
fraus est in libertatis datione per seque. et si in legato fraus exit. Ista
sententia debet ualere ut in specie d. l. 3 de leg. 2. Ita ibi libertas non uale-
re igitur id est l. Alia sent. impedit libertas in fraudem creditorum uel patro-
num datam. At legatus in fraudem creditorum relinqui igitur iure quia nulla lex
est qui prohibeat in fraudem legare; sed huius ex parte non tenetur nisi de-
ducto ex alieno. Et si tradita sit res poterit rescindi uel actione Paulia-
na uel alia simili; libertas uero semel data rescindi nequit itaque
dicta ind. l. 44 § 7 libertas non ualeat legatus uel ualere quia potest rescin-
di. Huius modo intelligi debet tunc in l. 37 de leg. 2. ita Cuias in sent. ad d. l.
44 § 7. de leg. 2. Ex dictis et inferte leg. Alia sent. non procedere in bonis
uic q. alia libertas ^{si fideicommissaria} debeat ex alia tunc, quia ex eo casu non adit fraudem
uentus l. 55 de hered. inst. Quod inuito potest extorqueri l. 84 ex. tit. de
hered. inst. l. 6 § qui sine man. ad libent. minus non est ut ualeat manumissio
non obstante leg. Alia sent. Ex hoc patet fluit decidendi ratio ad huius
in l. 26 hoc non tunc qui et a q. Vix aduersus hos grauius obstat l. 1
u. 8 hoc non tunc ubi ait Africanus leg. Alia sent. habere locum in sexus ma-
nussio fideicommissi causa a domino qui creditores conditionales habet
Et non erat soluendo § qui manumittit qui debebat manumittere q. per

fideicommissum nihil agit ex l. Julia Sentia d. quod nupter asseruitur. Illa
 uerba locum habet et intelligenda ut in uulgaris codicibus cum negatione
 huius loci non habet. Verum cum necessitas inuenietur florentinis gaudetibus suis
 habendus honor. Itaque possumus Rubei Cuiac lib. 4 obseruat. cap. 31 extract.
 3 ad African. in d. l. 8 et Fab. in iurisp. tit. 6. § 10 et illat. 6. illud uerbum fi-
 deicommissum ita legendum fraudandorum creditorum ut in d. l. ss de heredi.
 et in d. l. 26. Si hoc nō est qui d. ag. in l. 3. et 10 § 1 qui in fraud.
 cred. nō forte his notis **FC.** q. legitur et fideicommissum et fraudandi credi-
 torum, et fraudandorum creditorum ut notat Cuiac. ubi d. scripta erant uerba illa
 in originali, et legita in Basilico et male ad fideicommissum translata.
 et ad fraudandorum creditorum causa traduci debuerent. Sed si huc tantorum uxo-
 rum solutio non placet quia ab omnium codicum fide, et Africani acrimonia omni-
 no alienum uidetur possumus magis uideri respondere illa uerba fideicom-
 missum cum non esse referenda ad manumissionem sed ad additionem obligationum,
 ita ut sensus sit leges Juliae Sentiae habere locum in manumissione facta in
 fraudem creditorum quod aliquid ex fideicommissum debeatur subditi, et ratio du-
 bitandi ea est forte erat quod debetur sub additione non de iure creditorum unde
 non cum additione non impleta non moueri possit exemptione arg. l. 42 si de O. et
 A. in creditorum loco habente ut late diximus ad l. qui in fraudem creditorum
 n. 2. unde diuina in d. l. 8 manumissionem in eorum fraudem factam impediri lege
 Julia Sent. = **R**ursum aduersus id obstat l. 20 § 1 de manumiss. ubi minor
 manumittens seruum cui debetur ex fideicommissum libertas, d. illud caput
 huius nō legis Juliae Sentiae quo prohibetur minores 20 annis manumittere
 nihil agit. Sed nō qui manumittit seruum, cui debetur ex fideicommissum li-
 bertas d. ag. cap. legi Juliae Sentiae nihil agit. Respondetur dubium tunc
 intelligendum a distinctione opposita ab Vlpiano in l. si rogatus 20 de
 manum. uindict. nempe quando aliquid minori legatum est, et rogatus
 seruum proprium manumittat, quo casu merito causa cognitis desideratur,
 quia uelut esse potest legatum, et secus si fuerit a minima seruum testatoris
 sub legato fuerit rogatus manumittere, in hoc enim casu nulla deside-
 rat causa cognitio d. l. 16 hoc nō est. qui et ag. Ita Cuiacius lib. 20

+
natura

Res. Papin. ind. 20 § 1. Insuper adveniens quoddammodo facti consilij & even-
ty requiri in libentibus datis inter vivos ut nulle sint lege filia sent. 1. 1. 2.
l. 3. § 2. Porro nro § qui & aggr. ubi dicitur manumissus facti a filio unius in-
vi ex alternatim debiti per liquidationem si valere lege filia sentia sum-
m: qui alternatim debet electus habet id est solvere potest qui vellet
l. 2. § 3. ff. de eo quod test. loco. l. 7. § de minor. § qui manumittit unum ex
duobus alternatim debitis servis; ex volum ex deat solvere qui ille ge-
xit et remanet alter servus ut in solutis deat tempus manumissionis
videbatur de eundem leg. filij § 3. locum si debere habere in illa manumissio-
ne videtur deficere euentus; et nihil omnino ait tunc locum habere: igitur male
dicebamus de filij & euentus requiri. De utrumque de doctis § 2. § 2. cum
causetur natura alternatim ut licet unus § ut in obligatione l. 22. § de
V. O. si precum ut sumit sed quasi per unum § substituit (quod notat
ad substitutionem l. 32. de novat. c. l. 8. § 4. et l. 26. eo. post Valentinus 2. illud.
tract. 4. ep. 5. n. 6. et 7) fiet ut et si debitor electus licet rei alternatim
solvens altera tunc deficiente sola superest in pagum deducta obli-
gatione l. 8. § si § huius de fideius. l. 9. § in p. de solut. l. 55. ad l. Aquil.
Inde § dy alternatim si § licet crediti facti sit manumendo quia
potest evenire ut alter deficiat, creditor § quod exigere non habeat,
et vel neuter precum precum exigi valeat sub alternatim, tunc idem unus
eius recte debitor evenit quare manumissio quae unus debet licet non de-
bet aut dampnati substituit, specificum tunc idem unus eius substituit fa-
cti habeat impeditur idem § impeditur libertas Ita Cuius ad Iulianum in
ipso de. et Tab. in pagum. n. 6. p. 2. illat. 4. Verum huius Iuliani doctus
est intelligendus ex. Nota in l. 6. eod. § qui & aggr. quando debitor
in substantia nihil aliud quae huius et dampnati habet nisi plus
in bonis habeat unde possit solvere manumissio tenet quippe cessat
fraudandi euentus et per sequens legis filij sentis prohibitio. Nec
tenetur § ut suadeat l. optio 3. Porro nro § qui & aggr. dy ait bonis
generata legatim tunc ex pluribus optione non posse ut huius man-
mittere et si alias solvendo sit, igitur nec in specie § l. 6. non huius modo
nisi

respondet si diligenter agnoscas ipsi causam exque manumissio prohibe-
tur in uno ac in altero casu in nostra quippe lege Aelia Sentia in hiberna
manumissio ne fraudi fiat creditori si debitor non maneat solvendo. Ideoque
ratio consequenter decursio curat si alunde habeat quod solvat ma-
namittere; suggest namque creditor alicui ad intervenire non potest si servus l. 2
3 C. de his qui ad domino manum. si quisque credit de ind. l. 6 hoc notat. Aliud
si delegat. Aliud in d. l. si optio 3 hoc notat ut prohibetur manumissio licet
plures servos habeat et per singulos solvendo sit non ex lege Aelia, sed
ex alia ratione videlicet quia ex hoc proponitur optant legatary quod vindica-
tione est l. 20 de opt. leg. ut docet exordium P. Martinus Laxnatep. lib. 5 selectar.
cap. 2. quod idem supponendum de legato generico de quo et d. 3 alius quippe
non datur legatario electio in legato generico sed haberi ut notat Pich. in d.
sed d. 2° n. 4 inst. de legat. Et notandum casu tam optiois quae generis singuli
verbis spendio comprehendit si l. 66 § 3 de legat. 2. et qui postea electus
perinde habetur ac si fuerit ab initio nominatus l. 13 de leg. 1. unde fit
ut quia eligendi ratio habendus dicitur est l. 44 § 1. 36 § 2 de leg. 1. l. 82 de
legat. 2. de l. 64 de furtis. Omnes in ea vint causa ut possint eligi in-
de et omnes prohibentur manumitti, ne alias vel omnibus manumissis e-
ventat vel quibusdam minuatur ius electionis ut ipse facit ait et ne alias rei
quae legatarii erat siquidem per vindictam erat legata, sine facto eius dominus
amitteret alterius facto id quod dicitur in l. id quod 7. de sub. et l. 20 hoc notat. l. 44 § 5
C. de his qui ad domino man. l. 2 C. de manum. et est in quibus verbis di-
citur libertatis datus servus aliena non curante non valere quantum manumissionem
habet ex tunc. si in d. l. 3 agatur de legato optiois et generis quod est
per vindictam nihil mirum ut heres nullus servus possit manumittere non ex
lege Aelia Sentia sed ex d. d. l. 20 notat. ut P. Fabius sennest. lib. 22 cap. 21
et Ant. Fab. in pagin. l. 5 pro illat. 5 et notat Laxnatep. lib. 5 cap. 4
n. 5 ut regit. Unde et adversus d. d. l. 20 patet d. l. 1. heres 20 hoc notat
H. qui et agat ubi dicitur heredes manumittent servum suum auctoritate legatary nihil a-
gere etiam ignorans manumittat. Item sic. ut hanc animam fraudandi heres
non potuit quia ignorans manumissit servum proprium: sed si fraud non
interveniat

augere diffat si videtur
re spuis: ibi eni scimus
rat proprium legatarii
et ex tunc legavit:

interueniat lege et ha sentia in libet manumissio adebitore facta
De uerbis illa d. l. nihil agit et intelligenda quoad libetate seu est quod
ad libetate no manumissus libet remanet uerum huius tenet ad estiman
si serui pstant legatario sua suet, sua ignoraret l. 112 de deleg. et
arg. l. 64 de leg. 2 (de uini concitatione cy l. 66 de fundy A eod. de leg. 2
et Curac. l. 12 de auro d. arg. leg.) l. fin. de leg. 2. ut Donell. lib. 3
commentar. ep. 23 P. Fab. lib. 3 semet. ep. 7. A. Fab. in pagin. lib. 1 et 2 p. 12
illat. nec est nouum in iure ut uerby nihil agit in omni omnino excludat
effectus sed aliqui admittat arg. l. 66 de iur. dot. et finit de usufructu. l. 3
de donat. l. 37 de fin. de acquir. rer. d. no. et alii exempli gratia P. Fab. in
semet. lib. 2 ep. 27 et ep. 22: uerum si huius placeat solutio ex istis uerby
illud seruum proprium d. l. 28 in accipiendo de proprio heredi sed de proprio
testatoris seruo et tunc uenit dicendo, quod nuxer dicebamus per explen
tione d. l. 3 hoc nro t. ^{qui et agat} de legato uindicationis.

¶

His duobus requisitis de-

uentionibus manumissio in fraudem creditorum facta ipso iure hoc est lege et ha
sentia non ualeat siue creditores sint in die uel quorum dies non uenit solvendi ge
neris uel aditionis l. 8 et 27 hoc nro t. qui et a quib. uenit tunc est legatari
sub odit et electi no ante aditionem extiterit inter creditores legatarii
iste non habet et sic manumissio in eius fraudem facta uix obtemperabit d. l. 27
ut uniuersa hoc nro t. l. 42 de o. et A. Item cui ex acta debetur sub odit
creditor est, cui uero ex legato sub odit creditor non donec odit extiterit et ideo
est quia lex per quam tunc accipiunt ita illa operatur ut scripta non
de aditione spectat ante cuius uenit in legatario ex legi dispositione
non adquisita, uerum est in creditoribus aditionibus ex acta, no in odibus
omne in ex partem ouentione descendat et namque sit ut obligatio oriatur
aut tempore illius celebrandi aut nullo in tempore conueniens fuit ut
ita bene aditionem creditor flexet ita A. Fab. lib. 19 de lib. ep. 7. Vide et quod dixi
mus ad ista quae in fraudem creditorum numero 2. Unde ex legatarii conditione
huius creditor non sit nihil mixti si pendente aditione legati in eius fraudem
non possit alienari ab herede manumittente ex ui nudi legati fuerit
mol.

ind. l. 27 u^o dixerunt. Præterea ex utroque legati non si propositum heredis
causae ex edicto ut legatarius nomine (quod idem propositum est ne alius
interim nulla eius habita ratione ius legatarium vel alienationibus vel nouo
de alieno ad libitum heredem pararet ut docuit fab. loco nuper citato) in
reputaretur additionalis. ex regulatore creditorum, contra legis dispositiones
stinebitur. Sed supra dictis obstat l. generaliter in hoc non est obedi-
manumissionem. in quibus iuribus præponitur manumissionis serui subditione
legati facti ab herede pendente ditione nulli esse vel interz plene iure ser-
uus heredis sit; q^d quia manumissio facta infrauctu creditorum additionalis
non ualeat ea legato non ualeat s^a doctorum et aliorum. De hac lege loqui de
manumissione illius serui qui sub ditione legatus erat, que omnino
non ualeat, non etsi pleno iure interz sit heredis d. l. 29 § 1. Postquam hanc
et fam. exire. quia tunc in condicione postea existente extra legatarium per-
se censetur, et minus facti heredis, et ei operatur illius uindictatio l. 69 § 1
de leg. 1. Unde ne quia. Quamquam manumissio legis dispositiones
destruat ab initio libertatis ista impedita indichis iuribus sunt omni genere l. 34
de religiosis. Et sumpt. fun. tunc repudiante postea legatario, simul cum
heredis iure confirmata l. 31 de test. milit. l. 2 de manumiss. u. d. Fab. lib. 2
semestri. ff. de Valent. 3 illust. it^e de legat. ff. de u. r. 14. Verum hinc expro-
tioni acriter ostendit uidetur Iulianus m. l. 21 § 2 ad Trebell. ubi ait ualen-
te manumisso serui que additionali fideicommissario probatus erat seruus restitue-
re: quod amplius arguit non est uigilanti fideicommissarii fraudis dimitti ui-
bit Consult. ind. l. 27 u^o ex omni. Preterea diffinitate subdit Fulgenc.
que refert Cuiac. ad Julian. ind. l. 82 ait uix posse reari, quod animorum
expleat; ipse u^o Cuiac. ibidem ita opponere tentat ut libertas ita ualeat si pro-
prio intentus sit fideicommissarius, secus autem si seruus malus. Verum hæc dis-
tio totum hoc destruit ex via liberatoris fauore non seruare sⁱ quod
ait Consult. ind. l. 82 t^e libertate fauore sui seruata exq^{ue} uerbis q^{ue} statu ma-
numissionis simplex ualere fauore libertatis nulla exceptio creditorum
arbitrio. Aliter Fab. lib. 15 Consult. ff. de ar. 33 u^o ad 41; qui auerit
libertas non est ualida in primo casu ab herede sciente dat^a; in secundo

vero casu ualere libertatis ab ignorante dato de ratione uix, ut
euenit in ceteris rebus alienationibus l. fin. ff. de leg. 2. mouetur ad
hoc ty quia libertas p^{ro}standi in quolibet dñy sufficere putat nisi om-
nia sit pleny & inreuerabile motus end. l. 29 ff. fin. hoc nō p^{ro} ex
de manumiss. & ex l. 24 ff. de fideicom. libeat. Dum quia finalia
uerba dñi ibi ne falsis iuris quibz aliteri dñi offerat. ad uerū p^{ro}standi
p^{ro}statu relata p^{ro}statu ostendunt p^{ro}statu casu libertatis defuere, quod ualidū
fuisse, & ut huc p^{ro}ponat Trebonianum capella uerba libertate fauore
sui seruata uerumque illud hoc amplius & inferius apponit ut huc
in rebus ut in p^{ro}statu casu, in illis p^{ro}statu petere in 2° casu fideicommissa-
riis ualeant. Itaque et Fabii dictum sed mala ut ad oculos p^{ro}stat, & quia
ultima uerba emendationis, illud inuenit quod per se h^{ic} satis expo-
nit quod intendit, ne adhuc uerba superioris nō h^{ic} p^{ro}stat filii & a-
gente ostendunt ualuisse libertatis in 2° casu p^{ro}statu p^{ro}statu p^{ro}statu.
Denique summa ex l. 70 ff. de ad Trebell. & ex l. fin. ff. de C. commun. de legat.
Vix huius omnis rebus censeo dicendū ut ualent. 3 illust. tract. 2. p^{ro}stat
2° nō p^{ro}statu casu d. l. 25 ff. de ex fauore seruati libertatis ab sciēte
dato 2° uero casu q^{uo}d ab ignorante ex iure communi utrumq^{ue} p^{ro}stat
p^{ro}statu rebus namq^{ue} h^{ic} p^{ro}stat & si grauatus ad restitutionem postquam
semel adit dominus est adeo ut nec post restitutionem h^{ic} p^{ro}stat & de iur. l.
88 de hoc int. indeq^{ue} alienare uel manumittere p^{ro}stat uideat; in quia
restituere tenet ex l. c. Trebelliano & sic ut est sp^{eci}es fideicommissariis p^{ro}stat
sum & p^{ro}statu est hoc l. c. Trebell. quatenus de iure p^{ro}stat, ita ut si h^{ic} p^{ro}stat
grauatus ignorans alienaret res bona p^{ro}stat nō reuocarentur d. l. fin. ff. de
leg. 2. in 4° ff. de ei imputaret ad h^{ic} p^{ro}stat l. 3 ff. de ad Trebell. uel d. l. p^{ro}stat
Secundo de l. 70 ff. de ad Trebell. quod id in manumissionibus d. l. 25 ff. de
40 ad Trebell. si u^{er}o sciens alienauit adhuc de iure p^{ro}stat, quia uere
dñi est ualere alienatio l. fin. ff. de C. commun. de legat. Sed si nō sit sci-
uendo h^{ic} p^{ro}stat p^{ro}stat mala p^{ro}stat reuocabita ut Cusae. in d. l. fin. ff. de leg. 2. ff.
Interu^{er}o Boccaiu de manumiss^o, quod ob fauore libertatis uel a sciēte
imposita sustinet & p^{ro}stat d. l. 25 ff. de libertate fauore sui seruata ex p^{ro}stat
casu

casu quo heres solvendo non sit tunc lege Alia Sentia nulla fuerit
manumissio. Nec hanc doctam obstat d. 11 de manumissio. l. 29
l. fin. Bart. in quibus iuribus si valet libertas. Item si intelligitur de novo
legato per vindicationem de cuius legati nra s. diamus n. anti. Obstat Valent.
ubi s. n. 12. et fideicommissarius sicut nec legatarius damnationis dñi n. e
imò simpliei creditori comparatur l. 92 d. 2 de V. O. Et ideo si gravatus vel legato
damnatus anteq̃ restituat manumittat et adhuc maneat. Vñi sexui liberi
cum facit manumittendo d. l. 112 d. 2 de leg. 2. Valent. ubi s. n. 13 Vñi tenet
ad estimationem ex dotibus nuptiarum reddita. Vñ dñi emanat ut ex debito sex-
ui pignori dari sit plenitudo dñi possit sexui manumittere, Cuius Roma-
ny facere nri solvendo n. sit: obstat ergo libertati l. Alia l. d. 13 Bart. f.
6 si qui sine manu l. 1 C. de natus sexui hered. int. Vñ aduersus hoc obstat
l. sexui 3 de manumissio. qui absque ait sexui pignori dari n. posse
manumitti a creditore et si solvendo sit q. d. l. 1 C. de sexui pign. dat.
manum. que coniungenda est et l. 1 C. de remissio pign. nam utraque recepta
ad procul sexui obstat manumissio a marito qui tñ ob creditu pignori
erat uacui speciatim obligatus ut notat Cuias. ad l. 1 C. de sexui pign. dat. man.
De hac l. et intelligitur de manumissio sexui pignori dari speciatimque
manum. n. valet et si solvendo sit deutor, nri sit satisfactus creditor l.
126. l. 27 l. fin. in fine n. 10 de quo casu et intelligendus tñ in l. 24 d. 1 de
fideicom. libert. ; quare illa uerba libertatis sexui petere potest et intelli-
genda si satisfactus sit creditor. Unde Dñi Interpretes x huius suppleant ind.
Sed hęc uerba solutio tñ deuto ut Cuias ubi s. Igitur manumissio sexui
pignori dari speciatim n. valet l. 9 si quis ad pignus vel Alia. (scuti
nec uenditio sexui speciatim pignori l. 19 l. fin. d. l. 66. ff. de furt. et l. 1 ad in
fin. eo. de furtis. de quo casu intelligenda si uerba in l. 44 d. 7 de leg. 1. 4
not. l. 1 C. de natus sexui hered. int. l. 9 q. 98 manumissio sexui pign-
ori obligati ualens est quod est intelligendum ut nuper dicebamus quousq̃
satisfactus sit creditor aut si n. sit satisfactus tñ contentat creditor t. tantum
expressit. 27 l. fin. hoc n. 10. l. 1 et 4 C. de sexui pign. dat. man. q. a nemo uide-
ta fraudare eos qui contentant ut dixi ad l. 1 q. 98 in fraud. cred. n. 10. At si

manumissio sit facta serui in specialiter sed generaliter per nos datu ualer
manumissio de modo soluendo ut debitor alias ostendit. *l. 1. § 1. l. 1. § 1. l. 1. § 1.*
l. 2. § 1. l. 2. § 1. l. 2. § 1. l. 2. § 1. C. de seru. per dat. q. de manumiss. serui generaliter
Hypothecati diximus et loci huius in manumiss. serui tacite fuit hypothecati
tacite hypothecis semper habet. *l. 4 § 3 de i. fin. l. 1 § 2 C. in q. casu per. t. hypot.*
Unde manumissio ualeat *l. 1. § 1. l. 1. § 1. l. 1. § 1.* C. de seru. per. dat. Verum
ab hac generali regula excipitur casus *l. 6. C. de seru. per. dat. man. fa-*
uore pupillorum; sed ut scilicet diuersatim ratio in eo consistit q. ut ait Cuiuslibet
T. magis quodammodo creditoris nexa sit, ea quae specialiter obligatae, quae
quae generaliter et per fusionem, et quae tacite. = Verum aduersus hoc obstat
l. 1. § 1. l. 1. § 1. l. 1. § 1. C. de manumiss. ubi Cuiuslibet fidei iussor Cuiuslibet
ancillis quae in die emerat hac lege ut manumitteret et leg. emptorum
manumitteret et per fusionem fuit quae huius status faceret Cuiuslibet et fuit alle
gari omnes bonorum generale per nos quod ut nuper diximus huius melius
sit; tunc refert Paulus fuisse per fusionem in eo loci fidei iussor eadem q.
Cuiuslibet ea lege fuerat emptor ut manumitteret et propterea si non fu
isset manumissa ipso iure libera esset ex D. Mani. obstat. ^{Com} Omnia ad huc
fidei iussor Cuiuslibet cuius meminisse *l. 2. § 2. C. de manumiss.* ita fuit. Alii dunt
sic: q. si ancilla non fuisset emptor ea lege ut manumitteret libertas uale
da non fuisset propter generale per nos quod tacite in bonis Cuiuslibet huius
consistit. R. Paulus non solum ex hoc sed alias aduersus, quas Cuiuslibet
baebitar uolens omisit. Sed melius dicit Cuiuslibet ancillis Paulus
su hoc est cy non fuisset emptor ea lege ut non manumitteret et fuit de
iussore, non de liberis; quia in hoc casu Cuiuslibet non erat soluendo ut Pau
lus insinuata uidetur in illis uerbis: cy procurator bona Cuiuslibet non
ficientia quae; quocirca leg. *l. 1. § 1. l. 1. § 1.* obstat nemo ignorat, et si
generaliter seruus sit hypothecatus *l. 2. § 1. l. 2. § 1.* hoc non tunc qui Paulus.

De manumiss^e facta in fraud^e Fisci vel Civitatis.

¶ 6

Luce manumissio in fraud^e creditor^{um} facta lege Julia nulla erat
ut in lato calamo diximus in ead^e lege manumissio in fraud^e fisci facta
n^{on} annullabatur; n^{on} quia deterior debeat e^{ss}e oditis fisci, quam privati; qu^{ia}
ut et boni Principes regulariter privat^{um} omody rei sua utilitati p^{re}fer-
rend^{um} putent. L. un^a. § 14 de caduc. kl. Et in dubi^{is} sit melius s^uum
respondere l. 10 de iur. fisci. m^o hoc n^{on} debet inflex^{us} odij generare ne alia
eveniat ut q^{ui} boni Principes ex gratia faciant in eor^{um} damny utraque an-
n^{on}; sed ex ea r^{ati}o q^{uia} Julia sentia usq^{ue} fuit verbo creditori. D^{ist}. infra.
¶ 2. § 10 D^e Caus^{is} lib. 2 inst. ¶ 1 § 1. quod singular^{is} et privat^{us} person^{ar}
denotat, non r^{ati}o; unde ex verbis fiscus significat q^{ui} h^{ab}et pecun^{ia} et pa-
trimon^{ium} principis. Vnde G^{regorius} lib. 2 de Rep. Rom. c. 24. n^{on} person^{ar}, q^{ui}
nomen est iuris civit^{atis} intellectu pot^{est} q^{ui} capere obans l. 50 de per. h^{er}.
nihil mir^{um} ut eor^{um} libertat^{es} dat^{ae} in fraud^e fisci data nulla sit ab in-
tro eleganti^{us}. Express^{us} in l. 11 § 1 ff^{er} de h^{er}edit^{ate} t^{er}. ibi principalib^{us} oblatio-
nib^{us} caut^{is}. Ceter^{um} aut^{em} est oblatio a^ure, iuris r^{ati}o separari l. 33 de
C. et D. l. 4 § 1 de dot. mat. et met. l. 2 § 1 ff^{er} nihil novari appellat. p^{er}dat^{ur}
l. 2 de officio a^ure. l. 5 de appellat. n^{on} r^{ati}o Curac. lib. 7 observat. c. 23 et 20
et lib. 12 quest. 1^a p^{ri}ncipali in l. 3 de p^{ro}curat^{ore}. Et in l. 5 de de iur^{is} d^{omi}-
ni l^{ib} 16 § 1 de iur^{is} d^{omi}ni 3 h^{er}edit^{ate} t^{er}. q^{ui} et ag^{it}. l. 10 de manum^{iss}. l. 45 § 3 de
iur^{is} fisci. l. 2 O. de sexu. p^{ro} dat. l. 5 C. q^{ui} manum. n^{on} p^{ot}. Ex quib^{us}
iurib^{us} q^{ui} in fraud^e fisci dat^{ae} libertat^{es} nullas e^{ss}e sed ex p^{ri}ncipalib^{us}
constitutionib^{us} ab intro. Qu^{ia} ad r^{ati}o facit q^{ui} de in l. 16 § 1 de iur^{is} d^{omi}ni 3 h^{er}edit^{ate} t^{er}.
q^{ui} et ag^{it} et in l. 45 § 3 de iur^{is} fisci. r^{ati}o libertat^{es} in fraud^e fisci dat^{ae}
revo^{ca}ri. q^{ui} ab intro valid^{ae} fuerunt. It^{em} r^{ati}o ut iⁿ diximus ad exp^{re}ss^{us}
§ 1 cap^{it}ulo legis Juliae s. n^{on} 2 paulo post p^{ri}ncip^{al}.

¶ 7

Ex iⁿdictis d^{er}manat

libertat^{es} in fraud^e Civitat^{is} dat^{ae} nullas e^{ss}e n^{on} ex n^{ost}ra lege Julia sentia

AD TITULUM DE VERBIS OBLIGATION.

Ad L. imposibilis 7. feriali se-
mentatio.

In qua breviter sed absolute agit
de impossibili conditione.

AD D. JOSEPH DREES

Et terminos cognoscatis de q. disputandis ē. L. notare oportet im. Quid sit impossibile
possibile, esse cuius existentis impugnat natura s. possibilis, inst. de heredit.
s. p. h. inst. de inutil. aliter definitur l. 4. Finem h. l. 2. Videlicet po-
ssibile ē. de cuius s. r. necessario ē. verum, veluti impossibile ē. q. h. n. tan-
gere, notantur post hunc. Curat. et Dux in nos. L. Costa l. 1. velat.
cp. 8. n. 1. Itaque l. 2. obs. cp. 11. s. itaque, ut hic author docet n. 12.
Impossibile ē. incepta, qui nulla humana diligentia asequitur ē.
q. v. ab aliquo impleri potest, quis. n. omnib. accipit sit dicit di-
ciles, n. impote. q. impote. dicit prout negat. L. 1. omni l. 3. 7. 8.
illud, et s. q. s. h. h. t. q. si alig. impossibile dicit ē. improprie, et
respective ad eum q. n. potest facere. ut in l. implura 60 s. vesti-
menta 2. locat, notant Gregor. Lopez in 6. et 4. p. 6. glo. 4. hanc.
Ripon in suo inmen. ad L. 3. de stat. et demors. n. 36.

Ex quo
difficile erit impossibilitatem plures species distinctas assignare, ut
impo. dicat negat. potentia, et sic negatio semp. eiusq. spe-
cies sit; tamen clarioris doctrine gratia imp. eo distinctis. hanc
in l. 4. s. i. de stabulib. et Bartol. in l. 1. n. 2. de doli. et
inob. 3. ut addit. sint impossibiles natura, qui videntur im-
possibiles, ut qui digito tangere, vel dare hypocentaurum sequi in l.
in ita 9. 7. h. h. t. De facto, veluti monte aureo dare, vivere ut om-
nes lures l. 2. de re. 9. et 14. l. filii 15. de doli. instat. l. facta 53. s. r. i. n. b.
ad h. h. t. vel ex p. t. ex t. n. e. veluti si doli. in p. r. e. r. i. n. b. h. t.

Signus

Says heres esto l. si nō 16. c. de h. de d. inst. que omnes n. spe-
 ciei sunt. quz nō d. q. res efficit impoliz: sed distinctio quatenus
 dignitatis auctoritatis q. potest sublineri q. rebinent l. 3. et 4. h. l.
 4. part. 6. et ibi P. Gregor. An. Gomez. l. thovar. cp. 22. n. 66. Mo-
 tima de primogenitis. l. 2. cp. 12. ex n. 25. Pater Sanchez l. 6.
 de matrim. disp. 4. fore plon Amay d. cp. 11. aprio. Acaius Ripol
 in d. l. 3. ex n. 4. quis. Pich l. in d. 3. impossibilis de hered. inst.
 ex n. 7. Mercuri. l. 1. q. inimus cp. 15. Sarmiento l. 2. select. cp.
 l. et alij. Admittenda ē. aliq. alia divirio impossibilitis, quz p. u-
 bit Sarmiento ubi proximo, et sequunt. Ama. d. l. 6. l. 2. cp. 12. et
 Benedict. Pinell. l. 1. select. cp. 15. apria, ut aliq. non impoliz
 simpliciter idit, aliq. ex supposito, nequeunt veluti si filia mea vi-
 vat, ex talis filia nunquā fuit l. Meria de hered. inst. quz an-
 tiquior vocant impoliz idit in specie, ut docent. Authores p. u-
 tali.

Alia divirio.

13
 Tertia divirio.

Rurs, impoliz aliq. ē. in se, aliq. ex supposito, idē, rat. evenit
 in se impoliz ē, veluti si p. mittit, vel legat, quimera, hyscontaur
 rō, aut mors aurei, q. h. c. p. rerū naturā n. possunt p. citari
 ex event. ē. impoliz si l. 60. p. mittat suo idit, si celis digito lē-
 geris, ē. enim datio l. 60. p. mittit, sed tota eventio impoliz reddi ex
 adiect. idit: impoliz primi ordinis, q. in se ē. impoliz p. p. etia
 regula tenenda ē. inuātis episcopi quz n. p. argue event, et
 disposit. testamentorū l. 1. §. si id. q. de d. et h. l. si homo 69.
 l. inter stipul. 33. §. p. p. l. si ita 7. l. liber homo. l. l. h. h. l.
 ex rerū 39. §. si ita 7. de leg. l. ut observavit P. Tab. in l. 31.
 de R. Tur, ad quz partē debet reducere has iuris regulas impo-
 sibilitis, nulla obligatio ē. l. 134. q. impoliz ē. nulla event. po-
 test effici p. testat. d. l. 31. eaq. dari impossibilita sunt, vel
 in rerū natura n. sunt, p. n. p. minis habent l. 135, q. nullius
 esse potest nulla iuris institutio potest facere, ut aliter, h. l. q. 132.
 quz in rerū natura p. h. b. n. nulla l. q. p. m. a. sunt l. ubi p. u-
 nantia l. 133. §. l. sub h. de R. Tur.

4
 Si in h. q. sunt impoliz
 Si in h. q. sunt impoliz, et ut ex event. seu ex adiect. idit, nobilis et vulgo notata ē. in h. q.
 l. 1. mas voluntates sub et ultimis voluntates; d. h. quippe viciat p. p. idit: impoliz;
 sed ultimis voluntates rati sunt viciata ipia idit, quz rati equo
 ad l. 3. p. vat ex hac nos. l. 7. l. certis d. h. 9. §. si q. u. d. d. d.
 credi l. n. soly 31. de d. et A. l. 1. omnis l. 37. §. si q. u. d. d. d.
 segg. h. h. l. l. sub impoliz. 29. de fideius. or. §. impoliz. inst. de

inub. it.

nullib; L. 17. tit. 11. part. 5: quoad 23. priat ex L. 1. tit. 3. L.
 sig. ita G. l. adit. 9. Simuliter 20. dedit. inst. L. 1. tit. 1.
 L. 1. de inus. rup. l. 1. tit. 1. l. 1. tit. 1. l. 1. tit. 1. l. 1. tit. 1.
 l. 1. ab omnib; l. 1. tit. 1. l. 1. tit. 1. l. 1. tit. 1. l. 1. tit. 1.
 inst. de hered. inst. l. 3. et 4. tit. 4. part. 6; et quod ubi
 que muniter exornant laudati ab Ama. d. q. 11. q. 11. q. 11. q. 11.
 Pich. ind. 2. 3. go addendunt Basilis de matrim. l. 1. q. 3.
 ep. 3. p. 10. Sanchez eod. tract. l. 1. disp. 23. n. 2. Spr.
 no in speculo testamentary l. 1. p. 1. rubric. ex n. 30. Cai.
 das Pereira in l. 1. si curator habens verbo sine curatore
 n. 23. Caldeira l. 1. 2. variat. ep. 4. Laricabiqui l. 1. 7. select. ep.
 2. et dicitur reg. Pauli, Duare, Galgarey, et Balbuis, q. de
 conditionib; scripserunt apud Ripol ind. 1. 3. dedit. et dedit. ex
 n. 49.

Non quare merito ratz ducitandi et decidendi, sed potius dicitur quod ratio
 tenet ratz inter utroque parte solutionis, facile enim e. dicere, q. d.
 nominatis sub impoli. dedit. mutiter ure, q. omnis dedit. presuoco-
 nit sensu inter Thentes L. 1. de pact. l. 1. q. me 32 de reb; credi, q.
 v. d. hit tuo dedit. q. d. sensu in eventa eius, nec aliter sentit
 quod si dedit. eventat, quasi dicitur si dedit. de hered. n. dedit. S.
 sub dedit. inst. h. h. l. 1. q. 40. S. termillis dedit. et dedit. ut viderant
 l. 1. de sponsal. 2. p. 1. q. 4. S. L. n. 6. Sanchez de matrim. l. 1. disp.
 L. 1. et 2. Costa l. 1. select. ep. 24. Ripol ad Rubr dedit. et dedit. ep. 1. ex
 n. 9; q. si sub impoli. sentit necessario dissentit, q. si potest evinire
 dedit, ut omniy optime explicat l. 1. de her. n. 2; si huc ita sunt, qua-
 re disposit. testamentary subliment. 2. dedit. enim videbat in utra-
 que disposit. dicendy, q. d. 11. 3. valet ex mera voluntate testatoris L. 1.
 de sacros. eulen. l. 1. q. 11. fac. poss, q. autz disponit sub dedit. n. mi-
 no, offert voluntate suz in dedit. eventy, quod q. p. milit. d. S. ter-
 millius l. 1. un. S. sinautz l. 1. de cas. toll. l. 1. de dedit. q. d. similib; dedit. S.
 q. si sub impoli. vult disponere, necessario n. vult dedit. ad
 hoc rationib; reducunt omnia, quod nostri interpretes maiori ver-
 boru apparatu solent facere.

Sed ut primis ratz differentis presertim. Notat antiqua stro-
 l. 1. sciendy e. hacdere magna, minorq; que stroversia olim inter
 prudentes fuisse, an inde esset dicendy in utroque casu 2. et tandem sen-
 sive, in utroque casu n. 1. testamentary aliud diceret, ac in dedit.
 stroversia huc indicat in l. 3. dedit. et dedit, p. 11. verby obtinuit
 q. denotat ita recepty fuisse post vianz fori stentz, ut eligim. l. 1. q.
 ult.

Ult. de off. questoris. l. 4. §. parente de in iur vocan. l. 1. §. 24 de
 adq. hered. l. ult. §. legato l. ex uno 32 de O. et St. §. nolant
 Cuiat. et Done. hic. n. 4. Baldus, de edition. op. 7. in pr. Costa
 lb. l. selecta. op. 2. n. 1. Pich. ind. §. impolit. n. 11. Ripolinus 3.
 n. 60, et 61. Boninus, lb. 12 de l. §. verbo obtinuit, q. mihi
 singulariter suadet ex l. 1. §. 50. §. in n. faciendo de hered. insti.
 ubi pponit verum hered. instib. fuisse sub diti. impolit. in n.
 faciendo, qualis e. h. c. si e. ly digito n. legigeris. que e. impolit. in
 n. faciendo. hec editio inspecto sono verborum talis videt, inspec-
 ta reip. n. e. editio, q. n. pendet ad utroq. p. partem: ex enim n. im-
 polit. e. ly tangere, necerarij e. n. tangere; quare omnis act. ita
 recept. purus, et presens e. q. editio illa deficere n. potest, ita dicit
 ind. §. l. et in nos. l. et in l. illa d. h. lit. L. si pupilli 26 de diti.
 insti. l. si pupilli 9. §. l. de novatim; nolantur Acur. et omnes
 Acuriani. Quar. et Done. n. 6. et 7. Costa. 2. lb. l. op. 2. n. 1. et op. 17.
 n. 1. Ama. lb. 2. obr. op. 11. n. 3; respondet q. 2. §. ind. l. 50 §.
 l. instib. fact. sub predicta diti. purg. esse, et ita in valore 23
 omnium sententia, q. indicat p. diti, n. omnes omnino in valore
 institut. q. fideat sub diti. impolit. in faciendo, id e. si e. ly
 digito legigeris.

7
 Eddi. multiplex
 ratio

Supposita obverbia, et visis fundamentis diti. restat, ut videamus fundamenta opinionis, que obtinuit; et hec sunt.
 q. pmit. ipse e. q. dat, et recuens q. manet obligat. ad solvenda
 p. diti. inst. de Obligat. q. legat post morte disponit l. 1. §. ult. fac.
 pos. q. magis gravare. §. h. c. que l. si editio impolit. de trahere-
 ret Done. impolit. n. 4. et 5. Deinde dispositio testamentaria
 e. liberalitas p. diti. inst. de lega. p. miru. causat necessitate tradendi
 di, et in necessitatib. nemo liberat. existit. l. 1. §. legat. lb. de
 adm. leg; sed liberalitas favore e. amplianda op. si de donation.
 necessitas aut. e. odiosa; in qua nemo p. p. mit. iactare suum l.
 3. de indebit. 25. de p. vat. q. maior ratio fuit favendi liberalitati
 ultim. que disposit. que diti. q. implere missim. tant. in-
 tent. creditor, adhuc enim inventi sunt obligat. ut unusq.
 que sibi adquirat q. sua intent. l. 30. §. alteri 17. h. lit. sed im-
 pleri ultim. disposit. q. intent. testatoris l. 1. de sacrosan. eccl. im-
 mo, et securario publice interst. ultimas voluntates exst. habere
 re l. vel §. quodam l. 1. ap. q. si creditor pass. fuit ut diti. im-
 polit. adijceret, ipse sibi imputet, nec vult gravare de vit. ex
 eius detrimento; in ultimis v. disposit. nullo detrimento

est

est disponens, sed potius favor, ita Duare. in present. Tab. 16. 6. vic.
cp. 27. itq. in scilicet, duo sunt q. sentiunt, et ppter ambo impu-
tan, et ppter creditore, quate sub impo. tunc inveniunt. l. in sol. 31.
de o. et a. Indisponibiles, v. testamentarij, nil est q. legatarij im-
pulet, q. nil in illis faciunt, sed patiunt. Duare. ad h. de diti. insti.
cp. 4. Basilis. de matrim. lb. 3. cp. 3. n. 7. amplius q. si hons
n. cupit obligare, ut etq. inquit Philosophus, nemo patit do-
m. volens, q. v. testat. sponte ad testand. se preparat, et cupit
ut valeat eius voluntas meliori modo quo potest. l. sub. sed.
8. ult. deleg. 2. 5. licet verbum verborum eandem in utilit. videat
eius dispositio, sustinere debet in re auctoritate, et reduci ad
modum, ut iq. n. cupit illi q. illi interpretari possit. Tab. d. cp.
12. Sanchez d. lb. 1. cp. 34. n. 2. facit etq. q. scilicet plerumque a
valentib. celebrant, illa v. a morientib. q. subiecta sunt erro-
rib. quate preter h. mendij, aut erroris tollit q. extrinsecu.
vitiare potest eius dispositio. l. de diti. insti. l. ius. in corp.
Spino in speculo testamentor. glo. 14. n. 135. Larreat.
d. lb. 7. cp. 3. Ripolubis. ex n. 18. apud quos omnia fundamen-
ta n. innaniter adijciunt favor testamentor. hic enim fuit
causa ut subtilius TSS. in hac re inquirerent, et tot funda-
menta sing. excogitarent ad ea sustinenda, qu. n. videra-
runt in scilicet, qu. rat. prestiterunt clausi apud Gomez
d. l. th. vari. cp. 12. n. 66. Spino in rubr. glo. 1. ex n. 39.
et alij inq. recensendi n. immor. itaque in redivia
n. e. querenda ratio, et alij reiiciendi, sed multe oriun-
dy sunt tanq. fundamenta, utriusq. que n. p. v. h. al-
teq. iuvent.

27

Ex quo apparet in foro exteriori sem p. presu-
mi testator adiectione scilicet impo. q. error. videlicet, sine
animo ut impleat i. q. q. p. p. n. de vet admitt. p-
vatio q. e. iuris, et de iure, idem, dispositio legis ex duob. rea-
tura statuentis certis ius, et tanq. sibi speris. ut colligit
ab Alciato de presumpt. in p. h. d. 2. p. n. 3. Menochius
lb. 1. eiusd. tract. q. 3. p. h. in foro tamen animi n. p.
eque ita certu e, q. n. possum, negare hoc ius, nisi p. ba-
biti n. clausa a p. p. voluntate testatoris ducta, ut p. p.
se ferunt omnia fundamenta s. relata, Lex aut. que sola
brechura nitit, deficiente ea in rei veritate n. obligat in iuri-
entia, qu. sciunt multi apud Diana l. p. tract. 10. res. 27. et 7

3. p.

3^a p^a. tract. 5. resolut. 5. 6. et III^a Topic. ceterum moralis lb. 4.
q^a. 13. artic. 2. et 3; q^a. si in test. deficiat p^ari, voluntas disponendi
propter adiect. i. diti. impolit. n. de vebit in sciencia legat. q^a. aut
2^a dictamen nat^a. naturalis ratz habere voluntate domini
volentis re euz in alig transferre, ut stat in 5. p^a tradit
inst. de rer. divi. ita erit ad vers. idz dictamen transferre
re d^a. voluntate domini, quomodo accipienda e. doctrina, quz
dictat stando iniure nat^a. diti. impolit. vitare ultimas ~~ut~~
~~testis~~ disposit. quz tradunt Medina in C. de testib. q^a. 23. Mo-
lina de test. iure. l. th. tract. 2. q^a. 206. vers. istia. Baribz
de matrim. lb. 3. ep. 3. n^a. 2; ceterum abunde n. ubi de defectu
voluntatis nisi ex adiect. impolit. diti. n. statim dicendu
erit deficere ideo voluntate, q^a. multa fundamenta ex tradi-
tis sup^a n^a. militant, 2^a voluntate presumpta, et equitate na-
turali, quz in sciencia requi. tenemur, q^a. hoc ius regebat
fuit ex disputat. fri. p^a authorit. prudenti, ut s^a. dixi, q^a. ratz
n. ab authoritate legi. certabant; q^a. q^a. evitentibz, quabi-
onibz, n. demonstrat defectu voluntatis indispontemz debeun-
t; relicta etig in sciencia, ut sentiunt, q^a. uir. n. his fundamen-
tis Gutierrez post multos antiquiores lb. 2. canonic. ep. 25. ex
n^a. 11. Barzquez, et ay co Baribz d. lb. 3. ep. 4. n^a. 3. et 4; nec alia
mens videt. esse Lenz de iust. et t. lb. 2. ep. 18. aut 28. n^a. 123.
quis. d^a. dicat sapientissimz aliqui in Sanchez de matrim. lb. 1.
dispe. 33. n^a. 2, q^a. auctores quos ipse refert loquunt in aditione
q^a, si non nupterit, que legi. authorit. relicta fuit d^a. expres-
testantis voluntate, lingua d^a. bonu. omniuz, et protis impedi-
liuz, impolit. i. rejicit exprempta voluntate testatoris.

2
valeat legat. etig n. secuta diti, in nullo facit, valebit n. evomi-
at, hic defacto n. potest disputari in diti. impolit. p^a natura, q^a.
evenire n. potest, sed disputat. quasi in politiviti, id e. in tur-
Expolrat. l. 5. l. de instit. in l. reprehendenda 5. l. de instit. et subtit. ubi mater filiz
et subtit.
euz herede instituit sub diti. si a viro diverfuit, quz e. tur-
pis, et d^a. bonu. omniuz l. 2. §. tractari 44 ad Tertilianu. Nov.
l. ep. 1. filia ignorans illz diti. rejici a marito diverfuit, ut le-
gat. nequeret, de quo D^aculi Imp^a. acriter illz increpant
q^a. diverfuit, supponentes tamen diverfendo n. p^a. didicere heredit.
ut nec p^a. didicet si diti. n. explever, q^a. erat remittenda. ex
quo ex hanc solusiqz deducunt Flauris, Baldus, Salsich,
Jecio

Secus et alij ad eundem fuerit. ad huc de dedit. in h. q. 4. vult. dicitur
iur. l. 9. o. b. q. 6. q. d. relinquitur sub dote remittenda si ami-
sit, si forte impleat. Ex quo disputari solet ad nos. 1. Vtrum huius-
modi dote expleta possint facere, ut subtrahantur dote, ope si ex-
pleta illis videretur? Molina l. 2. de iust. et s. l. 1. h. disp. 2. 208.
vers. ult. existimavit valere si expleta dote sit, q. nihil impediri.
S. censent P. Sanchez l. 1. disp. 34. n. 2. et merito; q. ab iniusticia
nulla fuit propter dote videretur, q. emere et in iudicio fundat litem
in 3. si arbitrat limitat. 2. p. 10. sed ut et iuris regula, q. initio victori-
e. hactenus temporis est. q. dissimilis e. ratio ultimi voluntatis, qui subre-
pnet reiecta dote ac dote, q. statim nullum sunt.

Sequitur ut dispensari de modo imponendi

utroque modus impotens adiectus ultimis voluntatibus casu dicitur? vel re-
ciend, sit ut impotens dote? et q. teneat et in modis? Modus ad dote
dote, q. dote suspendit actus donec impleat. S. sub dote in h. b.
modus v. n. suspendit, sed illico dispositio operatur sui effectus, in v. q. ac-
cipit tenet dare; aut facere q. ius e. aut ei exincit relictum. P. l. 1. v. 44.
de marion. l. 1. Bart. et omnes clari in l. 9. in d. 40. §. ter-
millius dedit et demum Sarmiento l. 2. select. q. 3. ex n. 1. S. Gom.
l. 1. h. v. 12. n. 7. P. Molina l. 1. h. de iust. et s. l. 1. h. disp. 2.
208. Ripol in rubr. de dote et demum. q. 4. p. 10. h. iuris facit
e. d. dicere si t. legaverit aliquis res, ut legatariis, manibus aureis de
velis digitis tangat, q. e. impotens ab initio legatariis dote, q. p. 10.
e. q. sub modo relinquit, nec postea auferendum e. ei legatariis in ius
est, q. impossibilitatis nulla e. obligatio, ut dixi. n. 3; hoc sensu recte
dicitur relictus modus impotens de disposit. testamentaria; quia parte
adducunt. l. ex in l. 1. de dote in h. S. vulgare lectura, vel alio mo-
do. l. si fundus 72. §. Sultang deleg. l. 1. l. Titius 20. §. S. de l. 1. de
leg. 2. l. si q. 37. de dote et demum; de cent. muni calculo Petrus
Peralta in l. si q. 2. n. 12. deleg. 2. Gregorius l. 3. h. 4. parte.
Verbo p. 10. condition. Sarmiento d. q. 3. ap. 10. Molina de
primogenijs l. 2. q. 12. n. 42. Alter Molina d. disp. 208. vers. mo-
dus impossibilitatis, Ripol ind. l. 3. n. 121.

Unde dicendum sit in dote In fideiuss.

maior, et minor strenua e. inter nostros, quippe gloria in leg
donati. 34. verbo adstringit l. de transaction. et post alios Anco.
Padilla idem n. 3. Domi. l. 1. h. in q. ex libi de l. 1. n. 13. Sar-
miento quid parum firmiter d. q. 3. n. 6. Sanchez d. l. 1. h. disp.
19. n. 7. l. 1. h. n. 3. Cuiat. et alij, communiter censent, modum

impotens

Adinavit ut si sit scilicet in si faciendo, quod si caut. Mutiana,
 Mutiana 7. de edit. et demon. hic cautio si potest preitari ab uno
 eorum que herede sibi ipse, q. actio et passio in eadem personarum
 vere nequeunt L. Granis 11. de fideiusor. q. e. impolis. et reijci-
 enda L. 4. §. 1. L. mulier 20. de edit. inbt. L. Mutiana 7. §. 1. de
 edit. et demon. Deinde ritibus est scilicet, ubi do lego si tabulas
heredi meo reddiderit, si nulle sint tabule, idem, instrumenta obli-
 gati; scilicet impolis. e. et reijcit L. ab omni 10. 4. §. in l. de
 leg. 1. L. q. tale. 2. §. falsus 2. de edit. et demon. L. ult. 23. tabu-
 que sent. vera e. et communis, ut sciat ex traditis a Sarmien-
 to d. l. 2. ep. 2. n. 2. Benedic. Pine. l. 1. select. ep. 15. ex n. 10.
 Ama. d. l. 2. ep. 12. Sanchez l. 5. de matrim. disp. 3. n. 2.
 Basilis d. l. 3. ep. 3. n. 1. q. multos referunt.

L4

Sit 2. regula, si sic factus regit, ut si.
 q. d. ut si non iussit p. edit. in factus e. si censet scilicet impolis de scit scilicet, necdicit
 si iterum fieri si potest, sed potius habet p. impleta ex parit. ut
 voluntati testatoris, ita scilicet ex iussu Sarmiento d. l. 2. ep. 2. n. 1.
 q. p. uat. ex l. q. d. l. 12. de do. p. leg. ubi ista scilicet, si res dotalis
tradiderit heredi meo, promittit aliquibus rebus ab ipso testatore, si cen-
 set impolis, quis. in si. parit. preitari, sed habet p. impleta, quia
 si p. equipolens, ex in effectu id est summi a testatore, quod tradi-
 derit eius, nec de alijs censet cogitare defuncti, quod de si. sum-
 tis a com. p. p. docent A. uis. glo. in. et l. uat. ind. L. 12. Pinet. d. l. 2.
 l. ep. 15. n. 20; quis. alio modo loquat. Barb. in l. 1. §. 10. de edit.
 inbt. et alij apud Sanchez d. l. 5. §. 4. n. 5; p. uat. et q. ex l.
 huius modi §. 1. si ista 7. de leg. 1, in quo illa scilicet, si tabulas
heredi meo reddiderit, ita exponit ut heredes a debito liberet,
 si ne nunquam fuissent tabule in rerum natura, si uero de p. d. ite
 fuissent vivo testatore, aut post eius mortem. sufficit enim si
 effectus reguat, quis. tabule ipse redite si sint, ita post Sarmien-
 to d. ep. 1. n. 15; nec aliud uidet sentire l. uat. ind. §. si
 ista l. 33. ff. l. ubi, et facit doct. Cast. in §. si arbitrat. ampliat.
 3. n. 9; secus esse dicendum si illi ipse a debito exolvunt, deficit
 quippe scilicet, nec potest censeri impleta a legatario L. q. tale
 7. §. falsus edit. in si. de edit. et demon. ubi A. uis. Castrensis,
 et Albericus, quos secunt. Ona. ad Don. l. 6. ep. 32. lit. E. Amaya
 d. l. 2. ep. 12. n. 22. et 23; p. uat. et q. ex l. hic scilicet l. 10. §. ult.
 de edit. et demon. in qua ista scilicet si pubescent, si deficit, redim-
 pta censet. si q. pubescent, q. effectus secutus fuit, de quo illi

cogitavit

constavit, q. si scivit q. ad annos discreti. puenire, et nihilo mi-
nus predictis idit. adiecit, censet ergitane de pleniori pueritate
l. cu. filio 50. Ergo quide. deleg. 3. Spino in speculo testamon.
glor. Rubricap l. p. n. 41. et 42. Costa lb. 2. select. ep. 12. Baril. d.
lb. 3. de matrim. ep. 1. n. 7. denique ad hanc speciem reducuntur
in l. libert. 26. §. l. iunta l. iurvo 37. de statuliber. l. thia-
is 4 l. §. 16. de fideis. libert. Sarmiento d. ep. 1. n. 15. et 16.

LS

Iditio impolis reputata
impolis vithat dispo-
sitione.

Sit 3. re-
gula. Iditio impolis. revera reputata polis. a. l. n. vithat ipsa,
sed potius vithat disposit. q. serro illa adiecit l. n. nec aliter
disponeret nisi ex supposit. eventure idit. Hec e. communis
sent. ut agnoscit Sarmi. d. ep. 2. n. 1. ex que secunt. l. b. ad R.
2. p. de matrim. ep. 3. §. 2. n. 8. Sanchez lb. 5. disput. 3. n.
8. Barilo lb. 3. ep. 3. n. 11. Caldas Pereira in l. si curatore
habens, verbo sine curatore n. 73. Done. lb. 2. m. ep. 37. Pi-
nelly d. lb. 1. ep. 15. ex n. 2. Ripal ind. l. 3. de idit. et demon.
ex n. 163. Leri, de iura lb. 2. ep. 18 n. 123. vers. excepi, a-
pud quos alij multi, unde idit. in p. p. s. vel in p. p. t. h. p. s.
cepte si falsae sint, statim viciant disposit. velut; si Rex Por-
tug. vivit, si filius d. ul. fuit, q. n. aliter disponeret. l. n. quq.
sub illis; nec tales idit. reputabat omnino impoles, sed certas,
vel incertas ad utrumque eam l. cu. ad p. p. s. 37. de reb. credi. l.
cu. in 2. 16. de iur. iur. l. 2. §. 1. de hered. insti. l. 3. §. si tamen
13. de bon. libert. l. 100 h. h. t. quare istae idit. n. habent receptio-
dionem, q. si certe sint illico redeunt acty validy l. institutio 10
§. 1. de idit. insti. p. n. si falsae sint, statim illi perimunt l.
Moria 45. de hered. insti. et quis. aliq. noticia eam differat,
tamen postq. indidit. extine. valet, et n. valet acty Costa
lb. 1. select. ep. 1. et ep. 4. n. ult. Bigli, ind. §. impens. n. 8. Pi-
nelly d. ep. 15. ex n. 13. Sanchez d. lb. 5. disp. 2. p. h. l. Baril.
lb. 3. ep. 1. ex n. 8. p. v. at. et h. ead. regula ex l. iurvo manu m.
10 §. 3. de idit. insti. ubi illa idit. Lego Stichio centy q. li-
bertate si illa ex l. n. reguat, deficit, et inde vith. fidei m. i. re-
petitio dato, si ingenuus a iudice p. n. uciat. fuerit, in a. l. n.
exposit. multy pulveris movent. Interpretes, sed ab re; q. l. n.
reputabat illa idit. positivis, quis. revera esset impolis; vo-
lebat favere libertat. n. extraneo, maior. e. u. g. habuit liberti,
quq. si n. esset liberty, q. si apparuit falsa idit. vithat. dispo-
sitione, ita Barilo. in l. l. de idit. insti. n. 8. et ind. l. §. 3, ubi omnes

usque

Ubi ad Ant. Fab. Dene. d. q. 32, quod ibi dicitur: Si plures
 alias solut. retulerit, Sanchez et Ripol ubi proxime, nec
 vo lutebuz, q. noluit agnoscere impossibilitatem predictam
 quasi nulla talia sit editio impolit, quod quidem aare. talis
 ex cortice verborum, veluti dicitur, si legis digito te ligetis; Alio
 do Bartholomaeus Chenuz q. 23. interpretatur, q. in predictis
 receptis predictis editis reputavit, et falsis, q. potius illi res-
 pexit futurum eventum manumissionis testamentariae, q. au-
 thor male nostras distinctas ~~enunc~~ cepit; alio modo curioso
 quidam, sed non necessario exponerentur h. l. Sarmi. d. q. 1. ex n.
 27. Pinet d. q. 18. ex n. 3. Pich. ind. §. impolit. n. 22. et seq.
 quod vultur licet, et Baril. d. q. 3. n. 22.

L6 Sit 4. regula editis. Editi ab initio positivi
 ab initio potes, ex accidenti v. facte impolit. viciant dispositi, ab accidenti facte impo-
 decet post antiquiores Sarmi. quod parum frivole d. q. 2. Editi utant dispositi
 Dine. d. q. 18. ex n. 8. Amaya d. q. 11. ex n. 30, et privat
 ex L. uni. §. si autem 7. l. de cadu. tollent. S. Thiaz 39. §. Dama 3.
 de statulibor, et optimus tex. in L. si peculium 20. §. si autem 3. eod.
 tit. Vbi si servus libertatis acceperit subdit. dandi L. aliam, et si dele-
 verit; iure substituto, id est, iure specialiter propter peculiarem favorem libertati
 ea requirit, q. in alijs dispositionibus non obtinet; q. vult dispositi-
 tio, propter eam supervenientem efficiat impolit. eius adimplementum
 in eadem libertate. p. bat. tex. sic intelligendi in l. 3. in p. r. et §.
 n. solus 3. cum segg. l. cum heres 4. §. Stichus 3. l. Stichus 40. §. Stichus 7.
 eod. l. Thais 41. §. intra 12. de fidei. libert., q. docemur, si per-
 v. n. stat quomodo editio impleat libertatem omnino requiri, quod
 de fidei. editio, quod ex eius effectu pendebat. 2. quod distincte acci-
 piendi, et explicandi sunt tex. in l. iusta 4. de edit. et demor., in
 qua valet libertas sub predicto themate editionis, qui impleta
 non fuit, cum perire non ex taret et in l. testat. 109. eod. tit., in qua
 non valet legatum, nisi editio omnino expleta sit, quod favore liber-
 tatis postea ampliavit Justin. in l. ult. de testat. insert, ut editio
 obtineret licet impediret servus dare, implereque editum, q. casu fr-
 tris veluti q. in iurisy hostis, velque alij simile. du modo post
 libertate adempta, maneat obligatus ad prestandum quantalibet ei
 cui iudicatus erat dare, docent et latius procedunt omnes repeten-
 tes ind. l. ult. ubi Menlig ad Justin. Decret. 49. P. Franciscus
 Anglorum Decret. 27. q. 2. l. iusta 10. de select. op. 9. ap. no. Don. l. 10. d.
 m. q. 34. in p. Ant. Fab. in Pap. l. i. p. r. l. iusta 5. q. mul-

to magis

Magis procedere debet si servus manumissus, aut p. legatarius ex-
hisset, quominus scilicet impleret, ut in l. ult. de scilicet. instit. et
alijs multis inq. omnib. casib. n. l. impot. scilicet. cen-
sent, quod defectu, ut interpretes agnoscunt.

Sit 5. regula scilicet

17
Iuris potestative facti mere potestative, que a solo facto legatarij, vel heredi depen-
dent, si fiant impot. vivo l. ult. ex p. p. na eius in quo implen-
tatoris reijciunt. q. sunt, habent q. impleri, et reijciunt, ne noceant dispositi-
veluti illa scilicet, si servus manumissus, et servus decedat vi-
vo l. ult. vel si arbitratu h. i. nupierit, q. eod. tempore decedat.
hec scilicet q. impleri habet l. que sub d. §. mortuo 7 de scilicet. inst.
l. hupia 94 §. l. et 2. de leg. l. multa 6 §. l. de scilicet. et demon.
Ratio e. q. scilicet potestativa debet impleri post mortem testa-
toris l. 2. eod. q. q. antea decederet n. scilicet p. legatarij
illa n. impleri, nec impossibilitas superveniens ipsi impo-
tari potest, unde p. i. n. si post mortem testatoris decedat q.
in qua scilicet implenda sit, deficit scilicet, et dispositio valet
q. n. implevit scilicet q. p. o. l. inde 23. §. idem Julianus, l.
ad l. scilicet, que ita interpretata fuit Curat. l. 17. obs. ex. 22,
que secunt. Ama. l. 2. op. l. 2. maxime ex n. 14 Suarez de
Mendosa ad l. scilicet. l. 1. ep. 4. ult. l. ex n. 25, et q. in h. d. §. 2.
dicit, si ante mortem testatoris servus occisus fuit, n. esse me-
undq. stimat h. hereditatis relicte domino sub scilicet n. man-
miserit, v. n. e, nec i. n. n. nostre doctrine, immo e. q. affirmat
q. servo occiso ante mortem n. deficit scilicet, et potest h. heredi-
tas adiri d. §. mortuo 7, nec obstat q. alij ratio p. h. i. n. d. §.
nempe q. in l. Albia rehoru, fit stimatio, quando servus occisus
in anno rehoru plurimi fuit l. 2. eod. h. i. et vivo testatore,
n. potest h. hereditas stimari, que adhuc ex eius voluntate p. me-
debat q. e. h. i. n. h. ratio e. optima, et app. b. i. n. illi tractatu, sed
n. impedit quominus superior quousque valeat, d. h. i. n. h. anti-
quorum inter mortuorum, et occisorum, q. u. h. i. n. secut. fuit p. b. i. n. d. §.
ration, reijciunt potestatis Ama. d. ep. 12. q. e. h. i. n. optime explicat d.
6. §. l. que potest adire ut ad alia p. g. am.

His manent in eod. l.

18
plurimi q. videbant in specie pugnare, nec curio alios ore p. re-
re q. diversa censebant, q. hoc nullius e. utilitatis ad docen-
du. Sequit. ut aliquos tex. explicem, q. vulgo solent o. n. i. n. e-
putari. l. 1. opponit tex. in l. 4. §. l. de statu liber, ubi i. h. b. i. n. d. §.
statu liber.

In longis temporibus veluti 200 annorum, vel sub tali dote data
 sit, quae sit multum differtis, et penitus impotens, veluti si millies
 deditur, non valet datus libertatis, sed vulgo recte respicitur, illi deditur
 non esse omnino impotens, nec respectu omnium, sed tantum diffi-
 cile, et ex parte sicut non implevit, idcirco non recipit, quod si di-
 ficile est, et tamen aut alteri impossibile non censet simpliciter im-
 possibile, ut dixi s. n. l. et latius explicant Duare. et Giganti,
 n. 10. in nos. l. 7. Pich. ind. §. impossibilis ex n. 17. Amaya
 d. lb. 2. ep. 11. maxime ex n. 13. Molina de primogenijs
 lb. 2. ep. 13. ex n. 11. Rigol ind. l. 3. dedit. et de mon. ex n.
 226: sed videtur obviare tex. in l. facta 63 §. si sub dote. facta 63 §. si sub dote
 ad Trebel; ubi si aliquis institutus fuit sub dote impendenda, ad Trebel explicat.
 veluti dandi aliquid, vel difficili aut turpi, et rogatus sit re-
 sistere alij hereditati, isque suspectus dicat; nec velit adire
 si est ergenda, quod non cogitur beneficere fideicommissario ex impen-
 dio, vel ex difficultate l. 1. §. ult. l. si quis 64 §. l. eod. tit.
 et ideo si sub dote dandi institutus sit, non prius cogitur adire
 quae a fideicommissario tantum offerat d. l. facta 63 §. si dande
 d. iura l. recusare 6 §. ult. az segg. eod. tit. Costa lb. 2. select.
 ep. 2. n. 1. quod facile est; sed et quod turpi dote dicitur, difficile videtur
 enim illa rejicienda videbat, ut pura maneret institutio
 bagereque restitutio tanquam si nulla solutio adiecta fuisset;
 et nihilominus respondet l. 1. §. si iniquum esse cogitur herede
 ut dote expleat, et absurdum esse ut remittat. Verum factum
 est solutio quod ind. §. si sub dote si decidit questionem, sed tantum
 proponit resolutio que in §. si 9. et in §. si vero 10, ubi
 docemur turpe vel probum dote remittenda esse a prelo-
 re, ut patet l. aut doceret clari, et post eam Costa lb. 2. select.
 ep. 6. n. 7. Cuiat. lb. 19. q. 3. Papi. in l. pater 10. de capto.
 et lb. 21. obs. ep. 39. Tab. lb. 6. neher. ep. 11. et lb. 17.
 ep. 28. Enriquis Aruorim lect. ep. 5.

Quod fore modo explicat l. si filius 15

obs. tex. in l. filius 15. dedit. inst. ubi si filius institutus sub turpi dote dedit. inst. ut
 vitiat l. filius patris, tanquam si fuisset pater, quod non potest institui
 filius, nec sub potestate l. si quis 4. de hered. inst. et potestate
 quod potest facere: turpe non potest facere, quod si turpe est dedit pietate
 et vericundia, et est a bonis moribus, l. si quis 4. de hered. inst. et Papi. qui illustrant Cuiat.
 d. lb. 16. q. 3. Done. lb. 2. ep. 32. Cuiat. lb. 2. ep. 9. tit. 5. et M. noster
 Val. de her. et posth. ep. 5. n. 5. et 6. Tab. in Pap. tit. si pater 2. in

Prio. et illa 16, sed cur n. rejicit aditio turpis ut pura maneat
institutio? certe si filius institueret sub adit. impol. veluti si
ex ly digito tetigerit. n. duxit quoniam pura et recta maneret insti-
tutio rejecta adit. ut pauldiano servit Basil. d. lb. 2. q. 5. n. 3
m. f. et fundat acriter Dom. ~~Barra~~ Larrat lb. 7. select. q. 2. et
3. q. 2. iuris regulas n. prestat impedimentum, q. de iure
n. sortit effectum, et factum frustratorum n. meret pena, illustrat
idq. Larrat. d. q. 3. n. 2. quare t. hodie abenta Subin. insti-
m. l. quoniam in prioribus C. de inoff. que ab insti. filij remo-
vet quodque adit. quod olim iure veteri, quo removebatur
aditio impol. de omni institut. verum censeo filij institut. sub
impol. pure institut. converteri, et subtraheri paterni l. t. qui
inter in vebu. et novu. in hoc distinxerint Merchaia, et alij
multi apud Ripol. ind. l. 3. ex n. 1. d. Larrat. ubi proxime
q. 4. n. 6. ex quo valde crevit difficultas d. l. filius l. 5. ex n. re-
ijciat in illa turpi aditio, sed potius institutio vibet. Sed ut
respondet, obiter, Papinianus imperativo modo et d. voluit mo-
re Consultr. dixisse, filius sub turpi institut. infirmet l. t. q.
pater, que energia dicat aliq. peculiare esse in filio, q. in
alijs n. sit, ut in alijs rejiciat, et in filio n. sit rejicienda in ad-
itu patris, q. ex p. cipua cura parentu. debeat esse rejecta, et
civilis educatio filioru, paterque in vel filij aliquid turpe face-
re, peccat in naturalis obligat. educatoris, ut videravit Bal-
d. in l. si pater n. 7. C. de inoff. et sub. l. t. quodque Larrat. d.
q. 4. n. 1. ob q. meruit intestat. decedere n. rejecta turpi adit.
que ratio deficit in impol., ut patet e. si v. filius sub impol.
ex herede, n. valet ex hereditate, q. n. e. digna favore l. ex qui-
bus 19. de liber. et posth. q. alioquin receptu. sit ppter favorem ter-
tantiu. ut adit. impol. rejiciant, ut dixi l. n. 7. notant inipe-
rie ~~Barra~~ in q. 12 pater l. p. verbo in recerta an. 6. et lb. l. re-
lect. q. 2. ex n. 7. Larrat. d. q. 4. n. 5.

Explicat L. ex quibus
de liber. et posth.

20

Explicat L. Lulius 33. 33
de adit. et demors.

Opponit etiam lex in l. Lulij
Lulius Claudij natus ex illa muliere, si filij meus se esse iudici
probaverit, heres mihi esto. In qua quest. S. Paulus respon-
dit l. t. nullus esse momenti, q. filius n. e. institut. sub
adit. que ex eius potestate dependeat. Ex quo deducunt Antiq-
ores hanc adit. si filij meus se esse probaverit esse impol.
et nihilominus n. rejici. Sed p.fecto male deducunt, q. valde
possibile

Sed his difficultatibus facile ex. interpretat. prudent. quare q. de illis diximus in foro ani-
sit ratio ex doctrina in d. m. q. de matrimonio dicendum est: unde ex una parte
data n. 7. et 8.

ut de animo s. h. n. u. certo inter se volentibus nuptiis copu-
lari, et ex altera parte appareat voluntas s. d. i. n. a. t. q. u. q.
prout consuet. irritare totum actum collata disposit. in ev. m. q.
q. separari n. potest, idcirco in hac dubietate insuper habi-
ta stricta disciplina, ius Pontificium nihil de s. n. u. u. u.
plet, sed potius ex maiori iudicio s. p. a. n. i. m. o. s. h. o. n. d. i. p. r. e.
sumit, presupponens s. d. i. t. i. m. p. o. s. s. e. tanquam ineptum, p. t. o.
u. q. p. m. e. n. d. u. m. aut p. e. r. r. o. r. e. a. d. i. e. c. t. a. f. u. i. s. s. e. i. u. d. i. c. a. n. d. i.
p. o. t. e. s. t. a. n. i. m. o. q. u. o. d. d. i. s. c. e. n. d. i. q. u. o. d. s. i. n. o. l. l. e. t. s. e. n. t. i. r. e. d. i.
s. i. n. e. n. t. e. x. p. r. e. s. e. n. t. e. s. u. n. d. e. u. q. s. o. l. u. h. o. c. i. u. s. f. u. n. d. e. t. i. n. p. r. e. s. u. m. t.
s. e. q. u. e. n. s. e. u. t. i. n. f. o. r. o. i. n. t. e. r. n. o. q. u. o. d. e. x. t. e. r. n. o. n. i. a. p. a. r. e. a. t. f. a. l. s. a. p. r. o.
p. r. e. d. i. c. t. a. s. c. h. e. m. a. d. e. f. i. c. i. a. t. u. q. h. a. c. t. a. m. e. n. d. i. f. e. r. e. n. t. i. a. q. i. n. f. o. r. o. e. x.
t. e. r. n. o. n. i. s. u. f. f. i. c. i. t. a. d. p. r. o. v. a. n. d. u. m. d. i. c. e. n. s. u. q. u. o. d. e. x. t. e. r. n. a. s. o. l. a. q. u. o. d. s. u. m. i. t. e. x.
a. d. i. e. c. t. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. s. d. i. c. i. t. u. r. n. o. a. b. u. n. d. e. e. t. e. x. a. l. i. j. c. i. r. c. u. m. s. t. a. n. t. i. b. u. s. p. e.
t. e. n. d. a. e. s. p. u. a. l. i. o. a. l. i. o. q. u. i. m. i. n. r. e. d. u. c. i. a. (f. a. v. o. r. e. x. t. a. t. p. r. o. m. a. t. i. m.
o. n. i. o. e. t. p. r. e. s. u. m. i. t. p. r. o. s. c. i. t. e. P. o. n. t. i. f. i. c. a. n. i. c. i. a. l. i. u. d. p. o. t. e. s. t. v. i.
d. e. n. t. e. r. i. n. f. o. r. o. t. a. m. e. n. i. n. t. e. r. n. o. q. u. i. d. n. i. s. u. f. f. i. c. i. a. t. e. l. i. q. a. d. i. e. c.
t. a. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. s. d. i. c. i. t. u. r. t. a. m. e. n. s. i. n. o. l. l. e. t. a. l. i. u. n. d. e. s. h. o. n. t. e. s. n. o. l. l. u. i. r. e.
c. e. l. e. b. r. a. r. e. m. a. t. r. i. m. o. n. i. u. m. e. t. i. n. i. l. l. u. s. i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. e. s. e. f. f. e. c. t. u. s. v. o. l. u. i. r. e. s. f. e. r.
r. e. s. e. n. s. u. q. d. i. c. e. n. s. m. a. t. r. i. m. o. n. i. u. m. n. t. e. n. e. r. e. s. i. c. u. t. h. a. c. m. o. r. e. e. x.
t. e. r. n. u. i. n. t. e. r. n. o. p. r. o. v. a. l. e. a. t. e. x. i. u. d. i. c. i. o. e. l. e. r. i. q. t. a. m. e. n. m. e. l. i. u. s. f. a.
c. i. e. t. s. i. s. h. e. n. s. r. a. t. i. f. i. c. a. r. e. s. e. n. s. u. u. t. p. o. s. s. i. t. n. e. e. x. d. e. t. r. i. m. e. n. t. o.
a. n. i. m. u. i. n. s. t. a. t. u. p. e. c. c. a. t. i. d. e. l. i. n. e. a. t. q. u. o. d. d. o. c. t. r. i. n. a. c. o. l. l. i. g. o. p. o. t. i. u. s.
q. u. o. d. d. o. c. t. o. r. a. T. h. o. m. a. s. S. a. n. c. h. e. z. d. l. b. 8. d. i. s. p. 3. n. o. 5. e. t. e. x. n. o.
18. e. t. d. i. s. p. 15. p. t. o. t. u. m. e. t. q. u. i. s. a. l. i. j. t. e. r. m. i. n. i. s. l. o. q. u. a. t. n. i. l. a. l. i.
u. d. m. i. h. i. v. i. d. e. b. u. r. v. o. l. l. e. L. e. n. s. d. e. n. u. t. e. t. l. b. 2. e. p. 18. d. u. v. i. t. 15.
n. e. c. C. l. l. i. g. i. s. B. a. s. e. u. s. i. n. f. l. o. r. i. b. t. h. e. o. l. o. g. i. p. r. a. c. t. i. c. p. v. e. r. b. o. m. a. t. r. i.
m. o. n. i. u. 6. n. o. 3. e. t. 9. B. a. r. b. o. e. x. a. l. i. j. i. n. d. c. p. u. l. t. n. o. 12. q. o. m.
n. e. s. x. h. a. n. c. d. o. c. t. r. i. n. a. q. u. o. d. a. c. c. i. p. i. u. n. t. l. e. x. i. n. c. p. 1. e. o. d. q. l. i. t. d. e. s. d. i. c. t. i. o. n.
a. p. p. o. s. i. t.

23

De editionibus s. r. u. b. s. t. a. n. t. i. b. u. s. m. a. t. r. i. m. o. n. i. u. n. i. m. i. n. u. s. d. i. f. f. i. c. i. l. i. t. e. i. n. s. p. e. c. t. i. o. n. e. s. e. d. u. t.
t. a. n. t. i. a. z.

Circa 23 partes de editionibus, que repugnant fini, aut
nos breviter ab ea expediamus; sciendum est. triplex bonum matri-
monij refertur a D. Augustino apud Gratianum in c. omne. 10
27. q. 2. primus proles, 2us fides, 3us Sacramentum. Proles
id est, procreatio, et educatio liberorum, p. r. i. o. i. n. s. t. d. e. f. e. n. a. l. i. s.
fides id est, reciproca fidelitas, quae alter viux tenet alteri ser-
vare.

¶ Pare l. viro 39. idem matrimon. Sacramentum, idē, individuitas
vbi, na licet a natura matrimonij individuetur & ult. inst.
de pact. potest. 2. l. de s. dot. nec genus. 106. de dot. et demors. *Intelligit. l. 116. de*
sic intelligenda, iuxta doctrina Lelij Mancini in paralelis, si- *idit. et demors*
ue de respectu iuris collat. ep. 3; tamen multo magis exce-
lentiore individuitate requiritur, sicut ex iustit. Christi Pont. ex
quo fuit factus sacramentum, ut docet explicat Basilis de ma-
trim. lib. 1. ep. 13. et 14; quae arguunt. dicitur. his tribus repugnan-
tes reddunt nullum matrimonium, tria convenientibus ponit Pont.
ind. ep. ult. 1. 3. e. si generatur proles evitaverit, quae ē s. bo-
ni proles, vel invocandū illa, vel rumenda bonum. Sterilitatis
vel alio quocumque modo, de qua dicit. idē dicit. in ep. alig. 32.
q. 5. 2. e. donec inveniat alia ditione, vel digniore, quae oppo-
nit individuitati vbi, idē, indissolubilitati matrimonij. ep.
solent eadē causa et quest. 2. 8. tit. 4. part. 4. 3. e. Si adulteran-
da se praevenit, quae opponit fidelitati, quae omnes dicit ab
initio pacti destruant substantiam matrimonij, et illud anul-
lant, et docent auctores iniqui laudab.

¶ *Ad idem* Sed p. coronide tantillius matrimonij Beaty. *Virginis.*
immorabor in l. dicit. tria substantie matrimonij, scilicet do-
no proles et quera; ubi liceat ab initio ita matrimonij celebra-
re, ut ex parte possint s. hentes esse caste victuros, nec in vi-
cibus facturos corporum? Eruditissimus noster. Basilis Pont.
lib. 1. de matrim. ep. 17. et duobus seqq. extreme pugnavit hoc
pacti si esse s. substantia matrimonij, nec solvere, aut dē-
cere totali corporum traditioni, quae requiritur in hoc dēto, q. in-
quit, ut in ceteris rebus q. videntur, aut disponit, separatur
rei ad dominio ipsius, et alter sit dominus, alter usus, vel fruc-
tuarius, ita et potest reservari Deo usus matrimonij in castita-
te, ut proprietate sine usu remaneat apud iuges; sed eius s.
singulatis ē, et obtinuit s. ~~liber~~ Silvester in d. ar. rubij, et
antiquorum, quos requirit Sanchez d. lib. 5. disp. 11. In hoc
de matrim. ep. 32. Basilius in floribus theologiae practicae verbo
matrimonij G. Barb. ind. ep. ult. ex n. 4, q. n. currit paritas
haec in re, quae in ceteris traditionibus videtur, nisi enim sub-
stantia matrimonij in ipsa totali corporum tradit. quare q. d.
deficit de dēto, deficit de tradit. necessaria ad sacramentum;
nec obstat exemplum Beatissimae Virginis ex castissimo con-
sorcio coeuntis, quae prius convulsa Deo ex parte virginitate, ut docet

indat

Sancti Fundat. Barit. d. ep. 18. et 19, licet enim verum et proprium ma-
trimonium illud fuerit, in quo n. e. ambigendum, d. ep. omnis 10. 17.
q. 2. tamen nullus e. testimonium quo dicere cogamur expre-
se de virginitate servanda pactum fuisse in initio matrimonij.
sed ex sciret vel revelat, vel spiritu prophetico virginitatis
curse esse Spiritui Sancto, qui in ipso sponso elegerat, vi-
denter nupsit viro SS. ex quo portea pacta fuit immuni-
tatem virginitatis mulier, q. exposito pacisci licet; ratio e.
q. illa tria bona matrimonij, aut ex tribus duo de bono glori-
et individuitate vite, quis sint in obligat. n. sunt inexe-
cuti, id e. possunt iuges n. dare opera liberi, si castitate pre-
ferunt, vel possunt de immuni tamen relicta cohabitare ad
Deum se convertere. Sanchez d. lb. 1. disp. 29. n. 12. et lb. 5. dis-
put. 9. n. 2. Barit. lb. 1. ep. 20. et lb. 3. ep. 9. ex n. 5. Hec so-
lutio colligit ex tex. in ep. Beata Virgo 1. q. 2. et immunicu-
lo recipit a Sanchez, Cobarr. Gutierrez, et Barbo. nuper
laudati.

Ex qua multa preclara testimonia singulorum q in perpetua
continentia vixerunt, elucsdant, q. supponendū ē. ab initio im-
plicitē in copula censurari, sed post solum matrimonij devirgini-
tate servanda venire proverante in illius gratia Dei, ut in san-
ctitate corpora servarent; aliquaque legi, et sedula meditatio colle-
gi referē vobis oblectamenti causa. Ammon Egipcius, monachus
pater, q. perpetua vovit, servavitque in singe Virgine sibi
nupti, et fuit miraculis clarus apud Paladiū in historia Lauro-
ca q. 3. et ex hist. ecclesiastica refert Aeneas Robertus lib. 4. rem
iudicat. q. 10. pag. 296, q. tamen n. recte loquit de hac continen-
tia pag. 302, ut forte delendus sit. S. Paulinus in S. Theresia
sua uxore refert et commendat S. August. epist. 32 ad uxorē.
S. Marianus, et S. Maxima apud Victorē Vitiensem lib. 1. de ge-
nere. bandalica. S. Eduardus Rex Anglię q. ob perpetua casti-
tate in singe servata post 100 a morte annos inventa, fuit in-
teger a Deo, ut nec barba illi sepulchro decidiret apud Surin-
g. lib. 1. martirologij. Alphonsus, 2. Rex noster. Legionis cognomen
in et Casto, q. etiam ob eandem continentiam meruit miraculis illus-
trari Bollatorum lib. 1. Latine Annapologiz. S. Ennigius lib. 1. inf.
et S. Luinegardis eius uxor Cant. lib. 3. Saxonię q. 32.
Boleslaus cognomen in Pudicum Polonię Rex = Petrus Vene-
tus Dux Venetiarum, de q. idē Bollatorum lib. 4. q. ex em-
p.

25
Exempla rogatorum
caste viventium.

Ita aduersus rursus iure. nos nostri temporis auctorit. Doctissim.
 Belarm. in 2. de monach. ep. 37, quae transcribitur Lauden-
 sij Berolinc in nouissimo theatro vite humane verbo
 matrimonij pag. 323. et seq. It. S. Basil. Sigo et
 Gultando Sige. qui praeferit castitatem in sua preveracitate
 ita ex Polando 3. Ianuarij Gibalm. de clauula regula-
 rij disquirit. 3. ep. 4. no. 3 = Gratian. Sige. et Pulchonia
 Regg memorantur Nichephong in 3. hinc et ceteris ep.
 19. Casiodor. in hagiologia 2. ep. 14, quib. in impio Ce-
 cronis pag. 234. si recte censet de hoc matrimonio in quo
 libenter selecti desino ad Deiland.

Ad Leges Atiniam

PLAVIAM, ET JULIAM DE PROHIBITIONE

et usucapio rerum furtivarum, et
posesarum feriat selectio.

ADD. IOSEPHUS

Lex 12. tab. inhiabit usucapione rei furtivae §. furtivae rei furtivae
que prohibita sunt §. Atinia sancita fuit, ut si quis furtivae rei furtivae
usucapio in hoc tractatu, inhiabit usucapione rei furtivae, et ad §. furtivae
sancita Lex Atinia, in prius lata erat Lex de usuris §. Baldus ad
§. 12. tab. de 12. tab. in §. 4. §. 9. aut §. 12. Atin in §. 1. l. c.
de usucap. §. emp. n. 4 §. existimant §. 12. tab. tantum
fuisse caput de prohibita usucapione rei furtivae; sed §. Atinia duo
capita comprehendit. 1. de usuris §. Baldus
§. rei furtivae in potestate domini, argum. lex in §. 1. ad §. 1. aut
Ant. August. ad §. 12. tab. n. 14. pag. 16. l. existimant §. 12.
12. tab. in ablatu de usuris redacta fuisse in unum §. Atinia
§. 12. tab. inhiabit usucapione rei furtivae ad §. 12. tab. inhiabit
§. 12. pag. 19. l. existimat verba §. Atinia magis amplia fuisse
quod verba §. 12. tab. verba §. Atinia referunt. Et ab §. 12.
§. 12. notat athena §. 7. talia sunt a §. 12. tab. erit autem rei furtivae
na authoritas est §. 12. tab. de usuris tantum rei furtivae meminit,
et magis comprehendit usuram, quod furtivae, quod investigat, talis
§. 12. tab. inhiabit usucapione rei furtivae, et in magis meminit.

Exordium, ut
exordium, illa octava gloria authoritas, author e. §. 12. tab. n. 14.
que patrimonium augeat, dictus ab augendo, teste D. Sordio l. 12.
originem in uno, a. et docet Sord. vater charissim, l. 1. grammata-
res. Itaque author appellat a m. v. v. §. 12. tab. de usuris
§. 12. tab. §. 12. l. creditor §. 2. §. 12. tab. de action. emp. §. 12. tab. §. 4.
§. de action. §. 12. de do. §. 12. tab. inde docemur in devere nosse me-
moriam idit, quod author videri, agere in in nosse tractat l. 12. tab. §. 12.

§ Plonque 3. L. in huius 17. § 1. de A. fur. docemur etiam emptor
 in defendenda re posse uti iisdem defensionibus, quae spelebant autem
 § 16. § 1. de A. fur. emp. et autem laudare dicimus in L. tenet 6. § 1. de
 § 1. de action. emp. § 1. Herennius 63. § 1. de eviction. q. significat ci-
 tare venditor, ut defendat re quae vendidit. Sic etiam Paulus 16. 2. ser-
 vent. lit 17. in orio. dixit pretio accepto authoritatis pro pretio empti et
 instrumentis authoritatis eodem modo accipit in L. ult. de pign. ac.
 Est 9. authoritas causatio iuris, aut dominij q. in me patitur derivat.
 Unde L. 12. tab. ita scripta fuit: usus authoritas fidei omniumque
exierant annus esto; id est, usus viennalis prole: dominij nunc autho-
 ritate infuso. Itaque alia lex. apud Cicerone L. officium ita scripta est.
Adversus hostes quia authoritas esto; id est, adversus peregrinos licet per-
 derent res nostras. ut quoniam dominij nostrum, nec illis officiat usuca-
 pio. § 1. eodem modo exponenda sunt praedicta verba L. ult. § 1. id est,
 res publicae nunquam possit usucapi, eternum maneat dominum penes
 veterem dominum, ut exponunt Revard, ad L. 12. tab. ep. 17. Bal-
 dui. ep. 10. et 11. Dionysius Gothofr. lit 24 in pro. Jacobus Filus in
 notis ad tabul. 3. ep. 19. Ant. Augu. §. n. 14. et in L. ult. § 1.
 notis Amaya 16. 2. obs. ep. 7. n. 4. et 5.

Expositis verbis Legis sequit

eius L. conclusio, quae talis est. Res furtiva subiecta ve anemine
usucapi potest. Probat ex L. sequit. 4. § 1. aut 6. L. ubi lex 24. § 1.
 n. rom. 33. L. ult. h. lit. de usucap. Alias, prolato, L. q. furtiv. 7. § 1.
 si tutor 3. et § furtiva 7. p. empt. L. ult. de vi bon. rap. L. si libere
 10. C. q. ex eo. L. si abducta 10. C. de fort. L. 1. C. de servo. fugit. L.
 2. C. de usuc. p. don. L. 1. L. si sciens 7. de usuc. p. emp. lex elegans
 in L. rem 29. § 1. rem amota, § furtive, inst. de usucap. 24. et §
 lit 29. part. 3. L. 2. lit 11. 16. 2. forilegum, L. 5. tit. 15. 16. 4. opul.
 Illustrant praeter ceteros repetentes ad praedictos lex. Adrianus Pulbe-
 rius 16. singulari ad L. ult. § 1. q. liber. in manus meas nunquam p-
 venit. Con. 16. 3. om. ep. 15. n. 2. Boné 16. 5. ep. 24. et ibi Oria.
 lit. 2. et 3. Petrus Greg. 16. 4. synthae ep. 2. n. 2. et 3. Con.
 16. 24. obs. ep. 13. Treutler, volumine 2. selectarum disp. 22. thesi
 3. lit. 2. et seqq. Molina de iust. et j. tract. 2. disp. 29. vnde res furtiva
 ablata, ubi reusit Sol. 16. 4. § 1. ar. 4, q. si ius exstimaerat iuris huius po-
 tuerit furtivum usucapere. Con. 16. 2. ep. 15. et 16. ind. L. 5. ex n.
 16. Amaya 16. 2. ep. 7. et 8. Treutler, Tironius, Arin in L. 1. de usucap.
 § emp. ex n. 47. Carol. Augustinus Melat. de usucap. ep. 5. aprin. 2.
 Nicola, Fernandez de Castro in iudicium, pariter et novissimum, prolego

3
 Conclusio.

men

Vel domus, vel dictas fenestras sedingunt furandi causa, de qq. in l.
saculans 7. de extra ordin. crimin. l. 1. §. vultu. de e. h. l. 1. m.
ad Don. l. 1. §. 29. lit. B. Cui. l. 10. obs. ep. 37. Philipp. Brode, in
nobis ad Polem. de hirt. fort. Rom. l. 1. ep. 1. Sacularij. de qq. ind. l.
7; q. man. micando, et p. ringendo diripiunt oculos p. herbis
artes de saculo pecuniarum subducunt, vel q. aliud sive p. magis dam-
nabilem artem, ut voluerunt Cui. ubi p. xime, et pater Martinus del Rio
diripiunt magis artem l. 2. q. 27. recte. l. et l. 3. q. 4. l. p. recte. 3. pag.
398. in minoribus, sive p. artibus et causis subductis p. h. l. 1.
ita Cui. d. lit. B. P. Greg. l. 37. d. l. 1. c. 14. n. 2. Parinatus d.
q. 166. n. 43. Plagiaris, q. homines liberos quoq. veros in-
furant. l. 1. lit. ff. et l. ad l. p. l. 1. de plagiar. Sarnilegij, et pecu-
latores. q. r. sacra, sacro ve emendat, vel publicis subripunt. Rap-
tores bonorum, de qq. in l. de vi bon. rapt. Explotatores, q. nocte p. h.
vestes ve eripiunt l. 1. de e. factor. Grasatores, et famosi latrones,
q. itinera, viasque publicas obstant deprimendi causa. l. capitali-
um 28. §. famosi de p. n. l. 1. l. 16. de appellat, de qq. ex p. pro
docem, Larreat. l. 1. l. 1. c. 9; ad quas omnes species furto-
rum pertinet nos. l. Altimia, omnesque comprehendit p. illud verbum sup-
reptis, ut notavi s. n. 1.

Est etiam notandum quomodoque imitatur, et p-
prie sit re inuicapiunt. redire, a domino invitare debet et
invenit n. restat, si aliquando voluntate domini sibi p. sumit, vel amo-
vendo re, vel n. reddendo, de qq. modis labe dicitur l. 1. c. p. u. l. ep. 2.
p. l. 1. Non v. hic repetit q. h. selectio supponit furto factu esse, sed
n. disputat utrum hoc vel illo casu imitatur, tantum noto, si sciens re
aliam esse, q. vendat, quic. emptor bona fide paret re furto p. n.
l. 1. l. 1. c. de fur. l. 1. l. 1. c. de usuris. §. de usuris. §. q. aut
in l. h. l. 1. q. latius exponit. Item in l. 1. c. p. u. l.

Est denique sciendum
bono publico inductu esse inuicapiunt ob duplicem causam. 1. respicit
usu capientem, ne rerum dominia in incerto sint. 2. veteris domini
punit, ne homines negligentes sint in rebus suis p. querendis et ino-
ligandis l. 1. h. l. ut dixi s. p. l. n. 4; quarum l. ratio militat fabo-
re p. n. n. n. si bona fide, et iusto titulo re tenuit, sed 2. ex parte
veteris domini prius deficit, nullo enim pacto negligentia vide-
rari in eo aut res vel elo, vel violenter subducit. Et hoc amplius
furto si debet esse causa eam remota, ut dominum rei domino ve-
ro eripiat. His rationibus n. p. fuerunt leges civiles, que inhibuerunt

usuca-

Ratio decidendi

It fundavit 7. opuscul. ap. 2. ex n. 29; q. res subducta in reditu
iactanti n. obicit sub prebit Legi's Althimig. Bart. et Cast. ind. L. 3.
Jason in L. Pomp. L. 8. acquis n. 6. De adgr. par. 2. Amia Abi.
ob. ap. 7. ex n. 8. et ex n. 11. Alim ind. L. 1. ex n. 10. 3. Unde ta-
cite exponi potest. 2. L. in homo in qua n. immor. 2. ex p. 50. illi
explant 8. ap. 2. n. 3 L.

q. correcçõe. iure Regio.

In praxi tamen exiure mos. Regis aliud
dicendum. censeo, moveor que ex d. L. 9. tit. 15. lib. 4. opita. ibi; Obosi-
mandamos que si alguna cosa fuere hurtada, o alguno tuviere es-
condida no se pueda defender por tiempo. Quae verba licet Montaluz
accipiat de occultat. rei subrepta, utrius accipi devent dicuntur, ut
sonant de rei subrepta, ut notat ibi Azaved, n. ult. 5. aliud signi-
ficat postremum verbum quia L. 3, et p. sequens significabit quolibet ocu-
latz. vel illicitz, licet subz n. ac, unde in illo verbo apprehendit expi-
tatio hereditatis, et eo praeipue adducit q. in L. 21. tit. 14. part. 7. in:
men expitatz hereditatis. explicat p. verbum abscondendi, ibi: acae
que algunos toman esconden los bienes muebles que hallan en la he-
rentia.

12 *De donat. inter. Incurritur p.rio. h. c. p.ponit species. Extrane, dona-*
44 de donat. inter. vit uxori re viri ex h. man. iug. esse: uxori bona fide accepit exir-
h. man. esse donatoris; querit utrum uxor usucapere possit? Ratio du-
vitandi e. q. morib; et iure. Titula donatio inter viros et uxores p-
hibita e. l. 1. cod. tit; sed ubi Lex inhibet usucapionem, bona fides
possidenti nihil prestat. Subi Lex 24. h. tit; q. man. restante ma-
trimonio n. potest ab uxore usucapi. Ratio decidendi e. q. Lex n. in-
hibuit usucapionem, aut alienationem, sed signanter donat. l. si vir 31
§ si vir 4. de donat. inter, et in presenti nulla donatio viri interit-
sed extranei. De dicendo e. si filius in potestate viri existens, id
ex h. man. iusto errore re ab eius potestate liberatus donaverit re
patri sui uxore. Revera donatio inefficax fuit, q. que prohibet fieri
a patre, prohibet eam fieri a filio l. 3. § q. in eius l. 3. cod. tit. Sed
nihilominus p.ster iustus error, et bona fide donantis et accipien-
ti p.cedit usucapio; nec e. impossibile ut filius existens in patris
potestate credat se ab ea liberatum esse; veluti si emancipatio, que
present sit invalida, que valere ipse putabat, et malis caris, que
ponunt in l. iusto errore 44 h. tit; quod prequit S. p.rio. Geni-
lis de donat. inter. c. 29 pag. 26. 3. et seqq.

Septr vom. Edward L.

Et tract. 7. ad diffin. int. q. vulgati. p. emp. Nunc species. In poside-
 bare p. derelicto, ego sciens causa huius possessionis ab eum illa
 re; querit. ubi usucapi possit. Respondet D. p. care, quia re-
 ra in bonis suis n. sunt. Supponendum n. e. cu q. dereliquit, do-
 minus n. fuisse, et idcirco n. transulitue statim dominum, ut in
 d. l. l. d. l. g. §. 1. eod. tit; sed tantum usucapiendi id est l. clabio,
 74. de i. h. emp; q. etiam supponunt scilicet, et cur. Sed hoc quod
 facilia sunt, sunt obscura p. parat, qua utit D. inquit enim
 quod admodum si emero ab te et huius ab uxore donata ea sciens et
 sentiente; sed qua dirimilia huius sint, nemo n. videt, q. r. v. e.
 p. derelicto habita, quilibet eo tit. usucapere potest, et si nesciat
 quo derelicta sit l. 4. p. derelict. At v. donatio precedens inter vi-
 et uxorem n. e. titulus ex quo alter debet et iuste l. nec ultra l.
 §. l. de hered. pet. l. si uxor l. 9. inf. p. de donat. inter l. p. ser-
 uo l. 7. de adgr. rer. dom. l. l. §. ult. p. donato. In q. omnibus di-
 citur donatarius male fidei possessor, et possidere p. potestore; q. vendi-
 re maxime sciens huius mittit l. 2. l. sciens l. l. de usucap. p. emp.
 l. q. alienus l. 6. de iust. Et quod accueus videbat fieri in usucapitionis, sed
 decidendi ratio ab eundem principiis sumit, q. in eo q. emit sciens,
 et sentiente domino n. potest dari mala fidei, nec animus faciendi
 furti. q. quantumvis precedens donatio iniusta fuisset, emptio res-
 pectu emptoris iusta fuit propter verum dominum; mulier enim stan-
 te matrimonio potest vendere; q. potest vendenti sentire; va-
 let enim argui. potest vendere q. potest sentire vendit, ut notat
 p. Decius, et p. Fab. in l. aliud l. 60 de R. J. notat etiam Gothof.
 ind. l. 8, sed et illud in eo lex. difficile e, sed domina p. p. uxor,
 et sentiens ad q. opus e. usucapione ad acquirendum dominum. Ne-
 que enim potest dici tantum fuisse bonae fidei possessor, et q. donata ma-
 rito fuisse aliena, q. valeret donatio l. 3. p. dona, nec opus fuisset sen-
 ti uxoris. Sed respondeo parat n. verari circa usucapione, sed
 circa iustitiam tituli, ut quod admodum q. sciens et p. derelicto habita
 si emit ab occupante bona fide iuste emit, et usucapere potest si res
 e. aliena, ita q. et donata marito emit uxore sentiente iuste
 emit, et sit dominus q. n. e. necesse, ut paratio excludat ex omni-
 bus terminis.

3. infero interpretat ad lex. in l. Procul l. 67 de
 l. dotum, quo illustrior, aut distinctior nulla e. in hoc tractatu. An-
 cilla nuprit homini libero, et indeb. ei pecuniam dedit. l. secu-
 ret respondet D. pecuniam viri facta n. fuisse, q. dos sine matri-
 monio

LS
 Ratio 3 ad l. Procul
 67 de l. dotum

27

28

*DINHIBA VSVCAPONE RERVM VIPOSE
SARUM, et rerum furthvarum ad
LL. Plauciam et Iuliam.*

19

huius sit creatio, idē, de eo in iur. amotio
f. l. de furt. inst. de obligat. qui ex deb. nasc. et in immo-
biles de loco in iur. strictari n. possunt, succursu ē. ut f. l. n. possit
fieri rer. immobilis. abolita s. n. senta Savini, ut f. l. n. possit in g. f.
autē inst. h. l. l. fundus 37. § l. ay l. seg. h. l. l. ad vent. 4. l. de iur. in
Vnde. ay Lex Atinia tantū rogata fuisse de inhibenda usucapione
rer. fortior ay n. potuit extendi ad res virescens, q. licet violentia
maius delictū sit, quā simplex furtū, tamen aliū species ē, ut dixi s.
n. l. d. idcirco de inhibenda usucapione rer. fortior ay virescens
rogatū fuerunt Lex Plautia et Julia, quā ordine eas reconse. su-
tiam in g. f. l. n. inst. eod. Quam prior fuit Lex Plautia lata
a Lars Plautio Silaro Tribuno plebis coetaneus Licronis, cui ip-
se semp imputat iudiciū devi. Legē vero Julij de vi publica et pri-
vata tulit Julij Cesar, ut utant opinio ē, quā post alios sequat nos-
ter Pich. in g. itz l. n. 1. et 2. inst. de publi. iudic. Causēq. impo-
terioribz scriptis meminit Cicero ex philippica l. ibi, Leges Cesaris
iuvont ei q. devi damnat, ē aqua et igni interdicti. Placuit legis
Julij de vi publica abibuit in l. q. dololo §. ult. ad l. Tul. de vi publi.
ay g. legis Julij plurima capita fuisse ex integrit. dubi. n. l.
his ad l. Tul. de vi publi. et devi privata l. 3. §. Lege Julia deter-
tibz l. 2. de scutone l. 1. §. incidit l. 3. ad 32. Iulij l. 1. ex i. l. moebz
in illa s. p. h. n. a ere legz Plautij de vi et de phibit. usucapio-
nis rer. vi. p. resary.

20

Idē Julij Cesar. novissime de pecuniis re-
peliendis n. dixit. ordineque Senatorio movit iur. de hoc cri-
mine Suetonii, in Cesarē q. 43, et legē a Pirone pridē latā iton
sanxit teste Licrone in Bruto, de repeliendis tenebant, q. pecu-
nias, alias veres in magistratu inofficiis accipiebant l. 1. ad l. Tul.
repeli. qui res phibit. sunt usucapere l. pen. eod. l. l. ay p. d. i. d. d.
§. p. n. n. v. n. nec interest de adq. rer. dom. n. v. eod. lege, n. v.
Lex Julia devi q. parvi refert.

21

Itaque Lex Julia devi sanxit Conclusio
ut res n. possea de nemine usucapi possit §. f. l. n. inst. h. l. l.
l. sequit. 4. §. n. l. 2. ay segg. l. n. l. ay 33. §. n. doming 2. h. l. l.
l. ult. devi bar. rapt. l. n. p. ay §. l. de usucap. §. emp. de cent. s.
laudat n. 3; neque alia excogitari potest. ratio d. v. itandi, et
decidendi ad hanc partē quā ad p. cedentē, quare in hoc am-
plius n. immoramur.

22

ay autē de rebz n. posess. et possoribz de rebz De multiplici vi.
Lex

Lex Julia loquat, secutione e. ut locu n. habeat, nisi defectio stringat
et q. defectu simul inuasi apprehendit possessionem. Inde Paul, ind.
l. 4. §. si tu 22. harq. decidit. Si violentu inuasi me deiecit
sed ipse possessione n. amittat, si uero inhet in vacua possessione
habetur usucapere, q. n. e. vi posset, quis. dominus deiecit
multo magis usucapi potest, si posset auferat plenitudo viri ho-
minibus armatis, si illi n. occupant fundu ex q. n. e. vi
occupat, l. n. solus 33. §. si dominus 2. eod. itaque in hac specie
posset deiecit possidere l. 3. §. si quis 8. l. de possidere 6. §. ult. ap.
l. seq. l. q. meo nomine 18. §. pen. sic intelligendo l. si id. 2. §.
§. ult. l. quis 46. de adq. pot. sed vir illa usucapioni n. obstat
q. abneet vero ad interdich unde vi sufficit n. ad inuasi, pro-
pens vir fiat, postea quia auferat posset, quis. postea inuasi in
possessione n. ingrediant q. vi deiecit d. §. si tu me vi, ut recte
sentiant Don. l. 6. §. m. ep. 11. Duari et Gitan, ind. 6. §. ult.
nec obstant lex. in l. 1. §. id. l. 3. §. si quis aut de vi et vi arma
q. longe alia species e. nempe. cu vir presentis facta n. fuit, sed
armati alio tendebant, vel posset n. speravit, quo casu vi
deiecit n. censet, nisi inuasi occupant possessione.

23

Si posset si-
ne vi occupata sit, postea v. novi posset veniente dominu vi
excluderint, sunt inuasi occupatis reddi. et interdich spectat q. vi
deiecit censet, q. appositione vi excludit l. 1. §. si uero 4. et
§. q. dictum 4. l. 3. §. ubi fuit 14. de vi et vi. secus v. si q. posset
occupata fuit dominu n. possidebat, et postea supuenient ad recupe-
randu possessione vi excludat, neque enim deiecit q. n. possidet, id
circo neque interdich locu habet l. l. 1. §. deiecit 9. et §. inter-
dich 23, ne res vi posset censet, et siquid posset siue violenti-
tia occupata fuit l. 4. §. ite si n. h. sed in hac specie q. p. p.
ter motu dominu ad recuperandu possessione n. accit, locu ha-
bet edich de eoq. met. l. met. 9. vult. aliter de eoq. met. 5.
illud enim edich ad omni vim plinet siue expulsiu, siue re-
pulsiu, sed Lex Julia tantu in vi expulsiua locu habet l. si
quis 3. de h. vi, ubi notat Auzan glo. ult. Quia ad Don. l.
18. ep. 31. h. l. nos. Pich. in §. recuperandu §. vi. 3. inst. de
interdic. Armin. l. 1. no. 232

24

Sed Iulianu ab advocatis illius
Explicat. l. ult. T. unde vi. in l. ult. C. unde vi, de illis q. apprehendunt vacua posset absentibus
que decreta iudicis, sine ulla tamen violentia, q. statui oportet?

quis

33. §. dominus, lult. h. h. §. abiq. 7. iust. ed. l. si parte §. C. de usu-
cap. p. emp; adeo quid ut Paul, in l. 4 §. q. aut §. h. h. expo-
nens illa verba Legis Altiq., nisi in potestate eius cui subrepta
ta e. revertat, quod poterant significare reddere in potestate domi-
ni fidei possessionis, astat. ita accipienda esse, si in domini potestate
revertat, et n. aliter; ex quo alias q. decidit in §. §. seqq. quoniam
suma e. videri reddere in potestate domini, si in illa causa re-
ponat domino sciens in qua erat et subrepta fuit l. si abduc-
ta l. C. de furt. l. q. furti §. furtiva l. p. empt. l. si addominus
36. de furt. lult. vi bon. rapt. quin imo si domini potestate
nactus fuerit rei vindicande, et palam sit, et sciat agere teneat
censet purgare vitium, l. potestatis l. 15. ver. in l. Altiq. de l. S.
q. multo magis si agere cepit vindicare a possessore libi etiam
ab eo acceperit l. 4. §. sed et l. 3. h. h. q. h. h. etiam si non
lis e. empti l. 3. §. empto, et sic videt q. vendidisse l. si per
32 h. h. l. qui §. 4 de furt. in cuius §. ult. extat elegans limi-
tatio, nisi dominus ab ipso pre. p. h. subrepiat, q. ex ab eo
avelli possit, n. videt in potestate eius provenire l. explicor-
pa no. 29, ite si per h. res in solidum domino rei succedat
purgat vitium, q. erit rei domini. quod admodum si quis vendat
re. furtivam, et postea venditor succedat h. res domino, etiam pur-
gat. l. ex vir 42 ver. id q. iuris h. h. Ratio e. q. venditor n.
potest vindicare re. quod ipse vendidit l. si vindicant l. de
eviction. l. 1. de except. res vend. et trad; q. in amplius in po-
testate domini verbi n. potest, imo ex eo q. pre. h. habet, videt
re. nactus l. q. q. pre. h. de p. h. h. red, n. v. sufficit q. res po-
tuit in potestate procuratoris si domini, ignoret, q. hoc esset
domini cap. h. h. q. possit procurator eo dilapidare l. si 41
h. h. q. si sciat dominus, et ratum habeat, vitium purgatum e. q. su-
fuit ut alij tradat sentiente domino d. l. 4. §. id q. dicendy
14; de tutore aliud dicendy e. q. enim p. domino sit in omni-
bus negotijs pupilli, sufficit si in tutore potestate manente lute-
la res revertat, ut docemur in ead. l. 4 §. si pupilli l. 1. in-
terdy §. 6 §. q. tutel. 4 de furt. H. sunt frequenter quæst.
quæ in hoc artic. movent, et in q. n. expedit diutius immorari, vident.
Dicunt tunc in l. 4. et §. h. h. 21. part. 3.

illa tamen semper dirubunda

27
In domini appetat. i. e. si res subrepta n. esset agud vero domini, sed apud boni fidei
teneat boni fidei possessor, an sufficiat ut revertat in boni fidei possessionem ad hoc ut pos-
sit

Sit unicus? Sed numero superiorum obligata manet, q. verba
Legis scripturæ quæ ex se apta erant comprehendere eam bonæ fidei pos-
sore, restricta fuerunt auctoritate prudenti, et usu fori ad vni-
domini; q. imentitum est dicere sufficere ut reddat res ad bo-
næ fidei possessorem; deinde q. vbi realia sunt tota ipsa res, op-
ponit quæ directo acquiritur domino; q. ut etiam vbi hæc nec-
esse est q. perveniat in potestate domini, q. ius alienandi ho-
bet; n. v. bonæ fidei possessor. Relabitur 24. de s. h. emp. quæ senten-
tiæ placuit nos. Amayg. 162. obs. cap. 7. ex n. 3. Mele. de usu-
cap. l. 1. p. 2. cap. 5. n. 13. alij quæ ab ipso laudatis, quæ. de omni-
bus prædictis placuit Oen. ad Don. 165. cap. 13. tit. 1. et Acin-
ind. l. 1. n. 35. post aliquos antiquiores.

23. Neque obstat. lex int. explicat l. cert. b. §. Ju-
lian. ff. precario. ubi qui alterum videret, postea
ab eo fundum precario rogavit, Respondit 28. desinere vi possi-
dere et in eipore precario possidere, q. in tenet fundum ex vo-
luntate domini, nec ipse mutat sibi causam possidendi, sed do-
minus mutat ex propria voluntate. l. n. col. 33. §. q. vulgo h. tit.
unde ita infert, si ab eodem emisset, id est, q. deiecit post in-
cipere etiam p. emptore posse dominum capere, ita expendunt
illa verba, posse dominum capere, denotant sive statim
adquirere dominum, sed posse acquirere, q. q. vendidit n. erat do-
minus, alioquin usucapio necessaria est. esset l. 4. §. lana. h. tit.
q. erat tantum bonæ fidei possessor, sed purgat vitiis reversa re
in eius potestate, q. sufficit si revertatur in potestate bonæ
fidei possessoris, hanc tamen rationem merito reiecerunt
Amaya d. cap. 7. et Melad. cap. 5, stenden. ter in ea specie dominum
deiecit sive respondet quæ ex illis verbis n. p. vocari non
indigere usucapione ad acquirendum dominum, sed
significare adquisitum dominum p. emptore ex voluntate domi-
ni vendentis, itaque illud verbum posse solum significavit re-
moto violento impedimento potius p. emptore statim do-
minum capere; q. solutio omisit alij quas Anna rejicit ra-
tione prædicta, et ratio vera est, atento iure novo quo utimur
sed ex veteri iure maius misterij claudunt prædicta verba,
et de dominio acquirendo p. usucapione adquirenda sunt
accipienda, sed tandem n. præse. negat dominum fuisse q.
deiecit, fuit; alin. enim res vendita n. aliter fedit emptoris
ex iure quiritis, quæ si tradita ei fuisset p. solemnem mani-

patz

Capitulum. si simpliciter tradita fueret soli dominum bonitarius
transferebat in emptionem, donec media usucapione adficeret
dominum quiritarium bonitario, ut dixi l. p. l. act. principalis
n. 13. et 43; cum g. ponat tradita fidei, n. solummodo, sed
fidei brevis man, nemp ex sola voluntate domini relinquun-
do fundum in potestate invasoris, ut in l. certi aditio 9. §. ult.
angularia 25. de reb. credi. l. qua rat. 9. §. ult. de adq. rer. dom.
sequebat fuit ut ab initio tantum transferret dominum bonitarium, et
g. quiritarium adquirendum esset per usucapionem, quomodo etiam accipi-
untur d. leg. in l. 2. §. ult. vers. sed et, g. empti, ut prividit p. i. p. r.
meus D. Vredaus de Castro in p. r. l. ad. d. §. p. r. i. o. g.

9

29

Explicit l. 4. §. sing. 21.
n. tit. cum similit.

Ule exponendi sunt lex. alioquin difficles in l. 4. §. sing. 21. l. ult.
h. tit. l. sing. §. p. emp. l. cum sit p. v. al. 6. l. de usucap. p. emp.
et quide Modestinus ind. l. sing. §. tradit d. u. v. al. olim fuit
se. d. u. v. in v. al. f. u. v. al. b. i. d. i. d. a. t. res ad dominum pignori data
et ab ipso subrepta creditore. Docetque verius esse usucap. posse
Pauli, in d. §. sing. tradit Carianor. consue. p. usucap. g. in
ipsa act. ex qua fuit resultat, reddit res in potestate domi-
ni, et p. recuens vel in v. al. n. incidit, vel v. al. rei p. redit
purgat. l. cum ex 20. §. l. de p. r. i. o. g. q. u. s. e. n. t. a. p. r. i. o. g. e. q. u. e
agnoscunt post antiquiores l. u. l. 26. obs. l. 30. et l. 24. q. 21
in f. et l. act. 3 ad. l. f. i. c. in l. si r. o. v. 6 l. §. l. o. v. i. d. e. f. u. g. Pich.
in l. de Oblig. q. u. ex delit. in §. l. n. 34 et in §. al. i. g. 10. n. 4
Baldus de pignor. q. 18. l. i. m. a. l. 2. obs. l. 3. ex n. 23. Armin
d. l. l. ex n. 26. Proculianus d. n. i. c. o. n. v. e. n. i. t. ut p. a. k. t. ex d.
§. sing. Pauli Carianus fuit, ut p. a. s. i. n. n. o. l. a. t. A. l. i. b. i. o. g. l. a. b. e. o
q. u. i. Pauli reprehendit ind. l. ult. fuit origo et radix recte
Proculianorum, habuit enim studiorum Nerva, et hic reculor
Proculus, q. n. o. m. e. n. d. e. d. i. t. sed n. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. h. u. i. c. s. c. h. o. l. a. l. 2. 2. §.
post hunc 47 usque ad finem Orig. fuit, notant Merito, l. b. l.
p. r. i. o. r. o. b. i. e. r. v. c. y. 2. et 3. Joanes Bertrand, de iur. p. r. i. t. l. l. l.
pag. 43. g. n. e. c. r. e. d. e. v. i. t. e. Pauli instantis fuisse, aut dicentis
a semetipso. Ut igitur exponamus d. l. ult. alio modo quo autho-
res latidati ex exponunt, sciendum e, hunc in potestate domini
recenseri redigunt, ex eius potestate nacti sit, iube ut avellin.
p. o. r. i. t. d. l. 4. §. hunc in potestate, quomodo in domini viderit
posse, n. c. o. n. s. e. t. r. e. i. a. d. e. u. p. p. r. e. n. t. i. u. e. ex e. q. i. n. t. e. r. d. i. c. t. u. m. u. n. d. e
v. i. s. s. e. t. e. i. a. u. f. f. e. r. e. d. l. l. A. §. i. n. d. o. m. i. n. o. g. 26. i. u. n. t. a. l. n. v. i. d. e. l. i. t.

de adq.

iustitiam incidere; q. vera et de facto ipse n. precepit fructus, in ipsa
 potestate n. pvenerunt. requirit v. q. de facto respiciat ad devi-
 toris potestatem, et q. ipse postmodum distrahatur, et censeatur purga-
 re vitium, ut elegantior exposuit l. i. tract. 3. ad Afric. ind. glo.
 cavi; igitur si devitor se pignori obligatus n. subscripsit, et in
 potestate sua reduxit, sed alij distrahatur, sicut et vitium
 n. purgat, q. e. casus citra ulla divinationem, lex. ind. l. q. sit b.
 de usuris. p. emp. q. deest primus factus reducendi in
 sua potestate, q. pretere requirit. veluti si apud se devitor re-
 tinebat, q. tantum hypotheca subiecta erat, illa que vendidit, fur-
 tis amittit, et vitium n. purgat, ut existimavit p. baviliter l. i.
 ind. l. 4. §. i. q. qui secuntur Quia. ad Don. l. i. q. 2. d. l. i. B.
 Patis contra l. i. §. 4. d. An. ind. l. i. ex n. 69; vel si pignori
 obligaverat, vel tradiderat creditore, sed vendidit existentem in
 potestate creditoris, ex qua accepit emptor; quoque ex his
 casibus, v. n. e. vitium n. purgari, q. deest reductio materialiter
 ut sic dicitur, in potestate devitoris, q. requirit in hoc articulo.
 quis. Pich. Ama. et Baldus. determinatio hunc textum accepe-
 rint de devitore, n. domino, sed bonae fidei possessore, quorum
 opinionem aliqui secutus sui.

31
 Explicat l. latrones.
 27 de captiv.

Ad hanc partem expectat lex parum ad
 re notus, sed sane notavimus in l. latrones 27 de captiv. latro-
 nes sibi servos eriquerunt, et ista hic servus pvenit ad Ger-
 manos, q. erant infensi et publici hostes, cu. q. populque
 Rom. velut gerebat l. hostes 24 eod. tit. q. etiam notavit
 Auerst, Germani p. lio victi fuerunt, et inter p. d. servus
 ille inventus fuit, et p. rogatus v. ni itaque p. lio a qu-
 tibus cu. ceteris rebus p. d. q. uisum fuit an purgaret
 vitium furivitatis ex eo q. ad Germanos pvenit? N. Ger-
 mani iusti hostes erant, et eorum factus fuit servus, q. antea
 fuerat civis Romani, q. iura hostium equalia sunt,
 et ideoque ex illis ad nos pvenit nostra sunt, et qui ex
 nostris adeo pvenit ipsorum sunt d. l. hostes in f. ut dixi
 l. 6. opuscul. ep. 2. n. 28. q. a rectoris domini videtur vitium
 purgari. Nilominus l. i. d. l. i. et Trebat, negarunt pos-
 se utiurari furivus esset; neque hunc servum impedimento q.
 hostium fuisse, ratio e. q. post h. minto. redijt, ut lex ait, id e.
 q. licet ex iure gentium Germani facti fuissent novi domini
 servi ad se transfugientes, tamen respectu nostri civis

domini-

De furtivis, pceptis ex furore vi posuero aut ex re furti-
va regulam habemus in l. 4 §. fructus §. h. lit. ubi ita inquit Paulus
fructus et partus ancillarum in furtivis non fuerunt usurari possunt
que ut postea apparebit difficultas est. quare magis explicat in §. lana
§. eiusdem l. ubi docet lang ovium furtivorum usurari non posse nam
fure detenta est, hunc enim per detentionem adeo in vivit furtivitate
vitæ, ut quia ex ea vestimentis detineat et mutet prius singula
non exuat vitæ, a l. materia furtiva est. d. l. 4 §. si ex lana
cui iurgens est. Quia ad Dione l. 4. c. 26. lit. Q. si v. apud bonum
fidei posuorū tordeat furtiva non est, statimque acquiritur ei, qui in
furtiva est, unde usurari non est necessaria d. in bello l. 2 §. si furtiva
de captivis; idem §. de lana dicit, dicit etiam de furtivis, et lacte in l. bo-
na fidei emphyteutici §. ovium 2 de adq. rer. dom. Ecce §. 13 regulas
in vitæ oporitas, namque in §. dicit posse usurari; at ind. §. 19
docemur statim bonum fidei posuorū acquiri, rursus §. h. usurari
videtur esse tradit in l. aliena l. 10. §. Scabola h. lit. de usurari.
et in l. quas 48. §. ancilla §. vers. idem in pecudibus, de furt.

Opinio Stothorcorum circa
ancillas

hanc partem explicare nisi intexuerim tractum de partu
ancillæ furtivæ, a quo pendet §. de fructibus et §. h. lit. §. g. ob-
varione. Stothorcorum quorum disciplina inveniunt nostri §. de par-
tu hominis dicitur in l. 1, ita censuere ac de fructu fructifici, fun-
dive, aut de fructu animalis, verba sunt Plutarchi in l. 6. de pe-
na Stothorcorum, Crispus censet fructum in utero alij ut plantæ, et l.
§. de placitis philosophorum c. 18. ubi Plato ait fructum in utero ani-
malis esse, non et movere ibi, et aliter Stothorci admovent partem
esse ipsius uteri non animal, et sicut fructus arborum partes dicitur
esse ipsius uteri non animal, et sicut fructus arborum partes dicitur
esse ipsius uteri non animal, et sicut fructus arborum partes dicitur
videmus que maturos decidere, licet fructus. Pice ubi Stotho-
ci faciunt partem matris partem, sed eo modo quo fructus pendentes
partem fundi sunt l. fructibus 44 de rei vind. §. recant, vel decidunt
de arbore, et nihilominus eadem arbor manet, idem fundi, §. sunt
pars accidentaliter que potest adesse, vel abesse sine immutata sub-
stantia, ut recte sentent Carranza in d. de partu c. 2. n. 12 Ari-
ind. l. 1. n. 158, si v. sunt pars integralis, aut quotativa quæ po-
nit totum, ut ex Galieno dicit nos Ama. l. 3. obs. c. 1. §. 2. n. 22, de
partem §. quotativa accipiendæ, c. tex. ind. l. aliena l. 10. §. Scabola h.
lit. §. negat partem in utero existentem esse partem matris, et in l. 1.
§. ex hoc recepto de ventre inspicendo, §. avertit esse partem vi-
centem, idem partem accidentalem, et ita decidere magis obvenit, que
obvenit.

De parbusceptis aput furis
hires

Alud ante stoverbi solet an paris receptis aput fu-
ris hires usucapi possit? sane hires ipse usucapere n. potest
si ego et si paris 2. de Publicana l. 4. §. hires l. 5. h. tit. q. ut ibide
dicitur hires usucapere n. potest, q. defuncti n. potest aput vir-
tutem omnium suorum l. hires §. l. de divors. et tempor. q. si hires
dithahat paris aput re receptis et editis bona fide emptor usuca-
pere poterit; q. licet lingam, editis fuisse quo temp. receptis
fuit, et in eo temp. aput bonae fidei possessoris radebat, q. habere
vel n. habere mala fide personale e, et ex propria scientia somar-
to, ut dixi 2. p. tract. p. principalis §. 6. q. q. sentis vera
reputo: ey. l. 1. l. 5. obs. cp. 20. Don. l. 5. m. cp. 25. Holom l. 6.
obs. cp. 13. Mela d. cp. 5. n. 6. Carranza d. cp. 3. §. 1. n. 27 et 28. ex
quo sequit si vero, subripit ancilla et p. libertate sua domi-
no det, recipiatque deinde aput dominum ex bona fide possessoris
capi paris; q. aput bonae fidei possessoris receptis et editis e. q. mul-
to melius pcedit si ancilla data p. libertate ab alio subripita es-
set; n. a servo ut clare, et ex rat. iuris dicit in l. q. ob. pact. §. 1.
servo, l. 10. §. empt. sed obstat acriter text. in l. 4. §. de illo l. 6. h.
tit. ubi in eade thes docet Paulus paris aput dominum receptis n.
posse usucapi. Quae antinomia valde nostros Interpretes cont-
ut vitabit ex tra. ad Don. l. 5. cp. 25. lit. 3. Genoa in scilicet legy
pag. 462. Ama. d. cp. 1. §. 4. ex n. 10. Carranza ubi proxime ex
n. 30. Asin ex n. 103; cui si aliqua satisfactio potest asig-
nari dicendy e. ind. §. illo dato p. se ancilla in pregnant
q. suadent illa verba lex. q. potest. quq. servus vltiose natus
fuit domino nocet, iura l. 2. §. si servus l. 10. §. empt. si enim recep-
set aput dominum, et postq. ei tradita fuit n. diceret possessor ser-
vi, sed domini posessio; ey simul acceptis sit, conceat natus d. l. pen.
desta. homi; neque obstant illa verba aput me receptis; q. sunt am-
bigua; parbus enim potest d. receptis aput dominum duplici rade-
pictu, velq. in ei tradita erat ancilla at ind. l. servus l. 10. velq.
receptis erat aput servum suum, ey in sua familia retineat et ancilla
anteq. ei tradita esset, ut ind. §. de illo. in hoc casu retineat me.
2. St. dixerunt n. censeri aput dominum receptis, sed aput servum, q.
servus erat fur, et naturaliter sibi possidebat, nec posset domino
acquirere potuit. l. 24. de adq. p. os, q. si dominus possessor a
servo natus fuit aput servum devult nancisci, ita l. 1. Ama. et
Asin, q. mod. interpretandi precipue eo mihi placet, q. placuit etq. au-
diende me, et exipiente magna pcepta meo Ramos in sententia select.

De pos.

Depositi. servi n. 9.

Proxime dictis etiam solet opponi d. l. 4. § sed si l. 7 explicat l. 4 § sed si l. 7

32. ubi in eadem specie ancille furivae datur p. libertate servi n. a servo ipso, sed ab exbanco, docet Paul. si aut dominus ac p. iat, n. posse pariter usucapi. Verum facilis est solutio, deestque scilicet a §. primo antecedenti, ut sciat ex illo verbo diximus sensus esse, tunc posse usucapi. ubi boni fidei possessor sciat pariter ancilla que evagatione antequam pariat, q. instanti pariter editi incipit realis eius potestas, quasi tunc bona fides desiderat, quae n. potest dari in eo, qui sit ancilla furivae esse, secus si tamen sciret esse alionem l. iusto 44. §. et si possessoris h. tit. q. sciens alionem rei n. semper facit prius iniuriam possessori, ut post Don. et Cur. latius fundat A. sin ubi proxime ex n. l. 7, itaque q. furivae scit esse matrem n. potest usucapere pariter, quin imo quocumque tempore sciat ante impleta usucapione cessat usucapio l. ancilla 4 p. mo ideo neque Publilianam habet d. l. iugo 11 § interdictum 3. ut dicitur 2. p. l. tract. principalis sect. de bona fide.

Hic promittit ad fructus De usucap. § fructus et

32. rei furivae redeundo substatuere omnem sententiam quae aput nosiam est in l. 39. hl. 28. par. 3, q. distinguit inter fructus naturales, et industriales, ut industriales statim pleno iure et irrevocabiter boni fidei possessori adquirantur; naturales n. aliter p. fidei adquirantur, quae p. usucapione, aut usucap. l. obas. l. l. vanar. op. 3. Ioanes Potius de expensis op. 23. n. 20; itaque fructus naturales quales sunt fructus pecudum, nisi sumptibus sint, usucapi devent d. l. q. vas § 8 ancilla ut dicitur sequ. de fur. quos recte exportant l. arranza d. §. l. n. 11. Arr. ind. l. l. n. 230. l. 4. §. lana n. tit; q. fructus q. de furtivis n. sunt plene relictis, et p. fidei recte usucapi possunt, modo n. sint furivi d. l. 4. § fructus §. q. 2. 3. hanc supponit accipiend, e, ut recte sentiat Pinel, l. 2. de leg. op. l. n. 7. l. arranza n. d. Arr. n. 231. Mela d. op. §. n. 6. De lana et lecte alia censura e, statim enim adquiruntur boni fidei possessori sine usucap. aut sumptibus d. l. 48 in fr. d. §. lana, fidei q. licet h. fructus sponte proveniant, eorum utilitas ex cura habendi, et mulgendi sumat, et tanquam fructus leviores quae fructus statim boni fidei possessori cedunt. Nec obstat lex in l. si aliena l. d. §. Segbola h. tit. ubi ponit sententiam Marcelli eximianis, si vos cepit a furiis, vel aput furiis herede pariat, quae aput furiis herede n. debentur ab herede distractum usucapi n. posse, quae

admodum

Admodum neque a nullo partu. Hic sentio in 2. casu falsa e, nisi
scipiat, et pariat aput furi heredq ipse n. potest usucapere
sed emptor usucapere potest, ut dixi §. n. 31. Igitur Servola
reprehendens Marcellum rectissime notat posse emptorem usucapere
partu; n. exprimit quo incam, sed facile intelligit
loquutur fuisse quando aput furi heredq concepit, et
peperit; reddit ratione quia partus non est
pars matris scilicet integralis, ut dixi
numero 34, si inintabilis esset a pte
retur vitio totus, nec posset usucapere
capt, quoniam conceptus es-
set aput boni fidei pose-
sorem, quod est

absurdum

ita recte

expo-
nit Ama-

ya dicto. cp. 153.

et numero 30, quoniam
varie in illo inrudaverit Larran-

za cp. 2. numero 22. et cp. 3. §. 1. numero
que de hac re dixisse sufficiat.

4. In presenti
dicendum esset hodie ex iure nova prescrip-
tione trecentali finire quaecunque actiones
pro re furtiva competentes, sed nol-
lo inculcare, cum ea de exponi-
ly maneat 2. p. prin-
cip. huius tract.
n. 21. et 40.

Anno 1688.
Mar. 27.

DE TRANSCENDENTIBUS TALIBUS DIVISIONIBUS

et in molibus.

AD DIOS ET IN SE IPSA

Cum enim dividitur, vel individuum obligatur hanc generalem regulam
tenet Bartolus in stipulatione 22. de ed. et scilicet illa individuum obligatur
conferre in qua res factive sua parte natura individuum dedu-
cit, et si dividitur illa obligatur dividendum conferre debere, in qua res sua
parte natura individua deducit, quia enim cognitio, et transactio de in-
dividuitate, vel individuitate obligatur ad tale, vel in tale vinculi resolu-
tionem, et in ed. l. 2. in prin. et ven. ex. l. stipulatione 22. l. in exausate 25.
l. 1. et oportet illa obligatur dividendum conferre, cuius dissolutio par-
te stringere ex eo non potest quod solutio in obligatur deducta pars
prestat non admittat, et si obligatur necesse est illa obligatur dividendum
cuius dissolutio parte stringere ex eo potest quod solutio in obligatur
deducta facile admittat partem prestat, quia regula quoad l. 1. par-
te individuum obligatur receptissima est ex l. 2. et hanc l. 4. §. l. 1.
stipulatione 22. l. in exausate 25. h. l. l. 1. §. l. 1. de servit. l. usus pars
l. 9. de usu et habit. l. ult. de servit. l. si de iura §. l. 1. de bes.
3. Verum tamen quoad 2. regulam partem, quod de individui obligatur
conferre, locum necesse est, nec recepta ex doctrina Bartoli ultra no-
tarunt Jason in l. stipulatione 22. n. 3. Sifan. ibidem n. 1. et 7.
Castillo de usufr. ep. 31. Val. l. 1. §. l. 1. tract. 4. ep. 2. n. 20. mi-
nimus quavis ad individuitatem, rem in obligatur deductam conferre
onatur argumentum ad obligatur in rem dividuitate quoad l. 1. §. l. 1.
de ann. leg. l. 1. §. si usus fructus §. l. 1. de usus fructus §. l. 1. de
l. 1. §. l. 1. de usus fructus §. l. 1. de usus fructus §. l. 1. de usus fructus §. l. 1. de
usu fructus, licet de voluntate, aut legis auctoritate individua obligatur
necesse est, nisi rem in rem dividuitate natura patet ad indu-
cendum obligatur dividuitate, adhuc enim aut propter voluntatem aut
propter legem individua obligatur manebit, ut stringit in obligatur

generis

[illegible]

27 de n. l. l. i. ob. v. 367. u. g. quinque accepto. at
 si obligat ex una parte spontanea voluntas liberatio, ad quod ex alio
 op. tenet devotus decto maneat alterq obligatus totus in soluti-
 one solvere. Item necessarius e. propter q. emersione ex voluntate
 creditoris saltem tacita descendere, q. reputari sibi debet car-
 ta pecuniae accepta inire, ut solvens et accepto n. ferre, in v. 30
 f. de acceptat. partis pecuniae dicitur, de numerat. partis dicitur
 n. possumus, numeratio enim n. e. censura, liberatio, nec pa-
 rat q. liberatio q. affert arg. lex. in l. q. sic 55. de solut. multa. 2. v. 2. v. 2.
 in c. v. 2. de l. 5. l. n. n. v. 2. de l. 25. de d. i. v. 2. l. q. homine 34.
 S. non. v. 2. n. liberabit de solut. 10. Bon. et Br. ubi p. xime
 unde eleganter Jason. et Alcia in d. 22. n. l. l. documentum creatore
 q. alternativa obligat. Sicut aut de q. dabit pecuniae partis in-
 cipit ita accipere, ut tacite, vel expresse p. t. e. velle, si ius
 salvi manere arg. lex. in l. sicut 3. S. n. videt 10. q. mod.
 sig. solvi. Barb. in l. 32. solu. matr. n. 16. l. l. f. ab. 16. 22. omg.
 ep. 11. ius aut q. salvi manere ita p. t. e. velle, ut ex reb.
 in alternativa obligat. deductis alterutro integro sibi p. t. e. velle
 q. tacita, vel expressa p. t. e. velle liberat q. p. t. e. velle. evidenter im-
 pedit, alias si liberatio partialis stringeret in emersione Sicut
 incidere creditor in v. 2. p. t. e. velle arbitrio, et electo qui p. t. e. velle
 l. q. manet d. l. p. t. e. velle l. 10. S. u. l. de l. d. d. l. q. exp. i. v. 2. l. 10.
 de l. 10.

§ 3. postquam superiora Barto. regulae explicuimus, ex quibus par-
 tibus, partibus aut dicitur aut talis esse docuimus, oportet divi-
 duntate v. 2. in obligat. deductum distinde explicare, ut v. 2.
 dividuntate cognita obligat. e. q. dividuntate, vel individuatate
 cognoscamus, quod obz. affirmandum e. in v. 2. ipse dividuntis duplici
 esse divisionis modis. Alter e. naturalis, alter civilis e. modus aut
 naturalis subdividit. indivisus numerat. et dividit. separati. q.
 duplex modus accenset in l. in stipulationibus 54. n. l. l. et l. q.
 Sicut 29. de solut. et l. q. e. d. g. Numerica autem divisio impe-
 cunia, seu quantitate p. t. e. velle stringit, adque e. q. in pluralitate ge-
 nerica, veluti decem homines dabit l. 2. v. 2. v. 2. l. sicut 117. l.
 stipulat 72. in m. p. n. l. in execut 35. S. l. l. in stipulationibus
 54. v. 2. v. 2. quod e. de l. 10. pluralitas enim generica quousque cir-
 ca individua certa coactetur quantitas numerica omnino se-
 parati. d. l. in stipulationibus 54. d. l. sicut 117. de l. 10. separati.
 Pl aut divisio hinc stringit q. res corpus de p. t. e. velle talia

sunt

183
ipsa specie. verba invalu. L. ult. in pmo. C. delegit. L. 1. § ne
aut. C. de m. serv. man. unde quod ead. equalitas insolat.
obstat. quod ab stipulationibus, prout in pmo. C. de m. serv. et. ideo
in numerica nati. sed civitas intellectualis diviso servat. ita
ut stipulatores manens habeant in singulis cervis. per. C. de
m. serv. § portionis. in qua incivis. ita. Don. ad hunc lex. n. 15.
an. ibi. § ab. op. 24. et. 612. q. 3. Pap. d. L. 117. n. 11.

¶ Etenim
quis. huius ad Juliani interpretatio certa sit, ea tamen eveni-
tio. D. p. evertit. in. C. de Stichis. 29. de ratib. quo loci genera
et specifica obligat. soluta, et specifica, docet. D. p. dividu-
quod esse, dividuitate tamen ex divise numerica. C. de
m. serv. § communis Stichis, et Pamphilis nominati in sti-
pulatione solut. in singulis cervis. singulis dominis facien-
da esse. docet ita ut prout in stipulatione specifici deducta-
re nulla sit munitio inter homines cervi communis, qui sa-
diverba e. in illis verbis, ex Stichis, et Pamphilis communiter
mitti. n. alteri Stichis, alteri Pamphilis, solvi. potest.
¶ 2o. uni Stichis, alteri Pamphilis, solvi potest n. iuxta speci-
ficam civitatis corporis divisi. d. iuxta numerica, q. tamen li-
quid. Julianus negat in. C. de stipulationibus. § 4. et. Pap. in
D. L. 147. Rursus postquam D. p. hanc de specifica stipulatione solu-
tionem docuerit. tantum facit ad obligat. genericam, q. qui in spe-
cifica prout scurreret, docet quod id. in observari prout modo
quis. duos Stichos, aut decem homines communis cervi mittat
ubique enim dimidiis numericis, n. 2. dimidiis solvitur solvi
prout. Hunc sensum enim habet oratio illa, id. qui e. si quis aut
duos Stichos. aut duos Pamphilos dari. mittent, aut mu-
ni. duorum cervi. decem homines dare. mittit. Tandem scholasticus vo-
ce dimidiis ambigua esse, q. aut sumit dimidiis nume-
ricis, id. naturaliter. Aut specificis, id. civiliter; esse tamen ve-
ry dividuitate numericis sive nati. locum ubi frequentius uni-
dicare. in genericis, et quantitatibus, et rebus fungibilibus, arguit.
in. C. de p. n. 19. §. falso de ed. inde. §. n. q. et. L. 3. §. ult. de rebus
crea. si. tit. 62. pro. Sed quis. in predictis rebus vox huius
dimidiis frequentior sit iuxta divisi numericis, stringere ta-
men recte potest aut saltem nihil impedit q. in predictis rebus
rebus genericis, et fungibilibus, vox dimidiis, n. numericis, sed
civiliter usum. ut. Pap. siquid. insinuat in. C. de m. serv. § 4. §.

de solut.

Resolut. quippe ista ratio variandi circa usq, et modū dividendi ex comoditate Phentiz desumit, qd plerumque utilioribus ē. divisio numerica itq, inobligat. generata, inq, ex certa. Quod huiusmodi illustrat plurimū educere

9. *procedit.* Plane ad huius tex. illustrat. plurimum adducere
 9. *poterit.* omnium enarratio, earumque impugnation. autem
 de nullis est. fore est. magnam Interpretum, qui ingenij vires non
 sumptur in huius tex. veritate ut videre est. apud Don. ibi:
 de in l. 1. Cui. l. 1. §. obs. ep. 14. et in l. 12. §. 3. Pap. in l. 117. h. lit.
 Robert. l. 2. recept. ep. 21. Briss. l. 1. de iur. pag. 191. Pich.
 in Bart. de individuis ep. 3. n. 32. Hic tamen omnino mag-
 nopere placet Valentij nostrae interpretatio l. 2. illustr. hac. t.
 ep. 3. n. 37. cuius scilicet, qui ab ipsa simplicitate commendat, pre-
 supponit autem hanc certam conclusionem, scilicet quod sicut prudens
 facileque est obligat. alioquin individuum dividuum facere, si
 in huiusmodi utilitas hoc exponit, exponat inquit, arg. tex. in
 l. 3. homine l. 7. de acceptis, qui sic ita interpretati sumus, nemi-
 militer oportet, et simpliciter est, certum quoddam dividualitatis genus in
 alio dividualitatis genus maius dividualitatis modum ventare, quod
 Pap. facere videtur in l. 94. §. 1. de resol. hic insinuat Vlp.
 in hoc tex. in fi. ibi, ut numero dividual. obligatio quatuor
modis promissioni stipulatoribus, quae est; quodque tametsi verum sit
 stipulatur, per hunc inquit certa corpora deducunt dividuum esse
 civiliter ex praecedentis iuris inducere si nihil aliud poterit
 verba proponant. l. in stipulationibus §. 4. d. l. si centum h. lit. m.
 nihilominus tamen ex hoc dividualitatis genere munio rerum
 inter praesentes inducantur si voluntarie, ut patet si quis ad
 evitandam munitionem cuiusque in modum inter se paciscantur de vitis re-
 sistentibus, ut si quis in dicto in modum numerum revertat, nihil om-
 nibus responderi potest, quod huiusmodi dividualitatis in alio dividualitatis modum
 migrare, quod est certum. ex. sa. in pro. si hoc modo legamus, cum dicitur
 et Pamphilus, munitionem promissum, si alteri Stichus, alteri
 Pamphilus solvi non potest, quod dimidius singulorum partes debeant, in
 qua lectura adversativa dicitur, quod per adversativa dicitur, sed repromi-
 mus si hoc quod necessaria sit mutatio, quod quod ratio ipsius oratio-
 nem mutat, seu totius interpretatio oportet, alia est enim mu-
 tatio eadem potestatem dictio quavis, et dictio sed habere videntur,
 utraque enim est adversativa, adque ratio dividualitatis inductiva, ut
 videre est apud Priscianum, et Servium, adque alios grammaticorum.

Principles

Principes: unus q. e. nulla interpretandi repugnantiq. invo-
vi, in eo. cuiusmi stipulatio quae p. e. dividua, civiliter
etiam dividua nomen, ita ut Stich, uni, et Pamphilis
auctori solvat, q. tota ratio dicitur ex commoditate s. hominis stima-
ti, utcludit. Dp.

10

Hec s. autem eade utilitas p. p. servata. Dp.
docet philosophandus, v. g. decem homines dabis, aut duos Stichos
respondet. Cuius enim improbabilius existimat. l. 18. obs. q. 24. et
l. 12. q. 3. Pap. hanc stipulat. duos Stichos dabis, n. tamen
esse specificam quae ex numero, addita enim numerica, additio e-
nim expressa numeri dilabit hanc prudente admittit rectitudinem
s. numerice dividat ex voluntate s. hominis, aliter adque si
absque expressa numeri mente ita stipularet, Stichus et
Pamphilus dabis, hunc enim specifica foret s. numeralis d. l.
§ 4. undeque cuius in nos. lex. n. ex negantibus, quae abun-
dare videtur loco removit, eaque leg. vers. reponit ibi, n. id
e. signat aut duos Stichos, aut decem homines etc., ut sensus
sit q. esse numeralis hanc stipulat, duos Stichos dabis, ad-
que hanc decem homines dabis. In omni s. adque huc stipu-
latio, duos Stichos dabis, in s. cuius numeraliter inter
s. hentes dividenda sit, sitamen expressa s. hominis voluntas
interponat, p. quae velint n. numeraliter, sed civiliter stipu-
lat. dividi. N. h. prudentius responderi potest, quae q. nume-
ricadivino in civile dividit convertat, quae e. s. Dp. in nos.
ult. nos. lex. Ex qua doctra. in facili in fert. adnotatio ad
lex. in l. §. si nollit 31. §. si nollit 4. et §. Marcellus 6. u. segg.
de p. d. edic. et lex. in l. si n. sorte 26. §. si n. sortis 4 de r. ind.
et lex. in l. n. amplius 26. §. ill. de leg. 1. In q. iuris, indi-
vidua quidam ex iuris dispo. manet obligatio de qua prae-
dicta iura loquunt. D. tamen earum speciem individui-
tatem usque adeo necessariam causam habet, ut ad individuatatem rerum de-
ductarum reduci n. possit, d. modo s. hentes sentiant, si enim in
specie lex. in l. si n. sorte §. 4, de vita q. p. erroris solvit, velle
sentiente creditore omunionem in fundo soluto haberi, obliga-
tio erit dividua, quae alias p. p. in omnia omunionis indi-
vidua in ead. lex. censet. Rursus, si venditor aureos vendita ab
uno h. grege, emptori ve debeat, velle omunionem haberi ex
alio h. grege, n. redeunt obligati, et utilia, quae ibi individua
censet. et erit dividua, quae admodum hoc lex. interpretavit Holon.

obies. 2. Tab. 8. dictu. de 20. Simon de p. 1. 3. de
interpretat. ultim. volun. interp. L. duvit. 5. 10. u. l. 1. sua. ai
Jon. 10. 6. om. p. 2. lit. 2.

QVÆSTIO 1.

Vtrum obligatio aliquando dividua efficiat.
indivisa, per adiectionem stipu-
lationis penalis.

9
11

¶ In 1. postquam expressimus, quod ad huius cognitum deinde
vari poterant, operere prelium ē. ad singulas dividualitates species de-
cendere, adque inter illas illustiores eligere in qua tū practice
quæ coherens magnos disputatū fructus percipiam, et quæ n.
faceat nos egregie illa quæstio esse in qua de individualitate obliga-
tionis alternatim, et generatim tractat, et que primo loco su-
re nulli tractasse in l. 2. §. h. lit. nihilominus tamen q. p. p. p.
quas eius individualitates ita q. p. libavimus, tamen si n. om-
nia iura ad illi articulo p. mentia gesserimus, ideo cogimur
ulterior articulo exacte dicere de individualitate scilicet obli-
gationis penalis ad interpretat. lex in l. 2. §. pen. et ult. quod ubi De individualitate obli-
gationis penalis et lex in l. 9. §. ult. et lex in l. in execut. 35. §. ult.
pen. h. lit. l. et l. 25. §. idem 13. fam. eras. de q. iuris, mu-
niter DD. consent, n. d. q. talis discussa esse p. p. in l. 2.
4. §. l. 2. h. lit. quæstio 9. in hoc eandem verat, ubi obliga-
tio aliquando dividua, qualis ē obligatio p. p. et certē, in obligatio ad p. p. i.
speciei efficiat individua p. adiectis stipulationis penalis q. conditio efficiat. in individua
spondet, et si n. dederis ducenta dabis, ut in specie lex in l. 9. §. penalis. h. lit. ad. et
h. lit. velut, fundus titianus dabis, et si n. dederis centum dabis. sit.
In q. speciebus dividuat ubi obligatio principalis ad centum, ad-
que et obligatio principalis ad fundum ita efficiat quod ad id obligatio principalis
indivisa, ut quinquaginta solutis liberatio nec p. parte ad centum ut ad fundum
obligat, quinimo tota p. na adversus promittentem imitat p. p. quod ad id. 3. m.
de ac si nulla pars pecuniae soluta fuisset, idē dividuat de q. dividua.
stipulat. cent. speciei soluta fuisset ubi parte fundi soluta, neque
p. parte quidē obligat liberatio, quinimo tota p. na ita imitat
at si nulla pars fundi soluta fuisset, et plane huc quæstio accit ē.
inter heredes promissionis; inter quos ex l. 12. tab. obligatio quon-
talis, et speciei cent. dividua ē. l. heredes 29. §. idem 13. fam. eras. De iure d. 9. p. missionis
de iure d. 9. p. missionis dividuat ubi n. aliter quinquaginta solvat, et certē ē dividua.
Aliter.

illud. mora insolubilis. habet nulli liberet, nec p parte quidq ad eo
 ut soluta mora adven, utique pinde mittat, acrimulla pecunia
 aut certe sibi pars soluta fuerit, in qua questu. itat. §. 10. p. 10.
 et Interpretat. sa. stipulat. principalis ad certa quantitate, et certe
 specie ad reddi individuum p subiectis stipulat. p. 10. ut nec
 liberatio p parte solvat, nec pny pars evitet. q. quidq tota p-
 na ita mittit acrimulla pny, aut pny erit pny redet moram
 ita solut. dixerunt; pval. h. sa. ex l. stipulat. §. 8. ult. l. 2. §. ult.
 in h. l. in execut. §. 1. pen. h. lit. l. pny redet §. 8. idq iuris l. 8. fam.
 eris; illustrant pter ordinarios in predictis locis Val. l. 2.
 tract. 4. Co. 6. ex n. 12. Int. Tab. l. 2. neclur. ep. 7. et erro.
 pragmat. erro. 2. deca. 8. l. Faquin l. 10. strover. ep. 6. 3. n. 3. Quat.
 et luit. ind. l. 8. §. ult. h. lit. Alciat. in l. 4. §. 1. n. 71. h. lit.

Soluta una, heredit, nec
 pny pars evitat, ac si
 mora ad reminiq est
 ita

De
 rat. autq huius rationis varie apud interpretes disputat. No-
 vis autq congruentior illa ratio vixit. q. videtur vi, et potestate
 obligati pny subiectis ipsa met obligatio principalis ad
 quantitate, vel specie subiecte sciri, et ad forma, naturq que
 scitis redigi. ita nimirum; Titium dabis, et si non dederis cen-
ty dabis. In qua formula obligatio principalis ad fundu sub
 scite sciri; solutio autq ut pny apponit lq in fide, qua
 in legat. individua pny e. lex magistralis, et ibi receptas
 in l. 9. fund. §. 6. et l. 9. duob. l. 3. De id. et dem. Traut. aut ratio
 n. soly prudenter pny adeo, vixit et vim re-erre videt, q. et
 licet quacunque pars quantitate, aut specie soluta adhuc n.
 verificat solutio tanq impleta, q. rev. quinquaginta so-
 luti n. verificat solutio esse soluta; tunc, parte fundi soluta, n.
 verificat fundu esse solutu, ex qua ratio dny scitis in l. 1. n. 1.
 l. 1. e. pny scitis dny l. 1. n. 1. nec p parte solvere, q.
 solutio ut solutio e. pars n. habet, sed solutio individui, sicut
 servit, vix, itenens, et acty l. 2. h. lit. iunta l. 9. fund. §. 6. e. l.
 q. duob. l. 3. De id. et dem. Idem autq 2. e. scitis q. creditor
 scitis quasq defectu scitis et quasq mora in soluta incipiat
 ius inmutabile ad soluta pny subiecta adquirere, pny acci-
 nulla pars obligati principalis impleta fuerit, quippe rev.
 nulla pars impleta e, q. quidq solutio ut solutio pars n. habet;
 huncque existimavimus conjungere Comp. ind. l. 8. §. ult. de l. 1. ibi;
 nec enim absurdum in his stipulationibus esse inuria stipulationis
 si huius potest. Bon. in recit. ad lex. in l. stipulat. l. 72. h. lit. n. 88.

1. Secusio.
 2. Secusio.

De reg. et lib. 3. om. ep. 33. et ibi Oua. tit. A. Quas. ad nott.

9. Per. in l. 5. §. ult. et ibi S. i. d.

13

Et rursus hęc immunitas videtur. Proclusione novationis
 hęc novaque ratio formatur, nimirum si obligatio principalis cui pena sub iudicatio stingeret partem
 hanc dividua ita foret ut parte soluta liberatio ex parte stingeret id sequeret. Id absurdum quod in
 sequeretur. abusus circa stipulationes singulas et genericas in obligationibus alternatis
 sub, alternatis et genericis videtur. It. in l. in execut. §. 8. p.
 parte h. tit. nimirum sequeret. et creditas in unione in voluntate
 rig. §. 1. hanc intentio cogere, assumptio evidenter quia in hac
 stipulatione fundus rusticorum dabit. et si non dederis centum dabis. vel
aliquid in hac. Si centum dabis. et si non dederis fundum rusticorum dabis. ni-
mirum principalis obligatio tamen ad id potest incipiat, virtute ta-
men stipulationis penam subiectam definit tamen in id potest
hinc, ut patet in formula ubi. et si non dederis fundum. et si non
centum dederis; quod est propria solutio firma et exceptio iuxta recep-
ta omnium sententiarum in l. ita stipulat. l. 5. §. 1. h. tit. Don. lib. 3. om.
ep. 30. et 31. Quas. ad tit. de solut. inst. ep. 3. Cur. lib. 3. obs.
ep. 1. Solutio autem potestativa, cuiusque implementum liberum om-
nino est. potest in voluntate illius, in cuius arbitrio solutio est.
ut l. 1. in dubitare §. 6. vers. et in potestate eius de iur. inst.
verba l. 2. de solut. inst. l. 1. tit. 4. qui res pign. l. 1. §. 1. h. tit.
Tab. de iur. lib. 1. ep. 18. Don. lib. 3. om. ep. 34. Cur. lib. 4. obs.
ep. 2. Ant. Fab. Gomez lib. 1. varia. ep. 22. Menochius iust. stro-
ver. lib. 3. ep. 93. Sarmiento lib. 1. select. ep. 1. n. 10; quod cum
et promissor obligatus principalis parte exolvere promissor liberaret.
liberum postea esset alteri obligatus principalis parte, aut
solvere, aut non solvere, quod ex huius obligati implementum virtute
soluti potestative collatum sit in liberam voluntatem debitoris poterit sine
curio vel alteri parte voluntarie solvere, vel per se servare; de mo-
do enim paratus sit per se exolvere; cogi nequaquam potest ad alteri
partis soluti. l. stipulatio ista §. 8. p. parte h. tit. ibi enim id eo obli-
gatio alternativa et generica individua est. quia res in obligati de-
ducta conceant dividua; quod parte soluta liberum fuisset debitori virtu-
te electi sui, alteri eiusdem corporis parte, vel alterius corporis par-
te solvere, quo soluti genere creditore ad unione erigit. l. 2. §. 1.
d. l. 3. §. 8. p. parte h. tit. Porro ex hoc immunitas abusus evidenter
inferri stipulationem idcirco non ut partes singularem, sed potius alteri
solidam si prestaret, quia ratio si circa obligati ad alternativas adeo cer-
ta sit, ut omnino DD. opinantur. audem, et nos affirmare ratum
notum

14
Sed circa obligat^{es} penales neque videtur esse, ut cui libet iudicari
si patebit.

Tandem per hac nostra rat^{em} extat lex expressa, animo adhuc so-
lis expressis in l. 9 duobus 23. de id. et dem. Quo loci si uno legatario
potestativa scilicet dandi aponat ad favorem duorum coheredum. Si docet
legati partem legatarius non capere, tamen si uni heredi pecuniam pariter de-
derit, quinimo oportere utrique coheredi dare ut legatus nequaquam vel
tunc demum unitatem heredi scilicet pecuniam dare posse, quod alter co-
heres repudiavit quod etiam confirmat lex in l. 1. §. 1. de her. 14. de her.
m. libert. huius autem decisionis ratio Iulianus reddit; quod nimirum
sic legatarius partem uni coheredi dando scilicet per partem ita im-
pleverit, ut legati partem caperet, liberum ei postea foret scindere legatum ipsum,
id est partem agnoscere, et partem repudiare. receptas iuris regulas in l.
4. de leg. 2. et l. 1. de leg. 1. §. 1. de leg. 1. ex vulg. Huius autem ratio pon-
ditur in virtute scilicet potestativae consistit; cum enim scitio dandi lega-
tario imposita potestativa scitio sit, cuius implem^{en}ti liberum est
legatario l. 1. de her. m. lib. 1. de id. et dem. l. 1. §. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib.
l. 1. mortis 3 l. 1. de donat. c. mor; si parte spectata legatarius partem recipiat
undeque si utraque scitio partem implere nollit, restantem etiam partem
legatarius repudiavit; effectus enim scitio potestativae repudiatio est, ut
docet Marcellus in l. 1. §. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib.
Ex quo evidenter inferitur quod cum in obligat^{es} penali principalis obli-
gatio ad formam et naturam potestativae scitio redigatur, maneret
omnino in libertate promissionis etiam post implem^{en}ti, partis
arbitrium, ut restantem scitio partem aut impleat, aut non impleat
undeque possit de obligat^{es} intentum promissionem ad communionem co-
gere, si post solutam partem res per se residua parte subijciat.

15
Sed
enim per quodvis conclusio nostra tam propria aut horitate, et rate
Explicit l. 4. §. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib.
intuatur tamen fortiter in l. 4. §. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib. 1. de her. m. lib.
responsi; cuius lex exacta cognitio operum nostrorum magnam erit pro-
prium; spondem, enim huius ut textus, a ratione hucusque sa.
Deinceps plana videat. Et l. 3. Paulus, Catone auctore, quando re-
bitur diffin. inter obligat^{es} penales subiectas factis et encialiter in-
dividuas; vel factis et encialiter dividuas; quod diffin. apud Pau-
lum, et Catonem literaliter quidem propria est; re tamen ipsa altius
promissa in explicabilis apparet. De hac igitur stipulat^{es} penali
disputat, scilicet, pro her. fieri, quominus mihi ire agere li-
ceat, et si phidueris mille pene nomine dabis (sub qua stipulat^{es}
illa

non scilicet pena nominat
habet, sed ex parte.

Ratio dubitandi?

Ratio sua auge.
difficultas.

Lus et Cato affirmat dividuū esse, adeo ut si unus, ex promissionis hereditas,
amplius si stipulatus agat aut ex a parative promissionis quibus, quia
ita non habeat solidam penam mitti, sed ex parte tantum hereditas agnoscitur
habet, et ratio non habentis; quod decisio sententiarum nostrarum, cuiusque ratio fun-
ditur, evertit. L. 3. §. licet sponte largiamur stipulatus nam amplius
plius non agere, et ratio habere dividuas essentialiter esse, nihilominus
tamen facta ista non possunt magis esse dividua, quia
quantitas, seu pecunia, et species certa quae est in stipulationibus,
§ 4. l. tit. Cui Stichus 29. desoluit, et tamen si certa quantitas
v.g. si res principatus in obligatus deducatur, cuius pena subijciatur
foram et quantitas, seu obligatio quantitas redditur individua propter
naturam scriptae potestatis ad quam ipsa obligatio reducit. L. 8.
§. si non habet. Phrydes 25. §. de l. 3. fam. ercis; adeo ut pecunia
numerata, quae alias ex l. 12. tab. inter heredes promissionis
portionibus dividitur, in specie tamen stipulationis principalis indivi-
dua efficiatur, nec a lege dividuat. d. l. 25. §. l. 3. §. similiter
obligatio facti dividui, scilicet amplius non agere, vel ratio habere.
tamen si dividua sit nihilominus, tamen propter naturam scriptae potestatis
sub qua scripta deest individua obligatio reddi. Rursum
huius obiecti potestas dari, illucebit, si observaveris rationes nos-
tras conclusionis l. 1. n. 3. et l. 4. assignatas in praedicta specie for-
tius urgere, quippe si unus, ex hereditas promissionis amplius
agat si stipulatus pactus v.g. revindicare tunc antiquum singulum pro
eundem modo ut stipulatus in vultu pro eundem ad munitionem spectat
de rei cogat; quod cum heres promissionis ex parte tantum hereditaria
agat, pro ea que tantum vincat, ut inquirunt Paulus, et Cato, et
firmantur l. 44 §. si quis 6. fam. ercis. l. si pui-
rator l. 3. et ratio hab. fateri oportet stipulationem eundem quod pro-
missionem ad munitionem non voluntariam egerit de omnino singulum
in stipulatione re ratio haberi (quod in effectu ab stipulatione am-
plius non agere non differt ut bene arbitrat. Val. Tason. Alciatus,
et Cuius hic) quippe si falsus procurator alicuius nomine em-
poribus fidei vendiderit, posteaque emptor negat. Iuris a
vero domino stipuletur ratio re cum habitum nec obnoxium rei
vendit futurum, aliquem si ratio non habeat, amplius ve obno-
verit faciat penam promittat, si in hac specie unus ex pro-
missionis hereditas ratio non habeat, obnoxium ve faciat pro sua
tantum hereditaria parte facit, adque pro eadem hereditaria tan-
tum parte vincit ex allegatis proximis iuris, et recuenter
ad omni-

Individui subiecta diuinitatis non relinquunt, nec potestatis iuris
 in diuinitate variare poterit, quippe in alia ratione iuris
 potestatis dandi, vel faciendi non sunt acat prout apposi-
 ta et alioquin diuinitas facit individuum, nisi quod una tantum
 persona faciat, et tamen iuris apponit de excludendo
 communione, et obia rei participat. cogitat. l. q. duob. 23. q.
 fund. 56. in p. et in p. de od. et dem. l. 4. §. lat. ver. ult.
 h. lit., sicut in alia ratione in obligat. alternativa rei alioquin
 diuinitas efficiunt individuum, nisi quod de excludendo rei communi-
 one tractat. l. in execut. d. §. p. parte h. lit. l. in sorb. 26.
 §. p. de accept. et d. in d. l. §. homin. 34. §. p. de solut. §. si
 in ubique obligat. h. §. iuris potestatis p. nati, quod in alter-
 nativa obligat. id est voluntates h. h. ex p. re agit, ubi de
 communione, adque oia rei participat tractat, obligat. diuinitas
 manebunt, iuxta rei deductam diuinitatem arg. lex. int.
 q. homin. l. de accept. et lex. int. 2. §. si tamen h. lit. et ibi
 Dicitur et Don. et l. q. diuinitatem stringit q. potestatis
 iuris sub p. na, vel sine p. na duob. plurib. ve p. nati circa
 adquirent. rei diuinitas apponit. d. l. q. fund. 56. ver. enume-
 rat. p. nati. l. q. 4. §. si duob. d. de od. et dem. q. in casu
 existentis iuris de communione h. h. ex p. re cogitat. Hic h. ratio t. q. in d. h. q. u.
 ratio rei p. nati equaliter p. nati in d. h. et ultimis vo- in ultimis voluntatib.
 luntatib. t. q. circa illa iuris, amp. h. si. agere, quod circa illa, long. habet.
ratio habere, et circa illa, sententia arbitri p. nati, et cir-
ca illa. Tit. h. hereditatis. in allegatis iuris, ubique iuris
 res ita iudicet ead. e. h. h. omni iuris iuris ratio.

19

et quid eleganter coram id esse q. in nostra p. occasione, a sumit
 p. rat. Tabot. ind. l. q. fund. 56. de od. et dem., scilicet v. re
 h. h. de communione ex p. re tractare, q. iuris potestatis
 va duob. plurib. ve p. nati circa rei alioquin diuinitas apponit
 q. in casu existentis iuris de communione adquirent. cogitat, quod si
 ne communione fieri non potest; ceterum h. re rei iuris, et obia par-
 ticipatio tantum p. nati inter p. nati p. nati q. iuris potestatis
 sub p. na imponit v. q. si duo p. nati ampl. se n. actus, et
 si egerint mille p. nati nomine p. nati, in hac p. nati in casu
 existentis iuris, id est in casu h. h. iuris de communione cogi-
 tant, at v. de illa tantum communione cogitant, quod inter p. nati
 p. nati maneat, n. v. de communione ex stipulat. q. p. nati
 fund.

pro quidq. divisio adit. in
omn. predictis id opor-
et, aut saltem.

Fundus de quo transigit, id enim promissores agere evident, etro-
lid, fund, utriusque retribuat nulla parte penes promissores, eundem
que stipulatorum manentem, q. quia. v. r. q. de munione
inter ipsos promissores in casu existentis adit. tractet, id tamen
actus etia videt, eundem que stipulatorum munione excludat
omn. se. fatiq. erunt, oporari potest ut interorum ex promissi-
onem, et inter promissores, eundem que stipulatorum munio, et par-
ticipatio fundi maneat, et enim promissores, si utriusque promissores
simul amplius agere, sed utrumque dicitur ut ex duobus unus promi-
ssoris heredit, unus tantum agere in hac specie, que est propria Ca-
lonis, et Pauli, heres hic si solidus fundus, sed si tantum heri-
reditaria vindicabit, nec enim dividenda scilicet potestas, ut
uno tantum agente parte fundi capiat, et per parte mittat.
4. §. Calo. v. r. in hac. h. lit. l. inter 44. §. si quis fam. oris.
l. si pariter l. 8. r. r. r. h. h. §. in notis modo dicendi munio,
et participatio ex promissore, eod. que stipulatore inducit, a
eiusdem promissoris intent, et qua de munione in ipso stipu-
lat. tractat, sed tantum inter ipsos promissores in casu exis-
tentis adit. Verum tamen hinc argumenta breviter responde-
re, ita certe esse q. expressa munio inter promissores, aut
inter nominatos promissoris heredi in casu existentis adit. p-
curari, ceterum hoc sufficit ad obligat. dividentem, et pre-
patet, quippe ex eque dividua obligatio manebit, modo divisio
inter plures promissores fiat, modo inter plures promissoris heredes
modo inter unum promissorem et stipulatorem tractet, si enim se-
mel admittat scilicet potestativum duobus, pluribus, ve appositum fa-
cere obligat. dividuum, nihil effectus refert q. eiusmodi divisio
inter plures promissores, aut inter plures unius promissoris heredes
et stipulatorem admittat, qui e. causa coram Pauli, et Calonis ca. in
not. l. 4. §. Calo. v. r. quoniam in articulo dividentis nihilomi-
us refert, qui prom. ad munitionem admittant, mo. promissores
sint, modo stipulatores, modo utriusque promissore.

20

Interpretat, et scilicet interpretand, et citand, e. tex. ind. l. 4. §. Calo. v. r. atride
4. §. Calo. v. r. atride cu. l. 8. §. ult. h. lit. affirmam, itaque et Duar. et Paulo S. S. S.
eo. cu. l. 8. §. ult. h. lit. Pauli, et Calonis eo. specul. tractare in qua promissores amplius
in agere sponte, et si amplius egerit, pro promissoris heredi
nam expressa ment. fecit, indeque scilicet, et per dividuam

iuxta

In qua nulla mentio hereditatis fit, undeque dicta potestati-
to rā pmissoris, quae eius hereditas manet individua, quia fun-
dus integritas, dividuus saltem ad quod q. expressa hereditas mentio
fit, hunc enim tantum si respectu pmissoris individua maneat
obligatio d. l. 4. §. Calpurnius. ult. ibi, ipsi autem pmissori nec
restituendo, nec dividendo p. parte stringere potest, si tamen ex-
pressa hereditas mentio fiat, et idcirco, et res dividit iuxta ea quae
s. diximus, quae doctrina eleganter confirmat ex lex. in l. inter 44.
§. si quis. §. fam. erit, quod loci q. in ipsa formula s. hendi ex-
pressa hereditas mentio involunt. obligatio dividit, ubi si quis
stipulatur, fuerit. Aliis, hereditas quae eius ratiō habitationis, quae spe-
ties ex eadem p. mus ut. ex. specie Pauli, et Calpurnius. duobus in.
oportet, sed mo. recepta. fuisse apud Calpurnius, et Paulum ind. §. Calp
ac recepta ē apud eundem Paulum ind. l. inter 44 §. §. fam. erit.

22

qua doctrina antequam discedamus explicand, ē electa Gabconis lo-
cus. l. fideiussor. l. 2. §. si fundus 2. de s. h. emp, quod loci a format
q. si s. hentes sub ea scilicet s. hat, ut soluta pecunia fundus venditus
emptori tradatur. h. scilicet dandi, quia fundus individuum esse, adeo
ut nec emptor, nec plures eius heredes possint ad fundi partem
exemplo agere. sicut emptor partem pretij, aut unus ex heredibus emp-
toris partem hereditarij pretij exsolvat, quinimo oportere, vel emp-
toris ipsius vel quolibet coheredis totum pretij exolvere, ut fundus recua-
retur, quae postea iudicij familiaris erit. tanquam hereditarij ex coherede-
ribus dividet facta, aut iudiciale pretij, q. solutorij coheredis nomi-
ne exolvit, cuius obscurus ē. tametsi diversa, et n. imp. d. vili ratio
ab Aursio, et Tab. reddat in rationem ad d. lex. et a l. 2. §. 23. obi-
ep. l. 5. in fi, q. scilicet q. in actu empti et venditi fides de pretio
n. habet res ipsa vendita vice pignoris a venditore retinetur, quo-
usque pretij exsolvat l. Julianus. l. 3. §. offerri de action. emp. l.
hereditatis 22. de her. vel act. vend, pignoris autem nā caē, ut
individua sit eius solutio, ita ut tota parte soluta, nec p. parte
quidē solutio stringat. l. in execut. 25. §. pen. in fi. h. l. l. 1. §.
6. de evictio. l. 9. pignori 19. de pignor. l. quando ius. l. de
distribac. pignor. l. 2. l. de iur. vendi. pig. imp, ac p. inde in specie
Gabconis nec emptore ipsius, nec illi exerunt heredibus partem pre-
tij solventes exemplo ad defuncti partem agere posse, sed oportere
re solidum pretij exolvere quae ratio tametsi et vera, et solida
nō, fuit tamen eleganter ex nostra ad Paulum et Calpurnium inter-
pretat.

et talis nimirum in propriis speciebus formis illis. Et tunc, ut soluta pecu-
 nia processio emptori traditur. Lex fuit, id est, editio dicta, ut Laberius
 quit, et nunc ratio persuadet, quoniam ablatum absolute inducunt idem
 L. ablatum etiam de edictis et dem. L. editio de iur. L. accipitur § 3. ad L.
 Falcid; et ibi licet ibi § 3. Pag. Don. 16. § 3. m. ep. § 3. Bart. et
 Carbone in l. 1. de edictis et dem; editio autem hoc probat ablatum absolute in spe-
 cificis Laberius * idem potestativa in est, et tunc de velle et de iure et fun-
 di empti est, si pecunia ab emptore solveretur. Cum enim arbitrium emp-
 toris editio solvendi ponat potestativa erit editio, qui aut emptor,
 aut in emptor fundi fuerit, § 3. ablatum in l. 1. ibi § 4. Quod si pignus § 1. q.
 balneum § 3. L. et § 2. q. mod. pig. vel hipot; pignus quod recte in rem firmat
 Paulus et editio et fundi esse individua deat nunc emptor qui
 per eius heredes solvi possunt, § 3. obligatio individua in persona de-
 fecti ex multiplicat. heredi nequaquam variat. d. L. q. fundi, in § 1. de
 id. et dem. d. L. § 3. ult. Fel. d. d. L. heredes § 2. § 3. ad § 1. iuris L. fam
 erit; proinde si animadvertamus Laberius in propriis speciebus nul-
 lo in statu mentis heredi stare, aliagumque heredi mentis foret
 obligatio qui in persona defuncti emptoris foret individua in persona
 non heredi essent individua, § 2. de obliq. Duas. et explicat ad
 lex in nos. L. 4. § 3. Calo h. n. h. et L. 1. de 4. § 3. fam. erit.
 Probat tamen huc interpretatio ex decretoria nobis. conclusio
 rat, § 3. nimirum ut editio solvendi maneat potestativa, et liberari
 emptor parte propter solvendo fundi parte recurret; liberi ei foret
 restante editio parte n. adimplere; arg. lex in l. q. duob; et de
 ed. et dem; pignusque liberi ei foret fundi ipsi scindere; et omni-
 nore n. voluntariis ex venditore inducere d. L. q. duob; et de iuris
 L. in execut. § 3. § 3. p. parte h. h. qui ratio proque persuadet res-
 pectu emptoris principalis, et nunc. aut heredi, § 3. cum mentis
 facta n. e; nunc apud Laberius § 3. ponit, § 3. obligatio semel obtraci-
 ta, et certo modo. Fundata in persona defuncti emptori variare n. po-
 test ex persona pluris heredi quorum mentis facta n. e. d. L. cui fundi
 § 6 § 3. in § 1. de id. et dem.

23 Ex hac citata doctrina explicand, i. lex in l. 1. explicat lex in l. 1. me-
 L. in execut. d. § 3. § 3. ponit h. h. qui tunc, a n. nullis in omni § 3. § 3. ponit h. h.
 tentor debitor qui, quare ibi Paulus tradit de editio deo § 3. p. m. d. m.
 § 3. opposita, et nihilominus decidat. § 3. editio quia fundi, et obligatio
 individua manere quia anonyt. ita adversari ex textu vult,
 Paulus affirmat § 3. si eam fundi ab uno solvat ab alio autem
 altera pars n. solvat, § 3. tota pignus omittit, adque individua manet
 et fundi

Et fundi, et pignori obligatio, in qua specie duo videntur esse promisso-
res uti advenari, intendunt, et vari videtur ex ipso textu ibi, ne possit
partes fundi tradere uno cessante, in quibus verbis liquido liquido inven-
nitur videtur duos fuisse promissores quorum alter partes fundi trad-
debat, alter non traddebat, ex qua inducitur ita argumentantur in hac
specie idcirco potestatem si fundi, Titianus, tradidit, non est contra de
duobus promissis, appositum fuit, et tamen multiplicatio promissorum
non facit dividendum idcirco, nec pignori, nec fundi promissum quod altero solven-
te, et altero non solvente pignori solida mittat, et hoc ab eo pro parte non
obtingit; quod falsa est doctrina, et interpretatio. Quam ad l. 4. §. 1. ab
et l. 9. fundi §. 1. cum §. explicatis, sed enim nihil, aut absurdum,
aut violentum excogitari ad Paulum potest; quod in primis falsum est Pau-
lus ibi loqui de duobus aut pluribus fundi promissis, quod idcirco potestatem
aperta est, falsum deinde est verba illa, ne possit fundi partes trad-
ere uno cessante de duobus promissis, loquitur quod uno a firmamento
est. Paulus ibi loqui de unico promissore, quod cum duobus, pluribus, vel heredi-
bus decuit, quorum nulla mentio in obitu facta est, quod
specie manifeste patet specie antecedente. §. in quo Paulus
de unico promissore tractat, quod duobus, pluribus, vel heredi-
bus decuit quia specie ita ut instituta elegans est, et nostri doctrinam firmis
Paulus decimo, quod nec latet unquam a Gabonem discrepat. in d. §. 1.
§. 2. de d. h. em. et a Pomponio in l. §. 1. ult. h. h. t. in primis obli-
gatio individua semel fundata in unum promissorem nulla
alterum promissum facta mente adiecta ex accidenti mutari non de-
bet, adeo ut omnis numerus heredum, quod postea succedunt, promi-
ca tantum promissa haberi devent, ut scriptum est in d. Pauli fundi §. 1.
in f. de id. et dem., cum §. in specie text. in d. l. in execut. §. 1. pon-
h. h. t. negotio sub potestativa idcirco scilicet inter stipulatorem, et so-
lu promittentem proponatur, ut patet ex §. antecedenti, minus in d.
§. altero heredum solvente tota pignori mittat, maneatque indivi-
dua obligatio, ubique obligatio illa, quod ubi individua semel
radicata est, ex accidenti postea variari non potest d. Pauli fundi
§. 6. §. 2. l. §. 1. ult. h. h. t.

24

Obstat graviter text. in l. 1. §. 1. de illor. de id. et demo.

Sed his decisionibus graviter obstat ut
adit text. in l. 1. §. 1. de illor. de id. et demo; ubi propositum
idcirco dandi pluribus legatariis opposita, quod fundi legatariis, et ni-
hilominus Pomponius decidit idcirco ex numero promissorum expresse no-
minatarum non scindi, quoniam una affirmat idcirco adeo esse indivi-
duum, ut nisi ab omnibus legatariis, aut a singulis eorum solvat,

origu

Nequaquam impleta editio censetur, nec pars fundi legati ab illo
 legatario capiat, q. p. sua parte impleverit, usque adeo ut sola veni-
 nitas efficiat, p. ficere possit ut pars fundi ab illo legatario vindicet,
 q. p. parte sua impleverit, q. id eo q. editio potestativa adeo e. indivi-
 dua, ut licet pluribus promissis expresse apponatur, dividi nequaquam possit.
 Sed huc arg. omnino fasces. ~~et~~ breviter respondem, q. G. l. 1. et Bar-
 tholo, idcirco in illa specie ad benignitatem, et rursus indulgentiam des-
 cendit ad hoc ut pars legati ab illo legatario capiat q. d. p. parte im-
 plevit, q. licet editio dandi p. quidq. dividua pluribus promissis apponatur
 sit, quorum utrumque ad obligat. huc legati divinitatem sufficeret. l. an
 fund, de id. et dom, nihilominus tamen finis legandi scilicet
 et fund, de p. vincta in p. vinctis d. effere individua e., et facti p. hinc con-
 cialiter individui, n. min, qui insula fabricari, monumentis fac-
 re, et servitutibus obstruere, qui facta in bruce individua sunt, adeo
 ut etiam pluribus promissis imposita individua maneat. l. p. d. et l. 3.
 ult. de leg. 3. l. stipulatur. l. 2. l. 4. §. Calo in p. d. h. l. l. l. h. l. 80.
 §. quidq. l. ad l. Falcid; porro in hac stipulatione iter dabit, aut mo-
 numentis faciendis, quibus pluribus promissis editio apponatur, q. tamen
 id ipsum q. modum deditur in re individui e., adeo ut quolibet de-
 ficiente re vera voluntas testatoris, vel d. h. l. in p. p. l. e. maneat, q.
 nisi in solidum a singulis promissis pecunari potest, idcirco Pomponius in l. 2.
 §. 2. de id. et dom. bene affirmat editio pluribus promissis apponitur in-
 dividua esse, utique quis. et dabitur pecunia, adque etiam enume-
 ratio personarum poterit, divinitusque editio et legatarius dividui esse
 facere, nihilominus tamen finis legandi, et finis impleti individui
 sunt, et quolibet legatario deficiente voluntas implem-
 ti impedit, utique facti e. q. a singulis legatariis impediri potest.
 l. 4. §. Calo h. l. l. n. h. l. 80. §. quidq. ad l. Falcid. l. 11. §. ult. de
 leg. 3, quo circa facti hoc individui, de quo Pomponius loquitur, iun-
 gendū e. et facti illi individui de quo Paulus et Calo loquuntur in
 d. l. 4. §. Calo h. l. De quo et nos egimus, n. 16. Tandem p. hac nos-
 tra s. de obligat. dividua x. numerum personarum adducunt lex in
 l. 11. §. ut tabulas de duob. reis. l. 1. §. si apud hostes deponit. l.
 si fund, l. 6. §. si duo de pignori. l. ex apparet §. 7. locati.

Nunc autem
 p. supplemento huius tractatus quodammodo occurrunt q. discutienda,
 ubi scilicet facti alioquin individui efficiat individui saltem ex
 equitate q. d. facti individui potestativus et p. r. u. unius so-
 lus promissis deditur, q. paratū sit p. parte transversionis, sive

vulnerat

Vulnerat obligat p[er] p[er] solvere; p[er] altera v[er]o parte n[on] transg[re]ssa
parat[ur] e[st]. de dolo malo excipere advers[us] stipulat[ur] solida p[er] p[er]
exigente[re] v[er]o. unustant[ur] p[er]mittit nulla h[ab]ere facta m[en]te
spondit se amplius n[on] agere vel se arbitria p[er]mittit, ele-
gent, aut i[st]a n[on] paravit. certo p[er] p[er]mittit, p[er]mittit p[er]
parte agit ad fundi vindicat[ur] vel p[er] parte reclamavit advers[us]
sent[ent]ia arbitri p[er] illa parte parat[ur] p[er] qua agit aut reclamat p[er] p[er]
solvere; p[er] altera v[er]o parte p[er] qua nec agit, nec reclamat p[er] p[er]
vere recusat, imo de dolo advers[us] stipulat[ur] agente co[nt]ra p[re]t[er]hu
excipit, q[uod] stipulatori n[on] interest, n[on] p[er] illa h[ab]ere parte p[er]
qua vulnerata e[st] obligatio quirit, itaque ubi p[er] except[ur] doli
mali, adque p[er] equitate p[re]t[er] h[ab]ere absolut[ur] illius p[ar]tis p[er]mittit libere
p[er] qua obligatio vulnerata n[on] e[st], q[uod] tantundem e[st] ac dividu[m] excep-
tionis potestate obligat[ur] facere, aboquin individu[m], et quide[m]
in hac spe de iure immuni for[is] recepta e[st]. p[er] p[re]t[er] h[ab]ere sent[ent]ia
dicent[ur] except[ur] potestate nequaquam posse obligat[ur] atq[ue] in-
dividu[m] dividu[m] facere, quinimo oportere solida p[er] p[er]mittit
iure immuni efficaciter solvere p[er]mittit p[er]mittit sunt expressa m[en]te.
§. ult. in p[er] h[ab]ere ibi, nec enim aliud in his solutionib[us] sine mu-
ria p[er]mittit actui potest lex. p[re]t[er]ea in d. l. 4. §. l[ib]e in f[er]re
ubi ip[s]i aut[em] p[er]mittit nec restitutio, nec defensio p[er] parte stringere
potest, in q[uod] verbis Paul[us], et l[ib]e omne defensionem, id e[st] omne
curam que except[ur] p[re]t[er] h[ab]ere, et equitate removet: quib[us] Vul-
t[ur] authoritatib[us] iurata h[ab]ere iuri ratio patrocinat[ur], q[uod] quide[m] si
aliter iuraret futurum esse ut voluntas i[st]a h[ab]ere hoc e[st] q[uod] taliter
adque except[ur] colore indirecte elluderet, p[er]mittit que futurum esset
ut absurdum illud a S. S. considerat[ur] in i[st]a in execut[ur] §. §. p[er] parte
h[ab]ere, facili quod[am] equitate p[re]t[er] h[ab]ere p[re]t[er] h[ab]ere paulatim admit-
teret; cu[m] aut[em] certu[m] sit immuni n[on] voluntarij inter stipulan-
te, et p[er]mittente ex p[ri]o dicendi modo evidenter admitti, n[on] an-
ma adverteret advers[us] hoc nullo equitate p[re]t[er] h[ab]ere tollerari posse. Sed

26

tamen quis p[er] immuni sa. l[ib]e Vult[ur] authoritates, et rati-
considerant[ur] p[er] p[ri]a tamen opinione cum quolibet non recepta
lex extat fore divers[us] a pragmatis considerat[ur] in l[ib]e §. §. l[ib]e
si quis caubio: quo loci Laber firmat q[uod] si inter stipulante
et p[er]mittente id agit, ut plures p[er]mittit servi in iudici-
certa via iurant, indeque si sua via n[on] iurant, certa p[er]na
p[er]mittit, docet Laber omnes omnino servos iuri d[er]ere,
alio-

Interpretat L. si servus §. §. l[ib]e
si quis caubio.

Alioquin minus ex pluribus, si nihil solidum p[er] se ipso quida iure
 mitti; q[ui] t[em]p[or]e opposit adoli excepti: equitate obligat[ur], et p[er] se
 dividu[m] esse, quoniam si p[er] minor partem sit p[er] illo tantu[m] seruo
 in iudicio si exhibito p[er] se solvere, a reidua exhibitu[m] seruo-
 ri p[er] na absolvi debet, quippe p[er] illatam partem s[er]vi n[on] ex-
 h[er]enti videt stipulatu[m] interesse, qui s[er]vum Bart. Bald, Abbe-
 ric, et human[um] interpretando Julianu[m] in l. si quis l. 3. §. quita
 deret, dub; quolociu[m] d[icitu]r affirmet omnes nominatos servos
 in iudicio s[er]vi debere, alioquin totu[m] p[er] se p[er] missu[m] ex defectu
 uni, solus s[er]vi n[on] exhibiti in solidu[m] mitti, ita nunc loqu[un]t[ur] in-
 terpretant[ur], ut ipso quida iure, id e[st], de rigore omnes s[er]vi de-
 beant, ut tota p[er]na videat[ur], at v[er]o de equitate p[ri]or[um], ad que
 excepti p[er] potestate satis omnino sit p[er] se ipso tantu[m] seruo
 n[on] exhibito solvere, q[uo]d p[er] illa tantu[m] parte stipulatu[m] inter-
 esse patet p[re]terea h[ic] pragmaticu[m] fa. ratione satis quabili
 nimiru[m] in conditionib[us], in q[ui]bus p[er]na adijet debet, vel di-
 + tionis potestatis implem[en]tu[m], censet s[er]vum p[er] se ipso subijcere
 p[er] basat[ur] eius q[ui] int[er]it aut s[er]vit, aut s[er]vit impleri, n[on] e[st] enim
 credendu[m] stipulatu[m] voluntate p[er] missu[m] immodice gravari, sed
 esse incolumem duntaxat s[er]vum et damni emergentib[us] dam-
 na carere, que ex transgressionem s[er]vi, aut ex omisione s[er]vi
 bonis resultare poterant, arg. ex ind. l. si s[er]vus, §. §. ult. et
 si duo §. in p[ri]mo et §. ult. si quis caubio, q[ui] n[on] p[er] hac senten-
 tiam e[st] Alciab[us] in tractatu de cog. in l. ult. n[on] e[st] Thom. An-
 dre in ep. bona fidei §. 3. de R. tur. in b. Felin. in q[ui] qualiter
 24. §. ad corrigendos extra de accusat. n[on] 22. Roimar. in l. 1.
 et post op[er]is de novi op[er]is n[on] e[st] n[on] 16. a Sarraceno l. 3. relet.
 op. 6. et alij. i[ur]is a Carle. in tract. de iudic. l. 3. disp. 3. n[on].
 24. et disp. §. n[on] 107. q[ui] regg; q[ui] si substantia obligat[ur] p[er] se
 nati s[er]vi subiecti n[on] indicat obligat[ur] eius q[ui] int[er]it fateri
 necesse e[st], q[uo]d si obligatio facti dividui, vel rei dividui a p[er] mis-
 se n[on] invalidu[m], sed p[er] parte tantu[m] transgrediat[ur], dicit tunc p[er]
 missor ab illa parte p[er] se p[er] excepti doli liberari, p[er] qua obliga-
 tio transgressa n[on] e[st], q[uo]d ratio amplius fulcit, q[uo]d stipulat[ur] p[er]
 nales s[er]vib[us] subiectis vehementer pacem susp[er]it usque pu-
 lucib[us] arg. tex in ep. s[er]vam extra de p[er] n[on], ubique creditores
 hoc p[er] nales stipulat[ur] velle m[en]to illius usuras exco[n]dere au-
 verant s[er]vum l. p[er] pact. q[ui] §. 3. et 34. n[on] 3. 4. Felix de cens. l. 1.
 l. 1. ep. 9.

Sed ut ab hac difficultate expediamur duo, aut
 tres casus distinguendi sunt. 1.º e. q. p. na subijcit facto diuiduo
 v. g. amplius n. agendi, raly habendi, et senty parendi; et in hoc
 communior e. elig. ea n. itam opinio, obligat. et p. na esse in-
 diuidua, ita ut si p. parte agat, aut raly n. habeat. solida p. na
 iure petat, q. i. e. Pauli, et latronis, et omnium legitarum opi-
 nio, quæ nos breviter ita explicamus, q. scilicet tunc tota p. na
 iure mittat, 2.º p. minor advers. stipulatoris amplius inbo-
 lidez agit, vel p. parte quide; verum tamen stipulator potest
 parat, e. x. q. tota tradere, ne ad communionem cogat. si p. ea tantum
 parte tradat p. qua venit, et quide q. tota mittat si p. mi-
 nor amplius agat in solidum evicta, i. q. incipit p. solido stipula-
 toris interesse, p. indeque recte agit ad tota p. na, ubi recte docue-
 runt Sarmen. et Corlib. ubi p. xime Menoch. de arbitrar. lib. 2.
 op. 260. n. 19. at v. si p. minor n. ad solidum fundi agat. i. ad p. par-
 te tantum exponat, et stipulator parat, ut x. integrum potius trad-
 dere, quæ societate, et communionem ineq. cu p. missione in hire
 existimamus, et tamen elig. tota p. na iure mitti, ratio nobis
 explorata e. q. stipulator iure optimo. societate recusat, vel iuxta
 exp. p. na, x. tacite leg. d. chus unde si malit x. tota peti,
 tradere, quæ communionem cu p. missione inire, i. q. incipit in solidum
 stipulatoris interesse, 3.º tota recavere, i. q. incipit, sicut enim po-
 testativus oditi virtute potuit p. minor sub peculio p. na ad solidum
 agere, ita eundem oditi vigore, adque elig. p. p. na recipere d. ch. equa-
 litate libens e. stipulatori n. p. parte tantum veniat x. integrum
 derelinquere, et tradere ut communionem evictet p. inde quæ solidum p. na
 iure exigere potest, q. i. q. in eius intent. p. solido cui res recum-
 e. q. i. stipulator ad parte tantum, et n. ad solidum pulsatus eligat
 parte petita tradere, et parte n. petita retinere incipiat, obliga-
 tio, et p. na alioquin individua esset, deinceps diuidua, et tota
 p. parte iure debeat. Huius postremi stat. ratio v. p. na e. q.
 scilicet i. q. p. solido stipulatoris interesse p. parte, sed tantum p. p-
 pe fuitet induvitam ab eundem, ut partes n. tradite, sed retine-
 nomine p. na stipulatori lucraret, q. quide duplex lucrum affec-
 taret, scilicet et parte retenta, et p. na p. parte retenta, i.
 p. lex. in l. Cely 4. §. Labed. de soli mali. l. r. scriptis 10. §. l. q.
 de pact. et ibi l. in notis ad eundem lex in d. l. 4. §. Labeo. q.
 certius apparet et animadvertimus, obligat. alioquin indivi-
 dua p. parte ex voluntate p. homin. effici diuidua, q. lex. i. ex

placit.

Placati in l. q. homine l. de acceptis, quoniam autem in ea specie,
in qua stipulatio putatur, ad partem dicitur voluntarie partem badde-
re, et communionem inire, et per consequens iure recusare, sibi impu-
tare debet, q. in parte tamen eius interesse incipiat. 2. Var-
ro, et Cuius. in l. 10. §. de pactis. 3. casus principalis est q. si
stipulatio generalis n. subijcit alicuius facti individuum, aut species divi-
dus, sed certe quantitas, et pecunie numeratus, in qua specie
recepta est canonis, et plurimorum legistarum opinio obligat, et per
consequens credendum; atq. tex. in p. suam, extra de pen; adeo ut
prodicti auctores consentiant penam conventionalem solum quantitas
subiecta, n. in p. per, quod est q. intent. intellectus subire; hu-
ius iurisprudentia auctoritate ratio fundat in supposito. restat
que pleniusque latet in predicta pena conventionali adiecta solum
quantitas; cum enim pecunia solum n. recipiat. l. l. de re-
dit. l. l. in i; ideo quilibet pena quantitas subiecta usuraria ven-
dit, et ideo iudicis off. tanquam dividua revocanda est, ad quanti-
tatem eius q. intent. glo. in d. q. suq. de pen. Puerrez de unna
§. 3. p. l. Varro de individuis l. 3. q. 10; q. omnes
arbitrantur de eis lex in l. §. ult. in p. n. h. l. t. correctore
iure canonico p. l. in d. q. suq. de pen, que sententia p. bavi l. no-
bis vitta est. 3. denique casus est q. stipulatio p. nalis n. sub-
ijcit solum conventionali, sed pretorio, q. p. lineat ad stabili-
tatem vel ad executum iudicis, quod est stipulatio iudicio rickendi d. l. i.
servo, §. §. ult. si quis cautio, et l. requir l. 3. §. quia de re, d. l. i.
et quidem in hac specie regula p. p. nalis est p. nalis credendum saltem
p. exceptis dolimali, si in allegatis iuris, ratio huius, de ceteris
est q. p. nalis est iure p. nalis stipulatio subijcere, n. credit vo-
luntate gravare rem in iudicio sponere nequabit, adque idcirco
predicta pena intellectus recipit ex mente p. nalis aquo di mo-
nat, quo circa n. in p. per, quod est q. intent. intellectus habet;
q. revocanda est ad penam recurrentis interesse, ita statim in rationem.
ad eundem lex, iuncta l. in p. nalis d. eod. Duar. in l. §. §. ult. h. l. t.
lason in d. l. 4. §. l. 34. 2. ratio talis est, q. scilicet p. nalis
hec stipulatio n. est voluntaria, sed pretoria, et necessaria; porro
omnibus agendum est, quod ex necessitate p. nalis, quod est q. com-
mune si libere p. nalis obstat l. in p. nalis d. §. §. in necessaria
q. saltem. cor. glo. in l. l. v. cautio nalis de p. nalis stipu, que
practica frequentius maioris tribunalis q. omnibus invaluat,
ita ut.

Stant quilibet pena eius venbonalis revocet ad intellectus eius
de intencis, et prius que dividua; ubi observare Carles ubi xi-
sone n. 22. Reb. ad lex. in sum. C de sent. qui p. q. iuste.
decis. 235. Gramat. decis. 58. n. 7. Abent. indicion.
verbo pena venbonalis Sarm. lib. 3. sect. 6. Garcia de
expens. et melior. n. 9. Tandem huius annus navigabit
portus ubi felicitas attingit ad gloriam Dei Omnipot-
entis, Patris, et filii, et spiritus sancti. Virginitas que
sacrae del. Rosarie, et tandem D. Jacobi
nostre thirparie bibellariis
ad que spectat.

FINIS

AD TTV DE

HIS QVI NOTANTUR INFAMIA IN D.

Prima et infamia aut iuris est, aut facti. 1° de offiis obsequii
 parent. l. gen. §. munus de extraord. cognit. l. uerby 39 in fin. de stat.
ubi facti ignominie sic accipio, reclamante. Quod. 18 ip. 6. l. 10.
l. l. sed si 10 §. pater aut de iniur. notand. l. 15 §. alius 22. 25. et
44 de iniuriis foris et quod. ip. 11. Primo obstat l. ea que 23 l.
l. uerby 27 l. interlocutio 19 c. b. 1° ex quo aut. infam. not. l. ob hoc
uerba 20 b. 1° l. 2 de obsequ. parent. et filiorum. De infamia uerbo a-
nomatibus in d. locis infamie significare, id est de eor., de quibus ibi,
infames non dicuntur, quia facti infamia tantum laborant. 2° obstat.
l. ibi 22 b. 1° l. 10 et 12 de decurionib. ibi et qui infamie facti pa-
ti dicuntur, ab Accusatio infames ei, ne ab honoribus arui recipi
est. R^o infames non ea, id est iuris infamie non subiciuntur, ab honori-
bus aut non accipiunt, nampe a Municipatibus, uelut decurionate, in
quibus cum plus sit oneris, quam honoris, infamia eis potius non
debet ad exco. 2^a l. 1^a c. de infamib. lib. 10 l. 2 l. ult. de interd. et
uileg. Item obz in parat. ad b. l. 1° n° 8. Perius t^m est illis tribuere,
et hoc, qui infamia facti laborant, qui quamuis ab honoribus
ipso iure non accipiunt, accipiunt t^m quia in bonis est, ut indicat
l. l. 1^a in fin. sic sane intelligenda 3° obstat l. mety 7 quod mety ca. 3
ibi mety infamie uicinis accipiunt, quasi iure potius, quam hominum
opinionem infamia recipiunt. R^o ideo mety infamie illi iuris t^m h^o q^{uod}
nemo sine iure facti infamie sit, et eo pendente exstimatione minuenda, cum iure
tum t^m opinionem. Ne obstat, si dixeris infamie mety iuris t^m h^o q^{uod}
in more maius l. ubi quid 8 §. fin. q^{uod} met. ca. aut satis pacem l. ubi
9 de maxum. und. ubi periculo infamie seruis t^m h^o q^{uod} t^m h^o q^{uod} t^m h^o q^{uod}
ut, ne innotet dominus ex ea, qui infamie recipiunt de quo Quod.

4

lib. 18. c. 38. l. 1. N. nam omnia sunt et usualia. tenet et cum
 Fab. in res. ad eundem tenet et tractat in d. l. gen. et in infamia, sed
 et in infamia, qui morte maior censetur ob flagitiu[m] iniquitatis 4°
 respondet: u qui iniuriis alteri fuerit iniuriato, et in eadem, et in infamia
 famis iuris, neq[ue] facti uxoria potest, et enim ius, qui iniuriis
 patitur, verumunda; aut lege notatur in l. agud 15 § siue unus 12 §
 aliud 22 § ait § in 23 § ut si 32 § in 44 de iniuriis: § est § quia
 alia infamia per infamiam iuris et facti. De infamia, et in
 mandis uerbis in nung uxoria et notatur, et eo seru; at aut iure
 aut apud bonos viros qui notatur significatur, sed ut usualia. 15 c. 24
 lib. 1. pro macula, quae iniuria illata alterius exultant salu[m] im-
 perij plebecula iudicio quis asperit, quamuis infamati exultan-
 to, neq[ue] iure, neq[ue] facto laesa sit, ut in d. l. ius et parum in 44 de
 iniuriis l. cum § 29 de iudic. l. quid si notat 32 § qui mancipia de
 adulter. edict. l. cum § 18 de iniuriis. ubi infamati pro suspectis acci-
 piuntur ut in aliis locis quos citat Beronius de V. l. verb. infamare.
 Sed verum infamati dicitur § in l. ius 15 § in 44 de iniuriis. l. 2
 de his q. n. ius. pro suspecto, non pro notato, cum seruus, qui in-
 fama non habet, infamiam pati non potest arg. § in l. ius § in 44 de iniuriis.
 26 uis respondit de uis § l. ius. nam priuatio § ius § in 44 de iniuriis.
 l. ius § de adq. Rerum. l. ex facti 19 de Rerum. inst.

Seruus infamatus

2° 3°

2° 3° ius § in 44

infamia aut ipso iure, aut per sententiam, uel per pactum § in 44 de iniuriis.
 43 § qui in 12 in fin. de re p. nupt. quia factum laesa, non senten-
 tia mutauit, hoc est, quia factum seu delicto lex infamiam iungit, quae
 delinquentis sequitur, non sententia, per quam ab obitu est ut exprimit
 § in l. ius § in 44 de iniuriis. ipso iure infamia notatur, qui artus
 ludum eam in seorsum producit, l. 1. l. 2 § h. § exiguus § in 44 de iniuriis.
 minoris 25 annis, et Magistratus, qui ludum gratis producit, l.
 gen. C. h. § l. n. est notat 7. de manum. vind. Rerum infamatus
 non d.

exercenda cum tñ lupanar in bonis locis sit l. q. dñ 21 d. 2. d. 1.
 aliqui de nupt. arbit. et publicari iubentur aut. de lenonib. d.
 sanximus in fin. De aliud eē lenonius exercere, id est quatuor
 animas mulierum bñe, ex ea eorum probare quatuor facere, unde
 infamia notat leno d. auct. de lenonib. l. 2. d. qui lenonius bñ. l.
 l. galy 34 d. lenas de ut. nupt. aliud v. pcedia bñe seu locare, in
 quibus lupanaria exercenda, quo eam infamia tenet, cum tñ
 probare, sed ex locat. pñi. penones accipiant d. l. ancill. 27 d. ult.
 l. uod vñ. remprouit in bonis n. conuictis, cum et Princeps igni
lupanaria exercenda in pñuari pñiis, de quo lare Meilius 2 d. bñ.
 qñ. quin lupanaria tñ pñuata bonis hñe exercenda, quā
 publica de quibus accipienda l. q. dñ 21 d. 2. d. 1. et de ut. nupt. et quā
 mulieres in his locis probantur, bonis hñe loci, et quibus me-
 ritum appellat bñe, ut dicitur Notius apud Meilius 2. q. 12. Notius
 si dixeris eo, ipso infamatus eē, quoniam pñiis suis lupanaria exercenda
 xi paterunt aq. l. qui domus e ad l. ult. de adulter. quia tñ pñe
 iñe crimen eē adulterii, quā eorum pñe quib. facere ut indicat
 l. mater 10 d. ult. ad l. ult. de adulter. l. v. ea quā 20 l. eod. ideo quā
 in adulterio pñiis, qui domus pñiis d. l. qui domus e, in probare
 aut. eorum meretricis n. pñiis d. l. ancill. 27 d. ult. quāvis bñe
 pñe publice d. auct. de lenonib. d. ult. in fin.

3° d.

3° d. infamia ipso iure

1
 d. Amaig. lib. 1.
 dñ. q. 2.

notat, qui eam, quam per in probare, antequā uixi eligeret, et
 iñe pñe mortui eē nupti collocaret l. l. ult. qui in h. t. e. q. 2.
 si ignorat pñe mortui eē n. notat l. genero e h. t. l. 1. d. 1.
 quia si ignorat uidet uelle duas nuptias eod. temp. in pñione fi-
 lie statueret, ideo q. notari debet l. l. d. ult. h. t. l. 1. d. 1. quā
 l. 3 d. 1. eod. De pñe in pñe pñiis n. notat, q. quā
 uix voluerit duas nuptias eod. temp. statueret, in efflu tñ due
 conuictis n. n. ut pñe pñe in mortuo, ideo q. conuictis nudum
 n. pñiis

pariterque 23 b. p. Paul. i. v. o. ult. eligitur et uxor sola, quae mor-
tus marito à nuptiis abstinere debet de d. l. deuto 15: qui nuptias
dicens et h. ind. l. intereo d. ult. loquitur si de eo quod super, sed per
eliger duntaxat, et à nuptiis abstinere lupubibus et deponit, quod
eundem potest, aut q. l. ubi .i. c. minutus sit d. l. deuto 15: aut q.
maius si fuerit, qui super n. oporteat d. l. libens et h. aut quia
lupus alii ea causis minutus sit, de q. Rebad. i. uxor. 20 in
ca. fin. Curac. in l. r. C. 2. nupt. Or q. pag. in l. ult. h. t. d. p. s.
ind. l. u. d. l. Curac. Bason. de V. S. i. ubi eligen; ea itaq. qua maritus
n. super, sed eligit sponsalia intra tempus legitime s. bene p. stit, nimirum
q. a. n. s. bonos mores, sed s. turbas sanguinis eligi debet, qui
turbato in sponsalibus cessat. 4.º obstat d. l. 10 in p. uen. B. p. o.
ubi d. s. l. Curac. Principis permittere mulieri, ut intra tempus lupus
nubet: at qui inhonestum est permittere id ea qua vel bona me-
morie marito debitis minuatur, vel turbato sanguinis inducatur ad-
uersus bonos mores: s. aut impetrari à Principe n. debet, arg. cal-
ult. C. si nupt. ex recepto petant; aut si impetrari solat, dicens
inhonestum n. e, nisi infamia notari debeat a P. B. p. o. Re honestus
qui in lupubibus mortuo marito sumendis ingruis ex more civitatis
descendere poterit, quo ea praecepto naturae, cum agitur sit, et bonis-
simis Deo nos alacris parare, qui parentes et iniunctos custodiat, qui
eius providentia lula velut vigilare; ideo s. p. omne Principis hac
Eugendi necessitate feminis dimittit, si subita illa subit. l. deuto 15
C. b. p. o. Bonitas i. qui in abstinentia a nuptiis usata, ratio est,
cum na. quid suadeat vitandis in p. s. confervens, ideo s. non
non aliter Principis potestas feminis permittere debet unda temp,
nisi alter eas n. in cognoscere, sicq. subaudienda est d. l. 10 in
Curac. lib. 6. obs. q. 32 arg. d. l. u. d. = 2.º obstat Libens et
in p. uen. B. p. o. Re ideo eas, qui parentes, aut alios p. ex marito
Eugen, nubent p. omne, qua cessat res turbationis sanguinis. sed

regibus ex Paul. verbis lib. i. sentent. et ult. ut parentes ubi-
 cupit certo tempore parentis, et ceteros legendo ii, et qui solum
 sint in famig. numero sed; atque nuptiarum solennitas aliena uoluntate
 ab hac necessitate legendi. Re potius nuptias sibi legibiles
 in deposito, et sine ulla tutoris habitus mutatione ut apparet ex
 illis, quod cum Catone dixit Marcia Hortensia uxor ad hunc intra
 tempus latus apud Lucanum 2. Pharsalia. Intra ab hunc ea l.
 parentes 23 d. h. ubi qui parentes non eluxit infamig. non est. Pulchre
 inter luxuriam et eluxuriam; qui parentes non ligit, id est qui sui mariti
 in tutoris habitus non sumit, et a iudiciis non abstinere, infamig. l.; Paul.
 d. lib. i. et ult. ut parentes, qui non eluxit id est, qui nuptias intra
 tempus latus patris sibi huc, infamig. non est. l. parentes 23. d. h. ex
 20. l. liberos ii. eo. = 6° obstat l. liberos ii. d. h. ubi et mari-
 tos quod dicitur luxuriam vixit et, et nihilominus non potest uxor eam
 intra tempus legitime habere, quod uxor superioribus dicitur in-
 de. Re probatur praecipue ind. l. ii. de differentia inter eluxuriam, et
 luxuriam in d. obsequiis; ideo enim mariti plerumque non legendo, quia dicitur
 non in d., quod memorie latus religio praestetur, luxuriam autem obest ob
 bonorum memoriam debitum, ut in d. dicitur. Mulieres autem eorum ideo
 nuptias non possunt, quod et si maritos non legant, eluxuriam tamen non debent,
 quem maritus talis memorie non debent, sed ob turbam sanguinem, quod
 necessitate eligendi imponit, et de qua loquitur Pater in l. i. d. h.
 si quis iuris autem, quibus hoc sint, quod more maiorem luxuriam non op-
 portet, nec recitari eos in d. l. ii. si non debent ubi Paulus uxor, trans-
 ferat intelligimus aut l. 8. d. obsequiis de penio. l. 13. d. transfiga de uxor-
 m. l. i. d. obsequiis. g. g. ex lib. 6. ep. 26. ex lib. 13. ep. 34. Super-
 dicitur autem interpretatur, non eos, qui se uxor pendunt, sed eos, qui ob
 delictum aut furtum suspensi, aut cruci affixi s. u. l. d. h. 2. remota
 g. g. l. i. lib. 2. de causa g. g. ult. = 7° obstat l. liberos ii. d. h. g. g.
 ubi ea eo, quod Paulus, et ceteri illi recitari non debent, infamig.
 per uxor

6

2

substant. Et in iuribus nuptiis cuius pergetur est, et ingreditur
matrimonium, ideo § nuptiis nuptiae utitur, aut sponsum potest de quo
4. Ar. in nuptiis intra tempus lutheri dicitur nuptiis matrimonii iuris simo
matrimonium valere, quamvis sponsum non tamen solent, ut notat Oruald.
h. b. l. 8. c. 7. l. a. § sed dumtaxat iuris temporale, natus ex fili-
nat nuptiarum, quod transacto tempore pergitur, ideo § a filio eman-
cipato sine infamia iurari potest d. l. qui iuravit. = 2° obstat l. a. iuravit
2. rode o. ut a. l. a. dea 157 de d. l. ubi qui pater vel dno pater uenia
dignus n. est. Et in atrocioribus delictis iuramentum patris n. excusare, in
leuioribus v. quale hoc est uxoris elucenda intra tempus lutheri ig-
noti ei, qui patri pater d. l. uxoris 20. d. l. a. dea 157 l. n. iudicem
3. 167 d. l. l. iudicem 169 d. l. de d. l. = 3° obstat l. a. iuravit: qui uo-
leno delinquit uenia indiget est, at filius qui patre cogente uxoris dicit
uoluntate uidetur l. 22 de ut. nupt. l. si mulier 21 d. l. q. m. i. c. a. g. no-
tari det. Et hoc ita faciendo fuerit mihi pater nominatim ex infamia
liberaret d. l. b. o. ideoque exemptus est, q. in leuioribus delictis ius-
sus patris excusatur d. l. a. dea 157. Et quamvis uoluntas contra uolun-
tas sit, n. tamen est uoluntas libera, qualis hic enigit ob leuioribus de-
lictis = 4° obstat l. n. e. 66 de ut. nupt. ubi si tutor inter filium iuravit
4. Et mater pupilli matrimonium soluit ut utitur nuptiis, hoc est pater
et filius, et adiacent n. interuenire an filius sui iuris, uel in potestate
patris tutoris fuerit: q. dicitur. Et uerbo utitur in d. l. 66 non signifi-
cari patrem, et filium, sed tutorem uel curatorem, de q. iuramentum posita
erat questio in iure d. l. 66 senty aut hunc est ut infamata mater tutor
quis curatorem, qui filius sue pupillae, uel adultae copulauerint, et hoc
sua filius in potestate, sua emanipatus existat, quia semper pater
permanere tutor, ut nuptiis sponsum, ut ex facto tota tutela n. ad-
deat arg. l. n. pater 7 c. de inter. matrim. inter pup. An autem excusetur
filius, qui sine uoce patris, et tamen patris, et tamen sententia iudicis
dicitur intra tempus lutheri, dubitari potest, dicendum tamen n. excusari arg.
dubio

delict ex l. 3 §. de nupt.

6°

6° 2° 1910 iure infamia notata pater, qui
iubens, aut n. prohibens, hoc est iurante et n. dicente filius
videtur, qui n. d. eluxerat uxorem duxit. L. h. t. nimirum quia videtur
fuisse, qui cum prohibere possit, aut iubet fieri, aut n. prohibet
L. 2. l. 3 de nupt. L. u. s. ut. Equid §. 13 L. h. t. = 1° dicitur. Equid
ergo 13 in fine. ubi pater qui rati habuit matrimonium a filio cum
vidua §. 13 n. notat; at qui rati habuit mandato comparatur §. in
delictis L. 1 sed et sequitur et de ui et ui arm. §. nec si pater
mandavit infamie exit. Et infamie hanc gendere ex edicto pater-
nis, qui admittit nuptias reuertit, et pater notavit, qui iure iur-
tury avertit L. h. t. in his aut causis, in quibus veniens ab initio
requiritur, rati habito n. fiet ut mandati arg. L. qui 6. §. 1 uultu L.
si quis 25 §. iury et adq. dicitur. ideoque in hac specie, quamvis
pater iubens, uel pater notata, rati bene n. notat. L. quid ca-
po 13.

L

7°

7°

7° 2° 1910 iure infamia notata, qui duo sponsalia, duas
ue nuptias eod. temp. contrahens habuerit L. h. t. Cum qui 18 L.
ad. l. sal. de adult. L. 2. C. de incest. nupt. excusatur, qui noce alieno
contrahit ex uerbis edicti in d. l. s. ut. L. §. 13 L. h. t. nimirum
quia prohibere n. potuit nuptias; quod in pater, qui filium abluen-
te patre, reus i. ideoque notat. L. quid ergo 13 §. 1 = 1° dicitur. L.
§. 43. §. h. t. de r. nupt. ubi quod alieno nomine lenocini-
um exerceat, et lena vocatur, et notat. §. notari debet, qui alieno
nomine bina sponsalia contrahit: accedit deusio L. n. ideo §. C. de
accusat. ubi punitur mandatorius, qui mandati tempore suscepit. Et
ideo et, qui alieno nomine lenocini-um exerceat, uel simile fla-
gitum admittit, n. excusatur, quia regulatores delicta eius qualitates
et, ut et a mandatorio qui fecit, et a mandatore, qui iussit, simul
omitti possunt; id uero in delicto §. 43 §. 1 h. t. n. h. t. id enim persone

L

eius, qui duas uxores ducit, coheret. Nec ex duobus matrimo-
 niis alterius nomine satis fieri potest, ut duo binubus efficiantur
 et tunc, et procurator suam cum ea hoc matrimonio in danteat
 polygamia delicti committat, et binubus efficiat suum non esse
 et, procurator pena infamiae non afficitur, quia edicti non sunt nisi
 binubus. d. l. 1. sub. procurator autem binubus non est. Veretur
 adhuc et affirmari negari non potest, quin quamvis proprie po-
 lygamia delicti non committat, negata satis faciat, duas nuptias
 alterius non obstruens, ideoque notari debuit. Sed ratio hoc dehe-
 ty in procuratore, ut et alia pluraque verbis edicti legimus ut non
 tunc, quia nec in actus delicti speciem cadit, sed in infamiae pu-
 niri, quam non vitabit procurator qui alieno nomine sciens utitur. Quia
 et nuptias dicit. Instabit exemplum patris, qui quamvis binubus
 non sit, duas nuptias filii non obstruat, utrum tamen edicti notat. Sub.
 l. 13. de h. tr. Respondeo patris ideo notari, quia cum nuptias pro-
 hibere potuerit fecisse videtur l. 3. de nuptiis. l. i. i. i. et ad l.
 Aquil. ideoque satis iuris interpretatur binubus intelligitur, quod in
 procuratore extraneus sciens est. = 2° obstat d. l. quid si 13 §
 si non alteri: ubi puritate infamiae pena quae alteri sponsa, alteri
 nupta sit, in qua tamen cessant verba edicti, quibus duo sponsores,
 aut ut nuptia requiruntur. Respondeo tamen ex iure et mente edicti ver-
 bis cessantibus l. non dubium §. C. de legib. = 3° obstat l. generos §. h. tr.
 quae capindimus, et exponimus §. in 3^a specie infamiae
 proinde negative opposuit. i. ubi ea pleneamus §. l. 13. Idem autem h. tr.
 et l. cum qui 18 C. ad l. sub. de adult. = 4° obstat d. l. 13 §. quod
 ait praetor: ubi scriptum est, ad infamiam, de qua tractamus, negan-
 dum non est ut initia sponsores facta sint eodem tempore, sed
 sufficere ut simul, et in id tempus decurrant, quamvis diversis
 temporibus facta: cui tamen adversatur d. l. 13 in parte §. Praetor
 enim ad initium nuptiarum se refert. Peritque: aut loquimur
 de cap.

tamque genus, et species; quia multa sua genera dicitur non habere,
quoniam in rebus. Hae omnia sunt parentis appellamus ut notat
Voxer. l. ex quod est. Huiusmodi etiam delicta et legem non
agunt, quia parentis etiam cum est. Et dicitur d. l. cum iure de infan.
ubi notatur non solum qui delictum committit, sed et qui cogitant,
quibus non persequitur. Huiusmodi etiam d. l. de parricid. = Per
verba ubi qui parricidii et in d. l. n. significare eos qui delictum
cogitant, si non perpetraverint; ad eos, qui post legem
aditum cunctis commiserint, ut sensus sit, puniri poena iure de
parricid. et tamque ex, qui tempore apprehensionis delicti reus est, sed et qui
parricidii et reus delicti poena onatus.

12. 25th

11^a 35^a igitur iure notatur,
 qui operas suas locavit, ut cum bellis pugnavit. L. 1. §. 1. qui operas
 de pabuland. notatur, qui locavit; Et si de pugnavit. d. §. 1. qui o-
 peras. quamvis in scien. diuicium sit. L. 2. §. 1. ubi nota
 in i. §. 1. infam. igitur iure notatur. Et si bellis pugnavit
 operas ut deniq. ubi qui iustitiam sua pugnavit notatur, si marina
 patriam se honorari. Et honorari cum dici in d. ut deniq. qui
 in arena mercedem accipit, qui notatur quamvis sine mercede iustitia
 erit, et si iustitiam dicitur ipse et cogit mercedem offerentem, appel-
 latur autem merces, honor, et honorarium. L. 6. mandat. L. 1. §. 1. de
 extraord. cognit. = 2° obstat d. l. 1. §. 1. deniq. ut. sed si qui de pabuland.
 ubi si notatur qui operas locavit, ut ferat extra arenam venantem,
 aut de pugnavit; atque in hoc casu turpitudine deprehendi vide-
 tur, cum ius et sanguis promittitur. Et publice urbane
 si svenire de pugnavit ferat, qui extra arenam regionem nocent,
 ideoque p'mio potius invitandos, quia meriti infamiz deprecandos
 arg. ex l. qui dolo et utrum qui ex ad l. Jul. de vi publice.
 3° obstat d. l. 1. §. 1. ad bellas ubi qui operas suas locavit, ut
 cum aliquo bene manente in pugnavit, ammittitur à J. C.

24

३१

Cum infamia n̄ notari. Re n̄ notari, quia n̄ creditur iuramentum
 = promissum bene qui ex libro manente pugnatur =
 = ratio obliant moris causare.

= 1233. ipso iure =

1233.

= infamia notari, quia statim coram iudice =

= him facit l. patet 43 in pane. l. in =

= I non solum dicit. nupt. =

[Signature]

242
Santolonia J. Cox &
lett. ind. incomp
f. 2. H.

450

Non potest scire aduic Benedicere, quousq de familia occurrat sug-
licium sumat.

3, *primum enim & defuit i eaco, quod*

3, primus enim & defensus i eo co, quo
et. { carum aditio, n' ageretur tabularum

et. ⁴ carum adonif, n. aguerue tabularum
18. ¹ representat. ex hac e. diffinitas.

18. ¹operabitur. et hoc e diffinitio.

Red. Edmund. Success. ability. almost. none.
rare. up. to. spend. main. delivery. sit

{ rare w. to spenders mainly delivery sit

at in d. I. pen. erat miles ex p. benigno-
rancia excurat at in d. I. n. i. g. n. o.

zantia eximiat at in *z. s. s. n. s. s.*
zantia sed nequeoria

Ed. { Donald. lib. 7. fol. 4. lit. G. et F

См. 18. 10. 1926.

10

1. R^e aditus pectore assidue totius

ful. } cidi, An quid dicantur boni.

Constantissima tua mater

10. 11. 4. Ex eo quod rebus in capite, et

non perire potest debitor aliunde, hic

Je suis mort n'indiquant, et ideo omne,

quod capere debent, amiserit.

5 {Два года работы} интервистика инд. 22.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

Living

22

indign. & ad S.C. Lyllan.

L. ii filius 23 de legation.

L. 20 de his qui ut indig. cy

L. 20 § 1. solut. maxim. cy

Paul. 3. sent. tit. 5. § 9. L. 6. § 1. h. n. t.

L. 8 per totum h. n. t.

L. 21. § fin. eo. cy

Curac. 3. § 23. cy 23.

L. minoribus 6. C. de his qui ut indig.

L. 1. C. in q. caus. rest.

Thallus. lib. 3. cy 4. lit. G. v. H

L. 10 C. de his qui ut indig.

Quar. ad h. t. y.

L. 17. § eod. § 6 Curac.

Oruad. 8. 17. lit. S.

L. eius qui § fin. de h. fin.

Curac. lib. 18 § 23. cy 6. Quodam

L. 4. h. n. t.

modo intelliges L. 18. § 1. de his qui ut indig.

L. 20 h. n. t. Curac. 2. xij. pag. hie.

L. 3. § fin. ad Rubell.

L. 6. h. n. t. Om. suis § 5.

Curac. hie.

L. 47. § 1. de bon. libert.

L. 1. § 14. h. n. t. cum.

L. 10 § 2. de quishon.

L. nec si mori §. C. eod.

L. 3. § de his 16. ad Syllan. C.

L. si exheredatus 10 § 1. eod.

Paul. 3. sent. tit. 5. § 1. uij. ad 93.

L. 8. § 1. h. n. t.

L. 8. C. q. admitt.

L. 7. § 4. de iurisdic.

Ad Panem Euc. § 23. in L. 3. §

L. 3. § 24. h. n. t.

22. h. n. t. lit. G

L. cy maximu 27. de h. fin.

L. 19 de quishon.

L. 1. § 5. h. n. t.

L. 20 § 10 ad. l. Sul. de adult.

L. 8. de quishon.

L. 9. h. t. o. e. in ea. Accus.

L. 1. C. de caus. fiscal.

L. 1. de e. f. r. i.

L. 15. h. t. o. cum

et s. Orad. 6. q. 24. l. 1. M.

L. 10. C. eod.

L. 14. C. de quib. n.

L. 1. § 2. h. t. o. cum

L. 27. iud. ead. ad l. Jul. de adult.

L. 8. § fin. de quib. n.

L. 27. § 10. ad l. Jul. de adult.

L. 50 § 2. de leg. 1.

L. 15. § 1. h. t. o. cum

L. 18. § fin. de bon. quib. ut indign.

L. Julianus 37. § 1. de bon. libert.

L. 23. h. t. o.

L. 10. C. de donat. int.

L. 18. § 1. famul. exorc.

L. 39. ad l. falsid.

L. 18. § 1. de bon. quib. ut indign.

L. 21. eod.

L. ex p. 39. in game. fam. exorc.

L. 11. § si servus 4. ad l. falsid. § Curac. Ric.

L. 14. § si pater 7. de bon. libert.

L. 4. h. t. o.

L. 6. § 2. h. t. o. cum

Paul. 5. sent. t. 6. § communis servus Curac. 46. Paul. ad edict. in d. § 2.

L. 31. § 2. de adm. leg. § et 4. d. 13.

L. 3. C. de q. caus. serv. § n. man.

L. 1. § 27. h. t. o. cum

L. fin. C. de bon. quib. ut indign.

L. 27. imm. d. iud.

E. 9. de iur. suc. § 6.

2230 S. C. Syllaniano fuit libertate servus, qui mortem domini
detegit.

L. 40 de her. int.

L. qui ob necem s. qui sine manu.

L. si plus 23. de iur. patron.

L. necem 4. de bon. libet.

§ Curac. 3. de 23.

L. 3 § 4. de iur. et legat.

L. 3. § 13. 14. et 15. h. tit.

L. h. tit. 16. c.

L. Lige Cornelia cod.

L. h. tit. 39 ad. L. filius.

L. 12. h. tit. et

L. 92. de solut.

§ Solut. in d. L. 12.

L. 1. C. pro q. caus. sec. p. manu. § Curac. 18 de 22

L. 8. h. tit.

L. 13. § 13. h. tit.

L. 3. ad fin. tit. 22 part. 3. §

Qui libertatem ex S.C. sumit effundit oximum libertatis.

3° 30°

244

L. si neum a debm. liber. cy

L. 23. de lib. patron.

L. 3. § 4. de iur. et legat.

L. qui deb. neum s. qui sine manu

Curat. 3. deb. cy 23.

Pub. in § qui aut 3. mlt. de imp.

res. per fiduciam. relit. n° 2.

Fiscus bona indigni recipit cum onere.

4° 30°

L. 9. h. tt^o

L. 50 § 2. de leg. 1. cy

L. 1. § 1. de iur. fin.

L. 16. § fin. de his qui ut indign.

L. 12. cod.

L. 3. § fin. ad Trebell.

L. unic. § 14. C. de caduc. test.

L. 11. de i. fin.

L. 3. C. ad l. falud.

L. 3. cy ex iur. de i. fin.

L. 14. cod.

L. 2. § fin. in § alig. test. quib.

Valent. in l. 1. test. 4. cy 9. n° 6.

L. 60. Si. de C. et D.

L. 3. de hu qui in m^o del.

L. 15. l. b. n. m^o cum

L. 18. Si fin. de hu qui ut indign.

L. 1. Si pen. si talis m^o nulli est.

L. pen. de hu qui in m^o del.

L. 1. Si iad multo eod.

L. 6. Si si fisco ad Trebell.

L. tutoru. C. ad l. Jul. de vi publ.

L. de Lexu 18. Si fin. de i. fuc.

L. fin. cy de adan r^obus de unq. leg.

L. Imperator 12. Si fin. de fideic. lib.

L. bene fuc 59. Si. ad. l. falcid.

L. u de hu qui ut indign.

L. si marito 31. solut. matrim^o.

L. mulier 72. de b. det.

L. omnes 17. Si. qui in fraud. cred.

L. 96. Si. de legi.

L. hereditas C. de hu qui ut indign. et

L. status Florus 48. Si. de i. fuc.

DE CASTRENSI VE

QUASI CASTRENSI PECULIO Disputatio Brevis.

Inter alia privilegia, quae peculiari & militibus concessa sunt
singulare est peculiis castrense; ad cuius imitatio quod in palatina, vel
militaria quodammodo filius, quasi castrense peculiis nuncupata. Vix enim
alio personae huiusmodi, quae privilegio, aut maiori immunitate dignae castren-
sent, milites filii, ad vulnibus, patris, parentes & inestime
addunt: aduocati inestime & militum militum plerumque uisum munimine
laborantem, uisum, ac postea defendunt; cum Res. n. minus pace,
quae bello tuetur, ut tradit Iulianus praemio iuris: uisum & militum, cum
nil tam sita bello ut, quae sit castrensis & iudicium ut eleganter Imp.
in l. aduocati & C. de aduoc. diuers. Ceterum Murenae. Unde de pecu-
lio castrensi, uel quasi tractaturi, per prius de castrensi uideamus.

Quid sit peculiis castrense, & in eo operari?

Capit. I.

Peculis castrense, uisum militare, ut a defunctis exordiamur, aqua
teste Cuiuslibet. de op. omnis debet creatio profectum, illud est, quod a parentibus,
uel cognatis in militibus apertis donari est; uel quod ipse filius fam. in mi-
lita adquisiuit, & quod nui militaret, adquisiuitur n. erat l. castrense
10 B. n. l. C. de. Paul. 3 sent. 11. & uisum filius fam. proposita uisum bene-
re omnis in l. ipse in l. per quas per. Cuiuslibet in l. uisum curatore uisum
visum n. 90. C. de in inter. rest. Pet. Dup. 19 & uisum m. ep. 11. Vignus in
uicino methodo iuris lib. 4 ep. 28. Plures concepit Casto in l. uisum oportet 3.
3. n. 140. C. de bon. quae libera omne per quod filius fam. n. solum
in castrense, uisum & in mari adquisiuit uisum castrensis peculiis debet, ut ad-
uerant Baldus in d. l. uisum oportet solum. 3. n. 11. Ceterum in l. frater
a fratre 1. n. 57 & condit. in l. 6. cy in mari & militari creatio, & uisum
remiges. naue & uisum & militari restant l. uisum de bon. pro. ea n. milit.

et cum navali corona donabatur, qui primus in hostis naues armis
transiit teste Vag. & Aneud.

— Belli & iniigne regibus

Angore navali fulgent rostrata corona.

Ex q^o sup^o accipit de in l. viij. et ad Trebell. ubi ideo p^oterit filio in
potestate p^oterit p^oterit regule valent, q^oq^o h^o in l. inter cetera de
liber. et p^oterit. P^oterit p^oterit, q^oq^o f^o f^o erat gubernator, &
P^oterit ex clau^o Britannica, & consequenter p^oterit p^oterit filio p^oterit
to & militari tebare l. viij. l. 10. C. de t^o milit. l. pen. inst. de eade
redat. lib. ita alio omni^o p^oterit in l. v. q^o sitant^o & p^o n° 12. Men
chua de succ^o crea. l. 24. n° 14.

2

Insurgit t^o aduersus definitionem

peculii l. viij. et l. 1. de excusat. tut. quatenus ex ea desumit^o le
gatus relict^o filio per pat^o magis cenere relict^o tam^o filio, q^oq^o tam^o
Tut^o p^o q^o f^o l. fin. C. de dot. promiss. l. q^o f^o in fin. de l. 1. et
p^o quod a parentibus, vel cognatis filio fam. in milit^o eunt^o dona
ty et; filiarum p^oterit, & cognationis, q^oq^o milit^o t^o relict^o u
det^o, nec in castrensi peculio n^o numerat^o b^ota. = Communiter p^oterit
satisfaciunt dando donat^o, aut relict^o consanguineo, in dubio sangui
nis contemplet^o dat^o uideri, p^oterit si filio fam. milit^o consanguineo ali
qua dederit, quo casu milit^o t^o donare intelligendus est, huius q^oq^o
et reddunt t^o p^oterit, q^o in dubio eumenda est p^oterit magis faue
rebus legatario, ne alius conueniat, quo fit, ut ubi legatario relict^o et sang
guinis p^oterit, ad e^o lex defleat ut d^o l. 28. l. 1. Unde cum sangui
nis p^oterit q^o filio milit^o a parentibus donat^o est, fauorabilis n^o sit,
imo damnosus, ideo tunc, n^o sanguinis, sed milit^o t^o dat^o intelli
gitur. Gomezus in d. al^o n° 14. inst. de adhon. Alciat. rep. l. p^oterit 30.
Q^o alii, quos refert Cuius in d. l. cum rogaret^o 3. p^o n° 143. = Sed
hanc vlt^o impugnat Cora. l. 2. mirallan. ep. 4. n° 40. (in 4) ep
ep. requisit^o de t^o. Ex quo elicit^o t^o magis diligere consanguineos,
q^oq^o prop^o mag^o; & tunc relict^o Episcopo a consanguineo, n^o ead^o
aut pauper^o

aut pauperum contemplat, sed personæ Episcopi relictæ intelligitur, cum
reposita ab Innocentio tradita generali sit, n. debet restringi ad cum
casu tantum, quo sanguinis presumptio legatio sit favorabilis, et non dan-
nosa. Deinde impugnari potest ex hoc m. l. si forte & h. b. ubi id quod
datur an pecunia cathedræ sit, nec ne, n. tam ex voluntate dantis, quæ
ex dispositio legis æstimatur: n. q. de interpretanda donantis voluntate,
aperte debemus, et per sequens presumptio n. è in fauorem legati, licet
potius valeat, quæ peruat.

Quare utique exstimo, quod aut pater, mater, cog- 3
nati, aut amici filiofam. ad castra eunti dederunt, & tunc si ad munus
belli aptus erat, occasione potius militis, relictus univ. d. l. l. l.
Ceo. tunc ita intelligendus in l. 3. d. de fiduciis. libet. Siu. militis un-
i, & belli ministerio deservire n. poterat, potius ob amicitias, sanguinem
aut pietatis paternam datu intelligitur in l. 3. d. de mun. ab eund. cognatis, ex
tribus militibus datu sit, tunc enim magis propter militis datu videtur
ut de Pandura & Pandura d. l. Pand. in d. l. si forte Pandura in l.
1. w. 53 inst. per quas per. Hanc tunc difficultatem destrui videtur Pandura
23 d. l. Pandura ob uxorem relictam filiofam. militi in pecunia cas-
trorum computata, nec utrum Pandura ea destruit, an militis, an potius
affectu maritali relictam sit, quodammodo ea in rebus domus uxoris fuerint
l. similis 6. l. forte d. l. l. ipse sanguinis, amicitia, aut pietatis paternam
ratio, an res filiofam. in militis curam date, in pecunia castrorum sint, n.
attenditur. Hanc diluit difficultatem, si aducamus d. l. l. Julia & Papia
n. potius utrum Pandura ob uxorem relictam marito, nec id affectu
conjugali ante mortem in l. 2. d. de inst. per. cal. & quod magis mirandum
nec militis favore poterat uxor mariti ex ante Pandura inherere, sed
postea Pandura ut ex pluribus familiis militis honorarent, cu-
li ad bene merendum aliter, istud invenit Pandura ob uxorem
relictam marito rebe poterat, nec quod fuit ut Pandura relictam uxorem
destruit, an conjugali affectu, an potius militis ratio Pandura reliquerit,
cy Adxiani scilicet idco indulta fuerit, ut Pandura, qua a l. l. Julia

Et Papia militum fauore relinqui non poterant, subheredibus, si com-
placuit militum ab uxore marito data essent, in Cuius. 19. rep. Pap. in
l. dot. 16. b. 110

4

Sed adhuc remanet singulus, quod si poterat uxor
militum eam marito militi dare l. si militi 6. l. si forte 16. b. 110. per
donat. eam mortui, uel alia, quae iure subheredi possit intelligi debet,
cy donatio inter viros, et milites et uxoribus subheredi fuerit l. 2. C. de donat.
inter. Cuius ante D. Adriani tempus hereditas ab uxore marito militi
relinqui non poterat. Facile hanc obliuio diabolus si cy Vlp. in fragm. 10. b. 110.
numaduersus dum quid lege Julia et Papia solida hereditas mariti et uxo-
ris in capite fuisse; obliuio 10. b. 110. relinqueret potuimus Vlp. in fragm. 10. b. 110.
15. Et quod sequitur, quod obliuio hanc militum eam solida hereditas relinqui ma-
rito militi non potuisset uxor cy peruenit l. Julia et Pap. ex autem in hunc g. h.
fuerit, ex p. supra in hunc subheredi Vlp. in fragm. 10. b. 110. Et alio po-
terant inter se uia duorum in obliuio capere Vlp. in fragm. 10. b. 110. ut si militum
eam potuisset uxor marito integram et solida hereditas relinqueret, cy uxor
cy edat D. Adriani quod quemadmodum dum mulierum licebat aliquibus cari-
bus legare, ita et hereditas partem donare, quae si militum eam, et non
in capite a se data erat, in peculio castrensi computata. Unde reuocanda
erat si castri, qui in l. cy oportet 3. b. 110. l. 142. C. de bon. qua lib. exi-
timat ideo D. Adriani rescriptum relatum in l. diuus 13. et in l. dot. 16. b. 110. inu-
ponit fuisse, quod cy uxoris amicitia, et cognatio non erat cy filio sum. militum
intra, ex castri, sed in castri cy mulierum non militarent; ideo inquit opus
fuit rescripto, ut in peculio castrensi hereditas computaretur, non ante
rescriptum D. Adriani uxoris amicitia et cognatio in castri intra sufficiens
erat, ut res donata vel legata ab uxore fierent castrensi peculio: Cuius in
hereditas ducimus ius obtinebat. Deinde ex eo reuocata, quia supponit
obliuio cy mulierum castri militum a se, et amicitia non erat, quod ut ipse ait
mulierum non militabant. fallit sane, cum proximam legamus, et audiamus
armis, bello, ac plura extrinseca fortissimas mulieres, quae uxoribus subheredi,
ut refert praedicta, inquit iuris cy. n. 86. Et innuere uideat. in l. si forte
b. 110.

h. 110. quod ultra quos videtur exendo in illis verbis ex castis natus
 uerbo n. solum ad cognatos, uerum et ad uxores referuntur et uis regum in
 l. 8. de uulgar. quo casu peculii castrensis capax fuisse mulieris constat,
 ex hoc in d. 1. et uisus inst. per quas person. tenent Bald. in l. 1. mul.
 ta. C. de bon. qua. liber. Quirada, ubi d. n. 3.

Hinc accipit laus h. 111.

si forte d. 110. ubi si uxor, uel consanguineus, uel quicumque alius ex cas-
 tris n. natus filiosum. aliquid donauerit, uel legauerit, et expresserit no-
 minatim ut in peculio castrensi habere debeat, peculio castrensi n. aggregatur
 qd. difficile videtur ex hoc, quod diximus nunc ab uxoribus donatum, uel legatum,
 peculii castrensis fieri si stemplatur militis elapsa fuerint d. 1. si militis. cau-
 diendum namq. h. 111. in d. 1. si forte d. de uxore, quae ex castis cognita n. erat, prae-
 se en. ante militis matrimonium d. 1. erat, quo casu in muliere donatum
 uel legatum potius ob a. f. s. singulare, quod d. militis videtur, ideo qd. pecu-
 lii castrensis n. fuerit d. 1. h. 111. obsequandus est, donatum a parentibus,
 uel cognatis, ita demum peculii castrensis fieri si mouilia s. uel ea moui-
 libus operata, sicut en. res in singularibus loco p. h. n. succedat l. 1. si ex
 ea de rei uind. nec p. h. loco rei l. qui uox. d. 1. h. 111. uelut. de fustis. militis
 in fauore duxerit ius. Statutus e. m. l. 1. C. de castren. pecul. l. 1. 2. si autem
 p. dia, uel alia immouilia quamuis dicantur militis data fuerint, peculio cas-
 trensi n. aggregantur d. 1. l. filius a. C. famul. ex iure. quae quidam distinctio lo-
 cy n. obtinet, in aliis ab extraneis filiosum. donatis, et siue mouilia, siue
 immouilia sint in peculio castrensi operanda; Buius qd. discriminis ratio
 ea est, qd. a patre, uel consanguineis data, si n. d. apta ad militis, qua-
 lia d. p. dia, quae cum militia n. commune sunt, filiationis et sanguinis
 potius, quae militis ead. continentur; nisi forte pater ideo p. dia daret filiosum.
 militi, ut illud uenderet, et ea p. pro anima emerit, uel quae uui militis
 Reseruire possent, quo casu p. dia illa n. p. se, sed per accidens, et d. 1. h. 111.
 in peculio castrensi numeranda. Unde et in aliis, tam mouilibus, quae
 immouilibus ab extraneis datis, et sanguinis et filiationis ideo uent,
 ideo sine ullo discrimine, in peculio castrensi operari edicunt iura in

et si filius & quæ quidam filiationis & sanguinis ratio sicut in rebus mo-
uilibus ut possit filiusfam. in casibus ipsarum rerum potius presumitur, minus
potius, quæ ex alia causa rebus censui, et res castrenses hereditate, quæ ut
iurari potest filiusfam. miles in casibus l. i. r. v. 3. b. h.

Caput. 2.

An dominus sit filiusfamilias, an Pater?

1. Multa questio est, nec satis liquet apud Interpretes an peculii
castrensis dominus sit filiusfam. an pater? Et quamvis commune dixerim
ut peculii castrensis esse proprium patrimonium filii fam. ab hoc tamen si re-
cedere multa me cogunt, quæ singulati calamo, uariisq. subnectam
fundam. demonstrabo.

2. Hinc si quis i. apertit l. i. in l. pater filio-
so & filius si d. ius. & l. in pater. uerbo quod ex eo, si quis à parent.
quæ quidam uerba, et ita generalia, & ampla sint, castrensia et bona spe-
pendunt ea ut. l. i. in l. pater 29 de adq. hered. et tunc ab hac gene-
rali regula tantummodo excipit l. i. iuxta personam filii personæ
et hereditaria, nempe ius militum in l. 3 § si quis de minorib. quod specia-
li beneficio militibus concessum filius derumit ex l. i. In re castrense ut.
hoc autem & multis authoritatibus de collat. bonor. l. i. & l. i. & Principalis
contributionis l. hereditate 29 § pater & l. concussio b. h.

3

Secundo hoc

nunc si filius l. i. aut potestate in l. i. rerum 44 de leg. i. ubi dicitur pater
se pater legare rerum peculii castrensis filii; ita ut filio si disponente
de peculio, dominus peculii pater pater maxime, & ratio uidetur pater
dominus in rerum peculii habere. Si quis ita ut recte Cuias & in lega-
to uindicationis caudendum est, quod sit, ut utroq. rem. & dicitur & monit
tunc rei legatæ dominus et si disponens ut dicitur l. i. in leg. i. ut 22 ut. per
uindicationem, ne per damnatam nulla erat dubitandi ratio, cum rerum peculii
castrensis si pater legari, quemadmodum qualibet res aliena, si scilicet in l. de
legat.

7

8

Sed licet haec non sit veritas, munus
videtur, ex eo dubia addit, qd ut nri bus inuenimus filij castrensis pe-
culij patri nō acquirere, l. ij. opor. C. de exupti castrensis peculi. rebus
l. de bon. quae lib. d. i. d. vult. q. q. p. r. s. cōtra l. 3. d. secundy d. donat. inter.
l. nri de manumid. ita ut p. r. s. cōtra castrensis peculi. filio, nō patri qua-
ratur

11

Englisch

12.

Quibus ita obstrictis si obstant iura & tradita, ne
ea omnia quae filii fam. & concedunt in castrensi pecunia si spectant hoc
aliquis domi, sed tantum hoc libere disponendi & administrandi ea Prin-
cipis privilegio de qua & hic obstat in iur. ad Macedon. ne illud de mel-
iori & subiectis materis, id est ne exceptio Macedoniana locum habeat, unde
verum non est in omnibus filii fam. militis pro parte tota in castrensi pecunia,
sed ea regula restringenda sit, ad administrand. & disponend. ut exprimitur
in l. C. in l. fin. ad leg. l. ubi additur hoc cum mater ex L. Iuliano ad Tre-
bell. castrensi pecuniae, auerit, magis enim studet militi hoc beneficiis dandi

A

est, si ut omnino quasi patres sum. in ea re sint. Vbi. in pap. 11. u. patre.
 G. illat. 25. Nec dicitur tunc in l. 3. C. de castren. pecul. lib. 12. dicitur in
 castrensi peculio nullus in patris est & ea l. ex nota eo h. 11. debent enim
 ea iura, & omnia sine citata ratio intelligi uiuente filio, & quod dicitur
 filius, ne sit pater duxerit, & administrat peculium castrensis filio
 impedire possit, & in ea ipsi filio nocere, utrum patris tunc dicitur habet,
 quamuis eius effectus uerent.

Distinguitur omne explicat dicitur in l. quinquag. 13

98. Ius autem de solutione. ubi pater soluitur & peculium castrensis filii ui-
 detur & alius soluitur, adeo ut ne solutio liberetur; dicitur idem C. de iur. iur.
 liberatio stupat, nec dependere ex futuro eventu, ne filio intestato mortuo
 tunc a tunc res soluta manet, apud eum cui soluta est; antea vero non
 poterat ex quo dicitur pater, ut pater eius effectus uerent, & impedi-
 ebantur ea solutionem. Punctum autem diximus.

Plane singularis, ex 14

a nemine, quos uidet ponderata, inuagitur difficultas ex l. in de cast. pecul.
 ubi pater 11. uxoris castrensis filii militis manumissit, & filius instituit
 pater & mortuus fuit; quæstio est an uxore ex patris 11. operat libertas.
 Nunc dubium autem ex eo, quod & inquit Paul. q. uxore ex 11. filii caput
 ad patrem pertinere, & sic eum manumitteretur alienus erat, & postea
 adquisitus est, quæ uxoris manumissit si pater daretur; & tunc C. q.
 quamuis ex iura iuris hoc illi uxore libertas si operat, fauorabiliter
 iuris filium libertatis a patre datur, admittebat, & ab initio uxoris patris
 fuisse uidetur ex eo, quod postea stupit. Sed hæc decisio nullatenus
 nunc uidebitur, quæ uxor est illi uxoris de nouo ex filio 11. adquisit, &
 sic alienus filium manumissit tempore, eo quod filius sum. uxor fuit privilegio
 disponendi de castrensi peculio, quo casu nullus in specie patris sepe
 diximus, idem apparet ex l. 19. I. quod autem uxor si impendendi h. 11. ex-
 teris eum ut pater, cuius antea dicitur fuerat in suspensio ex una iura ut
 hoc patris potestatis, incipiat postea dicitur esse adita filio hereditate, licet
 ex alia causa, ideo merito libertatis fauore seruati uxoris manumissit libertas

15.

Etia. 22. Quia aut.

13

per hoc in l. pater 15. d. fin. h. 110. ubi dicitur quod si pater amiserit
virescentibus illius rei cuius proprietas in castrensi peculio filius habet
plene proprietas huius filius: si pater in peculio castrensi unum
fructus huius, et filius proprietas, sciendum est dñy filii potius, quia
pater est, et uniusfructus in re propria videtur nequeat l. 1. de usufr.
pate. inst. eod. tamen in re propria videtur l. 1. de usufr. per.
l. in re communi de reat. ubi pater.

16.

Licit. Ruy. de difficultat. agnos.

canon, nec in opinionem facit res ducere poterunt Reg. inst. 15. d. fin.
canon pponere facti p. 12. Quidam sciendy pater legavit, et illius proprie-
tate, eius filio in militia p. 12. domavit; in hoc casu pater usufructu-
arius est, q. quamvis pater interposita persona filii proprietatem adqui-
rit, sed videtur usufructus solidatus 24. l. 1. de usufr. 24. q. mod. usufr. 4.
In hoc casu pater in militia est per filium adquirentem in castrensi peculio, eam
reus dñy pater ex parte filii, qui si filius inter vivos, uxor et mul-
tima voluntate libere potest de illis disponere ut diximus, ideo usufructus
in persona patris non distinguitur ex iniquo est, et inhumane, ut illo in
casu, quo filius disponit, usufructus fraudatur et maneat pater ad dispo-
nere minus. Et si pater in usufructu huius heredes existerent, eius pater
proprietas, quia habet aliter legavit, usufructus pater non amittit, illi
potest retinere pater l. si pater 4. de usufr. leg. id est de eo pater
ne usufructus pateri pater 3. m. 1. usufr. ea fuit, ut nuda propi-
etas in legatario transferretur, ut ratio in art. Cuius inst. l. 1. Conatus
4. m. 1. 14. Cast. de usufr. lib. 1. c. 17. n. 4. et seq. 10. d. 1. 1.
obtinere q. 10. ex tubertino rebus pateris, rebus, quas minus
pater pateris et pater huius, nilominus valent l. 1. 73. d. fin. ad tub.
applicans Rom. lib. 1. c. 28. Inst. 10. inst. c. 12. Unde pater in cas-
trensi peculio huius filii inquit Reg. q. ut ego interpretor intelligendum
est in administratione, libere q. disponendi facultate, ut quamvis pater

propter hoc, in in proposita specie filius iam hunc videtur, ut de ea
tantum disponere valeat manente generis patris usufructu; quo fit, prosequitur
Pag., ut si pater usufructu amiserit, plene proprietatem hunc filius
et in hoc casu non solum de proprietate nuda, verum et de usufructu
bere disponere possit, ac statuere.

Ex ead. fonte fuit interpretatio 17

ad hunc m. l. 18 § servos de cast. p. cul. ut si pater propriam in, hunc
tanquam dñi possit castrensi peculio veniunt adquirere, et illud a veniunt
liberare, imponere ut possit nec a privilegio filii faciat, ut de eleganter
et subtiliter operando. Et a. l. c. i. qui a. l. ob dicitur magis bonis inter-
dictis i. quod ista dñi e. et patrimonij sui augere possit; si u. eliminua-
re l. uqui 6. de v. o. et et h. in l. 3 § Pomponius et de minoribus.
Et quasi in proprio patris capitis; ne illud de re ipsa liberare disponat;
quod in eo hunc diximus; et capite uerum intellectus ad hunc dicitur in h. g.
§ in m. l. 18. ubi si pater ut pater, id est ut dñi, ut ex. Quia dicitur sub.
ubi d. illar. 12. manumiserit uindicta uxoris castrensis dicitur C. quod
quomodo filius decedat intestatus, servas ex ea manumissas liber et ne-
quit: quod inde querit, quod manumissio illa, quae fit per uindictam, uerum
sit alius legitimus filius inter vivos suscipiendi et potest, usque ad mortem
filii arg. l. alius legitimus 77 de R. A. aliud est in ea manumissio, quae fit in
ultima voluntate, quae ex ipso deambulatoria e. usque ad extremam uitam,
l. a. de adm. leg. quod dicitur et explicat. Max. in l. 16 § ut in summa
h. t.

Illud. v. dñm. pater filii intestati, non tanquam heredes, nec 18. +

hereditario, sed i. peculii, ac proprio more uxoris peculii cast.
extenditur et ut totum et habeat eo casu, in quo filius hunc fecit, et
heredes uerum repudicauerint hereditatem l. g. l. 19 § quod aut h. t. l. m.
eo 33. de acqui. dñi. nec si et (quod magis est) hunc pater mortuus sit
antequam heredes uerum repudicauerint hereditatem l. g. l. 19 § quod aut h. t. l. m.
illat. 12. Et q. infertur, quod si filius fam. hunc fecit, et medio tempore
et heredes deliberant de aduenda hereditate, servus castrensis peculii

aliquid fuerit singularis, vel si legatus si relictus sit, alio modo adqui-
suerit, et heredes instituti postea repudiaverint, ad patrem in cuius dote
res sunt reuocari debent. peruenire dicimus: si uero adierint ipsi adqui-
situm uideatur, quod in eadem specie, ac si de V. m. l. in eo de adq. rer. d. m.

19

Sed Pap. in l. filiusfam. 14 d. de
castren. pecul. heredibus quod cum aduentibus illis adquisitis per se uel
legatus, uel res singularia censeat asumat; repudiantibus uero medio tempore
quesita ad patrem ex iure adeo pertinere negat ea de iure, quod uideatur
sit in illo tempore si fuerit reuocatus; quod in illi benigna interpretatur
concedit: quod et in D. de iure p. lacune desumptum ex l. 19 d. quod augm.
in l. 10. = Rursum idem Pap. in eadem specie sibi d. xii uideatur in l. reuoc.
communis 18 de singular. rer. ubi si idem patri casu quo heredes repu-
diant, sed non heredibus filii si postea heredes adierint d. ius res
adquisitas auerit, in si communis reuocatus. Moxi et castren. peculii aliquid me-
dio tempore de heredes instituti a filio deliberant de adiuncta hereditate
fuerit singularis, nullum in hac adquisitum, d. ius, nullum d. p. patri si ad
eum remaneat peculium, non heredibus aduentibus concedat, sed in idem
de Moxi adquisitum sit, quia uoluit eo tempore u. ait Pap. d. inuenit.

20

Ex-
trema est horum iurum difficultas, qua suggeratur Titae 29 d. Pap. in d. l.
reuoc. 18. ad alterationes se ingerit. Vnde in pag. 110 p. 1. v. 6. illud
et latius illat. Sed de propria mente asserendum est, quod in nro prin-
cipali q. 2 uidelicet ut falso filius decessit, et heredes instituti de-
liberant equum quamuis castren. peculii adit fiat hereditas, et ex eo
tempore, eo q. falso res fuisse promissa l. si filius 18. ad l. falsum. atq. her-
edes instituti sint a filio, apparet natio duendi, Qui si hereditas
imagis sit quando successionis uel hereditatis iudicium illud tempus p. hinc
ne d. res castren. a patre in heredes filii transeat, quod abouit
et argumentum C. in d. l. 19 d. quod augm. De iure iur. res effera uideatur,
ut d. ius de deliberant heredes iusti medio tempore patri fuisse adde di-
ci si potest, non illi reuocatus aliquid adquisitum: sed hoc dubitandi ratio

23.

$$= \ln 10.$$

DE CASTRESI PECULIO ASSECTES.

Conclusio 1^a

Quod peculium castrense sit de rebus Pompei. dicitur illud ei, quod a pa-
rentibus, vel cognatis in militia agenti donatum est, vel quod ipse filius in mi-
litia adquisivit, quod nui militans adquisitus non erat; ne quod erat
sine militia adquisitus. id peculium castrense non erat sed dicitur adesse,
inter illa, quae cum militis donata, vel quae in militia adquisita,
militis rei mobiles tantum spectantur, in his et immobilibus. Quia idcirco,
an talia haec filius fam. adquisit, utrum istis libere disponit, id utrum
non magis habeat; hoc et magis placet. At illud edocuit Dionysius, quod pater
ut dicit illud in re peculii facere potest, ea quo non detrahitur additum ad-
tra peculii, non libera filii dicitur impediri.

Explicatio

Definitio peculii in praesentia nostra est proposita patet ex l. si h. de o. l. l. co.
dixi et quod illud, quod cum militia donata a parentibus, vel cognatis ita
dicitur istud in id castrense peculio si rei mobiles sit ut dicitur ex d. l. l. c.
h. de. Prae discriminis in eo videtur, quod illa quae in istis de militia, sed
et a filio adquisita, satis est ut peculio subiciantur si rei mobiles sint,
quod immobilis cum a filio magis, quod militiae donata censetur. At
illa, quae adquisita in militia negotii non potest omnino militiae de adqui-
sita fuisse, Quia licet immobilis sint peculio cadunt d. l. l. c. h. de.

Sed ob-

ter l. pater et l. si h. de o. l. l. co. R. 2° in d. l. l. donaty a pater, vel cog-
natis non id peculium castrense, licet rei mobiles fuisse, quod non fuit datum
a filio militiae, quod namque est ut peculium castrense sit eodem modo interpretandum
l. C. in l. 6. h. de.

Obstat l. datus et l. si h. de o. l. l. co. R. nam id

bona hereditaria computata in peculio castrensi et, quod relictum est militem ad-
quisita, deo in ista, quia propter onera maximo hinc relictum auferunt. At
illa quae adquisita in militia negari non potest omnino deo militum ad-
quisita fuisse, et ita licet immo utraque sint peculio cadunt et l. i. C. de bo.

Dixi dñy peculio castrensi generis filij de, ad quod
vera opposuerit struere de, an dñy peculio castrensi remaneat generis
filij, an vero generis patris; sed verum non est dñy apud filij vera remanere ut
in ista admittimus.

Verum si ista aliqua obstant. Pater potest uxorem
adquirere filio si duo peculiorum. Et ex castrensi et l. i. de iur. 3. b. et de iur.
iur. acquiritur in ueteri iure ab eo qui dñy hñt l. i. C. de iur. iur. p. d. i. inter
inst. de iur. i. §. 8. Et quod licet pater pñt hñt uxorem peculiorum,
ut pñt dñy ista in quibus non impedit libera administratio, quia filius
uenerit, unde damnum peculio inferat; et hanc uxorem uxorem adquirere potest,
quod ad hoc dñy iudicat.

Secundo si est hae consideratio. Pater potest uxorem pe-
culio castrensi manumittere, et namque pater facere l. i. §. in pñt. b. et
atque istud proprium est dñy §. 8. Et ea superiorum doctores dicunt,
quod licet pater dñy non sit, potest uxorem peculio sibi pater instituire, et
per magis ista pater, quod ut dixi. Pater ut dñy pñt facere in rebus
peculio potest; sic §. potest etiam eandem uxorem instituire, ne ut ipse solus sit,
ut filiosum. militum namque pater pñt faciat, quod ea hoc modo damnum resul-
tat; resultaret dñy peculio si liberum consequeretur, et in hoc hanc fiat,
libertate caret, et adquirit pater filiosum. damno suo, unde pater
sit in sibi, sed filiosum. militum in dñy suo, et ista sit pater namque non uxorem.

Tercio obstat quod

filius in eadem militum peculio suo non applicato l. 3. C. de bon. pñt. et
bona damna per constitut §. suo applicari solent l. 2. C. de pñt. §. quod filius dñy
non est. Et quod licet filius dñy sit, specialiter iure suo non applicari non
est, quia quodam filius voluntarie non disponit, sed creditur fuisse semper pa-
tris l. uxorem 44 in pñt. de leg. 1. Et ita ex filio, quod delictum committit.

iure suo n̄ utat̄, nec ut luntaria disponat res ad filios n̄ debent per-
tinere, q̄ omnino n̄ s̄ reputandi quasi paterfam. l. si ad serg. l.

Quarto obstat libertas data
à Patre suo peculii castrensis ualere: q̄ si ipse dñs ē: q̄ ex l. pome-
ban. h. t. r. R. s̄ly ualere libertas à patre data: q̄ pater filio super-
uixit ut obstat ex d. l. g. rāo ē, quia quoniam filius mortuo ante, tñ dūgo-
nit dñs suo rebo inedita semper ex peculiatu patris fuisse d. l. q̄ in
p̄xime & hac rāe ex legat̄ rei peculiatu eod̄ modo ualeat ind. g.

Quinto

obstat l. 18 in p̄xime et d. 3. h. t. r. ubi pater in peculio castrensi, acqui-
sitū illi cui bona int̄dicta s̄; argui. ita dñs licet careat bonis administ̄at̄
l. cui b. de v. o. q̄ ex pater dñy habet, et s̄ly administ̄at̄ & caret. R.
acqui- p̄xari pat̄z illi cui bonis int̄dictis ē, n̄ q̄ uere dñs sit actuali-
ter, sed quia propter spem, quā habet rebo adquirendi dñy, qua-
si dñs potest facere id quod uult facere peculio.

Sexto obstat q̄d filius

n̄ disponit, n̄l patri de nouo adquirendū, p̄ n̄ adimittit: q̄ q̄ uiuente
filio dñs erat, n̄ aliter de nouo adquirendū: q̄ ex l. 1. d. n̄ bonar. de est-
lat. bon. l. g. h. t. r. faciunt ad id C. in l. filius fam. ita de leg. 1. l. filiusfam.
18 ad l. falcid. l. 17 et 18 b. t. r. in q̄ dñs pat̄z peculio retinere, et n̄
p̄xibny in eo durare: q̄ ex d. R. id dñm C. n̄l de nouo patri adquire-
re ut p̄xibny in eo durare, q̄ eo cau, quo filius n̄ disponit, retro pe-
culio filius patri credat̄ quasi p̄ posthumus, ac si nūq̄ flet
ab eo p̄filiy, n̄l q̄ m̄ny si hac filius attenta, n̄l de nouo adqui-
ri uideat̄, quāq̄ ueritate attenta de nouo adquirendū.

Conclusio 2^a

2^a d.

Habuit ip̄s filius fam. peculii castrensis dñy, & libere disponit,
ita ut ex testari potuerit, at si miles iure suo uisus n̄ fuerit, & in-
testatus decederit rebo credat̄ pat̄z rebo peculii dñy habuisse, rebo
p̄ximo illa retinebit. Nonio de matre, quae ex l. C. de p̄xibny

ad success. filios admittit, ut dicendum erit, ne licet intestatus filius
fam. decedat, quia in castro filius adquisierat ad matrem in patrimonio,
magis enim iudicio militis hoc beneficium sanum est, si ut minime quam pa-
tres fam. in ea re sint. Quæstio est an etiam pater miles hæredem in pecu-
lio castrensi substituere possit, ut ut patet per, et pro hereditate hæredis
peculii castrensis, vel in pignore, quasi peculii deferat, placet
magis ut peculii, quæ hereditas patris adquisiri non in magis quam
quæ in alio.

Explicatio.

Quod v. dicitur in hac s. si nuncupat filius hunc dicitur xxy peculii,
ut etiam adire possit ad hunc statum l. 1. et 2. h. de. et eo casu peculii tam
hereditas defuncti l. 9. h. de. ut dicitur. Nam solum defuncti tamquam peculii
et proprii patrimonii patris, quod filius intestatus decedit l. 1. et 2. Et hoc
casu si pater occupat peculii castrensis, quod intestatus filius decedit tota hereditas
eius est, ut nunquam ab eo profectus censetur, ne ut dicitur l. 1. ind.
l. 9. et nil de peculio decedit filius, non tunc obvenire patris, sed si ab
eo profectus censetur.

Hæc ita intelliges, quare libertas servus peculii
data a patre vivente, et si ipse decedat si fuerit, quod filius vivebat
tempore data libertatis, dum intestatus decedat vivo patre, quia cum re-
tio adquisitio peculii patris, ac si servus fuerit in eius domo, valeat
libertas, quod tempore libertatis data dicitur iudicandum est.

Ex casu dicitur

intestatus ut l. 44. de leg. 2. nullus l. 9. ut dicitur, ne si sit
valeat legatus a patre filii sui peculii, quod filius intestatus vivo patre
non mortuus fuit, adquisitio eo casu peculii patris, et si patris po-
testatis; ne hoc casu cuius casu omne quod filius adquisierat, patris erat
adquisitio, id est, erat dum filius in suo utitur, ne eo non utente pater
ex vi patris potestatis peculii occupat d. l. v. de leg. 2. et eo casu
et miles in suo utitur fuit, ut filius fam. reputatur et si peculii cas-
trensis, quod non per omnia patris fam. iudicandi est, sed duntaxat quatenus
iure suo

Solum est difficile in hac re utrum pater, quod succedit
 ex tunc filiis, efficiat heres, et adquirat peculium, magis tamen pro-
 prium patrimonium, quod utilitatem aliam. Haereditatem adquirentem, et ha-
 redem fieri insonat C. in l. 2. b. h. ubi dicitur tanquam proprium patrimo-
 nium, et peculium patri adquirere, quod filius intestatus decedit; at ut si
 falso pro hereditate habeatur castrense peculium filii fam. si quidem he-
 ritas decedit, ut dicebat C. in l. proponerebat h. h. = Sed et sic patet
 I. C. in l. 1. Si in qui bona re de collat. bon. ubi dubitatur an pater de-
 beat conferre peculium castrense filii fam. qui igitur decederit; Oportet con-
 ferre deesse, quia igitur censetur habuisse in tempore mortis, cum patri vindicari
 non sit necesse; quia si censetur adquirere post mortem eius de cuius bo-
 norum possessione agebatur, non venire in collatorem; Et quod magis est inquit
 C. quod non videtur aliquid de novo adquirere dicendum esse eorum
 si sit intestatus heres, et tunc substituitur conferre peculium deesse, et riga-
 tur non adiuvet, quod non magis queritur, quod nunc non alienatur, sed et
 pater est intestatus heres in peculio castrensi, non videtur aliquid de novo
 adquirere, dicendum esse eo casu peculium non adquirere tanquam heredi-
 tatem, nec heredes fieri = In hac difficultate dicendum est non ius suum
 re in hac adquisitum, et adquiri peculium patri iure pristino, et
 succedere, id quia tanquam peculium, et tanquam hereditatem simul patri de-
 ferri, et adquiri; adquisitum est pristino, quod illud semper in patre du-
 rat, nisi filius in totum patri ademerit, et in fauorem alterius de pe-
 culio disponat; necque in presenti id filius patri non ademerit, imo eius re-
 liquerit et pristino peculium adquirere potuit. Et de hereditate adquisitum, quod
 sit facultas iura agere, quod potest testari de peculio castrensi, et in
 presenti tunc decederit, debet pater tanquam hereditatem et succedere filii pe-
 culium admittere.

Sed et de hac in qua diximus ualere libertatis datam
 a Praetore, quod casu quo filius non disponit de peculio censu factum dicitur
 pristino, sic videtur igitur tempore dare libertatis domini Sabinae, quod non

et ualer legatus in hanc delegari argui potest, et non inuoluntaria, quod eo
administro ualere liberum, et iuris domini regulari; argui non ita ualeat, quod
est natura sua libertatis. l. hereditate in fin. h. 1. §. 2. ad non uero fin-
gita. Ad non ita natura recurrere ad fauorem libertatis: nec obstat. d. leg. §. 1. ubi
non loquitur de fauore libertatis, sed de illo fauore in gratiam patris indulto,
ut si uero crederetur domini ad hoc ut legatus, et libertas semel data subsistere
possit, ad quod mouet paterna uerecundia ut. l. C. de uerb. obli. l. 1. et filiofam.
h. 1. proinde diuersum est supposita hac ratio filii. et iuris communis regulas
ualere libertatis legatus; et non fuit in unum casum adducere ad fauorem, ut pa-
ter ratio fingeretur; quod in hoc consistit fauor patris.

330.

Conclusio 3^a

Liber filiusfam. de castrensi peculio testari potest, et eo casu hereditas
habetur, non statim creata hereditas a tempore mortis, sed adit effecta, ita ut uno
tempore instanti creatio, delatio, aditio, et adquisitio hereditatis concurrant;
medio tempore existit res in pendenti, et quando tempore successionis, existunt
bona peculiaris, tunc domini, sed non ita primo occupanti adquirenda,
quia ad similitudinem bonorum cogniti, quasi in postumum peculiaris
bona conseruat, cum hereditas non statim creata, illud namque admitteretur, quod
sicut hereditas per legem Corneliam indulta adhuc de iure singulari uniuersum
continuari non possit, sic etiam hereditas peculii castrensis continuari ne-
quit. Quare potest, an hereditas peculiaris uires domini, et per se uires
atque regere placeat, quia iurem existit.

Explicatio.

Diximus in hac 2^a hereditas in peculio castrensi, non statim creari,
quod expresse patet ex l. si uirum l. 8. de singul. seru. et ratio est, quia
privilegium conceditur filio, ut uetus testari possit, casat, uel in pendenti est,
ut proxime loquar, quoniam illud tunc aditio spectaret d. l. 1. §. 1. et si non con-
firmata aditio det patri in postumo adquisiti, tamque proprii patris
mortis, quod euari non posset, si hereditas a tempore mortis creata
fuerit.

fuerit, de deliberatione bene, quia ex post facto patri tantum haereditas
adquiri debuit, et non tantum illius proprium patrimonium.

*Dixi 29 inter
eē in pendent, et aduē quodammodo imago successionis, ex ceteris
eo eam hereditas, quae nō dī est, dno nō ē d. l. sexus 18 ubi. quia p
nō facit hereditas eius, quae nō dī ē. Nōq; ē ab dno pater ut in l. filius 14
d. l. b. t. 6. ex illo tempore nō fuerit sexus patris. ideo d. res erat in gen-
denti, et si foris heres repudiauerit, immediate omnia medio tempore
adquiruntur & pristino patri adque nō potest d. l. 14 § 9 in fin. ideo d. p
quod est ut omnia inter in pendent exstant, et quod hereditas non
creetur, quoniam aduē d. l. 14 § 18 de legat. sexu.*

Sed solt. quod nec ad hoc adin-
t hereditas creata, sed etiam potius multum potius ex dicar. l. c. in l. g.
l. ius. l. 8. ad l. f. alid. & fiat qd hereditas potest restitui = sed etiam aduer-
tendo quod & pater n. successit ex t. p. filii, sed & pater n. p. filii ad-
quiritur, & ideo n. fuit pater hereditas, de fuit pater in persona pa-
tris. At tunc pater quasi heres legitimus pater fuit fideicommissus,
ideo si hereditas restituitur ex rebelliano fit hereditas potest restitui
et ab eo instanti, quo hereditas restituitur, quia ex tunc hereditas
incipit.

Dixi et hereditas peculii castrensis continuare uincapz n potest,
sicut nec potest hereditas Cornelia. At quod aduerso stromus
Residua indulta per legem Cornelia stnuare potuit uincapz. Et quamuis
aspiratus et nouissima admittit Val. Cuius relati à R. Severino
et dicitur Arij ad m. de uincapz. empt. in auct. n. 1. 26. Sicut u. magis
placet, quod admittit id. R. In exonimus ubi d. n. 93. q. quod n. sta-
t. exat. hereditas ad huc de singulari uincapio procedat, stnuare
debet, ut dicitur adquireta quasi paulatim per uincapionem, haec et haec
dicitur peculii castrensis uincapionem stnuare nequit, quia ut ex dicitur stat,
n. stat. exat.

Obstat 1° hereditas dei singulari uncapⁱ sine portionem
L. iulio 44 § i^o de uncap. L. 40 eo. ip^so tam hereditas cornelia
que peculii castrensis uncapⁱ continetur, et perferre potest. Respon-
ta uera est in hereditate iacente, quia statim uita, et non hereditas pe-
culiaris, et non statim uita dicendum est, ex dicta res uncapⁱ continetur
in parte.

Obst. 2° captivus non potest continuare uncapⁱ; argui ei restitui-
ta uncapio; ip^se dicendum est non est, quod uncapio continua sit, ut
procedere possit, prout non supponit ut, ante ip^se ex. bona et §
peculiaris de iur. L. iulio 44 § ult. de uncap. L. iulio 44 § ult. ex
q^uo caus. maior. = Respon^denda iura procedere, quando captivus uncapⁱ
continuari ualeat; ut dicitur in eadem peculio, ideo §
m^ultum ut ei continuetur.

Ultimo obst. Lex Cornelia de restituta uncapⁱ,
quia potestior est et posthumus; igitur ut hoc uerificemus; debemus
admittere, quod lex cornelia potest continuare uncapⁱ; huius po-
tentinis non possit. Si uero sit quod si uerum de uncapⁱ = Respon^denda
celi de qua in d. m. quod si uerum non admittit; imo respondet ut stat ex
ut non si hereditas, ubi stat in successoribus longi non hereditas uncapⁱ; ex
consequenti hereditas cornelia uncapⁱ non continetur.

4ta.

Conclusio 4^a

Hinc descendit; quod si uerum communis castrensis peculii, et
alterius ut in filio fam. unionem dixerat, defuncto eod^e filio fam.
militis, antea quod adeat in heredes, hereditas singularis, uero, qui so-
lus inter requiritur. Item singularis quereat, et pro §
peculii castrensis, non potest sit, cui adipisci possit: non filio: qui in decurrit; non patri cuius ad-
huc in pendenti existit filius; non heredi; quia non d^e adit; non heredi-
tati; quoniam §
non facit hereditas eius qui non d^e est: Est regula in ad-
quisitionibus factis per uiam d^e, quia ex huius longi hereditas, ut quodam uncapⁱ
socio adipisci non potest singulari, adipiscitur in huius ei, cui potest; uerum

licet inter tota stipulatio socio adquirat, partem restituit vel heredi, si
hereditas peculiaris admittitur, vel patri si herede repudiante. et quod
non peculiaris occupavit.

D. Laurentius
Santos de. p.
258

Explicatio

Hæc os^o desumpta est ex Pag. doctæ m. si servus 18 de stipul. serv.
soli dubitari potest quare pro peculii castrensis illa stipulatio in pen-
denti non fuerit, cum omne quod servus peculii castrensis adquisit, inter
du deliberat hæres castrensis in pendenti existere solet m. l. meo 33. de
adq. dno. unde l. filio fam. de castren. pecul. ibi in pendenti fuerit trad-
dit, itaq. stipulatio intelligatur. Quare dicendum est, quod licet stipulatio
pura suspendi possit, si igitur, sed effectus eius, ut infra dicitur; si tamen
possibile sit debet fieri, quominus suspendatur. Ad id quod in d. l. 18. natus
si fuerit, quod suspenditur, cum potest inter socio adquiri, ex eo patet
falso quod 12 adquisitum communicare non debuit in pendenti socium in d. l. 14.
I. de cast. pecul. et d. l. 18. de stip. serv. si fuit cui inter adquiri potest,
et ideo effectus stipulationis, id est adquisitio ea illa servum in pendenti
esse debuit.

Insuper dixi in d. l. 18. quod quoties servus socium adquisit, ut
quidam dno adquisiri non potest, adquisitum ei cui potest. Et ex l. 9. de stip. serv.
l. proinde 11. §. fin. de V. O. l. 11. §. 8. de stip. serv. l. 11. de dub. xxi. l. si aliter
19 de stip. serv.

Sed graviter obstat d. l. 17. §. fin. de stipul. serv. Respondeo,
quod si unus ex duobus retinet 12 propriam, quæ servus communis fuerat
stipulatus, tunc si 12 restituere potest, licet adquirere non potest,
quia facilius data retentio, quæ adquisitio: vel melius dici potest, quod
in presenti casu non potest hære locum illa regula, quod adquisitum socio,
cui potest, quod unus adquisiri non potest ex h. §. communis et cy l. 11. §. 8.
de stip. serv. quia illud verum est, quod stipulatio ex se videtur non; quia quæ
est querendum an valeat stipulatio, quæ quæramus, an ex illa in soluto
adquirat ei, cui potest. Et servus stipulatus, ab uno ex duobus pendente.

Singularis quoque illius domini est nullius in omni; ne aliquis sit singularis, et pro-
munus, et ideo tantummodo adquisita alteri socio reliqua pars patris, et
qua ex promissa domini est quandoque, quod unus ex domini est ab extraneo
servus cum singulari, cum ex se singularis valet in totum, quod non adest illa
incompatibilitas personae, quae consideratur in superiori casu, et ideo respon-
detur ea illa singularis in totum adquisita ei domini cui potest.

530

Quinta Conclusio.

Si uxor communis non fuerit, sed duntaxat peculii castren-
sis nulli inter ex tali singulari adquisita; exitus in pendenti non igitur,
sed eius effectus singularis pura suspendendi nequit. Dubitari potest an
in pendenti existat, non solum in iure heredis servus, sed et patris, quod
tunc per. quod personae patris nullus in omni singularis. videtur dicens
scilicet, et si peculii apud eum residerit, sicut solum in iure heredis in sus-
pensione fuisse affirmare videtur, et patris per executionem I.C. mouere qua-
tenus et in illa specie ubi iure patris apud patrem peculii remanet,
et adquisitio singulari per uxorem fiat, et tunc non minus in pendenti cau-
tere in iure patris, quod heredis, et quasi possiminiis ut attendimus,
quo patet antequam et herede non adveniente peculii remanet, nec quidem
habere rem domini.

Explicatio.

Hanc deducit ex T. filius et de hoc quod servus in totum erat pe-
culii castrensis, si aliquid singularis, accipit; et non sit cui adquisita, exitus
necessitate debet esse in pendenti, sed non igitur singularis, sed illius effectus.
Cuius ergo adhaerendum est singulari pura suspendendi non potest, ut I.C. dicitur,
in l. 26 de sup. serv. l. re. eo. sic solum acceptatio in pendenti esse,
concedatur, quo casu non igitur causa singularis, sed effectus illius in
pendenti existit, quia illius adquisitio est in pendenti, et in iure
cui adquisita. Ex hac doctrina quae proxima iura interpretanda, in
singulari pura in pendenti existit, non intelligenda non, non quod singularis
in

in pendentem sit, sed quia illius existeret in suspensio sit, ut explicavi dno.
 Et ad et si is. Si uero id de unius filio. Si uero is. Si fin. de singul. uero.
 Et bona et si quod si filius de capite. Et filius de V.O. Et si ubi 888
 et natus de leg. 1. l. meo 33 de adq. dno. l. filio fam. i. h. no. l. 28 filius
 de singul. uero.

Dixi et in 22°, quod ea, quae uerus pater in pendentem
 singulari, aut adquisit medio tempore ei in pendentem, in doli quod personae
 heredis, ad id patris ut colligitur ead. l. meo 33. de adq. dno. Neg. dnt.
 I. C. pag. in d. l. 14 d. 1. h. no. ubi solus considerat ei in pendentem quod
 personae heredis, taliter ut concludat patri illud adquisitum non posse, et
 si peculium apud illum permaneret, nisi paternae uerecundiae ad id im-
 pelleret; non dicendum est pag. respondere iniqua ueritate, et statu-
 menti, et si de quasi postumini (et si non recurremus ad paternam
 uerecundiam agitur) de quo in l. 19 d. pater 3. h. no. quod hoc iniqua ne-
 cessaria ad mitem dnt. et intuitu patris omne, quod uerus adquisitum in-
 terit ei in pendentem; et eisdem adquisitum quasi de postumini, et si non re-
 curramus ad paternam uerecundiam agitur, et tunc uideatur habuisse res-
 ponsa ex quo herede repudiante res in iure patris occupabit.

Sed his

omnibus in quibus diximus singulari purum in pendentem de non posse, est.
 Et in l. fin. C. commun. p. dnt. ubi alius uiuentis in pendentem ei potest,
 sed non habemus morientis; et si singulari alius uiuentis sit in pen-
 denti ei potest. Hinc difficultati dnt. supponenda est alius uiuentis ex
 benigne in pendentem existeret, ex illorum praesumpta voluntate, ne ali-
 cuis curio, uel aliter seruatiis multis foret; et quod dicit in finalibus
 ubi intelligendum est, non ita ut alius uiuentis regulariter suspendi possint,
 quod alium ex benigne admittit ut in casu d. l. fin. Ne tunc fina-
 lia ubi d. l. fin. quod ita interpretanda est, ut adhuc ex benigne non
 possint suspendi alius defunctorum, uel uiuentis ex benigne possint.

Conclusio 6^a

Immo propter doli in quasi postumini alius adquisitio pendet

Interdum inuita patris sui cuius sit heredi adquisi in pome singulis
sexus peculiis castrensis de delictant hereditas, unum fructus An-
gularis fuit, qd hae Angulatio in pendente exit, ut adquisita patris
herede regudante, ut hinc adquisita si heres exierit, in pendente
in casu, ne illo aduente, ut in hereditario nunc omnia regutari deat,
Et ille inuita unum fructus Angulatio si unum fructus fuerit Legatus et Pa-
ter adquisi potest; quia si ante quod hereditas adit fuit, et
Legatus, quod rem hereditarii, cui delictus fuerat. Cuius rei, si in
medio tempore fuerit subacta, si heres exierit adit, alio fuit
casu, qd hereditas fuit in sit; aut si non adit patris debet fieri
alio, licet in tempore fuit actualis possessor, si fuerit, qd suspendit quo-
vis possessor in potentia exima sit.

Explicatio.

Deduxit hae si est. in eo 33 de adq. dno. diximus si quis si rem pe-
culi castrensis, aliquid est Angularis, dum heres a filio inuita delibe-
rant, alio est in pendente solo inuita patris, ut singulis qd Angularis
est talis nunc, ut in ea opere hereditas non potest adquisi futuro heredi, veluti
si unum fructus fuerit Angularis: ne si hereditas adit, Angularis est nullus
suis manet, quia illa adquisitio de regutari tamquam facta a reo heredi-
tario, qui magis est adquisitoris unum fructus, ut videtur in unum fructus
26 de hys. nunc.

Dixi Angularis unum fructus de re valere, et si heres ad-
it, et in adit in pendente extiterit, et eo casu, sit persona capax
que adquisi potest. Ne si patris adquisita, qd est persona capax illud
adquisendi, et quia fuit in pendente, quousque in quibus personis occu-
pauit, ea eadē rei heredi casu, quo adit hereditas adquisendi erat.
Et id pendere ex natura hereditatis, et Angularis. Ne cum in An-
gularis sit, ut deat unum fructus ab eius initio, et consequenter in
nunc casu cessante suspendi Angularis unum fructus debet unum fructus
re, a tempore, quo Angularis celebrata erat, nunc hereditas adquisi
debet.

debetur iudicari; et omnia illo medio tempore uiderentur facta, tamquam
 rerum hereditaria. Unde euenit, quod et hereditas, capax sit ad
 adquirendum usus fructus, et non possit inherere reuerentia, quoniam prius heredi-
 tati adquirenda, id iure iustitiae reddere regulatio usus fructus, quod
 ceteris esse caput, in illo medio tempore omnia consideranda, ac si heredi-
 tate iactum fuisset; atque potest potest adquiri, quod quod uenit ad penitus
 et postea, non censeatur fructus hereditatis illo medio tempore, dicto iudicio
 iudicari debet; sicut in tempore regulationis reuerentia persona capax ad
 adquirendum usus fructus.

Sed adhuc est difficultas, quare et heredi adquirant
 usus fructus relictus rerum pecuniarum illo medio tempore ex iure legati,
 et non ex iure regulationis. Respondendum est legatum potest adquiri heredi, quod
 istud non cadit, nec non caput iure quomodo adeam hereditatem pecuniarum
 ab inherente herede, et ex sequenti non transeat per hereditatem, et iustum-
 tate relinquentis, et ex iure duplici ut a iure leg. in l. y. in 36 supra
 ut quod dicitur leg. ideo quod et natus sit, quod transeat per hereditatem,
 et tempore, quo iure caput, et sit persona capax nempe heredi postquam
 adit hereditatem.

Ultimo dixi in hac de potestate dari potest aliquid facti.
 Licet non possit dari ex tempore facti cum committitur. Ad cuius intelligen-
 tiam aduenire facti non requirere actualiter potest licet requiratur in poten-
 tia maxima, ut ut possit determinari illi, cui facti facti est potestatem, si qua-
 ty facti non fuerit, ut dicitur ad l. de act. hered. = Nec obstat. l. 1. §
 de oblat. vi. in q. 1. lib. 1. non interpretanda est in additum dicitur, ut
 ut in de act. alio facti, si non est aliquis potestatem saltem in potentia maxi-
 ma, como, quo est explicatus est; non si hereditatem non datur est, quia nec
 potentia potestatem est. = Sed nunc obstat. quomodo datur alio facti in d. 33
 quod non uidetur potentia maxima tempore facti. Respondeo est potestatem in po-
 tentia maxima, quod potestatem aliorum facti natus, non quando res sit ius-
 repta, si sit ius alio, sed ius potentia eius natus, quod ius erat,
 an est potestatem; et quod potestatem natus, est quod potestatem ab

herede facta pater ad puerum venit, quo casu is e potior in
potentia prima. Sed cum nunc datur heredi, qd dicitur; quia is videtur po-
rior in pda prima; ideo heredi n datur, quia ut in eoy traniret de-
bebat manifestandi mediante hereditate, et hoc incipit e alioqui filii
n adquirende.

Obstat 3° l. 35 de univ. R. Legatus is pda potior
in pda prima, et cy p dicitur cautus, et animus apprehendendi
natu pueri xei, in qua uniusquisque erat rebus habuisset taliter, quod
potius dicitur, quod illi apprehendisset si fuit factu n fuerit. Dicitur
p heres nunc in pda prima est, cy per uniusquisque proprietas pos-
sideat, et n heredi alio fuit n datur. R. heres n dicitur tunc
potior in pda prima, nq huc uniusquisque regitur possidere n erat
certu, quod heres possideret civiliter, per mediu psonu uniusquisque,
q pta illi natu insistentu, qua residet in uniusquisque non p pta
natu e animus ex p ignis, et hoc erat dicitur, quod n habuisset
animu, cy reliquas rei hereditarias n possideret.

Obstat l. 2 de acm. ex-
pilar. Dicitur. ubi heredi post aliu hereditate n datur, et videtur po-
rior in potentia prima. R. n videtur in pda tam prima, ut dicitur
quod si fuit n fuerit, possideret; nq eo quod negligens fuit ad apprehen-
dendu psonu aliu rei hereditarius, dicitur, qd fuit negligens
ad apprehendu psonu rei susceptu.

Obstat 5° de recepta captivi postea
reverso datur alio fuit l. si cy q de fuit. Idem erat in captivitate
n erat potior in pda prima p. R. huius alio naturae e in-
pendenti, quousq reuertatur, et sit potior in pda prima.

Dicitur alio,
qua ex principio non nascitur, ex post facto n debet dari tunc in
l. xxi in d. unde d. de fuit. Sed ne est, quod in specie tunc modum
cy qz is a nobis propositu, n potuit nasci tempore fuit committi;
igitur postea reverso capto non poterit dari. Sed responderidum est,

id procedere nisi aliqua iura constructione, aut dispositione sugger-
= data alicuius naturae. Idem dicitur ad 1^{am} in l. 33.

= data athenis natiuitas. Idem dies actus m. 33. =

=de adq. amo; quod patri den. alio pari=

=Ex parte, 9^a surgenia =

= naturality all \mathcal{F} natur. =

[The text in this block is extremely faint and illegible, appearing as a series of horizontal lines.]

DE DVABVS

CAVSIS LVCRATIVIS CONCURRENTIBVS

Agunt de hac materia Cuiac. lib. 33 ff. Sub. in l. 82
de leg. 1. Larnat. lib. 8 ep. 6. ex n° 4 & 7. Pont. lib. 16 ep. 9. et ibid
Suall. Faber 2 cultus epist. Ant. Gomez in l. 45. Anu. n° 92. L. Haug
noori. 84. I. xuy. 5. de leg. 1. Cuiac. 33 ff. Sub. in l.

Hoc quod dicimus,
duas eas lucrativas concurrere n^o posse debemus intelligere, quando
concursum est eod^e temp^e, & specie ead^e, veluti in seruo, in equo, &
alijs rebus; non vero q^{do} consistit in gaudere, numero, mensura,
quia in hoc casu non computantur due causae Cuiac. 33 ff. Sub. in l.
82 de leg. 1. L. tra 82 de leg. 1. quia si ead^e d^ustus m^o ead^e lo l^oyer-
tur, due summe separationem debent, n^o id^e corpus Pont. lib. 16 ep. 9. &
videndy l. plane 34. I. sed si n^o corpus de leg. 1. Video si ex ead^e lucra-
tua ego h^{ab}eam rem n^o potum petere p^{re}stiy, quia mihi non abest l.
si xuy. 18. I. h^{ab}eam de leg. 1.

Obstat f^o in l. manius 66. I. 1. de leg.
2. de Cuiac. lib. 17 ff. Papin.

Obstat et L. inu. 1. I. de leg. 3. ubi debita
estimatio si falsa sit res legataria ex ead^e lucrativa, n^o m^o utitur et
legatio adimatur; sed q^{do} aliena res legata semper intelligit^r adimatur le-
gatio ut p^{re}stet si y^oazet p^{re}stari n^o potuit.

Debet et d. regula intelligi in
ead^e persona, non vero in diuersis; nam diuersis sub p^{re}stet eadem
res adquisita ex ead^e lucrativa, & ideo haec regula ita v^oter adueni^t due
causae lucrativae in ead^e res, eundem q^{do} hominem concurrere n^o possunt.
Cham per locum haec regula, quando ex ead^e lucrativa adeo falsa
fuit, ut auelli n^o possit l. n^o quorum 82 de leg. 1. n^o illud q^{do} p^{re}stet
mihi auferri n^o videtur me habere l. 133 de R. l. video si ego

Ergo obstat l. plane 34 § 1 sed si duos de leg. 1. ubi si duobus titulis mihi eadem res legatur, ex uno titulo, ex alio testamentum petere possum. § duae causae lucrativae concurrunt. Sed si cum lucra. fuisse datur testamentum primum, & postea; sed si ille habuerit primum, non potuerit postea testamentum petere, sed primum testamentum potest petere, nam ille qui testamentum habet ex ipsam ^{bona} lucra videtur non videtur habere = Obstat l. huiusmodi 84 § 2 de leg. 1. = Obstat et l. 19 de o. et A. ubi qui ex lucrativa causa res habet, habet aliam ad petendum ex eodem modo, ac ille qui ex non lucrativa habet. Curat. § sub.

Ratio de quibus res

duabus causis lucrativis non potest adquiri est, quia non possumus in unam duplicem animam adquirere l. 3 § 4 de acq. poss. = Sed obstat, quod et si habemus animam ex causa concessa, non possumus adquirere, quia in nostra est. Sed si quod in tali causa, non datur ei res, sed quod abest nemine petere, quia ante perfectum non habebat, cum petere non haberet, perfectum namque habemus ubi non abest, ut ait Alex. lib. 5 § 1 de iur. et s. et s. et s. et ille qui petere non habet ex ipsam habere non videtur.

Obstat l. in l. servus 108 § 1 de leg. 1.

de leg. 1. ubi si servus meus sit donata res, quae mihi erat legata nihilominus habeo aliam ex titulo § duae causae lucrativae concurrunt. Rationem habet aliam ex titulo si non petat ex donata, sed si petat extinguatur, ideo § 1 de acq. C. aliam non extinguatur, quia potest eligere Curat. § ad Alex. d. l.

Ad al-

ternativum legatum l. § 2 § ult. de leg. 1. = Obstat l. Menius 66 § 1 duos § 2 de leg. 2. de quo laxiat. § 1 § 6. 7. & 8. = In d. l. ait C. quod non potest petere partem si sit soluta pars ex uno titulo non potest ex alio petere, quia cum hoc penitus sit loco speciei per demonstrationem, ideo soluta pars ab uno et duos causa lucrativa concurrere non possunt, non potest peti ab alio = In d. l. repaet ait C. quod et si quis petierit § 1 ex uno titulo poterit ex alio petere: § duae causa lucrativae poterunt concurrere. Sed si quod haec regula habet locum quando est certus corpus legatum: at in soluta

Ad explicand huius l. Mancius 66. videndus est Cuiac.
lib. 17 q. 4 pag. 9do dicit C. pars fundi legatus est intelligendus
de m^oda fundi legatus ex l. nomen 164 D. de V. S. at u^o quando
legata est quantitas dum n^o stat quae pars legata nec debet legatus
In D^o n^o id^o ait C. quod si datus sit ^{ut} ^{ut} homo fuerit simplex legatus
si ex uno t^o accipitur, n^o potest ex alio eundem hominem petere, quam-
vis alienum, q^uam fuit falsus n^o; et ratio diffia quae in D^o ant^o et
si n^o reperitur in h. S. ea est, quod homo est unus corpus, in quo n^o pos-
sunt concurrere duae t^oe lucrae; in isto D^o est duplex legatus quanti-
tatis in quo pot^{est} concurrere, quia fuit ^{ut} accepit una pars fundi cu³
alia.

Obstat difficultas in l. cum pater et filia de leg. 2.
ubi si pater dotis nomine filiae aliquid donauit & nubenti filiae
ideo q. habet ex ea lucrativa, ait C. q. d. filia potest ex illa agere ad
consequendum partem, si ancillae decederint. Ex quo fitu videtur
filia habet et ex ea lucrativa, hoc est ex donato, et consistit fidei-
commisum illius rei donatae, q. fuit emolumentum in fideicommissum ali-
quod si subsisteret. f. etia. P. cum Cuius. §. sup. pag. in eo fitu dicendo
quod si fuit donatio facta tunc dotis ut male sentit Accurs. sed alio modo,
qua quidem donatio non civiliter subsistit, q. pater sibi ipsi donare,
videtur, et ad hoc subsisteret donatio fuit natus quoniam pater affirmat-
ret vel verbis directis, vel fideicommissariis si tunc dotis fuit, tunc fa-
uore filiae fuit obsequium ut ualeret donatio idq. diximus obsequium
fit ad contrarium P. P. qui facit, quod consummatione morte donatio
inter vivos, et unus: et in nostra specie illud quod tamq. donatio non su-
bit, consistit tamq. legatum.

Obstat L. omnes debitorum et de liberatione. V. 0.
 ubi dicitur quod si debitor debeat ex causa lucrativa liberatus si res
 perveniat ad creditorem ex causa lucrativa: sed ex causa onerosa non
 liberatur: sed et ideo si quis emitteat res, et pretium soluerit, et postea
 ea res ad eum pervenerit ex lucrativa non liberatur venditor, qui pretium

accepit l. 84 § qui rem s deleg. = Oblat l. 116 § 1 § dolo
de soluton. ubi sequitur quis et puer. Rñ qui accepit p-
ty istius rei, quæ culpa potestatis debet ponderari si ipse rei
puerum duxit, et debet prius puerum, postea et accipere l. 12 § 4
§ pen. de puer. hered. Cuius ind. 95 § dolo. explicat textum in l.
88 § impuberi de leg. 2. Cuius lib. 3 reg. secus. quæ lex est ad
comprobandum nūc ut in § alioq. ut pueri pueri. = L. 55
ad l. Aquil. n. oblat, non ex dante dūc eāe. Lucratius sed dāto
alio legis Aquilæ, ad consequendū quod mihi. intererat sciam
non occidi = L. 10 Cuius. explicat textum in l. 7 de fund. dot. lib. 16
§ Julian. qui n. oblat, q. quamvis duas alioq. uxor hēat, n.
consequitur dūq. et quamvis conuenerit, dum ex eāe onerosa n.
oblat. = Opp. l. si et de puer. hered. ubi uidetur duas eāe
Lucratias concurrere, si quis ait. C. illi hēat et pueris. Sed
rñ quod ille hēat et pueris, quia cum ponderet et heredita-
riis bona fide eam uendit, et postea redemit eam minori pretio.
§ hēat et ex eāe onerosa, et ita n. datur q. conuenerit Lucra-
tias causam: quæ hō istius legi est, ut libere p. hādo et, et p-
ty et per orādo quæ d. l. stant. ille tenet p. hādo et, eo quod longē
hor. falsus est, ut ultima uerba demonstrant.

Quando rem mihi lega-
ty adpensionem eāe onerosam conuenit, alio conuenit alio ad sequen-
dy pueris: sed q. si ab ipso herede, a quo mihi res est legata, e-
maria: tunc sub d. hēat, uel meby rem mihi legaty ē, uel p-
notat; et meby p. hādo alio ex m. quā uidetur se sequi dante
legaty: si p. hādo opert ad sequendū, quod mihi obest l. 84 §
qui rem de leg. 2. l. cui res 24 de act. empt. = Aduersus quod dicitur
manet d. hēat, quod si quis prius accepit pueris, et postea p. hādo
ille qui hēat pueris n. uidetur et bene ex § 6. ind. de legat. quomodo ex-
plicauit textum in l. plane 34 § de leg. 1. Oblat l. 35 et 39 de usufruct. l.
33 de puer. et reg. q. iuribus et illis, qui hēat pueris ipse et intelligi
hēat

onerosa, et postea ex eadem lucrativa, sed ut utriusque sit, quod patet
illius rei si in sua potestate habeat eam re; si alienet vel pignus
ueat hoc est per quod ualeat pignus, quod uultur dicere C. q. de
xit, quod si antea quod sciret, alienaret ualeat esse legatus: si post
quod sciret alienaret, non ualeat legatus. Et quod in hoc casu uo-
luit dicere C. quod si alienat postquam scit re legatus tantum esse p-
tandus illud, quod ille dedit ut si res ualebat 100 ille emit 50 tunc
si res non potuit pignori dari legatus 50. q. si non habet tantum clarum
quod abest, si 50: cum ille alienaret ad hoc ut uerum pignus haberet non est 100
propter cupiditatem illius non datur nisi quod abest, et ideo dixit C. q. si
antiquus sciret, alienaret, tunc inutile esse legatum in 100 ualere: at
si sciens, tantum in re, uel in 50: ita Cuias. ad h. l. in h. l. l. e. Obi-
tat L. si alii 42. §. de usufruct. ubi potest quis ex uno m. et rem
et aestimare pignus: q. datur eadem lucrativa pignus seruare. Sed
tenet, quod ex illius uoluntate illud euenit, qui expressum dixit, uel
le, et aestimare, et re legatum, et ideo duo legata separata uidentur
in una eadem re non potuit dupliciter conuerti legatum. ut ipse tenet
ait.

Obstat etiam in l. pignus 42. de iur. iur. ubi proponitur, quod si ma-
lier pignus fuerit uendita, et eueniat mulier, non oportet eam ad-
uersus uenditorem pignus uenditorem non est. et si quando mulier uendita
non intelligitur uenditorem pignus, habet ille pignus ex eadem lucrativa, et re-
querit si quis emit mulierem, cuius mulieris pignus est alius le-
gatus, non potest aestimare pignus ad quem, si quis tenet ex eadem lucra-
tiva q. de iur. l. si quod 23 de leg. 2. et si non l. 81. §. Julianus de
legat. Quando intelligitur pignus ex eadem lucrativa adquirere debet lu-
rac. lib. 13 q. 4. Pap. in d. l. 23. hoc est, q. d. pignus, nec fuit edictum, nec
conuictus a quo uenditorem, tunc ex eadem lucrativa habet: at uero si mater
pregnans erat, q. d. uendebat, tunc eo ipso, quod emit mater, intelligitur
impium pignus. Sed suggerit difficultas d. l. 42. quod ut in d. l. 23. re-
quenda est doctra eiusdem Cuias. 38. paul. ad edict. in y. l. de iur. de iur.
quod non intelligitur uenditorem pignus ad hoc ut alio ex singulari d. l. 42.
operatur

comperat, nō ē sicut iuris; tunc operer alio ex empto l. 8 § 43.
 eo. it. q. est bona fidei; et differentia, quā versatū inter bona fi-
 dei et sicut iuris alibi est, quod in sicut iuris tunc venit, quod iure
 et recte est venditū, cum nō sit natus pater, nō potuit iure et rea-
 liter vendi, ideo hūc singularis duplex hūc locum: in bona fidei alibi
 venit, quod equitas postulat, et cum mulier pignori fuerit vendita,
 equitas postulat, quod iudicium venditū pater; et ideo alibi ex empto
 competere ut pater dicitur iudicium. = Obstat. l. 18 de d. et A. ubi potest
 quis duas aliamque uti, hoc est alibi ex empto, et ex singulari, quod
 Lucianus: § 10 concurre. R. tunc cum Cuias. lib. 34 § 1. quod
 alio ex singulari, nō semper est lucrativa, sed onerosa aliquando: in
 hoc tunc intelligitur de alibi ex singulari onerosa; et ut nō datur due iure,
 lucrativa: § 1 alibi nō ut cū lucrativa singulari pater ex lult. § 1 ex
 in pater.

Aduerfus § 1 quod diximus, nempe quod si quis pater
 pater accepit nō potest pater et pater dicitur l. moxius. Et pater
 nius 2 § 1. ubi a duobus testibus eadē res legata, et si legata-
 rius accepit pater et huiusmodi pater et pater. R. quod
 et 2us pater fuerit huiusmodi l. 1us, a quo debet pater pater pater
 tunc tempus ex pater, quod legatarius pater pater pater pater
 onaliter, videtur se tunc uti legare commodi representationis ita
 Cuias. lib. 33 § 1. Julian. in d. l. 84. = Est. multis videtur dicitur, et
 proponitur in d. l. 98 de V. O. ubi rem magis sub alibi pater
 laci: § 1 pater duplex adquiret dicitur. Sed tunc, quod nō datur
 pater ex eo, quia ad hoc ut adquiret natus est me alienare, et quod
 non sit mea tempus adimplendis conditionibus = Necessitat, quod in singu-
 lationibus, id tempus pater, quo contrahimus. l. § 1 de
 V. O. nō ut ait Donell. in d. l. 78. in pater tempus, quo
 pater ad adquiret, nō ad validitatem legati.

Obstat l. 26 de singul. iur.

Obstat l. si ex pluribus de noxalib. alibi in qua pater

quod si rerum novarum multas fecerit si dñs tradat rerum in po-
testate petere aestimatus illius in d. casu, et semper datus alio noxa-
lu propter onus, hoc est propter delictum communi, et q. illa sit rei-
us, si datus p. h. : si n. tantum p. h. b. qui petere p. h. b. q. d.
h. rem ex ead. luxuria, verum et q. d. habet ex ead. onerosa.
R. u. Fab. in rat. ad d. h. quod dñs liberato p. h. b. rerum, q.
cum ille teneat, p. h. b. ead. fuerit iniquus quod teneat in p. h. b.,
q. d. quod valet rerum si ille aestimatus p. h. b. p. h. b. teneat, cum no-
xa caput sequatur, et regeretur in dñs potestate reite potest dñs
et alio d. lum.

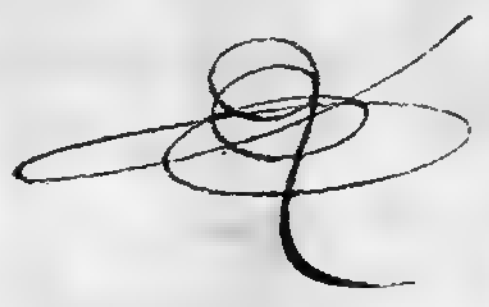
Obstat L. quod 53. de leg. 2. in d. si quis 2. ubi potest
qui accipere legatum ex uno t. R. quod in hoc casu ex voluntate
t. accipit et aestimatus, q. d. duo legata separata videntur, cum sint
per damnatum pluribus heredibus relictis, siu fuerit per unum
t. n. nisi unus, nisi legatarius dñs p. h. b. t. =
= voluntas; in legato per damnatum semper pluri =
= debet, nisi dñs p. h. b. t. =
= heredes =

Potest dubitari, quare si temp. facti t. et p. h. b. ex causa onero-
me eius aestimatio mibi debeat. R. si q. 10. int. delegat. at. quando
post facti t. p. h. b. ex ead. onerosa debeat mibi aestimatio. Sed non
potest, ideo in 2. casu debet aestimatio, quia pro parte p. h. b., quod
mibi abest p. h. b. in res p. h. b. potest. q. d. ex facti t. p. h. b. no-
venit: q. d. quando t. p. h. b. n. voluit, n. habet t. p. h. b.; cum autem non voluit
id p. h. b. in casu quia.

L. 12. L. 81. L. 7 de leg. 1.
L. 83 L. 6 de V. O.
L. 9 de eultion.
L. inter 83 L. 11 de V. O.
L. 119 L. 6. alias 5 Sult. de fiduciarior.
L. in pergeruy 61 de soluton.
L. 84 L. si hinc 11 de leg. 1.
L. 76 cy suo 5 de soluton.
L. si mihi 21 L. 1 de leg. 3. ^{off} cum
L. 77 L. pater 7 de leg. 2.
L. si alios 42. L. si xxy de uny fult.
L. si à subltituy 48 de leg. 1.
L. 18 L. cum auty de dam. n. infult.
L. 98 de V. O. L. 8. co. tt.
L. 8 C. de possim. reuer.
L. 12 de captu. & possim.
L. per totz ad trebell.
L. 13 L. fin. de fund. distal.
L. 67 L. si uno cum seq. de leg. 2. ^{off}
L. 9. reuay 20 de interay. alt. cum
L. 1 de solut. indeb.
L. luyus hinc 22 de leg. 2.
L. sub ider 26 ^{off} mod. uny fult.
L. quid 53 L. si duby de leg. 1.
L. si debitor 11 de libet. legat.

{ Cuiac. lib. 72 Paul ad edict.

[The text in this section is extremely faint and illegible, appearing as a series of horizontal lines.]

AD CPTVN^{nic.}

E. COMDATO.

Pro implendo academico statuto huius huiusmodi tractationi **N° 1.**
 hanc epigrapham apponimus, et si nullus in toto iure pontificis extet
 oraculus, ex quo huiusmodi iuris sententia deducatur, charu-
 umi AA, huiusmodi ornamentum ex generalibus Caesaris iuribus, et pro
 temporis anxietate brevis perstringere calamo, succinto attingere filo.
 Et autem ab exordio commodati et lucubremus eius aetymologiam trad-
 ere libet, ut ex uiuenti in fute argum^{to} elui solat tribante Cic.
 in topici lib. 1. Nunc innotuit nos apud C. uerbi aetymologiam
 querere ut ex ea natura rei explicetur: Paulus enim in l. de iur. ut
 tutoris ut et ostendat qui alios tuetur, huiusmodi ac potestatis ad de-
 fendos eos qui propter aetatem ipsi defendere nequeunt, idcirco appela-
 tos interpretatur quasi tutores, atque defensores, sicut creditur Brutus
 rex qui ades tuetur. Porro apud Paulum et eorum positione ex Labone
 dictum putat id Paul. in l. de adq. gressu. et alia plura quae
 ad plomerat Richard. in dig. de mora n. 4. Atque in sum. Celsus
 de commod. et ista in hoc nro op. unie. Ex eo dicitur commodati aue-
 nire, quasi ad commodum utentis datus, ut commodatus gratum eedat
 et accipientis utilitati ornare. Annan. tm lib. 7 om. q. 3 n. 4 et
 Christoph. Philip. Pictorius in tract. de tract. dig. 4 et de. et ex
 eo nuncupari commodatus affirmant, quasi ut modo datus, quia in
 comodato utitur finiri solet ut eo animo et lege ut postquam omo
 dataxius et comodata bona fide usus fuerit in specie eandem restituat
 l. 17 § 3. hoc nro et de comodat. Posterior autem de iuratis multi
 aptior et uerior uidetur, quia fundam^{to} et de iuratis n. 1. et ut sequi-
 or quandoque comodatus ad modum datus huiusmodi utentis credit l. iur. 5

§ 20 hoc t^o.

In hunc huius tractatus commodati cum expressis Pontecor-
teli. Est itaque commodatus aliter quodammodo utenda datur ad tempus mo-
dy ut p^rimum ea lege ut ead^{em} reddantur. Nec multum differunt ab hac defi-
nitione quas tradidit Cuiac. in commentariis ad Punicum in C. Puaxen.
in paraphras. ad Punicum c. 1. Per. Reg. lib. 23 Sentag. uer. civil. c. 1.
Ruber. de sub. dig. 4 thes. 1. Verum ex h^{uius} definitio totus commodati
matrem. comprehendat in eius enodatione parumper immixta immixta
eius uerba admodum euicere abimus. Si uero loco generis p^rimum
Ita uti uero qui a iure gentium originem habent l. 1. ff. de p^rest. cau-
sa aut^{em} effluunt huius d^{omi}nⁱ. l. 1. Henry uenit l. 1. rei interuentus
inde qui sententia nequeant ut fixosus l. 1. pupillus commodati al-
t^{er} tenent l. 1. § 2 hoc t^o. Videtur ut et si pupillus p^rest. factus
d^{omi}nⁱ aut^{em} eulgi immixit hac alt^{er} n^{on} obliuiscatur quia ab initio
n^{on} obliuiscatur commodatus, alt^{er} u^{ero} ad exhibendum d^{omi}nⁱ l. 1. Cuius in re
omnis p^restabit. Verum si pupillus locupletior factus fuerit ex nati-
tione utili commodati alt^{er} aduersus eum ea reuocato d^{omi}nⁱ. Si danda est
l. 2 hoc t^o. In quibus aut^{em} huius commodati alt^{er} n^{on} dirigatur in ad-
hibendum alt^{er} aduersus eum datur ut res exhibita vendicari possit
l. 2 ff. hoc t^o, qui alio in pupillo et datur, si locupletior factus n^{on} fue-
rit Cuiac. lib. 29 ad edict. Paul. mod. l. 2.

§ 2.

Sequitur in hac definitio

uery illud res. quod rei interuentus. Ergo commodati de re danda de-
clarat. Si uero si cui uult. q^{uod} mod. re strabit. d^{omi}nⁱ. g^{eneris} uenit de redan-
da n^{on} sufficit, sed rei traditio obligat^{ur} inducit Donell. lib. 14 com.
c. 2. tam rei incorporalis q^{uam} incorporalis commodatus dicitur ex habi-
tatio, q^{uod} res incorporalis est commodari ualeat ex u^{erbo} C. Vbiani
in l. 1 § 2 hoc t^o nec solum rei p^rimum commodatus ualeat uery et res
aliqua commodari potest quia in commodato d^{omi}nⁱ rei n^{on} transfe-
re, itaq^{ue} si fur furus res alieni utend^{um} occurrerit commodatus d^{omi}nⁱ.
Et, habet^{ur} fur commodati alt^{er} l. 1 § 1 u^{erbo}. l. 1. § 1 hoc t^o. Exceperunt

nam sit rei traditio ad hoc ut commodari & haberi in accipientis sola na-
tura rei detentio transit nō ut potius in animo dominantis &
nō teneat l. 47 de acquir. poss. Nō obstat uerby data quod dñi
translati significat & sicut in l. 1. de alio l. 75 § fin. de V. O nam
ita totus uerby dare dñi translati induere quosdam in pte ad hēn-
bus pfectis, at uō in uerbo adiuncto exprimitur ex quo uariet signifi-
cat translati dñi ex quo uariet significat translati dñi nō indu-
cere ut in diuina dñi de pignorat. alt. Et in nra
materia auidue dicimus utondy dare hoc ē uoy sedere, quod itat
et transfert dñi in accipientis ut quandiu commodariis secunty
scriptis tempus uti ualeat usus nequeat reuocari l. 17 § 3 R. de
Verum aduersus id quod dicimus commodari celebrari qd ex
grati. utenda dñi mouet C. in l. 17 de pceptis uerb. ubi signati-
ty domus habitati tibi dedero nō modati, quin potius pceptis
uerbis alt. me alui de C. de: ipm quia nō uere modati sicut
est sed actus sicut innotat, nō si modati celebrati est dñi
nra alio modati nō ut pceptis uerbis. Rētm ideo in hōm ac-
ty pceptis uerbis nō ut modati optere qd dubi erat utay modati
anū pceptis ē celebrati qd Et si rei grati utenda uera erat tñ
nō stabat utay modus Et tñ ē pceptis quod requirit in nro omo-
dato ut in fexing dicimus; unde in de nra dñi dubitanti tñ
inquit C. ex pceptis alt. pceptis uerbis. Vel etz dicere possumus abte
in x pceptis uerbis fūne ex quo liberalitatis genere, Et nullam
uult alt. nra oleat sed innotat de pceptis de C. in l. 14 de pre-
cario ex equitate tñ Et ea bona fide, quod potulat ut quod a tñ
dedi mihi restituat, dñi alio pceptis uerbis l. 2 § Et nāz &
de pceptis. Et tenet & Fabk. tenet & Joseph. de Retes lib. 2 pceptis
sect. 1. § 9 nō 7. Vterius difficit reddit nō in C. in l. 9 de donation.
ubi auit qd si domus habitatio grati uera fuit donat nō modati
celebrati. Rētm tñ hunc modati sicut tñ in re donat sicut nō
lucet in rei quod utenda pceptis modati & haberi tñ in re utay uoy
utay

utitur, quod ex illa re patet de donato. Et hunc dñi modum
by nuncupat Paul. de Cast. in expluat. d. l. 9 de donat.

Sequuntur in

34

de finitione nra uerba illa ad tempus modum ac uerba qd cognoscitur.
modum ad p finitum tempus determinat qd uerba uerbi de re nra ad libit
pstantis reuocari possit l. 17. § 3. h. t. qd uerba extra pignori pte
terminat uerba de modum uerba qd sunt tenentur ad l. 5
§ quoniam h. t. l. qui re 76 de pte. Atq nra definitionis uerba exclu-
dunt pte uerba qd sine tempore aut modi p finitione ad uerba luntate uerba
ty fiat l. 12 § 1. l. in rebus § 1. de pte. Vnde ad uerba ita pte
cario uerba ut pteario rogans ad uerba tempus illa ac uerba pte
paly n uerba sed pteario in modum transfundat ad l. ubi in dona-
to 27 de mort. caa donat. Vnde pteario facit conuictum in l. uerba
rio 12 ff. de pteario ubi si ad uerba p finitum ac tempus illa uerba ad l.
dñi l. ubi uerba pteario uerba pteario n transfundat, in l. uerba
u uerba nq quoniam pteario uerba: ipse quia p finitum tempus
n e uerba pteario. De nra uerba illa uerba ad l. ubi uerba ad l. uerba
se nra aduersarius inuito dñi intra illud tempus possideret, sed
ut eo tempus elapso pteario ipso iure abigat, quod noua volun-
tas intercederet finitum, ita ut ultra illud tempus pteario pte
quirit in l. in l. illud reuocare uerba uerba in l. interpretatione
donanda e illa uerba uerba ad l. ubi uerba tanq nq pte-
rio agitur.

35

Restant ultima nra definitionis uerba ea rege uerba
de reddere quod ad dñi resolutionis respiciunt ostendunt. Sedem
nq e reddendum l. 2 de reb. cred. uerba en dñi rei maneat pte
modum n potest modum libere nq aliens restituendo quia
aliens pte inuito uerba solui n potest. Vnde illa uerba
offert ad quenda quid an in modum ad l. uerba uerba
tio? pte aut n l. uerba Imperatoris rescripta. Et interpret
aut uerba. Curac. in l. ult. C. de nra C. in l. ult. C. de

operatur^{is} defendit in ma^o modati operatur^{is} admitti: mouetur aut^{em} ex
Imperat. ab h^o in l. ult. C. de operatur^{is}. ubi affirmat l. ult. non solum
in alio^{rum} personarum sed et in rebus operatur^{is} boni^{us}
atque act^{us} modati est act^{us} realis quae res modata petita: igitur in ea
admittit^{ur} operatur^{is}: solum h^{ic} in l. ult. C. de operatur^{is}. ubi auct^{or} Im-
perat. solum in act^{us} deponit operatur^{is} non admitti: igitur in ceteris locum
habet; et nullus d^{icitur} solum patet reseruat^{ur} expendit Paul^{us} locum
lib. 2 sententiarum de deposito ubi inquit Paul^{us} in deposito tant^{um} opera-
tione non admitti: igitur in modato data locum operatur^{is}. Præcipue aut^{em}
fundam^{us} d^{icitur} solum quod deducit ex l. sub preterito ult. C. h^{ic} non t^{er}o
et Cuias. illud h^{ic} litterarum corrigend^{um} est et loco rei modat^æ opponend^{um}
modat^æ quod id^{em} est ac deponit^{ur} ut stat ex l. lucius 22 ff de deponit^{ur}
uel d^{icitur} ita ut sensus sit sub preterito debiti rei modat^æ hoc^{um} deposit^{um}
improbabiliter restituit^{ur} recusari ita ut illud de deposito loquatur, in quo
operatur^{is} non admittit^{ur}. Et hunc t^{er}m^{us} relinquend^{um} est ea h^{ic} et sub rubrica de
deposito collocand^{um}. Contrari^{us} t^{er}m^{us} h^{ic} t^{er}m^{us} nouit^{ur}. in omni^{bus}. ad l. C. de
modato in d. l. sub preterito ult. C. in l. ult. C. de operatur^{is}. solum in alio^{rum}
bus rebus si res ceter^æ et restitui potit^{ur} operatur^{is} non admitti quod p^{ro}bat^{ur}
ex l. si 18 de pignori. ult. l. 4 C. de operatur^{is}. Et ult. C. h^{ic} non t^{er}o. t^{er}m^{us}
et ex reg^{ula} d^{icitur} solum non operatur^{is} uic^{is} solutionis obtinet l. in ius C. de operatur^{is}.
atque inuito creditore aliud p^{ro} alio solui nequit: igitur res modata re-
quirit operatur^{is} uel p^{ro} alia re uel p^{ro} debita pecuni^æ quantitate. Vltim^{us}
facili^{us} est alterius rei solut^{ur} liberari p^{ro} operatur^{is}, sed hac intuet^{ur}
debito^{rum}, quod est facili^{us} nung^{ue} aliud p^{ro} alio soluere, minus igit^{ur}
habet quod est difficili^{us} nung^{ue} aliud p^{ro} alio operatur^{is} id est aliq^{uod} p^{ro} re
modata p^{ro} stare uel rati^{onem} quantitat^{is} illius rei. Altera ratio non minus con-
tra sic p^{ro}posita nemo inuito emere aut uendere aut permutare re^m
reg^{ula} loquit^{ur} l. nec emere C. de iur. delib. sicut 3° C. de o. et a. at
ex debito uult aliud operatur^{is} qu^{od} quod petita d^{icitur} solum modat^æ quan-
tate pecuni^æ sibi debita uel p^{ro} alia re cogere uult modat^æ ut illa
re uendat illa quantitate sibi debita uelut illa permutet ex illa re qu^{od}
ei d^{icitur}

et dicit. Ista hanc rem pensatio admittenda nō. Hanc ut uerum
 si amplectentes fundam^{us} dicit nō debet. Non primum ex d. l. ult. C. de
 pensat. ubi dicitur tam in actionibus realibus, quam in personaribus pen-
 satio admitti. Quia hic tū loquitur eo casu quo res ^{que} debebatur ex dōto-
 modati exple^{re} eam ac per consequens ea alit^{er} reali culpa ipsius debito-
 ris interit, nam tunc ex rei p^{ro}statu nequeat ad affirmat^{um} deueniendū
 est et ulla quantitas p^{ro}statu et de ea ad alig optima pensatio fiet, ita
 si uis extaret pensatio nō admitteretur. Adhuc tū pensatio nō est admitter-
 endū quando p^{ro}statu ex sequenti dōto deducitur, nō pensatio est debi-
 ti. Crediti inter se facta constitutio l. 1. Offere p^{ro}statu tū de pensat.
 atqui p^{ro}statu nō debet l. 9. § effectus et § novatio de V. D. Ista etiam dicitur
 debet ex dōto modati uel dōto p^{ro}statu deueniata pensatio nō admitter-
 tur. Quia tū quod et si ab initio temp^{us} quo agitur p^{ro}statu nō debetur nec
 auctor seu creditor ex petere possit d. § effectus et d. § novatio l. 1. § tū
 et tū in iudicio quasi dōto l. 1. Idem scribit de p^{ro}statu quod res facit
 ut oīa creditorū incipiant deberi, quod in iudicio deducta sunt ratio-
 ne illius quasi contractus unde ex p^{ro}statu rei comodatus ac p^{ro}statu
 in iudicio deducta ratio dōto cogimur assuecere, ac tanq^{ue} debitor
 in pensatū uenire, Non obstat 2° ex l. ult. C. de deposito nō sub eo-
 dē fadere distinct^{um} illius tū deuenio intelligenda est. Minus urget po-
 nemus ex Paul. lib. 2. § 1° de deponit. nō ibi solū auctoritate in depo-
 sito pensatū loci nō habere, nec ualeat argūti a dōto uenire q^{ui} ibi agitur
 de nō dōto deponit nec contextus dirigitur.

Id^o 6.

Triplix commodatus uel-
 brati ex dōto d. d. ut tenet Quaren. in p^{ro}statu. ad p^{ro}statu ex d. d. d. d.
 ad. ad Bonell. lib. 14. c. 8. l. 1. A aut enī mododanti gratia danti
 datur ex modis quibus p^{ro}statu recipit licet reuocatus ut accipiens
 uenire ualens elegans uana exple p^{ro}statu C. in l. 1. § 1° hōto
 de p^{ro}statu qui p^{ro}statu sui ornam^{us} mododauit ut honestus cultu ad
 se ueniret aut recipientis p^{ro}statu mododati inita ut p^{ro}statu exple alius
 p^{ro}statu ouidit aut deniq^{ue} utriusq^{ue} p^{ro}statu res utenda p^{ro}statu ut

IV. 7.

Plū sic de ulq. speciebus dehe-
atis quod in emodato p. rando sit nō nocere oportet, et dē in emodato
uenire nullū hēt dubiū adeo ut nec illud p. rando apponi possit ne dōlū
in emodato p. rando hēt hōtē. quia talis p. rando ē a bonos mōdū emodato

modatarum ad delinquendum inuitur. Verum si dolo inire suentio -
 ni inire utilis est suentio ut in alio deponit, in qua solus dolo p[ro]stat
 si talis p[ro]stat apponatur ne de deponito agatur debet ac si diceret neder
 dolo agatur, et solus de dolo teneatur deponitarius l. i. § ult. ff. de posit.
 l. i. § ult. 27. Illud ff. de p[ro]stat. Et hoc suentio utilis est. Licet autem p[ro]stat
 sumq[ue] modatus utriusq[ue] gratia celebrata, et tunc teneatur modatarum
 de dolo lata leui et leui culpa adeo ut ex alio diligentis p[ro]stat
 re deat, quia cuiusq[ue] suentio interuenit iuxta liberalitatem occurrentis
 et sola recipiens utilitas, quoniam ratio debet ut modatarum sui
 gratia recipiens de leui culpa teneatur necius culpa p[ro]statuam
 et liberalitas et danti beneficii l. i. § de calumniat. tunc si conceden-
 ti gratia modatus celebrata modatarum solus de dolo et lata culpa tene-
 tur sic interpretandum C. in l. § interdy ff. hortic. Omnis eo. Cy autem
 modatus utriusq[ue] gratia iniata dolo, lata, leui culpa p[ro]stat teneatur modatarum
 tamen sic intelligendus C. in l. § si nunc videndum ff. hortic. Ant. Gomez
 2 uaxian. p. 7. n. 8.

Verum nos offendit Ulpian. in l. i. § ult. de
 posit. ubi p[ro]ponit quod si res deponitur aut modatus doli facit de re
 non tenetur q[uod] dolo non fecit, hoc autem ratio recta est in deponito, in quo
 et solus deponentis utilitas uexat sine deponitarii modo, merito
 dolo tantum p[ro]stat, in modato facta et iniecta in quo modatarum
 de dolo et culpa quamuis leuissima obligatur quia cum ex dolo
 fit ut docemur in l. § si nunc videndum hoc ratio l. i. si reus bi
 § iuxta ff. de furt. Quorum igitur modatus rei mentio in illa quæstione
 Ulpian. ideo exorditur, quia dolo duntaxat in alio deponit uenit
 et in modato regulariter non sit. Nec satisfacet, qui dixerit intel-
 ligendum esse Ulpianum de modato modantis gratia factum ut interdy fit,
 in quo solus dolo p[ro]stat l. i. § in l. i. § ult. hortic. Illi enim interpre-
 tatio diuina, et omnis eo quod frequentius fit ad eam in modato spe-
 cialiter generalis Ulpiani ubi restringit p[ro]stat arg. tunc in l. § ad ea
 de legib. = Quare in tam alto interpretis silentio auius dicere ut dolo

Siquis in delectatione somnolenti dormiunt

debuerunt uni lib. fabidiet, que mihi si duplices fortassis duxerit Virgani
 hic et occasionis disputandi et dubitandi. Et hoc decidendi ideo ad dñm qui
 in deposito solus paxtate retulime quoniam hic eius paxtationis exaltatus
 erat lib. 30 ad edictum ut apparet ex hac l. i. l. ei apud quem & l. i. i. h. & depo-
 siti l. emendare & ob. de V. s. nec tñ ideo iniqua querendinao aut re-
 pondendi in modato, quia ex dicitur huius de re non teneri q. dolo
 si fecit dicitur q. re igna nec culpa huius fecisse utrumq. in pendet ex
 ead. ca. ab Virgano in expensa nempe ex ignorantia huius, que
 quemadmodum dolo ex careere ostendit l. sed si lege 29. Scire ff. de

John

pet. hered. ut culpa de excludo q^a multa ex p^{re}stabilis ignoratio est l.
qui an alterius ar. de R. d.

Sed licet culpa quicquid levisima immodata-
rius teneatur in si casus fortuitus interueniat, cui nulla diligentia huma-
na quideri potuit ut in l. in rebus et in m^o t^o. immodatarius n^{on} tenebitur
q^{uod} casus fortuitus in nullo boni fidei iudicio p^{re}stanti, et rei debitor re
casu p^{re}empta liberatur, n^{on} re casu amissa aut idem immodatarius re
dare, aut rei p^{re}stare, re debere nequit, q^{uod} ei n^{on} sit in re natura con-
suetudinis et n^{on} potest, impossibilis eni nulla est obligatio l. impossibilis de R. d.
l. si stipulatus de P. d. ad hunc autem licet p^{re}stari possit ab initio n^{on} de-
betur solus eni re restituere debuit, non rei p^{re}stare. Nec obstat quod
casu quo res immodata p^{ri}us immodatarii culpa perit tenetur ad rei p^{re}stare.
Sed et si casu fortuito res amissa sit. Illi culpa, qui interuenit
perpetuam obligat et ex hac ca^{usa} tenetur ad rei p^{re}stare. At u^{ero} q^{uod} casu
fortuito res perit nulla culpa interuenit, et ex hoc rei extincta fi-
et obligatio rei restituendae. Interdu t^{amen} multa ca^{usa} incidit, ob qua^m im-
modatarius de casu fortuito p^{re}stare teneatur, quod accidit aut culpa im-
modatarii qui casu fortuito eam p^{re}stare ut p^{ot}est q^{uod} immodatarius utitur re
immodata ad alius u^{ero} p^{ro}pter destinationem tunc ad illius culpa, qui p^{re}stare
causit tenetur de casu fortuito l. si sed interdu hoc m^o t^o. Aut mora q^{uod}
implet u^{ero} immodatarius re restituere debet, alias si p^{ro}pter moram res
periat, seu deterioretur perit, seu deteriora deterioratur perit immoda-
tarii l. 88 de N. d. l. in uentura l. unius de R. d. Ant. Gomez. 2 uarias.
ex. 7. quod p^{ro}dit et si res eod^{em} m^o d^o peritura p^{ro}pter q^{uod} nec hoc
iniquum quia sine re sine mora restituta de p^{ro}staret creditor rei ut
h^{ab}eret eam uendendo ut p^{ro}pter lucrum ut optime p^{ro}greditur.
rell. in oment. C. de pignori. act. in l. qui fortuitus C. hoc t^o. Aut de
n^{on} q^{uod} interuenit p^{ro}pter, quo immodatarius p^{ro}pter casu fortuitu in
se recipit, n^{on} t^{amen} eni tenetur de casu fortuito quia ex p^{ro}pter ex uentura
legis accipiat l. 23 de R. d. ideo p^{ro}pter quod p^{ro}pter casu fortuitu re-
cipit seruandus est ut docet notat in ex. unie. extra de immodat

sed diligentia notandū eūdem ouentione supra efficit ut casus fortui-
ti p[ro]p[ri]etate si ouentio initio hoc est in re s[er]uanda interposita fuerint
si postea ex intervallo ad oueniet s[er]uodatum casus fortuitos p[ro]-
taxe n[on] p[er]tinet ex eo p[ro]uenit, quia nulla p[ar]te nuda ex intervallo
interposita al[ia] p[ar]te et in bonis fidei iudiciis l. 7 d. ex nuda dep[ar]tatur
et ab initio p[er] se in re p[er]tenda p[ar]te apponit, quia p[ar]te est p[ar]te l. 7 d.
hanc casus alio ex s[er]u[n]da n[on] p[er]tinet ad quod in p[ar]te caput fuit bo-
nell ind. l. 5 C. de pignori. al[ia].

Obiicit aut[em] q[uod] n[on] p[er]tinet l. 5 d. n[on] uidet[ur]
ex hoc n[on] ubi inquit C. ^{omne} p[er]tinet ad casu fortuito p[er]tine ad
s[er]uodatum et si nulla adit culpa uel mora p[ro]p[ri]etatis met accipiens q[uod] p[er]-
noscit extra digna. f. et extrat[er] casus in p[re]sent[ia] ex p[re]sent[ia] s[er]uodatum
al[ia] de casu tenet[ur]. Nec satis facit videt[ur] s[er]uodatum tenet[ur] ad p[ro]-
tandū omne p[er]tinet et si casu fortuito p[er]tinet, quia s[er]uodatum recipit
estimat[ur], quia estimatio facit emptionis arg. l. 1 in l. p[er]tinet in l. p[er]tinet
l. 10 ff. de iur. dot. et adductis a Louan. in p[ra]ct. q. 28. Et ideo transference
omne p[er]tinet casu fortuito in s[er]uodatum tanquam in uery d[omi]n[us]. Et hoc
casu falli n[on] t[er]m[in]a uerba asserunt Paul. et Fulgor. ind. d. si forte S[er]uodatum
l. 2 variat[ur] q[uod] n[on] p[er]tinet. N[on] h[ec] solutio facillimo negotio sumit[ur], q[uod] si est-
imatio ibid[em] facit emptionis n[on] est s[er]uodatum siquid[em] d[omi]n[us] transiet in s[er]uoda-
t[ur] quod a s[er]uodato alien[us] est l. rei s[er]uodate l. hoc n[on] p[er]tinet. Et ita p[er]-
tinet estimat[ur] ibi falli p[er]tinet n[on] ut emptionis p[er]tinet, sed ad rei ualorem
cognoscendū ne s[er]uodatum necesse h[ab]eat illud p[er]tinet si forte recipiat quo
casu uery s[er]uodatum est, nec d[omi]n[us] transiet in acipient[em] l. 50 solut. matrim.
l. s[er]uenter C. de iur. dot. Et n[on] ob quod ind. d. si forte s[er]uodatum ad p[ro]-
p[ri]etate p[er]tinet casu fortuito tenet[ur] ea est quoniam p[ro]p[ri]etate de obligauit ad
reddendū estimat[ur], quo casu t[er]m[in]a al[ia] uidet[ur] ut omne casu in re
sumat[ur] debitor estimationis, siquid[em] quantitatis debitor n[on] libe-
rate casu fortuito x[er]m[in]a in l. mundic[us] C. si cert. petat[ur]. Nec et ob hoc
Consult. in l. 9 d. Imperator ff. locat[ur] ubi s[er]uodatum inuenit[ur] q[uod] t[er]m[in]a casu
fortuito al[ia] ubi uerba caput n[on] p[er]tinet casu in quibus ut in p[re]sent[ia]

id est audere culpa illius, qui et accepit veluti furti et iniuriæ utro-
que. Gomez. ind. c. 7 n. 1.

Quamvis ex istis duobus sit ex hoc commodati
tu duplex, scilicet oratio alio, alia directa, altera sicut ut dicitur ex
rubrica ff. de C. commodati vel de; mibi. in placet. d. Petri. Sup. lib. 23
Sintagm. iur. civil. c. 1 n. 12 auctoritatis alio in praeteritis actibus, quæ
ex hoc sicut maius, et utitur nuncupatio ab Imperatore in his rebus
C. ad exhibend. ubi ponitur Imperator quod si alius res tuas alteri com-
davit vel penes eum deposuit tibi rei vindictam petere et ad exhiben-
dum alio; verum si pater fuerit ut eas tibi restitueret ait Imperator
quod si comodanti iure hereditario tibi actus depositi vel comodati peti-
re. Verum si nec iure civili nec patris eius hereditas tibi declarata fu-
it, licet iure iure alio comodati vel depositi in his utilis tibi non com-
datur alio comodati. Ex quo Imperatoris rescripto agere de dunt actus
alio ex hoc sicut dari; et eo petere eam, quo alio et alius com-
davit eo pater, ut domino restitueret. Verum sciendum venit, quare utro-
que comodati alio directa in directa, sicut utraque alio quæ ex utraque
judicia in istis venditionis, locationis, et societatis directa nominata
Sed quibusdam in istis de pater timore litig. et omnia opinionione similiter
utroque sententia de O. et A. respondendum est, quod quod ex istis utraque ob-
ligatio pater et directa obligatio utraque alio appellata directa, quod si
ex istis unus distinet ab initio pater obligatio, altera vero non
neque pater obligatio sed secundario, tunc per alio, quæ datur aduocis
pater obligatio et directa, quia directa et pater obligatio oritur
ex istis. At vero, quæ datur pater obligatio in eis qui secundari-
o obligatus est, nuncupatio alio sicut, unde in comodato, mandato,
pignore, et tutela, et negotiorum gestione, qui et comodati deponit, man-
dat, pignori dat, cuius tutela ministrata fuit, vel cuius negotia gesta
fuerunt, pater obligatio non habent ex illo sicut, et secundario sunt obli-
gati, ut in qui et comodati vel depositi accepit, qui mandati suscepit,
vel et pignori, qui tutela administravit, vel negotiorum gestione pater obligatio

modari alio oportet ad petendum, quod sua interest, si res modata ante usum
 expleat auctorem l. 23 mibi et hoc nro. Aut ultio rei modatarum
 aliquod damnum sentiat, quod utrum modatum sit, ea laeserit l. 23
 § possit et § qui sit qui sit § hoc nro 40. Quia et huiusmodi modata
 et alia ad sumptus petendos in re modata factos extra tribuuntur
 modica impendunt, qui nati sunt ad id, qui re utitur pertinent. Ut si
 si res modata amittitur et pro ea precium soluitur et postea res in potestate
 eius fuerit, Aia hac alio aut res restituere debet, aut precium quod ante
 accepit reddere l. in modato et § fin. horti. Ut si notandum ve-
 nit, quod si duobus eadem res modata fuerit utrum ex illo § alio alio
 directa in solidum teneatur pariter ac si duo rei debendi eiusdem quan-
 titatis essent ita ut unus soluerit, alter liberetur, et si modata res
 fuerit sublata fuerit, utrum alio fuerit operatur, quod unum oportet
 et subreptum non fuisse l. 5 § si duobus hoc nro 40. Nec non remota
 C. in l. 23 mibi et § in exsecute horti. Ut § possit C. ubi § possit C.
 subreptis id est similibus me uasa quodam modamine et rebus
 meum in subreptis ad hostes fugisse, postea § sine uasibus possi-
 minio receptis et inquit C. subreptis § cuius § mibi teneatur alio
 modati: et si duobus eadem res modata sit utrum in solidum tene-
 tur, sed unusquisque pro sua parte. Res in hac specie alio fuisse ut
 penitus divideretur inter modatarios quod proposita uasa in periculo
 utenda data sunt, ubi autem non appareat hoc alio esse in solidum tenentem.
 modatarum Curac. lib. 8 ad African. in d. l. 23 § in exsecute. Est nunc
 = subreptis cogitur et Academia et perreptis tem-
 = possit in d. l. 23 § ultimum perreptis non sinant. Ut
 = nant cedat in laudem et gloriam § in d. l. 23 §
 = Patri et filii et proximi sancti =
 = nec non intemerati Viri =
 = primis Maximis et d. l. 23 =
 = Sanctis =

The first part of the document is a letter from the Secretary of the
 Board of Education to the President of the Board of Trustees of the
 University of the State of New York. The letter is dated January 10, 1900,
 and is addressed to the President of the Board of Trustees of the
 University of the State of New York. The letter is signed by the Secretary of the
 Board of Education, and is dated January 10, 1900. The letter is
 addressed to the President of the Board of Trustees of the University of the
 State of New York. The letter is signed by the Secretary of the Board of
 Education, and is dated January 10, 1900. The letter is addressed to the
 President of the Board of Trustees of the University of the State of New York.

AD S. HVIC.

PROXIMA. 30. INST. DE LEGATIS.

Authores, qui tractant hanc materiam p[ro]p[ter] A.A. & Donell. & m. 14. ubi Ouald. lib. C. D. C. F. idem Donell. 15. mont. ep. 6. & 11. Cu-
iac. tract. 1. ad African. in l. 100 § quicumq[ue] de leg. 1. in l. 1. § sequit[ur]
uoxi & dot. p[ro]p[ter] et 18. q[ue]st. Papin. in l. 1. § tale 72. § falciam u[bi] ad fin.
& C. u. d. & 2. dot. ep. 39. Perus Greg. Syntagm. iur. ciuil. lib. 32. ep.
53. Fac. 15. iust. ep. 2. & 2. & 2. & 2.

OBSTANT

L ex tale 72. § falciam fin. de C. et A. R[ati]o cum Cuia. lib. 18. q[ue]st.
Paul. t[er]t[io] & Ouald. ad Donell. lib. 8. ep. 14. lib. 8. multa & ex facto
19. & l. 5. de hered. inst. Cui n[on] obstat l. h[ab]ita 34. in p[ar]te. de leg. 2. R[ati]o
cum Cuia. lib. 10. xep. Modest. uerba emunctatua de futuro ere[ct]i
sepauero. Cui n[on] obstat l. emptor 65. in fin. de rei uendit[ur] § fin. §
1. de dot. Except[ur] l. deniq[ue] § int[er]du[ct] 7. de ge[n]t. leg. Cuia. 2. xep. Pap.
in d. l. emptor: quomodo intelligenda est l. h[ab]ita 34. § S[er]uus § 3. &
leg. 2. = Nec h[ic] obstat l. qui uidebat 61. de her. inst. & l. 3. C. de
liber. p[ro]teru. R[ati]o Cuia. lib. 8. xep. Modest. in l. 61. ad cuius similit[ud]inem
rati[on]e p[ro]cedit l. 49. de manum. m[er]ito. l. ex h[ab]ita 7. C. de m[er]ito. l. 1. &
u[er]ba emunctatua Bart. in l. ex h[ab]ita 16. & donat. = Obstat l. 1. de
leg. 1. & l. 85. u[bi] plane de leg. 3. Cuia. 2. dot. ep. 39. & C[on]tra lib.
2. select. ep. 6. Donell. 2. 31. uel aliter cum Ouald. ad Donell. d. loco
lib. C. qua doct[ri]na Ouald. interpretat[ur] illa uerba magis ad d. l. 6. u[bi]
l. 85. u[bi] plane atq[ue] ita illa uerba nec inter se intelligenda s[un]t, quod
adit[ur] q[ue] r[ati]o adit[ur] adit[ur] s[ecundu]m Fabronius r[ati]o adit[ur] q[ue] adit[ur]
& monstrat[ur] tantu[m] e[st]. Item explicat[ur] l. 34. de auz. & azo. leg. inel-
liget[ur] fuit & monstrat[ur] simul & adit[ur] r[ati]o, uelut adit[ur] C[on]tra

ubi dicitur quod doctrina fuit in d. l. 85. & usqueque mea erat: ut ex l. homo-
crimine de libe. cap. 10. Amplius in d. l. 7. de iur. tal. 71 & falsam ser-
monem de l. et l. 1. de iur. a principio falsa demonstratio imposita
est; si uero ex pot. facta neutraque. Cui solutioni obstat l. talem
si l. de hær. int. sed ab ipso. Consulto traditio dicitur. = Verum
solutioni opponitur l. 9. de iur. 29 & fin. de leg. 3. Amplius obstat
communis regula l. si ita stipul. 120 de V. O. quod & si facile reddatur
ex l. servus 108 & quicumque de leg. 1. Pich. in d. 7 de iur. stipulat
omnia solut. l. 1. lib. 1. de iur. 2. & Cuiac. 77 ff. Paul. in l. 120. =
Uterque opposit. diffinit. fuit in l. 39 & fin. de eulhon. cui obstat l. 7
de alt. empt. Uterque lib. 57. ff. Julian. in d. l. 39. & fin. de eulhon.
Obstat etiam fuit in l. in l. si ne 75. & et si quantitas l. 108 & 110 de leg. 1.
l. 1. & sed & si dicitur de dot. p. leg. l. cum post 63 & penult. & de d. d. h. y.
l. quintus Mutus 10 de aux. cap. leg. R. ideo uirare, quia in-
certum est & indefinitum falsa demonstratio adducta ut in legato
domus l. 71. in p. de leg. 1. Cuiac. in l. 32. l. 108 & 110 de leg. 1.
leg. 1. l. haec & si in iure fam. exiit. l. cum doming l. leg. de
de adim. leg. Obstat l. nuptia 85 de leg. 3. R. et ipso C. & quan-
do pronomine est. Obstat l. 108 & quicumque de leg. 1. R. et ipso
legat. quantitas, quae nominatur in l. sed corpus certum in tali loco,
quod si minus inueniatur, id tantum debitor habet ita Cuiac. tract. 5
ad African. in l. si ita stipulatus 120 de V. O. & in talia formula se-
paratim in tantum certo loco circumscripta corpora, quae certo numero
comprehensa sunt, quod diversum est in talia oneroso l. si quis
26 de alt. empt. implementum eius suaverit & igitur decisione caput.
Nec ab argum. obstat fuit in l. haec 25 & fin. fam. exiit. & spe-
ciale est in legato per praeiunctionem: = Obstat ab argum. fuit in l. quid fin-
is & fin. ff. de mod. iur. & amitt. l. 65 & quadriga de leg. 2. R. et
perempto uno eoque totum legatum perimi, quia unus sine alio esse non
potest sicut in leg. etiam in summa maiori videtur sicuti & mi-
nor in uno in xat. ad d. l. 10. Cuiac. lib. 16 ff. Pap. in d. l. 65. Nec
obstat

Obstant finalia uerba d. s. quicumque ne illi culpa hereditas periret ita
 Cuius. tract. 5 ad African. in d. l. 10. = Amplius dicitur. l. Cuius 88 § qui-
 quis 10 de leg. 2. R. ex. Quod. ad Donell. lib. 8 ep. 14. lit. C. = Amplius
 l. 96 de leg. 1. R. cum pro C. et d. Cuius. 39 § sub. in d. l. quidam 10.
 26. Obstat l. siue 75. § 2. de leg. 1. R. in illo legato non legare
 quantitas tantum, sed potius quantitatem inuentionis, et iunctis personae
 et bonis in summa quod habet uidetur legare l. 44 § sed et si l. 75 § 2.
 l. 108 de leg. 1. ex aliis exit ualidis, si debitor in iudicio admittitur, sed
 naturaliter tantum, ut si semel in fuerit solutus à debitore non potest requiri
 l. 25 § fin. 9to dicit leg. Cuius. 28 § qui Pap. in d. l. 25. § 1. Donell. lib. 8
 ment. ep. 14. Quomodo ueniunt intelligenda iuxta in l. qui dicit 49 § dicit
 4 de C. et d. quae referenda est l. 6 § 4. l. 8 § per totum l. 9. C. de l. 16. C.
 22 de pecul. legat. = Dubitari solet an si uicente ~~re~~ nihil ei daret
 legaret ualidum est: quidam tenent affirmare ea l. quodam 15 de reb. dub.
 legatua et uicior est per l. 39 de her. inst. in Castren. et Alex.
 in d. l. 75 § 1. adiuuante per hoc sententia solam lib. 1. de leg. 1. § 15 n. 8.
 Nec obstat ad arg. in l. 10 de lib. legat. R. si sum. filiam de-
 monstrat legat. adiectum, sed hic legat. finit et debitor et alteri. Cuius.
 lib. 33 § sub. in d. l. 82 § qui dicit § de leg. 1. quae modo interpretatio
 d. s. § dicit l. qui duo 13 de leg. 2. actionis est difficultas. l. legat. 25 de
 liberat. leg. R. ut in pandectis vulgatis interpretatur legat. non potest
 ob id ~~ad~~ adultera. Obstat l. ex filius 76 § hanc 3 de leg. 2. R. ex Cuius.
 in reut. ad h. ep. 100 ualidum est legat. quia debitor per alio casu per
 minuat in d. l. 10. Obstat l. bonum modum 20 de v. o. R. nulla fuit stipulatio
 completum finit in eo tempore, quod debitor. Donell. in d. l. 20. § 2. C. de
 Tab. san. R. in eo penere legat. si apud de eo, quando quis legat, §
 huius non debet, sed eo, quod quis legat, quod uice debet. Obstat in d.
 3 C. de fili. ead. Cuius. in reut. C. Cui obstat l. qui in potestate 25 de leg. 1. § 1.
 R. loqui de m. reuocato. per bon. prou. 2^a tab. Cuius. ubi d. l. quod ad hanc
 omnia, quae diximus de legat. quod non debet uel ~~non~~ non l. 1. n. 12.
 27. l. 75 § fin. de legat. Quod 8. ep. 14. lit. C. = Obstat dispositum

Innuandz

Ad in l. 2. § 2. de her. inst. ubi falsa demonstratio valet in hereditate;
et augeri dicitur ex d. § in princ. in illis verbis, quas singulis ex parte
et dicitur C. et si enumerata sint de fidei ut § diximus. Nam res-
pondeat differentiis affirmantibus inter superiores casus, nō eo casu, quo
ut dicitur ex partibus, quas singulis illi nō ademptis ex dupondis
iuris aequali vernebunt partes ut ait Quald. §. q. 31. lib. 1. hinc et
assentire videtur in princ. § quasi duplici falsa institutio qd vero non
dicit, ex partibus, quas singulis hinc certitudo partium omnino pendet
ex ea demonstratio, ita § si falsa ē, id ē si partes nō sint ademptae, in
his remanebit incerta institutio. sed obstat hī in l. qui uniusfructus
§ de usufruct. leg. ubi in eod. casu inutilis fuit institutio § designaret
Ad in d. § institutio ex persona separationis inesse, quo in casu
vitia, at in superioribus casibus de incertitudine partium dubitatur, qd nō ad-
emptis, lex aequali pōtat. Obstat l. clemens § de her. inst. Ad ad
aliam falsam singulis partem dñi relatam fuit, necq. mera additio appōita
videtur sicut in d. l. 2. et illa formula, quas ademptis in sua potestate
est, quas vellet adhibere = **Et** supra dictis perdit explicatio ad hūc
in l. 17. § sed et si. am. 3. ubi aliter de her. inst. ubi illa institutio ex
religiosa parte, ita que falsa sit hīc est, nulla est, quia cum certi-
tudo rei pendat ex illa demonstratio, ex reliqua parte illa, que
falsa sit, et sequenter institutio. Nec obstat l. ex falso de her. inst.
ubi et uana parte, nulla ē certitudo, existente tantū falsa de-
monstratio gerimit institutio. Nec satisfacet, qui dixerit § nō falsam
demonstrationem, verum addit falsam finem, quia si falsa additio est
cum hoc impossibile habere a principio valens redderet institutio
d. m. § falsam de C. et d. Vltimū itaq. dicendū ē, nō tam institutio,
substituendi videtur et qui illi § subrogari videatur et designata non
sit, necq. in alterius locum, quia primus nō adfuit, ita nō admittitur ad
hūc de her. inst. in d. l. 19. impeditur emendat § Ant. Augustini. At-
ter dicitur §. vult. § 20. Obstat l. 4. de leg. 1. ubi legatum uliat
falsa demonstratio suspectibilis; Ad C. quere nō de falsa demonstratio

Ex falso de
her. inst.

Ad

inherens. Et illa verba si cum relatione est, referri debet ad codicillos
in quibus nominatio facta erat. = L. 25 D. de duobus leg. uel. Alia etiam
causa videtur, si autem falsa demonstrare, item quod falsa causa est
non vitiet id contrarium; sed obstat L. 26 de liberat. leg. sed et
in falsa causa. = Videndum tamen in L. 3 adiunctis, per sorio et Langton
46 de testib. Et in hoc tamen casu impellitur seu finalis est, et cum
aliquis apparet non admittitur ob casum finalis utique L. 4 C. de her. inst.
= item quod et si causa finalis sit, non vitiet inherens =
= probatur ex L. 14 pariter 77 de uol. fin. de leg. 2. =
= Item et si est casus finalis. =

Index materialium, quae in hoc libro continentur.

De stipulat^o et re aditionali. fol. 2.

Ad L. C. Inbellianum fol. 17.

De rege^o legatorum in subditis fol. 27.

De Mutana caut^o.

De donat. int^o viri et uxoris.

De act^o rerum amistarum.

De incapacitate feminarum ad adopt^o.

Ad L. paternam. 40. de her. int.

Ad L. L. I. qui surrogat. de separat.

De Prodigio

Ad L. si quid in fraud^o Patroni.

De Precario

Ad L. 20. C. de iure psci

Ad L. amicus labe. 62. de adq. her.

De Codicillis.

Ad S. C. Cyprianus.

De hoc. Etia sentia

De conditionibus impossibilibus.

De usufructu & rebus fructuarias.

De Quibus & Individuis obligatio-
nibus.

De his, qui notant infamia.

De S. C. Manianis.

De Cautensi peculo.

De duabus causis lucrativis.

De commodato.

De falsis demonstrationibus.

D. Mathias Gregorio de los Rios
Valencia

Maria de Lima

e boni
us, tunc ex
promp
ecula
ma

